

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 00034382 6

Handwritten text at the top of the page, partially obscured by the decorative border.

Επίσημο

Ποσειδώνος
ΜΗΝΑΙΟΝ

of the month of
ΤΟΥ

December

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Παρίχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

Βενετικῶν καὶ Κωνσταντινουπολιτικῶν (ἱεροῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου)
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

124
7

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο Φ Ο Ι Ν Ι Σ

1889

4598

Μ Η Ν

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ναούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ Προφήτα, καὶ τῆς ἰδίας, αἰγλης ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει τὰ μέλλοντα, Νινευὶ τῆ μεγάλης.

Νεφέλη φωτοβολος ὠφθης ἀποσάζουσα, Ναὴμ Θεοῦ Προφήτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ πότισας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας (*), Νινευιτῶν τὴν πόλιν, ἀσέβειαν, ὠδινήσασαν αὐθις.

Εὐκλείας ἀκηράτη μέτοχος γενόμενος, Ναὴμ Θεοῦ Προφήτα, καὶ ἀπορρήτη δόξης, καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, ὑπὲρ ὑμῶν δυσώπει, Θεόπνευστε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἄχραντε, τυχόντες σὺν Προφήταις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἀπνουν πικρῶς ἐ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τὸ νᾶμα τῆς θεογνωσίας.

βόας· Ποθεινότατόν μου Τέκνον, πῶς ἔδου τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἐκὼν κρυβέν, τῆ σκῆ τοῦ θανάτου;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοῦμ τὴν μνήμην, Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ναοῦμ τὸ λῆμμα συντόμως ἐπαινέσω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Ναὴμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῆ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε Πανάριστε.

Ανωθεν ἐνηχοῦσα, Προφήτα σοῦ τῆ ψυχῆ, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνεργειαν, ἀξίως ἐπέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Οργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τῆ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πασι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου κρίσεως, τὸ ἀδέκαστον Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σέ πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σε-

πτὴν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μεθεξεί θεοποιῶτε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερώς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Τὸ κρίμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας Μακάρι θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Θεοτοκίον.

Οἱ παλαιοὶ ἐξ οὐδενός, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἀγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἄγνη, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ Φιλάνθρωπος, ἵνα τῆς ἀνθρώπων λυτρώσῃται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρισθουσάν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σε, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αμιγῆ χαρακτήρων τῶν κάτω ἐνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κερτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοῦμ δοχεῖον γέγονας, ταῖς ἐλλάμψεις ταῖς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωπῆμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξάισιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραστός τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἄγνη ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδωλῶν ἢ πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σέ μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Λαμπόμενος τῇ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, Νενευῖτων τὴν ἀπειλήν, τῆς ἐρημίας προηγείλας, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφαίνων Θεοφάντορ τὸ ἄφικτον.

Η κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος, καταψηφίζεται δεινὴν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, Ναοῦμ Θεοῦ Προφήτα πανόλβιε.

Μετρίω κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχὴ, πρὸς θεοπτίαν τὴν σὴν Ἄγαθὲ, ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη, καὶ θείας θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ Κυρία τῆς κτίσεως, ὡς Βασιλέα τοῦ παντός, τεκοῦσα μόνη πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλευθερόν με δεῖξον πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς.

Αμωμον καὶ ἄληπτον, βίον κητσαίμενος, τῆς ἐνεργείας καὶ φωταυγίας, τῆ Ἄγιου Πνεύματος, Ναὸμ ἠξιώθης, Προφήτα θαυμαστότατε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι νοῦ προθύμως, ταῖς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ θέμενος· ὅθεν ἐμφανείας, θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητεῖα τετιμημένων· δι' αὐτῶν γὰρ φθέγγεται, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἡδὲ ἠράνιος, ὄντως δυνήσεται, σέ Θεοτόκε ὑμνεῖν ἀξίως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

ᾠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸν τῆς θείας χάριτος, πεφηνότα, τέμενος πιστοὶ, καὶ δοχεῖον ἀχραντον γενόμενον, τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεοφανείας ὑμνήσωμεν.

Ο τοῦ θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἄδυτον ἀγῆν, καὶ τὸν νῦν θειοτέρον κητσαίμενος, τῆς εὐσεβεῖς, πρὸς ὑμνωδίαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γενεαὶ, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, διαπαντός, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχροφθόρῳ Δέσποτα
» Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγγνος.

Συναξάριον.

Μὴν Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιε΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ.

Στίχοι.

Ναοῦμ τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἐλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνη λόγου.

Πρώτη ἐκ βιότοιο Δεκεμβρίου ὄχητο Ναήμ.

Ος λέγεται, Παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, ἡ φρόνημα, ἡ ὑπόληψις. Οὗτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσέμ, πέραν εἰς Βατταρεῖμ, ἐκ φυλῆς Συριῶν· ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰωάναν τῆ Νινευὶ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκίων καὶ πυρός ὑπογείου ἀπολείται, ὃ καὶ γέγονεν· ἡ γὰρ περὶ αὐτὴν λίμνη κατέκλυσε αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ· καὶ πῦρ, ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπέλθον, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,

Πάτερ φιλήσας, τὸν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εὐρήνης, Παπλαγόνων χώρας ὀρμώμενος, υἱὸς Γεωργίου καὶ Ἀννης, παρ' ὧν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικί τινι σεμνῇ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργία δὲ σχολάζων, κακείθεν τὰς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτῶμενος, πολὺς ἦν ῥέων τὴν ἐλεημοσύνην· ὅθεν εἰς τσοσούτην πενίαν κατήντησεν, ὡς στερεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Ἄλλ' ὁ Θεὸς οὐ παρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρυχεῖσθαι τῇ ἐνδείᾳ· τὴν γὰρ ἐγγύνην αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐπρεπείας οὖσαν ἀνάπλεων, τὸν τῆς Βασιλείσης υἱὸν Κωνσταντῖνον, ἀγαγέσθαι εἰς γυναῖκα ὠκονόμησε, καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ Ἰσάτου ἀξία τιμηθῆναι, καὶ πολλῶν χρημάτων κύριον γενέσθαι, ἃ τοῖς πένησιν ἀφθόνως παρέιχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγγώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος αὐτῷ διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἅπαντα τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε, προσθεὶς καὶ ταῦτα· Τῆς φιλοξενίας, τεκνία, μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε· χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πρόσταττε· ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμαῖτε· τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συναξέων μὴ ἀπολιμπάνεσθε· καὶ ἵνα τὰ πάντα συνελθὼν εἴπω, ὡς ἐμεῖ εἶδατε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες μὴ παύσησθε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀνανίας σὰρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,

Αἴσθησιν ὡς σὰρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Ος ἦν ἐκ πόλεως Ἀρβήλ τῆς Περσίδος, τῷ στήματι λαϊκός, Χριστιανὸς δὲ· καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, κείμενος νεκρός, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμούς, εἶπε· Ποιήσατε εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ὁρῶ γὰρ κλίμακα φθάνουσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ πυροειδῆς ἄνδρας λέγοντάς μοι· Ἐλθε μεθ' ἡμῶν, καὶ εἰσαχθὲν σε εἰς πόλιν, πλήρη φωτός καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ως θεοπτικώτατον, τὸν Προφήτην ἔχοντες, χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἐορτάζομεν, ἐνθέως μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ πνευματοκίνητον, ἐπιγνόντες ὄργανον, καὶ λύραν θεόπνευστον, καλοῦμεν συλλήπτο-

ρα, τῶν ὕμνων μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εστεφέ σε Κύριος, ὡς Προφήτην ἐνθεον, καὶ χάριν σοι δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε, Παρθένε πανάχραντε, ἦν μόνος διώδευσεν, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Αῦλον αὐγὴν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφήτατα θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γεροπρεπῶς, τὴν ἱεράν σου μνήμην, Προφήτα θεσπέσιε, τιμῶντες ψάλλομεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον Ἀγνή, τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον, λυθέντα τοῖς παισίμασι, καὶ τοῖς παθήμασι· ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον, καὶ ὑπερυψώ σε, τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ Εἰρμός.

- Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
- παγκόσμιον πλέξαντες, χορείας ἔμελον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
- καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Επὶ γῆς ἰσαγγελον, πολιτείαν ἔσχες ἀληθῶς· καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σὺν Ἀγγελικαῖς, χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς τὸ τρισοφεγγές· οὗ ἐμφορημένος, ἐποπτεύοις τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Σὲ Θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ κόσμου, Μάκαρ πρεσβευτήν· δυσώπησον ἐκτενῶς τῇ προφητικῇ, παρρήσιᾳ χρώμενος, δοῦναι πιστοῖς ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσαν, αἰώνιαν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ως Θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ προσφυῶς, καλοῦμέν σε οἱ πιστοὶ, θεηγορικῶς, Θεοτόκον ἄχραντον, παναληθεῖ κλήσει τὸν σεπτὸν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
- καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐξῶμεν Στίχος ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αββακούμ ὁ Θαυμασίος, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὅλος ἐν-θεος· καὶ τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν, καὶ κρι-σιν τὴν ἄδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς γνώμης εὐθύτητα, ἐνδεικνύμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότητος φιλοθέως, καὶ θερμοῦ τῆς διανοίας, ὡς δυσχεραίνων καθαίπτεται.

Επὶ θείας ἐξάμενος, φυλακῆς ὁ σεβάσμιος, Ἀββακούμ ἀκήκοε τὸ μυστήριον, τῆς πρὸς ἡμᾶς παρουσίας σου, Χριστέ τὸ ἀπόρρητον· καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν, προφητεύει σαφέστα-τα, προορώμενος, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ὡσπερ ἵππους, τῶν Ἑθνῶν τῶν πολυσπόρων, διαταράσσοντας θάλασσαν.

Εν Κυρίῳ γηθόμενος, ἐν Θεῷ τῷ Σωτηρί σθ, Θεορρήμον ἐνδοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς ἐκείθεν λαμπρότητος, τὴν αἴγλην δεχόμενος, καὶ φωτὶ θεουργικῷ, νοερῶς φωτιζόμενος, τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν πανίερον πίστει ἐκτελοῦν-τας, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρή-σαντα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματί-σαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσ-λαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ μετὰ θρήνων σοι ἔλεγε· Βαβαὶ τῆς ἀπεί-ρου σου, Πλασουργέ μου ἀνοχῆς! πῶς ἐκὼν ὡς κατάκριτος, κρίσιν ἄδικον, κατακρίνη θανά-του, παρὰ δήμου, κατακρίτου καὶ φρικώδη, καθυποφέρεις παθήματα;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακούμ τὴν μνήμην, Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦ-μεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀ-κροστιχίς·

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀββακούμ μέλπω Μάικαρ.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσμοι σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν Προφή-την Ἀββακὴμ, ὑμῆσαι τὸν θεῖον, καὶ χά-ριτί σου λάμπρυνον, ἀγαθὴ τὴν καρδίαν μου.

Εως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσο-μαι πρὸς σέ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας, τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφήτα, τοὺς ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν περιζάσεων.

Θεοτοκίον.

Ο Θεός ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν καιρὸν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδο-σίαις, ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, Θεοφάντορ τὴν προ-τύπωσιν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας, ἐβδελύξω Παμμακάριστε.

Ρήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σὺ ὡς καθα-ρὸς ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων, τὰς ἐκβάσεις Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ορος ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπό-της, δειλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας ἐλευθερώσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὠφθης Πάναγνε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-τες, περιεζώσαντα δύναμιν· διὰ τοῦτο • ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ἔστης Μάικαρ, καὶ κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφητι-κοῖς ἐν ὄμμασι θεόπνευστε· ὅθεν καὶ ἐβόησας, Ἀββακὴμ μετὰ φόβου· Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρι-κτὴν ἐλευσίν σθ, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν, ἐκ τῆς Παρθένου φορέσαι θελήσαντα.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, κα-ταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων,

ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περὶ σάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστακτῶ πιστεῖ σε αἰεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένε παν- ὤμνητε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε καθορῶσα Χριστέ μου, ἡ ἀπειράνδρος σὲ τεκοῦσα ἐβόα, σπαρασσομένη ὄψιν τε καὶ σπλάγχνα μητρικῶς· Οἴμοι ὦ παμφίλτατε! πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου, καὶ δεινῆς μοι ῥομφαίας, τραῦμα πικρὸν διέδραμε σαφῶς· ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον Κύριε.

ᾠδὴ δ'. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου.

Φωτειδῆς δι' ἀρετῆς ὠφθης, Θεόπνευστε, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἐμήνυσας, ὦ νῦν ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ητῆ παντὸς φωτιστικῆ χάρις τῆ Πνεύματος, δαψιλῶς ἐνοικήσασά σοι Πάνσοφε, Προφήτην ἀπετέλεσε, πᾶσι τὸν Σωτῆρα μνηύοντα.

Τὴν ἀκοὴν ἐνηγηθεὶς τοῦ Παντοκράτορος, εὐλαβῶς ἐφοβήθης Θαυμάσιε· κατανοήσας ἔργα δὲ τούτου, ἐν ἐκστάσει γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

ΗΚιβωτὸς τῆ μαρτυρίᾳ σε Πανάμωμε διαγράφει, τὸν ἄρτον τῆς ὄντως ζωῆς, τὴν δεξαμένην Ἄχραντε, Λόγον τῷ Πατρὶ συναΐδιον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νῦν ἐπαρθέντα ὄρα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τὸν Ἥλιον ἐν ξύλῳ, ὡς προεθέσπισας, Ἀββακούμ ἱερώτατε.

Αναπτερώσας τὸν νοῦν, ἐπὶ τῆς φυλακῆς σου Πανόλβιε παρέστης, καὶ ἀπεσκόπευσας, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Μεγαλοφώνως σοφὲ, ἐπὶ Θεῷ Σωτῆρι, χαρήσομαι ἐβόας, καὶ εὐφρανθήσομαι, Ἀββακούμ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένος σιραῖς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, σῶσόν με Δέσποινα, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Απὸ Θαϊμάν, ὁ Θεὸς σαρκωθεὶς ἐπεδήμησεν, ὡς προέφησ, παρ' αὐτοῦ τηλαυγῶς φωτιζόμενος, Ἀββακούμ τρισμάκαρ, καὶ τὸν κόσμον φωτὶ κατελάμπρυνε.

Καταύγασον, ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν ὕμνῶντων σε, ταῖς πρεσβείαις, Ἀββακούμ τοῦ σεπτοῦ καὶ θεόφρονος, ὁ ἐμπνεύσει θεῖα, καταλάμψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.

Οφθόγγος σου, καὶ ῥημάτων τῶν θεῶν ἡ δύναμις, Θεηγόρε, διεληλύθε πάντα τὰ πέρατα, τὴν τοῦ Λόγου θεῖαν, παρουσίαν ἡμῖν προθεσπίζοντα.

Θεοτοκίον.

Υπάρχοντα, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ ἀνάρχως, τῷ τεκόντι σαφῶς, συννοούμενον, ἐπ' ἐσχάτων σάρκα, γεγονότα Παρθένη γεγέννηκας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει • δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως ἵππους ἐώρακας, τοὺς ἱεροὺς Μαθητὰς, θαλάσσης ταρασσοντας, τῆς ἀγνωσίας σαφῶς, καὶ πλάνην βυθίζοντας, δόγμασιν εὐσεβείας, Ἀββακούμ θεηγόρε· ὅθεν σε ὡς Προφήτην, ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ,

Στίχοι.

Τάττει Θεὸς σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι, εἰς συντέλειαν, Ἀββακούμ, καθὼς ἔφησ.

Δευτερίῃ Ἀββακούμ ἀνεθήσατο εἰς Θεῷ ἄστυ.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Συμίων, υἱὸς Σαφάτ. Εἶδε δὲ, πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλῆμ, καὶ ἐπέθυσε σφόδρα· καὶ ὅτε ἦλθε Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔφυγεν εἰς τὴν ἐν Ἀραβίᾳ Ὀστρακίνην, καὶ ἦν παροικῶν εἰς γῆν Ἰσμαήλ. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν εἰς Βαβυλῶνα οἱ Χαλδαῖοι· καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καταλιπεθέντες Ἰσραηλίται ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Γοδολίου (Δ'. Βασ. κί. 26), τότε καὶ οὗτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐλειτούργει τοῖς θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἴδιον, εἶπε τοῖς ἰδίοις· Πορεύομαι εἰς γῆν μακρὰν, καὶ ταχέως ἐπανελεύσομαι· εἰάν δὲ βραδύνω, ἀπενίγνατε τὸ ἄριστον τοῖς θερισταῖς. Ὡς τις ἀρπαγὴς ἐν ροπῇ εἰς Βαβυλῶνα, τὴν τροφήν τῷ Προφῆτῃ Δανιὴλ κεκέμικεν, ὅντι ἐν τῷ λάκκῳ· εἶτα ἐπέστη τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδενὶ εἶπε τὸ γινόμενον· συνῆκε δὲ, ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος· καὶ πρὸ δῶν ἐτῶν τῆς ὑποστροφῆς ἀπεθνήσκει, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ.

Οὗτος τίρας ἔδωκεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι ἔφονται ἐν τῷ Ναῷ φῶς, καὶ ἔφονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ περὶ τῆς συντέλειας τοῦ Ναοῦ προεῖπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνος δουτικῆ γενήσεται· τὸ, τι ἀπλωμα, φησὶ, τοῦ Δαβείρ εἰς μικρὰ ῥήγματα ῥαγῆσεται· καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στύλων ἀρραιεθήσονται, καὶ οὐδεὶς γνώσεται ποῦ εἰεν. Ταῦτα δὲ ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθήσονται ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τῆς Κυρίου, καὶ φωτίσει τοὺς διεκωκμένους ὑπὸ τοῦ ἔριως ἐξ ἀρχῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου, καὶ Θεοφίλου.

Στίχ. Ἄνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Οὔτοι ὠρμητο ἐκ πόλεως λεγομένης Ὀξυρίχου, Χριστιανῶν γονέων ὑπάρχοντες τέκνα. Σχολάσαντες δὲ συχνὸν χρόνον ἐν τῇ τῶν Γραφῶν ἀναγωγῇ, καὶ κατανογέτες, ἐπὶ τὴν ἐνδοτεράν ἔρημον γίνονται· ἐν ἣ, ἀνδρα περιτυχόντες Ἁγίου, καὶ εἰς γῆρας ἐληλακότα, ἔμειναν παρ' αὐτῷ χρόνῳ ἕνα. Κακείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἔμειναν οὔτοι ἐν τῷ τόπῳ χρόνους ἐξηκοντα, σκληραγωγία καὶ νηστεία ἑαυτοὺς ἐκδεικνύοντες. Ἦν δὲ ἡ βρωσις αὐτῶν ὀπώρα, καὶ τὸ ποτὸν ὕδωρ, ὧν δις τῆς ἑβδομάδος μεταλαμβάνον. Πάσας δὲ τὰς ἡμέρας αὐτῆς χωρίζομενοι, καὶ διαφοροὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαιῶσι περινοστοῦντες, καὶ κατὰ μόνας Θεῷ συγγινόμενοι, Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ εἰς ἐν συνήρχοντο· καὶ τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τελούντες, ὑπὸ Δείου Ἀγγέλου, ἐν μεθέξει τῶν ἁγιασμάτων ἐγίνοντο. Ταῦτα διηγήσατο ἡμῖν ὁ μέγας ἐρημίτης Παφνούτιος, ὁ καὶ αὐτόπτης αὐτῶν γενόμενος, καὶ συγγραφεὺς τοῦ βίου αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχ. Ὄντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,
Σῶμα προδοῦσα διὰ τοῦτον βασιάνοις.

Ἡ ἁγία αὕτη Μυρόπη ἐγεννηθη ἐν τῇ Ἐφιεσίῳ πόλει. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀνήχθη παρὰ τῆς μητρὸς. Καὶ ἀναγεννηθεῖσα διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, ἦν σχολάζουσα ἡ παῖς εἰς τὸ μνημα τῆς Ἁγίας Ἐρμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατρῶν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, μύρον ἐκ τοῦ τάφου αὐτῆς ὑποδεχομένη, καὶ πᾶσι ἀφθόνως χορηγοῦσα· ἐκείθεν γὰρ τοῦ ὀνόματος ταύτης τετύχηκε. Τοῦ δὲ βασιλέως Δεκίου τότε κρατοῦντος, καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινῆσαντος, ἡ Μήτηρ τὴν παῖδα λαβοῦσα, τὴν τῆς Χίου νῆσον κατέλαβε. Καὶ γονικὴν κληρονομίαν, ὡς ἐξ αὐτῆς γενομένη, ἔχουσα, ὑπέρχον ἄμφω ἐν τῇ οἰκίᾳ προσμένουσαι, καὶ τῷ Θεῷ κατ' ἑαυτὰς προσευχόμεναι.

Ποτὲ δὲ καταλαβόντος Ἀρχοντός τινος ἐν τῇ νήσῳ τῆς Χίου, ἐκρατηθῆ ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Ἰσίδωρος, ἀπο τῶν αὐτοῦ στρατιωτικῶν τάγματός ὢν, ἀνὴρ εὐλαβῆς καὶ θαυμάσιος, ἐν καὶ ἐπιεράτο ὁ Ἀρχὼν ἀποστῆσαι, τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δ' οὐκ ἐπίειθετο, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους κατεδικάσθη θάνατον. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἀπορρίψαντος ἐν τιμῇ φάραγγι εἰς βεράν ὄρνέων, καὶ φυλάκων παρακαθημένων τῷ λειψάνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀρχοντος πρόσταξιν, ἡ ὁσία Μυρόπη, Δείῳ ζήλῳ τρωθεῖσα, νυκτὸς μετὰ τῶν θαλασσινοῦν αὐτῆς προσελθοῦσα, τὸ ἄγρον ἀνελάβετο λειψανὸν καὶ ἐντίμως μυρίσασα, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ ἀπέθετο. Μαθὼν δὲ ὁ Ἀρχὼν τὴν τοῦ λειψάνου κλοπὴν, τοὺς φύλακας σιδήροις καταδεσμῆσας, προσέταξεν ἀνά πᾶσαν τὴν νῆσον περιπολοῦντας ἐριυνᾶν, ἐπιπῶν, ὡς εἰμὴ εὐροῖεν τὸ κλαπὲν ἀναμίσειν τῆς δοθείσης αὐτοῖς προθεσμίας, κεφαλικῶς αὐτοὺς τιμωρηθῆναι.

Τότε ἡ Ἁγία, βλέπουσα καθ' ἑκάστην τοὺς στρατιώτας θαλασσινοῦς οὐ φορητῇ πρᾶπαλαίοντας, ὑπὸ τῶν ἐπικαιμένων αὐτοῖς σιδήρων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας, καὶ τῆς ἐπακαλουθούσης κεφαλικῆς τιμωρίας, ἔπαθε τὴν ψυχὴν, τοιαῦτα πρὸς ἑαυτὴν ὑποψιθυρίζουσα· Ἐὰν οὐταὶ διὰ τὴν ἐμὴν κλοπὴν πάθωσιν, ἀνάγκη πάντως σπι-

λωθῆναί μου τὴν ψυχὴν, καὶ οὐαί μοι ἐν τῷ κρίνεσθαι. Καὶ παρευθὺς λέγει τοῖς στρατιώταις· Ὁ φίλοι, ὁ ἀπολίσατε λειψανὸν, ἐγὼ ἀνελαβόμεν, ὑμῶν κοιμωμένων. Οἱ γοῦν στρατιῶται, ταύτην συλλαβόντες, παρίστησαν τῷ Ἀρχοντι λέγοντες· Αὕτη ἐστὶ, κύριε, ἡ τὸν βιοθανῆ γέροντα κλέψασα. Ὁ δὲ Ἀρχὼν πρὸς τὴν Ἁγίαν· Ἀληθῆ εἰσὶ τὰ περὶ σοῦ λεγόμενα; Καὶ ἡ Ἁγία, Ἀληθῆ. Ὁ Ἀρχὼν εἶπε· Καὶ πῶς ἐτόλμησας, ἐπικατάρατον γύναιον, τοιαῦτα καταπράξαι; Ἡ Μάρτυς εἶπε· Καταφρονοῦσα καὶ καταπτύουσα τῆς σῆς ταλαιπωρίας καὶ ἀθείτητος.

Ταῦτα οὐ μικρῶς ἐξέμηναν τὸν σοβαρὸν ἐκείνον Ἀρχοντα· καὶ εὐθέως προσέταξεν αὐτὴν ῥοπαλοῖς ἀφειδῶς τύπτεσθαι· εἴθ' οὕτως ἀνά πᾶσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς περιάγεσθαι, καὶ τύπτεσθαι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Καὶ τούτου γενομένου, ἡμειθανῆ τὴν Μάρτυρα ἐν τῇ φυλακῇ ἀπορρίψαντες, διὰ τῶν φυλάκων κατασηλασίνοντο. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, εὐχόμενης τῆς Ἁγίας, φῶς μέγα περιέλαμψεν ἅπαν τὸ οἶκημα, καὶ χορὸς Ἀγγέλων ἐπίστη, καὶ μέσον τούτων ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος, αἰνούντων τὸν τρισάγιον ὕμνον. Καὶ ὁ Ἅγιος τῇ Μάρτυρι ἀτενίσας Μυρόπη, Εἰρήνησοι, ἔφη· ἠγγικε γὰρ ἡ δέησίς σου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ νῦν ἔρχη μεθ' ἡμῶν, καὶ λήψη τὸν ἡτοίμασμά σου στέφανον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, καὶ γέγονε τὸ οἶκημα πλήρες ἀφάτου εὐδίας, ὡς καὶ τοὺς φύλακας καταπλαγῆναι, καὶ ἐξεστηκότας σχεδὸν γενέσθαι.

Ταῦτα οὕτως ἡμῖν διηγήσατο ὁ ἐπαγρυπνῶν τότε, καὶ πάντα εἰδὼς καὶ ἀκούσας, καὶ διὰ τοῦτο προσελθὼν καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τὸ τῆς μαρτυρίας στέφος ἀναδησάμενος. Τὸ δὲ τῆς Ἁγίας λειψανὸν, Χριστιανοὶ λαβόντες τῇ τοῦ Ἀρχοντος προσταξί, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μεμνημένος Σοφέ, τὴν ὑπὲρ λόγον γνῶσιν, καὶ προφητείας τὴν πολύφωτον, λαμπάδα κραυγάζεις νῦν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρμαρυγῆς τριλαμποῦς, καὶ ἀνεκφράστου δόξης, τὴν μετουσίαν σοι δεδώρηται, Θεὸς ὃν ἐδόξασας· Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εν γενεαῖς γενεῶν, Μήτηρ Παρθένο ὦφθης, εὐλογημένη ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν Λόγον κηύσασα, σεσαρκωμένον Θεόν, ὑπερφυῶς Παρθένε.

ᾠδὴ η'. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Λελαμπρυσμένος τῷ φωτὶ, τῷ τρισηλίῳ ἡξιώθης Πανόλβιε, Δείων καὶ ὑπερφυῶν Θεομάτων, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πίνων χειμάρρου τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς αἰῶλου θεωρίας πληρούμενος, δόξης τε προφητικῆς, καὶ προεδρίας μετέχων, χαίρων ἀνυμνεῖς, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας (*).

(*). Ἐν τισὶ τῶν τετυπωμένων Μηναιῶν, ἡ κατ' ἀρχὴν τοῦ Τροπαρίου τούτου μετοχὴ εὐρίσκειται εἰς ἀόριστον χρόνον,

Ο τῆς ἐνθέου καὶ σεπτῆς, τῆς τοῦ Προφήτου Ἀββακὺμ ὠραιότητος! οὗτος γὰρ Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων Δυναμίεσι, χαίρων ἀνυμνεῖ, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐδείχθης ἀληθῶς, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀνατεῖλαντος· μόνη γὰρ ἀξιωτέρα γεγένησαι, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, εὐλογημένη ἀγνή Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

▶ Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἔδωρήσατο· ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ Δ'. Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη.

Αστράπτει ἡ μνήμη σου Προφήτα, λαμπρὰν ἀποπέμπουσα τὴν αἴγλην, τῆς σῆς Θεηγορίας, καὶ τῆς σῆς μυσαγωγίας καὶ προφητείας, τοῖς σὲ τιμῶσιν, Ἀββακούμ μακαριώτατε.

Κηρύξας τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τούτου προειπὼν τὴν παρουσίαν, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, προφανῶς, γεγεννημένην καὶ δεδειγμένην, βλέπων εὐφραίνου, Ἀββακούμ μακαριώτατε.

Αγάλλονται πάντες οἱ Προφῆται, ἐπὶ τῇ σῇ χαρμοσύνῳ ἡμέρα, γεγηθότες Θεόφρον, τῆς χαρᾶς σοι κοινωνοῦντες καὶ θείας δόξης· οἷς συμπρεσβεύων, τῆς ὑμνῶντάς σε περισῶζε.

Θεοτοκίον.

Ρανίσιν Ἀγνή τῶν οἰκτιρῶν σου, ψυχῆς μου ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον, καὶ κρουνοῦς μοι δακρῶν ἀναβλύζειν, ἀεννάως ποίησον Κόρη, τὰς τῶν παθῶν μου, ἀναβλύσεις ἀναστελλουσα.

Ὁ Εἰρμός.

▶ Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεσραφή· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Πιῶν, ἀκαταλλήλως πρὸς τὴν ἐννοίαν. Ἐν ἄλλοις δὲ, κατὰ παράλειψιν αὐτῆς, ἀρχεται τὸ Τροπάριον, τῶν χειμάρρων τῆς τρυφῆς, ὅπερ διορθοῦσι τινὲς ἐνικῶς, τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς· διορθώσεις ὁμῶς, ἧτις, ἐνῷ φθείρει τὴν ἀκροστιχίδα, ἀπαιτοῦσαν ἐνταῦθα τὸ στοιχεῖον Π, ποιεῖ καὶ τὸν ῥυθμὸν χωλαίνοντα μίαν συλλαβὴν. Ἄλλ' ἀποκατέστη ἐκ τῶν χειρογράφων ἡ γνησίᾳ λέξις καὶ φράσις τοῦ Ἱμνωδοῦ, Νίνων, κατὰλληλος καὶ εἰς τὴν ἐννοίαν καὶ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα. Ἦρανίσατο δὲ ταύτην ὁ Ἱμνωδὸς ἐκ τοῦ Δαυϊτικοῦ Ψαλμοῦ· Καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτοῦς (λέ. 8).

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Σοφονίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην, ἔδειξας Ἀθάνατε, ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον, ἐξάποστείλας, τῆτον πλουσίως, καὶ χαρισάμενος, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον καὶ Ὁμοούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι· δι' οὗ προεῖπε τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς Ἔθνεσι πᾶσι σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Ο τὴν ἀκτίνα τῆς Θεαρχικωτάτης, αἴγλης εἰσδεξάμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ θείων λόγων προήγορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφήτης θεῖος γενόμενος, στόμα θεοκίνητον, ὠφθης τοῦ Πνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοι δεικνύμενα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων, τοῖς πᾶσιν Ἔθνεσι, δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο θεοπτικῶς λαμπόμενος ἀξίως, καὶ προφητικῶς θεωρία καὶ χάριτι, τιμημένος Θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐνθέου, ἠξιωμένος μακαριότητος, τῇ πρὸς τὸν Πανάγαθον, νῦν παρρησία σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ τῶν πίστευσε, ἀνευφημούντων καὶ τιμώντων σε, ὡς Θεηγόρον σεπτὸν καὶ θεόληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Γνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους, καὶ τῆς ἀγαθότητος, ἀνακαλύψης Ἀγνή, τὸ ἀδιόραστον πέλαγος, τῆς ἀμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Πανάμωμε, ὡς Μήτηρ αὖσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντας ὡς θελεῖς τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου σαφῶς κατοικοῦσα ἐν σοί, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀεννάως Παμμακάριστε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρη μου Μήτηρ καθορῶσα, ἀφθόρως ὃν ἔτεκες ζύλω κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδά-

των κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλάτος λόγῳ ταννύσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδῃ βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δουλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς κῦτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Σοφονίου τὴν μνήμην, Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωῆχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροσυχίς· Σοφονίου με κύδος ἀγλαΐζέτω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Σέ δυσωποῦμεν Προφήτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρυστώτα βήματι, ἰκτετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτήν, ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Οργανον θεῖον ἐδείχθης χωρητικόν, τῶν τῷ Θεοῦ Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, Σοφονία πάνσοφε· διὸ, γεγηθότες αἱ πιστοί, σέ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμπας Ἥλιος, ἐξ Ἀγίας σου γαστρὸς, καταυγάζει Δέσποινα· δι' ὧν, φωτισθέντες, σέ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστι Ἄγιος ὡς σύ.

Ο πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἰδησίην σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, Μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νευρώσας μάκαρ σὺ τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ παρρησία, τῷ Πνεύματι τῷ θεῷ, ὑπέκλινας σεαυτὸν, καὶ γέγονας δεκτικὸς, τῶν ἐκεῖθεν, θεῶν ἐπιλάμψεων.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν διαμείνασαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστι Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν ἐκ τῷ Κυρίου, εἰσδεξάμενος τρανῶς κηρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιών ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγάζοντα κόσμου τοῖς πέρασι, φῶς αἰίζων· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σικνή τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασθήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραυγάζεν· Οἶμοι Τέκνον μη! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ο πάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν Μάκαρ τὴν σὴν, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἠλευθέρωσεν.

Υπὸ τῆς χάριτος, καταυγάζομενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγόν, ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν, τοὺς ἐλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ πειρασμῶν, ζάλην διασκεδάσον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ὡς τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Εξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με, Μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, Προφήτα ἐνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας, ἔργα κατευθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, ἐπιτηδεῖαν ἀνέδειξας, πρὸς τὰς λαμπηδόνας, τοῦ θεοῦ Πνεύματος· ἐξ ὧν καὶ προφητείας, χάριν ἐπλήθησας.

Θεοτοκίον.

Υποφωνοῦσι προφητικαί, ῥήσεις Παναγία· Παρθένε, διὰ συμβόλων τὸν τόκον σου· ὧν νῦν τὰς ἐκθάσεις, ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σέ καταγγέλλομεν.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Δεχόμενος Ἐνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας

ἐνθέου μαρμαρυγᾶς, τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Οσὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς, χαῖρε Σιών, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἀσραπαῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τὴν πλάην ἐθρίαμβευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῆ παχύτητι, ἐνωθεῖς ὁ ἐκ Πατρὸς μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σε, εἰς ἐκ δύο προηλθε δίχα φθορᾶς, τρηθῆσας ἀλώθητον, τὴν σεμνὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Στίχοι.

Ὁ πρὶν βοήσας τῆ Σιών, Χαῖρε σφόδρα,
Χαίρει, παρασταῖς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.

Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας, ἤτορ ἀφῆκεν.

Οὗτος ἐρμηνεύεται Σκοπία Κυρίου, ἢ Συνιεὶς κρυπτά, υἱὸς ὧν Χουσί, ἐκ φυλῆς Συμῶν τοῦ Πατριάρχου, υἱοῦ Ἰακώβ, ἐξ ἀγροῦ Σαβαραθά· ὃς καὶ ἰδέξατο Προφητείας χάρισμα, καὶ προεφήτευσεν περὶ τῆς ἀλώσεως καὶ ἐρημώσεως Ἰερουσαλήμ, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὡς γενήσεται περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξ Ἑθνῶν, καὶ ἴσται ἀσχύνη μὲν τῶν ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων· καὶ γενήσεται Κριτὴς καὶ Βασιλεὺς πάσης πνοῆς, Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὅς, μετὰ τὸ εἰπεῖν ταῦτα πάντα, τελευτήσας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ, ἐκδεχόμενος τὴν τελευταίαν μεγάλην Ἀνάστασιν. Ἦν δὲ ὁμοίος κατὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ σώματος Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ, μικρὸν τὸ γένειον ἔχων στρογγυλότερον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἐν Πατριαρχαῖς καὶ Θεόδωρος μέγας,

Κᾶν τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Ο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα Ἕλληνας καὶ ἀπιστοὶ, πικροὶ καὶ δύσκολοι καὶ ὡμοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς Μάρτυρας ἀπειργάσαντο, ἐξ ὧν ἐγένετο καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος. Μαθόντες γὰρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρίων λαός, ὅτι ὁμοιοῦσι τὸν Χριστόν, καὶ λατρεύει αὐτῷ, διδάσκει δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς αὐτὸν πιστεύειν, μετὰ πικρίας συνέδραμον ἐπ' αὐτόν· καὶ κρατήσαντες, πρῶτα μὲν ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς· ἐπειτα, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐστεφάνωσαν αὐτόν, καὶ ἐτυπτον εἰς τοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ ἐγέλατο, καὶ ἐνεπαίζετο. Εἶτα ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑγιὴς ἐξ αὐτῆς ἐξελθὼν, τῆ προστάξει τοῦ Ἀρχόντος, ἐτιμῆθη τὴν κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, τοῦ ἀπὸ Ἐπαρχῶν.

Στίχ. Ἐπαρχίαν γῆς οὐρανῶν ἐπαρχίας,

Ὁ Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Πατρικίος καὶ Ἐπαρχος Πραιτωρίων· ὃς ἀνεπιλήπτως ζῶν, καὶ γυναικί συνεζευγμένος, καὶ ὄρων τὰς ἀρπαγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστευόντων, ἀπεβάλετο τὴν ἀρχήν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μετέστη τοῦ βίου, τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ, πολλὴν οὖσαν, ὡσεὶ χρυσαῖον λιτρῶν πεντακοσίων πενήκοντα, τοῖς πτωχοῖς διανείμας, τὴν Ἐδισσαν καταλαμβάνει· καὶ ἐπὶ τινος κίονος ἀναβάς, τριάκοντα χρόνους ἐν αὐτῷ διήρκεσε, τὸν μονήρη βίου ὑπελθὼν· ὅθεν καὶ θείων χαρισμάτων καταξιούται. Οὐκ ἔτι γὰρ μετελάμβανε τροφῆς παχυτέρας, ἀλλ' ἡ μόνον κατὰ Κυριακὴν, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας ἀναφορᾶς (δηλ. τοῦ Ἀντιδώρου).

Μετὰ ταῦτα ἐνωχλήθη ὑπὸ λογισμῶν, καὶ παρεκάλει, μαθεῖν, Τίνι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεστοσάντων παρεξισώθη· καὶ ἠκουσεν, ὅτι Κορνηλίῳ τῷ ἐκ μίμων ἴσον εἶναι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῷ τὴν Δαμασκὸν οἰκοῦντι, καὶ λεγομένῳ Πανδούρω. Εἰς ψυχικὴν σύγχυσιν τοῦτα τὸν Ὅσιον μικροῦ δεῖν κατηνάγκασεν· ἔργον πάντως τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὸ οὕτως αὐτὸν συγχυθῆναι. Καὶ δὴ τὴν Δαμασκὸν καταλαβὼν, καὶ εὐρῶν τὸν Κορνηλίον, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, τὸν τρόπον μαθεῖν ζητῶν τῆς αὐτοῦ πολιτείας. Ὁ δὲ, ἀμαρτωλὸν αὐτὸν εἶναι, ἔλεγε, μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντα. Ὡς δὲ ἐνέκειτο ὁ γέρον δακρύων καὶ δρόμενος, ἀναγκασθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, φησί, Πάτερ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ ἀγύρταις συναναστραφεὶς, πολὺν χρόνον ἐκείθεν ἐποριζόμεν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς. Ὅψι δέποτε καὶ μόλις εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπὶ νοῦν λαβὼν, πάντα τῶν κακῶν ἀπεσχόμεν, τοῦ καθαροῦ βίου καὶ τῆς ἐλεημοσύνης κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιμελούμενος.

Ὡς δὲ ἐνέκειτο καὶ πάλιν ὁ γέρον παρακαλῶν, καὶ ἐνορκῶν αὐτὸν εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξῆς, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· Πρὸ ἐλίγου καιροῦ, Πάτερ Ἅγιε, γυνὴ τις περιφανὴς, καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ σφροσύνῃ περιλαμπομένη, ἀνδρὶ τινι ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς γάμον ἐξεδόθη. Ὅς, ἀκολάστου καὶ δαπανηρᾶς τυχῶν προαιρισεως, οὐ μόνον τῆς γυναικὸς τὴν περιουσίαν κατηνάλωσε, καὶ τὴν ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα προσδανεισάμενος, κατέφαγε· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῆ εἰρκτῆ ἐνεκλείσθη παρὰ τῶν δανειστῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀπαραμυθῆτον τῆ γυναικί τὴν θλίψιν ἐπενεγκῶν· ἵτις, βλέπουσα τὸν ἐλεεινὸν ἐκεῖνον λιμαγχομένου ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο· ὁμῶς ἤρξατο προσαιτεῖν, ὡς ἐπὶ τρυτάνης σαλεύουσα τὴν ψυχὴν, καὶ φοβουμένη τὸν τῆς πορνείας ὄλισθον, διὰ τὸ εἶναι ταύτην εὐπρόσωπον. Ταύτη περιτυχῶν ἐγὼ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ἤλθισα τὴν ψυχὴν· καὶ δακρύσας, εἶπον αὐτῇ· Πόσον σου τὸ χρέος, γύναι; Ἡ δὲ· Τετρακόσια νομίσματα, Κύριέ μου· Ἐγὼ δὲ ἀκριβολογήσας ἐμαυτὸν, εὐρίθην ἔχων νομίσματα διακόσια τριάκοντα· καὶ μὴ ἀρκοῦντα πρὸς τὸ ποσόν, διαπωλήσας κινητὰ τινα εἶδη καὶ κόσμια, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ καλλίστα, καὶ τὸ ποσὸν συναγαγὼν τῶν τετρακοσίων νομισμάτων, δέδωκα εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς, τοῦτο ἐπειπὼν· Λάβε ταῦτα, γύναι, καὶ ἀπελθε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸν ἄνδρα σου τῆς φυλακῆς ἐλευθέρωσον, θυσωπούσα ἐξ ὅλης καρδίας τὸν φιλόνητον Θεόν, ἰλεῖσάι με ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεόδουλος, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, αὐτῆς τῷ κίονι ἐπιβάς, καὶ μικρὸν ἐπιβίωσας χρόνον, μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Κολωνίας, τῷ Ἠσυχαστοῦ.

Στίχ. Οὐχ ἠσυχάζω· καὶ θανόντα γὰρ στέφω,
Τὸν ἠσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν γεννᾶται ἐν πόλει Νικοπολιτῶν τῆς Ἀρμενίας. Τὰ ἱερά δὲ γράμματα παιδευθεὶς τῶν γεννητόρων αὐτοῦ ἀποθεωκώτων, καὶ διασκορπίσας τὰ προσόντα αὐτῷ τοῖς πέντε σιν, ἐφοδόμησε ναὸν τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ἦν μονάζων ἐν αὐτῷ, μετὰ καὶ ἐτέρων μοναχῶν δίκᾳ. Περιβόητος οὖν τὴν ἀρετὴν γεγονώς, Ἐπίσκοπος Κολωνίας χειροτονεῖται. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἐννία εἰς σύστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀσχοληθεὶς, καὶ πάντα κατὰ σκοπὸν αὐτῷ ἐκτελείσας καλῶς, τὰ πρὸς Ἱεροσόλυμα μακρὰ πελάγη διαπερᾶ· καὶ καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, ἀφίκετο εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα Λαύραν. Ὁ δὲ τούτου δεξιόμενος, μὴ γνοῦς, ὡς τῷ Θεῷ ἔδοξεν, ὁποῖος ὁ προσελθὼν, διὰ τοῦ ξηνοδοχείου, εἶτα καὶ τοῦ μαγειρείου, ἐζήτηε τὸ ἀπὸ τούτου δοκίμιον. Ὡς δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροις καλῶς παρ' ἐλπίδα εἶδε τούτου διαπρέψαντα, ἠσυχάζειν ἀναχωρητικῶς κελίῳ τὰς πέντε τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας ἐκίλευσε, μήτινος βρώσεως ἢ πόσεως μεταλαμβάνοντα. Σαββάτῳ δὲ καὶ Κυριακῇ ἐν ταῖς συνάξεσιν ἀφικνεῖσθαι, καὶ ψάλλειν καὶ εὐχολογεῖν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Τούτου ἰδὼν ὁ μακάριος Σάββας κατὰ Θεὸν προκόποντα, προσέφερε τῷ ἁγιωτάτῳ Ἠλίᾳ, Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἱερατικῶς τιμῆσαι χάρισματι. Ὁ δὲ Ὁσίος Ἰωάννης Ἄγιος, ὁ Δέσποτα, μικρὸν πρότερον ἐν γνώσει δέοντος τῶν ἐπταισμένων μοι γενέσθαι με, καὶ τότε τὸ δοκοῦν διαπράξασθαι. Ὡς οὖν κατ' ἰδίαν γενέσθαι, ἔρριψεν αὐτὸν ὁ Ὁσίος εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θεοπεσίτου Ἠλίου, ὀρκίζων μὴ ἐκφράσαι τὸ δράμα τινί. Ὁ δὲ κατετίθετο, ὡς ἀτόπημά τι ὑπολαβὼν ἐνωτίσασθαι. Ὡς δὲ, Κολωνίας ἐπίσκοπος, ἤκουσε, γέγονα, ἐξεπλάγη· καὶ πρὸς τὸν μακάριον Σάββα φησὶ· Μὴ ἐχλήσης αὐτὸν ἕνεκεν τούτου· Πρεσβύτερος γὰρ ὁ Ἰωάννης οὐ γίνεται.

Οὗτος ποτὲ, ἐν ὁδῷ πορευόμενος, καὶ κοπιάσας, ἐλειπώθηκεν, προσευξάμενος δὲ, καὶ ἀρπαγείς αἰθέριος, ἐν τῷ κελίῳ εὐρέθη, ἀπέχοντι μίλια πέντε. Πέσαι ποτὲ, τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Μοναχῶν κελία καταστρίψαντες ἀφίκοντο καὶ ἐπὶ τὸ κελίον τοῦ Ὁσίου, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι· λέων δὲ φανεῖς παρ' ἐλπίδα, καὶ τοὺς βαρβάρους διώξας, τὴν κελίαν ἀσλαβῆ διατήρησεν. Ἀνήρτις ὀρθόδοξος, πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἔλαβε μεθ' αὐτοῦ καὶ ἕτερον ἑτερόδοξον, τὴν εὐλογίαν ζητῶν ἀμφοτέροις δοθῆναι. Ὁ δὲ, Σοὶ μὲν, ὡς εὐσεβεῖ καὶ πιστῷ, τὴν εὐλογίαν δίδωμι· τούτῳ δὲ οὐδαμῶς, εἰμὴ ἐκ τῆς Σεθῆρου ἐπιστρέψῃ αἰρίσεως. Τούτων ἀκούσας ὁ πιστὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ τοῦ Ὁσίου διορατικῷ· ὁ δὲγε ἑτερόδοξος, ἐξιστακῶς, καὶ ὡσπερ ἐξ ἄλλου γενόμενος, ἀπέποτε εἰς αὐτὸν ἐλθὼν, καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Ὁσίου ἀψάμενος, ἠντιβόλει μαθεῖν τί πρακτικόν. Ὁ δὲ, τούτου ἀναστήσας, καὶ τὰ δέοντα κατηγήσας, πᾶσαν αἴρεσιν ἀναθεματίσαι παρεσκεύασε, καὶ τὴν τοῦ Σεθῆρου, ἣ κατεῖχετο· κακέθην τε τῇ καθολικῇ προσελθεῖν Ἐκκλησίᾳ καὶ παρῆρσι ἀπαρνήσασθαι, καὶ ἀναθεματίσαι τὴν τοῦ Σεθῆρου, ὡς ἔφημεν, πρὸς ταῖς λοιπαῖς αἰρέσεις. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀμφοτέρους αὐτῆς εὐλογίας, καὶ ἐπευξάμενος, καὶ τῷ Ἁγίῳ φιλήματι ἀπασάμενος, ἀπέστειλεν εἰκαδὲ χαίροντας.

Τούτου τοῦ μακαρίου μία τῶν συγγενίδων γυναικῶν, ἀναμαθῶσα τὰ περὶ αὐτῆ, μετασηματίσαι ἑαυτὴν ἐβελούσατο, καὶ τῷ τοῖστῳ τρόπῳ λαβεῖν, καὶ θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ μακάριος, τῷ διορατικῷ χάρισματι τὸ μελετώμενον γνοῦς, δεδήλωκεν αὐτῇ λέξας οὕτως· Εἰ οὐκ ἀφίξη ἐνταῦθα, ὀφθήσομαι σοι, καὶ μαθήσῃ τὰ ἐκ Θεοῦ δηλωθέντα μοι. Καὶ μετ' ἂν πολὺ κατ' ἄναρ αὐτῆ ἐπιστάς, ὑπέβητο τὰ δέοντα, περὶ ὧν ἤδη κάκεινη μαθεῖν ἐγλίχετο. Πυθόμενη δὲ αὐτῆ, καὶ περὶ ἐτέρως, καὶ πάντα καλῶς ἀναδιδαχθεῖσα, αὐτῆ μὲν τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τούτοις εἰδίδου· ὁ δὲ μακάριος ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς γυναικὸς γέγονεν.

Οὗτος ποτὲ, ἀνίκμῳ πέτρα προσπελάσας ἰσάδα, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· Ἐὰν ταύτη βλαστὸς γίνεταί, γνῶτε, ὅτι ὁ Θεὸς δωρεῖται μοι τόπον ἐκεῖ ἀναπαύσεως. Ἡ δὲ βλαστήσασα, καὶ καρπὸν ἔφερε, οὐκα τρία· καὶ λαβὼν αὐτὰ μετὰ δακρῶν ὁ μακάριος, καταφιλήσας καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγε μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Οὗτος, εἰκοσιοκτῶ χρόνων ὧν, γέγονεν Ἐπίσκοπος, καὶ διέπρεψεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἔτη δέκα· εἰς τὸν Ῥουβᾶν χρόνους ἕξ· ἐν τῇ Λαύρῳ δώδεκα· ἐν τῇ ἠσυχίᾳ χρόνους τεσσαράκοντα ἑκτῶ· ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, τέσσαρας πρὸς τοῖς ἑκατόν. Καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας ἐλθὼν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀγάπιος, Σέλευκος, καὶ Μάμας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἄνδρες, Ἀγάπιος, Σέλευκος, Μάμας,
Πόθῳ Πλάσαντος ἠγάπησαν καὶ ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀνατέταλκεν ἡ μνήμη σου Θεσπέσιε, κόσμῳ καθάπερ ἥλιος, καταυγάζουσα, Προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστοὺς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμώτερος νεφέλης σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον Θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας, σωτηρίου Μάκαρ ἐκ πηγῶν, δι' ὧν φωτιζόμεθα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λόγος παλαιὸς ὁ τὸ εἶναι παρασχόμενος, πᾶσι Θεῷ βηλήματι, ἀνακαλέσασθαι βηληδεῖς τὸν ἄνθρωπον Ἀγνή, τῇ σῇ κατεσκήνωσε γαστρί· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς ταῖς Ὁσίοις.

Ἀνακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγωγῆσαι, οἰκονομικῶς, Ἔθνη νόμῳ παιδεύοντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Προφῆτα Θεηγόρε.

Ἰκετήριον ὕμνον Θεῷ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν πειρασμῶν, λῦσον ἄρτι τὸν τάρραχον, ἵνα σε ὑμνώμεν, Προφῆτα Θεορρήμον. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκῆσα Θεὸν καὶ Κύριον, τῷ θανάτου τὴν ῥύμην τὴν ἀκατάσχετον, ἔστησας

Ἀγνή, ταύτην ἀπονεκρώσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογός τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βουλεσθαι·
• Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εν γῆ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, ἔνθα τελῶν, Ἀγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας, Σοφονία πάνσοφε, Προφήτα Θεοῦ, πράος γεγενημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ, σέ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν προρρήσεων Παναοίδιμε, περιφανῶς ὁρῶντες γενομένην τὴν ἐκβασιν, τὴν δσθεῖσαν χάριν σοι θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας σου καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς θεοιδές καταπληττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ος σὺ οὐδεὶς ποτε κεχαρίτωται, ἐκ γενεῶν, ἀρχαίων Θεομητορ πανάχραντε· σὺ γὰρ μόνῃ τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιωσύνην, καὶ καθαρότητα· ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεόν, ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
• τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραίθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις Στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, παρεστῶς ἐν ὑψίστοις, τῇ ἀπροσίτῳ Πάνσοφε, ἐν Τριάδι ἀμέσως, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐλλαμπόμενος νέμοις, φῶς νοητὸν πρεσβείαις σου, τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι, σοῦ τὴν σεπτὴν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, καὶ σέ μάκαρ, τοῖς ὕμνοις καταστέφουσι Σοφονία Προφήτα.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο ἄνω δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων πατρῶων Ἄχραντε, μὴ ἐκσταῖς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἀγνή, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη· ὃν αἶτησαι τοῖς δούλοις σου, λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οτε, ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ Ἰουλιανῇ διασκόπει, ἢ παμμακάριστος, Μάρτυρα τὴν ἔνδοξον, Βαρβάραν μαστιξίν, ἐναθλοῦσαν βασάνοις τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτόμενον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεθόα· Ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον φιλόνηρωπε.

Μίαν ἢ Βαρβάραν ἀληθῶς, Ἰουλιανῇ τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι ἀἷμα Ἄγιοι κατηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ· καὶ νικήσασαι, αὐτὸν κατακράτος, δόξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅθεν λοιμικῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Οτε, ἀπεφάνθη κατὰ σῆ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρη, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσι καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἠνυσας· ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος, χερσὶ παρανόμοις, τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι· ὅθεν, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σε τὴν ἔλλαμψιν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἄγιοι; Θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαυῖδ τὸν μελωδόν; πνευματέμφορον Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκὸν γὰρ καὶ διάνοιαν· εὐφραίνεις Ἐκκλησίας τὰ συστήματα· καὶ μελιρρύτοις σοῖς φθέγμασι, καταγλαῖζεις τὰ πέρατα· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω θεσπέσιε, Ἰωάννη γλυκορρήμον, φαεινότατε ἀστήρ, ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, ἐλλαμφθεὶς τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυσ εἰς τὸν γνώφον τὸν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ἐμυθήης τὰ ἀπόρρητα· ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιπέπειαν· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Ἀοίδιμε; λαμπαδῆχον φαεσφόρον, εὐκλεῆ ὑφηγητὴν, λειτουργόν, ἢ

Θεωρόν, τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα, Ἐκκλησίας ἀγλαΐζοντα; λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλαμπουσάν; ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; ἢ σάλπιγγα καλλικελαδον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ὑπαρξίν, καταλιποῦσα Βαρβάρια, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας· ὡς ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ Δέσποινα· Μὴ παρίδῃς, τὸν πικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαιδρυνας ἄσμασιν, ἐνθεστικώτατα, μελωδῶν παναοιδίμε, τῇ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν κινύραν ἀνακρούμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαυΐδ μιμούμενος· ἦν ἐνηχῶν, θείοις μελωδήμασι, πάντας κατέθελξας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ Πανόσιε· καὶ Θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, Μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ἄσμασι, τὴν ἱεράν καὶ σεπτήν, τοῦ Ὁσίου πανηγυρίν, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. Ὡς τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε! δι' ἧς ἡμεῖς, ἐγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

(*) Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερα, ὅμοια μὲν τοῖς τῆς Μάρτυρος, κακῶς ὅμως, καὶ παράχρηστα τὰ πολλά. Ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ τὰ ἐφεξῆς Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου. Εἰς ταῦτα δὲ, δύο ὄντα πρότερον, ἀνά ἓν εἰς ἑκατέραν Στιχολογίαν, μετέτεθησαν ἐκ τῶν τῆς τρίτης ᾠδῆς καὶ ἕτερα δύο, τὸ μὲν τῆς Μάρτυρος, τὸ δὲ τοῦ Ὁσίου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχεσθαι τὴν μετὰ πόθῃ τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, τὰς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, κτλ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεσμὰ βασάνους φυλακὰς, Βαρβάρια παναοιδίμε. Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεὸς σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων τὰς μνήμας ἐπιτελόντες πισῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίζωμεν, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὐάν δολερῶς, σερήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωπῆσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (*).

(*) Σημειωτέον, ὅτι τὸ μὲν κῶλον, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, προσετέθη, διὰ τὸ κεκηνὸς τοῦ ρυθμοῦ. Τὰ δὲ πρότερον δύο κῶλα, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν τὸν πάλαι δόλω τὴν Εὐάν, ὡς περιττεύοντος τῆς ἐνός, καὶ τὸν ρυθμὸν φθιρόντος, ἠνώθησαν, εἰς ἓν, τὸν τὴν Εὐάν δολερῶς, κτλ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἅγιον Ὄρος καὶ Θεοβάδιστον. Χαῖρε ἡ ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτη. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητὸς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκούσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογ. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ηδύφωνος Αὐλός, μεγαλόφωνος Σάλπιγξ, Κισάρα μελωγός, λιγυρά θεία Λύρα, Κινύρα παναρμόνιος, μυσικώτατον Ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδεδειξαι, ὡς Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα, ὁμοιον.

Υμνεύμεν τοὺς σεπτούς, καὶ ἀγίους ἀγῶνας, τοὺς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ἄσμασι, τὰ σεπτὰ μελωδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνωδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεῶ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κηκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἡ τῆς Θεοτόκου, εἰς ζ΄. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ἡ΄.

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ο Τριάς ὑπέρθε σεπτῆ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύσασα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοία ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημησαί, Μάρτυρα Βαρβάραν τὴν αἰοιδίμον.

Εγκωμίων ἅπαντα θεσμόν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάνδρωπε· ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Ακανθώδους ρίζης ἐκφυέν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινηθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρα, ἣν περ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον Ὁσίε, δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαῖδρυνας, Ἐκ-

κλησίαν τοῖς ἄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἥτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Ο ἡ σοφός, ἀγγίχουσε κριτὴς, τὴν τῶν ὄντων ἄρισα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀσάτων προέκρινας τὰ διαωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γὰρ, ἀντηλλαῖξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον.

Ισωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφεις ὁ παμπόνηρος, τῷ πλασουργῷ ὡς αἰχμαλωτὸν ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ΄. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίος Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ, βέλει, ἡ Ἀθληφόρος Βαρβάρᾳ ἅπασαν, πατρικὴν ἀθείαν ἐβδελύξατο.

Οὐ τρυφῆς ἢ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλουτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξάν σε Βαρβάρᾳ ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καλλιπάρθενε.

Πρὸς τελείης ἀγῶνας, εἰδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τῷ θήλειος, οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σε σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Εσκόρπισας τὸν πλουτὸν, Θεῷ δανειζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν νῦντρέπισται, βασιλεῖα· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεσι, κατακοσμεῖς αἰοιδίμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· ὁ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπῶν.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέσησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφρίξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἧ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἰδρωσὶ τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπως μέλη θεία σοι, δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελωδῆσας, ταῖς φίλοις Κυρίῳ Πάτερ Ὁσίε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας,

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαεινῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς

ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελεῖντας Βαρβάρᾳ τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιότης, φωστὴρ τοῦ κόσμου νοπτῶς, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραστός τρόπος ὁ τῆς κνήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἄγνη ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστα τὸν λογισμὸν ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ε'κ Παρθένου, γεννηθεὶς, ἐδώρησω νεάνισι, Παρθένοις τὸ φρύαγμα, καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος· ὅθεν ἡ καλλίνικος Βαρβάρᾳ, τοῦτο τὸ θράσος κατεπάτησε.

Τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν ἔλυσας· ἐντεῦθεν τοῦ σώματος, Κόρη Χριστὲ ἀφειδήσασα, φέρει γενναιότατα, τοὺς αἰκισμοὺς ἡ Βαρβάρᾳ στερρότατῃ φρενί.

Η'προμήτωρ, μηχαναῖς τοῦ δολίου θελχθειῖσα τὸ πρὶν, τρυφῆς ἐξωστράνισται, τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρᾳ δέ, τοῦτον ἐκφαυλίσασα, ἐν οὐρανίῳ νυμφῶνι νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου. ὁ αὐτός.

Διατάξει, τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας κατέλιπες, τοῦ κόσμου τερπνότητα, πλοῦτον τρυφὴν περιφάνειαν· ὧς τινι ἀράμενος, τὸν σὸν σταυρὸν Ἰωάννη ἠκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι, Χριστῷ συνδεδόξασαι, ὡς περ αὐτὸς ἐπηγγείλατο, καὶ συμβασιλεύεις δέ, τῷ εἰς αἰεὶ Ἰωάννη βασιλεύοντι.

Θεοτοκίον.

Σέλιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Θυρίσι τρισὶ, τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα, μυστικῶς διέγραψας, Βάπτισμα Βαρβάρᾳ τῆς Τριάδος φωτί, τῶν ψυχῶν σελασφόρον, ὑπάρχων καθαρτήριο.

Μανίαν δεινὴν, τοῦ πατρὸς ἐκκλίνουσαν Βαρβάρᾳ σχισθὴν, εὐθύς ὑπεδέξατο, ὄρος, ὡς περ πάλαι τὴν αἰοδιμον, πρωτομάρτυρα Θεῖκλαν, Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ, πυρωθεῖσα ζήλω ψευδωνύμων θεῶν, εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσσε, πρόσωπα Βαρβάρᾳ ἡ Πανεύφημος, καταπαίζουσα Κόρη, τοῦ δῆθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ φόβῳ Χριστοῦ, Πάτερ στοιχειούμενος, πρὸς θεῖαν ζωὴν, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, ὅλον καθυπέταξας τῷ πνεύματι, τὰς σαυτοῦ Ἰωάννη, αἰσθήσεις καθαιρόμενος.

Καθάρᾳ παντός, μολυσμοῦ τὸ σῶμα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ἐμμελῶς θεόσοφε, αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισήλιον, Ἰωάννη λαμπροῖς σε, πλουτίζουσαν χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἄγνη αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρημικὴν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἁγίας Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ω'ς ὑπέσχου σοφίαν δεδώρησαι, Σῶτερ θεοδίδακτον, τοῖς σέ κηρύττουσι, δικαστικοῦ πρὸ βήματος, ἧς Βαρβάρᾳ ἡ Μάρτυς ἐμπέπλησται.

Τῶν ἀθέων τὴν πλάνην διέλεγξε, λόγῳ θεοσόφῳ, Βαρβάρᾳ ἡ ἔνδοξος· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δέ, τῶν Τυράννων τὰς φρένας ἐξέστησεν.

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς καταξαινεσθαι, ράκεσι τριχίνοις εὐτόνως τε τρίβεσθαι, δια Χριστὸν ἡ ἄμεμπτος, Ἀθληφόρος τὸ σῶμα προδίδωσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ε'λλαμφθεὶς τῇ τῆ Πνεύματος χάριτι, θεῖων ἀνθρωπίνων τε, γνώσιν πραγμάτων τρανώς, πεπλουτηκῶς τοῖς χρήζουσιν, Ἰωάννη ἀφθόνως μετέδωκας.

Ε'φαιμίλλως χοροῖς οὐρανίοις σοφέ, τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξων ἐρρύθμισας, χοροσασίας ἄσματα, προσφωνῶν τῷ Τριάδι θεόφθεγκτα.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαικονίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθῆσασα σεμνῇ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρᾳ, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφώνως μελπυσα αἰεὶ· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Ὁἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμήσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτὶ, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάσῃσας, Σῶτερ, τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρᾳς.

Στίχοι.

Εἶφει πατὴρ Ὑῦσας σε, Μάρτυς Βαρβάρᾳ,
Ἐπῆρξεν ἄλλος Ἀβραὰμ διαβόλου.

Βαρβάρᾳ ἀμφὶ τετάρτη χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν, θυγάτηρ Διοσκόρου τινός Ἑλλήνος, ἐν ὑψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλαττομένη, διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ σωματικὴν ὠραιότητα. Παρθένος δὲ οὖσα, καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, οὐ δέιλαθε τὸν Πατέρα. Γνοὺς γὰρ τὰ κατ' αὐτήν, ἐξ ὧν ἐκείνος μὲν, ἐπὶ τῷ οἰκοδομουμένῳ λουτρῷ παρ' αὐτοῦ, δύο θυρίδας εἶπε γενέσθαι, ἡ δὲ προσέταξε τρεῖς, καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα· Ἐπ' ὀνόματι, ἔφη, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ταῦτα ἀκούσας ἐκείνος, εὐθὺς ὤρμησε τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτήν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ εἰς διαιρέσεισαν πέτραν ὑπεισελθούσης, ἐπεὶ καταδιώκων αὐτήν ὁ πατὴρ εὗρε, τῶν τριῶν ἀψάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτήν τῷ τῆς χώρας Ἡγεμόνι· οὐ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα καθυβρίσασα, τύπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ξέεται, τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παίεται· εἶτα τὴν πόλιν γυμνὴ περιάγεται, καὶ τύπτεται, καὶ τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, αὐτῷ τοῦ ἰδίου πατρὸς ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἀνελόντος· ὅς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφαγὴν, ἐκ τοῦ ὄρους κατερχόμενος, κεραιῶν βληθῆναι, καὶ τὴν ψυχὴν ἀπερρήξει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, τοῦ Ἀμασκηνοῦ.

Στίχ. Πλήσας μελῶν γῆν ἠδέων Ἰωάννης,
Κᾶν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκοῦ τῆς πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ διακρίποντος πίστει. Τυχῶν δὲ καὶ φιλαρέτου πατρὸς ἐπαιδευθὴ πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν παιδείου, καὶ τὸν βυθὸν τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρῆυνσε. Τὸν μονήρῃ δὲ βίῳ μετὰ Κοσμά τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συναναστραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὑστερον Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, ὑπῆλθεν. Οὗτοι οὖν ἀμφω παρ' ἐνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾶ κάκεινου τοῦνομα, καὶ Ἀσηκρίτης ἐπιλεγομένου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ καὶ ἐτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἑλληλακότες, τοιοῦτου διδασκάλου τυχόντες, εἶτα γενόμενοι Μοναχοί, ἐσχόλαζον ἀμφοτέρω Θεῷ.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, τῷ προιστώτι τῆς Μονῆς τῷ Ἁγίῳ Σάββα ἰδίως παραδοθείς, τὴν μακαρίαν ὑπακοὴν ὑπ' αὐτοῦ ἰδιδάσκετο· ὧ καὶ ἐμφανισθῆναι κατ' ἕναρ τὴν ὑπεράγίαν Θεοτόκον λέγεται, καὶ εἰπεῖν (ἐν ὧσ' εἰσέτι ὁ Ἰωάννης συνῆν τῷ διδασκάλῳ), ἢ μᾶλλον ἐντείλασθαι αὐτῷ, ἐπιτρέψαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννῃ ἕμους συνθεῖναι, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπύρου, καὶ καύχημα τῶν ἐκ μίσης καρδίας ὀφειλόντων ταύτην γεραίρειν· ὁ δὲ καὶ πεποίηκε, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφία Σεμενος.

Ἐπίσης οὖν τὴν ἀσκησιν μετελθόντες, ὁ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλειπὼς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ αἰοίδιμος Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ἔμια καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος, καὶ τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ δυνάμει, καὶ τῶν Γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεσι, πλεῖστα στυλιτεύσας τὴν δυσσεβῆ τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλειπὼς, δι' ὧν σχεδὸν παντὸς τοῦ ζητουμένου γνώσις ἐναργῆς εὐρίσκειται ἐν γῆρα πῖονι καταλύει τὸν βίον ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τεσσαρακοῖς (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Πολυβότου, τῆς Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπῶν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τρέπεται Δεῖα.

Οὗτος νέος ὢν ἤδη, τρυφᾶς ἐμίσει καὶ ἠδονὰς νησιεῖα· δὲ μᾶλλον καὶ σωφροσύνη τὸν ἑαυτοῦ κατεκόσμη βίον. Ὄθεν καὶ Ἐπίσκοπος Πολυβότου χειροτονεῖται, πρότερον τοὺς Ἐκκλησιαστικὸς βαθμοὺς διελθὼν. Ἦδη δὲ πρωτασίαν λαοῦ ἐμπιστευθεὶς, ἀγῶνας ἀγῶαι προστέθεικε, κόποις τε κόπους. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρὸς ἀναξίως τῶν σκήπτρων τῆς Βασιλείας ἰδράξατο, καὶ κατὰ τῶν Ἁγίων εἰκόνων βλασφημεῖν ἐπεχείρησεν, οὗτος ὁ ἀνὴρ ἰσχυρῶς ἠλεγξεν αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, εἶτα πρὸς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐξηκριβώσατο· τοὺς δὲ Ἀγαρηνοὺς, τοὺς τὸ Ἀμόριον κατοικοῦντας, θεηλάτως πλήξας, τοὺς Χριστιανούς, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους, ἀποχαρίσασθαι αὐτῷ παρεσκεύασε. Καὶ τὸ σῶμα τὸ ἰδίον εἰσέτι καὶ νῦν ἀφθαρτον διετήρησε· καὶ κατὰ τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν ἀνιστώσιν αὐτὸν, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδύουσι, καὶ τῇ Δεῖᾳ τραπέζῃ προσερείδουσι, καὶ οὕτως ἰσταται ὀρθῶς, καὶ ἐν τῷ συνθρόνῳ ἀναβιβάζουσι, καὶ ὑπὸ δύο στήθεσσι ἕμμενος, διὰ πάσης ἁπτωτος τῆς ἱεραῆς μυσταγωγίας ἰσταται. Τὰ δ' ἄλλα, ὅσους δαιμονῶντας θεραπεύει, καὶ νόσους ἐτέρας, ἀδύνατον ἐστὶν ἡμῖν γραφῇ παραδοῦναι.

(*) Ἄτεροι δὲ καταβιβάζουσι τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς ἔτη ὀγδοήκοντα τέσσαρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἰουλιανὴ ξίφει τε-
λειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανὴν ὡς Περιστερὰν δέχου,

Εἰ μὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ
Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,

Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ο γῆν καταλήψεσθαι καὶ ἐξαλείφειν, τὴν
θάλασσαν Τύραννος, εἰκαίως φρουαττό-
μενος, ὡς παίγνιον πρόκειται, Βαρβάρας κόρης
ποσί· τοῦτον ἐκνευρίσας γὰρ Χριστὸς, ὡσπερ
στρουθίον σαθρὸν ἐδέσμευσεν.

Πληγαῖς ἀφορήτοις σου καταξανθέντος, τοῦ
σώματος ὄλου τε, βαφέντος ἐν αἱμάτων
ῥοαῖς, λαμπάσιν ὑπέμεινας, φλογιζομένη πλευ-
ραῖς, Μάρτυς παναοίδιμε, Χριστῷ εὐχαριστοῦ-
σα, Βαρβάρᾳ ἐνδοξε.

Ω τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ ἀναλήτου, Τυ-
ράννων ὠμότητος, καὶ πλείστης ἀθεότη-
τος! μασοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ὡς ἐν μακέλ-
λῳ δεινῶς, ξίφεισι κατέτεμνον, τὸν νοῦν προσε-
ρειδούσης, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ ζῆλῳ πυρούμενος τῶν θεομάχων, αἰρέ-
σεων ἀπάσαν, κακόνοϊαν ἀνέτρεψας, συν-
τόνοις συγγράμμασι, λευκάντας πᾶσι τρανῶς,
πάλαι τὰ σποράδην τοῖς σοφοῖς, ὧ Ἰωάννη
συγγεγραμμένα ἰσχνῶς.

Θερμῶς ἐσηλίτευσας τῶν δυσσωνύμων, τρο-
φίμων τοῦ Μάινεντος, τὴν βλάβσημον ἀ-
σέβειαν, νοθεῦσαι πειράσασαν, τὴν Ἐκκλησίαν
Χριστοῦ, λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὀρθοῖς, ὧ Ἰω-
άννη, οἷς περ συντέθεικας.

Θεοτοκίον.

Α γίων Ἁγίαν σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κυή-
σασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, παρθένε
ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγα-
σας πισοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ η'. Κάμιμος ποτέ.

Ω φθη σοι Χριστὸς, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγ-
καθειργμένη ὧ Βαρβάρᾳ, φρουρᾷ, θάρ-
ρεῖν προτρεπόμενος, καὶ τοὺς μῶλωπας ἰώμε-
νος, καὶ χαρμονὴν δωρούμενος· ὅθεν ἀνεπτε-
ρώθης. τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Αγγελος φαιδρὸς, στολὴν φωτοειδῆ σε, δια
Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ Βαρβάρᾳ

ἠμφίασε, καὶ ὡς νύμφην περιήγαγε· τὰ πάθη
τῇ ἐσθῆτι γὰρ, Μάρτυς συνεξεδύσω, θείαν ἐκ-
στάσα ἀλλοίωσιν.

Δ ἐδεικται σαφῶς, Χριστὲ ἡ πρόρρησίς σου,
πεπληρωμένη· πατὴρ τέκνον γὰρ, εἰς
φόνον προδίδωσιν· αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς
γεγονώς, ὁ δειλαῖος γεννήτωρ τῆς σῆς Μάρ-
τυρος· οὐρανίῳ, ὅθεν πυρὶ κατηνάλωται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Η λέγξας σαφῶς, ἐγγράφως Ἰωάννη, τοῦ
Νεστορίου τὴν διαίρεσιν, Σεθήρου τὴν
σύγχυσιν, μονοθέλητον παρανοϊαν, καὶ πίστιν
μονενέργητον, φέγγος ὀρθοδοξίας, πᾶσιν ἀσρά-
ψας τοῖς πέρασιν.

Ε σπειρεν ἐχθρὸς, ζιζάνια συνήθως, αἰρετι-
κῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὴν τούτου
προσκύνησιν, ἀθετεῖσθαι ἐν εἰκόσι σεπταῖς·
ἀλλ' εὔρεν οὐ νυστάζοντα, πάντα δὲ Ἰωάννη,
σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ,
θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συν-
ελάβες, καὶ ἀφράξως ἀπεκύησας, Θεογεννή-
τορ Πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν
ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πισοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὴν ἐνδοξὸν μέλλουσα, κομίζεσθαι τελείω-
σιν, διὰ ξίφους Βαρβάρᾳ, τοῦ μαρτυρίου
σου, σὺν Ἰουλιανῇ τῶν στεφάνων, μαρτυρικῶς,
καταξιουμένη, φωνῆς θείας ἤκουσας, τελειού-
σης τὰς ἐντεύξεις σου.

Πληρῶν σου τὴν αἴτησιν, Βαρβάρᾳ ἀθληφό-
ρε Χριστὸς, τὰς ἰάσεις βραβεύει, τοῖς
ἐκτελοῦσί σου, πίστει τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς
ἀληθῶς· θαλάσσης γὰρ ψάμμον, τὰ σὰ ὑπερ-
βέθηκεν, εὐκλεῆ τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νῦν, παντάνακτι νυμφίῳ
Χριστῷ, καὶ ἀσράπτουσα δόξῃ, Βαρβά-
ρα θείου φωτὸς, ἐν ἐπερανίοις θαλάμοις, τοὺς
ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἀπαλ-
λάττουσα, καὶ προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ε δίδαξας ἀπαντας, τοὺς Ἐκκλησίας ἄδειν
εὐίους, ὀρθοδόξως Μονάδα τὴν ἐν Τριάδι
σεπτήν, σάρκωσιν τοῦ Λόγου τε θείαν, θεολο-

γεῖν, σαφῶς Ἰωάννη, τρανῶν τὰ δυσέφικτα, τοῖς πολλοῖς ἐν ἱεραῖς συγγραφαῖς.

Α γίων τὰ τάγματα, ὑμολογήσας Ὅσιε, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, αὐθις Ἀποστόλους Προφήτας, σὺν Ἀσκηταῖς, σοφοῦς Διδασκαίλους, Δικαίους καὶ Μάρτυρας, ἐν ταῖς ταύτων νῦν αὐλιζήσκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ο ἴσ πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκύησας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνεῖσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον καταγγέλλουσι.

Ὁ Εἰρμός.

▪ **Α** νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίσει προσρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσι, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ρῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Α νέτρεψας σοφία σου, τὰς αἰρέσεις παμμάκαρ, ὡς Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε κύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τῆτό σε πάντες ὑμολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσασαν τῆτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τῆς γενεᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπερδούσα, καὶ πατὴρ τὸν ὄλθον ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Βαρβάρα παναοίδιμε· τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισηλθες Παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκῃσα, τοὺς πιεσοῦς θεραπεύεις, ἐνεργεῖα τῆ Πνεύματος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Η σχύθη ὁ βάσκανος ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς ἠττώμενος, ὅτι τὴν Προμήτορα ἔσχεν ὄργανον πρὸς ἀμαρτίαν· ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς Λόγος τῆ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, ὡς οἶδε μόνος αὐτὸς, τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὐας καὶ τοῦ Ἀδάμ, Χριστὸς ὁ στεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν τὴν Μάρτυρα, καὶ δι' αὐτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ, ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Η δεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια, ὡς δικαστὰ, σὺ προκρίνω δὲ ὄλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτον τέμνετε, ζέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με· χαίρουσα ἀπίω πρὸς τὸν Νυμφίον μου Χριστόν. Ἡς ταῖς ἱκεσίαις Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου κατέπεμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἀθλήσιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τοῦ πολυπλόκου βελίαιρ τὰ ἐνεδρα ἐτροπώσατο. Χριστὸν ἱκέτευε, Καλλιμάρτυς πανένδοξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α θλητικὴν ὀδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθε, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστῶς, Δοξολογία Μεγάλη. Εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. τῆς Ἐκπτώχης.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη.
Ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου· κατὰ τὴν αὐριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τυπικὰ καὶ ἀπὸ τῆ Κανόνος, Ὁσίου καὶ ὁσίου.

ΤΗ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστῶμεν Στίχους δ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Θεωρὸς γεγένησαι νοῦ, νοερῶν δυνάμεων, ὡς
πρακτικὸς θεῖα λόγια, διατιθέμενος, ἐν
τῇ σῆ καρδίᾳ· ἐν ἣ καὶ ἀνάβασιν, ὡς κλίμακα
ἐξήρξας Ὁσιε, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρεσ-
βευεῖς δωρηθῆναι ἡμῖν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος. Δίς.

Σάββα Ὁσιώτατε τὴν σὺν, ἐκ παιδὸς ἀνέθη-
κας, ζῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ' οὗ
σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑ-
πέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι·
διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν φωστήρ, καθωράθης
μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυ-
μάτων λάμπησι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ
κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'.

Οσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπι-
μελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν
θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώ-
πους καταφρονεῖν τῶν ἠδέων· μὴν δὲ τῷ θεῷ
φωτὶ, καθαρῶτερον ἐλλαμπόμενος, φῶτισον καὶ
ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηναι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ωφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε,
ἠγιασμένον σκεῦος, Πατὴρ ἡμῶν καὶ οἶ-
κος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φόβημενος τὸν Κύριον.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Σάββα τοῦ Κυ-
ρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντά-
σματα τελείως, Πατὴρ ἡμῶν ἠφάνισας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύ-
σας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας
τὴν δόξαν, Χριστοῦ Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας σε χεῖρας, πρὸς
τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον Πλά-
στην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ροαῖς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. γάσιν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους γ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Ὁσιε Πάτερ.

Σάββα θεόφρον, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιε,
ὁμόσκηνε Ὁσίων, συνόμιλε Προφητῶν,
Μαρτύρων Ἀποστόλων συγκληρονόμε, φῶς τὸ
ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν, οὗ ταῖς φρυκτω-
ρίαις, λαμπόμενος ταῖς θεαῖς, τῷ ἀκροτάτῳ
τῶν ἐφετῶν, ὁ παρεστῶς, παρόρησις λελαμπρυ-
σμένος, καὶ ἐνθρόνιστος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις,
καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ, τῷ κάλλει ἀνενδότης,
Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὁσιε, δω-
ρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμακάριε, ἐγκρατείας λύχνος ἁ-
σβεστος, φωστήρ τῶν Μοναζόντων ὁ διαυ-
γέστατος, ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμέ-
νος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα
καὶ σθένος, τῶν πίστει σε τιμώντων, τῶν ἰαμά-
των ὁ θησαυρὸς, ὁ πολιστής τῆς ἐρήμου ὡς
ἀληθῶς, ὁ ὡς Παραδείσον αὐτὴν ἐνθεον δείξας,
θεοῦ προσφέρουσαν, καρπὸς τῶν σωζομένων,
Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὁσιε, δωρη-
θῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ μέ-
γα ἔλεος.

Σάββα θεόφρον, ἀρετῶν στῦλος ὁ πύρινος,
πυρρός ὁ ἐκ θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τῆς
λαῖς, λιμένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδηγῶν· πλά-
νης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλὼν, Πνεύματος Ἁ-
γίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν Μο-
νασῶν, ἠκριβωμένη τε στάθμη τῆς ἐγκρατείας,
τῆς ταπεινώσεως, περίβλεπτον τὸ ὕψος, κρήνη
ἢ βρύουσα, ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν ἰκέτευε,
Χριστὸν δυσώπει Ὁσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώθητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνεληλυθας ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν ψάρκα δελωσάαι τῷ πνεύματι. Ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιτικῆς τῆς ἐρήμου, εὐδρομῆντων ἀλείπτῆς, κανῶν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σε τὸν ἀλόγευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῆ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχὰς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη ἀκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἴαν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινῶσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπαιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουςιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλοῦς

ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτῆ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παράφρονος. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβολῆ θυμοῦ πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, εἴαν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασικανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ασκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Σάββα, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυσας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου. Εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιζῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς

Κεφ. δ. 7.

Κεφ. γ. 1.

Κεφ. β. 15.

Εἶπας ἀστὴρ χρυσαυγέστατος, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδῆχε καὶ ποιμὴν. Χαίροις Ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὀδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τῆ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Σάββαν τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὸ ποιμνιον Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οσὶε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαθὼν τῶν θαυματῶν τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξαίμενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ ὑπερεῖδες θεόληπτε· ἐντεῦθεν γὰρ τῷ καρπῷ ἔχ' ἐάλως· καθ' ἕνα πᾶν Ἀδάμ· τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουτάμενος δι' ἐγκρατείας, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἀυλίζῃ, ἐπαπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἱλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαιζήλον φρόνημα· ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλῶντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτέμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ανθραξ θεοφεγγῆς τῷ πυρὶ, προσομιλήσας θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, εἰδείχθης ἐν κό-

σμῷ Σάββα, καταλαμπρύνων ψυχὰς, τῶν πιστῶς θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὀδηγῶν αὐτοὺς τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε, ἐρημικοὺς δὲ, δροσιζόμενος ἀνωθεν, θεία χάριτι, κατεμάραντας ἀνθρακας. Ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδήλως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θείας, δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Χριστὸς· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου θεόφρον γεγένηται, δι' ἧς περ πρὸς ὕψος ἦρθης, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὀμιλεῖν παμμάκαρ καταξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι· μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσαγγελον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἰκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστήναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναζῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σὲ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῆ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἁγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὅσιων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Παναμίωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους σεναγμοῖς εἰς ἑκατόν τῆς πόνου ἐκαρπαφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δαχεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὠφθης,

φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας Μακάριε· ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφῆ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέσρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ Θεόσοφε· ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἠτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφράξως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσου μὲ. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχός· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης Θεράπων Μακάριε· ὅθεν καὶ νοσοῦντων, Θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλν καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὄρος, τὴν φωταυγῆ Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Πα-

ράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κεϊμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὀσιακόν, καὶ ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σκυ Ὀσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαίλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο' Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πανάριζον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν (*) ἔξοχα μέλπω. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Τῆ φωταυγεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὑμνοῖς εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Ολον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἔφεσιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα Θεοφόρε πανεύφημε.

Νεικηκῶς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὄφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους κέφως ὑπερθέθηκας, Θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ· ζωνὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὡσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείκας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μηνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σοι ὑστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

(*) Γράφεται τὸ Σάβαν ἐνταῦθα δι' ἐνόος Β, οὐχ ὡς ἀμαρτήμα, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου· ὅρα καὶ τὰ ἐφεξῆς τῆς Ἀκροστιχίδος Τροπάρια.

Θεοτοκίον.

Α'κατασχέτοις καθ' ἡμῶν ὁ Θάνατος, ὄρμαϊς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῶ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήρηται, Θεοτόκε Παρθένε· ζῶν γὰρ ὄντως αἰδίου, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Πανόλβιε καταστήσας, βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοῖνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνησας.

Α'κολουθῆσαι διαγνοῦς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότη, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Ρ'ωμαλεότητι φρενῶν, Παμμάρκαρ ὠχυρομένος, ταῖς ποιίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφέ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὄφρυν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Ιλαρωτάτησε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἄρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστήρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν Παμμάρκαρ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτηριώδης δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτίνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου, καταλιπὼν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὄλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγένου, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, ταῖς πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, Θεοφόρε Πατήρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνει ὁ μιὰρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπτωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι (*), ἀλλ' οὐδ'

ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἕμάρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πάσας Παρθένε, ταῖς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, εἰργάσω Θεομακάριζε· ἀφῆ δὲ τῶν χειρῶν σου, ἀσθενῆντας ἰάσω, μιμητῆς τοῦ Δεσπότη γενόμενος.

Ο'κατὰ σοῦ, Πάτερ δεινῶς, θρασυνόμος, κατεπόθη, ὡς Δαθάν ὁ δειλαιοσ, ὡς Ἀβειρῶν, ἐξαφανισθεῖς· σέ γὰρ ἀοράτως, ἡ θεία χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοουμένη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἐπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγήσας Θεσπέσιε, ταῖς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόησιν, τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδεῖαν, κατέζησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνευδότης, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Εὐεργετεῖν, τοὺς ὁμοφύλους προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ, πόλεις ὠκοδόμησας, θεοπρεπεῖς καὶ ψυχωφελεῖς, καὶ ἐν γῆ διψώσῃ, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· καὶ ὄμβρους οὐρανόθεν, παραδόξως Θεόφρον, ἐν ἀνύδροις χωρίοις κατήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νεοθαλής, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὠραῖος, ὄντως ἀναδεδειχαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθὲν, θεαρχικωτάτως, κυφορῆσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποσαῖζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονούσι σε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Α'κλινεῖ διανοία, πρὸς τὸν σὸν ποθοῦμενον ἀνατεινόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἀφθονον, ἐκρμίσω Πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπαθῶς ἐθεράπευσας Ὅσιε.

Σαρκικῶν βαρῆμάτων, ὄγκον ἀποθέμενος, σκευὸς θεότευκτον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ ἁγίου Θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῆ βρωμάτων, καὶ προσευχῇ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνη κοσμούμενος.

(*) Τα δύο ταῦτα κῶλα, γραφόμενα πρότερον, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι, διορθοῦσι τινές· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἢ δέτερον ἐλπίδα. Ἄλλ' ἔστιν ἴσως περιττὴ ἢ τοιαύτη διάρ-

θωσις· καθότι τὰ διαπορητικὰ φέρονται πρὸς ὑποτακτικὴν, ἢ πρὸς μέλλοντα ὀριστικῆς ἀνυπότακτον, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν Γραμματικῶν, καὶ ἀπαντῶνται παραδείγματα μυρία. Τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς τὴν Μεγ. Πράκλῃσιν, ᾠδὴ δ'. Τροπ. α.

Κήρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφρονότατος κεχειροτόνησαι· τῶν Συνόδων Πάτερ, τῶν Ἀγίων συνήγορος γέγονας, Βασιλεῖς σοφίζων, οἷς ἐμφανῶς χάριτι θεία, τειχιζόμενος ὠφθης μακάριε.

Η θεόθεν δοθεῖσα, χάρις σοι Θεόπνευστε διαβεβόηται· διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖ ποιούσα, θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἢ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον τῶν εὐφημούντων σε, ἢ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον Πάναγνε.

Ὡδὴ ζ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τῆ Νόμου καὶ Προφητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

Ισάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν διήνυσας· ἰσάγγελον δὲ τιμὴν, Χριστόν σοι δεδώρηται, Ἀγίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῆ ψυχῆ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὄφθεις, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ· ὧ καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχομένην, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὄλων καὶ Κύριε, τεκοῦσα διὰ σαρκὸς, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποιναν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ος ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεῖς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχηματίσας Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστὴς τε τῆς ἐρήμου ἀξιεπαῖνος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα Ὀσιε, παιδιόθεν ἐπόθησας Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἢ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε, καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ αὐτῶν ἀνθέων πλέξασα στέφανον, καὶ τῆ σῆ ἐπιθεῖσα ἡγιασμένη κάρα, θεόφρον· ὧ περ κεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναι μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, ἣν ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὀπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν παλαι,
Ἐμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίζεται Σάβας.

Θεσπεσίοιο πολλοῦ πέμπτη Σάβας ἐντὸς ἐσθήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, χώρας τῶν Καππαδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης, γονίῳ Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθύς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πρὸς τὴν μονήρη κατάστασιν προσδραμῶν, ἐν Μοναστηρίῳ Φλαβιανῶν προσαγορευμένῳ, τοσοῦτον γέγονεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγκρατὴς, ὡς ἐν τῷ κήρῳ ἰδόντα μῆλον, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐλθόντα, εἰπειεῖν· Ὁραῖος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· καὶ τοῦτο λαβεῖν μὲν ταῖς χεραῖ, μὴ φαγεῖν δέ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπατήσαι, καὶ ὄρον ἑαυτῷ θεῖσθαι μὴ φαγεῖν ποτὲ μῆλον. Ἀλλὰ καὶ εἰς κλίβανον πυρὸς εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν ἀβλαβής, μηδὲ τῶν ἰμάτων αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἀφαιμένου.

Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἐμφανῆς καθίσταται τῷ μεγάλῳ Εὐθυμίῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὀσίον Θεόκτιστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται. Τούτων ἀπάντων οἷς ἐνετύγχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκλαμβανόμενος ἦν καὶ ἀναμανθάνων. Ὁν ὁ μίγας Εὐθύμιος ὄρων, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πνευματικὴν κατάστασιν, Παιδαριολίροντα ἰκάλει. Συμπροϋούσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐπνύξανε μᾶλλον τὴν ἀρετὴν. Ὅθεν καὶ πολλὰ θαύματα κατεργάσατο, καὶ ἐν ἀνύδροις τόποις διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ καὶ πολλῶν Μοναχῶν καθηγητής, καὶ διεπρεσβεύσατο δις ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἐλθὼν, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸν πατριαρχούντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρὸς τε τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον, καὶ Ἰουστινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας ὡς ἑτῶν γενέσθαι τισσάρων καὶ ἐννεμήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τιμῶ ὡς σεβόμενον,

Τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος, ἰδὼν ποτὲ τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀνερευνωμένους καὶ ἀνακρινομένους, καὶ μεληθὸν κατατεμνομένους ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ ὁμολογίας, Χριστιανός ὢν, καὶ μεμνημένος τὰ τούτοις ἐκ Θεοῦ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, ἐπεθύμει καὶ αὐτὸς τὸν ἴσον ἀγωνίασθαι δρόμον. Καὶ δὴ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐθερμάνθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ τῷ σταυρῷ σημειωσάμενος ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ στάδιον ἱδραμεν, καὶ τοῖς ἐν μίσῳ τοῦ συνεδρίου μεγάλῃ φωνῇ ἐξέβόησεν· Εὐρέθη ἡν τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῆσαι, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς μὴ ἐπερωτῶσι (Ἦσ. ξε.). Πάντων δὲ ἀτενισάντων εἰς αὐτόν, εἶπεν· Ἀκούσατε οἱ ὑπὲρταί πάντες τοῦ διαβόλου, ἀκούσατε. Ἐγὼ Χριστιανός εἰμι, καὶ εἰς τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστόν πιστεύω· τὰ δὲ εἶδωλα ὑμῶν, καὶ τοὺς ταῦτα προσκυνεῦντας, ἀνασηματίζω καὶ ἀποστρέφωμαι. Οἱ δὲ, τὸ πεπαρρησιασμένον αὐτοῦ θεασάμενοι, ἐξεπλάγησαν. Καὶ εὐθύς ἀποδύσαντες αὐτόν, ἐμάστιξαν σφοδρῶς, καὶ εἶπον· Ταῦτα μὲν εἰσι τῆς

προπετείας καὶ ἀναιδεΐας σου· ὅτε δὲ τὸν Χριστὸν οἶδη μὴ ἀρνούμενος αὐτόν, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτηθεὶς, βορὰ ἰχθύων, καὶ ἕρπετων, καὶ πετεινῶν ἐναλίω τῇ σήμερον γενίση. Ὅν περ εὐθέως οἱ δῆμιοι λαβόντες, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ μικρὸν τῆς γῆς ἀποδάντες, ἐν τῇ Σαλάσῃ ἀπέριψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ' ἀνδρῶν ἐνδιδύσκειται πλάνων,
Χιτῶνα Μάρτυς λαῖνον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβέρκιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπαθλον Ἀβέρκιε, σοὶ τομῆς μέγα·

Οὐ γὰρ κότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,
Πεδούσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κειρίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Α'πέθου τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰώνιων διαμειβόμενος· σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, μεθ' ὧν καὶ συνέψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾶ χαριστήρια, ἡ σὴ μέγιστη Λαύρα καὶ πάντιμος, οἰκιστὴν σε καὶ κτίστην, καὶ πόλιοῦχον προβαλλομένη Σοφὴ, καὶ καυχωμένη κραυγάζει πρὸς Κύριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'παύστως ἰκέτευε, Σάββα Θεόφρον ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου· ἐκτενῶς τε δυσώπει, τοὺς σοὺς καμάτους διακονίζεις αἰεὶ, καρποφοροῦντας, τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγου σαρκώσεως, καὶ Παστάδα καὶ Θρόνον, ὀρθὰ φρονούντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες, τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ε'ν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἀγίων τὰ τάγματα, τῆς καθαρωτάτης, σοῦ ψυχῆς προτρέχουσιν, εἰς τόπον ἀνέσεως, εἰς φτωινὰ σκηνώματα, ἐνθα τῶν Ἀγίων, οἱ χοροὶ ποδηγοῦντες· μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἶνα τὰ σὰ θαυμασία· τοὺς γὰρ θῆρας ἡμέρωσας, προκατηρεμίσας, τῶν παθῶν τὰ κύματα· προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῶ

χαρίσματι· στίφη τῶν δαιμόνων, φυγαδεύων ἐλαύνεις, εὐτόνοις ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Σταυρῷ τε τῇ ἀμάχῳ, δυναμίει Θεοφόρε.

Ο' Μωϋσῆ τὸ πρότερον, ἀπὸ στύλου φεγγόμενος, στύλον ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανοὺς ὀλόφωτον, ἐκτείνας σοὶ ἔδειξεν, ἐνθα καὶ νῦν κατὰκείται, τὸ καρτερικόν σου, καὶ πολυάθλον σῶμα· ὃ πίστει παρεσῶτες, εὐσεβῶς μελωδοῦμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρμονικῶς ἡ μνήμη σου, ἐκτελεῖται Πανεύφημε· τὴν χαροποιὸν γὰρ ἀρετὴν ἐνδεδυσαι, τὸ ὄντως ἱμάτιον, τῆ σωτηρίας καὶ καθαρὸν, καὶ φωτοειδῆ τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· ὃ νῦν ὠραῖσμένος, μελωδεῖς ἀνενδότως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως τέτοκας, καὶ Παρθένος διέμεινας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου, συνῆψας ἅπαντα, τὸν χρόνιον πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν διάσασιν, λύσασα, Χριστὸν τὸν τῆς εἰρήνης δοτῆρα, βασιάζουσα ἐν κόλποις· ὃν πισῶς εὐλογῶντες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μυρίζει σοὶ ἡ θῆκη πνευματικὴν, εὐωδίαν πλουσίως εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς υἱούς, σὲ περιστῶτας εἰλικρινῶς, ἐνθυμουμένους Ὅσιε, τὴν Ἀγγελικὴν σου διαγωγὴν, καὶ τὴν σοὶ δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν αἰδιδιον τερπνότητα.

Ε'ρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἔλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σοῖς· ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν· ἡ χώρα Ἰορδάνου, ἐξήνηθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη ταῖς σοῖς δάκρυσιν.

Λαμπρότης τῶν Ἀγίων ἐν οὐρανοῖς, ὡς δικαίῳ σου Πάτερ ἀνέτειλε· τὸν γὰρ Χριστὸν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ, περιφανῶς ἠγάπησας, οὐ τὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν, τὴν τούτου ζωφόρον, Παμμακάρε ἐμιμήσω, ὡς δυνατὸν σοὶ ἀγιότητα.

Πλουσίως Θεοφόρε λάμπων φωτὶ, καὶ χορείας Ἀγγέλων θεώμενος, φωτοειδεῖς, περιπολευούσας τὸ τρισσὸν φῶς, καὶ δεχομένας χάριτι, ταῖς τῆς θεοπτίας ἐπιβολαῖς, μὴ παύση ἰκετεύων, ἀφέσεως πταισμάτων, ἀξιωθῆναι τῆς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ο'ράθης ὃ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σῶματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέψατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ἐν νῦν

καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποσειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας, τρόποις ἐν φιλοσόφοις, Πατέρων τὸ ἀγλαΐσμα, Σάββα Πάτερ Θεόφρον, καὶ ταύτην ἀπέτελεσας, νοητὸν Παράδεισον, κομῶσαν ἀνθεσι θείοις, μονοτρόπων τῷ πλήθει, τῶν ἀξίως τελούντων, τὴν σὴν σεβάσιμον μνήμην.

Ἔτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Η ἔρημος εὐφραίνεσθω, καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα Θεόφρον· ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου, ἀγαλλασθῶ νῦν χαρμοσύνως, ἐν τῇ θείᾳ σε μνήμῃ.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε Πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἡλιοσαλακτε Θρόνε, Καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα! πῶς γαλοῦχαις τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς ἄνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ο ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστής τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ Θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἐορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πισῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσιμον. Δίς.

Εξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονῶς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφέ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγή, παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Μέτριος ἀκακος πρᾶος, ἀπλοῦς ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἀνθρώπων ἄντως, καὶ ἄυλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ καθωράνης πανάξιος, ταῖς ἐξ αὐτῆ προΐούσας σοὶ δωρεάς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσσε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἕρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τῆ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ζ'.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολαίου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μύρω θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἠδυπνόοις τε εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τελοῦμέν σου τὴν μνήμην, τὴν παναγίαν Νικολαε. Δίς.

Ος λαμπτήρα σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ σερεώματι ἀναλάμπαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικολαε, καὶ κόσμον φωτίζοντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀγλύν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαιρόντα, ἀθείας χειμῶνα καὶ γαλήνην, ἐργαζόμενον βαθεῖαν, χρεωσικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρῶν καὶ φαινόμενος, ἐν ὄνειροις Νικολαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθῆς ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύσης θερμότητος, ὡς προσταίτης ἀληθῆς, τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κληρονόμε Θεοῦ, συγκληρονόμε Χριστοῦ, λειτουργέ Κυρίου, Ἅγιε Νικολαε, κατὰ τὸ ὄνομά σε, οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σε. Συνεξέλαμψε γὰρ τῇ πολιᾷ ἡ σύνεσις· ἐμάρτυρει τὸ φαιδρὸν τοῦ προσώπου σου, τῆς ψυχῆς τὸ ἀνεξίκακον· ἐβεβαίου τὴν πραότητα, τοῦ λόγου τὸ ἠσυχον· ἡ ζωὴ σε ἐνδοξος, καὶ ἡ κοίμησις μετὰ Ἀγίων. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικολαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἰκτιρόν, δέομαί σε, καὶ τὰ ἄμματα σοφέ, φωτίσον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Εχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἄγιε, ἐξελοῦ με, παρρησίαν πρὸς Θεόν, ὡς

ἔχων Ἱεράρχα, Νικόλαε παμμακάκρ, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σῶσόν με.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ.

Λιμένα σε, ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, σὲ κεκτήμεθα πιστοὶ, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν ψυχῶν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποιήνην σου Πανάχαρτε, καθ' ἐκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονηρὸς, κατὰ βρωμα ποιῆσαι· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῴ ΜΕΓΑΛῴ ΕΣΠΕΡΙΝῴ.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. γάσιν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχης 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρω χρισθεὶς νηπῶ, Ἁγίε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστῆ· καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παναιδίμον, μνήμην τελούντων αἰεὶ, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τῆς καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιά, Ἁγίε Νικόλαε, θερᾶπων ὄντως Χριστοῦ· πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, ὁξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σώζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ωφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλῶν, οὕτως αὐτοῖς εἰρήκας· Αὔσατε δὴ ἐν σπουδῇ, τῆς εἰρκτηῆς οὗς κατέχετε, δεσμίους ἀδίκως, ἀθώους τυγχάνοντας, τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὁμως, ἀλλ' ἐὰν παρακούσης, ἐντευξιν ποιήσομαι Ἄναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελῶσιν, ὑπάρχεις ἐνδοξε, Ἁγίε Νικόλαε, ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῆ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόρρω καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτῆς κραταιός· ὅθεν συνελθόντες βοῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως (*).

(*) Ταῦτα μόνα τὰ τέσσαρα Προσόμοια ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ, καὶ ταῦτα ὁμοίως ψάλλονται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκ-

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτός. Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι· τὸ πάντων, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων, τῶν ἐν κινδύνοις καταφύγιον· τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον· τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον· τὸν δι' οὗ ὄφρυν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίσις μελωδικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην· τὸν μέγαν, προασπιστὴν τε καὶ διδάσκαλον· τὸν πάντας, τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα· τὸν ὀλετήρα Ἀρείου, καὶ θερμὸν ἀντίμαχον· τὸν δι' οὗ τὴν τούτου ὄφρυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίσις προφητικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τὰ πόρρω ὄντα προβλέποντα, καὶ ταῦτα σαφῶς, προαγγέλλοντα, προθεσπίζοντά τε ὡς παρόντα· τὸν πᾶσαν τὴν αἰκμημένην περιθέοντα, καὶ πάντας ἀδικημένους ἐκλυτρούμενον· τὸν ἐν ὀνειροῖς ὄφθέντα, Βασιλεῖ θεόφρονι, καὶ τῆς πρὶν δεσμῆς σφαγῆς, ἀδίκως ῥυσάμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυματίων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὡ φιλέορτοι, ἄσματικοῖς ἐγκωμίαις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρὸς, καὶ πρόεδρος σεπτὸς, καὶ στῦλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστήρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων ἢ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότητος προστατῆς. Καὶ νῦν παμμακάκρ Νικόλαε, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων αἰεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμναὶς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτην δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πρά-

κλησία. Τὰ δὲ ἐφεξῆς ἕτερα τρία ἔλλειπουσιν μὲν ἐκ τοῦ χειρογράφου, σημειοῦνται δὲ καὶ ἐν τῷ νεοτυπωτῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας σελ. 41, ὡς ποιήματα Νικολάου τοῦ Μαλαξῆ, περὶ οὗ ὄρα πλατύτερον εἰς τὰ Προλεγόμενα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦν-
τες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φορικτὸν· καὶ Μάγοι
ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν,
τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὠφθη Κύριος ἐκ
Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλι-
κῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο
τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρησ μοι, ἢ
πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;
Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 13. **Μ**νήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν· καὶ θνητός, ὃς εἶδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορευέσθαι,
ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέ-
ρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσε-
ται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι
τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτὴν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄ-
ξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς
ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐ-
πὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ με, ὦ
τέκνα, σεμνά γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρω-
πός, ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξο-
δοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις
παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ
προῖμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ
ἡ Σοφία κατεσκευάσα βουλήν· καὶ γινώσιν καὶ
ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή, καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ
τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμέ ζητοῦν-
τες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τρῖνυν ἄκακοι
πανηργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν.
Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνά γὰρ ἐρῶ·
καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναν-
τίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πᾶν-
τα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐ-
τοῖς σκολιόν, ἕδὲ σραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα
ἐστὶ τοῖς νοῆσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκεισι γινώσιν.
Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυ-
ρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 21. **Σ**τόμα δικαίου ἀποσταρίζει σοφίαν, γλώσσα
δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων
ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν κατα-
στρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδελυγμα ἐνώπιον
Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ
ἐχὼν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ
ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων

ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετῶντων
προνομεύσει αὐτῆς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα
ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ
θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος, ἔλιπε μεταμέλον·
πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν
ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς,
ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀν-
δρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβηλία ἀλί-
σκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δι-
καίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν
ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει,
ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς. Ἐν στό-
ματι ἀσεβῶν παγίς πολίταις, αἴσθησις δὲ δι-
καίων εὐοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθω-
ται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλία-
μα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, σῶ-
ματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει
πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυ-
χίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 7. **Δ**ίκαιος, εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύ-
σει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
λυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πο-
λιὰ δὲ ἐστὶ, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆ-
ρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμε-
νος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν
αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασκα-
νία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ
ρέμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.
Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ
λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες
ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ενατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως,
καὶ κατόπτεισας ἀδήλως σοφίας τὸν βυ-
θόν, σαῖς διδαχαῖς κόσμον κατεπλήτισας, Πά-
τερ. Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ Χριστὸν δυσώπει, Ἱεράρχα
Νικόλαε. Ὁ αὐτός.

Ανθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον,
καὶ οἰκονόμῃ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ
ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε
ἔμφυχε, καὶ ἔμπνους εἰκὼν· ὡς θεῖον γὰρ θη-
σαυρόν σε, ἢ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία, ἀγαμῆνη
προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνέδειξέ σε τῆ ποιμνῆ σου Χριστὸς ὁ Θεός, Ἱεράρχα Νικόλαε· ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλάμπεις φαιδρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα· διὸ ἰκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα πολιουχεῖ· διὸ καὶ δεσμίους, ἀκρίτως κατακριθέντας, ἐν ὄνειρῳ Βασιλεῖ τῆ ὄπτασίᾳ σου φανείς κλυθέρωσας θανάτου δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ αἰεὶ, δι' ὄπτασίᾳ σου φάνηθι, πρεσβέυων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος, ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθεῖς, καὶ ἡ τοῦ Μύρου εὐωδία, καὶ τῶν θαυμαμάτων τὰ πλήθη, ἀνακραίξει εὐφήμοις ὑμνωδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατακριτοί. Σὺν ταῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βοῶμεν· Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Πάτερ Νικόλαε, τοῦ παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζεις εὐφρόσυνον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμαμάτων σου. Ὅθεν καὶ τοῖς πόρρω ὡς ἐγγύς δι' ὀνειρῶν ὄπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτροῦσαι, τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκειν μέλλοντας, διασωζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε. Διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐπεμβαίνόντων δυσχερῶν ἐλευθέρωσον, σαῖς πρεσβείαις, τοὺς αἰεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἦχος πλ. β'.

Εὐδούλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ· εὐεργάτα τοῦ ἀμπελώνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βίαιος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοι τάλαντον ἐπνύξησας· καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέφικται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἁγίε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ πρεσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτὸς σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπθρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παρρησίαν κερτημένος πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἀμετρόν σου ταπεινωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἰλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀταδυσάμενος γέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φαίνη· τὸ σπηλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρεδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θείσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κράζοντες· Ἐπέ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλή· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θείος, τῆς θειοτάτης ἱερωσύνης κανὼν· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος· πυρρὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλωμένος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐτοιμώτατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, Παμμακάριστέ δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα· ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· καταπονημένων ἡ βοήθεια· ἀστὴρ, ὁ ταῖς λάμπφειν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὄρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου, περισταταύμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεῖς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασία φρικτῆ, καὶ ταῖς δι' ὀνειρῶν προσφοιτήσεσι. Πηγή ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικιμίζον Ἀρείου,

τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστόν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον, λειτουργε Κυρίου, ἀνερ ἐπιθυμιῶν, σκευὸς ἐκλογῆς, στύλε καὶ ἐδραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμο, μὴ παρασιωπήσης, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ τεκνών σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκαλαῖς; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὀρώμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρεός, ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα καὶ Μαίγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον (*).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιμνῆ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀληθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ρυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίσει καὶ πύθω τιμώντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη,

(*) Ἀλλαχοῦ ἀπαντᾶται, ἐν φάτῃ σπαργανούμενον.

δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προϊστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρέμενος σαφῶς. Ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προσάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἰρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ· καὶ κानὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλαῖς καὶ εἰσηγήσεσι.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λύσον ταῖς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχον.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι. Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Εἰ δούλε ἀγαθέ, καὶ πιστὲ εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελώνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάξασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι ταλαντον ἐπνύξασας· καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθῶσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέωκται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἄγιε Νικόλαε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν. εἰς 5'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ἡ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

ᾠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἢ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατὰπεμψον, ὑμολογήσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Ἰμῶ σε Πανύμνητε, ἦν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κηύσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σοὶ Νικόλαε θεῖον ἐξάδω μέλος. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμακάρι τὴν Πανήγυριν.

Ὁδοξάζων πάντας τῆς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πιστεῖ σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ἰσώθηται πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστοουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σὺ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεοθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμέ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς κατὰ ἀλφάβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Ἀπὸρῳ γλώττῃ καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξει τῇ σῇ Νικόλαε, ἦκω θεομητῷ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλετοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἴλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσαγγελος ἐν γῆ πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητῆς, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑψηλὸς, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν Προστάτην, καὶ ὄρφανοί, χῆρα· τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον. Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱόν σὺν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἀπλήν

Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαϊρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ' ὑπόστασιν. Θεοτοκίον.

Ἀπὸρῳς Λόγον συνείληφας τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὡσπερ τὸ πρὶν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε. Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερεώθητῳ ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεῦτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Οὐρανὸς ὁ καθαρῶτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παραδείσος, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Ἀπὸρῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς Παντευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότητος γνήσιος, σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικόλαου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτεῖαις Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἢ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἄλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος Θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ, στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ἐδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαῖδρα γὰρ σου πολιτεία, ᾧ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχᾶς, αἵ γλῆς θεοῦ Πνεύματος.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐν θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ Ἄνακτι· Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἄνδρας, ἐπεὶ φθόνῳ διεβλήθησαν. *Τριαδικόν.*

Γλωσσῶς γενοῦ μοι, Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ αἰεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως. *Θεοτοκίον.*

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δουλοῖς σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρομοῖς πρεσβείαις, φρουρεῖν, βοηθεῖν παράσθηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεοσύμφευτε. *Καταβασία.*

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
» **Τ**ι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοηθώμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
» Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε θαυματῶν ἀνελλιπῆ, ἔδειξες Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· αἱ γὰρ βαρεῖαι νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεικῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας ἀκεσώδυνον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφράξως Μήτηρ Θεῶ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἄγνη, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἄββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγιζεῖν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ εὐὰ τοῖς βροτοῖς, συμβουλίᾳ ὄψεως, γεγένηται Ἄγνη· σὺ

δὲ Παρθένε τεκοῦσα λόγῳ τὸν Λόγον, ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὠφθης· ὅθεν ἀπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Εν πνεύματι Προφῆται, προεἰδόν σε Ἄγνη, Ὁρος Πύλην Τράπεζαν, ἁγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, Στάμνον καὶ Κλίνην, Θεοῦ Μητέρα, ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὀρώμεν τὴν ἐκβασιν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐκλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ομιλήσας καθαρῶς ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σώζων, τοὺς πίσει σου προσρέχοντας.

Λυτροῦμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὠφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον, πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Απήστραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητῆς πανάριστος τοῦ σου Δεσπότη γενόμενος· σώξεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πόθῳ σε δοξαζόντα. *Θεοτοκίον.*

Εκλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, Ἐσωματωθησόμενος, καὶ διασώσων ὡς εὐσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε Θεοτόκε Πανάμωμε.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ηκλήσις σου μόνη ἀληθῶς, ἐν πάσαις τῶν ἐχθρῶν βουλαῖς προσκαλουμένη θᾶπτον ῥύεται, τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, ἱερὲ Νικόλαε· Ὡς πρὶν στρατηλαίας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, πάσης ἐκ δεινῆς περιστάσεως.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφέ, μὴ διαλίπης ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμασέ Νικόλαε· ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καὶ ἐξ ἐχθρῶν, γνώμης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Γάματα βρῦεις πανταχῶ, τοῖς πίσει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας· διὸ τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μεταβάλε, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, Νικόλαε φαεινέ, θραύων τὴν ὄφρυν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ανάρχε Θεότητος ἀρχὴν, Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον, τὴν πάντων παντουργικὴν, ἐνιαίαν ἄτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διηρημένην αἰεὶ, μίαν Βασιλείαν ἀμέρισον. *Θεοτοκίον.*

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, Ἀγγελῶν τε ὑπέρτιμος, Θεογεννητορ Κόρη πέφηνας· τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν, ἐν γαστρὶ συνείληφας,

σάρκα υλικὴν ἠμφιεσμένον, τεκοῦσα δίχα σπο-
ρᾶς. Ὡ καινοπρεποῦς θεωρήματος.

Καταβασία.

• **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
• ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνε-
• βλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου
• δασέος, ἤλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
• αὔλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ εἰ. Ὁ Κίρμος.

• **Τ**ὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀ-
• πρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρί-
• ματα, τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλήθρω-
• πε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ως Κιβωτὸς Σεμνὴ ἀγιάσματος, καὶ ὡς πυ-
ρίμορφος Θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον
ἠγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν Παν-
τοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρου ἐν παρθένοις σύ, αὐθις
Παρθένος δὲ, ἐν μητράσι μόνη Πάναγνε
ἀρρήτως ὠφθης· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύ-
σεις ἀμείβοντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτεία Τρισμάκαρ λελαμπρυ-
σμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ
θανατωθῆναι, παρασὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπό-
τῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· Ἔτερον ἐκτός σου,
Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Εν ἑρανοῖς, τὴν αἰδίου δόξαν νῦν ἐποπτεύων,
καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς
φανοτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με
τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπον, Χριστοῦ
πανσεβάσμε.

Θεοτοκίον.

Γὴνα τὴν σὴν, ἐκζητήσης εἰκόνα συγκεχωσμέ-
νην, τοῖς πάθεσι Σῶτερ τὰς οὐρανίους, λα-
θῶν δυνάμεις, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπε-
φάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· Ἔτερον ἐκτός
σου, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Κηρύττει σου Πάτερ, τὰ θαύματα νῦν, ἡ
Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐ-
παρχία τε, καὶ πᾶσαι πατριαί, ταῖς σὰς τερα-
τουργίας· δι' ὧν πάντα ἐκ πόνων, θλιβερῶν
ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Λιμὴν τῶν χηρῶν, καὶ Πατὴρ ὀρφανῶν,
βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, πεν-
θόντων παραμύθιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγός, πάν-
των τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ
ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπο-
λύτρωσαι.

Μετέσης ἐκ γῆς, πρὸς αὔλους σικηναῖς, ἐνθα
βλέπεις τὸ ἄφρασον κάλλος Χριστοῦ, Ἁγ-
γέλων τοῖς στρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δειχθεὶς·
διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χορευῶν, ἐκ-
τενῶς τὸν Σωτῆρα, Πάτερ Νικόλαε ἰκέτευε.

Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία, ὁμόθρονα μὲν, ἀμερίστου
μιας δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια,
τὰ πρόσωπα σαφῶς· δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος,
παρήχθη ἐἶς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις κραυγά-
ζων· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βροτῶν σωτηρία, καὶ πάντων ἐλπίς, ἡ προ-
φθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτείρη-
σον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι Ἁγνή, τοὺς σέ
προσκαλουμένους, αἰεὶ ἐν περιστάσει· προστα-
σίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Καταβασία.

• **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς
• μεγάλης βουλής σου τὸ Ἁγγελον, εἰρή-
• νην παρεχόμενον, ἀπέσειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
• γνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐν νυκτὸς
• ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλήθρωπε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ εἰ. Ὁ Κίρμος.

• **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωανῶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
• Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθο-
• ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, κρᾶ-
• ζοντα· Δόξα σοι.

Προστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμούντων χαρ-
μονῇ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἐμπλησον
πνευματικῆς, τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποισθό-
τας τῇ προστασίᾳ σου.

Οὐρανὸς ὁ λογικός, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἡ
ἀγία Κιβωτὸς, ὁ τερπνότατος Θεὸς, Πα-
ραδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον, ζωῆς ὑμνεῖσθω μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐν ἀθύσσω πταισμάτων.

Ο' τῆς νίκης Νικόλαε στέφανον, σοῦ τῇ κο-
ρυφῇ ἀξίως ἐπιτέθειται· ὡς νικητῆς οὖν
ἄριστος, τοὺς σέ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταισμάσι, καὶ
ταῖς τῶν παθῶν τρικυμiais ποντούμενον,
ἐπιφανεῖς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου
θελήματος.

Θεοτοκίον.

Επί σοι τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ αἰετάρ-
θενε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σέ προστάτιν
τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἀσειστον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Σπλαγγῶν Ἰωανῶν.

Νεὸς Ἀβραάμ, ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονο-
γενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσπό-
τη σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων αἰεὶ.

κάντεῦθεν, εὐλαγήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ, καὶ
Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον Δεῖον καὶ ἄμωμον.
Εἓνα καὶ φρικτὰ, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πά-
ση τῇ γῆ, καὶ ἐν θαλάσῃ μακρὰν, κιν-
δυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐφιστάμενος, ἀ-
σθενούντων ἰατρός, καὶ πτωχευόντων τροφεύς,
νίκης τε λαοῦ φερώνυμος, τοῦ πιστοῦ κατ' ἐχ-
θρῶν ἀναδέδειξαι.

Ομματι κρός, προβλέπων τὰ μέλλοντα,
δογματῶν ὀρθῶν, πάντας ἐνέπλησας,
Θεοσούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγείλας
ἡμῖν καὶ Ἀρείου τὴν μαρίαν ἐξωλόθρευσας,
στῆλῃν ὀρθοδόξου πίστεως, τὰ σεπτά σε προ-
δεῖς κατορθώματα. Τριαδικόν,

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώ-
ποις τριῖσι διακριομένην ἀεὶ, ἐναυμένην
δὲ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸν
Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, πάντων
κράταιως δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦ-
σαν ὡς βούλεται.

Θεοτοκίον.

Κλίνας οὐρανοῦς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε,
Χριστὸς βουλήθης, ἅλα ἐσκλήνωσεν· οὐ
γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργη-
ρᾶ, καθάρᾳ ὑπὸ τοῦ πλάστου τυραννούμενον,
ἤλθε δὲ ἐν δούλῳ σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον χέ-
μας λυτρώσασθαι.

Καταβασία.

Σπλάγγνῶν Ἰωάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνα-
υμνίου δὲ, οἷον ἔδεξατο τῇ Παρθενῷ, δὲ, ἐ-
πλευκτικῆς ὁ ἄσχος καὶ σάρκα λαβὼν, διεληλυθε
φύλαξας ἀδιάφθορον ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη βρευ-
σεως, τὴν τεκοῦσαν κατεσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερούργος ἀνεδείχθης·
τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον
πληρώσας, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου,
ἔσωσας τὴν εὐθούς ἐκ τῆ θανάτου διὰ τοῦτο
ἀγκίσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ανυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱερέαρχον ἄσμοσι, τὸν
ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον,
ἐν ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμψώμεν, ἰδοὺ
γὰρ ὠφθᾳ ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματος,
Χριστῷ προσάγων δυσίαν ἁμάρτων, τὴν ἐκ-
κρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς ἱερεὺς κε-
κθαρμένος τῆ ψυχῇ καὶ τῆ φαρμίᾳ ὅθεν ὑ-
παρχει ἀληθῶς, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης,
καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ
τῆς χάριτος.

Συναξάριον.
Τῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύ-
ρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῆ μέγας,
Καὶ γῆς ἀπόστας, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζεεῖ.

Ἐκτε Νικόλεω γε φάνη βίοτοιο τελευτῆ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μα-
ξιμιανοῦ τῶν τυράννων, προτερον, τῇ μοναδικῇ πε-
λιτεῖᾳ διαπρίψας, εἶτα, οἱ υπερβαλλούσαν ἀρετὴν, τῆς
ἀρχιερωσύνης ἐδίεξοτο. Ἐπει δὲ τὰ Χριστιανῶν ἦν πρεσ-
βυῶν, καὶ τὴν εὐσεβίαν κηρυττων εὐλευθερὰ φωνῆ συλ-
λαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πολιτείας, καὶ
πληγαῖς καὶ στρεβλώσει παρ' αὐτῶν ὑποδεδιήθη, τῇ ἐρη-
κτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Τοῦ
δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν
Ρωμαίων ψῆφῳ Θεοῦ ὑπὲρσασμένου, ἀφίεται οἱ κατα-
κλιστοὶ τῶν δαυρῶν μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀ-
φειδῆς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ
ἤ ἐν Νικαίᾳ πρώτῃ Συνοδῶς συναθροῦζεται ὑπὸ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου, ἡς μέλος καὶ ὁ θαυμαστός Νικόλαος
γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς καὶ
κατ' αὐτὸν ἱστορία ὅλοισ' ἀποφῶσι, δι' αὐτοῦ δὲ καὶ συγκοφαντηθῆν-
τας ἀνδρας τρεῖς, ἀδικῶς μελλούτας θύσασθαι. Ὡς γὰρ
τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐμελλον οὗτοι ἀποτιμωθῆναι, ἐν φυλακῇ
κῆ ὄντες, ἐμαθον, τὴν Ἄγιον εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσάσθαι,
ὑπομνήσαντες αὐτὸν, καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων ἐνεργειῶν,
καὶ ὅπως τρεῖς ἀνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀνακριθῆναι μελλού-
τας διωκόμενους. Ταγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ θερ-
μὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ Ἅγιος, φημί Νικόλαος, ὅπτανεται
ἕναρ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῷ Ἐπαρχῷ, καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ,
διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλεῖα εἰς τοὺς ἀνδρας διαβολὴν, τὸν
δὲ Βασιλεῖα ἀγαθὴ δάσκει, καὶ ὑπομνήσκου, ὡς ἀμνημονοῦ-
εἶσι, καὶ διὰ φθόνου τῷ τῆς καθομοιωτικῆς ἐγκλήματι ὑπε-
βλήθησαν ἔθεν αὐτοὺς λυτρώσασθαι τῆς ἐπιτιμίας ἀναγκῆς.
Πρὸς τοῦτοις, δὲ, καὶ ἕτερα πλείστα παραστήματα ἐπέτε-
σας, καὶ ἱερῶς τὸν ὀρθοδόξον παρμάνας λαόν, καὶ εἰς βα-
θὺ γῆρας ἐληλακῶς, πρὸς Κύριον ἐξέδημησεν, οὐδὲ μετὰ
τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἐκάστην,
ὡς εἶπεν, ἡμέραν, τὰς ἐνεργειὰς αὐτοῦ τὰς διαμεινῶν ἐν
πιδασκίλευμένους, καὶ κινδύνων πανταίων καὶ περιστάσεων
ρούμενος.

Καὶ νῦν δὲ, ὡς τότε ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ, πλείστα
θαύματα ἐνεργεῖ, καὶ εἰ ἐκ πλάτῃς ἀδίστακτως ἐξαιτού-
μενοι, οὐκ εὐχα, ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως
ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσι, ὡς πρὸς καὶ νῦν
ταυτοῦ τι, γέγονε πρῶτα, τοῦ τριακακάρου, Πατρὸς ἡμῶν
Νικολάου.

Ἄλλῃ καὶ εἰς εὐλαβῆς ἐν ἐκ τῶν Βυζαντιῶν ἐν Χερσον-
νησῶν, καὶ πρὸ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ὑπερβα-
λόντως φίλων, καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὕτως περὶ τῆς
ἑτέραν χώραν διὰ πλοῦς ἀφικεῖσθαι βουλομένους, δουλείας
αὐτῶν ἀναγκαίας κατεπειγούσης, ἀπειθῶν ἐν τῷ ναῶ
τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, καὶ τῶς
οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέθη τῷ
πλοίῳ. Περί δὲ ὧραν ἐνάτην τῆς νυκτὸς ἀνίστησαν με-
ταβαλεῖν τὰ ἰστία, ἑτέρου ἀνίμου πνεύσαντος, συνανέ-

στη δὲ καὶ ὁ εὐλαβίστατος οὗτος ἀνὴρ πρὸς χρείαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἱστίων μεταβολὴν, συμποδισθεῖς, οἳ φιλεῖ συμβαίνειν, ἀκέρρηφον εἰς τὸ πύλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης· κἀκίνοι μὲν, σκοτίας οὐσης, καὶ τοῦ πνεύματος σφοδρώτερος ἐπὶ τὰ πρῶτα βιάζοντας, μὴ δυνάμενοι τι διαπραχῆσθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπώδουρον πικρότατον θάνατον· ὁ δὲ γὰρ, μεθ' ὧν ἐνδίδυτο ἀπορρίψει τῇ θαλάσῃ, καὶ γενομένων τούτων πληρυστάτων τοῖς ὕδασι, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πύλαγος καταποντισθεῖς, Ἄγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντας, ὡς τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσια σου Κύριε! εὗρίθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ εἶσταναι. Οἱ δὲ γειτονούντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤρθοντο, ἀνίστασαν· ὡσαύτως καὶ εἰ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀναψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἐξῴθεν γειτονούντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας εἶσῶτα καὶ κρᾶζοντα· καὶ τοὺς γιγῶνας, οὓς ἐνεδίδυτο ἐν τῇ θαλάσῃ, θαλάσσιον καταδύοντας ὕδωρ· καὶ ἐννεοὶ γεγονότες, ἐξίστησαν τε καὶ ἐφοξήν.

Ὁ δὲ Ὁ ἀδελφοί, τί ἐστὶ τὸ ὀρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ἡμᾶς ἐψέ, ἐννάτη ὥρα, ἀσπασάμενος; τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν δὴνῶσαμεν. Περί δὲ δευτέρην φυλακὴν τῆς νυκτός, ἢ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεῖς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερρίφην, καὶ εἰς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπεκαλούμην· πῶς δὲ νῦν εἰμι ἀγνωσῶ ὑμεῖς ἱπατέ μοι, ὅτι ἐξίστηκώς εἰμι, καὶ ἄλλος ἐξ' ἄλλου γέγονα.

Οἱ δὲ, τῶν εἰρημένων νουνεῶς ἀκρασάμενοι; το, το θαλάσσιον ὕδωρ καταρρίον ἐκ τῶν χιτῶνων ὀρώντες, ἐξέπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ δὴν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύνοντες, ἐπὶ πολὺ τὸ Κύριε ἔλεησον, ἔκραζον. Εἶθ' οὕτως ἀπαδυσάμενος, καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτός ἐκείσε διαβίβασί, προσηκίπτω μετὰ δακρῶν, ἰκλίπτω, ἀντιβόλων, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἰκπλήξεως ἀπέδιδυ. Ἄρθρον δὲ ἤδη φθάσαντος, καὶ τοῦ θυνηθῶς λαῶν συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι καταδήλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυπνῶν ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρα τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων; ἐλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐωραχέτες, ἔπυθάνοντο, τίς ἢ αἴτια τοῦ δράματος; Καὶ μαθόντες ἐξίστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, καὶ τὸν Ἄγιον εὐφημῶντες.

Τὸ ἐξαισιον τοῖνον τούτο καὶ ὑπερβίως οὕτως μεγαλειῶν, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντινὴν μεγαλοπόλιν διαδραμαίον, εἰς ὅσα τε τοῦ κρατοῦντος τότε Βασιλέως φθάσαν, καὶ τοῦ τὴν μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀρχιερατικῶ Ἰεροῦ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνέδριον ἀνέπειαν τὸν ἀνδρα κάλεσασθα. Παραστάντος οὖν τούτου, καὶ ἐπὶ παρόντι πλῶτων συνελθόντων διηγησάμενου, ὅπως, καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξαισιον, καὶ οὕτως ἀκατανόητον τούτο τετρασύρημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξέβησαν. **Μήγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ εὐδεῖς λόγος ἐξάρκεις πρὸς ὑμῶν τῶν θαυμασίων σου!** Αἰτῆν δὲ καὶ ἀγρυπνιαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημῶς συναθροισθέντες, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπήσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογῶντες τὸν Θεὸν, καὶ τῷ πιατῷ αὐτοῦ θιράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Βίος τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χεῖρ, καὶ δεινὴ μὲν μιμήσασθαί τιν αλήθειαν, δεινὴ δὲ τῶν πραγμάτων ἑναργῆ παραστήσαι τὰ σύμβολα. Σοφώτερον δὲ ἄρα λέγεις, καὶ πολλῶν γραφικῆς ἑνοχέστερον, δεῖξαι τε ὁ βούλεται, καὶ ὑπ' ὀφθαλμοῦ προβῆναι τὸ πρᾶγμα, ὅσα καὶ πλεον διεξερθεῖν οἶδε πρὸς μίμησιν, καὶ ζήλου τι κέντρον ταῖς ψυχαῖς ἐνείναι, καὶ πρὸς τὰ ἴσα διανίσταν. Αὐτίκα γοῦν ἔταν κατὰ Θεὸν πολιτωσαμένους βίον, τῷ λόγῳ διατυπούμενος, πολλοὺς αὖ ἐφελκύσθηται, καὶ παρακαλεῖται πρὸς ἀρετὴν, καὶ ὅλως πρὸς τὸν ὁμοῖον διαθερμανεῖ ζήλον, ὡς περὶ δὴ καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Νικολάου, καὶ τούτῳ γε κάλλιον εἴπερ τινός, ὅσα καὶ ἀκοὴν πλεον ἡδύνη, καὶ ψυχὴν εὐφραίνει, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν διανίστα. Ταῦτα τοῦτον τοῖνον καὶ διαγχεῖται ὑμῖν, καὶ περιληπτῶν τῷ λόγῳ εἰς δύναμιν, καὶ παλαι μὲν ὄντα γνώριμα τοῖς πολλοῖς, καὶ οὐδεμιᾶς δεόμενα ἱστορίας· πλὴν ἄλλ' ἔσον ἀναλαβεῖν αὐτὰ, καὶ εἰς μνήμην εἰσενεγκεῖν, καὶ τὰς τῶν φιλαρέτων ὑδῶναι ψυχὰς.

Τῷ μεγάλῳ τοιγαροῦν καὶ θαυμάσιῳ τούτῳ Πατρί, Πάτερ μὲν ἢ πατριε, πόλις Λυκίας, καὶ τῶν ἐπιφανῶν προτέρων. Πατέρης δὲ, τὰ μὲν εἰς γένος; τῶν εὖ γεγονότων οὐσίαν δὲ αὐτάρκην, καὶ ὅσα μὴ κέρρηφον, κερτημένον, ἀγεστόν, κοσμητικῆς δεξείας καὶ φαντασίας γενέμενος, καὶ τῷ παιδί κάλως τύπος πρὸς ἀκτησίαν ἐσομενος, περὶ μόνον σφαλᾶσθαι τὸ ἀγαθόν, καὶ τούτῳ ἐκ παντός τρόπου μετὰδωκόντες. Οὗτοι παρα τὰς διεξόδους ταῦν ὑδάτων τῆς εὐσεβείας πεφυτευμένοι, ἐμοῦ τε καρπὸν ἐν καιρῷ διδοῦσι τὸν Θεὸν Νικολάον, καὶ ὁμοῦ πεδύεται τὰς ὠδίνας ἢ μήτηρ, ἀγνος ἐξ ἐκείνου καὶ ἀτεκνος τὸ λοιπὸν μίνασα, οἰοῖται τῆς φύσεως δισημολογούσης, τὸ μὴ δύνασθαι τισοῦτον ἄλλον προσενεγκεῖν. Ἀλλὰ τοῦτον δὴ πρῶτον εἶμα καὶ τελευταῖον ἢ μήτηρ τὸν ευγενῆ κλάδον εἰς φῶς ἀγαγοῦσα, πολυειδῆ ἕως μετὰ τοῦ οὐζυγοῦ τῷ πνευματικῷ δέδωκε τὸν καρπὸν, τὸν τῶν ἀρετῶν ὀσπρον, τὴν τῶν ἀγαθῶν θαλάσσαν, τὴν καλὴν οὕτως εὐκαιρίαν πλείστησαν, τὴν θαυμάσιον τούτον, φημι, Νικόλαον. Ἐκ τοιοῦτων δὲ γεννηθεῖς, δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν Βαπτιστὴν οικειότητος, τῶν τῆς γαμνησιμῆς προήξει (*) ἱστίρῶσιν. Ὅτι ἐμὴν διαδῶκε μήτρας ὠδίνας τεχνίς, ὅτε δὲ, κλειεῖ τὸ ἐμπαιλεῖ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ θηλάζειν αὐτὸν κατὰ βρέφος ἔχοντα, καὶ τῷ μητρῷ παρακεῖσθαι μαζί, ἐπισημαινεται κατὰ ταῦτα Θεός, ἐπειδὴ τις ἐστὶ Νικόλαος, ἡδὴ φρονοῦσαν πλικίαν ἀπολαμβάνων. Ὅπως μὲν γὰρ εἰδομαδος ὅσα καὶ βρέφος τῇ θηλῇ ἐχρῆτο· ἐπειδὴ δὲ ἢ τῆρας τῶν ἡμερῶν καὶ ἢ Πρασχρητὴ καταλαβῶ, ἀπᾶξ ἐν ἐκατέρῳ τούτων γάλακτος μεταλαμβάνει· καὶ ταῦτα, μετὰ τὸν τῆς ἐσπικας καιρὸν, ὅτε κἀνοῖ τελεῖται καὶ πρὸ τῆς παιδικῆς τῆς θηλασίης πλικίας, τὸ πρὸς ἐγκρητικῶν οἰκίως ἔχειν ὑποφαιλων ἐκ προαιμιῶν.

Οὕτω τοιγαροῦν αναγκάμενος, καὶ τὰ χαρακτῆρα τῶν ἡδῶν, τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐκείνων τῶν πατέρων ἀποματτόμενος, ἐκ δὲ φῶν καὶ γωργῶν αὐτῶν οἰκόθεν, ὡς περὶ τις ἀγαθὴ γῆ καὶ γυναικία, ἡλικίας τε ἢ ἢ ἔπτετο καὶ γαρμμεκτικῆ παρδίδοδο. Ὁ δὲ, μεγεθεῖ φείσεως καὶ διακείας ἐξίτητι.

(*) Ἰσως, παρήμειψε.

κλιῶτα τῶν μαθημάτων ἢ βραχὺ καρποσάμενος, τὸ μὲν πολιτικὸν ποῦτε καὶ ἀγαθὸν διακτεῖν· ἰταίριας δὲ ἀτακτοῦς καὶ ὀφθαλμίας ἐκκλίνας, καὶ γυναῖκι συλλαλεῖν, ἢ καὶ δεῖσθαι ἐφβαλμὸν ἕως ἀπαγορεύσας, ἀλλήθως ἐπιμέλειτο σωφροσύνης, καὶ ταῖς ἐξῆς διατριβαῖς χαίρειν εἰπὼν, τοῖς δειοῖς ἢ ἄλλως οἴκοις σχολάζων, οἴκειν ἑαυτὸν εὖτιον τῷ Δασπότῳ κατασκευάζων, καὶ παραρρῖπτεῖσθαι μᾶλλον ἐν αὐτοῖς, κατὰ τὸν δεῖον Δαυὶδ, αἰρούμενος. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὴν τῶν δειῶν Πραγῶν γινώσκω, καὶ τῶν περὶ Θεοῦ ἰσχυμάτων οἰκωρῶς ἐκπεπνεύτο, μυρίαῖς τε κεκόσμητο γράφοι, καὶ τὴν προσηκουσάν τοῖς Ἱερῆυσι ἀκριβῶς ἀτεχνῶς ἰσώζει, (ἀλλὰ γε καὶ τὸ ἴθος αὐτῷ καὶ πρὸς τῆς παλαιᾶς σεασιμὸν τε καὶ πρεσβυτικὸν ἦν) πρεσβυτέρου αὐτὰν ἠξιοῦν ψηφίζεσθαι. Προσροπῆ τῶν τῷ πρὸς πατρός αὐτοῦ δεῖου, ὑπὸ τοῦ τῆνικαῦτα τῆς Μοριῶν Προδρου χειροτονεῖται Προσβύτερος· καὶ τῷ δεδωκότι Θεῷ ἀγαθὸς ἔσται, ἃ ἀπὸ ἐν τῷ ἐὼς εὐχῆς τοῖς γινόμενοι αὐτὸν ἠξιοῦντες.

Ὁ μὲν τῶν Ἀρχιερέδων τῆς Μοριῶν οὗτος, δεῖου Πνεύματος ὑμῶν ἠξιοῦντος, τὴν τοῦ Νέου φυγὴν κατὰ νόμον ἀρετῆς βλέπων, καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτῷ πλουσίας χάριτος προσήκουσιν ὄντας εἰπὼν· Ὡς ἔσται μὲν ἀπαμεινῶν ἐπιμενὲς παραμυθεῖν, παίρνει δὲ ψυχὰς καλῶς, καὶ πεπληγημένους πρὸς νόμῳ τῆς εὐσεβείας ἀνακαλεῖσθαι, καὶ σωτῆρ τοῖς ἐν κινδύνῳ ἀναφανῆται· Ἀπερ, εἰ τῷ χρόνῳ ἕστερον καὶ εἰς ἔργον ἐξίβη, τὰ ἐξῆς τοῦ λήγου ἀλλοῦται.

Ἡ δὲ χρὴ λίγην, ὅσον μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῷ πρὸς ἀρετῶν ἐργασίαν ἐπίδοσις φέρων, ἀφρονῆτις τε, καὶ νησιαιῖς καὶ προσευχαῖς οἰαῖς ἑαυτὸν ἐδεδόκει, ἐξ ὧν τὴν τῶν ἀσσωμάτων διαγωγὴν ἐν εὐματίι Σινητῷ κατορθώσας ἐφελικεῖ, καὶ δια τούτου καὶ μέγιστα περὶ αὐτοῦ τοῖς πολλοῖς εὐδοῦ φανταζέσθαι.

Ὡς δὲ καὶ ὁ προσηκουσθῆς δεῖος αὐτοῦ (Νικόλαος δὲ καὶ κινδὺς ὠνομαζέτω) εἰς τούτῳ ἀρετῆς ἠέκοντα τὸν νεανίαν ἐώρα, καὶ τῆνικαῦτα ἀξιοῦντα τῆς χάριτος, τὴν τῶν δεῶν Νασὸ πρόχοισιν (ὃν πρότερον ἐπὶ ἐνεματί τῆς ἀγίας Σιών ἐκένος ἰδεύματα, καὶ εἰς Μοναστήριον συνστήσατο) αὐτῷ ἐγγερίσει, καὶ συνεργὸς τῷ βίῳ τοῦ πραγματος, ὅσους καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ κοινωνοῦς ἴδει, ταιεῖται ὡς τε καὶ συνδημοφίλῳ αὐτῷ τὰς ἐκπλησιαστικὰς φροντίδας, καὶ τὸν ἱερῶν ἐπιμελέστατα προνοεῖν. Καὶ μὲν ὁποῦτα καὶ τοῦ θαυμαστοῦ ταύτου Νικόλαου ἐν Παλαιστικῇ ἀπάραντος, ἐφ' ἃ τὸν ζωοποιῶν τοῦ Χριστοῦ Τάφου, καὶ σωτῆριον τε τοῦ Σταυροῦ ξυλον ἐν αὐτῇ προσκαύθει· αὐτὸν τὸν ἐκένου τὸν ἐκκλήρου, καὶ τὰ τοῦ Νασοῦ, καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας οὗτος ἐσπεύον, ὡς περ ἂν ἐπὶ παρῶν ἐκένος ἐτυγχάνει· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον.

Ἄρτε δὲ τῶν κατέρων αὐτῷ τὸν φρεῖν ἀπελιπόντων, κληρονομία τῆς οὐσίας ἀκαλασθῆς, καὶ δὸς ἐκὲς οἶον φιλεκαταρα, ἐπὶ πατέρων ἀποδημῶν φλοστόργων, ἐνδειξαθῆαι διατελισας, οὐ πρὸς τὸν πλοῦτον εἶθος εἶδεν, οὐδ' ἔπος ἐν αὐτῇ βεῖν ὁ κληρῶς αὐτῷ καὶ διαμειναι, φροντίδα καὶ μικρὰν γνοῦν ἐθετο ὑπάλαι γὰρ κοσμοκράτης ἀπάσας ἀποθεξάμενος ὑπερβίαις, ἀληθῆ ἔσπευτο δεῖλαι διὰ τῆς μετὰ ταῦτα διαγωγῆς, τὰ τοῦ βίου προέμενα, συμφώνῳ καὶ τῇ ἀρχῇ ἀπαν τὸ ἐξῆς ἐπαθῆσαι. Διὰ ταῦτα καὶ Θεῷ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐπιτρέπων, Ἐνώριθόν μιν Κήρυξ, ἔλαβεν, ὁ δὲ ἐν ἢ πορτοσσομηκεῖ τι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου, καὶ δι' ἀρῆξιν με τοῦ πρεσβυτέρου δὲ Δελημαξίου, ὅτι σὺ εἰ θ' Θεὸς προεῖπε ἐπὶ σὲ ἐπιτρέψην ἐκ μὴ τριαξ· ἀποήρασπρὸς ἔμεπῆξες με, Θεὸς μου εἰ. ὅθ' ἤκουσθε καὶ εὖ δεῖον Δαυὶδ λέγοντος οὕτως· Πλοῦτος εἰς ἄνθρωπον, ἢ ἢ προστίθεσθε καρδίαν πρὸς θεὸν καὶ τοῦ σοφοῦ

Σολεμώντος· Ἐλπίμοσυναί καὶ πίσεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε. Οὐκοῦν οὐ δὲ ἀπίσχετο εὖ ποιεῖν, ἀλλὰ χεῖρ ἦν ἄνετος πρὸς τοὺς δεομένους, καὶ ποταμὸς πλλεῖρίων καὶ πούχω ρεύματι.

Ἄλλὰ γὰρ ἄξιον ἦδη καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐπιμνησθῆναι, ἐν' ὁ πλοῦτος αὐτοῦ τῆς χρηστότητος ἀκριβίστην γνωσθῆ.

Ἀνήρ τις ἀδοξος ἐξ ἐνόξου, καὶ πένης ἐκ πλουσίου, γενόμενος, ἐπειδὴ τοῖς ἐλοῖς διηπορεῖτο, καὶ αὐτῶν ἦδη τῶν ἀναγκαίων ἐπιλείποντων αὐτῷ, φύ μεχρὶ καὶ τίνων ἢ ἑὸντια προχωρεῖν οἶδε ἠγνώμην ἔσχε τὰς συγατήρας (τρεις δὲ ἦσαν αὐτῷ, διαφερόντως ἀγαθαὶ τὴν μορφήν)· μισθῷ πρὸς ἀκολασίαν ἐκιδόναί τοῖς βουλομένοις, καὶ τὸ ἐντιθεῖν αὐταῖς πορίζόμενον, ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν παιδῶν ποιῆσθαι τρεφὴν· τὸ γὰρ ἀνδράσιν αὐτὰς συναρμῶσαι ἀδυνατώως εἶχεν, ἀτι διὰ τὸ πολὺ τῆς πενίας ὑπὸ πάντων εὐθὺς ἀπαξιομένης. Ὁ μὲν οὖν, ἐν τούτοις ὡν, καὶ τὴν πονηρὰν ταύτην ἐπίνοσταν ἐμελίτα, καὶ ἔργου ἦδη ἔλειπνως ἦπτετο.

Ἄλλὰ σὺ Κύριε, ὁ φύσει τε ἀγαθὸς, καὶ ἀγαθῷ πάντος αἰτίος, καὶ ἡμετέραις ἀνάγκαις φιλανθρώπως ἐπικαρπύόμενος, εἰς ὧτα πεσὶν τὸ γινόμενον παρασκευάζεις τῷ Νικολάῳ, καὶ Ἄγγελον αὐτὸν ἀγαθὸν τῷ ἦδη κατὰ φυγὴν κινδυνεύοντι, καὶ βοηθὸν ἑτοιμὸν ἐπιπέμπεις, ὁμοῦ τε τὴν πενίαν αὐτῷ παραμυθούμενον, καὶ πενίας χαλιπωτέρου πραγματος ἀπολυοντα. Καὶ ὄρα μοι τοῦ Ἁγίου τὸ μετὰ συνείσεως συμπάθει· εὐ γὰρ ὑπέκεινε τῷ ἀνδρὶ προσελθεῖν, καὶ περὶ τούτου βραχὺ τι διαλεγθῆναι, οὐδὲ τὴν ἐνεργίην αὐτῷ ἐμφανῶσαι χεῖρα, ἃ συνήθως ποιεῖν τοῖς μικροφύχοις τῶν ἰλοῶν· ἦδη γὰρ, ὅτι φορτικὰ ταῦτα τοῖς ἐκ πλοῦτου καὶ δεξῆς εἰς ἀποῖραν καταπεσούσιν, ἐκτρέποντά τε τὰς ἐκένων ψυχὰς, καὶ εἰς μῆτρην προτέρας ἐνταρξίας ἐμβάλλετα. Ἄλλ' ὡς περ ὑπερβαλίσθαι φιλουικῶν, καὶ τὴν εὐαγγελικὴν δόξου παραγγελίαν, τὸ μὴ πιστευθῆναι τῇ ἀριστερῇ τὸ γινόμενον, οὐδὲ αὐτὸν ἠδελφεὸν τῶν ἐνεργετούμενου μαρτύρα τοῦ πραττομένου παραλαβῆναι. Οὕτω μακρὰν ἀπέχει τὸν τὴν παρὰ ἀνθρώπων δεξάν ἐπιπεμπῆναι, ἐπὶ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἀγαθότητι κοῶν, ἢ ἕτεροι κληρῶ δρῶντες, τὸ λαμβάνειν ἑσπούδαξεν. Ἀμελεῖ καὶ ἀδρῶν ἀπόδοσιν χρυσίου λαβῶν, ἀορὶ τῶν νυκτῶν, παρὰ τὴν ἀκίαν τοῦ ἀνδρὸς ἦκει· καὶ τούτον διὰ τίνος θυρίδος ἀκουτίσας, ἀτίως εὐθὺς εἰκαθε ἐπανηεῖ, ὡς περ ἀίσχυρῆνοις ἐφθῆσαι δειλός.

Ἐοδιν οὖν ὁ ἀνὴρ ἀνάστας, καὶ τὸν χρυσὸν εὖρων, ἐπειτά, τὸν διαιμένον λῦσας, κατεπλάγη καὶ ἑαυτὸν ἐξῆπατῆσθαι δεῖτο, δεδίως, μὴ σὺχι χρυσὸς ἢ τὸ ὄρωμενον. Πέθεν γὰρ ἂν καὶ ὑπέλαβε τι τοιοῦτον, τὸ μὴδὲ δελεῖσαι τὸν ἐνεργετῶτα συνίστορα, τὸν εὐ παθόντα τῆς ἐνεργείας λαβῆναι· Ὅθεν καὶ ἀμροῖς ἐπιτρέψων αὐτὸ δακτύλοισι, καὶ περνεγότερον ἐνὸρῶν, ἐπὶ ἔγνω χρυσὸν ἀληθῶς εἶναι, ἦδετο, ἰθαίμαξεν, ἠσπεῖτο, θερμὸν ὑφ' ἠδονῆς ἀπέσταξε δάκρυον. Ὡς δὲ πολλὰ στρέφων καθ' ἑαυτὸν, οὐδίνα εἶχε τῶν γινωσκόμενων, ὃ ἐπιγραφὴ τὸ γεγονός, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀνεφῆρε τούτο, καὶ δακρυοῖν εὐχαριστῶν οὐκ ἀνήκει. Ἀμελεῖ καὶ τὸ πρὸς Θεὸν ἀμαρτηματος τὴν αἰτίαν ἠξῆατο πρὸς τῶν ἄλλων λῦσιν, καὶ μίαν τῶν συγατέρων, τὴν πρῶτην, εὐθὺς ἀνδρὶ πρῆσεμοξεν, τὸ δοθῆν χρυσίον, ἀρκούντως εἰς προέκα ταῦτα καταλαβῶν. Ὅπερ ἐπὶ πρὸς γινώσκων ἦλθε τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, καὶ ἔγνω κατὰ γνώμην αὐτῷ πρεσβυτέρου τὸν ἀνδρῶ (τούτο γὰρ καὶ αὐτὸς ἐσπούδαξεν, τὸ λῦσαι διὰ τοῦ γάμου τὴν τοῦ κακοῦ πρόφασιν), ὑτρεπῆξεν ἢ εἰ ἀμροῖα καὶ πρὸς τὴν δευτέραν δρῶσαι τῶν συγατέρων.

Καὶ ὅθ' καὶ ἄλλον αὐτῷ ἰσοτάλαντον διὰ τῆς θυρίδος ἀπόδοσιν χρυσῷ, λαβῶν ἀπαντος, νυκτὸς ἐπιπέμπει.

Ὁρθρου, δι' ἀγευστίας ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ χρυσὸν ὁμοίως εὐρών, τῇ ὁμοίᾳ εἶχετο καὶ αὐτὸς ἐκπλῆξει· καὶ τῷ ἰδάσθαι τὸ μέτωπον προσειρίας, θερμότερος αὐτῷ δάκρυσιν ἐβαλλε, Θεὸν, λίγων, καὶ Φιλιππῶν τοῦ ἑλίου, οἰκονόμου τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ καὶ πρότερον διὰ τὴν ἐμὴν ἐνανθρωπήσας παρακοήν, καὶ νῦν μετῆς παγίδος τοῦ ἀλλοτρίου μετὰ τῶν παίδων θυόμενος, αὐτόσμοι τὸν τῷ σὺ Φιλιππῶν διακενούμενον, τὸν ἐν ἀθρώποις τῆς σῆς χρηστότητας ἄγγελόν τε καὶ μιμητὴν ἀναδείξον· τίς ἔστος, ὁ καὶ τῆς πιεζούσης πίστεως ἡμᾶς ἐξελόμενος, καὶ τῶν ἀτόπων λύσας ἐπιγυῖων. Ἴδου γάρ τῷ ἔλει τῷ σὺ καὶ τὴν ἀκρότηταν τῶν παίδων ἀνδρὶ νομίμῳ ἐκδίδωμι, φυγοῦσαν ἤδη τὸ δράμα γενέσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ κέρδος ἐμεὶ προσφέρειν, πολλῆς εἰμα· ζῆμίας βαρύτερον. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, καὶ τῇ ἀκρότητι τῶν θυγατρῶν εὐθὺς ἔτελλε τοὺς γάμους, μεταίωρον ἤδη τὴν ψυχὴν ἔχων, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῆς τρίτης ἀν ἀπορήσας, τοῦ συνοικίου αὐτὴν ἀγαπήσασα ἔχειν· καὶ τὴν προικὰ γάρ ἔτοιμον, καὶ διὰ χειρὸς ἔχειν ἔμετο, θάρρων ὡς εἰκός· καὶ περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν προτέρων· Ἐθευ τοι καὶ προσεκτικὸς ἦν καὶ μεμελετημένος, καὶ νύκτας ὅλας διατρώων ἀγρυπνός, μὴ καὶ λαθρῶς αὐτὸν ἐκείνης· ὁ καλὸς πλουτοδότης, ἀλλ' ὅπως, εἰ καὶ αὐτὸς ἀφίκοιτο, ἀμφοτέρας ἐπ' αὐτοῦ ἐπιλάθοιτο, καὶ παρ' αὐτοῦ μάθει· τίς τε εἶπεν, καὶ ἔθεν ὁ χρυσὸς αὐτῷ ἐπιρρέει. Ὁ μὲν δὲ οὕτω πρὸς τὴν ἐκείνου ἔλευσιν διηγήρηται.

Ἐπίσταται δὲ τὸ τρίτον ὁ τοῦ Χριστοῦ θάρρων· Νικόλαος, βαθείας νυκτός, πούχῳ πατὴρ· καὶ παρὰ τῷ συνοικεῖν τῷ γενόμενος, ἴσον χρυσοῦ καὶ πάλιν ἀπόδοσιν διὰ τῆς αὐτῆς θυρίδος εἰσπέμπει. Καὶ παραχρῆμα οἰκάδι ἐπανήγει· ὁ δὲ τῶν παίδων πατήρ, τοῦ ἐπιστάτου χρυσοῦ τὸν φέρον ἀσθόμενος, καὶ ταῦτα παρῆναι, πάλιν τὸν συνοικεῖν πλουτοδότην κατανοήσας, ἢ ποδῶν εἶχον, εὐθὺς ἐδίωκε καὶ καταλαβὼν, καὶ γρυῖς ἔατε εἶπεν (οὐδὲ γὰρ τῶν ἀσημῶν οὗτος· διὰ τὴν ἀρετὴν ἦν, καὶ πρὸ τοῦ γένους ἐπιφανής)· ἵσκιται τε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ λυτρωτὴν ἐκείνου ἐκάλεσε καὶ βοήθει, καὶ ὡτήρα ψυχῶν, εἰς ἰσχάσον ἀπολείας, ἤδη καταγαμένω· Εἰμὴ γὰρ τοὺς σοὺς, ἔλεγον, οἰκτιρῶμεν ὁ μέγας ἐν ἔλει θανίστην Κύριος, πάλαι ἂν ἀπολείας πατήρ ἄλλιος, μετὰ θυγατρῶν οἰμοί· τριῶν ἄλλα νῦν οἰσκειν ἡμᾶς διὰ σοῦ, καὶ τοῦ πικρῶ τῆς ἀμαρτίας ἱρρῶσατο πτωχάτος· ἤγειρε τε ἀπὸ κοπρίας πτωχοὺς, καὶ ἀπὸ γῆς ἀνίστησι πικρίας. Ταῦτα ἐκείνος μὲν οὐκ ἀκροῦσιν ἐφροσύνης, καὶ θερμῶ πνεύματι πιάσει, πρὸς αὐτὸν ἔλεγε, καὶ πόλις ἦν τοῖς μακαρίοις ποσὶν ἐκείνου προακίμενος. Ὁ δὲ ἐπειδὴ ἔγνω δῆλος, ἤδη τῷ ἀθρώπῳ γενόμενος, θανίστην τε αὐτὰν, καὶ ὄρκους τῆν ἐκείνου καταλαμβάνει ψυχὴν, μὴ ἂν πρὸς ἐπίτερος παρὰ αὐτοῦ τὸν βίον ἐξενεμῆν τα γυνητεία, μηδὲ δημοσιεύσαι τὸν ἔλιον.

Ἐν μὲν δὲ τοῦ ἀνδρός τούτου, καὶ οὕτω μέγιστόν τε καὶ γνωριμώτατον. Τὰς δὲ καθ' ἑκάστην πρὸς τοὺς ἐν χρεῖα διανομάς, καὶ χορτάζειν πτωχοὺς ἐν ἄρτῳ, καὶ διατρέφειν αὐτοὺς ἐν λιμῷ, καὶ ψυχὰς πικρίας ἀγαθῶν ἐπιπλάων, ἀλλὰ ταῦτά γε οὐδὲ μετρίως εἶπεν ἄν τις ἐξαρτίσειν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τελειώτατος ἀρετῆς ἦρα, καὶ μίζουτος ἀπολαῦσαι τῆς παρὰ Θεῷ ρικτωσῆς, λαμβάνει μὲν αὐτοῦ πούχιας ἔρας, ὡδίνει δὲ τὴν ἀπεδημίαν, ὡς μὴ δύναστος ἄλλως αὐτὸν τοῦ ποθομένου τυχεῖν· Σχολάστα τε γαρ φησὶ, καὶ γινώσκει διὸ καὶ μακρύνειν ἑαυτὸν ἔγνω, καὶ, κατὰ τὸν Προφήτην, εἰς ἔρημον ἀλλισθῆναι πρέθετο.

Καὶ ποτε δόξαν αὐτῷ τῶν Παλαιστίνων λαβεῖν, ἐφ' ἣ τὸς Ἄγιους τόπους ἰδεῖν, ἐν οἷς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος τὰς ἐν κόσμῳ διατριβάς ἐποιήσασα, κλαίον ἐπέβας ἐξ Αἰγύπτου, νῦν ἀναχθέντας εἰς Παλαιστίνην καταίρει, ὅσμου μὲν τὴν ποθομένην ζῆτων ἐρημίαν, ὅσμου δὲ καὶ εἰς Δίαν, ὡς ἔφην, τῶν Ἄγιων τόπων φερόμενος. Ἀλλ' ὁ μὲν περὶ τούτου λόγος ἀναμεινάτω, ἡμεῖς δὲ τῷ πλῶ βραχὺ τὸ προδιατρίψωμεν.

Ἐπλεῖ μὲν οὖν εὐθὺς τῆς Αἰγύπτου· τῶν δὲ ναυτῶν εὐδὲν τῶν μελλόντων προορωμένων, τριημίαν εὐτος αὐτοῖς καὶ πνευμάτων ἀγριωτέρων ἐμβολὰς προσαγγίλλει. Αὐτὸς γάρ, ἔφην, τὸν πονηρὸν ἰδεῖν τῆς νεῶς ἐπιδάντα, τὰ τε τοῦ ἰστοῦ καὶ τὰ τῶν πηδαλίων κλωδία, μαχαίρα διατεμῶντα, καὶ ὄλην περισχόντα τῆν ναῦν, καὶ περιδινῆσαντα, κατὰ τῷ βυθῷ βεβλημένον αὐτάνδρου καταδύειν. Οὕτως ἔφην· καὶ παραχρῆμα, ὡς περ ἔκτεινος ἀποπέτου συνθήματος, σφοδρῶς τις λαίλαψ τῶν νεφῶν διαπνεύσασα, εἰς κλύδωνα μετῆς στον τὸ πύλαγος αἶρει, καὶ οἱ συμπλιόντες οὐδὲν ἦτοσ ἐκυμαίνοντο τὰς ψυχὰς· καὶ παρὰ τὸ μέγαλον ἀτάντες, πύχοντο μὲν τῷ Θεῷ, ἐδίοντο δὲ αὐτοῦ ἐπαμῦναι· πικρῶς κινδυνεύουσι, καὶ μηδεμίαν ἐλπίζουσι τοῦ κακοῦ λύσειν ἀπὸ τοῦ προειπεῖν αὐτὸν, ὡς περ καὶ δύνασθαι βοηθεῖν ἐλπίζαντες. Ὁ δὲ θάρρειν τε αὐτοῖς ἐκέλευε, καὶ ταχῆος ἔσεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ παρηγγύα· Ἀμλιεῖ καὶ τὰ λυκούτα πάντα ὄξεως ἔλυετο, καὶ ἦ τε θάλασσα ἦν μερῶς, καὶ εἰς γαλήνην ἀκριθῆ μετεβάλλετο, καὶ αὐτοῖς τῶν θρήνων ἐπιλαθόμενοι, πρὸς εὐθυμίαν ἐτάραπαντα, Θεῷ τε καὶ τῷ αὐτοῦ θάρραποντι τὴν χάριν ὁμολογούντες, ἰκαὶ διπλῆ τούτου θαυμαζόντες, τῷ τε προειπεῖν ἄρα, καὶ τῷ λύσαι τὰ ἀνθρωπά.

Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, τίς τῶν ναυτῶν, ἐπὶ τῷ ἄκρον ἀνελθὼν τῆς μείσης κεραιάς, τὰς τε τι τῶν τῆς νεῶς ὄπλων καλῶν διαθεῖναι, ὡς ἤδη ἐκείθεν καὶ κατελθεῖν ἐμελλε, διαλεθῆσας ἀνωθὴν, ἐπὶ μείσῃ τὴν ναῦν κατὰ πίπτει. Καὶ ὁ μὲν ἀπνοὺς ἐκείτω, καὶ ὠράτω μικρὸς τὸ δὲ καὶ πρὶν κληθῆναι ἀμύνην τῶν ἐπαρτόπων, προσευχῆ τούτου ῥῶον, ἢ τῶν ὑπὸ κατεχομένων, θανίστα, καὶ ζῶντα πάλιν ἀπέδωκε τοῖς πλωτήρῃσιν· ἔπνευσε ὁσία πάντα πετάσαντες, καὶ δι' αὐρας λεπτήσ, καὶ ἠδίας τὰ εἶδη τοῦ πλοῦ διαλθόντες, ὡς ἤδη τῇ γῆ προσφωμίσθησαν, καὶ κλάς ὁ Κύριος διὰ Νικολαῶν ἐργάζετο τὰς ἰσούς. Ἐυφλοῖ τε γὰρ εὐθὺς τὸ φίλον· φως ἰδούτος καὶ ἄλλα χαλεπῶς πάσχοντες, τῶν ὡν εἶχον μακρῶν ἀπελύοντο καὶ συνελόντα φαναί, οὐδὲς ἦν ὑπὸ τίνος παθεῖν· ἢ κασμήματος κατεχομένος, ἢ καὶ λύπη τινὶ βαρύνμενος, ὡς ἐπὶ Νικολαῶν προσελοῖ, οὐκ αὐτὸς ἴατο, καὶ τὸ λυκοῦν ἀπεβάλλετο· Οὕτως οὖν, οὐ βραδίως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀμείσθου τῆς ἰσείως γινόμενης, τίνα εἶδε τῶν κακῶς πασχόντων ἀπολιμπάνεσθαι; δίδωσιν ὁ λόγος σκοπεῖν· Ἐκ δὲ τούτου· πάλιν, πόσους εἶναι τοὺς ἰωμένους, εἶτα καὶ πόσῃ πρὸς Θεὸν γνεσθαι τὴν εὐχαριστίαν, πόσῃ τῶν θαυρολογούντων αὐτῶν τὴν πανήγυριν;

Ἐκείθεν οὖν ἀπάρας, πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ τάρων, καὶ παρὰ τὸν σεβάσμιον αὐτὸς Γολγοθᾶ ἐρχεται· εἴθε καὶ ὁ σωτήριος ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάγω Σταυρός· Ἐκπια καὶ τῷ Δεῖν τοῦ Σταυροῦ ζύλω νυκτός προσεστὸς· καὶ αὐτομάτως μὲν αὐτῷ αἰ τοῦ ἱεροῦ διανοίγονται πύλαι· θάρρῃ δὲ τὴν προσευχὴν καὶ πολλὴν ἐκίσει προσευγῶν καὶ προσκύνῃσιν, πλεῖονα ποιῆται καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν.

Ἐπει δὲ ἰκανῶς αὐτῷ εἶχε τῆς ἐν Παλαιστίνῃ διατριβῆς, διαπουτῆ· πάλιν πρὸς τὴν ἐνεγκομίτην χρῆται τῇ ἐκασθῶ, ὡς φησὶ αὐτῷ Δεία· τούτα ἐνεγκομίτης, ὡς τε μὴ ἐπὶ πλεῖον στερῆσθαι τῆς γλυκείας ἐρικυῶ φωνῆς τὰ αὐτῶν πρέθετο. Καὶ ἐνταῦθα καλῶν, τοῦ πλοῖου ἐπιβάντες

ταύτων Διαμαρτυρίας, ἵνα τῶν πλωτῶν ἐλέγχεται κακουργία, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος ἐπ' αὐτῷ θαυμαζέται δύναμις. Ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὴν πατρίδα πλεῖν ἐμελλε· καὶ τούτῳ πρότερον τοῖς καλοῖς ναύταις συνθέμενος, οὕτω δὴ τῆς νείως ἐπέβη· οἱ δ' ἐπειδὴ ἀνεύλοντο τὰς ἀγκύρας, οἰκουμένημνηστο. Ταῦτ' ἐλίμενες οὐν ἐξορμήσαντες, καὶ τὴν ἑθνήν διαπετίσαντες, τοῦ πνεύματος αὐτοῖς ἐπιφόρου πνέοντες, πρὸς τῶν οἰκίαν ἀπέπλευσεν· ἠμέλει δὲ οὐδαμῶς ἡ δέκη, ἀλλὰ παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐπήει· καὶ βίαιόν τι κατατρίψαι ἀντιπνεύσασα, τοὺς οἰακὰς τε διήγαγε, καὶ τὰ πηδάκια παρήνευκε· καὶ αὐτοῖς μὲν ἰσχυρὸν ἀπειλεῖ κίνδυνον, τὸν δὲ τοῖς τῆς πατρίδος προσορμίζει λιμένα. Τί οὖν ἡ συμπαθῆς ἐκείνη καὶ μεγαλόφρων ψυχὴ; οὐδὲ πικρίας, οὐδὲ λόγων· τίς πρὸς αὐτοὺς ἐδίθη στυφοντος, ἀλλ' ὁμοῦ τε μεταβαλλομένους εἶδε, καὶ πικρὸν οἶον τὸν μετώμῳ κοῦβιμένους, καὶ τῆς οἰκίας, ἠττήθη χρηστότητος, καὶ πάλιν αὐτοὺς δι' εὐπλῆσας εἰς τὴν οἰκίαν ἀνέμπενοι. Αὐτὸς μὲν τοι τῆ τῆς Ἁγίας Σιών ἀποδοθεὶς ἡ δὴ Μονῇ, πρὸς τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ παλαι καλῶς οἰκοδομηθεῖς, ὡς ὁ λόγος ἀεὶ φάσας ἐδάλωσεν, ἀσπασίως τε αὐτῆς ὤφθη, καὶ ἠδονῆς τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἐπλήρου, καὶ πολιτικῆς τούτους ἰστοία καὶ φιλοτιμῶ τῆ χάριτι. Σοφῶς ἀπ' ἀραντὰ κατ' αὐτὸν ἀνωθεν ἡ πρόνοια διετίθει, καὶ τὴ μισθὸν τοῦτο φῶς ἐπὶ μεγάλην ἐμελλε θῆσειν τῆν λυχύαν, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Πόλιν κατήγαγε, φιλοπονωσ τὸ θεῖον μετὰ τῆς ἀρετῆς ἐργαζόμενον. Οὕτω δὲ μετιῶν τὸν βίον, ὡς τε λαυθάνειν ἀνθρωπίνους ἀπαντας ἐφθαλμῶς, πλεῖον ἑαυτὸν δῆλον ἐποίει τὸν τοῦ παντός ἀξίον· οὕτω ἐκρυπτε τὸν ἐργατὴν ἢ ἀρετῶν, οὐχ ἥττον ἢ τὸ φῶς, τοὺς δὲ ἐκείνου κορευομένους· καὶ οἱ τῶν ἐκείνου δὲ πόνων καρποὶ ταχὺ τὸ δένδρον ἐμήνουν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ συνειδότης αὐτῷ τὰ κρυφία τῆς καρδίας Θεοῦ, μὴ ἐπὶ πλεον τοῦ οἰκίον θεραπευτὴν λαυθάνειν ἀνεγομμένου, δῆλον τὸν ἀνδρα ποιῶ· καὶ ὅπως, προσεκτικὸν τῷ διηγήματι.

Ἄρτι τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Μυριῶν Προέδρου τὸν θρόνον ἀμφῶ καὶ τὸν βίον ἀπολίπαντος, καὶ τῆς πρὸς Θεοῦ ἀψαφίμου πορείας, ζῆλος ἐισῆλθε θεῖος τοὺς τε ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς λογάδας τοῦ κλήρου, τὸν ἄξιον ἀποδοῦναι τῷ θρόνῳ. Καὶ δήποτε πάντων ἐκκλησιαστικῶν, ἀνεβουλεύει τις αὐτῶν, (Θεοῦ δὲ τοῦτο, καὶ τῆς ἐκείνου σοφίας· οἰκονομία) ἐκείνῳ τὰ τοῦ πράγματος ἐπιφέρει. Ταῦτο πάντων, ὡς περ ἰδίῳν ἐκάστου γνήμην, προσελομένων, ὃ τὸ δῆγμα τῶν φοβουμένων αὐτῶν καιῶν ἠρόφως, καὶ πᾶσι ἐκείνων· δεήσεως εἰσάκουσων, ἐνὶ τούτων τὸν προσηλαμένον τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλύπτει.

Καὶ ἀήποσε τῷ ἀνδρὶ τῷ δὲ θεῖα τις ἐπιστάσα ὄψις, ἐπιστάσειν αὐτῷ εἰδομένη, παρὰ τὰς τοῦ Ναοῦ εἰσοδάς ἐλθόντι στήναι· καὶ ὅς περ ἂν πρῶτος τὸν Ναόν καταλάβῃ, ὅπως ἐστὶν ὀκτῶ ἐμῷ κινούμενος Πνεύματι· καὶ λαβόμενος αὐτοῦ, Νικόλαος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὄνομα, Ἐπίσκοπον προχειρίσασθε· τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ πρῶτοςται.

Οὕτως ὁ θεῖος ἐκείνος ἀνὴρ μνηθεῖς, τῆ Συνόδῳ ταῦτα καὶ τῷ κλήρῳ κεινῶσαι. Καὶ δὴ φιλοπονώτερον ἀπάντων τῆς προσηυχῆς ἐχομένων, ὃ τὸν μίγαν ἐκκαλύφθεις, ἐνθα δὴ κεκλειστο· σφικνεῖται. Ἡδὴ δὲ περὶ ἑθρον, Πνεύματος· θεῖα κινηθεῖς ὁ μέγας Νικόλαος, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὕτως καταλαμβάνει. Ἐπι· δὲ ἐν τῷ προσηφ γένοιτο, λαβόμενος αὐτοῦ ὁ τῆς ἕψεως ἡξιωμένος, Πῶς ἄρα ὡ· τέκνον, καλῆ; ἐκμελλῶς ἦστο. Ὡδὲ· πρῶτος οὕτω καὶ ἀφελῶς, Νικόλαος ἀμαρτωλός, Δέσποτα, ἐφῶ, τῆς ἀγιότητος βουδός τῆς σῆς.

Ὁ θεῖος τοίνυν ἐκείνος ἀνὴρ ἐπειδὴ τὰ μέρη ταῦτα καὶ τὰπειρῶ, παρὰ τοῦ μεγάλου ἤκουσε, ῥήματα, τοῦτο μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ Νικόλαου κλήσεως, ἦν καὶ ἡ φανείσα ἕψις αὐτῷ προσηρήσει· τούτο δὲ, καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου

τῆς μετριοφροσύνης, (οὐκ ἠγνῶει γὰρ ἐπὶ τίνα ἐπιθελετ Θεός, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὸν πρῶτον δηλαδὴ καὶ ἡσύχιον), τούτων ἐκείθεν εἶναι τὸν ὑπὸ Θεοῦ δηλούμενον ἰγνωκῶς, ἠδονῆς εὐθὺς ὑποπιμπλάται, καθάπερ τινὶ κεκρυμμένῳ περιτυχῶν θησαυρῷ· καὶ ἔρμαιον εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρός εὐρεσιν λογισάμενος, Ἀκολουθεῖ μοι, τέκνον, φησὶ πρὸς αὐτόν. Εἶτα καὶ παραλαβὼν, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους. Οἱ δὲ συμβάλλουσιν αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, εἰρημίον αὐτοῖς πρότερον ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, καὶ μεστή θείας χάριος καὶ αὐτοῖς ἐγίγνετο ἡ ψυχὴ, συμβαίνουσα τῇ ἀπὸ Θεοῦ ψήφῳ, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρός κρίνουσιν ἀρετῆν. Εἶτα τὸν Ἅγιον, ὡς εἶχον, εὐθὺς καὶ μέσον ἄγουσι τοῦ Ναοῦ. Πανταχοῦ δὲ τῆς φήμης διαδραμούσης, (φιλεῖ γὰρ ἐν οὕτω μεγάλας πράγμασιν αὐτῇ συντόνῳ μάλιστα χρῆσθαι καὶ ταχεῖ τῇ περῶ)· συρρεῖ μὲν τε πλήθος ἀριθμοῦ κρείττον. Οἱ δὲ οὐν μετῆβι φωνῆς, Δίξασθε τὸν οἰκίον, ἀδελφοί, Παιμένα φασίν, ὃν ὑμῖν ἔχρισε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ὃ τὴν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν κυβερνήσειν, καὶ τὸν καταρτισμὸν ἐνεχείρισεν· ὃν οὐκ ἀνθρωπίνῃ ψήφῳ, ἀλλὰ θεῖα προχειρίσατο. Ἐχομεν τοιγαροῦν ὃν ἐποδοῦμεν· ὃν ἐξπτοῦμεν, νῦν ἀπειλήσαμεν· ὑπὸ τούτου ποιμαίνόμενοι καλῶς καὶ ἀγόμενοι, οὐκ ἀποροῦμεν ἐλπίδων καὶ τῷ Θεῷ παραστήναι λαὸς περισύσιος, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύψεως. Τούτοις τὸ πλήθος προσετίθεισαν τὴν εὐχαριστίαν, καὶ εὐφροσύνης, οὐχ ὅπως καὶ λεχθῆναι ῥηθίας, πρὸς Θεὸν ἐφείγγοντο ῥήματα.

Ἡ μὲν τοι τῶν Ἐπισκόπων ἱερά Συνόδος οὐν τῷ κλήρῳ, πᾶν εἶτι νεομισομένο πρότερον ἐπ' αὐτῷ διαθεντες, τῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης χρίσματι τελειοῦσιν αὐτόν, ἀναβαλλόμενον μὲν καὶ ὀκνοῦντα τὴν προεδρίαν, διὰ δειλίαν ὄντως ἐπαινουμένην· μέλις δ' οὐν ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν ἀναβάνατα θρόνον, καὶ τῆς Μυριῶν προκαθίσαντα, καὶ τὴν ἐπιστάσιαν ἀναδεξάμενον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα ὑγιῶς φρονούτα τε καὶ διδάσκοντα.

Βάσκαον δὲ ἄρα τούτοις ὁ πονηρὸς ἐπέβαλεν ὀφθαλμόν· ἀνθοῦσαν γὰρ οὕτως οὐκ ἦνεγκε τὴν εὐσεβειαν, ἀλλ' ὄξως ὅτι μάλιστα τοὺς κρατούοντας εἰσδύς, σφοδρότερον τε τὸν διωγμὸν αὐτίκα ἐποίει· καὶ βασιλικὰ διατάγματα κατὰ πᾶσαν ἔφοιτα τὴν οἰκουμένην, εἰς ἀρνήσιν τῆς εὐσεβείας τοὺς πιστοὺς ἐκκαλομένα ἴσως· εἰδ' οὐ, ἀλλὰ δεσμά, καὶ φρουραὶ, καὶ βαρῦταται βάσανοι, καὶ τέλος βίαιαι θάνατοι τοὺς ἀπειθοῦντας εὐθὺς ἐξεδίχοντο. Ταῦτα καὶ· μέχρι τῆς Μυριῶν ἐν βραχεὶ φθαιε, πτηνοῖς διακόνοις τοῖς θέρμοις τῆς ἀσεβείας ἱρασταῖς χρωμένα.

Ὁ θεῖος τοίνυν Νικόλαος, ἐπειδὴ μέγας ἦν ἐν αὐτῇ, τὰ Χριστιανῶν πρεσβύτων, καὶ τὴν εὐσεβειαν ἐλευθέρῃ κερύτων γλώττῃ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τῶ πρῶτα φερόντων παρὰ τῆ Πόλει, καὶ δεσμά, καὶ στρέβλας, καὶ μυρίαν ἄλλην βάσανον καταψηφισθεῖς, ἐντα καὶ φυλακῇ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων Χριστιανῶν παραδίδοται, ἐν ἡ καὶ διέμεινε χρόνον οὐ βραχὺν, χρηστοῦ μὲν αἰετός ἀπολαύων, τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς δὲ κακῶν ἀνεχόμενος ὀφτω γυναίως, ὡσπερ ἀντις ἠδίων καὶ προσφιλῶν ἀνέσχειτα. Πλήν οὐδὲ οὕτως ἀνίει τοὺς ὑπ' αὐτόν, νάμασθ εὐσεβείας ἐπαρδῶν, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πίστιν ἐκτρίφων, ἐν ἀράργει τε θιμελίῳ τοὺς ἐκείνων πόδας ἰστών, καὶ νεανέκωτερος ὑπὲρ τῆς ἀληθείας αὐτοὺς παρεχόμενος.

Ἀλλ' εὐθὺς ἄλιος μετὰ νίφος, καὶ ἠπία τις αὔρα μετὰ τὴν καταγίδα· καὶ φιλοκροῦσως ὁ ἐμῶς Χριστὸς ἀνείδεν πρὸς τὴν αὐτῶν κλήροκαμίαν ἰδὼν, καθάρει μὲν ἀσεβείας ἀπαντὰ· σκῆπτρα, καὶ ἐκ μέσου ποιῶ. Διοκλητιανὸς ταῦτα καὶ Μαξιμιανῶς; καὶ ὁδοὶ μετ' αὐτοὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ προεστῆκεσαν· ἀνίστασι δὲ κέρως· σκῆπτρῶς

πῶ λῆψ' αὐτοῦ, καὶ τύπῳ Σταυροῦ δι' ἀστέρων τὸν Κωνσταντος καὶ Ἑλένης υἱὸν Κωνσταντίνον μετακαλεῖται, καὶ τὸ Ῥωμαίων ἐχειρίζει σκῆπτρον. Ὁ δέ, συνετός ὢν, καὶ τὸν καλέσαντα ὅς τις εἴη μὴ ἀγνοήσας, αὐτῷ τε ἐθάρσυνε, καὶ τοὺς ἀνθισταμένους πάντας καταβαλὼν, θερμότητα πρέστη τῆς εὐσεβείας, καὶ παλινοδίαν τοῖς πρώτου βασιλεύσασιν ἦδε· καθαιρεῖσθαι μὲν τοὺς τῶν εἰδῶλων ναοὺς κελεύων, ἀφίεσθαι δὲ τῶν φυλακῶν τοὺς ἀπεκλειμαμένους, διὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔνομα, ἀνοικοδομεῖσθαι δὲ τὰ χριστιανῶν τεμένη, καὶ τὸν οἰκίον τὰς Ἐκκλησίας ἐπαναιρεῖσθαι κόσμον. Τοῦ τοιοῦτου τοιγαροῦν δόγματος τὴν ὑπὸ χεῖρα πάσαν διαλαβόντος, ἐπὶ τὰς ἰαυτῶν πατρίδας οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁμολογηταὶ κατήγοντο ἕκαστος.

Ἄριλοι καὶ τὸν οἰκίον Ἀρχιερίαν Νικόλαον ἢ Μυρίων, μάρτυρά γε τῇ προαιρείσει, καὶ ἀναίμακτον ἀπελαμβάνει ἀτεφάνιτην. Ὁ δέ, χάρισμασι πάντοθεν κομῶν τοῖς θεοδωρήτοις, πάθη τε πάντα ἰάτο, καὶ ἐπίδοξος, οὐ πιστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἐν βραχεῖ καὶ τῶν ἀπίστων ἐγίνετο, καὶ θαῦμα ταῖς ἀπάντων ἔκειτο ψυχαῖς λόγου κρείττον. Διάτοι ταῦτα καὶ τῶν εἰδωλικῶν πολλοὺς ἐτιβωμῶν περιλειπομένους ὄρων, καὶ τούτοις πολλῶν δαιμόνων ἐπιχωριαζοντας φύλων, καὶ οὐκ ὀλίγους ἀπολοῦντας τῶν Μυρίων, ζήλω θεῷ διακαυθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀνδρικώτατα διανίσταται· καὶ τὴν ἐκείνων πάσαν περιελθὼν, εἶπου τινὲ βωμῶ περιτύχοι, εἰς ἰδαφὸς κατέσπα, καὶ εἰς κόνιν ἐλίπτυνε· καὶ οὕτως ἐκ ποδῶν τὴν τῶν δαιμόνων πληθύν ποιούμενος, καθαρᾶς ἀπολαύειν γαλήνης τῇ ποίμνῃ παρεῖχε.

Τοιαῦτα τῷ ἀγίῳ κατὰ τῶν τῆς πανήριος διαστρατηγούντι πνευμάτων, γίνεται τις αὐτῷ ἀνωθεν ἔμπνευσις τε καὶ ἰννοια· θιοτέρα, μηδὲ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀποσχίσθαι ναοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ τὰ ἴσα τοῖς προτέροις διαθεῖναι· ἦν γὰρ οὗτος τότε κάλλος θαυμασιος, καὶ μεγέθει τοὺς ἄλλους ὑπερανιστηκώς, καὶ δαιμόσιν ἠδίστη διατριβή· Ὅρμητις τοιγαροῦν ἐπὶ τουτονὶ τὸν ναὸν πλείονος αὐτὸν εἰσελθούσης, καὶ νεανικώτερον αὐτῷ ἐμβάλων, οὐχ ὅσα ὑπερανιστήκει τῆς γῆς ἅπαντα καθήρει μόνον, εἰς ἰδαφὸς τε κατέσπειν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστα· καὶ τὸ ὄλον, τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ αἴρος μετέωρα τοῦ ναοῦ τῷ ἰδαφῆ ἐδίδου, τὰ δὲ κάτω καὶ ὑπὸ γῆν εἰς τὸν αἶρα ἐβρίπτει. Οἱ γε μὴν πονηροὶ δαίμονες, οὐδ' οὕτως ὑπομείναι τὸν Ἅγιον δυνατοὶ ἦσαν, ἀλλὰ καὶ φεύγοντες φωνὰς ἤφισαν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀδικεῖσθαι ἰσχυρῶς διεπίνοντο, καὶ τῶν ἰδίων ἄκουσις ἀπανίστασθαι. Καὶ οὕτω μὲν ταῦτα τῷ Ἅγίῳ ἐχώρει, καὶ πέρασ αὐτῷ χρηστὸν ἢ κατὰ δαιμόνων ἐλάμβανε στρατηγία. Ἀλλὰ μεμνησθαι· καὶ τὸν λόγον καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ βουλεύεται, καὶ μὴ λήθη παραδοῦναι τὰ λόγου καὶ μαθήματος ἄετα.

Ἦδη γὰρ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Βασιλέως τὸ εὐσεβεῖν ἐλομένον, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διοικούντος, καὶ τουτου δὴ τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως τὸ περὶ αὐτὸν πλῆθος πρὸς ἀνάληψιν τῶν ὀρθοδόξων ἀσκούντος δόγματων, καὶ πᾶσι εἴτι· ἐκφυλὸν ἐν αὐταῖς καὶ νέθον ῥίζαις αὐταῖς ἀθεομίμνοντες, ἀθροίζεται μὲν κατὰ Νίκαιαν τὸ ὀρθόδοξον ἄπαν, ἐφ' ᾧ τὸν εὐσεβῆ τῆς Πίστειος ἔρου διαθεσπίση, τὴν δὲ Ἀρείου βλάσφημον αἰρεσίαν μακρὰν ἀπελάση, καὶ εἰρήνην πᾶσιν βραβεύση τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμοτίμον τῷ Πατρὶ τοῦ Ἰέν δογματίζοντες, καὶ εἰς ἐν ἀμφοτέρα τὰ μέρη συνακτύντες. Μίλος οὖν καὶ ὁ θαυμαστός οὗτος Νικόλαος τῆς ἱεράς γίνεται Συνόδου, γυναικίως τε κατὰ τῶν Ἀρείου φλυαρίων ἰσταται· καὶ διαλύσας πάντα, καὶ κακία πᾶσι τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀεὶ ῥεθῆ παραδούς, ἐκείθιν τε ἀναξέγγουσι, καὶ πρὸ τὴν οἰκίαν ἐπανήκει ποίμνην,

τρίπων πάντας καὶ προάγων ἐπ' ἀρετὴν, καὶ θερμότητα τῆς διδασκαλίας ἀπτόμενος.

Αἰμοῦ δέ ποτε τὴν Λυκίαν περιέχοντος, ἐσπανίζε τροφῆς καὶ ἢ Μυρίων, καὶ τοῖς ἴσοις κακοῖς ἐπίεζετο. Ἐμπορείαν γοῦν τινὲ τῶν ναυτικῶν οἴτου πεποικημένω, ἐπιφαίνεται νυκτὸς ὁ μέγας Νικόλαος, καὶ τρεῖς αὐτῷ χρυσοῦς εἰς ἀρράβωνα δούς, ἐν τῇ Μυρίων καταραῖ, καὶ ἐκποδοῦναι τὸν οἶτον τοῖς ἐκεῖ ἐπισκοπῆται. Διῦπνοθεῖς τοῖνυν ὁ ἔμπορος, καὶ τοὺς χρυσοῦς παρὰ τῇ χειρὶ εὐρών, καὶ τὴν ὄψιν εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὸ γεγονός τε διὰ θαύματος ποιουσάμενος, πρὸς τὰ Μύρα καταγεται. Καὶ ὁ μὲν τῷ οἶτον ἐν τῇ Πέλει διαπωλεῖ, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ παραμύθειαν τοῦ λιμοῦ τούτου εὐρόντες, θεῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Νικόλαῳ κἀνταῦθα, ὡς περ δὴ καὶ πολλοῖς ἄλλοις τὴν σωτηρίαν ἐπέγραφον.

Εἶτα στάσις ὑπὸ τῶν Τηνηρέων κατὰ Φρυγίαν ἀνοίπτεται τὴν μεγάλην· Καὶ δὴτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, καὶ κοινῇ συσκεψάμενος περὶ ταῦτου, τρεῖς ἄμα τῶν ὑπ' αὐτῷ στρατηλατῶν, (Νεποτιανός, καὶ Οὐρσοσ, καὶ Ἐρφυλίων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα)· κατευνάσκει τὰ πράγματα, καὶ εἰς εὐταξίαν μεταγαγεῖν, εἰς Φρυγίαν ἐπιπέμπει. Οἱ δέ, σὺν πολλῷ τάχει τῆς Κωνσταντίνου ἐξαρχεῖαν, ἐν τινὲ τῶν Μυρίων λιμῆνι τῆς Λυκίων κατήχθησαν Ἐπαρχίας· Ἀδριακίς τὸ ἐπίνειον ἑκαλεῖτο· Πλείν τοῖνυν οὐ παρέχοντος αὐτοῖς τῆς κελύου, βραχὺ πρὸς τῷ λιμῆνι δικαυτέρουν· Ἐν τούτῳ δὲ τινες τῶν ὑπ' αὐτοῖς στρατιωτῶν ἐξίασιν τοῦ πλοίου, τὰ πρὸς χρείαν αὐτοῖς ὤνησόμενοι· Οἷα δὲ φιλεῖ τὸ στρατιωτικὸν ἀρπαγῆ τῶν ἀλλοτρῶν καὶ βία τὰ πολλὰ χεῖρην, τούτοις ἐχρώντο κἀνταῦθα, καὶ κακῶς τὰ τῶν προσοικῶν ἰποῖον. Εἶτα καὶ εἰς στάσιν ἐχώρει τὸ πρᾶγμα, καὶ ταραχῆ τις πρὸς τῷ καλούμενῳ Πλακώματι αἰετήγηρτο. Γνωσθὲν ἐν τῷ θαυμαστῷ Νικόλαῳ, μηδὲ βραχὺ μελήσας, παρὰ τὸ ἐπίνειον ἦκεν· Ἐπειδὴ δὲ τισιν ὀλίγοις γέγονε δῆλος, τῇ φήμῃ διὰ πάντων ἴφοιτα· καὶ παραχρημα ἢ Πόλις αὐτῷ πᾶσα μετὰ τῶν στρατηλατῶν προσκυνήσοντας ὡς ἴθος ὑπάντων. Ἐρωμένον τοῖνυν τοὺς στρατηλάτας ἐφ' ὅτι, καὶ ὅθην ἔκεινοι; ἐκεῖνοι, παρὰ Βασιλέως ἀποσταλθαι, εἶπαν, ἐφ' ᾧ τοῖς κατὰ Φρυγίαν τὰς στάσις καλῶς διαθήσασιν. Καὶ ὅς, παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν τῇ Πόλει, φιλοτίμως ἐξινίζει· εἶτα τὸν θόρον ἐκεῖνοι· κειμίσαντες τῶν στρατιωτῶν, καὶ εὐλογίας τῆς παρ' ἐκείνου ἀξιοθύντες, ἤδη πρὸς τῇ ἐξοδῷ ἦσαν.

Ἐν τούτῳ δὲ προσίασιν τινες τῶν τῆς Πόλιος τῷ Ἅγίῳ, καὶ θερμότητα τοῖς αὐτοῦ πρὸς προσπεσόντες, ἀμυνεῖν πδικουμένοις ἰδέντο, καὶ λύσιν τῶν παρσταν ἤξισον· Ὁ γὰρ Ἠγμων Εὐστάθιος, σὺν σίμωνῃ καὶ θακροῖς ἐθεγον, χρήμασι τὴν ψυχὴν διαφθαρίσ ὑπὸ τῶν φθάνου καὶ κακίας θραυστῶν, τρεῖς τῶν ἐν τῇ Πόλει ἀνδρας, οὐδὲν ὄλω ἀμαρτῶντας, θανάτῳ κολάζει· Ἐπερ τούτου οὖν καὶ ἡ πόλις ἐλείνωσ κόπτεται, καὶ πενθεῖ, καὶ τὴν σὺν ἐν πολλῇ τῇ λύπῃ παρουσίαν ἐπιδοῦται· εἰ γὰρ παρῆς, οὐκ ἂν τοιοῦτον ὁ ἥλιος παρ' αὐτῇ μύσος ἐπίδει· Τουτων ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ τῆς ἐκείνου συμπαιθείας μαματῆς ἀκούσας, σφύζει τε πρὸς ταῦτα τὴν ψυχὴν, καὶ ἀκίσταται· καὶ τοὺς στρατηλάτας παραλαβὼν αὐτίκα, ἐδῶ εἶχετο· Ἐνετὶ γοῦν τόπῳ (Λέων δὲ οὗτος ἑκαλεῖτο) γενομενος, ἐκυνθάνετο τῶν παριόντων, εἶτι περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων εἰδοῖεν, καὶ ἔπου ἄρα τούτους ἀπολίπειν· Οἱ δέ, κατὰ τοὺς καλυμένους, ἔσκι, Διεσχόρους ἐν τῇ πλατείᾳ· καὶ ὅς, εὐθὺς τοῦ Μαρτυρίου τῶν Ἁγίων Κεῖσκικεντος καὶ Δωσχορίδου· ὀδεύων, ἐπειθὴ μαθὼν τούτους ἄρτι τὴν πύλην ὑπερβαίνοντας παρὰ τὸν Βηρῶν ἀγεθαῖ, (τόπος δὲ οὗτος τῶν καταδίκων ἐπιθανάτιος)· ἐπιτινας τὴν πορείαν, καὶ τὸ ἐνδύον τῷ γῆρει τῷ διαπύρω τῆς

καρδίας ἀνακληρώσας, ἐν βραχεῖ τὸν ὠρισμένον τόπον καταλαμβάνει· καὶ ὁρᾷ πολὺν μὲν ἔχλον περιστώτα, τοὺς ἀνδρας δὲ ὀπίσω φεῖ! τὰς χεῖρας δεδεσμημένους, καὶ τὰς ὄψεις κεκαλυμμένους· ἤδη δὲ πρὸς γῆν κεκλιμένους, καὶ γυμνῶ τραχήλῳ καὶ διατεταμένῳ τὴν τομὴν ἀναμένοντας· ἱλείκον δὲ ἄμα, καὶ μηδὲ ὀφθαλμὸν δυνάμενον ἔχειν τοῦ παθοῦς μάρτυρα· αὐτὸν δὲ τὸν δῆμιον τὸ ξίφος ἤδη δεισπασμένον, καὶ φονίον τι καὶ μανικὸν βλέποντα, καὶ ψιλῆ Δία τὸ ἀπνέει ὑποφαίνοντα. Ταῦτα ὡς εἶδε, καὶ τῷ σκυθρῶπῳ ἐκείνῳ Διάματι τὰς ὄψεις ἐπέβαλε, πραότητι τὸ αὐστηρὸν κειράσας, οὔτε θρασυτέτι καὶ ναισικὸν ἄλλως ἐφθίγγετο, οὔτε ἀγινῶς προήλθε καὶ ὑφαιμίως· ἀλλ' ὡς εἶχε δρομαίως ἐπὶ τὸν δῆμιον παρελθὼν, τὸ ξίφος μὲν τῶν ἐκείνου χειρῶν ἀφαιρεῖται, οὐδὲν ὑποδείσας, ἢ περηθείς· ῥίπτει δὲ αὐτὸ κατὰ γῆς, καὶ τοὺς ἀνδρας τῶν κατεχόντων δισμῶν ἀνίπτει. Ταῦτα μετὰ πολλῆς δρῶντα τῆς αὐθεντίας, οὐδεὶς ἦν ὁ κωλύων, τὸ περιὸν οἶμαι τῆς ἀρετῆς εἰδότες, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ζῆλον αὐτοῦ θυσιάζοντες. Τοῖς μὲν οὖν σωθεῖσιν ἡ χαρὰ θυμῶν ἐκίνη τα δάκρυα, καὶ ἀθρόον τι ἐκ μεταβολῆς καὶ εὐθυμῶν ἀνεβόων. Τὸ δὲ πεδίον ὅλον διατρῶν ἦν, εὐφύηρον τε πάντες, καὶ ἐρρήγνυτο ἐπὶ τῇ βῆτῃ, πρὸς τὴν ὄψιν ἦν ἰεθεῖσαντο.

Ἐνταῦθα ὁ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος ἐπιφαίνεται· ἀλλὰ καὶ φανέντα τοῦτον ὁ μέγας περιορᾷ, καὶ προσερχόμενον ἀποδείξει, κατεπιπίνει αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ καλεῖται κατ' αὐτοῦ τὸν Θεόν, καὶ ὅπως κακοῖς περιβαλὴν ἐσχάτως τὸν ἄνδρα ὑπέλει, ἀδικώτατα οὕτω τῇ ἀρχῇ χροῦμενον, καὶ μεγάλας ἐπιχειροῦντα κακοῖς. Ὁ δὲ δεινῶς τε τοῖς τῆς μεταμέλειος κέντροις ἐβάλλετο, καὶ τῷ συνειδότε πάνυ σφόδρα τὴν καρδίαν ἰδάνετο· ταῦτά τοι καὶ δάκρυοις τὸν ἔλεον ἰθηράτο, καὶ ἰκίτης ἐγένετο, καὶ ἐκ ψυχῆς ἔλης ἰδέετο, διαλλαγῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον. Ἔπειτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπὶ Συμωνίδην καὶ Εὐδοξίην τὰς Μυριῶν πρωτεύοντας μετῴθει· τὸν δὲ ἄρα ψευδόμενον οὐκ ἐλάτθανεν· ἤδη γὰρ ἀκριβῶς ἐτι χροῦσθαι διαφθαίρας, θάνατον κατέκρινε τῶν ἀθῶων. Ἐκείνου μὲν οὖν ὄλοι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας ἐγένετο, καὶ πολὺς ὁ τοῦ Χριστοῦ θυμῶν ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλώττης ἦδετο, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἄλλου τινὸς ὠμολόγητο.

Οἱ μὲν τει στρατηλάται, τῶν αὐτοῦ Σιῶν εὐχῶν ἀξιοῦντες, καὶ ταῦτα καλὸν ἐφόδιον ἐπαγόμενοι, πρὸς τὴν Φρυγίαν ἀφίκοντο. Καὶ διαθίμνοι τὰ ἐν αὐτῇ πάντα εἰς θεὸν, καὶ ὅσα παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐντίταλτο αὐτοῖς τελοῦσάμενοι, πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανήκον. Τούτοις ὑποψυχῇ φιλέσιμος καὶ πολυταλὴς πρὸς τε τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν ἐν τῇ τελευτῇ γίνεται, καὶ τοῦ λοιποῦ περὶ τὰ Βασιλεία διήγον, ἀπέβλεπτοι καὶ περιφανεῖς, καὶ πολλὰ τινὲς ἐν τῇ περὶ αὐτῶν θυσιάζουσα· οὐκ ἔμελλε δὲ ταῦτα πρῶτος οἴσειν ὁ φθόνος, οὐδὲ βασκανῶν ὀφθαλμοῖς φορητὰ γινέσθαι. Ὁ δὲ καὶ προσελθόντες τινὲς τῷ Ἐπαρχῷ τῆς Πόλεως, ἄτε παρρηδοκιμούμενοι παρ' αὐτῷ, δεινὴν πλίκουσι κατ' ἐκείνων ἀσχερατῶν, οὐ χρηστὰ λέγοντες βεβουλεύσθαι τοὺς στρατηλάτας, οὐ δὲ μὲν εἰς ἀγαθὸν περιστῆναι τέλος τὴν ἐκείνων ὁρμῆν· νεώτεροις γὰρ ἐπιχειροῦσι πράγμασιν, ὅσα ἡμῖν εἰς ἀκούας ἦκε, καὶ πονηρὰ τεκταίνουσι κατὰ Βασιλέως. Οὕτω τῶν ἀνδρῶν κατεπιπίντες, καὶ χρυσίῳ πολλῷ τὸν Ἐπαρχον ὠνησάμενοι, τὰς βασιλικὰς δὲ ἐκείνου φθείρουσιν ἀκούας· οὐδὲ γὰρ εἰς ὄψιν αὐτὸς τῷ Βασιλεῖ γινόμενος, δεῖξισί τι ἄ παρ' ἐκείνων ἦν ἀκούσας, καὶ πείθει ἐρήμη δίκη ὑπ' αὐτοῦ ἀλῶσαι τοὺς ἀνδρας· τίως δ' οὖν φυλακῇ δεσθῆναι, μὴ λαθόντες φησί, δρασθεῖν ἄ πάντας μεμελετήκασι. Πῆγον μὲν οὕτω, καὶ τοὺς ἀνδρας εἶχεν ἡ φυλακῇ, οὐδ' αὐτὰ τοῦτο εἰδέτας, ἔτε

χάριν τῇ φυλακῇ περιδίδοντα· τοσοῦτον ἀπείχου τοῦ πονηρῶν τι βουλεύσασθαι κατὰ Βασιλέως· Χρόνος ὁ μεταφθούσυχρος, καὶ πάλιν ἡ πονηρία, καθάπερ οὐκ ἀρούμενη τοῖς προλαβοῦσι, τὸ ἐλλείπον ἀναπληροῦ.

Διήγον μὲν τοι οὕτως οἱ ἄνδρες τῇ φυλακῇ προσκακοπαθῶντες. Οἱ συκοφάνται δὲ, ἐπειδὴ ὑπερρίοντα τὸν χρόνον εὐρών, δεισάντες, μήπου τί τῶν ἀδοκῆτων συμβῶν, εἰλήξῃ μὲν τὰ τοῦ δραματος, περιτραπῇ δὲ κατ' αὐτῶν ὁ κίνδυνος, προΐασι τῷ Ἐπαρχῷ πάλιν, καὶ ὄχλου πλείονος γίνονται, μὴ οὕτως εἶσαι τὰ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ὄξιν αὐτοῖς τὴν δίκην ἐπινεγκεῖν. Ἐκείνος τοίνυν ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ δεδοικώς, μὴ καὶ ἀφαιρηθεῖη τοῦτον, πειρας τῶν υποσχεθέντων οὐκ εἰληφῶτων, προσείσι τῷ βασιλεῖ καὶ αὐτίς, τῇ τε τοῦ προσώπου ἐνοστάσει, καὶ τῷ σκυθρῶπῳ τῆς ὄψεως, κακῶν ἀγγελος ἦκεν δοκῶν, καὶ ἅμα δῆλος εἶναι βουλόμενος τῆς ἐκείνου ζωῆς ἐκ παντός φροντίζων, καὶ εὐνοικῶς ἔχων, καὶ πιστοτάτα πρὸς αὐτὸν διακείμενος· ἔνθεν τοι καὶ ποικίλως αὐτὸν ὑποτρεῖχει, καὶ ὑπεκαθηται ῥήμασιν· οἱ κατὰ τοῦ οὐ κράτους Δείσοτα (εἰρηκῶς) πονηρὰ μεμελετηκότες, ἀνθ' ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπταύσαν ἀγαθῶν, οὐδὲ ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες ἀρίστηται τῆς ἴσης μελίτης, οὐδέ τις αὐτοῦ αἰρεῖ μεταμέλεια, ἀλλ' ἐμμενουσι καὶ νῦν τοῖς προτέροις, καὶ τὰ αὐτὰ πάλιν κακούργως ράπτουσι. Νῦν οὖν, εἰ μὲν ἔστιν ὅπως αὐτοῦ ἀξίως τιμωρησάμεθα· εἰδ' οὐ, ἀλλὰ σκεπτέον, μὴ αὐτοὶ προλαβόντες ἡμᾶς κακῶς διαθῶνται. Θουβοῦσι ταῦτα τὸν Βασιλέα, καὶ εἰς ὑπονοίας ἐμβαλλοῦσιν· Ἀμελεῖ καὶ ἀπολύσαι φροντίζων τοὺς λογιζομένους, καὶ μὴ τρέμειν εἰς τὸ μέλλον καὶ δεδοικέναι βουλόμενος, θάνατον κατακρίνει τῶν ἀναίτιων.

Ἄριστο τοίνυν τὸ θανεῖν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιούσαν· ἡ γὰρ ψῆφος ἐσπερας ἰδέετο· καὶ τῷ δεσμοφύλακι δυστοῦ χῆς ἀγγελος ἦκε τῆς καταδίκης, καὶ πάντα μνησεί τε κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ πολλὰ πρότερον ἐφ' ἑαυτοῦ θρηνησας τὴν συμφορὰν, (ἦν γὰρ, ὡς εἶοικε, πολλῷ τοῦ ἐπαρχοῦ φιλοφροῦς, ἄλλως τε καὶ φίλος αὐταῖς ἤδη, καὶ συνήθης γινόμενος)· εἰτα καὶ τοῖς ἀνδράσι πενθῶν προσείσι, καὶ ὄφειλον, ἔλεγε, μηδὲ τὴν πρώτην ὑμῶν εἰς λόγους ἔλθον μὴδὲ τοσοῦτον διετρίψατε παρ' ἐμοὶ χρόνον, μηδὲ τραπέζης ὑμῖν· μηδὲ ἄλλων ἐκαινώθησα ῥῶν γὰρ ἂν ὑποστητὴν συμφορὰν, ἔττον ἤλγησα τὴν διαζευξίν, οὐκ ἂν μὲν τοῦ παθοῦς οὕτω καθίκετο τῆς ψυχῆς· αὐρίον γὰρ ἀπ' ἀλλήλων διαζευγνόμεθα τὴν πικρῶν, οἱ μοι! καὶ τελευταίαν διαζευξίν, καὶ οὐκ ἂν ὑμῶν ἴτι τὴν ποθεινὴν ἐψμαε θείαν· οὐ λαλούντων ἀκούσω, οὐκ ἄρτον κοινὸν παραθήσομαι· ἀναίρεθῆναι γὰρ ἐκτελεύθητε. Ἀλλ' εἴτι καὶ περὶ τῆς οὐσίας βουλευσθαι διαθῆναι τῆς ὑμετέρας, ἤδη καιρός, μὴ καὶ φθάσῃ τὴν ὑμῶν γνῶμην ὁ θάνατος. Ταῦτα μὲν εἶπε θρηνηῶν, καὶ τὸν θάνατον ἐκείνων πικρῶν ὀδύρμενος.

Οἱ δὲ, τί γὰρ ἂν καὶ ἔδραον ἐπὶ τούτοις ψυχῇ, μηδὲν ἑαυτῇ θανάτου ἀξίον συνειδυῖα; περιερρήγνυντο τε τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰς τρίχας ἀθλίως ἐτίλλοντο· ἵνα τι δὲ ἡμεῖς τὸν τῶν κακούργων ὑποστησόμεθα θάνατον; τί καὶ θανάτου ἀξίον εἰργασμένοι; τοὺς οἰκίους ἐνομαστί ἐκαλούμεν, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συνήθεις· ἐπιμαρτύροντο Θεὸν τοῖς παροῦσι· τὸν θάνατον ἤδη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐφανταζοντο. Οὕτω πικρῶς ἀποδυρομένων, καὶ τὴν συμφορὰν φεῖ! περιπαθῶς θρηνησάντων, ἴτερος αὐτῶν, Νικοτιανὸς τοδυρεμα, εἰς μνήματῶν ἦκε Νικόλαον, καὶ ἔπος ἐν τοῖς Μυρίαι ἀνδρῶν ἐκείνος τῶν τριῶν προίστη, καὶ θανάτου ἐξείλετο, ὡς τὲρ αὐτοῦ ἐκ παραδόξου καὶ ἀγαθῶς προστάτας γινόμενος.

Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους αὐτοῖς διομιλουμένοις, (εὐρετικῶν γὰρ ἀνάγκη, πρὸς πολλὰς ἐνοσίας ἐπέρμεσα, καὶ ψυχῶν

μισίτις). κείνοις τὰ πρὸς Θεὸν Νικόλαος παρελαβάρητο· καί, Κύριε, ὁ Νικόλαος Θεός, ὁ τοὺς τρεῖς ἀνδρας πρῶτον ἀδίκου θανάτου ρυσαίμενος, ἐπιδε καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἐλεγον, ὅτι ὁ βοηθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐκ ἔστιν· ἰδοὺ γὰρ συνεχεται ἡμῖν ἡ καρδία, καὶ αἱ θλίψεις αὐτῆς ἐπληθύνθησαν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐδὲὶς ὁ ἐξάγων ἡμᾶς ἐκ τοῦ περασμοῦ· ἰδοὺ καὶ ἡ φωνὴ πρὸ τῆς ψυχῆς ἡμᾶς ἐπιλείπει, καὶ ἡ γλώττα τῷ πυρὶ τῆς καρδίας ξηραίνεται, καὶ οὐκίτι σοι οὐδὲ προσεγγεῖν δυνάμεθα διησιν. Ταχὺ προκαταλαβίτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτίρμοί σε Κύριε· μὴν παράψη τὴν ἀδικίαν, μὴ ὑπερίδῃς τὸν ἀδικὸν θάνατον. Ἐξελὸς ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ζητούντων ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ σπεύσον εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· αὐρίον γὰρ θανάτου μεθα.

Τούτοις προσχῶν ὁ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὡς τέκνα Πατρὸς οἰκτίρων, ἐξαποστέλλει βοήθειαν αὐτοῖς ἐξ ἁγίου τῶν οἰκίτων Σεράποντα. Καὶ τῆς νυκτός ὄναρ τῷ Βασιλεῖ ὁ θαυμαστός Νικόλαος ἐπισκῶν, Βασιλεῦ, ἐφη, τὸ τάχος ἀναστάς, τοὺς κατεχομένους τρεῖς παρὰ τῆ φυλακῆ στρατηλάτας ἄνεσ· μάτην γὰρ ἐσχοφαντήθησαν· εἶτα καὶ ἦν πάσχουσι ἀδικίαν ἐξετραγῶδει, καὶ τὰ τοῦ δράματος διεξίει σὺν ἀκοιθία· εἰδ' οὐ, πόλεμον κινήσειν, καὶ κακῶς αὐτόν ἀπολεῖν, καὶ τὰ ἔσχατα δρᾶσαι ἠπειλεῖ. Καταπλαγίς τοίνυν ὁ Βασιλεὺς τὴν τοῦ ἀνδρός παρρησίαν, τῇ τε ἄλλῃ, καὶ ὅτι ἀωρίτων νυκτῶν οὕτω τῶν βασιλείων ἔσθον ἐγένετο. Ἄλλὰ τίς ἤρετο, σὺ ὁ τοιαῦτα τῷ ἰμῶ κράτει ἐπισκῶν τε καὶ διαπειλούμενος; Ὁ δὲ Νικόλαος, ὁ ἐν τῇ Μυρίων Μητροπόλει, ἐφη. Καὶ αὐτίκα ὁ μὲν ὑπὸ τῆς ὄψεως διαταραχθεὶς ἀνίσταται. Ὁ δὲ ἅγιος ἐπίσης καὶ τῷ Ἐπαρχῶ Ἀβλαβίῳ καθύδοντι ἐπιφαίνεται, καὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπισκῶντι. Ἀβλαβίῳ δὲ ἐρομένῳ καὶ αὐτῷ, ὅς τις εἴη, Νικόλαος, ἀπεκρίνατο, τοῦ Χριστοῦ δούλος. Δι' ὑπισθεῖς τοίνυν· Ἀβλαβίος, ἔστρεπε τε τῷ νῶ τὴν θείαν, καὶ τί ποτε ἄρα τὸ φανῖν, καὶ ὁ, τι δηλοῦν ἐσκοπεῖ. Καὶ αὐτίκα ἦκει τις πρὸς αὐτὸν παρὰ Βασιλείων μηνύων, ἅπερ ὁ Βασιλεὺς ἐν ὑπῶ ἐθεάζατο. Καὶ ὅς πάλιν ἐπαγγέλλει τὴν ὄψιν, καὶ τὰ φανέντα αὐτῷ ἅπαντα διεξίει.

Πρὸς τὸ παράδοξον τοίνυν ἐκείνο τῆς θείας ἀμφω καταπλαγέντες, ὅ, τι Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἐπαρχος, καὶ ὅπως, ὡσπερ ἀπὸ συνθήματος, ἢ αὐτῆ ὄψιν ἑκατέρω ἐφοίτησεν, ἐπειδὴ τὸ ὄνειρον συμβαλεῖν οὐκ εἶχον, μετακαλεσάμενος ἀπὸ τῆς φυλακῆς τοὺς Στρατηλάτας ὁ Βασιλεὺς, Τίσι φησὶ, μαγίαις χρῆσάμενοι, τοιοῦτους ἡμῖν ἀπεπέμφατε τοὺς ὄνειρους, πόλεμον οὕτω σφοδρὸν ἐπισκῶντας, καὶ τὰ μεγάλα καθ' ἡμῶν ἀπειλοῦντας; Οἱ δὲ, μὴδὲν τοιοῦτον ἐν ἑαυτοῖς συνειδότες, νεύμασιν ἀλλήλους ἠρώτων, εἰτι ἀντις αὐτῶν εἶδείη, ἐκπεληγμένου ἑαστος ἑκάστῳ τὸν ὄφθαλμον ἐπιβάλλαντες. Ὁ Βασιλεὺς τοίνυν οὕτω τοὺς ἀνδρας ἔχοντας ἰδὼν, ἐπὶ τὸ πρῶτον μεταβάλλει, καὶ προσχῶν αὐτοῖς, ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα κελεύει.

Οἱ δὲ, δακρύων τοὺς ὀφθαλμούς πληρώσαντες, καὶ συνεχῆς ἀναβλύζοντες, Ἡμεῖς, εἶπον, ὦ Βασιλεῦ, οὔτε μαγίαν, ὅ, τι ποτε ἔστιν αἰδαμεν, οὔτε κατὰ τοῦ σου κράτους δεῖνόν τι ἐμελέτησαμεν, μάρτυς ὁ πάντας ὀρών ὀφθαλμὸς. Εἶδε μὴ οὕτω ταῦτα, ἀλλὰ τι πονηρὸν ἡμῖν ἔσκεπται κατὰ σῶ, μηδὲν, ὦ Βασιλεῦ, μηδὲν καθ' ἡμῶν λάβῃς ἔλεον· μὴ πρὸς τῆς Τριάδος αὐτῆς, μηδὲ ὅλου φέιση τοῦ γένους ἡμῶν· ἀλλ' εἴτι καὶ θανάτου βαρύτερον, ἀποφῆναι καθ' ἡμῶν. Ἡμῖν, ὦ Βασιλεῦ, ἔτος ἐκ πατέρων κληρὸς ὑπῆρξες, τὸν Βασιλέα· τιμᾶν, καὶ τὴν εἰς αὐτόν εὐνοίαν τοῦ πάντες προτιμᾶν· εἶδὲ τίς ταῦτα παραδίδουσι, ζημιῶν αὐτῶν τὰ μεγάλα, καὶ ὡς πολέμῳ τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. Ὄς τε ἀμιλοῦντες ἑαυτῶν, τὴν σὴν, ὦ Βασιλεῦ, ἐβλίπομεν σωτηρίαν· ἔθεν καὶ ἀμείβουσι φιλότιμοι παρὰ τῆς σῆς ἡμῖν

ἠλπίζοντο δεξιάς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πολέμια χεῖρ κατὰ τὸ σου κράτους ἐκινεῖτο, καὶ τοιαῦτην ἀνθρώπων ἀρετὴν ὁ κτήρως ἐξήτει, τοὺς ἄλλους παραδραμῶν, ὅσοι τοῦ αὐτοῦ ἡμῖν ἐτύγχανον ἀξιώματος, ἡμᾶς, ὡς οὐκ ὀφίλων, προεἶλου, καὶ τὴν πρὸς ἐκεῖνους ἡμῖν ἐνεχειρίσας φροντίδα. Ταῦτά τοι καὶ προθυμοὶ τῷ σῷ προστάγματι εἴξαμεν, καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἐχθρούς ἐπανειλόμεθα, καὶ τὴν οἰκίαν ἀρετὴν (σὺν Θεῷ δὲ εἰρήσῳ) ἐπὶ τῶν ἔργων ἰκανῶς παρεστήσαμεν. Ὅπερ εὖ οἶδ' ἔτι πάντες συμφησαομαι, τούτο τὴν εὐδαιμονίαν πρότερον ἡμῖν παρασχόν, νῦν καθ' ἡμῶν ὁ φθὸνος ὀπλίξει, καὶ κρινόμεθα, φεὶ ὡς ὄρας, καὶ τὰ ἔσχατα πείσασθαι προσδοκῶμεν. Ὄς τε περιεστήκειν ἡμῖν, ὦ Βασιλεῦ, ἢ τῆς πρὸς σὲ εὐνοίας ἀποδείξεις μεζονος τιμωρίας ὑπόθεσιν εἶναι· καὶ ἀντιδόξῃς ἐλπιζομένης καὶ ἀμοιβῶν, θανάτου φόβος ἡμᾶς ἔχει καὶ καταδικῆς, ἐπὶ τῷ τελευταίῳ τούτῳ καὶ δυστυχεῖ κατορθώματι. Πῶς ταῦτα ἦκε, πῶς ταῦτα Δίκη φέρεις ὄραν;

Τούτοις ὁ Βασιλεὺς κατακλασθῆς τὴν ψυχὴν, δῆλος ἦν μεταρρινομενος ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὕβρει· ἔτρεψε γὰρ τὰ τοῦ Θεοῦ δικαίωματα, καὶ τὴν αἰλουργίδα ἠσχύνετο, μὴ νομοθετῶν ἄλλοις, αὐτὸς εὐθόνας ὑπόσχη τῆς κρίσεως. Ἐδὲ θὺς ἔν ἐπικεικὶς ὄρα πρὸς αὐτῶς, καὶ ἡμερώτατα φθίγγεται.

Οἱ δὲ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν λόγον διαναστάντες, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐνδοξιμον τῆς παρρησίας αὐτοῖς ἐδόθη παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐδημοσιεῦον τὸν θησαυρὸν, οὐκ ἐκρυπτον τὴν ἐλπίδα. Καί, Κύριε, ὁ τοῦ σου Νικόλαος Θεός μέγας, εἶδων, ὁ τοὺς τρεῖς ἀνδρας ποτὲ τοῦ ἀδίκου θανάτου δεσώσάμενος, ἐξελὸς καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ τοῦ ἐρητηνίου τούτου κινδύνου. Ἀρπάξει τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, καί, Τίθ' οὗτός ἐστιν ὁ Νικόλαος, ἐφη; καὶ πῶς, καὶ τίνας ἴσῳσεν; εἶπατε. Νεποτιανός ἐν αὐτίκα πάντα διεξέειπεν αὐτῶ· καὶ τὰ μέρη. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῇ περὶ τὸ Θεῖον καὶ τούτῳ αὐτοῦ Σεράποντας τιμῇ καὶ προστῷ καλλουόμενος, οὐδ' ἔνα ταῦθα γοῦν λήθην τῆς οἰκίτης ἐλάμβανεν ἀρετῆς· ἀλλ' οὐ μὴ τε περὶ τοῦ ἀνδρός ἀνηγγέλη, καὶ οὐδὲ πολλῶν ἰδεῖν θη λόγων· ἀλλ' εἰς τὴν φανείσαν ὄψιν αὐτῶ ἐπὶ πλέον ἀνευγκῶν, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων παρρησίαν, καὶ τὸν πολὺν ἐκεῖνον ζῆλον ὑπερβαύμασας, συγγνώμης τε ἀξιοῖς τοὺς ἀνδρας· καί, οὐκ ἐγώ, φησιν, ὑμῖν χαρίζομαι τὴν ζωὴν, ἀλλ' ὄν ὑμεῖς εἰς βοήθειαν ἐκαλεσατε, καὶ ὄς οὐδὲ καθύδοντι εἰς ἡμᾶς, προστάτων ὑμῶν καὶ κηδομένης; Ἄπιτε τοιγαροῦν παρ' αὐτόν, καὶ κειράμενοι τὴν κόμην, τὰ τῆς εὐχαριστίας ἀποδοτε· ἀπαγγέλατε δὲ καὶ παρ' ἡμῶν, ὅτι τὸ κελευσθέν ἰδοὺ πεποίηκα, μὴ ἀπειλείτω μοι.

Ταῦτα εἶπε, καὶ χρυσοῦν εὐαγγέλιον, καὶ σκευὸς τε ἔσπερον χρυσοῦν, καὶ αὐτὸ ἐκ λίθων τιμίων συγκείμενον, καὶ κηροῖλους δύο χρυσοῦς δίδωσιν αὐτοῖς, ἐντελαράμενος ἀναθῆναι ταῦτα τῷ ἐν Μύροις Ναῶ. Οὕτω καὶ αὐτὰ παραδόξου σωτηρίας ἐπιτυχόντες, εὐθὺς ὁδοῦτε ἤφηντο, καὶ περιχαρεῖς εἰς τὸν ἅγιον ἤκουσιν, ἄσμενοί τε αὐτόν, ἔσθον, καὶ δῆλοι ἦσαν, ὑπὲρ τῆς ἀγαν ἠδονῆς, προθυμοὶ εἶναι καὶ αὐτὴν προεἶσαι τὴν χαρισθεῖσαν αὐτοῖς ζωὴν, ὡς τε ἀξίαν ἀποδοῦναι τὴν εὐχαριστίαν τῷ οὕτως ἐνεργητῷ οὐκίτι· εἶτα καὶ τὰ τοῦ Βασιλέως ἀνατίθασιν, Κύριε, τίς ὁμοῖός σοι; ρυόμενος πτωχῶν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, ἡμέρη ὀκτωκονταετασ, μηδὲ αὐτούς ἀγεύστως τῆς ἠδονῆς τοὺς πάντας ἀφίεντες, ἀλλὰ καὶ τούτους τοῖς οὐσι δεξιώσάμενοι.

Ταῦτη τοιγαροῦν ἐπὶ τῶν ἔργων, τοῦ Θεοῦ τὸ οἰκίτων Σεράποντα μεγαλύνοντος, ὑπὸ πτεροῦ ἢ περὶ αὐτοῦ φήματι διαρθεῖσα, πανταχοῦτε ἔθους, καὶ πάντα περικλάμθανε, ὅ, τιλαγός τε δίδωσιν, καὶ κατὰ θαλάσσης φέρετο, καὶ οὐκ ἔδνα τόπον ἀμνησκων τῶν μεγάλων τῶ ἀνδρῶν χαρῶν ἦρεται.

Ναῦται γοῦν ποτὲ κλύδωνι περιέπτουσι χαλεπῶ ὁ τῆς ἐν χερσίν ἀπογόντες σωτηρίας, ἐπειδὴ τὸν μέγαν Νικό

λαυ, ἐξῆσαν ἐπὶ τοῖς παρ' ἐλπίδα βοηθείαι ὑπὸ τῆς φήμης ἐμάνθανον, ὅλοι τῆς δεήσεως τῆς πρὸς αὐτὸν γίνονται, τοῦτόν τε κατὰ τοῦ κλύδωνος ἐκάλουν, καὶ αὐτῷ τὰς χεῖρας ὄρεγον, καὶ μόνῃς ἐξείγοντο τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας. Καὶ ἐς, οὐδὲ βραχὺ μελήσας, ἐπιπηδᾷ εὐθύς τῇ νηϊ, καὶ φανερός τοῖς ἐκείνων γενόμενος ὀφθαλμοῖς, Ἰδοῦ, κεκλήκατί με, φησί, καὶ βοηθήσω ὑμῖν πάρειμι. Εἶτα θάρρειν αὐτοῖς διακελευσάμενος, τοῦ πηδαλίου τε λαμβάνεται ὑπὸ τῆ πάντων ἔψει, καὶ ταύτῃ τὴν ναῦν ἰθύνειν ἐφίκει. Εἶτα, καὶ τῇ θαλάσῃ ἐπιτιμῆσας, τὰς τρικυμίας αὐτῆς, καὶ τοὺς στρεβίλους, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τοῦ χειμῶνος κομιρίζει κακὰ, ὡς περ δὴ καὶ ὁ ἕμὸς Ἰησοῦς τὸ πρότερον· καὶ οὕτως ἡμερον καὶ γαληνὸν αὐτοῖς δίδωσι πλοῦν.

Ὡς οὖν πρῶθ τῷ πνεύματι φερομένους ἢ χέροος αὐτοῦς ὑπέδεχτο, τῆς νηὸς ἀποδάντες, τὸν διασωσάμενον τοῦ κινδύου αὐταῖς ὑπέειγοντο φθάνειν. Εἶτα μαθόντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὸν εἰσεσθαι, ἀπίασι παρὰ τὸν Ναῶν. Ὁ μὲν οὖν μέρος ἑαυτὸν τοῦ κλήρου ποιήσας, εἰστίκει μετὰ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ, ὡς ἐπέβαλον αὐτῷ τὰς ἔψεις, μήπω τοῦτοις γνωσθέντι πρότερον, ἀπὸ γούν τῆς ἐν τῷ πελάγει ἐπιφανείας εἰς ἐκείνον εὐθύς ἀνέφερον· καὶ προσδραμύντες, προσεπίπτουσιν αὐτοῦ τοῖς ποσὶ· καὶ ἡ γλώττα μὲν εἰς εὐχαριστίαν αὐτοῖς ἐκινεῖτο, συνεφθέγγετο δὲ ταύτῃ καὶ ἡ ψυχὴ ὧν τε ἴπαθε, καὶ ἔπως ἔρρησθη μιμνησκομένη, δάκρυά τε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν προίει τῶν λεγομένων μάρτυρας· εἶτα καὶ τοῖς περὶ αὐτοῦ κατα μέρος τὸ τοῦ δράματος διηγούντο.

Ὁ θαυμαστός τοίνυν Νικόλαος, κινδύνου ρύεσθαι τοῦ τῆς ψυχῆς οὐχ ἤττον εἰδώς, ὃ καὶ τῆς πλείονος μᾶλλον ἡξίου μερίμνης, ἐπειδὴ, τῷ διορατικῷ τοῦ Πνεύματος χάρισματι, μοχθηρίαν αὐτοῖς ὑποκαθημένην ἐώρα, πόρρω Θεοῦ καὶ τῶν ἐκείνου βάλλουσαν ἐντολῶν, Ἐπίγνωτε ἑαυτοὺς, ἔλεγε, παρακαλῶ τέκνα· ἐπίγνωτε, καὶ τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ νοῦ κινήματά τε καὶ διανοήματα, εἰς εὐαρίστησιν ἀπειθύνετε τοῦ Θεοῦ. Κᾶν γάρ τοὺς πολλοὺς λαιθάνωμεν, καὶ χρηστοὶ δοκῶμεν, ἀλλ' ἐκείνόν γε πάντως εὐδὲν λησεται τῶν ἡμετέρων. Ἄνθρωπος μὲν γὰρ εἰς πρόσωπον, φησί, Θεός δὲ εἰς καρδίαν, ἠκούσατε καὶ τοῦτο τῆς Γραφῆς λεγομένης· Μὴ ποιεῖτε κακὰ, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ ὑμᾶς κακὰ. Μάθετε δὲ μᾶλλον εὐ ποιεῖν, καὶ τὸν ἁγιασμόν τοῦ σώματος ὅλη προθέσει καταδιώξατε· ναὸς γὰρ ὑμεῖς Θεοῦ. Ὡς δὲ φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, φθαρεῖ αὐτόν ὁ Θεός, Παῦλος ταῦτα ὁ Δεῖος φησὶν. Οὕτω ποιεῖτε, καὶ τοῦ λοιποῦ ἔχετε βοηθὸν ἄμαχον τὸν Θεόν.

Ἀρκί μοι τὸ εἰρημίνα, ἦν οὗτος ἐπλούτει παρὰ Θεοῦ ῥοπήν ἰκανῶς παραστήσαι· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ περὶ αὐτοῦ μνήμη οὐδ' ἐνταῦθα στῆναι τὸ ὅλον ἀνέχεται, ἀλλ' εἰμὴ καὶ τὰ λειπόμενα προσθήσει, ζημίαν τιθεταί τὴν μεγίστην. Λόγος δὲ τις ἀνωθεν τοῦ χρόνου καὶ εἰς ἡμᾶς φοιτήσας, τὸν μακάριον τουτονί, πρεσβυτικόν μὲν τὸ ἴθος, Ἀγγελικόν δὲ τὴν Δεῖαν, ἁγιασμοῦ δὲ καὶ χάριτος ἀποπνύοντας Δεῖας ὑπογράφει· προστίθησι δὲ καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ, Ὡς εἴτις αὐτῷ καὶ ἐντύχοι, πολλὴ τῷ ἔντι αὐτίκα, καὶ παρὰ μόνῃς τῆς ἐκείνου Δεῖας, ἐπίδοσις πρὸς τὸ βελτίον καὶ μεταβολή τις ἐγένετο. Καὶ ἕκαστος δὲ πάθει τινὶ καὶ λύπη βυρυνόμενος τὴν ψυχὴν, ὡς μόνον αὐτῷ ἀτενίσσειεν, ἰκανὴν εὕρισκε τοῦ λυπῶντος παραμυθίαν. Ἐξῆσι δὲ καὶ τις ὑπέρφωτος ἀστραπὴ τῆς ἐκείνου Δεῖας, καὶ τὸ πρόσωπον κατέλαμπεν ὑπὲρ τὸ Μωσαῖος. Εἶπευ τοίνυν συμβαίη τῶν ἑτεροδόξων τινὰς αὐτῷ καθ' ὅδον συνελθεῖν μόνον, εἰ τῆς ἐκείνου ἀπολαύσειαν γλώσσῃς, εὐθύς ἀπίεσαν, τὴν ἐκ παιδῶν συναυξηθῆσαν αὐτοῖς αἴρεσιν ἀποβαλόντες, τὸν ἐρθὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἐνστερνισάμενοι.

Ὁ μὲν, οὕτω διαβιώσας, καὶ λαμπρῶς κατὰ γὰρ τὸν τῆς ἀρετῆς λόγον πολιτευσάμενος, καὶ οἶόν τε μύρον χარიέν

ὡς ἀληθῶς, καὶ προσαγωγὸν μίση τῆς Μυρίων τοῖς ἀνδεῖσι τῶν Δεῖων χαρίτων μυρίσας, βαθύτατά τε γηράσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν, τῶν τε Δεῖων καὶ τῶν λυομένων γεγόμενος, ἐπεὶ καὶ ἄνθρωπον ὄντα τοῦτον ἰδεὶ τῷ καιρῷ, νόμῳ λειτουργῆσαι τῆς φύσεως, νόσῳ περιπίπτει βραχεία. Ἡ δὲ αὐτῷ εἰς εὐχαριστίας τὰς πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὕμνους ἐξοδίου τε καὶ προπεμπτηρίου ἀντλήτω, καὶ τῇ τῆς ἐκδημίας ἐλπίδι χαρισίστατα διετίθει τοῦτον. Ὅπερ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ τῆ σαρκὶ παραμένειν, τοῦτο ἐκείνῳ τὸ διαξυχθῆναι τοῦ σώματος. Ἄλλ' ὁ μὲν οὕτω τὸν ἐπίκνηρον τευτονί καὶ βραχὺν καταλείπει βίον, διαβαίνει τε πρὸς τὴν μακρὰν ἐκείνην καὶ μακαρίαν ζωὴν, λαμπρότησιν Ἀγγέλων συνών, καὶ συναγαλλόμενος, καὶ τὸ τῆς Τριάδος φήγγος ὄρων τρανότερόν τε καὶ καθαρώτερον. Τὸ δὲ τούτου σῶμα τὸ τίμιον, χερσὶν ὁσίοις Ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου παντὸς λαμπροφωρία τιμώμενον, τῷ ἐν Μύροις ἐναπετεθῆ Ναῶ, μύρον καὶ εἰς τὸδε χρόνου προχέειν, νόσων ψυχικῶν τε καὶ σωματικῶν ἴαμα.

Τῶν γούν ἀπανταχόθεν γῆς ἐκεῖ συρρέοντων, ἀφένου μεταλαμβανόντων τῆς χάριτος, πόρρω τινὰς τῆς Λυκίας διφικισμένους, καὶ πολλῶν ἀπέχοντας ἡμερῶν ἔδον, πέθος λαμβάνει θέρμος, τὸ τοῦ ἁγίου μῆνα καταλαβεῖν, ἀρρῦσασθαί τε τοῦ μύρου, καὶ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγιασμοῦ. Καὶ δὴ τὰ ἱστία ἐνθέμειοι τῇ νηϊ, πρὸς τὴν Λυκίαν πλεῖν ἔμελλον. Πεινηρὸν δὲ δαιμόνιον, ὃ τὸν βωμὸν παλαι τῆς Ἀρτέμιδος κατοικεῖν ἦν, ὃ ὁ πολὺς Νικελαος ἐκείθεν μετὰ τῶν ἄλλων ἀπήλασεν, εἰς ἔδαφος τὸν βωμὸν κατασεῖσας, καὶ τὸν πλοῦν ἐκείνον αἰσθόμενον, καὶ τοῦτο μὲν μνησικακῶν τῷ Ἀγίῳ τῆς τε τοῦ νεῶ καταστροφῆς, καὶ τῆς οἰκείας ἐκείθεν ὑπερορίας καὶ ὄσα δύναιμις ἀμύνασθαι σκευδαζόν· τοῦτο δὲ καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοὺς ἀνδρας ἀποστερῆσαι βουλόμενον, καὶ βλάψαι τὸν πέθον, γυναῖκα ὑποκρινόμενον ἄγγος τι πλήρες ἐλαίου βασταζειν ἰδοῦν· καὶ τοῦτο προθυμείσθαι μὲν ἀποφέρειν, ἔλεγε, πρὸς τὸν τοῦ Ἀγίου τάφον, δεδοικέναι δὲ τὸ πολὺ τοῦ πλοῦ καὶ τρέμειν· ἀδύνατον γὰρ, φησι, γυναίκε πρὸς τοσοῦτον ἀποβαροῦσαι πελαγος· δεῖμαί μοι τοιγαροῦν ὑμῶν, τὸ ἄγγος ἐκείνο λαβόντας, κομίσειαι τε παρὰ τὸν τάφον, καὶ βαλεῖν τῷ τοῦ Ἀγίου λυχνῷ τὸ ἐλαῖον. Τοιαῦτα τὸ βδελυρὸν δαιμόνιον ἔλεγε τε καὶ ἡξίου, τὸ ἄγγος ἐκείνο ταῖς χερσὶ πιστεῦον τῶν φιλοθέων. Τὸ δὲ ἄρα, πονηρὰ τις ὑπῆρχεν ἐνέργεια, καὶ ὅλως ἀξία τοῦ δεδωκότος.

Πίθει τοίνυν πολλὰ ἰκετεῦσαν. Καὶ λαβόντες αὐτὸ, ἐπειδὴ ὁ τῆς πρώτης ἡμέρας πλοῦς αὐτοῖς ἦνυστο, σὸν ἔργον, ὃ πιστὶ τοῦ Θεοῦ θέραιπον, καὶ δεξιέ τοῖς κινδυνεύουσι παραστάτα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ παραδόξως γεγόμενον! Νύκτωρ γὰρ τινὶ τούτων ἐπιφανείας, ῥίπτειν κατὰ τοῦ βυθοῦ τὸ ἄγγος κελεύει. Οἱ δὲ, αὐτίκα ὄρθρου διαναστάντες, οὕτως ἐποίησαν· καὶ ἀκοντίζουσιν αὐτὸ κατὰ τοῦ πελάγους· καὶ εὐθύς φλέξτε μετώρος πρὸς τὸν ἀέρα ἦρετο, καὶ καπνοὶ ἐκείθεν καὶ ὄμαί ὄδυσώδεις ἐπέμποντο· τὸ, τε ὕδωρ διέσχε, καὶ κάτωθεν ἀνακαχλάσαν, βρασμώδεις ψέφες ἐποίησε, καὶ σπειθῆρες αἱ σταγόνες ἦσαν· ἦτε ναῦς, κλυδῶναι τεσσούτω καταληφθῆσα, κατεδίετο ἔδῃ· καὶ οἱ ἄνδρες, τῷ παραλόγῳ τοῦ κινδύνου καταπλαγέντες, ἀπεγνωκότες, ἄγγιον εἰς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ ὅλως ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν. Ἄλλ' ὁ πόρρωθεν τῆς αὐτῶν σωτηρίας προνῶν, καὶ τὸ ἄγγος ἀφεῖναι κατὰ τοῦ βυθοῦ κελεύσας, οὕτως αὐτοῖς κανταῦθα, ἐπιφανείας, τοῦ χαλεπωτάτου κλύδωνος ῥᾶστα καὶ τοῦ κινδύνου ἐξείλετο. Ὅμοῦ τε γὰρ ἡ ναῦς βραχὺ τοῦ τόπου μετίθη, καὶ τοῦ δέους οἱ ἄνδρες ἀφέθησαν, καὶ αὔρα τις περιέπνευε τοῦτοις, ἠδείά τε καὶ εὐώδης, καὶ ἤσθησαν τῇ ὀσμῇ, καὶ τὰς ψυχὰς ὡς ἡδίστα διετίθησαν.

Ταῦτά σοι πρὸς Θεοῦ τὰ γέγρα Νικόλαο, αἵται τῶν πόνων αἱ ἀμοιβαί· ταῦτα τῶν ἀσκητικῶν ἀγῶνων τὰ ἔπα-

Θλα, τὰ κατὰ τὸν παρόντα φημί βίον· τὰ γὰρ τοῦ μέλλοντος ἐκεῖνα πάντως εἰσὶ τὰ μῆτε ὀφθαλμῷ διατά, μῆτε ὡσὶν ἀκουστά, μῆτε καρδίᾳ ληπτὰ γενόμενα, ἃ ἰτοιμάσαι τὸν Θεὸν δεδιδάγμεθα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἐγὼ δὲ σε οὐδὲν ἀκνήσω καὶ λαμπρὸν μάρτυρα καλῆσαι, καὶ στεφανίτην ἀναίμακτον (ὅσα γὰρ ἀναφέρειν εἰς προαίρεσιν ἐπιστάμεθα), εὐχῆ μόνῃ τὸ δυσσεβές κράτος καταβαλόντα, καὶ καλῶς τῆς ὑπεροχῆς ἀνακληθέντα, καὶ μετὰ λαμπρῶν τῶν τρεπαιῶν ἐπαυλθόντα Χριστιανοῖς, καὶ τὴν προτέραν τιμὴν τῆ δευτέρᾳ διαδεχόμενον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ἃ τῷ Πατρὶ, ἅμα τῷ Ἁγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** κάμινος Σωτῆρ ἔδρουσίζετο, οἱ Παῖδες
• **Η** δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητός εἶ
• Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Ὑψιστος Παραδείσων ἔμψυχον, Παστάδα τε Ἀγνὴ χαριτόπλοκον, χρυσομόρφον Πορφύραν, καὶ Οὐρανόν σε ἀνέδειξε.

Σ τερέωσον, τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν κλονούμενον ἔδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆ σῆ σκέπη Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνος χρυστῆς.

Ξυρῶ πειρασμῶν, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις ἄδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου Μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλοντα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α δύτου φωτός, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, κεκακωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστόν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταισίμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφους, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλοντας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἰατρὸς πανάριστος Πάτερ Νικόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς με τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχου εὐρωσίαν βοᾶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ρυσάμενος τοὺς παλαι γρατηλάτας, ἐκ θανάτου Ἁγίε τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστόν, μετὰ πίστεως θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι· Σὲ ἀνευφημοῦμεν, σοφέ ὡς εὐεργέτην.

Σοφίας τῷ κρατῆρι πλησιάσας, μυσικῶς τὰ χεῖλη σου Πάτερ Νικόλαε, κρουνούς ἀμ-

βροσίας ἔνθεν ἤντηλσας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Τριάς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισαγία, καὶ Μονὰς τριλαμπεσαῖτη ὁμοούσιε, Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· ἐν οἷς πάντες βαπτισθέντες ἀναμέλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ πάντων δεχομένη τὰς δεήσεις, Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυρίως καὶ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Καταβασία.

• **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοῦς προσταγμάτων καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐσῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι φρατῖαι ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
• Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί,
• καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἔμψυχος θαλάμος, καὶ ἔμπνους ἀλουργίς, χλαμὺς ἀθρογόχρους, τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἧς, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακί, τὴν σκτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεὸν, ἀρρήτως ἀφράϊως, δι' ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς, βροτὸν γεγονότα, καὶ ὃν ἦν μὴ ἐκσάντα.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ως εὐμενῆς καὶ συμπαθῆς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον μάκαρ. τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστόν Ἱερομύστα.

Μυσαγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν Ἁγίων λειτουργῶν καὶ ἑρανίων, χρηματίζων Θεόφρον, ἀρχιερεὺς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἰτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν Ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θέρσπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Τάγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀποστόλων. Ἱερέων τε Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν ὁ σύλλογος, ἅπας δῆμος τῶν Ἀσκητῶν, μακαρί-

ζῆσι τὴν θείαν πολιτείαν σὺ μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλεσμένον σε· Μὴ ἐλλίπης δυσωπῶν αἰεὶ τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Υψιστε Παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χωρηγῶν κατὰ βαρβαρίων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχύν δεόμεθα, ἵνα πάντες αἰεὶ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου, καὶ ὑπερυψώμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖς τῷ ἀπροσίτῳ Πατέρ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει ἀυγάζεις, διαλύων ἅπαντα, ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, ἀπαστράπτων τε ἀκτῖνας εὐφροσύνης αἰεὶ, ἐν αἷς τηλαυγῶς καταλαμπόμενοι, Ἐὐλογοῖτω, βοῶμεν ἢ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωὰς καὶ ἐν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνῶμεν, πατρικαῖς ἐπόμενοι θείαις ὄντως ταῖς διδασχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον· μεθ' ὧν εὐσεβῆντες εἰναμέλψωμεν· Ἐὐλογοῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πράγματος ξενοπρεποῦς ἢ Βάτος τύπον, προεικόνισεν ἄχραντε Κόρη, καιομένη ἀφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾷ, τὸ Μυστήριον τοῦ τόκου σὺ προγράφουσα· τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώθητόν σε τετήρηκε· διὸ σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Θ**αύματος ὑπερφουῦς ἢ δροσοβόλος, ἐξείκονισε Κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνήντες εἰναμέλψωμεν· Ἐὐλογοῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ 2'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σικηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ρεῖθρῳ τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, καὶ δεινῶς τηκόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν Ἰσταμόν ἢ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πίνων διψήσει οὐδέποτε.

Ως τοῦ Νυμφῆος ὠραῖόν σε Θάλαμον, ὡς τοῦ Δεσπότη Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς πορφύραν πάγχρυσον, καὶ τερπνὸν Ἀνάκτορον, τῆ Χριστοῦ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Τοῦ Ἁγίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστήρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

Ο ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφρασον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων, τοὺς ὑμνηταῖς τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς Θεομήτορ, Ἀγνή γεγέννηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς, ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἑνωσιν, ἐνωθεῖσαν ἀδιάρρηκτον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε, Ὄρη τε καὶ Βουνοὶ, Ἐκκλησίαι, καὶ Παρθένων, Ἀσκητῶν τε χοροὶ, φαιδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Παμμακάρατος, ἐν ἧ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Ψαλάτωσαν ὕμνοις, τὰ πέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίων στέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν Νικολάου, τοῦ θείου κοσμοῦντες σαφῶς τοῦ θραύοντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ ἐκ παθῶν τε κινδύνων λυτρωθεῖημεν.

Ως ἄξιον δέχου, τὸν ὕμνον Νικόλαε, τοῦ μικροῦ πονήματος, τούτου ὡσπερ Χριστός, προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά· μὴ βδελύξη, τὴν ἐγχείρησιν· ποθῶν οὐ κομπάζων γὰρ, Τρισμάκαρ κατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Ενίζεται ὁμοσίῳ θελήματι, ἢ Τριάς μερίζεται πάλιν προσωπικῶς ἀμερίξως, συκτηρῆσα τὸ κράτος αἰεὶ, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἰς τρισυπόστατος Θεὸς ὃν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Διέσωσαι πᾶσα, ἢ κτίσις τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀφείλε Κύριε, θρῆνον καὶ ὄδυρμόν, καὶ πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου Ἀγνή, Θεοτόκε παναμώμητε ἐν σοὶ, καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφειλάς ἀποδιδόαμεν. Καταβασία.

• **Μ**υστήριον ξένον, ὄρω καὶ παραδόξον· οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερουβικόν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν

• ὡς ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
• ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαν-
τες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον
εὐφημοῦμεν· πολλὰς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως
θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν
Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Ὁμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύ-
ριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε
Ἱεράρχα· τίς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπε-
καλέσατο, τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθύς
εἰσηκούσθη, θερμὸν προστάτην εὐρών σε;

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον,
καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκῆσα
Παρθένε, τὰ ἔληκα καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς
μεθ' ἑσέως, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς
καρδίας μεθ' ἑσέως, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιϋπτάμενος, ὡς
νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων,
Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις αἰεὶ, πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις
κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς
πρεσβείαις σου.

Τῆς ἱεράς διπλοῖδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς
πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέ-
ραν, Πάτερ Θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱεουργεῖς τὰ
τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱεουργεῖ,
τῶν δετητῶν ἡμᾶς λυτροῦμενος.

Τῶν ἀθετῶν τὰ κάλλη περιεχόμενος, τὴν
φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἄ-
γιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ ἐράνια λόγια, τῶν ἀει-
ζῶων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Ὡς ἐν ὄνειρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ,
καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου
ἐρρύσσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν,
ταῖς εὐχαῖς σε ῥυσθῆναι, ἐκ πειρασμῶν καὶ
κινδύνων, καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημῶντές σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, σκιρτή-
σομεν ἑόρτια, καὶ χορεύσομεν ἀγαλλόμε-
νοι, τῇ ἐπισημῶν πατηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πα-
τρὸς. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,
καὶ τὸν δι' ὄνειρου φρικτῆς ἐπιστάσις, Βασι-
λέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς,

ἀπολύσαι στρατηλάτας, ἀνυμνεῖτωσαν. Ποιμέ-
νες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένου,
ὁμόζηλόν Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν.
Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρὸν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύ-
στην· οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸν προσάτην· οἱ πένητες
τὸν θησαυρὸν· οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν,
τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν
κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς
προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζον-
τες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθα-
σον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ
σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ᾧ αὐτός.

Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκῦ-
ψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητρο-
πάρθενος, ταῖς εὐλογίαις κατασέφει τοὺς ἀνυ-
μνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συν-
τρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτεῖτωσαν ἐν
ὑμνοῖς, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατου-
μένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκή-
σαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ κα-
λοῦ ποιμένου ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες
εὐφημήσωμεν· τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν
φωτοφόρον Νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυ-
τέραν· τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτόν· τὸν πυρίμορ-
φον τοῦ Δεσπότητος Θρόνον· τὴν μανναδόχον
χρυσέαν Στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λό-
γου Πύλην· τὴν πάντων Χριστιανῶν τὸ κατα-
φύγιον, ἄσμασι θηγόροις, ἐγκωμιάζοντες ὅπως
εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς
ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· ἐδὲν
γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ Ἅγιον Ἐλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐκ
τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν
Ἰδιομέλων.

Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Εὐδουλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ· εὐεργάτα τοῦ
ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βῆρος τῆς
ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τά-
λαντον ἐπνύξασας, καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν
οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σου οὐρανῶν ἠνε-
κται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου,
καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ
προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτὸς σε ἐδόξασεν, ἐν
τῇ ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παρρησίαν
κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἀμετρον σου ταπεινωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἰλαρότητα; Σλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε· καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ γεμονίας τὸν θρόνον, κατακοσμῶν ἀρεταῖς, ἐξ ἐπιπνοίας θείας, τὸν τῆς Ἱεραρχίας, προσφόρως ἐκομίσω· ὅθεν πιστὸς, εἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγωνῶς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι.

Ἐν ἐγκρατεία καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκάθηρας Θεόφρον· σκευὸς λοιπὸν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθεὶς, ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

Τὸν εὐσεβῆ Βασιλέα, ἡμαρτηκότα ποτὲ, ὡς τὸν Δαυὶδ ὁ Νάθαν, παρρησίᾳ ἐλέγξας, Ἀμβρόσιε παμμακάρα, τοῦτον σαφῶς ἀφορισμῶ καθυπέβαλες, καὶ μετανοία παιδεύσας θεοπρεπῶς συνηρίθησας τῇ Ποίμνῃ σου.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, ἱερώτατε Ἀμβρόσιε, ἡ Λύρα ἢ φωνοῦσα, μέλος σωτήριον, δογματῶν ὀρθόδοξων πᾶσιν ἡμῖν, ἢ καταθειλοῦσα πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐῆχος Κιθάρα τοῦ Θεοῦ Παρακλητοῦ, τὸ μέγα Ὅργανον τοῦ Θεοῦ, ἢ ἀξιεπαινος Σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, διειδεδαστάτητε πηγὴ τῶν χαρισμάτων, ἐναποπλύνουσα ῥύπον τῶν παθημάτων. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Ἀμβρόσιε, συνόδου Θεοφόρων, μέσον Πατέρων ὀφθεις, ἐν δύο ταῖς ἑστίαις ἓνα Υἱόν, σάρκα γενόμενον κηρύττεις τρακῶς, ἐξ ἀπειρογάμου ὑμῖν ἐπιφανέντα, τὸν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ συναῖδιον τούτου καὶ συμφυῆ· ὅθεν τὴν βλάσφημον Ἀρειοῦ γλωσσαλίαν, ἐναπεμώρανας, τοῦ Πνεύματος δυνάμει. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, ἀξιάγαστε Ἀμβρόσιε, εὐρούσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἢ χάρις τῆ Παναγίου, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ὡς ἄδυτον φῶς· ἢ τῇ ἐνεργείᾳ, τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, ἀποδιώκεις διαπαντός, καὶ θεραπεύεις τὰς νόσους καὶ μαλακίας, τῶν πρασιόντων σοὶ ἀπλότητι καρδίας, καὶ ἐκτελούντων σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ψυχῇ μου, ἐξωμοίωσαι προκόπτουσα, εἰς χεῖρῳ καθ' ἐκάστην, καὶ προστιθεῖσα αἰεὶ, σοῖς μῶλωψιν εὐήθως τραύματα πλειῶ, ὡς ὀλοσώματος γενέσθαι πληγὴν, μὴ ἐνθυμούμενη, ὡς ὁ Κριτὴς ἐγγίξει, ὧ παραστήσῃ ἀπαλαβεῖν, κατὰ τὰς πράξεις εὐθύνας καὶ τιμωρίας; ἀλλ' ἐπιστρέψασα, πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ, κράζουσα· Δέσποινα, πάνταγε μὴ παρίδης, τὸν παροργίσαντα Θεὸν τὸν εὐσυμπαίθητον, τὸν ἐκ σοῦ διὰ σωτηρίαν, τῶν βροτῶν γεννηθέντα, δι' εὐσπλαγγνίαν πολλήν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε τὸν βότρυν, ἀφυτεύτως ὄν ὡς ἄμπελος, ἐβλάστησας, κατεῖδες ξύλῳ κρεμάμενον, νυττόμενόν τε λόγχῃ θείαν πλευράν, τί τοῦτο, ἔλεγες, Υἱὲ καὶ Θεέ; πῶς ὁ νόσους πάσας, καὶ πάθη θεραπεύων, πάθος ὑφίστασαι, ἀπαθὴς κατὰ φύσιν ὑπάρχων τὴν θεικὴν; τί σοὶ ἀχάριστος λαὸς τῷ εὐεργέτῃ, ταῦτα ἀπέδωκεν ἀντ' εὐεργετημάτων; Παρθένε ἄχραντε, ἀλλὰ τοῖς τούτου πάθεσι, τῶν παθῶν με ἐλευθερῶσαι, ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ὅπως δοξάζω σε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανὸνὰ πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ε΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν παμμέγιστον Ἀμβρόσιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ὅσιε, καταστραπτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, καὶ ἀγίαν σου κοίμησιν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σαῖς ἱεσείαις φωταγωγῆσον.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοι, λόγον δεδώρηται, κεκοσμημένον γλώσση ἀληθεί, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἰρετιζόντων ἄλλον, ἀπορραπίζοντα κακόνοιαν.

Νόος σου τὸ ὀπτικὸν Πανόλβιε, προκαθηράμενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος, δεκτικὸν, καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, προαπειργάσω Παμμακάριστε.

Πανσόφοις, καὶ ἱεροῖς σου δόγμασι, τὴν ἀρειόφρονα, ἀποδιώξας λύμην ὡς ποιμὴν, ἐπιχλόην ἐποίμανος, ὀρθοδοξίας Πάνσοφε, τὰ λογικά σου πίστει θρέμματα. Θεοτοκίον.

Ασπύρωσ τῷ τῷ Πατρὸς βηλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τῷ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θεῖου Ἀμβροσίου μέγα κλέος ἄσμασι μέλω.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Θεῖω φωτί σου, ὑπέρλαμπρε Ἥλιε, τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ἀχλὺν ἀπέλαυσον· οἰκτεῖρεις γὰρ ψυχὰς, τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, καὶ σκότους ἀπαλλάττεϊς τῶν παθῶν, τῇ μόνῃ εὐμενίᾳ σου, Παντοκράτορ Κύριε, ὁ μόνος εὐδιαλλακτος.

Επὶ τῷ κάλλει, τῶν θείων δογμάτων σου, ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς, Πάτερ ὠραίζεται, καὶ πίστεϊ ἀσφαλεῖ, πεποικιλμένη δείκνυται· καὶ ὅλη ὡς πλησίον καὶ καλῇ, ἐκ δεξιῶν παριστάται, ὀρθοδόξως λάμπουσα, τῆς δόξης τοῦ νυμφίου Χριστοῦ.

Γερωσύνης, τοῖς ὅπλοις σομούμενος, καὶ θεία δόξη τὸν νῦν, Πάτερ ἐλλαμπόμενος, ὡς μάχαιρα πιστῶν, ἐξιθωμένη δείκνυσαι, καὶ σάλπιγξ τῆς εὐσήμεου Ἐορτῆς, τὰ θράση τῶν αἰρέσεων, τμητικῶς συγκόπτουσα, καὶ πάντας διεγείρουσα. Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων, Πατρί συναΐδιος, ἐκ σοῦ Θεόλυμφε, σάρκα προσελάβετο, καὶ φύ-

σιν τῶν βροτῶν, θεώσας συνεδόξασε· διό σε σωτηρίας ἀρχηγόν, καὶ κόσμῳ ἰλαστήριον, Θεοτόκε Δέσποινα, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κεκτήμεθα.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μεμυημένος, ἱεράρχης ὡς ἐνθεὸς Ὅσιε, πᾶσαν νόσι Γραφῆς, τοῖς ἀγνοῦσιν Ἀμβρόσιε, Πάτερ τὰ δυσέφικτα, τρανῶς ἐσάφησας.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ δύναμιν, σῆς ἐσθήτος ἐπαφῇ, ποικίλα πάθη Ἀμβρόσιε, Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προσιόντων σοι.

Εν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σέ τὸν φρονήσει ἐμπρέποντα, πλησιάζαι τολμηρῶς, μιαιωτάτην ὀρμήσασαν, θάττον ἐθανάτωσας, θείῃ προστάγματι. Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων, ἐκαινούργησας μόνῃ κησασα, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν Δημιουργόν τε καὶ Κύριον· ὅθεν σε δοξαζόμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρεῖθρον ἐν καρδίᾳ σου, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, χαρισμάτων, βρῦει καταρδεῦον, τοὺς τῆς Πίστεως αὐλακας.

Ὁλον ἀπεκάθηρας, τὸ ὀπτικὸν τοῦ νοῦ Ὅσιε, καὶ εἰς ὕψος, ἡρῆς θεωρίας, τῇ ἐλάμφει τοῦ Πνεύματος.

Στέφεται τοῖς λόγοις σου, ὡς περ τιμίῳις λίθοις Σοφῆ, ἡ Ἐκκλησία, καὶ διακωνίζει, τῶν πιστῶν βασιλεύουσα. Θεοτοκίον.

Γλεων γενέσθαι μοι, τῷ ἐν πολλαῖς παγέντι Ἄγνῃ, ἀμαρτίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἀσιγήτως δυσώπησον. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφῆ κεκτημένος, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καταρδεύεις, καὶ καρποφόρους χάριτι δείκνυεις αἰεὶ· τῶν αἰρετιζόντων δέ, κατακλύζεις τὰς φρένας· χάριν ἀναβλύζων τε, ἱαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων ρύπον ἀληθῶς, ἱερομύστα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἥλιαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστὴν, ἀνδρείως διηλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας· ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ θαυματῶν πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεχημένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστοις ἐπέσρεψας, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε.

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλῃν καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεςις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βωῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἴν τῷ πάθει ἐσῶσα τῆ σου Υἱῶ, τῷ Σταυρῷ πλησιάζουσα μητρικῶς, δακρυῶν προσχύσει, λουομένη ἐκραύγασες· Οἶμοι θεῖε Λόγε! πῶς φέρεις ῥαπίσματα, ἐμπτυσμούς καὶ μάστιγας, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; ὅμως ὑπὲρ γένους, σωτηρίας βροτείου, ἐκὼν ταῦτα ὑφίστασαι. Οὕτω Σῶτερ φιλάνθρωπε, ἢ Θεοτόκος ἐβόῃ σοι· ἦν περ προβαλλόμενοι σοί, εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, ἵνα πλουσιῶς παράσχῃς, ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Ἐδὴ δ'· Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ιεράρχης ἀνεδείχθης χρισθεὶς τῷ μύρῳ, τῷ τῆς ἱερωσύνης, τελειῶν Ἱερέας, πᾶσι τὴν σωτήριον, δωρούμενος κάθαρσιν.

Συνετήρησας τὴν ποιμνὴν ἐκ πάσης βλάβης, τῶν ἐναντίων Μάκαρ, καὶ Ἀρείου τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀπημαύρωσας, τῷ φέγγει τῶν λόγων σου.

Τῆ τοῦ Πνεύματος δυνάμει τετειχισμένος, τὰ πονηρὰ δῶκεις, τῆς κακίας Παμμάκαρ, πνεύματα μὴ φέροντα, τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ο δελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σώζων τοὺς εἰδότες σε, ἀγνήν Θεομήτορα.

Ἄλλος· Εἰσακήκοα Κύριε.

Ο λειμῶν τῶν δογματίων σου, καὶ θεολαμπήσου βίος Πανεύφημε, ὡς συνθέσεως θυμίαμα, κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ιερεῖον γενόμενος, καὶ ἱεουργὸς καὶ κάρπωμα Ὅσιε, πρακτικῶς ὠλοκαυτώθης Θεῷ, καὶ προσήχθης θυμῷ τῆ τραπέζῃ Χριστοῦ.

Ο οὐράνιος Κύριος, ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, ὡς ἀστέρα σε κατέπηξε, δαδουχοῦντα κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Μὴ τραπείς τῇ θεότητι, ὅλον ἑαυτὸν ὁ Λόγος ἐκένωσε, καὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, ἐκ σου σάρκα Κόρη προσλαβόμενος.

Ἐδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νεὺν λάμποντα φωτὶ, τῷ αὐτῷ κτησάμενος, ἀπήστραψας ἰαμάτων, καὶ θαυματῶν ἀκτῖνας Ἀμβρόσιε μακάριε.

Ανήγειρας σαυτὸν, ἱερόν καταγώγιον, τοῦ Πνεύματος καταλύσας, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων, Ἀμβρόσιε θεόπνευστε.

Μεγίστων ἀρετῶν, φωταυγεία λαμπόμενον, ἠδέσθησαν βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὄρον τῆς γλώττης, τῆς σῆς οὐ παρεσάλευσαν.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὸ πᾶν ὁ σοφῶς ἐργαζόμενος βουλόμενος ἀναπλάσαι, τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε, τὴν σὴν γαστέρα ὤκησεν.

Ἄλλος· Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εἴν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, ἱερέων θίασος Πάτερ ἀγάλλεται καὶ πιστῶν χορείαι, σὺν Ἀγγέλοις αὐλοῖς εὐφραίνονται, καὶ τρυφᾷ σκιρτῶσιν, πνευματικῶς ἢ Ἐκκλησία, ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Γεωργὸς ἀνεδείχθης, τέμνων τὴν τῆς Πίσεως εὐθείαν ἄρουραν, καὶ διδασκαλίας, ἐπισπειρῶν Θεόσοφε δόγματα· καὶ αὐξήσας στάχυν, καρποφορεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν οὐράνιον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

Αβραάμ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν ἀμεμπτον ἀπίστιν ἐχαρακτήρισας, Ἰσαὰκ ὡς ἄλλον, τὴν ψυχὴν θυσιάσας προθέμενος, τῷ τοῦ Κτίστου πόθῳ· καὶ μὴ τρωθεὶς τῇ ἀπιστίᾳ, ἐχηματίσας φίλος τοῦ Κτίστου σου. Θεοτοκίον.

Κόσμου οὔσα προστάτις Μητὲρ ἀειπάρθενε, σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθείαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμὸν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἰθύνουσα.

Ἐδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρώμησιν, εὐφημίᾳ τὰ σεπτά προτερήματα· φωτειδῆς ὡς ἀστὴρ γὰρ, πανταχοῦ θαυματῶν τὰς λαμπηδόνας, Ἱεράρχα, ἐπαφῆκας πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ορθρίσας, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκείθεν λαμπρότησι, περιτυγάσθης πλεσίως, καὶ φωτὸς ἐπλήσθης τοῦ θειοτάτου, καὶ φωτίζεις τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἐκάστοτε.

Σῶμά σου, καὶ ψυχὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ δεκτικὴν ἀπειργάσω, χαρισμάτων Πα-

τερ, τὴν σὴν καρδίαν, ἀνευδότης, τῷ γλυκίῳ προσέχουσαν ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Γᾶσαι, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε τὰ τραύματα, ἐπισκιάσει σου θεία, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον σκοτισθέντα, ἀμελεία, καὶ κακία ἐχθροῦ πολεμήτορος.

"Ἄλλος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Λαβῶν τοῦ λόγου σοφέ, τὸ τάλαντον ὡς θεράπων πιστός, καὶ τῇ τραπέζῃ προθεῖς, ἐπολυπλασίασας, καὶ τοῦτο προσήγαγες, καθάραν σὺν τόκῳ, τῷ Δεσπότησιν Ἀμβρόσιε.

Ελάμπρυνας τὴν στολήν, τὴν ἱεράν ἐν τοῖς πόνοις σου, καὶ ἀνεδείχθης ποιμὴν, ποιμνῆς λογικῆς Σοφέ, ἣν τῇ βακτηρίᾳ σου, τῆς διδασκαλίας, εἰς μονὰς ἐλαύνεις πίστεως.

Οζήλός σου Ἡλιοῦ, ζῆλον μιμεῖται Μακάριε· βασιλέα γὰρ πιστὸν, χρανθέντα τοῖς αἵμασιν, ἐλέγξας ἀπήλασας, θείων περιβόλων, τὸ αἰδέσιμον φυλάττων Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Σκέπην καὶ καταφυγὴν, καὶ τεῖχος ὄντως ἀκράδαντον, ἡ πόλις σου σὲ πιστῶς, κεντημένη Δέσποινα, δυσχερῶν ἐκ θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντων, ἐκλυτρεῖται ταῖς πρεσβείαις σου. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεοῖς δόγμασι περιαστράπτων, ἀπημαύρωσας Ἀρείου πλάνην, ἱερομύστα καὶ ποιμὴν Ἀμβρόσιε· θαυματουργῶν δὲ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, πάθη ποικίλα σαφῶς ἐθεράπευσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄· τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Στίχοι.

Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδύς σαρκίον,
Θεῖας μετέσχεν ἀμβροσίας ἀξίως.

Ἐβδόμη Ἀμβρόσιος ποτὶ ἄμβροτον ἦλυθεν
οὐδας.

Οὗτος γέγονεν ἐκ τῆς μεγαλοδόξου πόλεως Ῥώμης, εἰς ἃν τῆς Συγκλήτου, καὶ αἰεὶ τὴν ἀλήθειαν τηρῶν, ἔντε λόγοις καὶ ἔργοις· προσφυῶς γὰρ ζυγός τις ὦν καὶ σταθμῆ περι τὸ δίκαιον, οὐχ ἑτεροκλινῆ ἐν τοῖς προσπίπτουσι ποιούμενος τὴν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἀπαρέγκλιτον καὶ ὀρθίν· διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἐπιστεῦθη ἀπά-

σης τῆς Ἰταλίας παρὰ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντος, τῶν υἱῶν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Οὕτω δὲ καταρτισθεὶς τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἀλλ' ἔτι ὦν ἐν τοῖς κατηχομένοις οὐδὲν τι μείον εἰς ἀρετὴν καὶ βίου καθαρότητα τῶν μετεληφότων τῶν Μυστηρίων καθίστατο. Ὄθεν καὶ κρίσει τοῦ Βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ, Ἀρχιερεὺς τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐκκλησίας, κατ' ἐκείνο καιρὸν τοῦ προἰδρου τοῦ βίου ἀπολιπόντος, ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος προχειρίζεται, ὁμοῦ τε τῷ Βαπτίσματι τελεσθεὶς, καὶ κατὰ τὴν τάξιν τοὺς Ἐκκλησιαστικὰς βαθμοὺς διελθὼν, καὶ ἐπὶ τὸν ἴσχατον προελθὼν. Καλῶς δὲ τὴν εὐσείθειαν καὶ ὀρθῶς διδάσκων, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πάσης αἰρέσεως ἀμίεικτον διατηρήσας, καὶ συννηγορῶς γεγωνῶς τοῖς κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβιλλίου καὶ Εὐνομίου αἰρέσεων ἀγωνιζομένοις, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς Πίστεως διάφορα βιβλία συντάξας, καὶ τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον, ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μαιφονίας καταλαβόντα τὴν Μεδιολάνων Πόλιν, τῶν θείων εἰσόδων τῆς Ἐκκλησίας κωλύσας, καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἀγαγὼν ὦν ἱεροτολήκει, καὶ ὁπόση τις διαφορὰ καθίστασθαι, ἀναματᾶν ἱερῶν μόνου καὶ λαϊκοῦ καὶ βασιλέως, αὐτὸν διδάξας· καὶ παραινεῖσας μὴ προπετῶς οὕτω καὶ ἀναιδῶς τῶν θείων κατατολμῶν, ἐν γῆρα καλῶ καταλείπει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνόδωρου.

Στίχ. Χαίρων Ἀθηνόδωρος, εἰ τμηθῆ ξίφει,

Ἀφῆρέθη τὸ πνεῦμα καὶ πρὸ τῆ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ὀρμώμενος, τὸν μονήρην βίου ἀρχῆθεν ἀγαθῶν. Διαβληθεὶς δὲ, παρίστη τῷ ἀρχοντι Ἐλευσίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν ἐμολογήσας, τείνεται μέσσω δύω στύλων, καὶ λαμπάσι καταπλέγεται κατὰ πάντων τῶν τοῦ σώματος μερῶν· καὶ βώλοισι σιδηροῖς πυρωθῆσι τὰς μάσχαλας αὐτοῦ διακαίεται, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ἐγγίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἀπλύεται, ὃν παραδόξως ἐκ καυστικοῦ μετέβαλεν εἰς ψυχρότατον· καὶ αὐθις χαλκῷ ταῦρω πυρωθέντι ἐμβάλλεται· καὶ ἐκ πολλῶν ἑτέρων βασάνων δὲ ἐπιστασίας ἀγίων Ἀγγέλων λυτροῦται. Ὄθεν καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπάται ἀνδρας πεντήκοντα, καὶ αὐθις τριακοντα. Ἐπεὶ δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἐδέξατο, ὁ μίλλων τοῦτον τίμνειν παρείθη, καὶ ὡς νεκρὸς κατέπεσε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ σὺν τῷ ξίφει ἀπὸ τοῦ ὄμου πεσοῦσθης· καὶ μηδαμῶς αὐτῷ οὔτε προσεγγίσει τολμήσαντος, αὐτὸς ὁ Ἅγιος ἐπευξάμενος, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεόφυτος, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θανὼν ὁ Νεόφυτος ὑδάτων μέσον,

Παρ' ὑδάτων ζῆ μυστικῶν διεξόδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δὸς Δομέτιε Χριστομάρτυς καὶ λάβε.

Δὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ λάβε σέφος μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰσιδωρος, Ἀκεψιμᾶς, καὶ Λέων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Διττοῖς συναθλοῖς Ἰσιδωρε συμφλέγου·

Ἴσων γὰρ αὐτοῖς δωρεῶν Θεοῦ τύχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀρμουῦν Ἐπίσκοπος Νητρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄμμου πατρὸς κατεῖδε Νητρία τρία·

Κόσμου φυγὴν, ἄσκησιν, ἔξοδον βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Γαϊανὸς καὶ Γαῖος, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄν καὶ καμίνου Γαῖε βληθῆς μέσον,

Σοῦ Γαϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀφρικῇ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δόξης ὑπὲρ σῆς, ὦ Τριάς, τετμημένην,

Διπλοτριπλῆν δέχου με ἑξήκοντάδα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, κατὰ τοὺς καιροὺς ὑπῆρχον Ζήνωνος Βασιλέως Ῥωμαίων. Τὴν δὲ τῆς Ἀφρικῆς ἀρχὴν Ὀνώριχος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήν Γιζιρίχου κατέχειν, Ἀρειανὸς ὤν. Ὁν οἱ τῆς αἰρέσεως Ἀρείου ἐπίσκοποι, Κύριλλός τε καὶ Βυλιμάνδης, (ἐν ἄλλ. Βιλινάρδης), πείσαντες διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ὀρθόδοξων κινήσαι, τοιοῦτον ἀνερρίπτειν, ὡς ὑπερβῆναι καὶ τοὺς κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ κινήσοντας. Ἐκ πασῶν γὰρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ πόλεων, δεκαπέντε τυγχανουσῶν, πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκδιωχθῆναι προστάττει, πρότερον τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν τε καὶ ἐπίπλων ἀφαιρεθῆντων. Εἶτα μίαν Ἐκκλησίαν οἱ ὀρθόδοξοι καταλαβόντες, τὴν μυστικὴν ἐκείσε λειτουργίαν ἐπέτελουν. Ὅπερ γινόντες οἱ Βάρβαροι, περιέσχον αὐτήν· καὶ ξύλα κομίσαντες, καὶ λοιπὴν ὕλην ξηρὰν ἐνεγκόντες περὶ αὐτήν, ὑψῆσαν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατέκαυσαν σὺν πασι τοῖς Θεοῦ ὑμνοῦσιν. Ὀνώριχος δὲ, τοῦτο ἀποδεξάμενος, προσέταξε, τοὺς μὴ ἀναβαπτίζομένους τὸ ἀρειανικὸν βάπτισμα, παραυτίκα ἀναρῆσθαι. Καὶ ὅσοι μὲν τὰ τῶν βασιανιστηρίων κολάσεων φόβητρα φέρειν οὐκ ἠδύναντο, φυγὴν τὴν σωτηρίαν ἐκέρδαινον, χώρας ἀπολιπόντες καὶ οἴκους. Ὅσοι, δὲ ἐρῶμένοι, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑπῆρχον, προθύμως μᾶλα πρὸς τὸν τῶν κολάσεων θάνατον ἐξείδωκαν ἑαυτούς.

Τριακόσιοι δὲ σὺν αὐτῷ ἐν Καρχηδόνι μνησθέντες, μὴ συμφρονεῖν ἐλθόμενοι Ἀρειανοῖς, κεφαλικὴν ὑπέσχον τιμωρίαν. Τοῖς δὲ ἱερεῦσι μέζοντας ἐπενόουν. Δύω γὰρ αὐτῶν κατέπρησαν, ἐξήκοντα δὲ τοὺς λογιωτέρους ἐγλωσσοτόμησαν ἐξ αὐτῶν τῶν κιονίδων· οἱ καὶ διασπαρίντες ἐν πάσῃ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίους γῆ, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγίστην ἐν αὐτοῖς θαυματουργίαν ἀνευ γλώττης ἐκέρυττον, ἀπταισφως τε καὶ τραυῶς τὰ λεγόμενα, διαρθροῦντες, ὡς καταπλῆκτεσθαι τοὺς ὀρώντας καὶ ἀκούοντας τούτων. Ἐξ ὧν εἰς τις, μετὰ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ ὁμολογίας, ὀλισθήσας εἰς σαρκικὴν ἀμαρτίαν, τὴν θείαν χάριν ἀποστῆναι πεποίηκεν ἀπ' αὐτοῦ. Περὶ τούτων οὐκ ὀλίγοι συγγραφεῖς καὶ ἱστορικοὶ διηγήσαντο. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑπὸ Βανδάλων (Οὐανδάλων) ἐν Ἀφρικῇ τοῖς ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Θεὸν λόγον ὁμολογοῦσι Χριστιανοῖς ἐτολμήθησαν.

Ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, Σουσίλδη ἢ γαμετὴ τοῦ τὴν Ῥώμην κατέχοντος Ῥηγῆς Οὐανάκρου, τὰ ὅμοια νεοῦσα περὶ τὴν Πίστιν, μίαν τινὰ τῶν πολιτικῶν γυναικῶν ἠνάγκαζε τὸ τῶν Ἀρειανῶν ἀναβαπτισθῆναι βάπτισμα. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, καὶ ἀκούσαν εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ Ἐπισκόπου Μεδιολάνων βαπτισθῆναι εἰσήγαγεν. Ἡ δὲ, ὡς ἀνῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήθρας, δῶν τῷ Ἐπισκόπῳ ὄβελους παρασχούσα, Ἰδοῦ, φησὶν, ἀπέχεις τὸν μισθὸν τοῦ βαλανείου. Ὀργισθεῖσα οὖν ἡ Σουσίλδη, παραυτίκα ὀλόκαυτον αὐτήν ἐποίησεν· τῆς δὲ ἀντὶ φοβηθεῖς αὐτόμελος ἦκε, καὶ ἀνεβαπτίσσατο εἰς τὴν θρησκείαν Ἀρείου. Ὀχούμενος δὲ ἵππῳ, καὶ γενόμε-

νος ἐν εὐκτηρίῳ πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ σκηπτῶ πεισύντος ἐνεπρήσθη, καὶ ἐπειράθη, ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις δραστηκωτέρα τοῦ προσαίρου πυρὸς αὐτῷ γέγονεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἰγνατίος, ὁ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κείμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πλήρης ἀπῆλθες πράξεων χρησῶν Παῖτερ.

Ἐκ τῆ ματαίῃ καὶ κακῶν πλήρης βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ, τοῦ Ὑποτακτικοῦ.

Ὁ ἐν ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν οὗτος, ἐν τοῖς κατὰ κόσμον οὔτε περιφανῆς γέγονεν, οὔτε πάλιν πένης, ἀλλὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, τὰ ἱερά ἐδιδάσκετο γράμματα. Εἰς ἡλικίαν δὲ αὐτῷ ἐλάσαντι, ἔδοξε συμφέρειν τὸν κόσμον καταλιπεῖν, καὶ εἰς ἐν τῶν εὐαγῶν Σεμνείων τῆς Πόλεως τῆς ἰδίας εἰσελθεῖν· καὶ ἀμφιασάμενος τὸ ἅγιον καὶ Ἀγγελικὸν σχῆμα, ἠγωνίζετο πάσας τὰς ἀρετὰς μετελθεῖν. Καὶ τοσοῦτον ὑπερηκόντισε πάντας τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ Σεμνεῖῳ δοχείῳ τῶν ἀρετῶν γενόμενος, ὡς καὶ ἐτέρας ἐργασίας μεγάλας καὶ φοβερὰς προσλαβῆσθαι. Ποτὲ γὰρ αὐτοῦ, μεθ' ἐτέρων ἀδελφῶν, πείσαν ἐν χαλκείῳ διαλίσαντος, καὶ ταύτης εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐν τῷ καχλάζειν καὶ ἐκχειομένης, ὁρῶν ὁ Παῦλος τὴν τῆς πίσεως ἀπώλειαν, ὡς οὐδὲν παρέκειτο ξυλάριον ἢ ἕτερόν τι ἐπιτήθειον πρὸς τὸν βρασμὸν, τὴν χεῖρα γυμνώσας, εἰς τὸ χαλκεῖον ἐγάλασε· καὶ τὴν πείσαν διαταράξας, καὶ εὐφῶς καχλάζουσαν καταπαύσας, ἐξήγαγε σφῶν καὶ ἀβλαβῆ, μήτε τὴν σφιν μολύννας, μήτε τῆς χειρὸς ἢ τοῦ βραχίονος προσλαβομένων τι τὸ σύνολον. Τοῦτο οἱ σὺν αὐτῷ ἀδελφοὶ θεασάμενοι, ἐξίστησαν. Καὶ οἱ μὲν τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἓνα τῶν θεοφόρων ἐλογίζοντο καὶ ἐτίμων, οἱ δὲ παντελῶς ἠπίστουν· ἐκεῖνος δὲ γῆν, καὶ σπονδῶν, καὶ ὀδωδῶτα κύνα ἑαυτὸν ἐκάλει· Καὶ ὡς ταῦτα ἔλεγεν, ἀπεστάλη εἰς διακονίαν ἐπὶ χρόνον τινά.

Τότε ὁ προιστῶς, τοὺς εὐλαβεστέρους τῶν ἀδελφῶν συλλεξάμενος εὐχὴν, ἐπιτελουμένην σὺν σκληραγωγίᾳ πολλῇ, ἐπὶ ῥηταῖς ἡμέραις ἐποιούνοτο περὶ τοῦ Μοναχοῦ Παύλου, λέγοντες οὕτως· Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, καθὼς ἐστὶ χωρὶ τὸν ἰδεῖν, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Παῦλον, ἄρα εἰς ποῖα μέτρα ἔφθασε, καὶ ποῦ κατετάγη. Ὁ δὲ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος ὠκνότησι, μιᾶ τῶν νεκτῶν τοὺς ἀδελφούς ἀφυπνώσοντας, νεύσει Θεοῦ ἀρπαγῆναι εἰς Παράδεισον ποικίλον καὶ πάντερπνον· καὶ τοσαύτης ἐμφορηθῆναι εὐδοκίας καὶ τέρψεως, ὅσον οὐδὲ εἰπεῖν δυνατόν. Ἐκπληττομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι τούτῳ, ἔδοξε καὶ τὸν μοναχὸν αὐτοῖς φανῆναι Παῦλον, προσπισύοντα καὶ πάντας ἀσπαζόμενον. Ὡς δὲ καὶ ἐπυθάνοντο, μαθεῖν θέλοντες, τί τὸ ὀρώμενον, ἔκρουσαν τοῦ Παύλου λέγοντος μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινώσεως· Ὁ μὲν Παράδεισος τοῦ Θεοῦ ἐστίν, Ἀδελφοί, καὶ δι' ἡμᾶς οὗτος γέγονεν· ὅτι δι' ἐμὲ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεως ἠβελήσατε ἕως τῶν ὧδε ἀφικέσαι, πάρειμι καὶ αὐτός· πλὴν ἀδῶς λάβετε ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος, ὅπερ ὡς ὑπερέχει τῶν ἄλλων δοκεῖ, καὶ ὡς ἐφετὸν, καὶ πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἕτερον δὲ ἐν τῇ ἀναταθείᾳ μοι διακονία ἐξαποστείλατε· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι θεάσοσθε. Οἱ δὲ τὸν Παῦλον κατασπασάμενοι, καὶ λαβόντες ὁ μὲν ἄνθος, ὁ δὲ κλάδον, ἄλλος φύλλα τερπνότερα, ἕτεροι βότανες, ἐξείσαν· καὶ τὸν ὕπνον ἅπαντες ὁμοῦ ἀποτιναξάμενοι, καὶ εἰς ἐν συνελθόντες, διηγούντο εὐφραίνόμενοι καὶ δοξαζόντες τὸν Θεόν. Ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ὑπεδείκνυεν, ὅπερ ἐκείθεν ἔλαβεν, ὁ δὲ ἔλεγεν εἰληφέναι τὸ δε, εἰδείκνυε δὲ οὐδὲν· ἕτερος δὲ διεσθαιούτο ἐφ' ἱκανὸν τὴν εὐδοκίαν φέ-

ρειν ἐν ταῖς ρίαιν, ὡπερ αὐτοχείρως ἐκείθεν ἰδράξατο, εἰ καὶ μηδὲν ἰπέφεροτο.

Ὁ δὲ μακάριος Παῦλος ἐκείθεν ἀπανασῆς, ἐν ἧ δηλονότι διακονίᾳ ἀποσταλεῖς προσήδριυε, πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ὤχετο. Καὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. Ἐν ὅρει δὲ ὑψηλῷ τῆς νήσου χρόνους πολλοὺς διατελέσαντος, οὐκ ὀλίγοι πρὸς αὐτὸν συνέρριον. Καὶ τῆς φήμης πανταχόθεν διαδοθείσης καὶ διαδραμεύσης, ἐκείθεν ἀνεχώρησεν. Καὶ πρὸς τὰ τῷ Βυζαντίῳ παρακείμενα μέρη παραγενόμενος, κἄν τούτοις εὐαριστήσας, φωνῆς ἐκείθεν ἀξιοῦται, ὡς ὁ Θεοπέσιος παλαι Μωϋσῆς· Ἀνάστηθι Παῦλε εἰς τὸ ὄρος, καὶ τελευτά. Εἰς ἐν τοίνυν τῶν ὑψηλῶν ὄρειων ἀνεληθὼν, ἐγγχώριως Παρηγορία ὀνομαζόμενον, τῷ Θεῷ προσεκύνησεν· καὶ μικρὸν ἐν τούτῳ ἐπιθιούσ, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρίσκου, Μαρτίνου, καὶ Νικολαίου· ὧν ὁ μὲν λιμῷ, ὁ δὲ πέλυξι κατακοπεῖς, ὁ δὲ τρίτος διὰ πυρός, ἐτελειώθησαν. Ἡ δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν.

Στίχ. Λιμῷ θανόντα Πρίσκον ἄρτου γήνιου,
Ὁ Χριστὸς ἄρτον ψωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.

Πέλυξι συγκόπτουσι Μαρτίνου κρέα,
Κρεῶν μακέλλαις δυσσεβεῖς ἀνθρωπίνων,

Ἐξῆλθε δόγμα δαίμοσι πλάνης θύειν,
Οἷς Νικόλαε μὴ θύων, εἰς πῦρ θύη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κουράτορος.

Ἡς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ο θεὸς φθόγγος, τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε, ὡπερ ἀστραπὴ διήλθε πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ θαυματῶν ἢ ἐπίδειξις, ὡς φῶς ἐξήστραψε, ταῖς ἐν ζόφῳ καρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίας, ταῖς τοῦ Σωτῆρος σὺ ἐπόμενος, Πάτερ, τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐμμελῶς, ὡς οἰκίτης ἀγαθώτατος, ἐπολυπλασίασας, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιούμενος.

Ἀναστομώσας, τὴν θεολόγον σου διάνοιαν, Ἀρεῖθρα, ἱερῶν δογμάτων ποταμηδόν, ἐπαφῆκας καταρδεύοντα, πιστῶν τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου σὺ συνέλαβες, Λόγον, τοῦ Πατρὸς συνάναρχον καὶ σαρκί, ἀπεκύνησας δωρούμενον, πᾶσιν ἀνάκλησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ πεσοῦσι Πανάμωμε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀκηλίδωτον ὦφθης, ἀρετῶν Θεομάκαρ, ἀξίως ἔσοπτρον, καθαρὰς ταῖς ἐμφάσεις,

τῆς πίστεως δεικνύον, καὶ φωτίζον τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ὁ βίος Θεόφρον, ὑποτύπωσις ὦφθης, Ἀρχιερέων σαφῶς, καὶ ἔρος Ὁρθοδόξων, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ Θεῷ ἐκβοώντων αἰεὶ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέτριος μὲν τὸν τρόπον, ὑψηλὸς δὲ τὸν λόγον, Πάτερ Ἀμβρόσιε, αἰδέσιμος τὸν βίον, καὶ πίστει ἀνεδείχθης, ἀκλινῆς ἐν τῷ ψάλλειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ, νῦν ἐκδυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἠ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Νεκρώσας τὰ μέλη καὶ νεκρὸν, σαρκὸς τὸ φρόνημα, ἀπεργασάμενος, ψυχὴν ἐζώσας Ὅσιε, καὶ πηγὴν θαυματῶν ἐβλυσας, τοῖς νεκρωθεῖσιν ἐκ παθῶν, ζωὴν παρέχουσαν τοῖς βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εγnows τὴν μετάθεσιν Σοφῆ, τὴν ἐκ τοῦ σώματος, θείῳ ἐν Πνεύματι, προφητικώτατα· ταύτην γὰρ, τοῖς συνοῦσι διεσάφησας, καὶ ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανόν, βωῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, προκαθηράμενος, παθῶν συγχύσεως, πυρφόρον ἔλλαμψιν ἀνωθεν, εἰσεδεξῶ τὴν τοῦ Πνεύματος, ὡπερ οἱ θεῖοι μαθηταί, βωῶν Ἀμβρόσιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυνήσασα, τὸν τὰ ἐπίγεια Πάναγνε, οὐρανοῖς ἐπισυναψαντα, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, πᾶσι παρέχοντα τοῖς βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Απαθείας ὄργανον ἐδείχθης, τῶν παθῶν κοιμίζον ταῖς ὀρέξεις, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, κραυγάζειν διεγειρόν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας πρόξενον ἐκτήσω, τὴν τοῦ λόγου δύναμιν Παμμακάρ, δι' ἧς ἐτράνωσας ἡμῖν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀρρήτως ἐκ Παρθένου, σάρκα προσλαβόντα, βροτοῖς ὁμοουσίως.

Γαμάτων βρύεσα σαγόνας, τῶν σῶν διδασκάλων αἰ νεφέλαι, ἐξ ὧν ἀρδεύονται πιστῶν,

καρδίας τῶν βωόντων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζει σε Σεμνή τάξις Ἀγγέλων, μεγαλύνει σε γηγενῶν φύσις· ἐν σοὶ γὰρ εὐραμεν χαρὰν, οἱ πίστει σε ὑμῶντες, καὶ ὑπερψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
• λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
• τῇ ἐν Δειρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
• τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ 3'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιᾶδες γεγονῶς ἐν ἐκστάσει, τὰ δι' αἰῶνος τοῖς Ἀγίοις, Πάτερ ἀποκείμενα γέρα· πρὸς ἃ μετέβης, ἀποληψόμενος, τῶν σῶν καμάτων ἐνδοξε, τὰς ἀντιδόσεις εὐφραίνόμενος.

Ωριμος ὡς βότρυς θεόφρον, ληνοῖς τοῖς ἄνω ἐπαξίως, ἀπεθησαυρίσθης πηγαίων, ἀθανασίας οἶνον Ἀμβρόσιε, καὶ ἰαμάτων χάριτος, τοῖς εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσιν.

Σοφία καὶ χάριτι λάμπων, ἱερομύστα, καὶ ποιμένων, μέσον ἐξαστραίπτεις δογμάτων, ἔρθοδοξία Πάτερ Ἀμβρόσιε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις ἀξίως μακαρίζομεν.

Ημεροφαῆ σε ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία κεκτημένη, σκότος διαφεύγει παντοίας, Παμμακάρι πλάνης καὶ ταῖς λαμπρότησι, τῶν ἱερῶν δογμάτων σου, αὐγαζομένη μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσεις, δεινῶν παντοίων, χαῖρε ἡ λύτρωσις, ἡ τοὺς βροτῆς θεώσασα, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυφορία σου.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εἰδείχθης ὡς ἐλαία Πάτερ σοφέ, ἐν τῷ ὀκτώκῳ Κυρίου κατάκαρπος, ἐξ ἧς σοφῶς, ἐπλησας λαμπάδα τῶν ἀρετῶν, μεθ' ἧς καὶ εἰσεληλυθας, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς συναπολαύεις, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, τῆς ἀκηραίου καὶ αὐλοῦ ζωῆς.

Λιπάνας τὴν ψυχὴν σου ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκρατείας ἐδείχθης διδάσκαλος, καὶ τῆς σεπτῆς, ἀρχιερωσύνης μυσταγωγός, τοῦ βίου ὑποτύπωσις καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγός, καὶ στήλη τῶν δογμάτων, αἰρέσεων τὴν πλάνην, ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Πεπλήρωκας τὸν δρόμον Πάτερ σοφέ, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας ἀμεμπτον, καὶ εἰς

μοναῖς ἐφθῆσας καὶ λήξεις τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς σοὶ καὶ ἀπόκειται, στέφανος, καὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, οἰκτιρήσον καὶ σῶσον, ἐξ ἐπηρείας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωραίθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
• γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
• ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ορθοδοξίας πρόμαχος, βάσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων ἔρεισμα, καὶ σοφός Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομαῖς εὐσεβείας, καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, ἀτιθάσσους ὡς θῆρας, ἀποσοβῶν, κακοδόξων φάλαγγας θεοφάντορ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε! ὅτι τὸν πρὸ αἰῶνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως· ὅθεν σε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τῆ Θεῖ μητέρα· ὃν ἐκδυσώπει, αὐτὸν Θεομακάρισε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν δεῦτε κροτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμῶντες, Προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐκ πόθου, αἶνον δεκτὸν, τῷ τοῦ

γένους καυχήματι, τῇ Θεοτόκῳ, γεραίροντες τὴν αὐτῆς, παρ' ἐλπίδα θείαν Σύλληψιν.

Εν παραδείσῳ ἡ Ἄννα τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης Θεονύμφου, δηλῶσα τρανῶς, ὡς τρυφήσεως κρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν οἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, Πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγείων πάντων, ἀπεστράφης ἠδέων, τὴν μέθεξιν ἐνθέως· ὅθεν αἰεὶ, τῆς γλυκείας Πατάπιας, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκείθεν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν (*).

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Πατάπια σαρκὸς, ταῖς ὁρμᾶς ἀσκήσεως, καταμαρῖνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὤκησας ὡς Ἡλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ Θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπια χοροῖς, Ἀσκητῶν ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκῆνωσας, ἐν μοναῖς ἀσίσαις, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθα πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπια φωστήρ, ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύτων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπίς, τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἰκετεύομεν· Ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, αὐτῶ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἄμναις, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνωδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου, γλυκύτατε; ποῦ

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τινος χειρογράφου παλαιοῦ εἰς μεμβράναν. Εἰσὶ δὲ ἀναμφισβήτητος τὰ Προσόμοια ταῦτα ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἱμνωδοῦ Γεωργίου, ὃς τις καὶ τὸν ἐφεξῆς Προεόρτιον Κανὸνα ἐποίησε, συνενώσας ὁμοῦ καὶ τὸν τοῦ Ὁσίου.

ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Στιχῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου, φέροντες ὁμοῦ τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Χαρᾶς ἀνοίγει Χριστὸς ἡμῖν ταῖς πύλας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε Λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
• τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαν-
• τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
• ὅτι δεδόξασται.

Χαρᾶς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγέλλονται, ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι, τῆς κατάρας αἰ λύπαι, ἐν τῇ θείᾳ Συλλήψει, τῆς Θεομήτορος.

Ανθη τερπνὰ, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρώμην σοφὴ, καὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπια.

Αποβαλὼν, ἅπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζῶν, καὶ κόσμον ἀρνησάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νῦν ἀπειλήσας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφὴ Πατάπια.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς υἱοθεσίας, ἐν τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει Ἀχραντε.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τοῦ φαιδροῦ σου βίου τὰ φαιδρά, μέλλων κατορθώματα, ἀνευφημεῖν, ἐκδυσωπῶ σε Ὅσιε, αἴγλην φωτοδάτιδα, οὐρανὸθεν μοι δωρηθῆναι ἰκέτευε, νέφος ἐκμειοῦταν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Πατάπια.

(*) Ἡ Ἀκροστιχὴς αὕτη, ὡς ὁράται, οὐδὲν περὶ τοῦ Ὁσίου διαλαμβάνει, καὶ τοι ἐμπεριέχουσιν ἐν ἑαυτῇ καὶ τοῦ ταύτου Κανὸνα.

Αίγυπτίους πρὶν ὁ τῷ βυθῷ, κρύψας θείῳ
νεύματι, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συ-
χύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, κατεφώτισε θεικαῖς
ἐπιγνώσεσι, καὶ ὀλοφαῆσε, ἔδειξεν ἀστέρα
Πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῷ, μάκαρ τῆς ἀ-
σκήσεως, δουλαγωγῶν τῆς ἀπαθείας ἔρω-
τι, ὠφθης καθαρῶτατον, οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ
διὰ πίστεως, καὶ χειμαζομένων, εὐδῖος λιμῆν
Πάτερ Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς, κόσμῳ παρε-
χόμενος, ὁ Λυτρωτῆς, ἐκ σοῦ Παρθένε
τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν Ὅσιον,
ἀναδείξας Πατάπιον, κρήνην ἰαμάτων, πᾶσι
τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Σαλπίζωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον, ἐνθέως
καλῶντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἰς
ἀνεσιν, τῆς πανάγνης Μητρὸς θείας Συλλήψεως.

Αἰ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προ-
τείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλου-
μένης τῆς Συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων
χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Νεαζῶν τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ Ὅσιε, ἀρχαῖον
πολέμιον διὰ πόνων, τῆς ἀσκήσεως κα-
τέβαλες, καὶ τὰ τούτου διήλεγξας θελεύματα.

Οἰ πόνοι σου σοφὴ τῶν ἀντιδόσεων, τῶν
θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν θυμα-
των τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοὶ
Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Ελύθη τῶν βροτῶν ἡ πρῶν στείρωσις, τῶν
ἔργων λαμπάντων νῦν τῶν ἐνθέων, παρ
ἐλπίδα προελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ
στεύρας Πανύμνητε.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Δακρύων ἀναβλύσει, καταρδεύσας ἀριστα,
τὴν ψυχικὴν σε αὐλακα, σῖτον θείων ἠνεγ-
κας πράξεων, ἀποθήκαις ταῖς ἀνω συντηρέμενον.

Αγάπην ὀπλισάμενος, ὡσπερ ξίφος Ὅσιε, καὶ
θυρεῶ σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου σου ταπει-
νώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Λειμῶσι τῆς ἀσκήσεως, καθάπερ κρίνον ἠν-
θῆσας, εὐωδιάζων Ὅσιε, τὰς καρδίας τῶν
ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου πίστει τὸ
μνημόσυγον.

Θεοτοκίον.

Αγάλαις ἐποχούμενος, τῆς Τεκούσης Κύ-
ριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἶδωλα, δυναστεία
τῆ σῆ συνέτριψας, ἐξ ἧς πλήθος Ὁσίων ἀνε-
βλάστησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ
» παρουσίας σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.
Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, Πάτερ
ἐξήρανας, δακρύων ρεύμασι, καὶ ἰαμά-
των ποταμῶν, Πατάπιε ἀνέβλυσας ὅθεν προσ-
ερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ
ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν
μνήμην ἀξίως, πίστει θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ
Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἠγήσω τὰ
πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε τοῦ γνωστι-
κοῦ γὰρ ξύλῳ, γευσάμενος Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν
ἐδείχθης, διδάσκαλος ἐνθεός ὅθεν καὶ πρὸς
ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἀπαν-
τας, τοῖς ἐνθέοις λογίοις σου, θεοφόρε Πατά-
πιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πό-
δῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η πόλις ἡ ἀβάτος, νῦν ἀποτίκτεται (*), ἡ
πόλις ἡ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται

(*) Γραφόμενον πρότερον, ἐν τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ τοῖς χειρογράφοις Μηναιοῖς, ἀποτίκτεται, διωρθώθη ἐνταῦθα εἰς τὸ, ἀποτίκτεται, κατ' ὁμοιότητα Ἄσματος ἐτέρου, τὴν αὐτὴν ἔχοντος ἔννοιαν. Καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκηθεῖσα, προσμένει τὴν εἰσοδον, κτλ. (Σεπτεμβρ. ἡ ἐν τῷ Ἑσπερ. Ἰδιόμ. β'). Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν ὁ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐνταῦθα δὲ περὶ τῆς Συλλήψεως, ἴσως ἦν καταλληλότερον (1) τῆ ἐννοία, ἵνα τὸ ἀποτίκτεται, ἢ τὸ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφήν, ἀποτί-
θεται, μεταβληθῆ, κατ' ἐναλλαγὴν τῆς προθέσεως, εἰς τὸ ἐπιτίθεται (ἐν τῷ κόσμῳ δηλαδὴ, ἐν τῇ γῆ, ἢ καὶ ἐν τῇ μητρὶ τῆς Ἄννης), κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῇ θείᾳ Γραφῇ. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ταύτην ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώ-
σει αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει (ἴσον τῷ, ἐπιθήσει) τὰς πύλας αὐτῆς (Ἰησ. σ'. 16 — 17. Βασιλ. ις'. 34). Σημειωτέον προσέτι ὅτι, ἀντὶ τοῦ, ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, ἐν χειρογράφῳ παλαιῷ εἰς μεμβράναν, γράφε-
ται, νεφέλη ἡ πάμφωτος.

(1) Ἡ λέξις, προμηνύεται, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει τῷ 1843 τῶν Μηναιῶν ἐκδοσιν, ἴσως ἀρμόζει μᾶλλον
εἰς τὴν ἐννοίαν.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

ἡ μὴ Πανάχραντος, σήμερον δι' Ἀγγέλῳ, τοῖς Δικαίοις δηλεῖται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῷ Κτίστῃ· Καρπὸν ἡμῖν δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγὴν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλήνδρωπε.

Ιλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἡ κτίσις Θεοτόκε, προσεόρτιόν σοι, ἄδει τὴν αἴνεσιν.

Γαληνὴν αἰθριάζεται, ὁ οὐρανός, Παρθένε εὐφροσύνῃν, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνθρώποις Σύλληψιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Εν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε, τοῖς τοῦ φωτός, ἐχθροῦς τοὺς ἀοράτους, ἐκπλήξας καθείλες, καὶ ἀπενέκρωσας.

Ιδρυθεῖς ἐπὶ ἄσειστον, πέτραν Σοφῆ, ἀσκήσεως καὶ πόνων, ἐχθρῶν τρικυμίας οὐ καταδέβλησαι. Θεοτοκίον.

Ος ἀρχὴν εὐφορίας νῦν, τῆς πρὸς Θεόν, τὴν Σύλληψίν σου Κόρη, ἡ ἀνθρώπων φύσις σήμερον δέχεται.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Η ἄβυσσος, τῶν θερμῶν σου δακρύων κατέκλυσε, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἀμαρτίας αἰδήματα, πέλαγος θαύματων δέ, τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδεικται.

Ταπεινώσιν, ἀγρυπνίαν καὶ σύντονον δέησιν, ἀγάπην ἀθόλωτον, πίστιν ἐλπίδα κτησάμενος, γέγονας συνόμιλος, ἐπουρανίων Ἀγγέλων, Πάτερ Ὁσιε.

Εκοίμισας, ἠδονῶν πολυμόρφων τὰ κύματα, θείαις ἀναβάσεσι, καὶ ἀνενδότοις καθάρσεσιν· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετὰ τὴν κοίμησιν, φέγγος ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Εξέλαμψας, ἐκ Παρθένου νεφέλης ὁ ἥλιος, ἀστέρας ἀυγάζοντας, ἀποδεικνύς τοὺς Ὁσίους σου, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, ἐσταυρωμένος, Οἰκτίρμον τῇ δυνάμει σου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Χαρᾶς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνῃν νοητὴν δέχονται, οἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ Σύλληψει, Θεόνυμφε ἀγνή, ἣν προεορταίζοντες, πόθῳ ὑμνοῦμέν σε.

Ρώμην ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶν δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας εὐφορίας, λαμβάνει ἀπαρχὴν, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα, Σύλληψει σου Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ιδεῖν τὴν δόξαν Θεῶ, τῆς διανοίας ὀφθαλμοῖς Ὁσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου, παρεῖδες ὡς φθαρτὰ, καὶ τῶν ποθουμένων, ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Σταυρόν ἐπ' ὤμων λαβὼν, καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῶν Ὁσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατα διήλθες, ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν πολεμίων, δαιμόνων συστήματα. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα πηγάζει ἡμῖν, τὰ προεόρτια Ἀγνή σήμερον, τῶν νοητῶν, χαρίτων σου ἄπερ, ἀντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμός.

Ο φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κεμένων λάμψον μοι αἴγλην, θείαις τοῦ Ὁσίου σου ἰκεσίαις· λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ὄμβρισόν μοι ρεῖθρα ἀφέσεως· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Λήμης παθῶν, ἐκκαθάρας τὸ ὄμμα τῆς διανοίας, Πάτερ Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας, θεία ἐντεύξει σὺ διήνοιξας, κόρας πηρωθείσας καὶ διεσκέδασας, φέγγει ἰαμάτων, δεινὴν ἀμαυρότητα.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος πᾶσαν, ἀφθονὸν χάριν, δεῦτε ἐξαντλήσωμεν ὡς ἐκ κρήνης, τῆς θείας θήκης τοῦ σοφῆ Παταπίθ· θαύματα γὰρ βρῦει ὡς νάματα, πίστει τοῖς αὐτῷ, ἀδιστακτικῶς προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Τὸν χορηγόν, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων τὸν συνοχέα, τέτοκας ἀρρήτῳ κυοφορία, τὸν ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενον Κόρη, καὶ Ὁσίοις ἀναπαυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσώπει Θεόνυμφε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Γῆς βροτῶν σωτηρίας προοίμια, σήμερον μνηνύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν ταῖς προεορταίζουσι, τῆς Ἀγνῆς καὶ Παρθένου τὴν Σύλληψιν.

Ο τῇ Ἄννη κηρύξας, τὴν Σύλληψιν, τῆς ὑπέραμώμου Παρθένου μνημόματα, κοινῆς χαρᾶς παρέσχето, καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ γενεῖ ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπια, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στερρότητος· καὶ νικητὴς πανάριστος, τοῦ αἰεὶ πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμασίοις Θεὸς σε ἐδόξασεν, ὡς ὑπερδοξάσαντα, τοῦτον τοῖς ἔργοις σου, τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπια· διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίρομεν (*).

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς προεόρτιον αἴνεσιν, σήμερον σοὶ πλέκουσι, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτὴν σου Σύλληψιν, ὡς χαρᾶς εὐαγγελία δέχονται.

Ἔτερος τοῦ Ὁσίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φανοτάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, Πάτερ ἀναβάσει, καθάπερ ἄσαρκος, μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις Πατάπια.

Ηλιὸν τὸν Θεσβίτην μιμούμενος, καὶ ἰχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον πρὶν κατώκησας, ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Εξ Αἰγύπτου φωστὴρ διαυγέσατος, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέγγει ἰάσεων, καταφωτίζων ἡστραψας, φαινότατε Πάτερ Πατάπια.

Θεοτοκίον.

Επὶ κούφῃς νεφέλῃς καθήμενος, πάλαι Αἰγυπτίοις, Χριστὸς ἐπεδήμησε· καὶ καθελὼν τὰ εἰδῶλα, τῶν Ὁσίων χοροῦς ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• **Ε**νεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
• με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναόν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὦφθης, Πατάπια Ὁσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ησυχία σου Σοφὴ πᾶσι βρῦει ἰάματα· ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρῶμενοι, σώζονται ἐκ νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὧν περὶ ὁ τάλας ἐγὼ πεπεύραμαι ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με· καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν γυν ἀνευφημῶ, καὶ διηγοῦμαι τρακῶς, πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν τῆς προσιόντας σοὶ θερμῶς. Διὸ δίδου

ἰσχύνομοι ἀνυμνεῖν σε· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὦφθης, Πατάπια Ὁσιε.

Συναξάριον.

Τῆς Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λειοπῶς Πατάπια γῆς πάτον,
Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πράεων πόδες.

Ὀγδοάτη Πατάπια χλόης πόδον ἀμφεπάτησας.

Οὗτος, ἐκ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὀρμώμενος, τὸν μονήρην βίον ἐπανιλόμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε· καὶ πολλοὺς χρόνους ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας, εἶτα, ἐν Κωνσταντινούπολει ἐλθὼν, πλείστα κατειργάσατο θαύματα, τυφλοὺς ὀφθαλμώσας, καὶ ὑδερῶντας διὰ χρίσεως ἀγίου ελαίου ἰασάμενος, καὶ δαίμονας ἐλάσας, καὶ καρκίνου θεραπεύσας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ τὸ ἴατοῦ παρήθετο πνεῦμα.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Στίχ. Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,

Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τούτων ὁ μὲν Σωσθίνης, οὗ καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος μείνηται, Ἐπίσκοπος Κολοφῶνας ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἀπολλῶς, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μείνηται, δευτέρως Ἐπίσκοπος Κολοφῶνας μετὰ Σωσθίνην ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἐπαφροδίτος, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μείνηται, Ἐπίσκοπος Κολώνης ἐγένετο. Ὁ δὲ Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο. Ὁ δὲ Καίσαρ, ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀναφερόμενος καὶ οὗτος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Κορώνης ἐγένετο. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευσάμενοι, καὶ ὁσίως ποιμάναντες καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχοῦσας αὐτοῖς Ἐκκλησίας καὶ τὸν λαόν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σθέσας πάθος,
Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτη πηλίνης.

Οὗτος ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς Νήσου, Χριστιανῶν καὶ εὐσεβῶν γενέων υἱός. Ἦν δὲ, δι' ὀξύτητα νοσῆς καὶ εὐφυῖαν, πολυμαθὴς, ἀναγνῆς ἐπιμελῶς πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν. Τροσούτον δὲ γίγνονεν ἐνάρετος, ὡς καὶ μεγάλων θαυμάτων ἀξιοθῆναι, καὶ πολλὰ θαύματα ποιῆσαι. Διὸ καὶ μετὰ θάνατον Δαμιανοῦ τοῦ ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κύπρου, ὑπὸ τοῦ λαοῦ παντός καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἐπίσκοπος. Ὁς, μετὰ τοῦτο, πενήτων ἐγένετο τροφεὺς, ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ, χηρῶν προστάτης, ἀδικημένων βοηθός καὶ γομῶν σκίπη· καὶ μετὰ τούτους καὶ τοιοῦτους ἀγωνάσας, πρὸς Θεὸν ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Τὸ παρὸν Τροπάριον περιττεῖται ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίδος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰκόνος χρυσεῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
• μένη, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
• σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
• ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
• λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ
Συλλήψει, τῆς Παναχράντου καταβάλλε-
ται, τῇ ἀνθρωπότητι σήμερον· ἦν προεορτάζον-
τες πόθῳ, ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοον νοῦν, εὐωδίαν νοητὴν ἢ τῆς Παν-
ἀγνης, προδιαπνέει θεία Σύλληψις, εὐω-
διάζουσα χάριτι, τοὺς προεορτάζοντας ταύτην,
καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ιλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκα-
θάρας, ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων, ταύ-
την ἐποίησας Ὁσιε· ὅθεν μυστικῆς θεωρίας,
ἐπαπολαύων ἐκραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦντων πολλῶν, συνεργεῖα Θεϊκῆ Θεομα-
κάριστε, πάθη ποικίλα εὐεράπευσας, καὶ
θεϊκαῖς ἐπικλήσεσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμό-
νων, ἀναμέλπων ἀπήλασας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδρύεται νῦν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἢ
φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότη ἐπιγνώσεως, καὶ
θείας φύσεως Ἀχραντε, τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα Συλ-
λήψει, καὶ προκηρύττουσα μέλπει νῦν· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐτερος τοῦ Ὁσίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πυρὶ νοητῷ, ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰ-
σθητήρια, πῦρ ἀμαρτίας ἀπετέφρωσας,
τῇ συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτοειδῆς
καθωράθης, ἀναμέλπων Πατάπιε· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς, κρήνη
ἀένναος, ρεῖθρον μηδὸλως δαπανώμενον,
σοῦ ἢ σορὸς ἀναδέδεικται, Πάτερ τοῖς πιστῶς
προσιούσι, καὶ θερμῶς ἀνακραζοῦσιν· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῖ με ἐκ σοῦ, ὁ ὑπέρθεος Ἀγνή δούλου
μορφὴν ὑποδύς· καινοτομεῖ δὲ τρίβους
γνώσεως, ὡσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πλη-
θῆ Μονασιῶν καὶ Ὁσίων, ἐπαγόμενος ψάλλον-
τα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστὸς, εὐθηνίαν ἀγαθῶν
προκαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει,
ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν
προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εὐ-
φροσύνην.

Αἰ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς, τῆς κατάρας ἐν
Ἐδέμ τῇ παραβάσει, ἀνεγκύεσθαι ρίζαι,
σαφῶς μηνύονται νῦν, τῆς βάρβου δηλουμένης
ἅπασι, θείας εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.
Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ὡς νικήσας τῆς
σαρκὸς καὶ τοὺς πολέμους, ἐκ Θεοῦ θείαν
χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκὸς, ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀ-
νίατα· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πατάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς, ὡς Πατάπιε σο-
φὲ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνον κουφί-
ζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς· διό σε πάντες
πιστοὶ Ὁσιε, ὕμνοις εὐφημοῦμεν, ὡς τοῦ Δε-
σπότη φίλον.

Θεοτοκίον.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοί, καὶ καυχώμενοι αἰεὶ
Θεοκυῆτορ, τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν, Σύλ-
ληψιν θείαν πιστῶς, ὕμνουντες ἀπαύτως τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψῶντες, αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.
Ἐτερος τοῦ Ὁσίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αποκαθάρας σεαυτὸν, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν
δι' ἐμμελείας, τηλαυγέσατον ὡφθης, Πάτερ
δοχεῖον Θεῶ, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς, ἀποκάθαρον
τῆς πάσης κηλίδος· τῇ θερμῇ σου πρεσ-
βεία, καὶ τρικυμίας παθῶν, καὶ νόσων καὶ
θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ κατ' ἀξίαν, Πατά-
πιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτῷ, τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς,
Ὁσιε Πάτερ οἰκονόμος ἐδείχθης, διακο-
νήσας καλῶς, ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων Ὁσιε·
μεθ' ὧν ἠξιώθης, τῆς ἀνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Η ἐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν
Ἀγνή ἐσίαν, τῶν Ἀγγέλων ἢ δόξα, καὶ τῶν
Ὁσίων χαρὰ, ἢ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα,
ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ὕμνεῖσθω εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδή 9. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Υπερφουεῖς ὡς ἀκτῖνας, προανίσχει τῷ κόσμῳ, ἢ Σύλληψίς σου πάνσεμνε Ἄγνη, τὰς νοουμένας τῆς χάριτος· καὶ λαμπρύνει τὸς πόθῳ, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ὦδῃν, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἐν πίστει ἀναμελποντας.

Λύσιν στερώσεως Ἄννα, δεχομένη μηνύει, βροτοῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ εὐκαρπία τῆς φύσεως· καὶ καλεῖ πᾶσαν κτίσιν, ἐν τῇ Σύλληψι ἀχραντε Ἄγνη, προεόρτια δῶρα, προσάξει σοι τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Α'παρυσάμενος Πάτερ, ἐκ πηγῆς ἀεννάου, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς, τῶν ἁμάρτων Πατάπια, ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως, παρέχεις τοῖς τὴν μνήμη σου πιστῶς, ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποστόλοις χορεύων, σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις, Ὁσίων τε τοῖς πλήθεσι σοφῆ, ἐν οὐρανίαις Πατάπια, νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων, ἐκέτευε τὸν Κτίστην καὶ Θεόν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Υπερχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἀπάντων τῶν καλῶν· διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ημέρα σωτήριος, ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε, τὰς ἐν σκότει καρδίας καταφωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὀμίχλην, υἱοὺς φωτός, δεικνύουσα Πάτερ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, τοῦ Κυρίου τὸν Δεράποντα.

Θηβαιῶν τὸ καύχημα, τὸ τῆς ἐρήμου βλάστημα, μοναζόντων τὸ κλέος καὶ τὴν εὐπρέπειαν, τὸν τῆς Βυζαντίδος φωστῆρα, τὸν ἐπὶ γῆς, Ἄγγελον φανέντα, Πατάπιον ἄπαντες, ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Αγγέλων ἐφάμιλλος, Ὁσίων ἰσοστάσιος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Ὁσίων συμμετόχος πέλων, καὶ τῇ σεπτῇ, Τριάδι λατρεύων, νοός καθαρότητι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, δέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς Ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'νάρχου Γεννήτορος, Υἱός Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Ἀσσύριον ἄρδην, νῦν τῶν παθῶν Πατάπια, τῷ Χριστῷ Θεοφόρε, κατηκολούθησας χαίρων, τὸν σταυρόν σου βαστάζων· τὸν Ἡλιοῦ δὲ Κάρμηλον, εἰκονίζων σὺ Πάτερ, ἀσκητικῶς, ταῖς ἐρήμοις ὦκησας καὶ πρὸς ὕψος, τῆς ἀπαθείας ἔφθασας, συγκραθεῖς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Λόγου Θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν Πάτρῳ, ἐν Θεοπνεύστοις ἄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις, ὡς πάντων οὔσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων (*).

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Καρπογονοῦσα ἡ στεῖρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται, χορεύει χαίρει, μεγαλοφώνως Ἄννα κραυγάζουσα· Φυλαίμου συγχάρητε, ἅπασαι τοῦ Ἰσραὴλ, κυφορῶ καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαιδίας, ἐναποτίθεμαι ὡς ἠυδόκησεν, ὁ εὐεργέτης ἐπακούσας μου, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, Δεραπεύσας καρδίαν, δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ο' ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῇ κοιλίᾳ σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν ἀειπαρθενον Δέσποιναν· ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σω-

(*) Εἰ βούλει ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὴν παροῦσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προομιακόν, στιχολόγησον τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

τηρίας μέλλει προέρχεται. Ουκίτι ως ἀκαρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς· ὄνειδισμῶ ἠλλοτριώσαι· γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἄσταχυν, τὸν τὰ ὄνειδη ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς ἠυδόκησε, διὰ σπλάγγνα ἐλέως, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἐκπληροῦνται· Ὅρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόνιν ἴδρυται. Κλίμαξ ἡ Δεῖα φυτεύεται· Θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται· Τόπος εὐτρεπιζέται ὁ Θεοβάδιστος· Βάτος ἡ ἀφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν· ἡ Μυροθήκη τοῦ ἀγιάσματος, ἤδη πηγάζει τῆς στεριώσεως, τοὺς ποταμούς ἀναστελλούσα, τῆς Δεσφρονος Ἄννης· ἦν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων γ'.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δέσποτα Χριστέ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῶ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον φύλαξον, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος· τοὺς δὲ πιστῶς Χριστέ ἐν τούτῳ, αἰεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτός, ἀξίωσον εὐσπλαγγνε.

Πάλαι Σολομών, τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας, ζώων αἵματα, εἰς θυσίαν σοι προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὗ ἐκτίσω Φιλάνθρωπε, τῷ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει· μεθ' οὗ καὶ νῦν σε δυσωποῦμεν, τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, πέμπης ἐν τούτῳ αἰεὶ.

Δεῦτε ἀδελφοί, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικὴν, συστησώμεθα χορείαν· ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῷ ἐλαίῳ φαιδρύνωμεν· οὕτω γὰρ Ἐγκαινία τιμῶνται· οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίστης, ὃ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαινίζονται ψυχὴν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἀγίασμοῦ δοτῆρα, δοξάζοντες δεόμεθα, ἀγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων Ἀγαθῆ παντοδύναμε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησιμοδοτούμενον, μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόνι τῆς σώφρονος Ἄννης βρεφουργεῖται. Μαρία ἡ Θεόπαις, ἐτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν, τῆ Παμβασιλέως τῶν αἰῶνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τῆ γένους ἡμῶν· ἦν ἐν καθαρῷ συνειδῶτι καδικετεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν· Πρέσ-

βευε τῷ-σῶ Υἱῶ καὶ Θεῶ, ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἴνα, ἡ Δεῖα χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῶ καὶ Κτίστη· Ἀδωναὶ Σαβαῶθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μητρῆς, καταρράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἀκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγγνίαν, δι' ἧς δίδεται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῶ ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσθεβαιούντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων Δεῖαν ἐκβασιν· πρὸς ἣν ὁ ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρῶπαζε, τῶν δακρύων ἀπόστηθι· εὐκαρπος χρηματίσεις γὰρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὠραῖον Παρθένον, ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσεις, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτὸν, τὴν Δεῖαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον, ἐν καταλύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσαν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδεται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος β'.

Τὸν ἐγκαινισμόν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγίασαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱεουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ ταῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυΐδ, βασιλικὴ πορφύρις ἐκπλαστήσασα, τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμά διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακυστῶν Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτῆς σαφῶς, ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα, ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνῶς, δι' Ἀγγελου κελύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, ὁ αὐτός.

Ος τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν καίτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου Σικηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομέναι σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ο νέος Οὐρανός, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεῷ, παντρωγῆ ἐπινεύσει· ἐξ ἧς καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτίσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλόθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁμοιον.

Χορὸς προφητικός, προεκήρυξε παλαι, τὴν ἄμωμον ἀγνὴν, καὶ θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, σεῖρα οὐσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, αἱ δὲ αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Α'δαὶμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐας σκίρτησον· Ἄξηρά γὰρ καὶ ἀνικμος, γῆ ἀνεβλάστησε, καρπῶν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἦρθη τῆς ἀτεκνίας· Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'ναβήσῃσον Δαυΐδ, τί ὤμωσέ σοι ὁ Θεός; Ἄμωμοι ὤμωσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰ-

δοῦ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλασουργὸς Χριστὸς ὁ νέος Ἀδαμ, ἐτέχθη Βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης δύο.

Ο' Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ο στύλω, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν σὸν λαὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κρᾶζουσας· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἢ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἢ Ἐκκλησίᾳ Κύριε, ἐγκαλλωπέζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσει χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Δείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης. Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν Σύλληψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν μῆδαμὸν χωρητὸν, συνέλαβες στερωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, ταῖς ἰκεσίας, Ἁγίων ἐπλήρωσας, ταῖς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν προπατόρων σε, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἀγνὴν.

Η' Ἄννα ἢ ἐνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἀγνὴν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκί, μέλλουσας τίκτειν Χριστόν. Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης, ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέμνεται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς, συντρίψας σθένει θεῖκῳ, σὺ εἶ Παρθένε ἀγνή.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα, τίκτεται κόρη.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις Γεωργίου.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἡ τοῦ κόσμου σήμερον χαρὰ, λόγῳ προκη-
ρύττεται, καὶ μητρικὰς ὀδύνας εἰς εὐφρό-
συνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον,
τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσσεσθαι μνηύει, ἔρ-
γοις τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσιν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὐρυχωρό-
τατος, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος,
σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντευξέως, τὴν βᾶσιν
τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἐχούσης, ἀσά-
λευτον τὴν ἔκβασιν.

Ἡ πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς κα-
ταγγέλλεται, ἐκ στεριευούσης ὑφανθήσε-
σθαι χάριτι, νηδύος ἢ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας
ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν,
κόσμῳ ὠραιότατος ὀφθήσεται.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοί, μόνη πανυπέρτα-
τε, δεοπρεπῶς, ἐγκαυχωμένη Δέσποινα,
χαίρει καὶ κηρύττει σου, τὰ παραδόξα τῆς ἀ-
γνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἄδουσα, δο-
ξάζει σε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡ γίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χρι-
στὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς
ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Ἀνέδειξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν
σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκο-
νομικῶς οἰκητήριον.

Θεμελίον σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγαγες, ἔ-
χουσα, τῷ σῶ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βα-
σιλικῶ διαδήματι. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν προξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὰ χαῖρε κραυγάζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Στερεωθῆτῶ ἡ καρδιά μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα
Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ
σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ ταῦτο συλ-
κμβάνει, τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα.

Εὐ παραδείσω εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς
ἀκούει ὁ Ὑψιστος, Ἄννα θεόφρον καὶ
καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν
ἀνείξασαν, τὴν δύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀ-
μέμπτως δαλεύσασα, κυφορεῖς τὴν ἀλη-
θῆ, νομοδότην κηύσασαν, Ἄννα πάνσεμνε· διό
σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Τῆς σεριεύσεως διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶ-
σαν ἀπέλασεν, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς,

τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε,
τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ρανάτωσαν εὐφρόσυνον, αἱ νεφέλαι σήμε-
ρον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· ἡ Νε-
φέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς
μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Ἀνοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον,
ὁ προκηρύσσων Ἄγγελος, ἀνεβόα Ἄννης
τὴν Συλληψιν· ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτί-
κτεῖς Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν, τῶν ἀνθρώπων πρό-
τερον· νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ Συλλή-
ψει τῆς Ἄννης δέχεται· ἀκάρπη γὰρ ῥίζης ἄρ-
τι φύεται. Θεοτοκίον.

Ως ἀνθρακα φλογίζοντα, ἀμαρτίας Ἄχραν-
τε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν
ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμά-
των καθαιρόμεθα.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Εγκαινισμόν, ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος,
καὶ φωτισμόν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίκοις,
τοῖς ἐν πίσει ἐκτελεῖσι τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ οἴκου
καὶ Ναῦ σε οὐ ηὐδόκησας, κτισθῆναι ἐν τῷ σῶ
δεῖω ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενος.
Ὁ Οἶκος.

Μνήμην τελῶν τῶν Ἐγκαινίων ὁ σοφώτατος
παλαι Σολομῶν, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζώων
προσέφερον ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας· ὅτε δὲ
νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῆ, ταῖς
θυσίας εὐθὺς μετεποίησε· θυσίας γὰρ θυσίαν
εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ὡς φιλόνητος,
τὴν Ἐκκλησίαν ἠγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύ-
την ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενος.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας Ἄννης.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλα-
σῶ, ἐδωρήσω Ἀγαθὲ, Ἄννη βοώση δι' εὐ-
χῆς· σὺ μεταπλάττεις ταῖς φύσεις τῶν ἐν γενέ-
σει· διό μου, ὦ Σωτῆρ, νενεκρωμένην αὐτὴν,
τὴν φύσιν ὡς Θεός, πάλιν καινούργησον, ἵνα
καρπὸν προσάξω σοι, βοῶσα, τῷ παντεπόπτῃ
καὶ Κτίστῃ μου· σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὀ-
λων, καὶ μόνη Φιλόνητος.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελεῖσι πιστοῖς,
τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτί-
σμόν, καὶ χάριτι καὶ ἔλεος· φυλάττε δὲ καὶ τὰ

τον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιβραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μάνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦγος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ,

Γωακείμ ὁ ἱερός καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγοναι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ Δοτῆρι τῶν ὄλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἥς τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Οὐκ ἐν δύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῶ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως καὶ κράζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολῦτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύσασα πάλιν· ὁδὲν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ω θείας ἀγγελίας! ὦ ξένης λαλιᾶς! εἰ κἀγὼ συλληψομαι· Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη, μεγαλοφώνως ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιῶντι παράδοξα.

Συγχαρήτέ μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρανόν, ἐξ οὗ τὸ ἄστρον ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας, Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Υπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς ζεναγμῆς, καὶ προσέσχε Κύριος, δεήσεσιν αὐτῆς· καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ ἀγαθάξει εὐτεχνίαις παραδόξως· ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἄγνην.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμῶλυντε Σκηνή, μολυνθέντα πταισμάσι καθάρισόν με νῦν, τῶν ὀκτιρμῶν σου καθαρωτάταις ῥανίσι, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι, Ἄγνη θεαδόξαστε.

Ἄλλος τῆς Ἁγίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τὸ κάλυμμα, τοῦ σκιώδους διαίρεται σήμερον, Νόμου, καὶ τῆς χάριτος, ἡ εὐλογία προκύπτουσα, λάμπει τηλαυγέστατα, τῇ προκηρύξει τοῦ τόκου τῆς Θεοπαίδος.

Ελήλυθεν, ἕρανόθεν μηνύων ὁ Ἄγγελος, Ἄννη τὰ προοίμια, τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, λέγων· Τῆς δεήσεως, ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ξηραίνεσθαι, τῆς κακίας τὰ ρεύματα ἄρχεται, καὶ βρῦεν τῆς χάριτος, οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, σήμερον τοῦ τόκου σου, κηρυττομένου Παρθένε πανυπέρτατε. Θεοτοκίον.

Ρητόρων σε, κατ' ἀξίαν γεγαίρειν Πανύμνητε, ῥηγῶσαι αἱ πολυφθογγαί, ἀμχανῆσαι συστέλλονται· φόβῳ δὲ τὰ θαύματα, καὶ σωπῆ εὐφημοῦσαι μαγαλύνουσι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεόπτη, Μωϋσεῖ διαγραφῶν, Χριστέ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας, ἡ τάξεις οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτει τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ ἄγχε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Ἁγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ ρίζης ἡ βλαστήσασα, Δαυὶδ· καὶ Ἰεσοσαί, Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θείαν ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὄψανται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν· ἰδοὺ γὰρ δύω ὡς νυδόκησεν, ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεᾶνιν ἦν συνέλαβον, ἐγὼ Προφητικαί, πόρρωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, Ὅρος καὶ Πύλην ἀδιοδευτον, περιχαρῶς Ἄννα, ἐβόα τοῖς παροῦσιν.

Ἄλλος τῆς Ἁγίας. Μεσίτης Θεοῦ.

Οτόμος Θεῶ, δι' Ἀγγέλου σήμερον κηρύττεται, ἐν ᾧ περ ὁ σύνθρονος, Λόγος τῷ Πατρὸς νῦν ἐγγραφίσεται, καὶ πιστοὺς ἐν τῇ βίβλῳ, ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Υμνοῦσι νυνὶ, τῷ ξένῳ μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς, οἱ δίκαιοι πλέκοντες, τὴν εὐχαρι-

σῆριόν σοι αἴνεσιν, τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου, δι' εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεοῦ, κεκρυμμένης σήμερον δηλεῖται ἡμῖν, ἀληθῶς μυστήρια, καταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως, τῆς ἀχράντου Παρθένου, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Γαλήνην πιστοί, καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένη ἀγνή, τὴν σκέπην σου πάντοτε, τὰς ἐπανάστασεις τὰς τῶν θλίψεων, ἀποφεύγομεν πάσας, ἐπὶ σοὶ ὀρμιζόμενοι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ 5'. Θύσω σοι.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειωμένην, καὶ σκιάζει, ἡ ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανῆται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ τῇ αἴγλῃ, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον.

Οὐ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρος, συλλαβῶσα οὐκ ἴστενοχώρησεν.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωανῆν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστὸν, ἡ γεννήσασα σαρκί; θηλάζει δὲ, πῶς ἡ τὸν Κτίστην γάλα θηλάσασα;

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεὸς, γοιμώτατον καρπὸν, νῦν δεδωρῆται ὑμῖν, πανεύφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἀγνήν Περιζεραῖν, συλλαβῶσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαριστηρίου ὡδαὶς ἡ Ἄννα Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι ἁγία Δέσποινα.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αγαλλέσθω φαιδρῶς ἡ προμήτωρ ἡμῶν· σήμερον γὰρ δέχεται, χαρᾶς μηνύματα, τὴν λύπην ἀπωθούμενα, τῇ Συλλήψει τῆς μόνης Θεόπαιδος.

Τὸ τῆς δόξης διάδημα πλέκεται, καὶ ἡ ἀλουργίς ἡ βασιλῆος σήμερον, ὑπὲρ ἐλπίδα ἅπασαν, ἐν νηδυῖ ἀκάρπῳ ὑφαίνεται.

Ιδοὺ πᾶσα ἡ κτίσις γεραίρει σε, τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυστήρια· σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Ιδοὺ θείων χαρίτων πηγὴ νοσητή, δι' ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος ἀναστομοῦσθαι ἄρχεται, ἐν ἀνίκημῳ νηδυῖ ἐκβλύζουσα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εῶρτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγεννημένην ἐν Θεῷ, καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῇ Σάρρᾳ δούς ποτέ, ἐν γῆρα βαθυτάτῳ, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ, υἱὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· σὺ ὁ διανοίξας τὴν στείρευσαν νηδὺν τῆς Ἄννης, Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμέ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πληρώσον με τὰς αἰτήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, ἡ σώφρων Ἄννα καὶ στείρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. Ὅθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Οὐχ ὡσπερ Εὐα καὶ σὺ τίκτεῖς ἐν λύπαις·
Χαράν γὰρ Ἄννα ἐνδον κοιλίας φέρεις.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίνην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Ο Κύριος ἡμῶν καὶ Θεός, θέλων εἰτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμφυχον καὶ οἶκον ἅγιον εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ, τὸν Ἀγγέλου αὐτοῦ ἀποστείλας πρὸς τοὺς Δικαίους, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν (ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα Μητέρα αὐτοῦ), προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγίου καὶ στείρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γέννησιν. Ὅθεν συνελήφθη ἡ ἁγία Παρθένος Μαρία, καὶ ἐγεννήθη, οὐχ ὡς τινες λέγουσι, μνηῶν ἐπτά, ἢ χωρὶς ἀνδρός, ἀλλ' ἐν νύκτι τελείων μνηῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρός δὲ συναφίας καὶ σποράς. Μόνος γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας ἀπορρήτως καὶ ἀνερμηνεύτως, ὡς οἶδε μόνος ἰσχυρὸς, χωρὶς τῶν τῆς σαρκὸς θελημάτων· καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεός, πάντα καὶ τῆς κατὰ σάρκα αὐτοῦ οἰκονομίας τέλεια προσελάβετο, καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε καὶ ἔπλασε τὸ καταρχάς.

Ταύτην γοῦν τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμνησιν ἔχουσαν τῶν ὑπ' Ἀγγέλου δοθέντων χρησμάτων, τοῦ τῆς

ἀγίαν σύλληψιν εὐαγγελισαμένου τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος. Οὗς (χρησμούς) ἔργα ποιῶν ὁ ἐκ τοῦ μηδανὸς ὑποστήσας τὰ σύμπαντα Θεὸς, διήγειρε τὴν στεριεύουσαν νηδὺν εἰς καρπογονίαν, καὶ τὴν ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον καταγῆρασαν, παιδοτοκὸν μητέρα παραδόξως ἐργάζεται, ἀξίον πέρας τῆς δικαίας αἰτήσεως τῶν Δικαίων τοῦτο παρασχῶν, ἐξ ἧς αὐτὸς ἐμελλε σαρκοφόρος Θεὸς προελθεῖν, εἰς ἀναγέννησιν τοῦ παντός, θυγατέρα τεκεῖν τοὺς σώφρονας εὐδοκίσας, τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προωρισμένην τε καὶ ἐκλελεγμένην. Τελεῖται δὲ αὕτη ἡ Συναξίς ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν ταῖς Εὐορανοῖς, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Τί σοι ἐπαινέσειεν Ἄννα τις πλέον;
Τὸ καρτερόφρον, ἢ τὸ τῆς εὐτεκνίας;

Η Ἁγία καὶ μακαρία Ἄννα ἡ Προφήτις ἦν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ. Αὕτη, συζευχθεῖσα ἀνδρὶ ἐκ φυλῆς Λευὶ, ὄνομα Ἐλκαρά, στείρα οὐσα οὐκ ἔτικτε· καὶ λαθὼν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Φενάβναν τὴν ἀντίζηλον αὐτῆς, ἐτεκνογόνησε μετ' αὐτῆς, καὶ ἠγάλλετο. Ἡ δὲ Ἄννα ὠνειδίετο (ὡσπερ οὐκ ἐξαρκούσης αὐτῆ τῆς ἐπὶ ἀτεκνία θλίψεως), παρά τε τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς ἀντιζήλου καὶ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καὶ πολλὰ περὶ τούτου τὸν Θεὸν ἐξαιτησαμένη, ἦνυε πλέον οὐδὲν, καὶ περ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ἐντολὰς αἰεὶ ἀπόνως ἐπιτελοῦσα. Οὕτως οἱ Ἅγιοι τὰς ἑαυτῶν αἰτήσεις ὀψέποτε καὶ βραδέως παρὰ Κυρίου ἐλάμβανον.

Ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Ἄννα μετὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐν Σηλωμ, ἐν ναῷ Θεοῦ παντοκράτορος, θυσίας τελίσαι διὰ χειρὸς Ἡλεί τοῦ ἱερέως, τῶν θυσιῶν τελοθεισῶν, μίαν μόνην μερίδα ἔλαβε, τῶν λοιπῶν διπλᾶς ἐπιφερομένων τὰς μερίδας, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταύτην υἱὸν ἢ θυγατέρα· καὶ ὑπὲρ τούτου ἠνιάσθη μὲν εἰς ὑπερβολὴν, οὐκ ἀπέγνω δέ, οὐδὲ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Ἄλλὰ τί ποιεῖ; τὸν ἀνδρα ἀπολύσασα οἴκαδε, μόνη κατελείφθη ἐν τῷ ναῷ· καὶ τῷ ἰδάφει ἑαυτὴν καταβαλοῦσα, οὕτω προσηύξατο· Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, εἰάν ἐπιβλέπων, ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δούλην σου, καὶ τὴν ταπεινωσίμην μου, καὶ δώῃς μοι καρπὸν κοιλίας, σοὶ αὐτὸν δίδωμι τοῦ δουλεύειν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Τί οὖν ὁ Θεός; παρήκουε τῆς δεήσεως αὐτῆς; οὐμνουν. Ἄλλὰ τί; ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μὴ ἀφισταμένην ἐκ τοῦ ναοῦ τὴν Ἄνναν εἶδεν, ὁλλὰ προσευχομένην καὶ ὄχλουσαν, οὐ καρπὸν μόνον κοιλίας ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦ τεχνησομένου υἱοῦ τὴν προσηγορίαν προσέειπε. Καὶ λαβοῦσα πληροφορίαν, ἐκείθεν κατήρχετο, σκιρτώσα καὶ εὐφρανόμενη. Καὶ συλλαβοῦσα, τέτοκε Σαμουὴλ τὸν Προφήτην. Καὶ μετὰ τὸ ἀπογαλακτισθῆναι αὐτόν, ἀνέβη σὺν αὐτῷ ἐν Σηλωμ, καὶ προσέειπε Κυρίῳ τῷ Θεῷ, τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμουσα· καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν Ἡλεί ὁ ἱερεὺς, λέγων· Δώῃς σοὶ ὁ Θεὸς καρπὸν κοιλίας ἕτερον, ἀντὶ Σαμουὴλ τοῦ Υἱοῦ σου. Καὶ τέως λαβοῦσα τὸν υἱὸν κατήλθε, διὰ τὸ εἶναι αὐτόν ἔτι σφόδρα νήπιον. Ὅτε δὲ μεράκιον γέγονε, λαβοῦσα τοῦτον ἐκ χειρὸς, ἀνέγαγεν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου Παντοκράτορος· καὶ τὴν ἐφειλομένην εὐχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδοῦσα, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς χεῖρας Ἡλεί τοῦ ἱερέως, ποιήσασα αὐτῷ καὶ Ἐφροὺ καὶ διπλοῖδα μικράν. Ὁ δὲ ἐλειτούργει Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἐμπροσθεν Ἡλεί τοῦ ἱερέως· καὶ βλέπουσα ἡ Ἄννα ἠγάλλετο.

Προσθεῖσα δὲ, ἔτεκεν ἔτι υἱοὺς τρεῖς, καὶ θυγατέρας τρεῖς. Καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἱερῷ, προσέειπε τῷ Κυρίῳ ἐξομολογούμενη· καὶ ἀναστᾶσα, προσηύξατο ᾠδὴν τοιαύτην λέγουσα· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐφράνθη ἐν Σωτηρίῳ σου. Καὶ πᾶσαν τὴν ᾠδὴν ἐκελάδησεν, ὡς προφῆτις, καὶ μῆτηρ Προφήτου· διὰ τοῦτο ἔλεγεν· Ὅτι στείρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν· αὕτη μὲν γὰρ ἐσκήρτα καὶ ἠγαλλιᾶτο ἐπὶ τοῖς ἐπτά· Φενάβνα δὲ, ἡ ταύτης ἀντίζηλος, ὡσανεὶ πέντε τέκνα ἔχουσα ἢ καὶ ἑλάττω, ἀποστερωθεῖσα, οὐκ ἔτι ἔτικτεν. Ἡ δὲ Ἄννα, ἐπὶ χρόνους ἰκανοὺς τῷ θεῷ βίῳ ἀρκείασα, καὶ τῷ Κυρίῳ ἐξομολογούμενη αἰεὶ καὶ προφητεύουσα, μετέβη πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἀντίπα κειμένου.

Στίχ. Ἐξήγαγες γῆς τὸν Στέφανον καὶ βίου·
Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας Λόγε.

Οὗτος ὁ ἀρτιφανὴς ἀστήρ, ὑπῆρχε Κωνσταντινουπόλεως γέννημά τε καὶ θρόνον· πατέρες δὲ αὐτῷ, Ζαχαρίας καὶ Θεοφανῶ, πάση ἀρετῇ καὶ συνέσει κοσμούμενοι, τὰς οἰκίσεις ποιούμενοι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ζεύματος, οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τοῦτον ἡ μῆτηρ ἐγκυμονοῦσα, παντοίας τροφῆς παχυτίρας ἀπέχετο, ἄρτω καὶ λαχάνοις καθύδατι ἀρκομένη, μέχρι τοῦ τοκετοῦ· τοῦ δὲ παιδὸς τεχθέντος, Σταυρὸς φωτεινὸς καὶ ὑπέρκαλλος ἐν τοῖς στέροισιν αὐτοῦ ὤραθη· ὅπερ σημεῖον τῆς εἰσύτερον γνομίμης τοῦ βίου σταυρωσῆος γέγονε καὶ δέδεικται. Ἐπεὶ δὲ καὶ σπαργάνοις ἐνειλήθη ὁ παῖς, ἀνάγκη ἦν καὶ μαζὸν ἔλκειν· καὶ εἶγε τῇ μητρὶ δαψιλεσίτερας τροφῆς ἐμφορηθῆναι ἔδοξεν, οὐδόλως ἦπτετο τῶν μαστῶν. Πολλάκις δὲ καὶ διὰ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τοῦτο συνέβη. Καὶ λοιπὸν ἡ τοῦ παιδὸς τροφή τῆς μητρὸς ἦν ἐγκράτεια. Ἐντεῦθεν ἐκπληξίς ὁμοῦ καὶ θλίψις εἶχε τοὺς φίλους ἅμα καὶ συγγενεῖς.

Εἶτα βαπτίζεται, ἀπολύεται τῶν σπαργάνων, ἀπογαλακτίζεται, κατὰ λόγον αὐξάνει, εἰς τὴν διατριβὴν τῶν γραμμάτων ἐκπέμπεται, ἃ καὶ προθύμως μετήρχετο, καὶ ἦν τοῖς γενεῶσιν ὑπερασσίμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκποδῶν ὁ Θεμισθῆς ἐγένετο Θεόφιλος, παρατυτικά ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ὁ ἱερός καὶ Δεῖος Μεθόδιος ψήφῳ Δεῖα ἀνάγεται, καὶ ὁ τίμιος Ζαχαρίας, ὁ τοῦ δε Πατρὸς, ὑπ' αὐτοῦ χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ τῷ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας κλήρῳ καταλέγεται. Τότε δὲ ὁ Δεῖος Στέφανος κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ κληρικὸς τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας καθίσταται, καὶ τῷ Πατρὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐνδελειχῶς ἀπίοντι.

Τῷ οὖν ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ παιδὸς, ὁ Πατὴρ τὸν βίον ἀπολιμπάνει· αὐτὸς δὲ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κρυφαίου Πέτρου ἐγκλείσας ἑαυτόν, ἀπρόϊτος ἦν προσευχόμενος, καὶ λαχάνοις ὡμοῖς ἀρκοῦμενος. Ἐν τούτοις αὐτοῦ πολιτευομένου, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιφαίνεται αὐτῇ ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, καί φησιν· Εἰρήνη σοὶ τέκνον· καλὴ σου τῆς προθυμίας ἡ ἀρχή· ὁ Κύριος ἐνδυναμώσασαι σε. Εἶτα ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐγκαρτερήσας, καθορᾷ τὸν Δεῖον καὶ Ἱερομάρτυρα Ἀντίπαν αὐτῷ λέγοντα· Εἰρήνη σοὶ τέκνον· ψάλλε μοι, καὶ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω. Ἐκτετε δὲ ἐπέτειεν ἑαυτόν πλέον εἰς προσευχὴν καὶ νηστείαν,

ἀπαξ ἢ δις τῆς ἑβδομάδος τοῦ λαχάνου μετίχων· κραιμ-
βη δὲ ἦν, ἀνευ ἁλατος.

Οὕτως ἐαυτὸν καθαγίνας, τῆς τοῦ Προσβυτέρου τιμῆς
ἀξιούται, πλείστα ἐργασάμενος θαύματα. Τῷ δωδεκάτῳ
γὰρ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Βασι-
λείου, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς ἡλικίας τοῦ Ὁσίου, σεισμὸς
μίγας γίγονεν, ὑφ' οὗ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα παν-
ταχθεὶν διαρράγέντος, ἐξῆλθεν ἐκίθην ὁ Ὁσιος, καὶ εἰσ-
ῆλθεν ἐν τινι ταπεινῷ λάκκῳ. Ἐν ᾧ προσκαρτερήσαντος
χρόνους δώδεκα, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐ-
τοῦ καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ οἱ ὀδόντες ἐχαινώθησαν, καὶ
σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου παρελύθη· πάνυ γὰρ ἦν
ὁ τόπος ὑπὸ τῆς πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενος. Καὶ ἀ-
ναγκασθεὶς ἐξῆλθε τοῦ λάκκου ὅλως νενεκρωμένος· καὶ ὑ-
περάνω σανίδος καταστρώσας, καὶ τρίχινον ὑποθεὶς σάκκου,
ἀνέκλιεν ἐαυτὸν ἄνωθεν τοῦ σάκκου. Ἐἶτα τὸ Ἀγγελικὸν
ὑποδύς σχῆμα, ὁπότεν ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν
Θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελεῖ, ἐν τῇ ἀπολύσει μίαν ἰσάδα
ἐλάμβανε, καὶ ὕδατι βραχυτάτῳ τῷ στόματι αὐτοῦ περικλύ-
ζων, διέμεινε τούτοις ἀρκούμενος. Οὕτως ὁ μακάριος ἐπὶ
πέντε καὶ πενήκοντα ἔτεσι τὸν ἐπίπουον καὶ τραχὺν τῆς
ἀσκήσεως δρόμον διηनुκῶς, τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει τῆς ὅλης
αἰτοῦ ζωῆς, ἢ μᾶλλον νεκρώσεως, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυ-
ρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Σωσιθέου, Ναρσοῦ, καὶ Ἰσαάκ, διὰ ξίφους τε-
λειωθέντων.

Στίχ. Σωσίθεον σωθεῖσιν ἐγγράφει λόγος,
Ἵπερ Θεοῦ σώζοντος ἐκτετμημένον.

Πέρσης κάραν σοι, Χριστέ, Ναρσῆς προσ-
φέρει,

Κρεῖττόν γε δῶρον συμυροχρυσολιθάου.

Πάθεις τὸ λείπον Ἰσαάκ. Σάρρας τέκνου,
Σφαγεῖς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαάκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Δροσοβόλος μὲν, ἢ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη
ποτέ· νῦν δὲ, ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευμα-
τικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημέ-
νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῇ Θεοδόχῳ ταύτῃ νέα σκη-
νῇ, πάντες, οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικῆ,
δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ
ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὀἰ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ Θεῷ ἔρωτι,
δεῦτε, ἐν παστάδι ταύτῃ τῇ μυστικῇ,
συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κραζόντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Θεῖον σκηνώ-
μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν
γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ἁγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν, ἰκέτευεν, Ἄν-
να τὸν Δεσπότην τοῦ παντός· καὶ τῆς
αὐτῆς ὁ συμπαθῆς φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὸν
κυήσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς ἠϋ-
δόκησεν.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ, ἀπάρχεται,
Ἄννα ἐξυφαίνεσθαι γαστρί· ἦν ὁ Θεὸς
καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς
ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθρούς, τοὺς πο-
λεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐώδες ἐν γαστρὶ, συνέλαβες,
Ἄννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυῶς,
εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, τὸν πνοαῖς τῆς
χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστέ, δοξάζομεν,
ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, δίχα τροπῆς
ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠνέσχες, μὴ ἐκσῶς τῆς φύ-
σεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κρηπίς ὑπεσήρικται τῆς σωτηρίας, καὶ βᾶ-
σις τῆς χάριτος, ἢ τῆς Παρθένου Σύλλη-
ψις· ἐν ἣ ὑπὲρ ἔννοιαν γεννήσεται, τῶν γηγε-
νῶν, ἢ ἐλπίς, μελπόντων Χριστῷ διηνεκῶς· Εὐ-
λογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον ἐπαγγελία, τοῦ Κτίστου
τὴν ὑπαρξίν, σήμερον προμηνύεται, λαμ-
βάνον καὶ ἅπασαν, κατακαλύπτον τὴν γῆν,
τρόπῳ τῆς γεννήσεως· διὸ, τὸν εὐεργέτην Χρι-
στὸν δοξάζομεν.

Ελύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας, οἱ Δίκαιοι
σήμερον, καὶ Εὐσας τῶν τῆς λύπης δε-
σμῶν, μηνύματα ἔλαβον, ἀπολυτρώσεως· ὅθεν
καὶ τὴν ἐκβασιν Χριστὸν, ἐπεκαλῶντο τὸν τῆς
ζωῆς χορηγόν.

Θεοτοκίον.

Ὀὦν ἀπερίγραπτος ἐν τοῖς ἀχράντοις, κὸλ-
ποις τοῦ Γεννήτορος, ἐν σοὶ Παρθένε ἄ-
χραντε, σαρκὶ περιφέρεται, δι' οἴκτον ἄφατον·
ὅθεν καὶ προσίεται γραφὴν, ἐν τῇ εἰκόνι ὁ Ὑ-
περίγαθος.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, ὑφαντὸν ἄνωθεν, ἐκ
Θείας χάριτος, ἢ Ἐκκλησία σου Κύριε,
νύμφη ὡς περ ἐστολίσαστο, καὶ τοὺς οἰκείους
συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα βούσασα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεῦτερος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε,
Παράδεισον νοητὸν, Σκηνὴν ἁγίαν τὴν φέ-
ρυσαν, κατὰ ξύλη τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφό-

ρον τοῦ Σταυροῦ, ὄπλον ταῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἀναρχὸν ἀκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἀχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τῆς Ἁγίας. "Ὀν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Δαυὶδ ἦν προέφησε, Βασίλισσαν ἰδοὺ, γαστρὶ ὑποδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, καὶ τέξω τὴν πάντων προσασίαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασιλέα, Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Η γῆ ἦν κατώκησεν, ὁ γῆς Δημιουργός, τὸ Σκήπτρον τὸ ἅγιον, ἡ νέα Κιβωτός, ἡ Στάμνος τοῦ Μάννα, ἐν νηδυῖ μητρός, τῆς αὐτὴν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Η βάτος ἡ ἀφλεκτος, Λυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ ἔμφυχος Θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐντιμος Ῥάβδος, ἐν γαστρὶ τῆς μητρός, τῆς αὐτὴν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Ανάστησον κείμενον, εἰς βάθημε κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἔχθρους· τρωθέντα ἀτόποις, ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνὴ μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Κάμινος ποτέ.

Τύπον τηλαυγῆ, τῆς φύσεως τοῦ γένους, ἡ τῆς στεριώσεως ὑπέφησεν, Ἄννης ἀπολύτρωσις· Θεοῦ γνῶσιν γὰρ στεριεύουσα, ὑπὲρ ἐλπίδα λέλυται· ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην, καὶ εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Αρμα τὸ φρικτὸν, τοῦ μόνου Βασιλέως, ἐπὶ τῆς γῆς κατασκευάζεται, ἐξ Ἄννης λαμβάνον ἀρχὴν· ἐν ᾧ μέλλει ἐποχοῦμενος, ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι, ὅπως με πρὸ τὸ ὕψος, ἀναβιβάσῃ τῆς χάριτος.

Ιδεῖν ἐπὶ σοὶ, παράδοξα ἡ κτίσις, Θεογεννητορ ὑπερένδοξε· ξένη σε ἡ Σύλληψις, καὶ ἡ πρόσδος ἐξαιρέτος, τοῦ σώματός τε ἅπασα, αὐξήσιν γνωρισμάτων, τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα.

Υδωρ τὸ ζωῆς, ἐκ σῆ Παρθένη βλύσαν, ὁ Ποιητῆς καὶ συνοχεὺς τῆ παντός, τῆς πλάνης τῷ καύσωνι, τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, ἐδρόσισεν, ἠγάσεν, ἐδείξεν καρποφόρον, υἰοθετήσας τῇ χάριτι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρὰ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλέα διανοία, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λαμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνε ἡ Νύμφη, τῆ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· Σὲ ζωοδότα μεγαλύνωμεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παραίσχου· ἄλλον γὰρ οὐκ αἶδεν, εἰ μὴ σὲ Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πάλαι, τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῷ Υἱῷ σου Θεοτόκε, πρέσβευε Παρθένη ἐκτενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυθῆναι τῆς ὑμνήντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις καὶ ἐλπίς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, Ἄννα θεόφρον, χαρὰν νῦν ἀνάλαβε, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, ἐνδὸν ἐν κοιλίᾳ σε, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀσπραπτομένη τὸν Κτίστην μεγαλύνον.

Η ξυνωρὶς ἡ σεπτὴ καὶ αἰοίδιμος, τοῦ πρὸ αἰῶνος Υἱοῦ οἱ προπάτορες, ὁ τοῦ Νόμου φυλακὴς, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρχὴν τῆς χαρᾶς γεγεννηκότες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα τιμάσθωσαν.

Η Δανιὴλ ὄρος μέγα θεθέαται, καὶ Ἰωὴλ Γῆν ἁγίαν ἐώρακε, Πύλιν ἀδιόδευτον, ἄλλος ἦν προέφησεν, ἐσφραγισμένην Πηγὴν καὶ θεῖον Πόκον, τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Η πορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀπορρήτου τῆ Λόγου σαρκώσεως, τὸ θυμιατήριον, τὸ χρυσοῦν ἡ Τράπεζα, ἐν ἧ ὁ ἄρτος Χριστὸς ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἔτερος τῆς Ἁγίας. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Κροτεῖτωσαν σήμερον, τῶν Προφητῶν οἱ πρόκριτοι· ἰδοὺ γὰρ αἱ προρρήσεις, αὐτῶν τῆς χάριτος, ἀρχονται πληροῦσθαι ἀξίως, ἐν τῇ σεπτῇ, Συλλήψει τῆς μόνης, ἀγνῆς Θεομήτορος· ἐν ἧ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ο θρόνος ὁ ἐνδοξος, προτίθεται τοῦ Κτίσαντος· ἡ σωτήριος Πύλη, νῦν εὐτρεπίζεται, μόνῳ τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη διαβατῇ, μόνῳ τηρουμένῃ, δι' ἧς εἰσαγόμεθα, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ρημάτων δεύσεως, Ἰωακείμ σὺν Ἄννῃ βοᾷ· σὺ ἐπήκουσας μόνος, ὁ Ποιητῆς καὶ Θεός·

καὶ τῆς ἀτεκνίας τὴν λύσιν σὺ παρασχών, ρίζαν ἀφθαρσίας, ἐδώρησω Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς σέ δοξάζουσιν.

Η κλίμαξ στηρίζεται, δι' ἧς ὁ Κτίστης Κύριος, καταβάς ἀνεκλύσει, ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν· Χαίροις οὐρανὲ σὺν Ἀγγέλοις· χαῖρε Θεοῦ, ἡ σύμπασα κτίσις· χαίροις τὸ ἀνθρώπινον, γένος χάριτι θεοῦμενον. Θεοτοκίον.

Υμῶ σου τὴν ἄφατον, φιλανθρωπίαν Δέσποινα· σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου, σὺ μου τὸ καύχημα, σὺ με χορηγὸς τῆς σοφίας, σὺ με χαρὰ, σὺ μου προσδοκία, σὺ μου τὸ ὀχύρωμα, τὸ κραταίωμα καὶ στήριγμα.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἑγκαινίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Η ν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν Πνεύματι, Ἀγαθὲ, καὶ κάλλυνον, ἀκτίσι ταῖς θειοτάταις, ὁ τῆ δόξη δοξάζων, τοὺς ἀξίως τοῦ Ναοῦ, Ἑγκαίνια ἐκτελοῦντας. Τῆς Ἁγίας Ἄννης, ὅμοιον.

Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης, ὁ Κύριος ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτῃ, τὴν μόνην ἀπειρογάμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως· ἦν ὁ θεῖος καὶ κλεινός, καθορῶν Ἰωακείμ, ἡγάσθη καὶ ἐγεγήθει.

Ἄλλοτερον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Η τοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στείρας νηδύος, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ· ἦν μακαρίσωμεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος,

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Α πόθεσθε Ἀδάμ, καὶ Εὐὰ πᾶσαν λύπην· ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γὰρ, ἐν στείρα παραδόξως, καρπογονεῖται σήμερον.

Προπάτωρ Ἀβραάμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὀρῶντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἐκ ρίζης ὑμῶν φύουσαν.

Χαῖρε Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα χαῖρε· ὅτι, χαρᾶς καὶ σωτηρίας, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρπογονεῖται σήμερον.

Χρὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ, Ἄννα καρπὸν ἐκφύει, δι' οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Συγχαρήτε φυλαί, πᾶσαι τῇ στείρα Ἄννη· ὅτι καρπὸν κοιλίας, ἐκφύει παρ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε· ἰδοὺ γὰρ, τοῦ Κτίστου τῶν ἀπάντων, Μήτηρ ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα, τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεπηγεργμένῳ. Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυὶδ, βασιλικὴ Πορφυρίσ ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰωακείμ βλασταίνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μουσικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ωδὴ γ'· καὶ 5'.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμηγένους, καὶ Εὐγράφου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς παναοίδιμε Μηνᾶ, ἐκπευματιζόμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρέμενος, θεολόγον γλώσσαν, ἔφερες στεφρότατα, ταῖς θείας ἀντιδόσεις σκοπόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργει τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ Ἐρμογένης ὁ ἐνδοξος· καὶ κατοπτώμενος τῷ πυρὶ πλειόνως, ζέσιν τὴν ἐγκάρδιον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος· ᾧ καὶ πρεσβεύει νῦν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλη συνθλαττόμενοι σοφοί, κόλπον πρὸς θαλάττιον, ἐναπερρίφητε Ἅγιοι· νεύσει δὲ κρείττονι, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, τῆς τρυφῆς ἰθύνητε, βυθίσαντες κακίας τοῦ ὄφεως· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλα Στιχηρὰ,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο ἄστερες πολύφωτοι, νοητῶς ἀνατείλαντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρ-

τυρες, τῶν ἀγώνων τῷ φωτί, καὶ θαυμαίων ταῖς λάμπουσιν· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ ἀγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Καλλικέλαδον ὄρηνσε, πρὸς τὸ ἄλλος φωνήσαντα, τῶν ἀγώνων ἐνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἐλκύσαντα, Μηνᾶ καὶ τὸν Εὐγραφοῦν, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἐχθροῦ, διαδράντα τὰ θήρατρα, τὰ πολύπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαυλεις, καλίας τε οὐρανίους, μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν στερισκόμενοι, κεφαλᾶς τεμνόμενοι, καὶ στρεβλοῦμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν· οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οὕτως ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξύγραφος, ἀθλητὰ ἐδείχθη, Καλλικέλαδε Μηνᾶ, ῥητορεύουσα σαφῶς πίστιν εὐσεβῆ, καὶ δόγματα σωτήρια, δι' ὧν Θεὸς ἐδόξασθη· καὶ ὠραῖον κάλλει, τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηνας, ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος διὰ σοῦ τετύχηκε, καὶ τοῦτον συναθλητὴν, καὶ τῶν ἀγώνων κοινωνόν, σὺν Εὐγράφῳ, τῷ καλῶς ἐφεπομένῳ σοι, παμμακάκαρ ἀπέδειξας. Καὶ νῦν ἐν παρόρησίᾳ, τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παριστάμενοι, μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὃ ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, ἐν ἀγνεῖα φύλαττε τὴν ποιμνὴν σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα περιέπων αὐτήν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικὴ χορεία, εὐσεβεῖς πρόμαχοι, σήμερον πιστῶν ἀναδείκνυνται, Τυράννων πᾶσαν καθελόντες δυσσέβειαν, Μηνᾶς, Εὐγράφου καὶ Ἑρμογένους οἱ σοφοί· ὅθεν τῆς τριφώτου συναριθμοί, Τριάδος ὑπάρχοντες, τῷ γνόφῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, σὺν ἁ-

σωμάτοις Χορείαις ἀγαλλονται, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Αγκάλας τὰς ἀχράντους σου, ἐν αἷς Θεῶν ἐβάσασας, Παναγία, ὑφαπλώσασα νυγί, σκέπασον ἀπὸ πάσης, ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας, ἐλπίς τοῦ κόσμου Θεοτόκε Ἀγνή.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, τὴν γῆν πᾶσαν Μακρόθυμε, τῶν πιστῶν δέ, ἐπιστήριξας ψυχᾶς· διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας, τῶν πόθῳ τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμᾶς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὄσέα γυμνα, ἐκβλύουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Στερόρους ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Στεφάνοις δόξης κοσμήμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Τὴν θείαν στέργοντες εὐκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τῆ βίου τερπνὰ ἀπίσασθε, πᾶσαν τε δυναστείαν περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζῶν, Μάρτυρες εὔρατε.

Ενθὲν ζήλω πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας κατέσβεσαν· καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας περιφανῶς, ὠφθησαν ἐν πίσει, Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάντα γενεαῖς αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

ᾠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αἴγλη ἕρανίω, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς ἀ-

πάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἤσραψαν, τοῖς μελωδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότης Μηνᾶ Σαυμαστῆ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κίρα, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἐχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδόν, μάρτυς ἀνδρικώτατα.

Υμνεῖ τὸν Σωτῆρα, Ἐρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδρότερον, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων, βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος σαρκί, χάριτι δεικνύμενος· Θεοτοκίον.

Μόνην γυναιξί σε, τὴν ὡραίαν τῷ κάλλει εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστρός σε, προεκήλυθε Κόρη, Χριστός, θείαις ὡραιότησι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε γεραίρομεν· Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν σιῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώθησαν δόξη τῇ θείκῃ, Μηνᾶς Ἐρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὐγραφος, καὶ προθύμῳ γνώμῃ, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασιάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενα· ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ριφέντες ἰθύνησαν, πρὸς κείμενα οὐράκιον· αἶς ἐν πίσει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατέ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς Σαυμαστὸς, ὁ κλεινός, Ἐρμογένης, ἡ πάνσεπτασ δυαῖς, τῆς ἀγίας Τριάδος, πολυθεὸν φῶναγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν· καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιτῆν, καὶ Θεόν σε καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομ-

φαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψόμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τῷ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὰ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

ᾠδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Νόμους διαγγέλλων φῶταυγείς, ἀνόμως σου τὰ ὄμματα, ἐκκεντήθεις Μηνᾶ ὑπὴνεγκας, καρδίας τοὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἔχων ἐμμελῶς, ἀποσκοπῆντας, καὶ μελῶν χαρμονικῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠφθη σου ἡ γλῶσσα τῷ πυρὶ, τοῦ Πνεύματος Σοφώτατε, ἐκτεθηγμένη ἐν τῷ τέμεσθαι· ἐλάλεις γὰρ κελადῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, καὶ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, μεταγῶν εἰς εὐσεβῆ, δόξαν ἐμφανῶς τῆ ποιήσαντος.

Μεγάλως τὸ πάθος καρτερῶν, τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, ὁ Ἐρμογένης τὴν τοῦ ὀφρεως, καταπατῶν κεφαλὴν, καὶ ὁδὸν στελλόμενος, γνώμη ἀκλινεῖ τοῦ Μαρτυρίου, εἰσάγουσαν πρὸς ζῶν, τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Απληγον τηροῦντι τὴν ψυχὴν, Χριστός σοι ἐπιφαίνεται, σὲ τὰς πληγὰς Μηνᾶς ἰώμενος, ἀνδρείως τε καρτερεῖν, σὲ ἐγκλεούμενος· ὅπως διὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν, ἐλέους ὁ θελητής, πάντων τῶν ἀγίων ἐργάσθαι· Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, ἐβλάστησάς ἀνθήσασα, τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς κτίσεως, μαράναντα τὰ φυτὰ, τῆς ἀκαίρου γνώσεως· πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεστάτην, φυτεύσαντα εὐσεβῶς, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τί μάτην ταρατῆ, ἐβῶν ὁμοῦ, δικαστῆ παρανόμῳ αἱ Μάρτυρες; δυνάμει παρεχόμενος, παρίσταται ἡμῖν, μόνος ὁ ἐν ἰσχυί, ἀήττητος ὑπάρχων· ὑπὲρ αὐτὰς αἰκίσεις, κατ' ὑπομόμενον στερρότατα.

Υπῆρξεν ἀθρόα, ἡ μεταβολὴ, Ἐρμογένους σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον· λουτρῷ γὰρ ἐκκαθαίρεται, καὶ κρίσει θείκῃ, τῆς ἀρχιερωσύνης, τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, διδαχαῖς καταμαζῶν, τοὺς ἐν κηκτὶ δεινῶν ὑπάρχοντας.

Ρητόρων λιπόντες, ἀδόκιμον νοῦν, ἀγραμμάτων πλοκαῖς ἠλιεύθητε, σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος, ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς, Μάρτυρες καὶ πρὸς πᾶσαν, βασιάνων καταιγίδα, δυνατοὺς ἐν ἰσχυί, ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ὄφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, βροτοὺς ἐπουρα-

νίους, αὐτοῦ τῆ καταβάσει, ἐργασάμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγγίαν ἀδιήγητον.

Ὡδὴ 5'. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Σώζεις Ἰωνᾶν, θηρὸς τὴν Τριήμερον, τυποῦν-
τα ταφὴν σου Παντοδύναμε· τὰ δὲ σώ-
ματα, τῶν Μαρτύρων πελάγει ριπτόμενα, ἰθύ-
νεις γαληνοτάτον, πρὸς ὄρμον τῆς ταφῆς, ἔνθα,
σου τὸ θεῖον βούλημα, εἰς ἡμῶν ἑτῶν πιστῶν
περιπαίησιν.

Σώματα ὑμῶν, ἀήττητοι Μάρτυρες, βυθὸς ἀ-
σινῆ τῆ χέρσῳ δέδωκε, προηγμένων, ἑρα-
νίων Ἀγγέλων μακάριοι, καὶ πᾶσι τὴν κατὰ
θεσιν, δηλούντων τὴν ὑμῶν, ἔσαν ἰαμάτων ἐκ-
βλυσιν, καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Τάξεις νοεραὶ, ὑμῶν κατεπλάγησαν, τὴν ὑπο-
μονήν· ὅπως τὸν ἄσαρκον, μετὰ σώματος,
ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες, καὶ νίκης
τῆς σεφάνους ἀνεδήσασθε, θρόνῳ Θεῷ παριστά-
μενοι, καὶ ταῖς θείαις αὐταῖς πυρσευόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ε"στη μέχρι σου, Παρθένε ὁ θάνατος· ζῶν
γὰρ Χριστὸν ἐκουφόρησας, τὸν δωρούμε-
νον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας, τὴν
ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον,
Παναγίαν αἴτησαι, λυτρωθῆναι πταισμάτων
τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**πλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
• **Σ**λιος θῆρ οἶον ἐδέξατο· τῆ Παρθένῳ δέ, ἐ-
• νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυ-
• θε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη
• ρέυσσεως, τὴν τεκῆσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκίρου,
καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ
Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρα-
σχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος.

Υμνοῖς τὴν σὴν πανήγυριν στέφων Ἀθλοφόρε
Κυρίου, τοὺς σὲς ἀγῶνας κροτῶ, καὶ ἀνυ-
μῶ τὰ παλαισμάτα· ὑπὲρ γὰρ μόνε τῆ πάν-
των Κτίσει, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης,
ἀλλὰ τὸν σὸν σταθῆρόν λογισμὸν ἐκ ἐσάλειψε
τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων· ἄνωθεν γὰρ αὐτὸν
ἐστήριξεν ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ παρα-
σχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῆ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῶν Ἁγίων
τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελά-
δου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, καὶ κελαδεῖν οὐκ ἔχη,
Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσεβείαν ἐκπτύσας Ἐρμογένης,
Ἐπίρξες μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὐγραφε, τρώσεις φέρων,
Ὁξὺς Θεοῦ κάλαμος ὠφθης, εὐ γράφων.

Εὐκελᾶδος δεκάτῃ Μηνᾶς ξίφει αὐχένα
δῶκεν.

Οὔτοι ὄπῃρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμίνου· ζητή-
σιως δὲ γενομένης παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων περὶ τι-
νων κινήτων, ἀπεστάλη Μηνᾶς παρὰ τοῦ Βασιλέως
εἰς τὴν αὐτῶν λύσιν· καὶ γὰρ ἐπεπαιδέυτο πᾶσαν σοφίαν,
καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἐξήσκητο λόγους, ἐν Ἀθήναις
τὰ πολλὰ διατριψας, καὶ τῆς ἐκεῖθεν εὐγλωττίας μετेशη-
κῶς, ἄτε Ἀθηναῖος ὢν καὶ τὸ γένος. Οὗτος, παραγενέ-
μενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὐ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν κινή-
θέντων τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἤγαγε, πᾶσαν διαλύσας παρ' αὐ-
τῶν προτεινομένην ἀμφιβολίαν καὶ ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ
τοὺς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως τὸν λόγον παραδεξαμέ-
νους βεβαιότερον ἀντέχεσθαι ἔπεισε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀ-
σθενούντων ἰάσατο.

Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτων μαθὼν, ἀποστέλλει Ἐρ-
μογένην τὸν Ἐπαρχον, ἐντειλάμενος ἀποστῆσαι τὸν Μη-
νᾶν τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· μὴ πειθόμενον δὲ,
παντοίως αἰκισάμενον ἀπολέσαι. Ὁς, τὸν Ἅγιον τῷ ἑαυ-
τοῦ παρασθησάμενος βήματι, ἐπεὶ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ἀντι-
λέγοντα τοῦτοῦ ἔωρα, πρῶτον μὲν ἐκπελματοῖ τοὺς πόδας,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνει.
Ἐπεὶ δὲ τὰ λωβηθέντα μέρη τοῦ σώματος παραδόξως εἶδε
τὴν ἰασιν δεξάμενα, καὶ δὴ ἄγγελους τὴν τοῦ Ἁγίου
Μηνᾶ περισκεπόντας κεφαλὴν, μεταβαλὼν πιστεύει τῷ
Χριστῷ, καὶ παρὰ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τὸ Βάπτισμα δέχ-
εται, καὶ παρὰ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων τὸ τῆς ἀρ-
χιερωσύνης λαμβάνει ἀξίωμα.

Ταῦτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς, ἀναξεύγυσι πρὸς τὴν
Ἀλεξανδρείαν· καὶ τούτους μεταπιεψάμενος, ἐπιχειρεῖ τῆς
εἰς Χριστὸν πίστεως ἀποστῆσαι αὐτούς. Ὡς δὲ πειθεῖν
οὐκ εἶχε, προσέταξε τὴν τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένους κοιλίαν
λόγη τρωθῆναι, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκμη-
θῆναι, καὶ εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐμβληθῆναι, καὶ τὸ περι-
λειφθῆναι τοῦ σώματος ἐν τῷ ποταμῷ ριφῆναι. Τὸν δὲ ἅγιον
Μηνᾶν ἐν ἀφειγῆ τόπῳ ἀναρτηθῆναι, καὶ λίθον βαρῦτα-
τον ἐξαφθῆναι αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Τούτων δὲ, κατὰ τὴν
τοῦ Βασιλέως πρόσταξιν, τελεσθέντων, διὰ τῆς τῶν Ἀγ-
γέλων θείας δυνάμεως οἱ Ἅγιοι σῶσι διεφυλάχθησαν, καὶ
τῷ Βασιλεῖ παρέστησαν, καὶ αὐτὸς ἀσεβούντα τοῦτον διή-
λεγον. Ἐνθα ὁ Ἅγιος Εὐγραφος, ὑπογραφῆς ὢν τοῦ
Ἁγίου Μηνᾶ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρρησιασάμενος,
καὶ διεξῆλθε πολλὰ κατὰ τοῦ βασιλέως, αὐτὸν ἐνυδρίζων.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τὴν ἤτταν ἄμα καὶ τὸν ἔλεγχον μὴ
φέρων, πλήρης θυμοῦ γεγῶσως, σπασάμενος μάχαιραν τὸν
Εὐγραφον αὐτοχειρὶ ἐξέκέντησε. Συνανηρέθησαν δὲ καὶ ὁ
Ἅγιος Μηνᾶς καὶ Ἐρμογένης μαχαίραις τῶν ὑπηρετῶν
τοῦ Βασιλέως ἐπιθεμένων αὐτοῖς. Ἀννείχθη δὲ τὰ τίμια
αὐτῶν λείψανα θείῳ προστάγματι, καὶ κατετίθη ἐν τῷ
Βυζαντίῳ· ἐνθα νῦν εἰσι θαυματουργούντα, καὶ σημεῖα
ἐργαζόμενα ἄπειρα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ὁ Ἅγιος Γέμελλας, σταυρω-
θεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,
Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἀσμένως φέρει.

Ὁὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· οὐ τὴν ὁδὸν ποιούμενου διὰ τῆς Ἀγκυρανῶν Μητροπόλεως, ἴστη ὁ Ἅγιος κατὰ πρόσωπον· καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ζώνεται ζώνη Ὀιδιπῶν πεπυρακτωμένην, καὶ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν ἕπεται. Ἐπὶ δὲ κατέλαβον τὸ τῆς Ἐδέσσης πολίχνιον, τείνεται ὁ Ἅγιος ἐκ τεσσάρων, καὶ ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζεται, καὶ τοὺς ὤμους σιδηροῖς ἐμπείσεται πυρωθεῖσι, καὶ τηγάνῳ, σιέτος καὶ ῥητινῆς καὶ ἐλαίου μεστῷ, σφοδρῶς ἐκκαέντι ἐμβαλλεται, ἀνωθεν ῥάβδοις τυπτόμενος, σιδηρᾶς ἀκίδας ἐχούσας· καὶ τὴν κεφαλὴν ἦλοις σιδηροῖς καταπείρεται· καὶ τὸ δέρμα τοῦ σώματος προβάτου δίκην ἀποσύρεται· καὶ ἀπολυθεὶς οὕτω, τὸ πρὸς σωτηρίαν Βάπτισμα λαμβάνει (ἀμύητος γὰρ ἦν ἔτι)· καὶ ὑγιῆς ὁλος ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀνέρχεται. Τότε καὶ Δείας ἤκουσε φωνῆς οὐρανόθεν λεγούσης· Μακάριος εἶ Γέμελλε, ὡς πολλὰ κοπιᾶσας. Ἐπειτα τῷ βασιλεῖ παραστάς, σταυρῷ ἀναρτᾶται, καὶ ἦλοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας προσηλοῦται· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, πιστοὶ ἄνδρες λαθρα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, κατέθεντο ὑπὸ τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Ὁὗτος πατρίδα ἔσχε τὴν εἰς πρόποδας τοῦ Κυρναίου ὄρους γῆν ἀποφέρουσαν· οἱ δὲ τούτου γεννιότεροι, ἰδιωταὶ τινες, καὶ ἐν αὐταρκεῖα ζῶντες. Πάντων δὲ καταφρονήσας, ἔτι σφριγῶν καὶ ἀκμαῶν τὴν ἡλικίαν, τὸν τῶν μοναχῶν ἐζήλωσε βίον· εἰωθὼς γὰρ νηπιάθεν τοῖς Σεμνεῖοις παραβάλλειν σὺν τῷ πατρὶ, ἐνὶ τῶν ἱερῶν καταγωγίων συναρμολογηθεὶς παιδοτριβῆ, εἰς ἀσκησίαν γραμμάτων ἐκδίδεται. Καὶ ἐν ὀλίγῳ τό, τε Ψαλτήριον, τοὺς Ἀποστόλων λόγους, καὶ τὴν λοιπὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν διέλαβε. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα τούτου ἔχει τὸν τρόπον, καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου τὰ λήϊα ἐντεῦθεν ἀρχὴν τοῦ προκόπτειν εὐλόγησιν.

Ἐπὶ δὲ πρὸς ἡλικίαν ὁ παῖς μετεπλάττετο, τὸ Ἀγγελικὸν ἔνδυμα ἐμφιάσατο, καὶ πρὸς τοὺς κατ' ἐχθρῶν ἀγῶνας ἀμεταστραπτὶ ἐχώρει, καὶ κάλλος τὸ τῆς ψυχῆς ἀρετῶν τοῖς χρώμασι ἀναμορφωσάμενος, ὡς εἰκόνημα Δείου τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐδείκνυτο. Τότε περιδόξος τις τῶν τοῦ Βυζαντίου Μεγατάνων, ἐν τῷ πρὸς Σαγαριν ποταμῷ, φροντιστήριον ἰδεῖματο· ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, Γαλολεϊκτης (ἐν ἄλλοις Γαλοχέκτης). Καὶ τῷ ἐκέῖσε Ἐπισκόπῳ περὶ τούτου κοινολογησάμενος, τῶν ὑπ' αὐτὸν μεναστηρίων ἰλλογίμους ἐπιλέξασθαι ἠξίου, εἰς λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καινεργηθέντος Σεμνεῖου. Ὁ δὲ, τὸν μακάριον εὐθὺς Θωμᾶν, ὡς περιβόητον ἄνδρα, καὶ ἀκριθεῖ κανόνα τῆς ἐγκρατείας, ἠγεῖσθαι τῶν συνελλυθότων τῷ Ἀρχοντι συμβούλευε. Καὶ δὴ ταύτην εὐφῶς ἐπὶ χρόνου ἰθύνας, ὅσον αὐτὸς ἐκρύπτετο ταπεινούμενος, τοσοῦτον, ὡς ποικίλης ἀρετῆς καταγωγίον, πᾶσιν ἐγνωρίζετο.

Ὡς δὲ λοιπὸν δι' ὄχλου ὑπὸ τῶν παραβαλλόντων ἐγένετο, ἰδυοσχέραινε ἐπὶ τούτῳ, καὶ τί μηχανᾶται; Περισκοπίσας τῶν ἀδελφῶν τὴν ἐξαιρέτην, ἠγείσθαι τούτου διακλεισάμενος τοῖς λοιποῖς τῶν ἀδελφῶν, αὐτὸς, ἐφοδιασάμενος ταῖς ταύτων εὐχαῖς, ὑπώρειται ἑρῶν ἡσυχίας ἀρμοδίον, μονώτατος ἐν αὐτῇ εἰσοικίζεται. Ἄλλ' ἐπὶ τὸν νομῖα ἐζήτησαν τὰ πρόβατα, τοὺς λόφους καὶ τὰς ὑπῤεῖας οὐκ ἐνεδέδωσαν ἱερουνῶντες, ἕως οὐ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπῤεῖαν αἰθήριον τὸν Πατέρα κατέλαβον. Καὶ τῶν χει-

μερινῶν νιφάδων τὸ δριμύ λογισάμενοι, καὶ τῶν Σερινῶν καύσιων τὸ φλογῶδες, τὸν Πατέρα ἐξελεπάρουσαν, ἵνα τί σκληροτέρας ἀγωγαῖς σαυτὸν, λέγοντες, κατατρύχεις, μὴ λογισάμενος τῆς ἐκ τοῦ χοῦς ἡμῶν διαπλάσεως τὴν ἀσθενησαν, ὡς ἐν ταῖς δυσκρασίαις ἐτοιμῶς εἴωθε διαλύεσθαι;

Μόλις δὲ ποτε τούτων συνθέμενος τῇ βουλῇ, μικρὸν γενέσθαι παρηγγυᾶτο τοῖς μοναχοῖς αὐτῷ καταγωγίον. Καὶ τῆς περαιωθέντος, ἐν τῷ Κυριακῷ μόνος ὑπεισελθὼν, τοῖς γόνασιν ὑποκλίνας ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἕδαφος, τοὺς πρὸς τὴν σὴν εὐαρέστησιν, Κυριε, πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀναξίτους ἀνδρας ἀφικέσθαι ἀξίωσον, ἔλεγε. Καὶ δὴ, ὡς ἐξ ἀποστολῆς τότε τινὲς πρὸς αὐτὸν εὐλαβίστατοι προσέβαλον κοσμικοὶ, ἀποκείρασθαι δυσωποῦντες, καὶ συνδιάγειν αὐτῷ εἰς ὑπακοήν. Καὶ ὡς πρὸς Κυρίου τούτους ἐλληλυθότας, τὴν ἱεράν στολὴν ἀμφιέννυσιν, καὶ ὡς τοὺς πρῶτους τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν Ἰωάννην ἐκάλεσε, τὸν δὲ Πέτρον· καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς δεήσεις ἐπιπυνωτέρας ἐποιεῖτο πρὸς Κύριον.

Ἄλλ' οὐκ ἔφερεν ἐπὶ πολὺ ὁ καινεργὸς τῆς κακίας ὄραν τὰς πανουργίας αὐτοῦ καὶ ἐμβολὰς ἡττωμένης. Καὶ δὴ πρῶτον τούτῳ πλήθος ἐπιρρίπτει κωνῶπων, ὡς μήποτε πρὸς βραχὺ ταύτας ὑπενδύουσαι τῷ γέροντι, ἀλλὰ καὶ κοιταζομένη, ὡς σκώλοπις ἐπετίθεντο τούτῳ· καὶ ἀνισταμένη εἰς προσευχὴν, διὰ τῶν χειλέων εἰς τὸν γαργαρωῦνα εἰσέδυνον· εἰδέπου καὶ τὴν βίαν τῆς φύσεως δι' εὐτελοῦς ἐπαρηγόρει τροφῆς, κωνῶπων πλήρες τὸ προσαγόμενον ἦν. Καὶ τούτοις ἐπὶ τρισὶν ὅλοις ἔτεσιν ἐγκαρτερῶν ἦν, ἐν οἷς οὐκ ἐστέναξεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν, λύσιν πρὸς Κυρίου τῶν ἀνιαρῶν ἐπέζητει. Ἄλλ' ὅψι ποτε τῆς ἀποχῆς τῶν κωνῶπων ἐκ Θεοῦ οἰκονομηθείσης, μυταὶ εὐμειγθεῖς ἐπανίστανται τῷ Πατρὶ, τὴν ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὐτῷ δορῶν δαπανηθεῖσαν, ὡς ἠκουημένα βίβη, κατατιτρώσκουσαι. Ταύτας δὲ πάλιν διαδεξάμενοι μύρμηκες, ἐν τοσούτοις χρόνοις τῷ ἀθλητῇ ἀντιπαρετάσσοντο, ἀδεῶς αὐτῷ κατ' ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτῆρων ἐπιρρίπτόμενοι.

Ἄλλ' ἐπεὶ, ὥσπερ τινὰ δρῦν, τούτον ἀμιτῶδλητον ἔδλεπεν ὁ πειραζὼν, ὡς μίᾳς ἡμέρας τὰς ἐπὶ χρόνοις ἐννεαλογισθῆναι τῶν ἀλγεῖνῶν ἐπιφορὰς, ἐπιμανέστερον μᾶλλον αὐτῷ ἐπιτίθεται. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανοῦργος οὐ πρὸς τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀχθεῖσαν εἰδῶς ἔχειν τὴν μάχην, ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτὸν τὸν ἐν εἰκόνι καὶ χειρὶ τιμηθέντα Θεοῦ, οὐ μόνον πρὸς συμπλοκὴν τῆς μάχης παρασκευάζεται, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ συναγαγῶν ὄφεις, ἐπεμβαίνει τῷ μακαρίῳ. Εἰπέειν δὲ πρᾶγμα ὁ λόγος ἐπιγίνεται, ὡς δυσέφικτον τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἦν γὰρ εἶδος ὀφθαλμοῦ τῷ Πατρὶ, ὃ μὴ μορφῆ ὄφιος αὐτῷ ἵπφαίνετο· ἀλλ' ὅπως δὴποτε περιφερόμενος ἴστατο, εἴτε χρεῖδῶς τῇ ἀφῇ κατελάμβανέ τι, ἐν αὐτῷ τῷ σκεύει καὶ ὄφεις ἀνεκαλύπτετο· καὶ τούτο οὐκ ἄπαξ, ἢ δὶς, ἀλλ' ἐν ὅλοις ἔνδεκα ἔτεσι πειραζόμενος ὑπὸ τῶν ὄφειων, οὐκ ἐνάρκησεν· ὅσας γὰρ αὐτῷ ἀνακλιθῆναι τῇ κατὰ συνήθειαν κλίθῃ ἔδοξεν, ἐκατέρωθεν ὄφεις συνανεκλινοῦτο. Ἀλλὰ τούτων ἀβλαβῆς τῇ προμηθείᾳ τῆς προνοίας διεφυλάττετο.

Τούτῳ ποτὶ ζῆν ἀναίμακτον λατρίαν ἐπιτελοῦντι, καὶ ἡδὴ λοιπὸν πρὸς τὰ τέλος τῆς λειτουργίας ἀντι, δράκων ἐρπύσας ποθὶν φοβερός, τὴν κόγχην τοῦ εὐκτηρίου περιεζώσατο· τοῦ συμπονοῦντος δὲ τῷ Πατρὶ ἀδελφοῦ πρὸς τὴν τῆς ἐρουργίας διακονίαν, τότε, εἰς τὴν τοῦ εὐκράτου προσκομιδῆν ἐξελθόντος, τῆς κόγχης τὸ θηρίον ἀπορράγειν, παρὰ τῇ φιλιᾷ πρὸς τῆς εἰσόδου, ὡς βρῦς, ξίλον εἰδείκνυτο Δείμα. Ὡς δὲ τὸ πρὸς σὺνήθεις τῶν μυστηρίων περὶ τῆς ὁ ἱερεὺς, τοῦ Διακόνου τὸ εὐκράτον ἐπιχρονίζοντας ἤσθετο, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδεῖν βουληθεῖς, ἰώρακε τὸν μὴ θῆρα τῇ φιλιᾷ ἐπικείμενον, τὸν δὲ διακονητῆν ὑπέτρομεν ἑστῶτα, πλήρης γενόμενος Πνεύματος, Ἐῖσελθε, καὶ μὴ διακριθῆς, φήσας τῷ ἀδελφῷ, αὐτὸς ἀπερισπαστῶς

τὴν προσκομιδὴν ἐπετελεῖ. Τῇ παραινίσει δὲ τοῦ Πατρὸς ἐκείνος ἀναθαρσύνεται, ὡς ὑπόπτερος ὑπερβάς τοῦ θῆρος, εἰσεῖσι πρὸς τὸν καλέσαντα.

Καὶ τῆς ἱεράς τελεθείσης μυσταγωγίας, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν θῆρα, μὴ πῶ τὴν στολὴν ἀπαλλάξας, ἀτρέμας ἔξεισι προσειπὼν· Εἰ πρὸς τὸ τέλος ἔχεις, τῇ τοῦ Θεοῦ μου προνοίᾳ, ὦ θῆριον, ἐπακολουθεῖ μου. Καὶ πρὸς τὸ ἄκρον ὁ θῆρ τοῦ φαινολίου ἐπικατασχών, συρόμενος εἴλκετο· καὶ ὡσεὶ τίξου βολὴν ἀποστάς, καὶ πρὸς τινα γενόμενος φάραγμα, λόφων ἐξ ἑκατέρων ταύτη κειμένων, ἔστη εἰς προσευχὴν πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦτο τελευταίου προσειπὼν· Ὁ ἐπάνω ὄφειον καὶ σκορπίων τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας πατεῖν εἰρηκῶς, εὐδόκησον καὶ μὴ τὸν ἐλάχιστον, Κύριε, ἐπὶ τοῦ δε τοῦ φάραγτος ἐπάνω τοῦ θῆρος γενέσθαι κατὰ τὸ ρῆμά σου. Καὶ ὡς τοῦτο εἴρηκεν, ὑψωθὲν τὸ θῆριον, ὑπὸ τὸ χάσμα κατεσπάρθη· καὶ αὐτῷ ἑκάτεροι οἱ βουνοὶ ἐπέπεσον, ὡς τοῦ φάραγτος ἀναγεμισθέντος, πεδιάδα γενέσθαι τὸν τόπον. Ὁ γοῦν γέρον, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τὸ κελλίον κατέλαβε· καὶ τότε ἐξάισιον τέρας εἰδείκνυτο. Οἱ ὑπὸ τὴν κέλλαν γὰρ ἐμφωλεύοντες ὄφεις, καὶ τὸν Ἅγιον ἐπὶ τοσοῦτοις ἔτισιν ἐπαλγεῖναντες, ὡς τοῦτου δεδοξασμένον εἶδον τὸ πρόσωπον, οἷα πυρός, μὴ φέροντες τὴν κατὰ καυσιν, ἄρδην ἀποδιδράσκουσιν εἰς τὸν τοῦ χωνευθέντος δράκοντος τόπον· καὶ, Θεοῦ προνοίᾳ, εἰς πλήθος ἄπειρον ὄντες, ἀπώλοντο. Πτηνὰ γὰρ πόθεν τότε, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄφειον, ὡς ἐξ ἀποστολῆς ἰπτάμενα, τοὺς τεθνεώτας ὄφεις καταβρωμα ποιησάμενα, ὄχοντο.

Ἐκτοτε γοῦν τῶν πειρασμῶν ἀφθείς ὁ Πατήρ, χάριν ἐκ Θεοῦ προῤῥήσεων εἴληφε, καὶ μᾶλλον ταῖς σκληροτέροις ἀγωγαῖς ἑαυτὸν προσηρθίζεν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἰσυχίας ἦρα, ὡς πρὸς αὐτὸν πολλοὺς ἰώρα τοὺς εἰσβάλλοντας, ἐπὶ τὰ ἐρημικώτερα τῶν ὀρίων μεταναστεύειν ᾤκηθη. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἠγεῖσθαι τῆς Μονῆς διαταξάμενος, τῷ Πίτρω τὴν τοῦ διαρατικῆ χάριν προδιδασκίαν. Οὐ γινόμενον, ἢ προφητεία τοῦ Πατρὸς οὐ διήμαρτεν. Ὅμως εἰς ἐν χωρήσαντες τῶν τοῦτου προῤῥήσεων, ὡς ἐκ κρασπίδου, τοῖς φιλοπονεῖν βουλομένοις καὶ αἰρουμένοις, τὸ δλον δειξωμεν ὕψωμα.

Τούτῳ ποτὶ ὁ τῶν Ῥωμαίων εὐσεβέστατος ἀναξ Λέων (ὁ Σφόδρ) ὁ τοῦ Βασιλείου υἱός, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναφυεὶ συγγραφάμενος, καὶ σφραγίσας, ἐξαπέστειλε τὴν τοῦ σκοποῦ λύσιν ἐπιζητῶν. Ὡς δὲ τὸν τοῦ γραμματίου Ἀγγελοῦ πρὸς τῇ φλιᾷ τῆς κίλλης ἦσθετο γεγονότα, ἐξω τοῦτου προσυπαντήσας, ἕτερον τῇ χειρὶ ἐσφραγισμένον ἔχων Πιτάκιον, Δείξει τοῦτο, ἀδελφεῖ, εἶπε, καὶ πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε ὑπόστρεφε. Ἐπὶ τούτῳ καταπλαγεὶς ὁ τὸ βασιλικὸν ἐπιφερόμενος γράμμα, Καὶ τί, Πάτερ, τί τῷ ἀποστείλαντι, εἶπε, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητουμένου ἐρῶ; ἐπὶ τὸ προσκομιθεὶν οὐκ ἀπέληφας. Καὶ ὁ Πατήρ· Ἀρκεῖ, τέκνον, ἀρκεῖ· τῷ Θεῷ περὶ τούτου μελήσει. Τότε λαβὼν τὸ Πιτάκιον τοῦ Πνευματικῆ, πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἔρχεται. Καὶ δῆλα ποιήσας τὰ ἐπακολουθήσαντα τῷ κρατοῦντι, ἐξέπληξεν αὐτόν. Ὅτε δὲ καὶ τὴν τῆς γραφῆς γεγενημένην ἔκδασιν τῆς τοῦ γέροντος προφητείας ὁ κρατῶν ἐθεάσατο, πάση μηχανῇ ἐχρήσατο θεάσασθαι αὐτόν· Ὁ δὲ, ἀφιλόκοσμος, καὶ ταπεινόνους ὢν, ἀντιμηχανευσάμενος εὐφῶς, οὐ συνεχώρησε τοῦτο γενέσθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγα, καὶ ἐκ τῶν τοῦτου μαθητῶν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐμάθεμεν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν.

Ὁ ἠγιασμένος οὖν Θωμᾶς, ἐπεὶ καλῶς τὰ τῆς ποιμνῆς διεθετο, τῶν ἐκεῖθεν ἀπάρας, δύσβατον καὶ ἀδιόδευτον χώρον καταλαβὼν, ὡς στρουθίον μονώτατον, ἐν αὐτῷ εἰσοικίζεται, ἀπρόϊτος διελθῶν τῶν νησιῶν τὴν περίοδον. Εἰ δὲ τινα τῶν ἀδελφῶν περὶ ψυχὴν ποτὲ συνέβη κινδύνῳ

περιπεσεῖν, διὸ μακρῷ τοῦ χρόνου τούτους ἐπισκεπτόμενος, τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδίδου· καὶ πάλιν ὡς εἰς ἀναφυχὴν, εἰς τὸν δύσβατον χώρον ἀνέτρεχεν. Οὕτως ἐπὶ πλείστοις χρόνοις διαρκίως, καὶ ἐν γῆρα πῖονι γεγονώς, μικρὸν τὸ σῶμα τρυχωθεὶς, εἰς χεῖρα Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Φωνῆς ἑορταζόντων, καθαρῶς ἔνθα, ἦχος ἐξ-
ακουέται, ἀγαλλομένη τῇ ψυχῇ, Ἀθληταὶ
κατεσηκνωσάτε, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ
μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ηδὺς μοι ἀνεβόα Ἐρμογένης, ὃν περ θνή-
σκω θάνατον· ἐμοὶ τὸ ζῆν ἐστὶ Χριστός,
τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄπειρον· ἐκκοπτέσθω μου
τὰ μέλη, πόθῳ ψάλλοντος· Ὁ τῶν Πατέρων,
Θεός εὐλογητός εἶ.

Φρονήσει στερότατη τῇ τῶν ζώντων, σεαυ-
τὸν ἐνέγραψας, βίβλω ὡς εὐγραφε σοφῆ·
κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενος, ὡς ἐν ἄρματι τῷ
σῶ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς
μετεβιβάσθης.

Θεοτοκίον.

Οὐ φλέξας σου τὴν μήτραν, οὐ σαλεύσας
Παρθενίας σήμαντρα, ὁ σαρκωθεὶς Λό-
γος ἐκ σοῦ, προεληλυθε παρέχων ἡμῖν, ἀφθαρ-
σίαν καὶ ζωὴν, Κόρη τοῖς μέλπουσιν· Ὁ τῶν
Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ρήγγυται σοῦ πρὸ ποδῶν ὁ ματαιόφρων,
συμπατούμενος Μηνᾶ θεόφρον· ὀφθαλμῶν
στερήσας γὰρ σὲ καὶ γλώττης, τὸν λογισμὸν,
οὐκ ἐσάλευσε τῆς στάσεως τῆς κρείττονος·
διὸ γηθοσύνης ἀνεκραύγαζες· εὐλογεῖτω ἡ κτί-
σις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Οτε σε τῇ ὠμοτάτῃ προαιρέσει, ἑκατέρων
χειρῶν καὶ ποδῶν σου, δικαστὴς ἐστέρη-
σεν ὁ παράφρων, τότε σοφῆ, τῶν βραβείων ἐ-
φιέμενος Ἐρμόγενης, Χριστῷ ἐμελωδεις ἀγαλλό-
μενος· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψώτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γμῶ σου Μηνᾶ τοὺς θεοὺς ἄθλους· τιμῶ
Ἐρμογένους τοὺς ἀγῶνας· προσκυνῶ τὰ
λείψανα· ἀναμέλω τοὺς αἰκισμῶς, τὰ δεσμά
τοὺς διωγμοὺς τε καὶ τὰς μάστιγας, δι' ὧν πρὸς
ζωὴν βρωῶντες ἤρθητε· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶ-
σα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, καὶ Λυχνίαν Θρόνον Θεῶ, καὶ Παλάτιον καὶ Γέφυραν μετάγυσαν, πρὸς Δείαν ζωὴν τῆς ἀναμέλποντας· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αύματος ὑπερυψοῦς ἡ δροσοβόλος, ἔξει-
 • κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
 • ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
 • τητος, Παρθένε ἦν ὑπέδυσ νηδύν. Διὸ ἀνυμνῶν-
 • τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα
 • τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψήτω, εἰς πάντας τοὺς
 • αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Γδε, φωταυγῆς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύρων
 πᾶσιν ἐξέλαμψε, καταυγάζουσα, τῆς οἰκθμένης
 τὰ πέρατα, καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρουσα· προσ-
 ἔλθωμεν προθύμως, ἀγιασμὸν ἀπαρυσόμενα.

Ων περ, ἀγαθῶν ἐτύχετε, ἐπουρανίων δό-
 ξης, ἧς ἠξιώθητε, πίστει τὴν φαιδρᾶν,
 μνήμην ὑμῶν τοὺς γεραίροντας, ὡς Θεῶ παρι-
 στάμενοι πάντοτε, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, Μεγα-
 λομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα, καὶ ψυχὴν προσήξατε, τῷ Ποιητῇ
 τῶν ὄλων θυσίαν ἀμωμον, ὀλοκαυθθέν-
 τες, τῷ πυρὶ τῶν κολάσεων, καὶ Μαρτύρων
 χοροῖς ἠρθμήθητε, φωτὶ ἀκραιφνεστάτῳ, κα-
 ταλαμπόμενοι Θεόφρονες.

Ηρθη πρὸς μονὰς σκηνοῦμενος, φωτοειδῆς
 Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ παρίστα-
 ται, Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, ἀπολαύων
 τρανῶς τῆς Δεώσεως, Μηνᾶς σὺν Ἑρμογένει, καὶ
 τῷ Εὐγράφῳ οἱ Θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπω-
 σθείσα φύσις ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ
 νυκτὸς ἐξ ἀγκωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν
 τῆς σκοτωδούς συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν,
 τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
 • μένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
 • καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
 • τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
 • τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ρήτορικοῖς σου λόγοις, καὶ Δείοις θαύμασι
 Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἱερόν
 Ἑρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περι-
 χαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκλήρια,
 ἀμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλ-
 πὶς μόνη, κόσμου παντὸς σωτηρία, ῥῦσαι πυ-
 ρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κό-
 σμου φωστήρων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε Ἑρ-
 μογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρ-
 δίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυ-
 ροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Διὸ τῷ ἐν δόξῃ καὶ
 τιμῇ στεφανώσαντι αὐτοὺς, Χριστῷ τῷ Θεῷ
 ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε
 Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε, Χριστέ ἡ σὲ κη-
 σασα, καθορώσα, τὴν καρδίαν γοερῶς,
 ἐτέτρωτο βοῶσα· Ἀνάστα, ὦ Υἱέ μου, ὅπως
 ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυρια-
 κῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίξαι
 τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνηστῆ-
 ρα τοῦ Νόμου, καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα
 Προπατόρων αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιακόν, στιχολογοῦμεν τοῦ,
 Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὄλον. Εἰς δὲ τὸ,
 Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλο-
 μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἀνατολικά, γ'.
 καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια, δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοὶ τελοῦν-
 τες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν
 Λυτρωτὴν· τὸν μεγαλύνομεν αὐτοὺς ἐν πᾶσι
 τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα, πι-
 στῶς, ἐπετελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ
 δυνατὸν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον

δυναίμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπειράνδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χρισὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ο τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρὸς, ῥυσάμενος, Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δακὴλ· ὁ εὐλογήσας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δῆλόν σε, καὶ τὸν τέττα υἱὸν τὸν Ἰακώβ· ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσης Προπάτορας ἡμῶν, σταυρῆσαι καὶ θάπτεται, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά· συνεγείρεις τε πάντα, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ως ἐν ψεικάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτου μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὠφθη φηρωτής· ὦν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλόνηρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, καὶ ἀξιώσον τυχεῖν, τῆς οὐρανόου Βασιλείας σου.

Ωσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ Ἁγιοὶ Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τῆ πυρὸς, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θυμασός, τρανώς τὴν θείαν δευτέραν σε, ἐπιδημίαν προδηλῶν, Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθίημεν Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί· Ἀβραάμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαάκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας· Δαυῖδ τὸν πραότατον, καὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν καμίνον εἰς δρόσον μεταβαλόντας· αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τῆς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῷ Ἦχου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, οἱ φιλέορτοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν Ἀδάμ τὸν

Προπάτορα, Ἐνώχ, Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ· μετὰ νόμον, Μωϋσῆς καὶ Ἀρῶν, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ καὶ Δαυῖδ· μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἰερεμίαν, Ἰεζεκιήλ, καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα Ἡλιοῦ, Ἐλισσαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας· Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ τοὺς κηρῦξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ασπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεῦειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ἦχος β'.

Εν πίστει τῆς Προπάτορας ἐδικαιώσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἁγιοὶ, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης Στιχολογία. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆ ἤχη, Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑσθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θρασάμενοι. Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχῃ ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ τῶν Προπατόρων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρεῖς παῖδας ὑμῶν, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τὸν ἀναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ νεανίας, συμβολικῶς ὀραθέντα δοξάσωμεν.

Ρημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιλανθῆναι, Χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ετρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αἰτομάτοις, κεχηρμένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν

ἀβροδιαίτων ταῖς ιδέαις, τῷ βασιλεῖ ὠραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ὦν τὸν τοῦ ὄφους ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὐας ἢ ἐκ Δαυὶδ, βλασηάσα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κνοφορήσασα. Κανῶν τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνώμη ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Ἀδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τῆ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἥδη γεγεννημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπιθρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεσάτη προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μαιφόνῳ, πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς Δεῖον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Ῥήτῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βωόντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σηλαίῳ τίκεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὐ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀσρολόγοις ὁ ἀσῆρ ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδοξάσται.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν Θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυὶδ, Νόμους τοὺς πατρῶς, Θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρῶτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Ἄϊνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυῦμνητον ἄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξης ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Τῶν Προπατόρων. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σηθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πο-

λιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλῶσση, καὶ καρδίᾳ, Ἐνὼς ὁ θαυμασίος, ἐπικαλεῖσθαι Θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἠλπισεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέσως βιώσας ἐν γῆ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Γερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεις κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφηνῶς, δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ Βηθλεέμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρος, Ἐδέμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ, τὸ πῦρ μετεβάλλετο· ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς Γυναίξιν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γὰρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Ἐὰν δὲ δόξῃ τῷ Προεστῶτι, λέγομεν·

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰμνήσωμεν πιστοὶ, τοὺς Προπάτορας πάντας, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς ὀραθέντος, δοξάζοντες ἐν ἄσμασι, τὸν αὐτοῦ θαυμαστώσαντα, ὡς τὴν ἔλευσιν, προεκτυπώσαντας τούτου, καὶ τὴν γέννησιν, τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως, τῷ κόσμῳ κηρύξαντας.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Ἀυτοκρατόρων θεία χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἢ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις· τὸν γὰρ Τυραννον ἐζώγησε, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μυσικῆς, μέλλῃ παναρμονία, τοὺς γενναίους οὐ κατέδελξαν, καὶ χρυσοῦ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Υμνωδίαίς Πανύμνητε, οί ἐν Βαβυλῶν Παῖ-
δες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρ-
θεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τῶν Προπατόρων. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελω-
δήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον·
ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς θεαῖς καλλυνόμενος,
ᾤφθη τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, ᾧ μελωδοῦμεν
πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιδῶν σου Θεός τὸ εὐγενές, τῆς γνώμης τὸ ἀ-
κέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, δευ-
τέρου κόσμου σαφῶς, ἀρχηγόν σε δείκνυσι, σώ-
σαντα αὐτῷ παντός ἐκ γένους, κατακλυσμοῦ
αἰσθητοῦ, σπέρμα, ὡς αὐτὸς διετάξατο.

Νῶε τὸν φυλάξαντα Θεοῦ, τὸν νόμον ἀπα-
ράτρωτον, καὶ εὐρεθέντα τότε δίκαιον,
τῇ γενεᾷ ἑαυτοῦ, καὶ ξυλίην σώσαντα, πάλαι
Κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προσταῖζει παντουργικῆ,
ὑμνοῖς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατανύξεως ἡμῖν, πηγάζει τοῖς τιμῶ-
σί σε, Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σου, εὐφραί-
νουσα καὶ ψυχᾶς, καὶ καρδίας πάντοτε, τῶν
εἰλικρινῶς μακαρίζοντων, τῆς τρόπου σου τοὺς
σεμνοὺς, καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φαίτη, ἀνακλί-
νεται, καὶ σπαργανοῦται ὡσπερ νήπιον·
καὶ Μάγοι ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τῆτον
ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς,
βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία.

• **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
• ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνε-
• βλάστησας ἐξ ὄρουσ ὁ αἰνετός, κατασκίου
• δασέος, ἤλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
• ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μυθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο
μοὶ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν
τρίσι Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες,
τὴν παρα σου τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυραίνους
ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νικερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλόνηρωπε τὰ σπῆ-
μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε
ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἀπάντων, οἱ αἱ
Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νῶς καθαρότητι.

Οραϊώθη ᾧ Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον,
ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσοῦ, εὐ-
σεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύστε, ἐμπεριπατοῦντες

χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χο-
ρείαν παγκόσμιον.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, Ὅρος προδιέγραφε σα-
φῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τρίτοιοι δὲ Παῖδες, κα-
θορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον
τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ
Κτίστην καὶ Κύριον.

Τῶν Προπατόρων. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Επαίνοις τιμαίσθω, ἐνθέοις ὁ Σῆμ, πατρικὴν
εὐλογίαν καρπούμενος, καὶ ἐναντι εὐάρε-
στος, δεικνύμενος Θεῷ, καὶ τοῖς τῶν Προπατό-
ρων, χοροῖς κατειλεγμένους, καὶ ἐν χώρα τῶν
ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Ιδεῖν ἤξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβραάμ τὴν
ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ· καὶ ἐμπλεῶς
ἐγένετο, χαρᾶς Πνευματικῆς· τοῦτον οὖν δια-
νοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες,
ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θεῖμις, ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, τὴν
Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, ὡς φίλος
γεννησιώτατος, παμμακάρι Ἀβραάμ· ὅθεν μισθὸν
κομίζη, τῆς ξένης ξεναγίας τὸ γενέσθαι ἀπεί-
ρων, Ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ
ἀρχὴν ὁ προἀναρχος δέχεται· πτωχεύει
δὲ ὁ πλούσιος· καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φαίτη
τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνά-
πλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία.

• Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
• μεγάλης βουλήσ σου τὸν Ἄγγελον, εἰρή-
• νην παρεχόμενον, ἀπέξεῖλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
• γνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐν νυκτὸς
• ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὡδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Αρξάντες τῶν ψυχικῶν παθημάτων τῇ δυ-
νάμει τοῦ Λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλ-
δαίων, ἠγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ,
γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοι, ᾧ τοῦ Δαυὶδ
σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσαμένους
πάλαι, τὸν ὡς θεὸν Χαλδαίους, δυσσεβῶς
νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κακι-
σον, ἱερεῖς δὲ τῆς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον.

Ιλεών μαι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε
Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡ-
μέρα τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μη-

τήρ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθῃμι.

Τῶν Προπατόρων. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Τύπωσης Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικῆ εὐπειθείᾳ τοῦ θύεσθαι· διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὡφθης ὄντως γησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνοῦμενος.

Οφθῆ Ἰακώβ, Σεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου νῆς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ καθευδῶν θείαν κλίμακα τεθέαται, ἣ περ Θεός ἐπεστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακεῖς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσήφ, πατρὸς τὴν εὐπειθειαν, ἐν λαίκῳ βληθεῖς, προσαπεμπόληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος καὶ λαίκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγονῶς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, Παιδίον γνωρίζεται, ὃ ὦν σὺν Πατρὶ αἰεὶ καὶ Πνεύματι· σπαργανούται δὲ, ὃ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλη σαφῶς, καὶ ἐν φάτῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Καταβασία.

• **Σ**πλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε
• φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρογράφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπέκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον ἡμεῖς· ἡτῆραν Αἰγύπτια πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὃ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐγγισσον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι·

Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἀναγινώσκομεν πρῶτον τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας τῆς μηνός, εἶτα τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Στίχοι.

Δέξασθε χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι Πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθης.

Τὰ κατὰ τὸν μακάριον Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς Βίβλου τῆς Γενέσεως, τῷ Σεπείῳ ἱστορηθείσης Μωσῆ, καὶ σοφοῖς καὶ ἰδιώταις γνωσκονται· εἰς ἐπήκουον γὰρ κατὰ τὰς νηστευσίμους ἀναγινώσκομεν ἡμέρας. Οὐκ ἀγνοοῦμεν γὰρ, ὅτι ἐκ τῆς Χαλδαίων χώρας ὤρματο, καὶ ὅτι ἔθνος (ἔθνος γὰρ πρὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Χαλδαῖοι) καὶ ὅτι Πατέρα εἶχεν εἰδωλολάτρη· ἀλλ' ὅμως, καὶ ἀπὸ τοῦτου τὸ γένος κατάγων, οὐδὲν ἔσχε κώλυμα πρὸς Θεογονίαν· ἀλλ' εἴτι δεῖ καὶ παράδοξον εἰπεῖν, ἐντεῦθεν πρὸς τὴν τοῦ ὄντος κατάληψιν μᾶλλον ἐχειραγωγῆθη. Κατανοήσας γὰρ, ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων Θεός, καὶ τῆς εὐταξίας τῶν ὄντων συνιῶν, ἐκ τῶν ἐρωμένων τὸν ἀόρατον ἔγνω, καὶ Θεὸν τοῦτον προσεκύνησι, διακρατοῦντα καὶ κυβερνῶντα τὰ πάντα, καὶ τοῖς οὖσι τὴν φαινομένην εὐαρμοσίαν καὶ τάξιν ἐπιθέντα.

Ὅς χρηματισθεῖς, καὶ τὴν οἰκίαν καταλιπεῖν κειυθεῖς, τούτο δὴ καὶ ποιεῖ, μηδὲν τῇ πίστει διακριθεῖς, καὶ γίρας τῆς ὑπακοῆς ἐν βαθεῖ γῆρᾳ τὸν Ἰσαὰκ λαμβάνει, καὶ τὸ, πολλῶν ἔθνων γενέσθαι Πατέρα· ἐξ αὐτοῦ γὰρ γενέσθαι τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Ἰούδαν (ἀφ' οὗ καὶ ὁ Χριστός), καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀπογόνους κτᾶται.

Τούτου, ὡς Χριστοῦ προπάτορα γεγονότα, μνήμης ἀξιοῦντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ διδάσκαλοι, παρέδωκαν ἡμῖν ταύτην ποιεῖν ἐγγύς σου, καὶ οὐ κατὰ διάστασιν ἡμερῶν πολλῶν, τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τάχα κατὰ τὴν τοῦ θείου Πνεύματος ἐμπνευσιν τοῦτο, καὶ οὐχ ἀπλῶς διαταξάμενοι καὶ τυπώσαντες. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὸ φιλάνθρωπίας ὁ Ἰσραήλ γαβὸς καὶ Φιλάνθρωπος Σωτὴρ γενναρχὴν αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ σκεῖν καταξίωσεν, ἐδικαίωσεν τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀναδείξεως, οὐ πόρρω πάνυ τὴν τούτων μνήμην πανηγύρειως ἀγειν ἡμέραν, ὡς γενναρχοῦ τε καὶ Προπάτορος.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Ηχος Θεοσεβῆς ἐμελωδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θείον χορὸν συνησαμένους, τὴν ὥδην ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεαμῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν κάμινῳ,

τρανώς ὀπτανόμενον, καὶ ὤδην ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τῆς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τῆ τετάρτῃ τὴν θείαν, Υἱὸν προσηγόρευσε, τῆ Θεῶ καὶ πᾶσιν ἐδόκησεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εἴχων λελαμπρυσμένον θεία αἴγλη, τὸν νῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι τυπούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τῶν Προπατόρων. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Υμνεῖσθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαὴλ σὺν τῷ Δανιὴλ, κάμινον σθέσαντες πυρός, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, τὰς ὀρμαῖς, καὶ τῷ Χριστῷ, συμφώνως ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς καὶ ἀνευδότης θλίψεσι, θεράπων κέκληται Ἰωβ, τοῦ Θεῶ παναληθέστατος, πρᾶος ἄκακος εὐθύς, τέλειος ἄμεμπτος, ἀναβοῶν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν πίστει Μωϋσέα, Ἀαρώντε, καὶ τὸν ὄρω τιμήσωμεν, ἀνευφημοῦντες Ἰησοῦν, καὶ Λευὶ τὸν ἱερώτατον, Γεδεών τε καὶ Σαμψών, καὶ ἀνακραζόντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιδοῦ, καθὼς προεῖπεν ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν ἡ ἀπειρόγαμος, Θεὸν καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, ἐν Σηλαιῷ Βηθλεὲμ, ὧ πάντες ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
» πυρός ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἐψάλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἁγ. Παίδων· Ὡδὴ ἢ Ἐπταπλασίως.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπυδαζόντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτίσασθε, κρηπίδα τῆς Ἡστέως, καὶ τῆς Ἐλπίδος· Ὁσίοι, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βῶντες ἀνευδότης· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἷ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον γήσαντες, χοροστασίαν ἄδουσι, τῷ ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότι Δεσπότη·

Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σθέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυῖδ οἱ ἀπόγονοι νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότι Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται πάνταγγε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφῆσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς σου, προελθάντα ἀφράξως, ὃν Παῖδες εὐλογεῖσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσιν, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Προπατόρων. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Σήμερον τῷ ἀπ' αἰῶνος θείαν μνήμην, ἐκτελέσωμεν θείων Πατέρων, τοῦ Ἀδάμ τοῦ Ἀβελ τε, Σὴθ καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνῶς, καὶ Ἐνώχ καὶ Ἀβραὰμ Μελχισεδέκ καὶ Ἰωβ, καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακώβ, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις βῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φαλλαγὰ θεοτερπῆ θείων Πατέρων, εὐφημῶμεν Βαραὶκ καὶ Νάθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυῖδ, Ἱεφθαί Σαμμηλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν, ὀρώντα σεπτῶς καὶ ἀνακραζόντα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἴπαινον μελωδικῶς Θεοῦ Προφήταις, προσεγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, Ὡση, Μιχαῖαν τε, Σοφονίαν καὶ Ἀββακούμ, Ζαχαρίαν Ἰωνᾶν, Ἀγγαῖόν τε καὶ Ἀμμῶς, καὶ τὸν Ἀβδίου καὶ Μαλαχίαν Ναουμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιήλ, ἅμα Δανιὴλ, Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισσαῖον.

Τριαδικόν.

Ρήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, τὸν Πατέρα ἀναρχον, τὸν Υἱὸν τε καὶ τὸ εὐθές, Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ὁμοούσιον, ἣν πᾶσα πνοὴ δοξάζει, κραζουσα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οφθῆς ἐκ παρθενικῶν Χριστὲ αἱμάτων, σωματούμενος ἀρρήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τελειον, ἐν Σηλαιῷ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγγνίας Ἰησοῦ κίποτατόμενον· ἀστὴρ δέ σε πόρρωθεν ἐμήνυσεν, ἀσρολόγοις· Ὑμνεῖτε πίσει κραυγαῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Θ**αύματος ὑπερφουῶς ἢ δροσοβόλος, ἐξε-
 • κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
 • ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
 • τητος, Παρθένη ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνῶν-
 • τες ἀναμείψωμεν· Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα
 • τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυφούτω, εἰς πάντας τοὺς
 • αἰῶνας.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὠδὴ Δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Εφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ
 ὄρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρα-
 νίοις θαλάμοις Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρῶν,
 καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀ-
 φθαρσίας τὸν στάχυν καρποφορήσαντες.

Ανέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ
 εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἐνθα ἀ-
 πέδρα γὰρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε,
 τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωο-
 ποιῶντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Τῶν Προπατόρων. Μυστήριον ξένον.

Ισχῦϊ σου πάλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγα-
 τέρης Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰουδιθ καὶ Δεβόρ-
 ρα, Ὀλδα Ἰαηλ τε, Ἐσὴρ Σάρρα Μαριαμ Μω-
 σέως καὶ Ῥαχὴλ, καὶ Ῥεβέκκα καὶ ἡ Ῥουθ
 αἱ μεγαλόφρονες.

Ὡς σθέσαντας Παῖδας, Ἁγίους τὴν κάμινον,
 ἱερῶς τιμήσωμεν, ἅμα τῷ Δανιὴλ τῷ
 Προφήτῃ, πᾶσι δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ Νό-
 μου διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν Νόμῳ τὸν
 Δεσπότην θεραπεύσασι.

Σοφώτατοι θεῖοι, Προφῆται γεγέννηται, Ἀ-
 βραάμ ἀπόγονοι, τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραάμ,
 καὶ Ἰουδα τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προ-
 ναγγείλαντες ἐν Πνεύματι· αὐτῶν ἰκεσίαις Ἰη-
 σοῦ πάντα αἰκτείρησον.

Ηγίαςαι πᾶσα ἢ κτίσις, τῇ μνήμῃ ὑμῶν, καὶ
 πανηγυρίζουσα, κράζει ἰκετικῶς ἐκβοῶσα·
 Δέησιν Κυρίῳ, αἰεὶ προσαγάγετε Μακάριοι, τυ-
 χεῖν αἰώνιων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται,
 καὶ Σπηλαιῶ τικτεται, Λόγος ὁ τοῦ Πα-
 τρός ἀσυγχύτως· χόρευς ἢ κτίσις, φωναῖς εὐ-
 χαρίσταις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τὴν δι' οἶκτον,
 παναμίαν συγκατάβασιν. Καταβασία.

• **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδοξόν· Οὐ-
 • ρανὸν τὸ Σπηλαιον· Θράνον Χερουβι-

• κόν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν
 • ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
 • ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλο-
 πάτορες, τοῦ Ἀβραάμ συνελθόντες, καὶ
 Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν· ἐξ
 ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη,
 διὰ πολλὴν εὐσπλαγχίαν.

Αδάμ ἀνευφημήσωμεν, Ἄβελ Σηθ καὶ τὸν
 Ἐνῶς, Ἐνώχ καὶ Νῶε Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ
 καὶ τὸν Ἰακώβ, Μωσῆν Ἰωβ καὶ τὸν Ἀαρὼν,
 Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαραῖν, Σαμφῶν, Ἰεφθαί,
 Δαυῖδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Αγνή Παρθένε, ἄχραντε, Μαρία θεονύμφευ-
 τε, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ μοι, πρόστηθι καὶ
 μεσίτης, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπει-
 νῷ καὶ ῥῦσαί με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ
 τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλ-
 λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· καὶ τῶν Ἀγίων
 Προπατόρων δ'.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων
 μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν του-
 τῶν πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν. Δίς.
 Στίχ. Εὐλογοῦτός εἰ Κύριος ὁ Θεός τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Εσθεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες,
 χορευόντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦν-
 τες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν
 Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Δάκκω κατακλεισθεῖς, θηρσί συνωκισμένους,
 Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων
 ἐδείκνυτο κακώσεως.

Δόξα, Ἦχος βαρύς. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίζωμεν, τῶν
 πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραάμ καὶ τῶν
 σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην· τοῦ Ἰουδα τὴν
 φυλὴν, ἀξίως τιμήσωμεν· τοὺς ἐν Βαβυλῶνι
 Παῖδας, τοὺς σθέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα,
 ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημή-
 σωμεν· τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, ἀσφα-
 λῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαίου μεγαλοφώ-
 νως βοήσωμεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ
 λήφεται, καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ· ὃ
 ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, και Ἀπόλυσις.
 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· Οἱ Μακαρισμοὶ
 τοῦ Ἦχου, και ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπα-
 τῶρων ἡ 5'. Ὡδὴ.
 Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ
 τοῦ Στυλίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' και
 ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;
Τί σε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; Ἀσκητὴν, ὅτι τὰ
 πάθη καθυπέταξας τῷ νῶ· Ἀθλητὴν, ὅτι
 πρὸς πᾶσαν ἐκαρτέρησας ποιητὴν· πρὸς ὕψος,
 ἀπὸ γῆς στύλον αἰρόμενον ἐν πέτρᾳ, ἀληθείας
 ἐρειδόμενον· ἀγωνιστὴν προθυμότατον, και ἰα-
 τρὸν ἐμπειρότατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ προσφθεγξώμεθα; τῶν παθῶν
 ἐκριζωτὴν, και φυτοκόμον ἀρετῶν· ἀληθῆ
 θαυματουργόν, και πρεσβευτὴν ἀμαρτωλῶν·
 πνευμάτων, ἐλατῆρα γενναϊότατον· φωστῆρα,
 εὐσεβεῖα διαλάμποντα· τοῦ Πνεύματος κατα-
 γώγιον· τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον. Ἰκέτευε,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; Μοναστῶν ὑ-
 πογραμμόν, και ἐγκρατείας παιδευτὴν·
 ἐγκαλλώπισμα πιστῶν, και ἰαμάτων αὐτουρ-
 γόν· λυχνίαν, τοῖς ἐν σκότει φῶς αὐγάζουσαν·
 Ἀγγέλων, συμπολίτην και ἰσότιμον· τοῦ Πα-
 ραδείσου οἰκῆτορα, και ἐπουράνιον ἄνθρωπον.
 Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ ἐμπιστευθὲν σοι τάλαντον παρὰ Χρι-
 στοῦ καλῶς ἐργασάμενος Ὅσιε Πάτερ,
 ἀνεδείχθης και μετὰ θάνατον, δαιμόνων φυγα-
 δευτῆς, και ἰατὴρ ποικίλων ἀρρώστημάτων,
 στύλος και ἐδραϊώμα, και ὄρος Ἅγιον, τῆς
 Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· διὸ σε ἰκετεύομεν,
 Δανιὴλ θαυματουργέ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, και
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Και νῦν, Θεοτοκίον.

Η κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι,
 και αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος
 οἰκτιρῶν, και τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν πα-
 ραπτωμάτων δεόμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πάθος σου τὸ σεπτὸν ἢ σεμνὴ, και πανυπέρ-
 αγνός σου Μήτηρ Μακρόθυμε, παντάναξ
 ἑώρακυῖα, δακρυρροοῦσα πικρῶς, και τὰ σῆθη
 τύπτουσα ἐκραύγαζεν· Ἰησοῦ μου γλυκύτατε,
 πρόσφθεγμαί μοι σωτήριοι, φῶς παντὸς κόσμου,
 δεῖε Ἦλιε ἄδυτε, πῶς ἐν ξύλῳ σε, σαυρικῶ νῦν
 κρεμάμενον, οἶα κακῆργον βλέπεσα, και λόγῃ
 τὴν ἀχραντον, φεῦ μοι! πλευράν τετρωμένον,
 καθυπομείνω και ζήσομαι, Υἱέ και Θεέ μου,
 εἰ μὴ λάμψει μοι τὸ φῶς σου τῆς ἀναστάσεως;
 Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Υπομονῆς σύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προ-
 πάτορας Ὅσιε· τὸν Ἰωβ, ἐν τοῖς πάθεσι,
 τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, και τὴν τῶν ἀ-
 σωματίων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δα-
 νιὴλ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς
 Ὀκτωήχου, και τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Ὑμνοῖς γεραίρω Δανιὴλ τὸν Στυλίτην.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Υμνοῖς ἀνευφημῆσαι, μέλλοντι τὴν μνήμην
 σου μακάριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, Δα-
 νιὴλ οὐρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας ἥλιος ὄντως, Πάτερ ἐξανέτειλας τοῖς
 πέρασιν, ἀρετῶν δαδουχία, καταυγάζων
 πιστῶν τὰ συστήματα.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, Πάτερ καθυπεί-
 κων ἀπενέκρωσας, ἐγκρατεία τὴν σάρ-
 κα, και ὑπέταξας ταύτην τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ολος ἄνθρωπος ὤφθη, μείνας ὅπερ ἦν και
 μετὰ σάρκωσιν, ὃ ἐκ σοῦ Θεότοκε, γεν-
 νηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ράβδῳ τῆς ἐγκρατείας, τὴν τῶν παθῶν θα-
 λασσαν, Πάτερ διαρρήξας, διέβης ἀκατα-
 πόντιστος, και ὄρος ἔφθασας, τῆς ἀληθοῦς ἀπα-
 ρείας, και Θεῷ ὠμίλησας νοῦ καθαρότητι.

Ανελθὼν εἰς τὸ ὕψος, τῶν ἀρετῶν γνώρι-
 μος, γέγονας τῷ κόσμῳ, ἐν στύλῳ μένων
 μετέωρος, και τῇ λαμπρότητι, τῶν παραδό-
 ξων θαυμάτων, καταυγάζων πίστεισι, τοὺς
 προσανέχοντας.

Ιδρυμένος ἐν πέτρα, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, πάσαις μεθοδείαις, δαιμόνων ὠφθῆς ἀκλόνητος· στύλω τὸ σῶμα δέ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς τὰ οὐράνια. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῆς τῶν παθῶν με, ἐπαγωγῆς Δέσπονα· καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς μου, νῦν ἐκπολέμησον· στήριξον πέτρα με, τῶν τῶ Θεοῦ θελημάτων· τὴν ψυχὴν μου φώτισον, Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφηγέ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηπε.
Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γεγονός συμμετοχος, τῶν Ἀγγέλων μακάριε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις μακάριε, Δανιὴλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρῆς αἰτία, Παρθένε πάνυμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε προσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, λυτρωσθαι ἐκ θλίψεων, καὶ πληροῦν τὰ αἰτήματά, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν ἀχραντὸν τόκόν σου (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρικὸν καθορῶσα πάθος σεμνή, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε σπλάγγνα πικρῶς, σπαραγίουσα ἔκραζες, ὀλολύζουσα πάντα· Πῶς ἐκὼν ἐτάθης, καὶ θάνατον Δέσποτα, σαρκικὸν ἐδέξω· φρικτὸν ὄντως ἀκουσμα! Ὅθεν ἀνυμνῶ σου, τὸ ἀπορρήτον Σῶτερ, καὶ ἀφραστον βσύ-

λημα, ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας, τὸ πλανώμενον πλίσμα σου. Ἀνάστηθι ἀλλ' ὅμως Υἱέ, καὶ χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, ὁ εὐφροσύνης τὰ πάντα, πληρώσας τῷ πάθει σου.

Ωδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ος φωταυγῆ, ἥλιον Πάτερ αἰοίδιμε, ἐπὶ στυλόν, λάμποντα τεθέασαι, τὸν τοῦ Θεοῦ, δούλον Συμεῶν, καὶ ταῖς πηγαζούσαις, ἐκ τούτου θείας λαμπρότησιν, ἐνθέως κατηυγάσθης, Δανιὴλ καὶ κατ' ἴχνος, τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικαῖς, φάλαγγας ὄπλῳ τῆς πίστεως, ἔτροπώσω, ρείθραις τε κατέκλυσας, τῶν προσευχῶν, λύμην τὴν αὐτῶν, Πάτερ ἀναστείλας, ἣν ἐνεποίουν τοῖς πλέουσι· καὶ ἔσωσας τοὺς πίστει, τῷ Χριστῷ μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλόνηπε.

Αναστηλῶν, Πάτερ σαυτὸν παμμακάριστε, ὀλονύκτως, ἴστασο ὡς ἄσαρκος ἀμετεώριστον τῆς ψυχῆς, ὄμμα κεκτημένος, καὶ καθαρὸν ὡσπερ ἔσοπτρον, τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, καὶ τὰς θείας ἐμφάσεις, καθαρᾷ διανοίᾳ δεχόμενος:

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, φύσεως κεκαινοτόμηται· νομοδότην, Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ὑπὲρ αἰτίαν ὡς ἀληθῶς; Πάναγνε καὶ λόγον, τῆς ἀλογίας ῥυσάμενον, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλόνηπε.

Ωδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ινα τῆς ἀθανάτου, δόξης ἐπιτύχης, σαρκὸς ἐθανάτωσας, τὰς ὀρέξεις Πάτερ, καὶ παθῶν τὰς ὀρμαῖς ἐχαλίνωσας, ἐγκρατείας πόνοις· καὶ ποταμὸς θαυμάτων ὠφθῆς, καὶ πηγὴ ἰαμάτων αἰοίδιμε.

Ἡν διώδευσε τρίθρον, Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμεῶν ὁ θαυμασιος, ἐν ἐκστάσει μάκαρ, γεγονότι σα ὠφθῆ δεικνύων σοι, σὺν δυσὶν Ἀγγέλοις, δεῦρο βοῶν, καὶ στήθι πρὸς με, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος χάριτι.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη, Πάτερ ἀνεσπέρου, καὶ θείας ἐλλάμψεως, τῶν δαιμόνων ζόφον, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην ἐδίωξας· καὶ ὠράθης στύλος, φωταυγῆς καὶ κλίμαξ ὄντως, πρὸς Θεὸν τοὺς πιστοὺς ἐπανάγουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὠφθῆς ὑπερτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας μόνη Πάνυμνητε· Θεοτόκον

(*) Περιτεύοντα κῶλα ἔχον, τοῦτό τε καὶ τὸ ἐξῆς Σταυροθεοτοκίον, καὶ ἄλλα πάλιν παράχորδα, φθείροντα τὸν ῥυθμὸν, μετεποιήθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον καὶ τὰ δύο.

θθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρθένε δοξάζομεν.

ᾠδὴ 5'. Ἰλασθητίμοι Σωτήρ.

Ονοῦς σου τῇ πρὸς Θεόν, ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, ἀνάλωτος ἡδονῶν, πυρὶ Πάτερ ἔμεινε, καὶ παθῶν ἀνώτερος, καὶ τῆς πρὸς τὸ σῶμα, προσπαθείας ὑψηλότερος.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, πλησθεῖσά σου ἡ ψυχῇ, Θεόφρον πανόλβιε, ποταμούς ἀνέβλυσεν, ἰαμάτων ὄντως, ὀχετοὺς παθῶν ξηραίνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πιστοὶ, καὶ τεῖχος πάντες κεντήμεθα, οἱ ἐν βυθῶ τῶν κακῶν, καὶ σάλῳ τῶν θλίψεων, αἰεὶ κινδυνεύοντες, Θεοτόκε μόνη, τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλασθητίμοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡσπερ ἀστὴρ πολύφωτος, σὺ ἀναβάς μακάριε, ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν ταῖς ὁσίαις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἀπεδίωξας Πάτερ· διὸ δεόμεθα καὶ νῦν, ἐπίλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ ᾠδὴ ρύπαρὰ πρὸς τὴν αἴνεσιν, τῶν ἀγῶνων σου Πάτερ πέφυκεν· οὐ γὰρ ἔχω ἀγνὴν τὴν καρδίαν μου· καὶ γὰρ ταύτην αἰσχρῶς κατεμόλυνα· ἀλλὰ μοι δίδου λόγον Ἄγιε, καθαρῶς ἀνυμνήσαι τὴν σὴν πολιτείαν, ἣν ἐθαύμασαν ὄντως καὶ Ἄγγελοι· καὶ γὰρ γέγονας ὡσπερ ἀσώματος, εἰληφῶς τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι.

Καὶ γῆινον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκεῖ Δανιὴλ πρὶν στυλον, καὶ νῦν πόλον.

Ἐνδεκάτη Δανιὴλ στυλοβάμων εὔρατο τέρμα.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως τοῦ Μακίλλη, ἀπὸ Μεσοποταμίας ὀρμώμενος, ἐξ ἐνορίας Σαμοσάτων, ἐκ Κώμης Μαρουθᾶ καλουμένης, ἐκ πατρὸς

Ἠλία καὶ μητρὸς Μάρθας ἀποτεχθεὶς. Μετὰ δὲ τὸν πέμπτου χρόνου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρὰ τῶν γεννητῶρων ἐν τινὶ εἰσέχθη Μοναστηρίῳ, καὶ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ διεπρέψε. Καὶ παρεγένετο πρὸς τὸν Ὁσίον Συμεῶν τὸν Στυλίτην, ἥδη προκόψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ παρ' αὐτοῦ εὐλογήθη. Κατὰ δὲ Δείαν ἀποκαλύψιν, ἤλθεν ἐν τοῖς τῆς Θρακῆς μέρεσι, πλησίον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ· ἐνθα καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐν τινὶ εἰδωλικῷ ναῶ, πολλοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν δαιμόνων ὑποστάς. Εἶτα κίονι ἐπέβη, πολλὴν ἐν αὐτῷ ἐπιδειξάμενος ἀσκησιν καὶ καρτερίαν, καύματι καὶ ψυχῇ, καὶ ταῖς ἐξ ἀνέμων προκείμενος προσβολαῖς. Πολλὰ οὖν θαύματα κατειργάσατο, ὡς διαφημισθῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παρὰ τε τῷ Βασιλεῖ Λέοντι, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Ζήνωνι, καὶ τῷ τυραννήσαντι Βασιλίσκῳ· οἱ καὶ παραγενόμενοι, προσεκύνησαν τὸν Ἄγιον, καὶ προδεσπίσας αὐτοῖς περὶ τῶν συμβησομένων, καὶ τῇ ἀγία Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν πολεμουμένη, βοηθήσας, καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τὸν βίον διατελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ Ἀνάπλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ νέου Στυλίτου.

Στίχ. Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν στύλος·
Λουκάς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν τρέχει.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ Γέροντος, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ Γαμβροῦ αὐτοῦ, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου, ἐκ γῆς ἀνατολῶν ὀρμώμενος, υἱὸς Χριστοφύρου καὶ Καλῆς. Ὅτε δὲ κατὰ Βουλγαρῶν πόλεμος ἐκινήθη, τότε καὶ τοῦτον εἴλεκεν εἰς τὴν ἰκοστρατείαν ἢ τῶν κρατούντων πρόσταξις. Συρράγέντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ ἀνυποστάτου γενομένου, καὶ πολλῶν μυριάδων καταπεσοῦσάν, αὐτὸς Δεία προνοίᾳ περισωθεὶς, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται· καὶ τῇ ἀσκήσει προκόψας, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ σιδήρα περιβάλλεται, κατατρύχων τὸ σωματίον· καὶ ἑξαήμερον νηστεία σχολάζει, μηδὲν ἕτερον, παρὲς τῆς προσκομιζομένης αὐτῷ προσφορᾶς, καὶ λαχάνων ὠμῶν ἐσθίων. Καὶ ἐπὶ στύλου ἀναβάς, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῷ διαρκέσας χρόνους, Δείας αὐτῆκος φωνῆς γεγονώς, καὶ τῷ καλέσαντι ἐπόμενος, καταλαμβάνει τὸν Ὀλυμπόν, λίθον, οἷά τινα κημὸν ἐκούσιον, ἐμβαλὼν τῷ στόματι, πρὸς τὸ μὴ λαλεῖν πολλά. Καὶ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν πέλειων ἔρχεται, κακῶθεν ἐπὶ τὴν Χαλκηδόνα διαβαίνει. Ἐν ἡ προσεπιβάς κίονι, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργῆς γέγονε, τεσσαράκοντα πέντε χρόνους διηγουκῶς ἐν τῷ κίονι· Καλῶς οὖν ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεφεῆ καὶ Λειθαλά.

Στίχ. Ἀκεφεῆν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,
Λειθαλᾶ ζήλωσον. Ἐζήλωσά σε.

Οὗτοι ἐπῆρχον ἐκ Περσίδος. Ἦν δὲ ὁ Λειθαλᾶς τῶν εἰδῶλων ἱερεὺς· ἐπέγνω δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκ τοῦ μόνου ἐνθυμηθῆναι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Χριστιανῶν ἰθεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ τῆν ρύσις αἵματος. Μαθὼν δὲ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ἐπιστρέψας, ἵτις Ἀρβὴλ ἐλέγετο, τοῦτον γενέσθαι καὶ ἕτεροις Διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας συνέβη. Διαβληθεὶς δὲ, παρίστη τῷ Ἀρχοντι. Τοῦ δὲ Ἀρχοντος τὰ κατ' αὐτὸν ἀγαθαβάντος, τὸ ὄπιον ἀπεκόπη, καὶ εἰς φυλα-

κὴν ἐμβαλλεται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀκιφιῆς ὑπῆρχε Διάκονος· συσχεθὶς δὲ καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ παραπίμπεται τῷ ἄρχοντι μετὰ τοῦ Ἀσιθαλά. Ὁ δὲ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸν Βασιλεῖα· οὗ κατενώπιον ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Μείρακος τινος· καὶ Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

Οὗτος ὁ μακάριος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μείραξ, ἦν μὲν Αἰγύπτιος τὸ γένος, ἐν τῷ κάστρῳ δὲ Τενισῆ γεννηθεὶς, παρὰ Χριστιανῶν γονίων· καὶ βαπτισθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ἐπαιδύετο ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀμωμῆτῳ πίστει. Κουφότητι δὲ γνώμης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ σκελισθεὶς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἐκεῖσε Ἀμηνᾶν, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν. Καὶ τὴν ζώνην κέψας, καὶ τὸν Σταυρὸν πατήσας, καὶ τὴν μάχαιραν σπασάμενος, ἠλάλαξε τὴν ἐλεινὴν ἐκείνην φωνὴν τῷ Ἀγαρηνῷ εἰ μὲ, καὶ οὐκ ἔτι Χριστιανὸς ἀπὸ τῆς σήμερον. Καὶ ἦν τιμῶμενος καὶ δοξαζόμενος ἐπί τινας χρόνους παρά τε τοῦ Ἀμηνᾶ, καὶ τῶν παρ' αὐτῷ, μηδ' ὀλιγὸς φροντίζων περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Οἱ δὲ τούτου γεννητορες, οὐκ ἐπαύσαντο τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενοι, πρὸς τὸ μεταβληθῆναι αὐτόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν καὶ ἐπίμονον δέησιν, μετέβαλε τὴν τοῦ Μείρακος καρδίαν πρὸς ἐπιστροφὴν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τεὺς γονεῖς αὐτοῦ λέγει· Ἰδοὺ, κύριοί μου καὶ γλυκύτατοι γεννήτορες, σκοτισθεὶς τὸν νοῦν, ἐποίησα ὃ ἐποίησα· καὶ νῦν παρακαλῶ πάλιν γενέσθαι Χριστιανὸς καὶ εἶναι μεθ' ὑμῶν. Οἱ δὲ λεγουσιν αὐτῷ· Ἡμεῖς τέκνον, ὅτε τούτο ἐποίησας, πολλὰ δάκρυα ὑπὲρ σου ἐξεχάσαμεν, καὶ οὐδέ ποτε ἐπαυσάμεθα τὸν Θεὸν δυσωποῦντες, ὅπως ἐπιγνῶς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ νῦν εὐχαριστοῦμεν τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, ὅτι οὐ παρίδεις τὴν μικρὰν ἡμῶν δέησιν. Πλὴν, καθὼς γινώσκεις καὶ αὐτός, τέκνον, φοβούμεθα τὸν Ἀμηνᾶν, μήποτε κινδυνεύσωμεν ὑπὲρ τούτου, ὡς μεταβαλόντες σε. Ἄλλ' εἰ θελεῖς καὶ τοῦ μεγάλου πταίσματος κουφισθῆναι, καὶ τὸν Θεὸν ἴλεων εὐρεῖν, καὶ τιμᾶς ἀνεγκλήτους ποιῆσαι, καὶ ὑπὲρ παντός τοῦ γένους σου πρεσβυτηὺς γενέσθαι, ἀπελθε πρὸς τὸν Ἀμηνᾶν· καὶ ὡς ἐποίησας κρυφίως, ὃ ἐποίησας, οὕτω πάλιν πάησον, ὡς ἀγνοούντων ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς εὐδοῶσαι πάντως τὰ κατὰ σέ, τέκνον, ὡς βούλεται.

Ὁ δὲ, τὴν τῶν γονίων λαβὼν συμβουλήν ὁμοῦ καὶ εὐχὴν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζώνην, πρὸς τὴν σύναξιν ἔδραμε τῶν Ἀγαρηνῶν. Καὶ περιζωσάμενος, ἐνώπιον τοῦ Ἀμηνᾶ καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς, καὶ χαράξας τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν ἐνὶ ξύλῳ, ἠσπάσατο αὐτόν, καὶ ἤρξατο κράζειν μεθ' ὅσης δυνάμεως εἶχε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ κρατήσας αὐτόν ὁ Ἀμηνᾶς λέγει· Τί σοι γέγονεν; Ὁ δὲ Μείραξ ἀπεκρίνατο· Ἐλθὼν εἰς ἐαυτὸν ἀπὸ τῆς συμβάσεως μοι διαβολικῆς σκωτώσεως, προσέπεσον τῷ Χριστῷ· καὶ γενόμενος Χριστιανός, καθὼς ἤμην, ἦλθον ἀναγγεῖλαι σοί τε καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐνώπιον πάντων τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαι, ὑμᾶς δὲ καὶ τὴν θρησκείαν ὑμῶν ἀναθηματίσαι. Τούτων ἀκούσας, ὁ Ἀμηνᾶς, ἔβαλεν αὐτόν ἐν φυλακῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἄνευ τῆς οἰαστοῦ βρώσεως καὶ πόσεως· καὶ ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινεν αὐτόν. Καὶ εὐρὼν αὐτόν ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, ἔτυψεν αὐτὸν μετρίως, καὶ πάλιν τῇ φυλακῇ ἐναπίθετο. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας παραστήσας αὐτόν, ἔτυψε σφοδρῶς· ἐπιμίνοντα δὲ τῇ ὁμολογίᾳ, καθεῖρξε. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας, πάλιν ἐπανακρίνας αὐτόν, καὶ εὐρὼν ἐπιμίνοντα καὶ ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, βουνεύροις αὐτόν ἄνωθεν ἔτυψε τῶν φλεγμαινουσῶν πληγῶν· καὶ δοθείσης ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ, ἔλαβον οἱ προστεταγμένοι.

Ἐμβάντες δὲ εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν ὡσεὶ σταδίους τίσσaras. Καὶ μετὰ τὸ προσεύξασθαι αὐτόν, ἀπίτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ῥίψαντες ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἴτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, εἴτε μὴ, οὐ διεγνώσθη· ἢ δὲ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐξῆλθε. Καὶ ταῦτα ἀναγνωρίσαντες Χριστιανοὶ τινες, ὡς πολῦτιμον δῶρον ἔλαβον. Διαβληθέντες δὲ πρὸς τὸν Ἀμηνᾶν, δέδωκαν αὐτῷ χρυσίους ἑκατόν, καὶ οὕτως εἶασεν αὐτοὺς κατέχειν αὐτὴν ἀκωλύτως. Τότε ἀργυρίαν θήκην κατασκευάσαντες, κατέθετο αὐτὴν ἐν ταύτῃ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ δορυφορίας. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀναβλύζει αἰεὶ εὐωδὸς μύρον, παντοδαπὰς ἰάσεις ἐπιτελοῦσα, εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πληροφροῦν δὲ βεβαίαν τῶν σκανδαλιζομένων καὶ διαταζόντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσαβᾶ.

Στίχ. Θύσας, Βαρσαβᾶ, ζῆθι, λυτρωθεὶς ξίφους.
Ἄνω ποθῶ ζῆν· θᾶπτον ἡκέτω ξίφους.

Οὗτος, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν ἀληθῆ, ὑπὸ τοῦ τῆς Περσίδος Ἄρχοντος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Καὶ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Βικεντίου, Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μία.
Θεοῦ Τρία πρόσωπα, καὶ φύσιν μίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τᾶξις Ἀγγέλων σου τὴν στάσιν, κατεπλάγησαν παμμακάρι Θεοφόρε· μετὰ σώματος γὰρ, τὴν τούτων πολιτείαν ἀναλαβὼν ἐκραύγαζεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υψεὶ αὐλοῦ πολιτείας, προφητείας τε ἐκλάμπων φωταυγεία, ἰαμάτων ἡμῖν, ἀπῆστραψας ἀκτῖνας, τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσί σε Δανιὴλ Θεουματοφόρε.

Λῦσον παθῶν μου τὴν ὀμίχλην, τῇ λαμπρότητι, παμμακάρι σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς τρίβους ζωῆς, ὀδήγησον βοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιλέως ἔσο μοι Παρθένε· καὶ πληγέντα με ῥομφαία ἀμαρτίας, ἐν μοτώσει τῆς σῆς, θεράπευσον πρεσβείας. Εὐλογημένος κραζόντα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τῶν ὄρεκτῶν τὸ ἔσχατον, τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, Πάτερ Θεοφόρε, ἀκριβῶς κατέλαβες, πτεροῖς κουφιζόμενος, τῶν ἐναρέτων πράξεων, καὶ σὺν ἀσωμάτοις, Δανιὴλ ἀνακράζεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η τῆ Θεοῦ σε δύναμις, προφανῶς ἐνισχύσα-
σα, φέρειν τοῦ κρυμοῦ, τὸ δυσχερές ἐποίη-
σεν, ἤλιθ τὸν καύσωνα, τὰς σπηδόνας τὰς τῆς
σαρκός, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, γεγεννημένων σκω-
λήκων, τὴν κακῶσιν βρωῶντα. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Ἰωβ σὺ πέφνης, Δανιὴλ ἀξιάγαστε,
πλήθει πειρασμῶν, περισχεθεῖς καὶ θλί-
ψεων, Δαυὶδ τὴν πραότητα, καὶ Ἰακώβ τὸ ἄ-
πλαστον, καὶ τὴν σωφροσύνην, Ἰωσήφ ἐμιμή-
σω, κραυγαῖζων. Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον Δέσποινα, Παναγία φρονοῦν-
τές σε, ῥήμασιν ἐπόμενοι, τοῖς σοῖς παν-
ύμνητε, σὲ νῦν μακαρίζομεν, ὅτι Θεὸν μακά-
ριον, ἔτεκες ἡμῖν. ὃν ἐν δώσει ταῖς οὐσίαις, μιᾷ
δὲ ὑποστάσει, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως καίμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὡδὴ δ΄. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδού σοι πύλαι οὐρανῶν, μεταστάντι καὶ τὸν
δρόμον τέλεσαντι, Πάτερ ἠνοιχθήσαν, καὶ
τῶν Ἀγγέλων τάξεις ἐδέξαντο. ὁ στεφοδότης
δὲ Χριστὸς, δόξῃ ἐστεφάνωσε, δικαιοσύνης σε
ὃν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ως κρίνον Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, ἐν λειμῶνι τῆς
ἀθλήσεως ἠνθισας, καὶ ὡς κυπάρισσος,
εἰς ὕψος ἠρῆς τῆς τελειότητος, ὡσεὶ ἐλαία
ψαλμικῶς, ἐφάνης τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς καρ-
δίας ἡμῶν ἱλαρύνων τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Στυλον σε βάσει ἀρετῶν, στηριζόμενον ἢ
κτίσις ἐγνώρισε. πύργον ἀκλόνητον. Θαυ-
μάτων βρύσιν. λιμένα εὐδίων. τῶν ἰαμάτων
θησαυρόν. δοχεῖον τοῦ Πνεύματος. διό σου
σήμερον, Δανιὴλ ἐπιτελεῖ τὰ μνημόσυνον.

Ηλίθ σήμερον ἡμῖν, ἐξανέτειλε φαιδρότερον
Ὁσπερ, ἢ θεία μνήμη σου, πιστῶν καρδίας
καταφωτίζουσα, δικαιοσύνης τῷ φωτί. ζῶφον δὲ
διώκουσα, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν. ἦν τελῶντες
εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκῆσάν σε ἀφθοραν, μετὰ τὴν κῆ-

σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀ-
νομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀνα-
μάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• **Ε**συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκῶν,
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
• πό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διό τὴν
• ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.
Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῷ κρύει καὶ τῷ καύσῳ, πιεζόμενος Πά-
τερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὡς-
περ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιὴλ παν-
θαύμαζε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις. διὰ τῆτο
καὶ δόξης, ἀθανάτη σε υἱόν, ἠξίωσεν ἀπολαύειν.
Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεὸν Θεὸν Λόγον,
τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα παν-
σόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην. διὰ τῆτό σε πάντες,
ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ,
λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀικωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν,
καὶ θαυματουργῆ Σπυρίδωνος.

Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἐορτὴ τύχη τῇ Κυριακῇ
τῶν Προπατόρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικόν, στιχολο-
γοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Καθίσμα ἕλον. Εἰς
δὲ τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στιχοῦς ι. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ. τῶν Προπατόρων γ. καὶ
τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, τὸ α.
τοῦ Ἁγίου. Εἰσόδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀνα-
στάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προ-
πατόρων. Ἦχος γ. Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα.
Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Προπα-
τόρων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, καὶ τοῦ Πολυελεῦ, Καθίσματα Ἀναστάσιμα καὶ
τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ Ἁγίου,
Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Καθόντες ὁ Ἀ-
ναστάσιμος, τῶν Προπατόρων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ.
Ὡδῆς, ἢ Ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων. εἰ δὲ βούλει, ἀν-
τ' αὐτῆς, Καθίσμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προ-
πατόρων. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῶν Προπατόρων. Ἐξα-
ποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Προπα-

τόρων, τὸ πρῶτον μόνον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ'. Τῶν Προπατόρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. β' Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικ...

Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ Μακαρισμοί· Ἀποστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα τοῦ Ἁγίου Ἐορτῆ, ἢ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιαικὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανῶν, τῆς Ἐκκλησίας Ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων· ἢ τῶν θαυμάτων πηγὴ· τῆς ἀγάπης ρεῖθρον μὴ κενούμενον· φωστὴρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῦς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος. Ἀνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Πραῶς καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πράξεων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυριδῶν Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεῖα χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἐνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· πάντα τῆς Ὁρθοδόξου τε, φωτίσας τρανότατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρί προανάρχω, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκὸς, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω· καὶ ποταμοῦ ταῖς ὀρμαῖς, προσευχῆ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας· νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιφάνεις κινδυνεύοντι, τοῦτον ἴσσω, τῇ κατ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυριδῶν, τὴν ἱεράν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἱαμάτων θεῖα ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Οσιε Πάτερ μακάριε, Σπυριδῶν σοφέ, τὴν νεκρὰν ὡσπερ ζῶσαν, ἐπληρώσας δι' ἀγά-

πην Θεοῦ· ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενίαν ἀσκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσχεσ ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῶ· Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατὴρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἠγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητῆς· τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἢ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτην δὲ ὑποδέχσθαι, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσόν καὶ λίθانون καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὠφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἢ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρησ μοι ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα, ζῆτει αὐτὰ εἰς τὴν ε'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Νεφέλην σε φωτός.

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερά πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθεξωμεν· Σπυριδῶν ἡμᾶς καὶ γὰρ συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός· οὐ ἢ τράπεζα θεῖα, ἠδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι· αὐτοῦ μιμησώμεθα, τὸ πρᾶον τὸ ἀκακον, τὸ ἀπλοῦν τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψεν.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Μεγίστων ποιητῆς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης, Σπυριδῶν σοφέ, ταῖς μέν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περιγειον, ὑπὲρ ἀστραπᾶς οὐρανοῦ· ἀμφοῖν ὠραιότατος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σε, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Ο θαύματος φρικτοῦ! ἢ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσαν σε δέδωκεν· ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ· ἢ τοῦ Ἀνακτος νότος, εὐχῆ σε φυγαδεύεται· ὁ ὄφιν εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο· νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χρι-

στός, Σπυρίδων ἱεουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανώς.

Δόξα, Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Γεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι ὄθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἰρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἰδὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπήλαιον ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεεμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγαλλου, ὅτι ἐκ σῆ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπερμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦ μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σε εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ σεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Οφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἄγιε, καὶ ταῖς ὀτρυνῶν λόγων σε, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν, Ἀρειὸν θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμε· καὶ νεκρὸς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπήλασας· διὸ σε συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾶν ἐπέιγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὡς θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἄρχεται ὁ ἀναρχος, καὶ σαρκῆται ὁ ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεεμ ἀγαλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β΄. Στιγολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σῆ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἑορταζόμεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾶ· μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεεμ τῆ γεννηῆσαι. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανώς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· καὶ γὰρ κηρύττων ὄφθης, μονάδα Θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σαφῶς ἐδογματίσας· ὄθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίπνοιαν θεῖαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τῆ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφύροστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκηνώμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδιάς μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Πατέρων ἀγλαῖσμα, Σπυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς

Ἀρείου λύσσης, καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῶν πράεων γῆν καταλαβῶν, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθῆς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπραΰνον κλυδῶνα· ὅπως ἐν γαλήνῃ, θεία γεγυῶς ἀνευφημήσω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδῆς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον, κατεπλούτισας ἔλλαμψιν· ὅθεν καταυγαίσεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ε'κ ποιμνίων ὡσπερ τὸν Δαυΐδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστοργὸς, λογικῆς ποιμνῆς ἔθετο, Ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότῃ καὶ πραότῃ λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον. Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε Ἄγνη, φώτισον ἀγίασον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ῥδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπρύνας, καὶ θεία ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τῷ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσημάτων, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φυλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσῆν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεις, Πάτερ Ὅσιε.

Ανῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας· εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας· πλαξί δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότης. Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω· Οὐκ ἔστιν ἀμεμπτος ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'κ ποιμνίων προβάτων τὴν τῷ Χριστῷ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθεῖς, Ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκουσ, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόσῃ, αὐτὴν ἐκτρέφόμενος· ὅθεν ἀναμέσον

Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίσιν ἐτραύωσας, τῇ σοφίᾳ τῷ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἀνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῖς ἀνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν εὐκατάπρησον, ὕλην Παμμακάρι ἐνέπρησας· κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

Πυθομένῳ, ἢ νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε, ποτάμια ρεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προσάξεις· ὡφθῆς γὰρ μακάριε, τερατοργὸς, θείαν χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεόπνευσε, νεκρῆς ἐξανέστησας, ζωοποιῶσθαι προσήματι· ὅθεν ἰκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχὴν μου Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφήται σου, μυστηρίου τὸ βάθος προήγειλαν, τὸ ἀκάτανόητον· μόνη γὰρ ἔτεκες Ἄχραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Οποταμός, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν, πάντα πρὸς δόξαν, διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίας, παντοίοις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τῷ ἐπερανίῃ σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δέσλον, ἐκ χαρίσματος θείῃ πεπληρωμένον, ἐν τῷ παρῆναι σε μέγαν ἰατρὸν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραάμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμίμησω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρηματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιστασει, Σπυρίδων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρό αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρὸς ἀνάρχου· ὃν ἐκδυσώπει ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου, οἰκτεροῦ

σαι τοὺς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῇ, καθαρᾶ καταγγέλλοντας.

Ὡδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο χρυσὸς ὡς πηλὸς σοι λελόγισαι, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθεία ἀστράπτοντι, καὶ πλετισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πληθὸς ἔσῃ Ὅσιε, καθυπακῶν σοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερώτατε.

Ο περιδοξὸς πάνσοφε βίος σε, κόσμῳ σε περιδοξόν, Πάτερ εἰργάσατο διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ο ὕρανῶν πλατυτέρα ἢ μήτρα σου, γέγονεν ἀπειράνδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμῶ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος πρακτικῇ θεωρία, τὴν πράξιν εὖρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυριδῶνα, τὸν τῆς χάριτος, πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Σπυριδῶνος.

Στίχοι.

Ὁ θαυματουργὸς ἅν τέθνηκε Σπυριδῶν,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυριδῶν βίοντι λίπε
τόν δε.

Οὗτος ἠκμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἀπλοῦς, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ἀρχῆς ποιμὴν προβάτων· ἔπειτα δὲ γυναικὶ προσμύλησας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποθίωσιν, Ἐπίσκοπος κατέστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ χάρις τῶν ἱαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν ἀρχῇ κατήγαγεν ὑέτον, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ

τῶν σιτοκαπύλων ἔλυσε, συμπεισοῦσάν αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σίτον συνέσχον. Καὶ ἔφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν· καὶ μετὰ τὸ λύσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πίνυτος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ἔφιν ἀποκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ρεύματα ἔστησε· καὶ πόρτην τολμήσασαν προσψαῦσαι, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξεκῶν, ἐπεισεν ἐξαγορεῦσαι τὰ αὐτῆς.

Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγους φρονούντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιστόμισε. Καὶ γυναικὸς τινὸς παρακαταθήκην ζητούσης, ἦδη εὐσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκρὰν, ἐπανερόμιμος, ἢ παρετέθη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κέκρυπται, τῇ τούτων Κυρία ἀπέδωκε. Καὶ τὸν Βασιλεῖα Κωνσταντίνου τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξε. Καὶ παῖδα τινὸς γυναικὸς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἶγα λαβεῖν βουλόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἔλκοντος βία, μεταχωρούσης· μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἐπαριθμήσασθαι τὸν ἐξωνοῦμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μεινάσης. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωμίαν· ἔς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπέις ἐν τινι καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτινε, καὶ εὐδύς εἰς ἀφωμίαν κατέστη.

Τούτῳ συνυπακούοντες ὠφθῆσαν Ἄγγελοι, Καὶ τῷ Πνεύματί σου ἀντιφθεγξάμενοι, ἐν τῷ τὴν εἰρήνην συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδόναι (ἐν τῷ ἐκφωνεῖν δηλονότι τὸ, Εἰρήνη πᾶσι). Τῶν δὲ ἐν λαμπάσι φῶτων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθίντων ὀλίγων, καὶ τοῦ Ὁσίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, αἱ μὲν μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ δεῖσθαι πλειονος θρασύχειας· ἰμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θρασύς μᾶλλον Ἄγγελος ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμπάλλοντος. Ἡ δὲ ἐν τῷ λυχνῷ, ἦδη μαραινόμενου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτός, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἐνδειαν, ἐξαίφνης τοῦ ἐλαίου ἀνάβλυσε, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι;

Πολλοὶς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων ἐθίσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφυλλίου νοθετήσας, τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα μᾶλλον ἔπισσε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσαν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἶη τὸ ἐγκυμονοῦμενον, καὶ τοὶ μῆνας εἴκοσι ἀποπλεύσαντα, καὶ μὴ συγγενομένου αὐτῇ, ἐπιτιμήσας θανάτῳ παρέδωκε.

Τούτῳ θέρους ὥρα, ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ αὐτῆ ἐφαίνετο, δηλεῦντος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπ' αὐτῷ γενησομένην τιμὴν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθῆς, ἐδήλωσε τὸ συμβᾶν εἰς τοὺς τὴν ποιμνὴν αὐτοῦ σὺλῆσαι ἐπιχειρήσαντας. Οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πάθους ἀπήλλαξαν, ἀλλὰ καὶ κρίον ἵνα ἐκείτους ἀπέλυσεν, ἐπειπὼν, ὡς ἂν μὴ ὡσεὶ μάτην ἠγρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπιστευθὲν ποιμνιον ἰθύνας καλῶς, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετεταξάτο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσι ἄφρονες ξίφει,

Τὴν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως· ἐνδημοῦντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πόλει, καὶ τὰς θυσίας τοῖς εἰδώλοις, προσάγοντι, διαλεχθεὶς αὐτοῖς, ἀγαγνώστως τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Εὐστότου προεδλεμμένος, καὶ ὑποσχόμενος θῦσαι κατ' ἐμπαιγμὸν, καὶ φωραθεὶς τὴν ὑπόκρισιν, τύπτεται βουνοῦροις, ὡς τε πᾶσαν τὴν

γῆν ἐκείνην τῷ αἵματι φοινηθῆναι· εἶτα τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Τῇ δὲ ἐξῆς πάλιν ἀπλοῦται ἐν ἐσχάρᾳ σιδηρᾷ πεφυρακτωμένη, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἤκουσεν ἐπισχυούσης, καὶ προτριπούσης αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ οὖν τῇ φωνῇ, λάβρος υἱὸς κατερράγη, ἀλώθητον ἐκ τοῦ πυρὸς διαφυλάττων τὸν Μάρτυρα. Μετὰ ταῦτα, ὀρύγματος γενομένου πήχειν δέκα, καὶ ξύλων ὀξυτάτων ἐντεθέντων τῷ βάθει, ἀπερρίφη ὁ Μάρτυς ἐκεῖσε, τῶν μυλῶν αὐτοῦ σχεδὸν ἀπάντων κατακοπέντων· ὃς καὶ αὐτὸς Θεῶν προνοίᾳ ὑγιῆς γέγονε. Πάλιν οὖν ἐγκλείεται εἰς τὸ λεγόμενον Πάνθειον, καὶ ἐξαχθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Ὁ Ἀλέξανδρος, εἰς ὧν τῶν θυηπόλων,
"Ἄνευ αἵματος εἰς ἣν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Βασιλεύοντος Δεκίου ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἐξαποστείλας γὰρ κατὰ πᾶσαν χώραν, προσέταξεν, ὥς τε τοὺς εὐρισκομένους Χριστιανούς ἀναγκάζειν θύειν τοῖς εἰδώλοις, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· τοὺς δὲ μὴ πειθομένους τῆτο ποιεῖν, τιμωρίαις δειναῖς ὑπεβάλλεσθαι, καὶ εἴθ' οὕτω τοῦ ζῆν ὀδυνηρῶς ἀπαλλάττεσθαι. Τότε ὁ ἀγιώτατος Ἀλέξανδρος οὗτος, Ἀρχιεπίσκοπος ὧν ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβάλλεται τῷ τῆς ἐκεῖσε Καισαρείας Ἀρχοντι· ὁ δὲ ἀποστείλας, σιδηροδέσμιον παρίστησεν αὐτόν· καὶ πολλὰ διαλεχθεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύξας μεγαλοφώνως μίσσον πάντων, Θεὸν καὶ Βασιλεία, καὶ πάντων εἶναι Δημιουργόν, τὰ δὲ εἰδῶλα καὶ τοὺς τιμῶντας αὐτὰ ἀναθεματίσας πεπαρρησιασμένη τῇ φωνῇ, μεγάλως ἐτάραξε τὸν θυμὸν αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τιμωρησάμενος αὐτὸν ποικίλως, ὑπὸ θηρῶν βρωθῆναι ζῶντα καταδικάζει ὁ δειλαιός.

Τούτου δὲ γυμνὸν εὐθὺς ἀποδύσαντες, καὶ μέσον τοῦ θαλάσσιου ὡς κριὸν ἐπίσημον προθέντες, διάφορα θηρία πρὸς βρώσιν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν. Ὁ δὲ προσευξάμενος, καὶ τούτο προσέθετο· Κύριε, εἰ θέλημα σὸν ἴσθι τελειωθῆναι με νῦν, γενέσθω ὡς νυδόκησας. Καὶ διαφόρων θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, τὰ μὲν προσκυνοῦντα, ὡς διὰ τῆς τῶν κεφαλῶν αὐτῶν κατακλίσεως ἐφαίνοντο, εἰς τὰς ἑαυτῶν ἀπεχωρῶν γαλαῖα· τὰ δὲ κυλινδούμενα ἐπὶ τὴν γῆν, κατεφίλουσαν τοὺς πόδας αὐτοῦ· τὰ δὲ τὰς τραυματισθείσας αὐτοῦ σάρκας ταῖς γλώσσαις ἀπέλειχον. Ὁ δὲ μέγας Ἀρχιερεὺς, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀπέπτη πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα ἀβλαβὲς καταλιπὼν ἐν τῇ γῇ. Ὅπερ εὐλαβῆς τινες μετ' αἰδοῦς μυρίσαντες, καὶ ὀνομασίαις εἰλήσαντες, ἐν ἐπισήμῳ κατεθέντο τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθᾶ καὶ Ἄνθου.

Στίχ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς Ἄγγελοι δέξασθέ με,
Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τὸ τῷ Προφήτῃ προσφῶρως Δαυὶδ λέγων,
Ὡς ἄνθος ἀγροῦ, θεῖον Ἄνθος ἐρρύη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μωσέως τὸ ἀπλαστον, Δαυὶδ τὸ πρᾶον,
Ἰωβ τοῦ Ἀυσίτιδος, τὸ ἀμειπτον κτη-

σάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων ἱερώτατε· Ὁ ὧν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ κάρᾳ σου, ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράνιαι σταίζουσαι τὸ μέλλον προεσημαίνον· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιαζῶν τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Συνόδῳ Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακαίριε· οὐς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας σαφῶς, καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἔνστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζοντα, πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἀγιάζοντα βροτούς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαιρόντα.

ᾠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ θείου Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαιρήσαν τῶν πίσει σοι, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυριδῶν πανόλβιε.

Ανάκος εὐθῆς, καὶ πρᾶος συμπαθῆς τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπη φιλόξενος, Ἱεράρχης ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξῳ· ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνῆν, ὡς ζῶσα ἡ θαναῦσα, διερρωτῶντι Πάτερ δέδωκεν· ὦ θαναῦμα ἐξαισίον! ὦ παραδόξον μυστήριον! ὦ χάριτος ἥς ἔτυχες! βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῶς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, θρασυπέυσον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σου Πανύμνητε· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον· καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίους, ὅπως αἰεὶ μεγαλύνω σε.

ᾠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ανάρχου Γεννήτορος, τρανώς Υἱὸν ἐκήρυξας, Ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναΐδιον, μέσον θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθεῖς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἢ πύλη ἢ ἕρῳις, ἢ τῶν ἑορταζόντων τερπνὴ ὀμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένην, παμμακάρε ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοιώτων Λόγε.

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποιίμνης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυὶδ· ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σπυριδῶν φῶς οἰκουμένης.

Ἐτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ε'δόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλειέσοις, ὁ Κύριος μακάριε· ἐν γὰρ θεῖα συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκρῶς ἀνέστησας, τὸν ὅφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ· δὲ τὸ ρεῖθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διήλθες.

Θεοτοκίον.

Ε'κύησας Πανάχραντε, τὸν Θεῶ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελεῖντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τῆτό σε πάντες, ὑμνολογῆμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσας τῆτι, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων. **Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ε'ν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερόν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρώδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσαν Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσε. **Δίς.**

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει, καὶ νῦν, ἐκτελεῖν τὴν μνήμην σε, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερευχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυριδῶν σοφέ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ο'σιε Πάτερ, Ἱεράρχα αἰοίδιμε· ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ θεοῦ Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου

πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμαίων ἀπῆλασας· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος· ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὅφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρῶν πρὸς ἐρώτησιν ἡγεῖρας· ἀλλ' ὡς Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'· καὶ ε'. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου, καὶ Ὁρέστου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ληκίας τῆς Παρθένου.

Εἰς τὸν ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Λάμπει τὸ μνημόσυνον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς ἥλιος, λαμπρότητι κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθειᾶν, ὡς περ ἀφώτιστον σκηνὴν, καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος· δι' αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, ἰλασμόν ὡς φιλόθρωπος.

Λόγοις καὶ παθήμασι, καὶ πολυτρόποις στερήσει, τῆς ζωῆς ἐπεδειξάντο, ἀγάπην οἱ Ἄγιοι, τὴν πρὸς σέ τελείαν, μὴ σαλευομένην, σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνισάμενοι, Ὁρέστῃ καὶ Μαρδάρῳ, μετ' Εὐγενίου οἱ ἔνδοξοι· ταῖς αὐτῶν σῶσον Κύριε, προσευχαῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύσση τοῦ παράφρονος, ὁ εὐκλεῆς μὲν Αὐξέντιος, κεφαλὴν ἀποτέμεναι· Μαρδάρῳ πάλιν δὲ, ἐκ τῶν ἀστραγάλων, κρεμασθεὶς ἐξέφθη· ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ, χειρῶν καὶ γλώττης καθωραϊζεται· Ὁρέστῃ ἐν κραββάτῳ δὲ, τῷ πυριστρώτῳ κοιμίζεται· ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, ὡς ἄμνος Χριστοῦ τίθεται.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς καλῶς στρατευσάμενος, Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σεαυτὸν Εὐστράτιε παραδέδω-

κας, ἐθελουσίως εἰς βάσανα, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενος χορὸν, συμμαρτύρων μακάριον· μεθ' ὧν ἠθλησας, καὶ τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους, σὺν αὐτοῖς καθικετεύων, ὑπὲρ ἡμῶν παναοίδιμε.

Ο' Θεόφρων Εὐστράτιος, ὁ γενναῖος Αὐξέντιος, ὁ κλεινὸς Εὐγένιος καὶ Μαρδάριος, σὺν τῷ Ὁρέστη ἠρίστευσαν, ἐχθροὺς τροπώσαμενοι· καὶ ἐκλάμπαντες σαφῶς, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, κατεφαίδρυναν, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καὶ τῆς πλάνης, ἀπεδιώξαν τὸ σκότος, τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἁγίας Λουκίας.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, προσηνέχθης χαίρουσα τῷ ποιήσαντι· ἀρνησαμένη γὰρ πρόσκαιρον, νυμφίον· πανεύφημε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ· καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, διὰ πίσεως, καὶ φαιδρῆ μαρτυρίας νῦν παρέχεις, τοῖς τιμῶσί σε Ληκία, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· Εὐστράτιον τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην, τὴν πενταυγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν· οἱ, καλῶς ἀγωνισάμενοι, κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προσπρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἡ' Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ Πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμασμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βωῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο' Θαυμαστός Ἀθλοφόρος, ἡμᾶς Εὐστράτιος, σήμερον, συγκαλεῖται, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελέσαι ἐτησίως· διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμήσωμεν, ὡς ἐραστὴν τοῦ Κυρίου, καὶ καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλήσαντα.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δαυτικῶς τὴν ἀνδρείαν, καθοπλισάμενος, τὸν δεῦτερον καὶ πλάγιον, Γολιάθ ἀποκτείνεις, τῇ πίστει τῆς Τριάδος· ὄθεν αἰεὶ, συν-

ευφρύνῃ Εὐστράτιε, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων ἐκδυσωπῶν, τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ο' ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, ζηλῶν ἐζήλωσας, προφητικῶς Κυρίῳ, Παντοκράτορι Μάρτυς, Εὐστράτιε Θεόφρον· καὶ θράσος κενόν, τῶν ἀνόμων διηλεγξας, καταβαλῶν τῶν εἰδώλων ὡς δυνατός, τὰ βδελύγματα μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, τρανῶς κηρύξαντες, ξεσμούς, πολλοὺς καὶ βασάνους ὑπεμείνατε, Εὐστράτιε καὶ Αὐξέντιε, Εὐγένιε καὶ Ὁρέσα, καὶ ἔνδοξε Μαρδάριε. Διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Πανάχραντε Παρθένε Ἁγνὴ· χαῖρε Δέσποινα καὶ προστασία τοῦ κόσμου· χαῖρε τεῖχος καὶ καταφυγὴ, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καθορώσα παλαί τὸν Ἄμνόν ἑαυτῆς, ἡ Παρθένος Μήτηρ καὶ πανάμωμος Κόρη, Σταυρῷ ἀνυψούμενον, ἐβόα δακρύνουσα· Οἶμοι Υἱέ μου! πῶς θνήσκεις, Θεὸς φύσει ὦν ἀθάνατος;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἁγίας· Ἡ Ἄμνός σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Βραβεύων ἐν οὐρανοῖς τὰ ἔπαθλα, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀθληταῖς, ἀγωνοθέτης κἀθηται Χριστός, δεξιᾷ παντοκράτορι, τοῖς ἀμφὶ τὸν Εὐστράτιον, θείους στεφάνους προτεινόμενος.

Χορείαν μαρτυρικὴν πεντάριθμον, δεῦτε κατῖδωμεν, ὑπερφρεῖ ἀστράπτουσαν φωτὶ, κεκτημένην ταξίαρχον, τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, χάριτι Θεῖα στεφανούμενον.

Τὴν ζώνην τῆ ἐπὶ γῆς στρατεύματος, ἀπεκδυσάμενος, τῷ ἀληθεῖ προσάγῃ Βασιλεῖ, τῆς ἀθλήσεως σύμβολον, παρὰ Χριστοῦ Εὐστράτιε, δι' Αὐξεντίου κομισάμενος.

Α'στέρες ἐν οὐρανῷ τῆς πίστεως, αἰεὶ κινούμενοι, τὰς τῶν πιστῶν λαμπρύνουσι ψυχὰς, φωτισμὸν ἀποστίλθοντες, οἱ περὶ τὸν Εὐστράτιον· οὓς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος βασιλεία, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Λουκία κατηγλαΐσαι.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογεννητορ Ἄχραντε· διὸ, σὲ Ληκία ποθήσασα, παρθετικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῶν Υἱῷ προσαπενήνεται.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ε'λπιδι τῶν αἰκισμῶν, ὡσπερ αὐτοῦ Θεσαυροῦ γέγονας, ὑπερφυῶς ἔμπλεως, πάσης θυμηδίας Εὐστράτιε.

Σοφία Πνευματικῆ, ὑπομονῆ τε, πειρασμῶν ἤλεγξας, Μάρτυς Χριστοῦ Αὐξέντιε, τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

Ὡ'ς κόσμος θεολαμπῆς, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μάρτυρες, τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα, περιηθησμένοι γεγονάτε.

Τὰ μέλη καρτερικῶς, ἀθλητικοῖς καταφλεχθεῖς ἀνθραξιν, εἰδωλικῆς ἔσθεσας, πλάνης τὴν μακίαν Εὐστράτιε. Τῆς Ἁγίας.

Ὡ'ς νύμφη περικαλλῆς, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ ἔνδοξε, Μάρτυς Ληκία εἴληφας, νῦν τῶν οὐρανῶν τὰ βασίλεια.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα· σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Τριάδος τῇ πίστει ὀχυρωθεῖς, ἀληθείας σφενδόνη καθοπλισθεῖς, τῆς πλάνης κατέβαλες, τὸ ἀλλόφυλον θράσος· καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀρπάσας, τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ ἀπέτεμες, τοῦ ψεύδους τὴν ἐνστασιν· ὅθεν τοῖς τροπαιοῖς θριαμβεύων τῆς νίκης, τῷ σώματι τέθηγκας, τῷ δὲ πνεύματι ἔζησας. Ἀθλοφόρε Εὐστράτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἕτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων αἵμασιν, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδευθεῖσα ἠνθήσεν, ὀρθοδοξίαν τοῖς πιστοῖς, ἐγκαυχωμένη καὶ λέγουσα· Κλέος Μαρτύρων εἰδείχθητε Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, τὴν πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἁγνή καὶ ἄσπιλος, Μήτηρ σου Λόγε, μητρικῶς ἠλάλαζεν, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, προσηλωθέντα σε μόνη μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπης οἰκτίρμον.

Συναπεβάλῃ τοῖς μῶλωσι τῆς σαρκός σε, τὰς ψυχικὰς κηλίδας, τὰς βολίδας συντρίψας, τοῦ δολίου δράκοντος, τῇ πίστει Εὐστράτιε.

Ε'δοξάσθη σε τοῖς μέλεσιν Ἀθλοφόρε. ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἀρρήτου σε δόξης, ἐν δυνάμει ἔπλησε, τεράτων Εὐστράτιε.

Τῶν ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, μαρτυρικῆ σαγήνη, τῷ Δεσπότη προσάγεις, τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ζωγρήσας Εὐστράτιε.

Ὀντως ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν Ἀθλοφόρων, τὸν δυσμενῆ πατῆντες, καὶ Χριστῷ μελωδῶντες, ὁδὸν μαρτυρίου σου, δραμούμεθα Δέσποτα.

Τῆς Ἁγίας.

Παρρησίαν εὐραμένη ἐν τοῖς ὑψίστοις, παρὰ Θεῷ Λουκία, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ τῶν πταισμάτων αἴτησαι, δοθῆναι τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ ἀθλήσει λελαμπρυσμένη, τῷ ἔκ Παρθένου Κόρης, ἀνατείλαντι Λόγῳ, ἀφθορος μεμνήστευσαι, Λουκία Πανεύφημε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἶα περ ἀστήρ, ἑωσφόρος ἀνέτειλας, ἐν σφάλαγγι τῶν Μαρτύρων, τηλαυγῶς διαπρέπων, αἰοιδίμε Εὐστράτιε.

Σὲ φέγγει κατιδῶν, νοητῷ διαλάμποντα, Μαρδάριος ὁ θεόφρον, ὡς ποιμένι ἀρνίον, προστρέχει σοι Εὐστράτιε.

Σὺ πάντα τὰ τερπνὰ, ἐλογίσω ὡς σκύβαλα, Εὐγένιε ἐκνικήσας, τοὺς τῆς φύσεως νόμους, τῷ φίλτρῳ τῆς ἀθλήσεως.

Τῆς Ἁγίας.

Σοῦ μόνῃ καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζομαι ξίφει, Λουκία ἀνεκραύγαζεν.

Ω κληρος αγαθός! ὡ μερίς ἡ Θεόσδοτος! ὡ γύναιον τῆ καλλίστη, συμβουλῆ ἐκνικῆσαν, τὴν πλάνην τῆς Προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

ᾠδὴ 5'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Χριστός μοι, ἀντὶ πάντων ἐστὶν ὁ Μαρδάριος, διαπρυσίως ἐβόα, καὶ πατὴρ καὶ σέβας καὶ ὄνομα· ὑπὸ σοῦ γὰρ, τοῦτο ἐξεπαδεύθη Εὐστράτιε.

Τοὺς πόδας, τρυπηθεὶς ἀνηρηθῆς τῆς ἀντιγος· πεπυρωμένοις ἐφλέχθης, ὀβελίσκοις δὲ τὰ μετάφρενα· τὸ δὲ Πνεῦμα, τῷ Δεσπότη παρέθου Μαρδάριε.

Η γλῶσσα, ἐκκοπεῖσα τῶν ὕμνων οὐ παύεται· αἱ δὲ τιμηθεῖσαι σου χεῖρες, πρὸς Θεὸν Εὐγένιε αἴρονται, σωτηρίαν, τοῖς ὕμνουσιν αἰτοῦσαι τὴν μνήμην σου.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, ὁ σὸς γεγένηται Μάρτυς· τοῦ γὰρ ζῆν προέκρινας τὸ τεθνᾶναι, ἵνα ζῶντα, τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἔξεις Λουκία σεμνή.

Θεοτοκίον.

Γσχύν σε, εὐραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀθληφόρος αἰκίσεις, καρτερώτατα φέρει καὶ χαίρουσα, σοῦ ὀπίσω, τῷ τῶν ὄλων Δεσπότη προσάγεται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείας.

Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθημένοις Ἀθλοφόρε· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση, οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, Ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ζοφερόν Χριστὲ τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, ὅπως ἀνυμνήσω λαμπρῶς χορὸν Μαρτύρων πεντάριθμον· Αὐξέντιον, τὸν ἐν ἀύξει δεικῆς πολιτείας ἀνατραφέντα· καὶ τὸν σοφὸν καὶ γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐγένιον· σὺν τούτοις καὶ τὸν Ὁρέστην, τὸν τοῖς θείοις δικιτῶμενον ὄρεσι· Μαρδάριον τὸν ἀπλούστατον, οὗ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος καθηγητής, Ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέστου.

Στίχοι.

Τὸν Εὐστράτιον καὶ συνάθλους δις δύο,
Ἄπαξ δύο κτείνουσι πῦρ τε καὶ ξίφος.

Τοὺς γε σὺν Εὐστρατίῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτα-
γεν ἄορ.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, τῶν δυσσεβῶν βασιλέων, καὶ Λυσίου Δουκός, τῆς Λιμιτανίων (*) τάξειως κρατοῦντος, καὶ Ἀγρικολάου πᾶσαν τὴν τῆς Ἀνατολῆς ἐπαρχίαν διοικοῦντος, ἀνωθιν μὲν καὶ ἐκ προγόνων σιθόμενοι τὸν Χριστὸν, ὑποκρύπτοντες δὲ ἐαυτοὺς, φόβῳ τῶν Τυράννων καὶ διωκτῶν. Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστράτιος, ἐκ τῆς Ἀραβρακηνῶν ὠρμάτω πόλειως, Σκρινάριος (χαρτοφύλαξ) ὑπάρχων τῆς Δουκικῆς τάξειως, καὶ ἐν αὐτῇ πρωτεύων. Ἐπιθυμῶν δὲ παρρησιασθῆναι τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ τῆς ἐκβάσειως ἀθλοῦ δεδοικώς, τὴν ζώνην αὐτοῦ διὰ τινος τῶν ὑπηρετούντων, ἀποτιθῆναι προσέταξεν ἐν τῇ κατὰ Ἀράβρακα Ἐκκλησίᾳ· τοῦτο θείως ἐν αὐτῷ, καὶ ἀπόπειραν τοῦ σκοποῦ ποιησάμενος, ὡς εἰ ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος εἰσελθὼν λάβοι αὐτήν, κατ' εὐδοκίαν αὐτῷ γενέσθαι, τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ παρρησίαν, μηδὲν τῶν προσδοκωμένων ὑποπτήξαντα παραστήναι· εἶδὲ ἕτερός τις τῆς Ἐκκλησίας τὴν ζώνην κομίσαιτο, ἔτι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιφέρειν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ μηδαμῶς εἰς ἐμφάνειαν εἰλθεῖν.

Κατὰ νοῦν δὲ αὐτῷ τὰ τῆς πείρας ἐκδάντα θρασάμενος, καὶ τοῦ πρεσβυτέρου Αὐξεντίου τὴν ζώνην ἀνελομένου, ὑπειληφώς, ὅτι καλῶς αὐτῷ ἢ διὰ Χριστὸν ἀποθήσεται μαρτυρία, ἐμφανῆς τῷ Λυσίᾳ κατίστη, καὶ παρρησιαζέται τὴν εὐσέβειαν. Ἐν γὰρ τῷ τοὺς Ἁγίους τοὺς προαβλήσαντας παριστᾶν, καὶ αὐτὸς τῷ Λυσίᾳ παρίστη· καὶ γὰρ ἦν τῆς τοιαύτης τάξειως πρῶτος· διὸ καὶ πρῶτον ἐαυτὸν ἀναγρῦει Χριστιανόν. Ὄθεν παρὰ τοῦ Τυράννου ἀφαιρεῖται τὴν ζώνην, καὶ κατὰ πρόσταξιν αὐτοῦ γυμνοῦται, καὶ διαταθείς ἐπὶ γῆς μαστιζέται. Ἔπειτα σχοινίῳσι διθείς, εἰς ὕψος μετρωρίζεται, καὶ τῷ ὑποστρωθέντι αὐτῷ πυρὶ κάτωθεν καταφλέγεται. Μετὰ τοῦτο, ἄλατι καὶ ὄξει συμφυραθίντι, τοῖς καταφλεχθεῖσιν ἐπιχέεται μέλισσι, καὶ ὀστράκοις τὰς πλευράς κατατριβεται· καὶ παραδόξως θανατηργήσας (κατίστη γὰρ ἔλεος ὑγιῆς)· τὸν Ἅγιον Εὐγένιον ἐκκαλεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ παρρησίᾳ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ, συμφρονα εἶναι λέγων τῷ Ἁγίῳ Εὐστρατίῳ, καὶ τὸ αὐτὸ σέβας τῷ παρ' ἐκείνου τιμωμένῳ προσάγει Θεῷ.

Τότε κρηπίσι σιδηραῖς ἠλωθεῖς ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, ἀπὸ τῆς Σεβαστιανῶν Πόλειως, μέχρι Νικοπόλειως ἐλαύνεται, συνάμα τῷ Εὐγενίῳ. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματι, ὁ Ἅγιος Μαρδάριος, ἐλαυνόμενος ἰδὼν τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, καὶ ἐν τοιούτῳ σχήματι τὸν περιδύλιπον ἐνοήσας, ἐμακάρισέ τε αὐτὸν τῆς καρτερίας, ὅτι διὰ τὴν

(*) Τῶν τῶ μεθόρια τῆς Ἐπικρατείας φυλακτότων στρατιωτῶν. Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Λιμιτανίος (Limitaneus) γινόμενου.

εἰς Χριστὸν πίστιν εἰς οἶαν ἀνὸ οἴας ἦλθε κατάστασιν, ἐκ περιφανοῦς καὶ γένους λαμπροῦ τὰ τῶν κακούργων πάσχειν ἐλόμιμος. Καὶ σύμβουλον εἰς τοῦτο λαβὼν τὴν γυναῖκα, προτρεπομένην καὶ αὐτὴν αὐτὸν πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ταύτην καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς τέκνα τῷ Θεῷ παραθείς, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐλαυνόμενον τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον ἔφθασε, καὶ συνεδίθη αὐτῷ.

Εἰς ἐξίτασιν δὲ τοῦ Λυσίου καθίσαντος, ὁ Ἅγιος Αὐξέντιος πρῶτος ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν, ἑαυτὸν ὀνομάσας Χριστιανόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μαρδάριος, τρυπηθεὶς τοὺς ἀστραγάλους, κατὰ κεφαλῆς ἐκρεμάσθη, καὶ ὀδελίσκοις ὀξεῖσι πιπυρωμένοις τὰ μετὰφρενα κατεπλήχθη, καὶ τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέβητο. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐγένιος τὴν γλῶσσαν τέμνεται, καὶ τὰ σκίλη ῥοπαλοῖς συνθλάται, καὶ ἐν αἰτοῖς τοῖς δεινοῖς ἀφήσιν τὴν ψυχὴν.

Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Ὀρίσθης, ἐν τῷ μέλλειν κατὰ τοῦ σκοποῦ τὰς χεῖρας κινεῖν, δῦλον ἐγένετο, ὡς τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστιως καὶ αὐτὸς ὢν (ὁ γὰρ Σταυρὸς, ὃν ὡς φυλακτήριον ἐν τῷ στήθει περιέφερεν, ἐν τῷ ἀκοντίσαι, συστραφέντος αὐτοῦ, ἐξῶθεν ἐφάνη). Ἐρωτηθεὶς καὶ αὐτός, Χριστοῦ δούλον ἑαυτὸν ὠνόμασε, καὶ τῷ Ἁγίῳ συνεδίθη Εὐστράτιῳ, καὶ παρέμφθησαν ἀμφότεροι παρὰ τοῦ Λυσίου εἰς τὸν Ἀγρικέλαον, συμφέρον τοῦτο νομίσαντος τοῦ Λυσίου, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν λόγοις Εὐστράτιου σεφίαν καὶ δύναμιν, στηλιτεύσαντος αὐτὸν κατὰ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καὶ μυκτηρισαντος, ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς θαυματουργήσας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπασθῆται πίστιν.

Παραστάς οὖν τῷ Ἀγρικολῶ ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, καὶ πάσαν τῆς ἑλληνικῆς πλάνης τὴν ἀπάτην ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων στηλιτεύσας, (καὶ γὰρ ἦν ἄκρος τὴν παιδείουσιν) καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν διεξελθὼν, καὶ ἐκπλήξας τὸν Τύραννον, καὶ τὸν τόμον τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐγγχειρίσας τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ ἐν τῇ εἰρκῇ (ὅς καὶ τῶν ἀχράντων αὐτῷ μυστηρίων μετέδωκε) τοῦ Ἁγίου Ὀρίστου, ἐν σιδηρῷ κραββατῷ ἐκπυρωθῆντι, πρότερον τιθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ τέλος λαβόντος, ὕστερον αὐτός, ἀναφθίσης καρμίνου, ἐμβληθεὶς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Ἡ δὲ Συναξὶς αὐτῶν τελεῖται ἐν τῷ Ἁγίῳ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Στίχ., Ὡς Παρθένος μὲν, ἐν στέφος ἡ Λουκία,
Ὡς δ' ἐκ ξίφους καὶ Μάρτυς, ἄλλο λαμβάνει.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς Συρακούσης Πέλιως, τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν, μεμνησθευμένη ἀνδρὶ. Διὰ τὴν ἐνοσχέψασαν νόσον τῇ ταύτης μητρὶ, ἅμα αὐτῇ ἐπὶ Κατάνην περηνέτο, διηθησομένη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης, ἀπαλλάξαι τῆς αἰμορροῖας τὴν μητέρα αὐτῆς. Παραγενομένη δὲ, ὄναρ εἶδε τὴν Ἁγίαν Ἀγάθην, τὴν τε ἴασιν παρεχομένην τῇ μητρὶ αὐτῆς, καὶ προθεσπιζούσαν αὐτῇ περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου. Ὡς δὲ ἡ μήτηρ αὐτῆς γέγονεν ὑγιῆς, τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆς διανομὴν πρὸς τοὺς πικητας ποιήσασα, εὐθυμος ἦν πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐμολογίαν. Παρὰ δὲ τοῦ Μνηστῆρος διαβληθεῖσα, παρίστη τῷ Ἀρχοντι Πασχαίῳ, ὃς ἐκίλισεν αὐτὴν ἐν πικρῷ ἀπενεχθεῖσαν ἰδρισηθῆναι· διέμεινε δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐν ἀγνείᾳ, καὶ τοὶ πολλῶν μὲν συνελθόντων, μὴ δυνηθῆντων δὲ μετακινῆσαι αὐτὴν ἐκ τοῦ

τόπου, ἔμβα ἰσθήρικτο. Ἀπαγορεύσαντες δὲ τὴν αὐτῆς μεταθείσιν, καὶ μηδὲ διὰ τῆς πυρᾶς, ἣν ἀνῆψαν, ἔμβα ἡ Ἁγία ἴστατο, αὐτὴν καταπλιξάντες, διὰ τὸ ὑπὸ Θεοῦ ταύτην φυλάττεσθαι, ξίφει τὴν αὐτῆς ἀπέτεμον κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν, καὶ θαυματουργὸς Ἀρσένιος, ἐκ Βυζαντίδος ὑπῆρχε τῆς Πόλεως, γονέων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν, εὐπόρων δὲ καὶ τὰ πρῶτα φερόντων ὑπάρχων οἶος. Οὕτω γοῦν γένους καταγομένου τοῦ μακαρίου, περιφανιστάτου καὶ λαμπροῦ, καὶ τὴν εὐσεβειαν ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνοντος, προσεβραβύθη αὐτῷ καὶ ἑτερόν τι παρὰ τοῦ τότε κρατοῦντος ἀξίωμα, μέγας Στρατηγὸς καὶ Πατρίκιος τοῦ τῶν Κιβυρραίωντων χρηματίσας Δίματος. Καιρῷ δὲ τινι, στέλος διαπόντιος κελεύσει κινεῖται Βασιλικῇ, οὗ τὴν προστασίαν αὐτὸς ἐγγχειρίζεται. Βρασμοῦ δὲ γενομένου ἐξ ἐσχάτων τῆς θαλάσσης τῶν πηθμένων, ἅπαντα τὰ πλοῖα κατεποντίσθησαν, αὐτοῦ μόνου ἐν χερσῶ διασωθέντος.

Ἀδείας δὲ ἐντεῦθεν τυχῶν, ἧς ἤφιτο ἐκ πολλοῦ, τὸ μόντροπον εἴλετο σχῆμα, ὑποπιάζων τὸ σῶμα, καὶ δούλον ποιῶν τῆς ψυχῆς· ὁ δ' ὑποπιασμός, νηστεία, ἀγρυπνία, χαμευνία, καὶ ἡ ἄλλη κακουχία τοῦ σώματος ἦν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ σιδηρῶν βάρει ἰστινοχώρει τὴν σάρκα, ὁ καὶ σιδηροῦ καὶ ἀδάμαντος δυνατώτερος καὶ στερρότερος. Τὰ δὲ γε τῶν δακρύων πελάγη, τὰς παννύχους στάσεις, καὶ τὰς τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐφόδους, καὶ τὰς ἐν φύχει καὶ γυμνότητι, καρτερίας αὐτοῦ, οὐδεὶς, ὡς οὐδὲ ψάμμον, ἀπαριθμήσειεν.

Οὕτω καλῶς ἐνάγων ὁ μακάριος, εἰς τόπον ἀντικρῷ τοῦ καλουμένου Ἰεροῦ ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πίμπεται. Ἐκίσει δὲ καλῶς ὁ γεναῖος σπείρας ἐν δάκρυσιν, καὶ τὸν τόπον ἐκείνον ἐναποφῆνας κλαυθμῶνος, ἐν ἀγαλλιάσει θηρίζειν ἄρχεται. Ἐσθῆς δὲ αὐτῷ τριχίνην, ἅπαν κατατρύχουσα, τὸ ἀπὸ τῶν σιδηρῶν ἑλλείπον μέρος τοῦ σώματος. Ἐτρέφετο δὲ ἀγρίαις βοτάναις, ἀτροφίαν ὡς ἄν τις εἶπῃ μᾶλλον, οὐχὶ τροφῆν· καὶ ταύταις οὐκ εἰς κόρον, ἀλλ' ὅσον μόνον ἐναπογεύσασθαι. Τὴν διψαν δὲ αὐτῷ ὕδωρ ὅτι λίαν βραχὺ, διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἔθεράπειεν.

Εἶτα τὸ Λάτρον καταλαβὼν τὸ θαυμασίον, θαυμαστῶς ἐκίσει διετρίβειν ὁ πανθαύματος, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐμφωλιεύσασαν ἀσπίδα, καὶ τὰ ὕδατα λυμαινομένην, εὐχῇ μόνῃ καὶ τύπῳ Σταυροῦ, νεκρὰν παραχρήμα εἰργάσατο.

Καταλαβὼν δὲ τὴν ἱεράν τῶν Κελλιβάρων Μονήν, ἐκ θείας κελύσειως, καὶ μικρὸν εἰς αὐτὴν προστατεύσας, πολλοὺς εἰς ἀρετὴν ἀλείπτῃς ἐγένετο. Εἶτα πάλιν τῆς Λαύρας ἀπαναστάς, πρὸς τὴν ποθεσομένην ἡσυχίαν ἀνέδραμεν, ὕστερονμενος, θλιδόμενος, κακουχεύμενος. Εἰς τινα δὲ τρώγλην, ἐν ἧ συχναὶ θηρίων διατριβαὶ καὶ μοναὶ ἐτύγγαλον, φέρων ἐκδίδωσιν ἑαυτὸν· καὶ τοῖς θηρίοις συνδαιτώμενος, ἀτρίμας ἔμεινε, ὡς ἄλλος ἀναφανείς Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ποτί. Ποιῶσας δὲ ἐκ ποδῶν τὰ θηρία, τὴν ταύτων τρώγλην φροντιστάριον ψυχῶν κατεσκεύασε.

Φοιτᾷ πάλιν εἰς τὴν Λαύραν ὁ μέγας, τῇ παρακλήσει τῶν ἀδελφῶν· εὐ μὲν τοι κοινῶς, μόνος δὲ τῷ μόνῳ λατρεύων Θεῷ, ἐν τινι στενωπῷ κελίῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, ἐν ὄλαις δὲ ταῖς τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις, μῆτε φθαγγόμενος, μῆτε βρῶσιν δεχόμενος, πλὴν μόνῃς τῆς Κυριακῆς τῶν ἡμερῶν· ἐν ταύτῃ γὰρ εἶθιστο τῷ μεγάλῳ καὶ τὰ ἀμφοτέρω δρᾶν. Ἀλλὰ καὶ πικρὰ ὕδατα τῇ

ράβδω ἀναταράξας, εἰς ἡδύτητα ταῦτα μετέβαλε. Τοσοῦτον δὲ ἀπαθεία συνέζη, ὡς μὴ σωματικῆς δεῖσθαι τροφῆς· ἐτρέφετο γὰρ ὑπὸ τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἄρτου, καὶ τῆς μενεύσης τροφῆς.

Ταῦτα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος φρονίμως τε καὶ ἀνδρείως, σωφρόνως τε καὶ δικαίως πολιτευόμενος, ἐπεὶ πρὸς τὴν ἄνω μετεκαλεῖτο ζωὴν, τοὺς περὶ ἑαυτὸν μονάζοντας μετακαλισάμενος, καὶ τούτους περὶ ἀποταγῆς κόσμου καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, εἶτι δὲ καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ φιλαδελφίας πνευματικῆς, καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ προσευχῆς ἐκδιδάξας τρανώς, εἰς γῆν ὑποκλίνας τὸ γόνυ, καὶ δακρύων πλήσας τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν Ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐναπέθετο τοῦ Θεοῦ, πολλά μετὰ θανάτου θαύματα ἐργασάμενος.

Τὸν γὰρ τὸν σορὸν αὐτοῦ κατορύττειν ἐπιχειροῦντα μαινόμενον ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τῶν μελῶν εἰκτως δεξάμενον πάρεσιν, εἰς συναίσθησιν ἐλθόντα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ Ἀγίου τύμβῳ μετανοήσαντα, ὑγιᾶ καθίστησι, λιτανεῖα τῶν ἀδελφῶν. Μοναχὸς δὲ τις ὑδέρῳ δεινῷ κατεχόμενος, ἐν τῷ τοιοῦτῳ προσδραμῶν τάφῳ, ἅμα τῇ εὐχῇ, καὶ τὴν ῥώσιν ἀπέλαβεν, εὐχαριστῶν ἅμα καὶ δοξάζων τὸν τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ δοξάζοντα Χριστόν, τὸν μόνον ἀληθινόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Αμετάθετον τὸ τῆς ὁμολογίας φρόνημα, ἔχων ἐν Τριάδι σέβειν ἕνα Θεόν, τῶν βασιάνων κατεφρόνησας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ως μακάριος, ἐν τῇ ἀμώμῳ ὥφθης ὁδῷ, γόνυ εὐγνωμόνως κλίνας τῷ Λυτρωτῇ, τὴν ψυχὴν σου παραθέμενος, Δεσποτικαῖς χερσίν, εὐωδέστατον θῦμα Αὐξέντιε.

Συστρατιώτης, συνοδοιπόρος καὶ συνδέσμιος, σύμφρων, Εὐστρατίῳ τε καὶ συναθλητῆς, ὁ Ὁρένης ἀναδέδεικται, συγκληρονόμος τε, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπάξιος.

Οὗ δι' ὀρνέου, τῷ Ἡλιοῦ τροφὴν προσνέμων Θεὸς, οὗτος τὴν σεπτὴν σου κάραν θαυματουργῶν, τοῖς ποθοῦσιν ἀπεκαλύψεν, ὡς πολυπόθητον, πανδαισίαν τῷ κόσμῳ Αὐξέντιε.

Τῆς Ἁγίας.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεία νόματα, παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθληφόρε Λουκία ξηραίνουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, ὡς καθαρὰν σε καὶ ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σῆ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Λουκίαν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανηλ.

Χεῖλη ἐκπετάσας καθαρὰ, τὸ θεῖον εἴλκυσας, Πνεῦμα Εὐστράτιε, καὶ ψυχοφθό-

ρων μὲν ἠλεγξας, σεβασμάτων τὴν ἀσθένειαν· τὸν ἐν Τριάδι δὲ Θεόν, σέβειν ἐβόησας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν καρτερίαν, οὐκ εἰδὼς, τῇ τῆς φλογώσεως, θείᾳ ὁ Τύραννος, πτοεῖν Εὐστράτιε ὦετο, τὸ ἀήττητόν σου φρόνημα· ἧς καταπτύσας, τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφαῖς ὑποθήκαις νευρωθεῖς, ταῖς σαῖς τὸ φρόνημα, Μάρτυς Εὐστράτιε, ἐπὶ τὸν κράββατον ἤλατο, ὁ ἀήττητος Ὁρέστης βοῶν, τοὺς καθαιρέτας τῆς φλογὸς Παῖδας μιμούμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηπλώσας τὸ σῶμα καρτερῶς, Ὁρέστα ἐνδοξε, σὺ ἐπὶ κλίνης πυρὸς· συγκατελέχθης δὲ Μάρτυσιν, ἐν Χριστῷ ἀγαλλιώμενος· ἐπανεπαύσω δὲ σκηναῖς, ταῖς οὐρανίαις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας.

Ημαύρωσας κόρας δυσσεβῶν, καὶ νοῦν ἀλάστορα, καὶ ὑπερήφανον, Λουκία πάνσεμνε πόνους σου, εὐκλεέσιν ἐταπεινώσας, καὶ ἀνυψώθης πρὸς Θεόν, ἐν πίσει ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον, ἀπόκνησασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Λουκίας τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα, ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανηλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θεῖων μετασχεῖν μυστηρίων, ἐπιποθήσας Ἀθλοφόρε, καὶ θεοφανείας τηλαυγοῦς, κατηξιώθης μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς οὐρανοὺς καλούσης σε, τῷ ποθουμένῳ ὀμιλῆσαι Χριστῷ.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, πρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν, καὶ τὰς τῶν Τυράννων θωπείας, σφοδρῶς ἐλέγξας, μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς τὸ βραβεῖον ἔσπευσας, ἀθλητικῶς τῆς ἄνω κλήσεως.

Σφόδρα γεγηθὼς Ἀθλοφόρε, τῇ χαρμοσύνῳ ἀποφάσει, τῆς τυραννικῆς παροιρίας, τὸν Ἀθλοθέτην σου ἐμεγαλυνες, ὑμολογῶν Εὐστράτιε, τὸν τοῦ θανάτου, καταλύτην Χριστόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τῆς ἀπάτης καθαιρέτας, ἱεροῖς Εὐγένιον ὕμνοις, σοφὸν Ὀρέστην τε καὶ Μαρδάριον, καὶ σὺν αὐτοῖς Αὐξέντιον, σὺν Εὐστρατίῳ μακαρίσωμεν.

Τῆς Ἀγίας.

Ως περικαλλῆς καὶ ὠραία, καὶ περιδέξιος παρθένος, τῷ περικαλλεῖ καὶ ὠραίῳ, καὶ ἐκ Παρθένου σεσαρκωμένῳ Χριστῷ, στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Λουκία νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· ἢ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συναΐψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ῥήτορα Εὐστράτιον, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, Αὐξέντιον τε σὺν τῷ, Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ὑπὲρ Χριστῷ ἀθλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἔλη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τὴν πεντάριθμον χορείαν, τῶν Ἀγίων εὐφημήσωμεν λαοί, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνοῦντες Χριστὸν· Εὐστράτιον τὸν καρτερόψυχον, καὶ στερρόν Ἀθλοφόρον· σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον, Εὐγένιον, Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην· ἔτοι γὰρ ὑπὲρ τῆς πίσεως ἀθλῶντες, τὰς τρικυμίας κατεπάτησαν ἐχθρῶν· καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύουσιν, ἰλασμόν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Ρητορικοῖς ἔπεσεν ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, τοὺς ἀνόμους κατέπληξεν· ἀθλητικοῖς στίγμασι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, Εὐστράτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ στερρότος Ἀθλοφόρος, ὁ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην

βαδίσας ὁδόν, καὶ εἰς γῆν κατανήσας τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν καὶ δυσωπεῖ τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἐν τῇ θεῖα σοφίᾳ ἀναφανέντα φιλόσοφον, καὶ ἐν τῷ κάλλει τῶν λόγων ἀποδειχθέντα ῥήτορα, τὸν ἐν Μάρτυσιν μέγαν Εὐστράτιον, ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν· συνασπισμὸν γὰρ οὗτος ὁ Χριστοῦ στρατιώτης εὐσεβῆ συστησάμενος, ἐν καιρῷ τῶν πολέμων, τὰ τῶν ἀγῶνων ἄθλα διαταττόμενος, τοῦ ἐχθροῦ ἀφαρπάσας τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ τοῦτον κατέτρωσε· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Μαρτύρων ἀριστε, σὺν τοῖς συναθλοῖς σου, πρέσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν πίσει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στεφανούσθωσαν παρ' ἡμῶν ἐγκωμίοις, οἱ καλλίνικοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες· Εὐστράτιος, ὁ τῆς Ἑλλήνων μυθολογίας στηλιτευτής, καὶ τῆς Χριστιανῶν θεοσοφίας κήρυξ· Αὐξέντιος, ὁ σοφία λόγων, καὶ ὑπομονῇ ἔργων, τυραννικὴν ἐλέγξας ἀθεότητα· Πρὸς τοῦτοις, Εὐγένιος ὁ Θεῷ εὐχρηστος, καὶ τυραννοῖς ἄχρηστος, διὰ τὴν σωτήριον ὁμολογίαν· καὶ Ὀρέστης, ὁ ἀληθῆς καὶ θαυμαστός, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων στρατιώτης· μεθ' ὧν καὶ Μαρδάριος, ὁ περιστερᾶς ἀκεραιότερος, τὸν φρόνιμον αἰσχύνας ὄφιν, διὰ τῆς χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Τὴν πεντάχορδον λύραν, καὶ πεντάφωτον λυχνίαν, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, φερωνύμως ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν· Χαίροις, ὁ καλῶς ὑπὸ Θεοῦ στρατευθεῖς, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρατιᾷ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ὁ ἐν ῥήτορι ῥήτωρ, Εὐστράτιε θεόσοφε· Χαίροις, ὁ τὸ ταλαντον, τὸ ἐκ Θεοῦ σοι πιστευθὲν, ἐπαυξήσας εἰς πλῆθος, Αὐξέντιε μακάριε· Χαίροις, ὁ τερπνότατος ὄρπηξ, τῆς θεϊκῆς εὐγενείας, Εὐγένιε θεόφρων· Χαίροις, ὁ ὠραῖος τῇ μορφῇ, τῇ δὲ γνώμῃ ὑπέρκαλος, καὶ ἀμφοτεροδέξιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος ὄλος, πανόλβιε Ὀρέστα· Χαίροις, ὁ στίλβων καὶ διαυγῆς μαργαρίτης, ὁ τὰς βασάνους τὰς πικραῖς, χαρμονικῶς ὑπομείνας, Μαρδάριε ἀήττητε· Χαίροις, ὁ ἰσάριθμος χορὸς τῶν φρονίμων Παρθένων· οὓς καθικετεύομεν, πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἀφράστου ὑμῶν δόξης,

συμμετόχους ποιῆσαι, τοὺς τὴν ἐτήσιον ἡμῶν, μνήμην γεραίροντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. "Ἐδωκας σημειώσιν.

Κριτὴν δικαιοτάτον, ἐπεγνωκῶς σε κυήσαν, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ Πανάχραντε, κατακεκριμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ κρίσει Παρθένε, μὴ κατακρίναι με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα

"Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ Πάναγνος Δεσποίνα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχθων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον με ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλόνηρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Ἦπερ τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν, τὴν τῶν Ἀποστόλων σοφίαν προέκριναν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ταῖς βίβλους τῶν ῥητόρων καταλείψαντες, καὶ ταῖς τῶν ἀλιέων ἐνδιαπρέψαντες· ἐκεῖ μὲν γὰρ, εὐγλωττία ῥημάτων· ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγραμμάτων θεωροῖαι, τὴν τῆς Τριάδος ἐδιδάσκοντο θεολογίαν· ἐν ἣ ἡ πρεσβεύουσιν ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, καὶ καρδίαν καὶ ἐννοίαν, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἴτησαι· τοῦ δὲ τὰ σκιρτήματα, ἀπονέκρωσον· τὴν δὲ, φωταγώγησον Δεσποίνα· τῆς ἐννοίας δὲ, ταῖς ἀτάκτους κινήσεις ἀοράτως καταπράϋνον καὶ σῆσον, τῶν ἐγκλημάτων τὸν τάραχον.

"Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα ἢ Πάνσεμνος, ἀπειράνδρως Κύριε, ὃν γεγέννηκεν, αἵματοφύρτοις ἐκπλύνουσα, δακρυοῖς τὸ πρόσωπον, κέκραγεν ὀδυνηρῶς· Τί τὸ ξένον μυστήριον; ὃ κοσμήσας πρὶν, Οὐρανὸν τοῖς φωστῆρσι, πῶς ἀκόσμως, νῦν ἐμπέπαρσαι τῷ ξύλῳ, ἄμορφος ἄπνους μακρόθυμε;

"Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θυρεῶ εὐσεβείας σε, θωρακίσας ὁ Κύριος, δυνατὸν εἰργάσατο πρὸς παράταξιν, τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, Θύρσε παναοίδιμε· ὃν τῇ λόγῃ τῆς ἐν σοὶ, καρτερίας κατέαξας, καὶ ἠφάνισας, ταῖς αὐτοῦ μυριάδας, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, Μεγαλομάρτυς πολυάθλε.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῷ ὠραίῳ τοῦ σώματος, τῆς ὁμολογίας τε καθαρότητι, Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύκιε· διὸ φερωνύμως σε, κλήσει ἐνδοξε Χριστὸς, ἐπὶ γῆς κατελάμπρυνεν· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίκως διήνυσας, τοὺς ἀγῶνας Καλλίνικε, προκληθεὶς ὁ ἐμελλες ἔργοις ἔσθαι· καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, ψυχὴν κατελεύκανας, ταῖς τῶν ἄθλων καλλοναῖς, καὶ βασάνων λευκότητι, καὶ τὴν ἄθεον, ἐστηλίτευσας γνώμην τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης, θεία δυνάμει ἐμείωσας (*).

"Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

"Ἐδωκας σημειώσιν.

Θύρσας ὁ θαυμασίος, καὶ ὁ θεόφρων Καλλίνικος, καὶ ὁ ἐνδοξος Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πόνους βαρυτάτους, καὶ ἀενδότους αἰκισμούς, ἀνδρειοτάτη γνώμη ὑπέμειναν, καὶ νίκης τὸ διάδημα, ὡς νικηφόροι ἀπέλαβον, συμπολίται γενομένοι, τῶν ἄθλων Δυναμέων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀρρίανὸς ὁ πανόλβιος, ὁ σοφὸς Ἀπολλώνιος, αἱμάτων ταῖς ρεύμασι τῆς πολυθειᾶς, ἔσβεσαν τὴν φλόγα, πᾶσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, θεογνωσίας τοῖς θείοις ρεύμασι, καὶ ὄμβροις τῶν ἰάσεων, τῶν παθημάτων ξηραίνουσι, ποταμούς θεία χάριτι, οἱ Καλλινικοί Μάρτυρες.

(* Τα πρῶτα ταῦτα τρία ἐλλείπουσι ἐν τῷ χειρογρᾷ.

Ανθη ωραιότητα, ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήθησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἐνδοξοὶ, τοῦ Πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς, τῶν ἐτησίαις μνήμαϊς τιμῶντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους, τὰ παλαίσματα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ἧς φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε. Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέψασα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτομαι Εὐσπλαγγε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ:

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐταις τῷ Θεϊκῷ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, Ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν μνήμην φωτίσατε.

Καίλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, βίου τερπνὰ, εἰς οὐδὲν ἠγήσασθε. Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωὴν, ἀτελεύτητον εὐρεῖν κατηξώθητε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην θεοπρεπῶς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, στηλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπεμείνατε πυρὰν, καὶ τὴν ἀπονονζωὴν, νῦν ἀπειλήσατε.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τοῦ πανουργοῦ, ἐλλαμφθεὶς σὺ Πνεύματος, ἀθείας τὸ βασιλεῦς σκότος ἐξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε θυμαστὲ, Θύρσε μακάριε. Θεοτοκίον.

Τ

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἱ τοῦ σκότους προστάται, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐκ ἐχαύνωσαν στοργῇ, τῇ θείκῃ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, Θύρσε κρατυνόμενον.

Υπῆρξε Μάρτυς θυμαστὴ, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις! δι' ἧς ἠσχυνας ἐχθρῶν, κακοπιστίαν βοῶν, ὧς Φιλήμον· Δούλος Χριστοῦ πέφυκα.

Πρὸς πάλιν Μάρτυς τοῦ ἐχθροῦ, θαρσαλέως ἐξῆλθες, οὐκ ἀσπίδα, οὐ δόρυ, ἀλλὰ πίστιν ἀρράγῃ, ἐνθέως θωρακισθεὶς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Εφέσει θεία κρατυνηθεὶς, τὴν θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζη, δι' ὕδατος μυστικῶς, Φιλήμον μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἀγῶνας, θείους δυναμοῦσάν σε. Θεοτοκίον.

Εν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξ ἀγῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασωζων, Πάναγνε χρηστότητι. Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Εὐσεβείας θυρεῶ, περισκεπόμενοι καλῶς, καὶ τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἀναλαβόμενοι στερρῶς, τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀξιάγαστοι· καὶ στέφος παρ' αὐτοῦ ἀναδησάμενοι, νικητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Γερῶς ἐναθλοῦντες οἱ ἱεροὶ, Ἀθλοφόροι Κυρίῃ τοὺς αἰκισμοὺς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ἀδιστακτῶ πιστεῖ, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, τελείως κατέβαλον· ὅθεν ἰαμάτων, δωρεὰ εὐληφότες, ἰῶνται τοὺς κάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, τῆς βοῶντας ἐκάστοτε· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταίζουσι πόθῳ τὴν αἰγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ μιὰρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ' οὐδ'.

ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναι μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σέ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἄμνας Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἐβόα σοι· Οἶμοι Υἱέ! πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, ὀνειδῆ καὶ θάνατον, σῶσαι τῶν ἀνθρώπων, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, καὶ ῥύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως· διὰ τοῦτο κραυγάζω σοι· Ἀνάστη ταχὺ ἐκ νεκρῶν, ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τοῦ πάθους σου, καὶ περιστάσεως πάσης, τὴν ποιήνην σου λύτρωσαι (*).

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, τὸν μόνον Κύριον, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων ὁμολογεῖν, Μάρτυρες ποθήσαντες, διὰ βασιάνων τὴν αὐτοῦ, Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Στρεβλώσεις σώματος, πυρὸς ὀρμήματα, καὶ θηρῶν καὶ θαλάσσης νεανικῶς, ἤνεγκας πανόλβιε, καὶ δυναστείαν τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυς Θύρσε καταβέβληκας.

Εχθρὸν ἀλάστορα, τῷ ἐκνευρίζεσθαι, ἐξενεύρισας μάκαρ καὶ τὴν ὁδὸν, Μάρτυς Ἀπολλώνιε, τοῦ μαρτυρίου εὐσταλῶς, ἐπορεύθης Δεῖω Πνεύματι.

Αγῶνων στίγματι, καλλωπιζόμενος, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν ἡλιακοῦ, φέγγους ἀπετέλεσας, ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα Μάρτυς Λεύκιε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα ἀνανδρον, Παρθένον ἄμωμον, ἀδιάφθορον Κόρην ἐν γυναιξί, μόνην σε γινώσκωμεν, εὐλογημένη Μαριάμ, τῶν ἀνθρώπων ἢ βοήθεια.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δεῖω φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ταῖς Δειοτάταις Θεολαμπῶς, Πνεύματος ταύγαῖς ὡς ἀληθῶς, πεπυρσευμένοι δηλήθετε, τὸ τῆς ἀθείας ἄστατον πέλαγος, καὶ Δεῖαν πρὸς γαλήνην διεβίβασθητε.

(*) Τὸ Σταυροθεοτοκίον τοῦτο εἶχε πρότερον, τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω· Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ... τὸ δὲ τέλος, ἐλλιπές καὶ ὀλίγον παρὰ τὸν ὄρον, ὡς, διὸ σὺν τοῦτοις κραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ λύτρωσαι τὴν ποιήνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως. Διό, ἀναπληρωθὲν τὰ ἐλλείποντα, μετεποιήθη μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθρότερον, ὡς ἀνωτέρω.

Περिसυρόμενοι ἐν τῇ γῇ, Μάρτυρες πανεύφημοι δεινῶς, καὶ ταῖς αἰνίαις βαλλόμενοι, τῶν ἐπουρανίων γερῶν ἐτύχετε, Ἀγγέλων συμπολιταὶ νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος καὶ πολλαῖς, Θύρσε προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν, περικυκλούμενος ἔφερες, Δεῖαις συμμαχίαις ἀναδεικνύμενος, ἀνώτερος παντοῦ εἶδους κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σέ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτημέθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Ταῖς αὔραις κινούμενοι, Δεῖου Πνεύματος σοφοί, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, εἰς νοητοὺς λιμένας περιχαρῶς, ἐσώσατε Μάρτυρες, ἀπολαύοντες ἅμα τῆς Δεώσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἑαυτοῖς, περιποιεῖσθε ἔνδυμα· τῇ δὲ ἐκδύσει Μάρτυρες τῆς σαρκὸς, τὴν Δεῖαν εὐπρέπειαν, ἐστολίζεσθε δόξῃ καλλυνόμενοι.

Φιλήμων καὶ Λεύκιος, Ἀπολλώνιος ὁμῆ, καὶ Θύρσος ὁ αἰοίδιμος, ἢ τετρακτὺς ἢ Δεῖα καὶ φωταυγῆς, Τριαῖδος τὴν ἔλλαμψιν, ἐν μεθέξει αὐλῶ κατεπλούτησαν. Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, σωματώθεις προῆλθε σὲ ἐκ γαστροῦ, τηρήσας σε ἀφθορον, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Μητροπάρθενε.

Ἦ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστῆρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας, συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς, ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθληταὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, καὶ Καλλιπικού.

Στίχοι.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων,
Πρὸ τῆς τελευτῆς εὐρεν, ὡς ῥάστα πρίσαι.

Ἦ πνεῦμα λευκός, Λεύκιος, τμηθεὶς ξίφει,
Τὸ σῶμα βιάπτει φοινικοῦν ἐξ αἱμάτων.

Ὁ Καλλίνικος, ἐκκοπεῖς τὸν αὐχένα,
Υπῆρξε Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.

Πρίσιν ἀλύξας Θύρσε, θάνες δεκάτη γε τε-
τάρτη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλείῳ, καὶ Κουμβρικίου Ἡγεμόνος, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινούντος, ἐν τοῖς μέρεσι Νικομηδείας καὶ Νικαίας καὶ Καισαρίας τοῖς κατὰ Βιθυνίαν. Αυτόμαλῆσας δὲ ὁ Ἅγιος Δεκίος, προσῆλθεν αὐτῷ, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα ἐκφραδίζων. Κριμασθεῖς οὖν προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ καταξανθεῖς τὰς σάρκας δεινῶς, καὶ στερρῶς ἐπιμένων τῇ εὐσιβεῖ τῶν Χριστιανῶν πίστει, ἀπειμῆθη τὴν κεφαλὴν.

Εἶτα ποιούμενου τοῦ Ἡγεμόνος ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον τὴν πορείαν, ὁ μέγας ἐν ἀθληταῖς Θύρσος ὑπῆντησε αὐτῷ, παρρησία τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀνακηρύττων, καὶ τὸν Τυραννον διελίχων, ὅτι τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς ἀλόγως τὸ σίδας προσνέμει. Ὅθεν πῆξ παίεται, καὶ τὰ σφυρὰ συνθλάται, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεσμεῖται καὶ συντρίβεται, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διαπερονᾶται τὰ βλέφαρα, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντᾶται, καὶ στροβίλοις χαλκοῖς συνθλάται τοὺς πόδας, καὶ κατὰ τοῦ νότου μέλυδρον ἐπιχέεται ζέοντα· ὃς ἐπιχεθεῖς, μᾶλλον τοὺς ὑπηρέτας, ἢ τὸν Ἅγιον ἐβλαψεν. Ἐπὶ δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐκ πάντων τῶν προσνεχθέντων αὐτῷ δεινῶν αἰσινῆς διεφυλάχθη, μεσολαβεῖται δεσμοῖς σιδηροῖς. Καταστρίβει δὲ διὰ προσευχῆς πάντα τὰ τῶν εἰδώλων σιδάσματα. Εἶτα ἐν ἀγγεῖῳ τινί, πλήρη ὕδατος, κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ὅπερ διερράγη εὐθὺς· καὶ ἀπὸ ὄξυγώνου τοίχου ρίπτεται, ὑποστρωθέντων τῷ ἰδάφει, ἐν ᾧ κατενεχθῆναι ἔμελλεν, ἤλων ὀξέων καὶ σιδηρῶν ἀκρῶν, καὶ ἐκ τούτων τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διεφυλάχθη.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ Κουμβρικίου καὶ Σιλβανοῦ τὴν ἑαυτῶν ζῶν κακῶς ἀπορρήξαντων, διαδέχεται τὴν ἡγεμονίαν Βαβδος ἕς τὸν Ἅγιον τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀντεχόμενον, εἰς σάκκον ἐμβαλὼν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέρριψε. Τοῦ δὲ σάκκου διαρράγντος, Ἀγγέλων ἐπιστοασιᾷ, ἀπεκομίσθη πρὸς τὴν χερσον ὁ Ἅγιος. Εἶτα αἰκίζεται σφοδρᾶς, καὶ αὐθις διὰ προσευχῆς τὰ ξάνα καθαιρεῖ, καὶ ἀγρίοις θηροῖς εἰς βράν προτιέθη, ὡς ἀπήμαντος διέμεινε. Καὶ αὐθις τύπτεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἰς γῆν ἀποπίπτειν· ἔνθα καὶ τὸν Ἅγιον Καλλίνικον ἐπισπάται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἱερέα τῶν εἰδώλων ὑπάρχοντα, διαλογισάμενον, ὅτι μίζων πάντων ἐκείνος Θεός, εὐ τῇ ἐπικλήσει τὰ εἰδῶλα καταπίπτουσιν. Ἐν γὰρ Ἀπολλωνίᾳ γενόμενος ὁ Ἅγιος Θύρσος, τὰ τῶν ματαίων θεῶν ἀφιδρύματα διὰ προσευχῆς κατίσσει, καὶ εἰς γῆν κατέβαλε. Ταῦτό δὲ τοῦτο θαυματουργήσας καὶ ὁ Ἅγιος Καλλίνικος, καταβαλὼν τὸ εἶδωλον, ὅπερ εἰσέβοντο, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θύρσος, ἐν κιβωτίῳ βληθεῖς, ὥστε διατηρηθῆναι πρίονι, καὶ τῶν ὑπηρετῶν μὴ δυνηθέντων μετακινῆσαι τὸν πρίονα, ἀβλαβῆς ὁ Ἅγιος διέμεινε· ἔνθα τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ, ἄνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς, καὶ παραδηλούσης τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθὰ. Ἐλεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ἐντι πλησίον τῶν Ἑλενιαῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Ἐτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλήμων τῆς φίλης,
Τανῦν δὲ τμηθεῖς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

Ἀπολλώνιον, υἱὸν Ὑμῆτων θέσει,
Κτείνουσιν υἱὸν τῆς ἀπώλειας ξίφει.

Τὸν Ἀρρίανον ἐργάζεται πονηρίας,
Ἔργον θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνως.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείῳ, καὶ Ἀρρίανου ἡγεμόνος τῆς Θεβαίδος ἐν Αἴγυπτῳ, τῆς μετροπέλειος Ἀντινῶν. Ὁ δὲ τῆς Μαρτυρίας αὐτῶν τρόπος γέγονε τοιοῦτος. Ἐπτά καὶ τριάκοντά τινων Χριστιανῶν συσχεθέντων, καὶ προσαχθέντων τῷ Ἡγεμόνι, ἧς ἐξ αὐτῶν, Ἀπολλώνιος τοῦνομα, τῇ τάξει τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναγνώστης ὢν, ἀπειλουμένης βασάνους καταπλαγεῖς, χρυσίνοὺς ἐπέδωκε τίσσaras Φιλήμονι τῷ χοραυλῆ, τοῦ ἐσκευασάμενον, ὑποκριθῆναι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ θύσιαν προσενεχθεῖν τοῖς εἰδώλοις, ἐπιδοῦς αὐτῷ ἅμα καὶ τὰ οἰκεία ἱμάτια. Ὁ δὲ, τῇ περιβολῇ τῶν ἱματίων τοῦ Ἀπολλωνίου, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιεβάλετο· καὶ συγκαλυψάμενος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον· καὶ θύσαι ἐπιτραπίς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος κελυσαντος ἀχθῆναι τὸν Φιλήμονα καὶ αὐλῆσαι, ὅπως διὰ τῆς μελωδίας γοητευθεῖς ὁ ἀντιλέγων καὶ τὰ παρόντα νομίσας καλὰ, τὴν πίστιν μεταθήτας καὶ τοῖς δαίμοσιν ἐπιθύση, ἰγνώσθη ὁ Φιλήμων, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Ἀπολλώνιον ὑποκρινόμενος. Ὡς δὲ, πολλὰ παραινούντων αὐτῷ, καὶ πρὸς ἄρνησιν ἐκκαλουμένων τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐπίσθη, ἀλλ' ὠνειδίσθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅτι μάτην ποιεῖ, μὴ πρότερον προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι τῶν Χριστιανῶν (ἀπείργεται γὰρ, φησὶ, Χριστιανοῖς συναριθμεῖν ἑαυτὸν, τὸν μὴ τοῦ Βαπτίσματος μετέχοντα)· εὐξαμένου αὐτοῦ, ὑπέτος κατηνέχθη ἐπὶ μόνου αὐτοῦ· ὡς πάντας μὲν θαμβηθῆναι τοὺς παρευτάτας, αὐτὸν δὲ τὸν Ἅγιον Φιλήμονα πληροφορίαν λαβεῖν, ὅτι μηδένος τολμῶντος διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ βαπτίσει αὐτὸν, ἄνωθεν αὐτῷ κατηνέχθη τὸ Βαπτίσμα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐλῶν πύξατο (οὗς τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐπιδέδωκεν, ὅτε τοὺς χρυσίνοὺς ἐδέξατο παρ' αὐτοῦ, τὰ ἀλλήλων ὑποδυσάμενοι πρόσωπα)· καὶ πυρὸς κατελθόντος οὐρανόθεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἀπολλωνίου κατεφλέχθησαν, καὶ ἀπώλοντο οἱ αὐλοῖ.

Συνεσχίθη δὲ καὶ Ἀπολλώνιος, ὡς αἴτιος γενόμενος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως τῷ Φιλήμονι· καὶ ἀχθεῖς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνεκήρυξε. Διὸ τέμνεται τὰ νεῦρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ καθ' ἕλης τῆς πόλεως σῦρται. Ὁ δὲ Φιλήμων, εἰς φυτὸν ἐλαίας κριμασθεῖς, τοξεύεται. Τὰ δὲ βεῖλη αὐτοῦ μὲν οὐχ ἤψαντο, ἐν δὲ ἐνεχθὲν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐξεκέντησεν αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν· ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Φιλήμων κατέστησεν ὑγιῆ, προειπὼν αὐτῷ, ὅτι μετὰ τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ, χεῦν ἐκ τῆς σοροῦ λαβὼν, ὑγιῆ τὸν ὀφθαλμὸν ἀπολήψεται. Τὰς κεφαλὰς οὖν ἀμφοτέρων τμηθέντων, τοῦ τε αἰγίου Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου, ὁ Ἡγεμὼν μεθ' ἡμέρας, ἔνθα κατετίθησαν οἱ Ἅγιοι, παραγενόμενος, κατὰ τὴν τοῦ αἰγίου προρρήσιν, γίγονεν ὑγιῆς· ὅθεν αὐτοῖς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πιστεύουσι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτίζονται.

Τούτων δὲ μεταπεμφάμενος, ὁ Βασιλεὺς Διοκλητιανός, καὶ πεδήσας σιδηροῖς, καὶ λίθον ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ περιθεῖς, ἐν χάσματι κατέχωσε γῆς. Ὁν παραδόξως σωθέντα, ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτὸν θασάμενος ἐν τοῖς Βασιλείοις, μάγον εἶναι οἰκθεῖς, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέρριψε μετὰ τῶν Προτικτόρων, πιστευσάντων καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ.

Συνεκομίσθη δὲ τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀρρίανου λείψανον ὑπὸ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπὶ νότου δελφίνος ἰποχούμενον, κατὰ τὴν τῷ Ἀγίου πρόρρησιν καὶ ἐτάφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν τεσσάρων Πρωτικτόρων, τῶν συναθλησάντων τῷ Ἁγίῳ Ἀρρίανῳ.

Στίχ. Βάπτισμα πόντος τοῖς Προτίκτορσι ξένον, Φοροῦσι σάκκους, ὡς στολαῖς ἐμφωτίους.

Μετά τὸ βασανίσαι τοὺς Ἁγίους διαφόροις τιμωρίαις ὁ Διοκλητιανὸς, ἔρριψε καὶ τὸν Ἁγίον Ἀρρίανόν εἰς βαθὺν βοθρὸν τῆς γῆς δεδεμένον, καὶ ἰσκέπασε τὸν βίθρον μετὰ τοῦ χώματος, καὶ ἴστησεν ἐπάνω τὸν θρόνον αὐτῆς, καὶ ἐπέτρεψε παιζειν τοὺς στρατιώτας, λέγων. Ἴδωμεν, εἰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἀρρίανου, καὶ ἐκβάλῃ αὐτὸν τοῦ βοθροῦ τούτου. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰ βασίλεια, ἀπῆλθε πρὸς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ βλέπει, τὰ σίδηρα καὶ τὸν λίθον, ἐν ἑφόρει ὁ Ἁγίος Ἀρρίανός, ἀπηρωρημένα ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἀρρίανον κείμενον ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐφοβήθη, ὑπολαβὼν αὐτὸν μάγον εἶναι. Τότε ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσῃ, μετὰ τῶν πιστευσάντων σὺν αὐτῷ Πρωτικτόρων, καὶ οἱ δελφίνες λαβόντες τὰ λείψανα, εἰς πέντε σάκκους ἐμβληθέντα, ἐξήγαγον εἰς τὸν αἰγιαλὸν Ἀλεξανδρείας. Καὶ γνωρίσαντες αὐτὰ οἱ δούλοι τοῦ Ἀρρίανου, κατέθηκαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κηδεύσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεράς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος.

Στίχ. Ἐσεισας, ἀλλ' ἔστησας αὐθις γῆν, Λόγε.

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτος ἐστὶ τὸ πλεόν. Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ' Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επομβρήσεσιν ἐνθίοις κατεσθέσατε, πολυθεῖας κάμινον, ἀναπτόμενοι, θεϊκῆ στοργῆ περιχαρῶς, καὶ νῦν μελωδεῖτε ἐκτενωῶς. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν διώκοντα τῇ θεῖᾳ συλλαβόμενοι, σαγήνη ἀξιάγαστοι, ἀνείλικύσατε, ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ Χριστῷ, προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσεύσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, ἀσάλευτον προαίρεσιν, ἐνδεικνύμενοι, καὶ ἀνδρείαν γνώμην Ἀθληταί· καὶ νῦν μελωδεῖτε εὐσεβῶς. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ρυόμενον ἀλογίας πάσης τοὺς βροτοὺς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενοι, καὶ Σταυρὸν ὡσπερ δόρυ ἀναλαβόμενοι, φάλαγ-

γας ἐχθρῶν, ἀοράτων ἐκόψατε, Μάρτυρες ἐν θένος, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Ε'κκαϊόμενος φίλτρῳ τοῦ Παντοκράτορος, ὑπεισηλθες ἀνδρείως Μαρτύρων σταδίων, καὶ καρτερικῶς, ἐναθλήσας κατέρραξας, δράκοντα τὸν μέγαν, Φιλήμον ἀθλοφόρε.

Υ'ποβρύχιον δεῖξας ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, ὦ Ἀρρίανέ, Βασιλείας ἠξίωσαι, ἀπαρασαλεύτου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Α'ληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγελου τὸ Χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη, αἰεὶ εὐλογημένη.

ᾠδὴ θ'.

Ε'κ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, πείραν πολλῶν ὑπέστητε βασάνων Μακάριοι· κεφαλὰς δὲ τμηθέντες συνήφθητε, τάξεσιν οὐρανίαις, δόξῃ λαμπόμενοι, καὶ ταῖς θεϊκαῖς μαρμαρυγαῖς ὠραϊζόμενοι.

Ε'κ σῶν αἱμάτων πορφύραν ἔβαψας, Θύρσε σοφέ καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος, καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρὸν, πᾶσι σὺν ἀθλοφόροις, ἐπαγαλλόμενος, νῦν συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ θεομακάριστε.

Υμῶν μακάριοι κατεπλάγησαν, ἀγγελικαῖς δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας, τὰ στίγματα, ταῖς ἐνθάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· οἷς συμπεριπολοῦντες, μνείαν ποιήσασθε, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, σοῦ ἐκ γαστρὸς ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμενος, καὶ Μαρτύρων πληθὺν ἐπεσπάσατο, πάθη καθυπομείνας, ὁ ὑπεράγαθος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριάμ θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Σκευὸς ἱερώτατον, Πνεύματος Θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε· ἔνθεν χρίσμα Θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγωνῶς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ Θεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκίζομένου ταῖς μάξιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νῆν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστω πόθῳ, τῷ ὠραιοτάτῳ, κάλλει τῷ Θεῷ ἐρασῆ· ἔ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἢ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποδήσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφῆ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σε ἰκετεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ Θεῖα καὶ ἄρρήτα μυστήρια, τὸ αἷμά σε ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγες. Διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων σὴν αἰσιέβαστον μνήμην· καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ δὲ βούλει ποιῆσαι Εἰσοδον, λέγε·

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτην δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτὸν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσε-

φθέγγατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρησμοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐαθίας γόνος, τῆς Θεόφρονος ὄντως, καὶ μύσης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἶα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαίμοσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῶν ἐπιτόκων γυναιῶν Πάτερ κηδόμενος, ἐλευθερίαν δίδως, τῷ Ναῶ σου φοιτώσαις· εὐπλοῖαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαίτουσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασιν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρόως ὑπήνεγκας, Ἀδριανοῦ μὴ πτήξας, ταῖς δριμείας κολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὄλος αἰοῦς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ τὴν τεκοῦσάν σε συναθλον προσλαβὼν, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ σταδίου, ἀνδρικῶς τελεωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὰ γλυκὴ τέκνον, ἢ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σε· διὸ καὶ τμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισηλθεν. Ὠ· μακαρίας Μητρός! ὦ μαζῶν ἱερῶν! οὓς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγγως. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Ιερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τῶν τοῖς ρείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφῆ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἀθλήσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου (*).

(*) Ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον Δόξαστικὸν κεῖται καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ Ἀπόστιχα μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου, ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς Μεγαλῆς Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς καὶ τοῦ Ἁγίου, δύο. Ὁ παρῶν φέρει Ἀκροστιχίδα.

Παθῶν ἐλευθερόν με δεῖξον παμμακάρι. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἱκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δαυλὸν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Αθλήσεως ἔλαμψα, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τῆ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῖ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θανάτων δαψιλῆ, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος θαλάμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενος ὅπερ ἡμεῖς, θεοχαρίτωτε.

Ἔτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Θεῖον Ἐλευθέριον ἱεῖνα τιμάω, Πάτερ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε αἰεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Εκλελεγμένους ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὡς περ πάλαι Σαμουὴλ· καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθεῖς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, λαὸν ἐποίμανας.

Γεουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγὼνως ἐλάμπρυνας, τὴν στολήν τὴν ἱεράν, μαρτυρίου αἵματι Σοφέ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται· διὸ, Θεοτόκον σε πιστοὶ αἰεὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Υπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀλγηδόνως φέρεις τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος Σοφέ, ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπέληφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον κρατῆμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυ-

τὸν ἐπὶρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Εν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεῖς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω Μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν, ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρὼν, Ράβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἀγνή, Περιστερὰ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Νοὸς σερρότητι Σοφέ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ μαρτυρίου σου, ἐβελήσῃς προδοῦς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Εκ Θεοῦ Πνεύματος λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων Σοφέ, σαγήνη μαρτυρικῆ, σαγηνεύων, λαὸς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Εκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοήν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μῆ,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ελευθερόν τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατον δέσλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι ποθήσαντας· ἐναθλήσας δὲ, ὡς Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ὑμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Οὐ χάσματα λεόντων, ἢ βράσματα, πυρὸς, ἢ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὐτόνον τῆς σῆς, Ἱερομύσα ἐχαύνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλω θείῳ πυρπολούμενος.

Ναμάτων ζωηρότων, τὸ στόμα σε πλησθέν,
ποταμούς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδασχῶν, Ἱε-
ρομάρτυς βυθίζοντας ἀνομούντων ἐρεσχελίας
καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων
Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργὸς ὑ-
πὲρ ἕ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητὰ, πε-
ριστεράν καταπέμπει κομίζουσαν σοι, τροφήν
Ἀγγέλων ἰσαγγέλῳ γεγονότι, ἄθλων φανοτά-
ταις λαμπρότησιν. Θεοτοκίον.

Εξέστησαν ὀρώσαι, Ἀγγέλων στρατιαί! πῶς
ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σῆ ὠ-
ράθη Παρθένε Θεοκυῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει σωτη-
ρίας ἀξιῶσαι, πάντας τῆς πιζῶς σε δοξάζοντας.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Υπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πα-
νωλεθρος δράκων· ἀλλ' ἀναιδής, ἤλεγκται
ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσίν, ἐν σταδίῳ
συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερώ-
τατε Μάρτυς ὡς νικητῆς, ἄριστος εἰσέ-
δραμες ἐν πυριφλέκτῳ κραββάτῳ, ὡς ἐν δρό-
σῳ ἀγαλλόμενος.

Επὶ τοῦ σκάμματος, ἐστῶς διήλεγξας, τοῦ
Τυράννου τὸ θράσος εἰδωλικόν, τοῦτον
τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῶς
ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων ἀκουσον, ἐμῆς δεήσεως, παναγία
Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπίς, πάντων καὶ βοή-
θεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενωῶς
προσκαλουμένων σε.

Ὡδὴ ε'. Τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δολίαις μηχανώμενος, συλᾶν σε λαλιαῖς,
Μάρτυς ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλωσ
ὀράται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοφιστῆς κακίας, κα-
τασεσοφισμένος.

Εν ἄρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν,
Ἐνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τῆ μαρτυρίᾳ
καὶ κατέρραξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ
ἐπηρμένον θράσος.

Ιδεῖν τὴν ὠραιότητα, ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσιε
Ἰσαυτὸν καθωράϊσας, τοῦ μαρτυρίου ὠραιό-
τησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεῖς λαμ-
πρῷ στεφάνῳ.

Θεοτοκίον.

Ενίζει πᾶσαν ἐννοίαν, τὸ θαῦμά σου Ἀγνή·
τίκτεϊς γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν
τροφέα τρέφεις γαλακτι, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ
γνοῦσα, αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ιδῶν τὸ εὐτονον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀκαταγώνι-
στον ὄντως, τῆς καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ
ὡς τῷ Προφήτῃ τροφήν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι'
ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐ δειλιάσασα ἢ σεμνή, καὶ ἱερωτάτη σου
μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σοῦ
περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τε-
λειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινη-
μένην κατὰ σῆ, Μάρτυς παράταξιν ἔφρα-
ξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν
μεταποιήσας τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ιδου Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ
θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν
τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ
λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ο ἐπίσημος κριὸς, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χρι-
στῆ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικὸς, τῶν ἀγῶνων ἢ τρυ-
φῇ, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσιν.

Νευρωθεῖς ταῖς πρὸς Θεὸν, ἀνανεύσει Σοφὲ,
ἐξενεύρισας ἐχθρὸν, πολυμήχανον σερρώως,
αἰοῖδιμε, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανῶν.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτο-
μολῶν, κατεκοίμισας θηρῶν, τῶν ἀγρίων
τὰς ὀρμας, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην,
ἔχων διαθέσιν.

Θεοτοκίον.

Αγιάσματος Σικηνῆ, δεδειγμένη Μαριαῖμ, μιαν-
θεῖσαν ἠδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀ-
γίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποίησον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Εδείχθης πανάριστος, καὶ στερρὸς ἀγωνι-
στής, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, μὴ φοβηθεῖς βα-
σάνων τὰς προσβολὰς· τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοι,
καὶ σιδήρου ἐξύτης νῶτα δέδωκεν.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε σοφὲ, εἰ-
δωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλά-
νην τῶν διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ
τοῦ ἀρχεκαίου πολεμήτορος.

Η γῆ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς·
ὁ δὲ ἀὴρ ἠγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύ-
ματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν ἐράνιον, ἀνιόντι, παμ-
μάκαρ Ἐλευθέριε. Θεοτοκίον.

Η πάναγνος Δέσποινα, ἢ τεκῆσα τοῖς βρο-
τοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν
μὲ τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρτα-
ρον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἶρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
ρων, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ
εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνά-
γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζώην μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτρο-
πὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημῶμεν
καὶ αἰτουμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Τοὺς
πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων
πολυτρόπων ἑλευθέρωσον, πρεσβέων ἀπαύ-
στως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπίδε εὐσπλαγγνε Ζωοδότα, ὡς φιλόανθρω-
πος μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεός, τὴν τῆς
ψυχῆς μου σκοτόμαιναν· καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ
σου Λόγε, τῶν παθῶν ἑλευθέρωσον τῆς αἰσχύ-
νης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέ-
ριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη
σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς Σα-
μουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱεράς σοι τῷ Κτίσαντι,
πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχοι.

Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνουσ φύσει,
Σπάθας θρωῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνη.

Δῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φάσγανα
πέμπτη.

Ὁστος ἦν ἐκ πόλεως Ρώμης, πάνυ νίος τὴν ἡλικίαν, ἐκ
πατρὸς ὀρφανός, μητέρα δὲ μόνην ἔχων, ἢ ὄνομα Ἀν-
δία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Παύλου τοῦ Ἀ-
ποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσῆχθη δὲ ὑπ' αὐτῆς τῷ Ἐπισκό-
πῳ Ἀνικητῷ ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερά
Γράμματα μαθάνει, καὶ τῷ τῶν Κληρικῶν καταλέγεται
τάγματι. Τῷ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ χρόνῳ,
χειροτονεῖται Διάκονος· τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, Πρεσβύτερος·
εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἡλάσας ἐνιαυτῶν, Ἐπίσκοπος προχειρίζε-
ται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ὑπερ-
βάλλον κατεργασάμενος θαύματα.

Ἐπεὶ δὲ, διδασκων, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπί-
στρεψε πίστιν, μεταπέμπεται αὐτὸν Ἀδριανὸς ὁ Βασιλεὺς·
καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν τῶν ὄλων ἀνακη-
ρύξαντα, προστάσσει τεθεῖναι αὐτὸν ἐπὶ κρασβάτου χαλκοῦ,
καὶ σῶρευμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἶτα ἐν ἰσχα-
ρα, δεινῶς ἐκκαυθεῖση, τεθεῖναι· καὶ αὐθις ἐν τηγάνῳ ἐκ-
πυρωθέντι, πλήρει ἐλαίου καὶ στίατος καὶ πίσης· τῇ δὲ
Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀθλα-
βῆς. Εἶτα κατασκευάζεται κλίβανος, τῇ συμβουλῇ τοῦ
Ἐπάρχου Κορίμμωνος, ἔχων ἐκατέρωθεν ἀβελίσκους ἑξεῖς·
ἐν ᾧ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορίμμων, Πνεύματος Ἀγίου πλη-
σθεῖς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, εἰσέρχεται·
ἐξ οὗ ἀθλαβῆς ἐξελθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ· καὶ
οβεισθείσης τῆς φλογός, ἐξῆλθε σῶος. Εἶτα φρευρεῖται,
καὶ δεσμεῖται ἐν ἄρματι, ὑπὸ πῶλων ἀγρίων ἐλκομένῳ·
καὶ ὑπὸ Ἀγγίλων λυθείς, εἰς ἕρος ὑψηλὸν καθίσταται, ἐν-
θα ἦν μετὰ τῶν ἀγρίων ζῶων συνδιαιτώμενος, ἃ καὶ ἐξη-
μερουντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἶτα τοὺς
εἰς τὴν συλληψὴν αὐτοῦ σταλέντας στρατιώτας νευθετή-
σας, βαπτίζει, μεθ' ὧν καὶ ἑτέρους ὡσεὶ πεντακοσίους πε-
στεύσαντας τῷ Χριστῷ. Ἀχθεῖς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ
θνητοὺς εἰς βορᾶν βληθείς, καὶ σῶος διατυλαχθείς, ὑπὸ δύο
στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, συμπε-
σοντων αὐτῷ.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακείσα τῷ τοῦ Ἀγίου
νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναίρεται. Τε-
λεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ, πλη-
σίον τοῦ Ξηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ
Ἀγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ
νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,

Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκριμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Κορέμμων, ὁ Ἐπαρ-
χος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς ξί-
φει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμω κόρον,

Ἐως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ δύο Δήμιοι, οἱ πιστεύσαν-
τες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸν σε γνόντας Δημίους δύο, Σῶτερ,

Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρ-
τυρος Σωσάννης.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Παλαιστί-
νης, ἐκ πατρὸς μὲν Ἕλληνας, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας.
Ὦν ἀμφοτέρων φυγοῦσα τὴν αἰσθεῖαν, προσέδραμε τῷ
Χριστῷ, καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος μετέσχευ ὑπὸ Σιλ-
βανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννητῶν αὐτῆς τέλει
χρησαμένων τοῦ βίου, διαδοῦσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
τῆς πένησι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ
τὰς παιδίσθας ἑλευθέρωσασα, καὶ ἀνδρῶν περιθεμένη στο-
λὴν, Σεμνείῳ τινὶ προσφοιτᾷ· καὶ τὴν κέμην κειραμένη,
Γωάννης μετονομάζεται.

Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκείσε διαπεράσασα, συκοφαντίαν
ὑφίσταται. Ἀσκητίας γὰρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μο-
ναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἀνδρα εἶναι αὐτήν, καὶ πρὸς
ἀσέλγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀπόσωτο, διαβάλ-
λεται παρ' αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βιάσασθαι. Ἡ
δὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται, καὶ μεταίειαν αἰτεῖ,
ἐφ' οἷς δῆθεν ἐνεκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπρέως Ἐπι-
σκόπου μαθόντος περὶ τούτου, καὶ παραγενομένου ἐν τῷ
Μοναστηρίῳ, καὶ τοῦ Ἡγουμένου ἐπιπλήττοντος, ἀραι ἀ-
π' αὐτῆς τὸ σχῆμα ὁ Ἡγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην
δὲ καταστάσα ἡ μακαρία, ἠτήσαστο δύο Παρθένους εἰσελ-
θεῖν, καὶ δύο διακόνους γυναῖκας, μεθ' ὧν καταμόνας ἐλ-
θοῦσα, πράγματι πεπληροφόρηκε τὰ καθ' ἑαυτήν. Τούτῳ
δὲ γνωσθέντος, Σάμβει ληφθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, χειροτόνη-
κεν αὐτὴν Διάκονον, καὶ τῶν λοιπῶν ἠγεισθαι προσέταξε.

Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Χριστοῦ, ἐπίδημήσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡγεμόνος ἐν

Ἐλευθεροπόλεις, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντες, αὐτόκλητος αὐτὴ προσελθούσα, προσευχῇ μόνῃ εἰς γῆν τὰ ξόανα κατασπᾶ. Ὅθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτεμνεται. Ἐν γυνομένων αὐθις σῶων, οἱ τούτους ἐκτεμόντες, δῆμια ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετημήσαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωάννα, μόλυβδον πυρὶ λυθέντα, διὰ χώνης ἐν τῷ στόματι τεθείσης, τοῖς ἐγκάτοις ἐπιχέεται· καὶ ἀβλαβῆς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται· καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κεβικουλαρίου (Θαλαμηπόλε).

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος,
Ἐλευθερον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Ὁστος τὸ Βυζάντιον ἴσχε πατρίδα, ὀρθοδοξία διαλάμπων. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλέων αὐλαῖς παιδισθεν ἀνατραφεὶς, κἀκείθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληψε τιμὰς, πλοῦτω καὶ δόξῃ πάντας τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπερβαλλων. Ἀλλ' ἔρωτι Δεῖφ τῶν ἀφθάρτων καὶ αἰώνιων ληθθεῖς, καὶ πάντα τὰ γῆϊνα ὡς οὐδὲν λογιζάμενος, αὐλαῖς Κυρίου παραρόπτεισθαι καὶ προσμένειν, ἢ σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν, εἴλετο. Πρὸς τὸν Θεὸν οὖν τὸ ὄμμα τοῦ νοῦς συντείνας, ἦν ἐν ὕμνοις σχολάζων ὀσπέραι, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος.

Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορεὺς οὐχ ὑπέφειρον, ἀλλ' ὀργάνω χρῆσάμενος τῷ δούλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου. Τὸν γὰρ δέλον, ὡς φησὶ περὶ τοῦ σοφοῦ ἐχθρὸς τοῖς δεσπόταις. Ὁστος πρόσεισι τῷ Βασιλεῖ, λίγων· Ὅπως τε τῷ Δεῖφ προσῆλθε λουτρῷ, καὶ ναὸν ἰδείματο· καὶ τῷ Ἐσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικούς βδελύττεται Διομοῦς καὶ τύπος· προσθέμενος, ὅτι καὶ κρυπτὸν οἶκημα ὑπὸ γῆς κειτημένος, παννύχους λατρείας τῷ τῶν Χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, νησιεῖα, καὶ κλαυθμῷ καὶ χαμυνεῖα τὸ σῶμα κατατρυχῶν.

Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου τοῦ δούλου διηγήσαμένου, ὁ Βασιλεὺς εἰς θυμὸν ἀναφθεῖς, τὸν Ἅγιον μετεκαλίσαστο. Ὡ καὶ παραστάτη, ἐρηνικὰς τὰς πύσεις, καὶ δοκούσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπὼν· Πῶς ἡμᾶς ἀφείς, Ἐλευθέριε, τὸ τοσοῦτον χρόνον ἀπεδήμησας, τοῦ ἡμετέρου πόθου καταφρονήσας καὶ τῶν βασιλέων αὐλῶν, καὶ τῆς πρὸς σὲ μεν γνησίας διαθέσεως καὶ μεγίστης; Καὶ ὁ μίγας· Ταῖς ἀλλεπαλλήλοις νόσοις, ὦ Βασιλεῦ, τὸ σῶμα φέρων τετροχωμένον, εὐκράτοις αὔραις ἰνδιατρίφαι πρὸς ἀνάκτησιν ἡρατισάμην. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐαρείας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατρυφᾷ; ἡμεῖς δὲ οὐ συντρυφήσομεν συνελθόντες;

Μηδόλως δὲ τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατανεύσαντος, εὐθὺς πρὸς ἐσπέραν τὸν Σάγαριν διαβάς ὁ Βασιλεὺς (Παταρὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν)· ἀφίκετο. Καὶ σκεπήσας τὴν κρυπτὴν θύραν, ὄρᾳ, ὡς ἐν φρίατος εἶδει, χάσμα φανέν· ἐν ᾧ καὶ καταλθὼν, καὶ ναὸν ὠραϊσμένον εὐρῶν, καὶ συνταραχθεὶς τῇ ὀράσει, τὴν ἀπειλὴν ἀφείς, κολακεύειν ἤρξατο ῥήμασι Δωκευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὐτουν. Ἀλλ' ἐπειδὴ, αἶρα δέρων, καταπίσαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Ἅγιον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτηνῆναι κελεύει, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα κυσὶ καὶ ὀρνίσις βορᾶν ἀπορίφηναι. Καὶ τοῦ μακαρίου οὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ τῷ τίμειν αὐτοῦ σώματος ἡμελημένου, κειμένου, τίς τῶν εὐλαδῶν Χριστιανῶν, καὶ Θεῷ φίλων, ἀνιλόμενος, τῷ τῆς ἱερωσύνης χαρίσματι κεικομημένος μῦρῳ εὐωδίας τούτου, ἀξίως ἐν ἐπιστάμῳ τέκῳ κατεθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βάικχου τοῦ νέου.

Στίχ. Μὴ δευτερόν τις μηδὲ Βάικχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

Ὁστος ὄρμητο ἐκ Παλαιστίνης, ἐν ταῖς χρόνοις Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Ρωμαίων. Ἦν δὲ ὁ τούτου πατὴρ Χριστιανὸς ἐκ προγόνων, Χριστιανικωτάτη συζῶν γυναικί. Τῇ ματαία δὲ δόξῃ τοῦ κοσμοῦ τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δειλασθεῖς, τὴν ἀληθῆ καὶ πατρπαράδοτον πίστιν ἐξωμοσάμενος, τῇ μιαιφῶ τῶν Ἀγαρηνῶν θρησκείᾳ ἐλευσινὸς κτύτομόλησεν. Ἐγίνοντο τοίνυν τούτῳ παῖδες ἑπτὰ, οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλανῆ ἀνίτρεφε. Τούτου δὲ τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ καταστρίψαντος, εἰ ἑπτὰ παῖδες ἅμα τῇ μητρὶ κατελείφθησαν. Ἐν ὁ τρίτος, κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν, Δαχὰκ ὀνομαζόμενος (ὅπερ ἰρμηνεύεται ἑλληνισί, Γελάσιος)· ἄζυγα ἑαυτὸν ἐτήρει· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς, τὰ Χριστιανῶν ἐλίσθαι ἐβούλετο, ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο.

Ἀναθέμενος γὰρ τῇ Μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παρορμῶσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγείρουσαν, οἷα πιστὴν, εὐρηκῶς, ἀπῆρε τῆς ἐνεγκαιμένης· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαδῶν, ἐκείθεν τε παρὰ Μοναχοῦ τινος ὀδηγηθεῖς, ἦλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἐνθα τοῦ Δεῖου Βαπτίσματος καταξιοῦται. Εἶτα δεηθεῖς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβάλλεται σχῆμα· ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατεῖα, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομῶσας ἑαυτὸν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς ἐξίρχεται δεδοκίτος, μὴ φωραθεῖν τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρηνοῖς· ἐκράτου γὰρ οὗτοι τῆς χώρας.

Κατὰ τόχην δὲ, ἢ μᾶλλον Δεῖκνὴν οἰκονομίαν ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος, καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχῶν, τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγγέλλει, καὶ πάνυ, ἔλεγε, λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ εἰσὶ. Τούτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρὰ τῆς Μητρὸς, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστι προσίρχονται, ἐνός μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Ὅς δὴλα τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον Βάικχον (τούτο γὰρ ἐκ τοῦ Δεῖου Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχὰκ, ὀνομάσθη)· τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερευνησάμενοι, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν, πρὸς τὸν Ἀμπερᾶν τῆς Ἁγίας Πόλεως ἔγαγον. Ὁ δὲ, τῷ ὀνομαζομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐταῖς, καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ἐν ἐνώπιον τῶν Χριστὸν ὀμολογήσας, καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διοθαλῶν, καὶ μυκτηρίας, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Ἔστιν, ὅτι ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἧ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπῆρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελεῖσθαι, ἕως τῆς εἰκοστῆς πεμπτης τοῦ Μηνός, τινῶν ἐκ τῶν Ἐσπερίων ἐλθόντων, καὶ ἀπαγγειλάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξερωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός τε καὶ ὠφελιμώτατος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τῶν ἐν καρμίνῳ Παίδων σου.
Μεγαλυνέσθω ἔκραζες Σοφέ, στρεβλούμενος,
νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός· οὐ δειλιῶ

ταῖς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ προοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν ταῖς ὄρμας, διαί τὴν πάντων ζωὴν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ. Στρεβλῆσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας Ἐνδοξε· ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῶ.

ΑΨοσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασίᾳ, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρῶν, πανάμωμε, Λόγος καθαρῶτατος Θεῆ, σὺ ἐκ γαστροῦς ἀποτεθεὶς, πιστοὺς καθαίρει, μολυσμῶ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τυράννων ἠλεγξας θράσος, καὶ Βασιλέων ὀμότητα· καὶ γὰρ μέσον πυρὸς ἠπλωμένος, Παμμακάρε ἀνέμελπε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι' ἧς καταβέβληκας, στερρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαις, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Αγίας ρίζης ὡς ἄνθους, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς, ἐκπλαστήσας, ὡς καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, τῷ Χριστῶ προσενήξαι.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγκυτέρη, ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀσυγκρίτως πασῶν ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Ῥῶδη η'. Ὁν φρίτρουσιν Ἀγγελοι.

Αθλήσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλῆ, βασινοῖς κοσμούμενοι, Μαρτύρων καλλονῆ· καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὠφθητε, θείαν εὐοσμίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ράνισιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ἢ μήτηρ προσκιρᾷ· τῷ σῶ γὰρ λειψάνῳ, συμπλακεῖσα σεμνῶς, ζίφει τελειοῦται, καὶ ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γάσεων νάματα, θυμαίων ποταμοῦς, προχέει τοῖς χρήζουσιν, ἢ θήκη σου σοφῆ, ἐκ-

πλύνοντας ῥύπον, ψυχοφθῶρων παθῶν, Μάρτυς Ἱεράρχα· διό σε εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος ἐν μήτρα σου, κατῆλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηραῖνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ος δεκτὸν ἱερεῖον ὀλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ αἰοῖδιμε, θείαν ὡς ὄσμην, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν ἀνέμελπε ἐνθέως.

Πεπορθῶς ὡσπερ λέων ἀνόμους ἠλεγξας, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωτατίων.

Ανυψῶν Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος, καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, ἀσεβούντων καὶ ἔμελπε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν ὑλομανήσασαν, πρόρριζον ἐξήρανε καὶ ἀνεβλάστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ θράς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
• Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶδη θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Στόμα Θεῆ γεγονῶς ἐκ τῆ σῶματος, τῆ ἄλλοτριῆ λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσασα ἔδειξας κληρονόμον χάριτος, ἐναθλήσας στερρῶς σὺν Ἱερεῦσι, καὶ Ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Η καθαρά μυροθήκη τῆ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγῶγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπτήρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἢ κρηπίς καὶ τῶν δογματίων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ῥῦσαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάθρωπος.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τεμῶν μαχαίρα τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεύδους Ἐλευθέριε Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πίστει καὶ ἀληθείᾳ· ὅθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοί, καὶ θεῖον κήρυκα.

Εκ γῆς ἀπάρας σοφὴ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότου τὴν ἔφεσιν, τοῦτο νοητῶς, Πάτερ ἀνύψωσας· ὅθεν σαρκὸς ἠρήσῃ, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στερρόως ἐνήθλησας.

Ροαῖς αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱεράν κοσμήσας σου στολὴν ἱερώτατε, εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυσ τοῦ μαρτυρίου σου· ἔνθα μνημονεύεις καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νῦν καὶ ξένης σου κηύσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γὰρ ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν εἰ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Χριστῷ προσήγαγε Πάτερ, πιζῶν ἀγέλας ὡς ποιμὴν· σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ, ὡς δάμαλις ἢ τεκοῦσα, συνανηρέθη· μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασιάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαθὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως· διό σε κατ' ἀξίαν, ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε.

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφὴ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀθλήσει, τὸν τοῦ ψεῦδος εὐρετὴν, ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεικας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως φρουαττόμενον.

Τοῖς ὄμβροισι τῶν αἱμάτων σου, κατάρδευσον ἡμᾶς νοητῶς, Ἱεράρχα, τοὺς τιμῶντάς σε

πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν σε ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Ὁς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπόνυμος, τῆς ἱεραῆς διπλοῖδος, Πάτερ κατηξίωσαι· καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαιδεύσας. Ὅθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν νεανικῶς ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ΄. καὶ δ΄. κτλ.

Τῆ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Σκῆνωμα θεῖον Ἐνδοξε, καὶ ναὸς ἔμψυχος γεγεννημένος, βίου λαμπρότητι καὶ πολιτείας, ἄψυχον ἠγειρας Ναὸν, τὸν παλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι· διό ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεῦος ὠφθῆς τοῦ Πνεύματος, τὰς οὐρανόθεν σοὶ χορηγουμένας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν· ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτήριον, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, ἀπολύτρωσιν· αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴγλη τῆς θείας χάριτος, περιχεόμενος καὶ θεωρίας, καταξιούμενος καθαρωτέρας, καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος Μάκαρ ἔμπλεως, τοὺς σε ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, αἰτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέμου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευε, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλω ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσει καρπῶ, ὑπνώθληθρίω ἀφύπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεοσδότους ὑμῶμεν Ἀγγαίου λόγους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Τῶ ἐκτινάξαντι.

Θεοειδέστατος Θεῶ, παρεστηκώς ὡς Προφήτης ἀληθῆς, τῶν ὑμούντων τὴν σεπτὴν, μνημὴν σου Μάκαρ μνημόνευε.

Επί κρηπίδος ἀσφαλοῦς, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν οἰκοδομῶν, ἀνατίθεικας ναόν, ἔμψυχον Θεομακάριστε.

Οκαθαρώτατός σου νοῦς, αἰεὶ Θεὸν καθορῶν ὡς ἐφικτόν, ταῖς ἐκείθεν τηλαυγῶς, χάριτας Μάκαρ ἀπέστιλβεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρὶν, Λόγον Θεῆ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶς τέτοκεν Υἱὸν ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Δυναμίει θεία δαιμόνων, δεινῆς αἰχμαλωσίας, ἡμᾶς λυθέντας, ναοὺς σου σεπτοῦς σωτερ δεικνύεις, Ἄγιος εἶ κρίζοντας, ὁ σώζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐν ὑψίσοις οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν οἰκωμένην, ἀγίωσύνης Προφήτα ναόν σε δεικνύεις, Ἄγιος εἶ κρίζοντα, ὁ σώζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν διανέμον, τὴν σὴν καρδίαν, οἰκῆσαν βοᾷ σε ἐκδιδάσκει. Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς δημιουργήσας, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς Θεομητορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύσως, ἐν ὕμνοις βοᾷ μελωδοῦσα· Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πάντα ὡς Θεός, ἐφορῶν καὶ γινώσκων, ψυχῆς τὸ καθαρὸν, καταυγιάσας σου ὄμμα, Προφήτα πανεύφημε, ὁδηγὸν κόσμῳ ἔδειξεν· ὅθεν μνήμην σου, τὴν ἱεράν ἐκτελοῦντες, πρέσβιν ἄριστον, καὶ πρὸς Θεὸν σε μεσίτην, Ἀγγαῖε προσάγομεν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένην, τὴν διάνοιαν ἔχων Προφήτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεῖαι μυστήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δῆλωσιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν. Ἀγγαῖε πανόλβιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγγε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελημασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυαμένην κρεμάμενον, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαψήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον με! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν.

Υπέδειξας, τὸν ἐκ Παρθένου ἔμψυχον, προσληφθέντα σοι ναόν, τῷ σῶ Προφήτῃ Χριστέ, μεθ' οὗ βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνήγαγες, τοὺς ἀπωσμένους Κύριε, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλευθέρωσας ἡμᾶς, ὡς ὁ Προφήτης λέγει ὁ θεοληπτος.

Υπέφηνας, τὴν ἐσομένην ὑστερον, σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν, τῷ σῶ Προφήτῃ Χριστέ, τῷ σοὶ βοῶντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετήγαγες, πρὸς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ Ἀδάμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν, πρὸς ὃν βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναοὺς γενέσθαι Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Μάκαρ ἀξιώσον, τοὺς τὴν φωτοφόρον σε τελούντας ἑορτὴν, ἐπὶ πέτραν ἐδράσας, τῶν σῶν δογματῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ος εὐεργέτης, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Κύριε, τὴν εἰς περιποίησιν, εἰρήνης τῆς ψυ-

χῆς, ἣν ὁ Θεὸς Ἀγγαῖος, Πνεύματι Δεῖω προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, τῆς Ἐκκλησίας ὄντως ἡ εὐκλεία, ὑπὲρ τὴν προτέραν Ἰσραὴλ συναγωγὴν, σαρκωθέντος τοῦ Λόγου, καὶ τοῖς ἀνδράποισ ὁμιλήσαντος. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, δεδοξασμένη Μῆτερ ἀπειράνδρε, τὴν νεκρωμένην, ἀμαρτίαις μου ψυχὴν, καὶ παθῶν κεχωσμένην, ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν Μάικαρ διδάσκων, ἀνήγειρας τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, Ναὸν ἡγιασμένον, ἀφθονίαν ἀγαθῶν ὑπισχνούμενος.

Ανήγαγες τῆς μακρᾶς Σωτῆρ αἰχμαλωσίας, τὸν ἄνθρωπον ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπανήγαγες αὐτὸν ὡς φιλόανθρωπος.

Γηθόμενος τῇ τῷ Πνεύματος αἴγλῃ Προφήτα, ἐθέσπισας τῶν πρακτέων τῆς λόγης, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας, ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς δικαιώματα. Θεοτοκίον.

Γνώμη πεσῶν ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου· ὁ Λόγος δέ, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, τοῦτον ἀνακαλεῖται, καὶ πρὸς τὴν ἄνω τρυφὴν μετῆγάγετο. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβάα. Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μὲ· ἡμεῖς δέ σοι βωῶμεν· Παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχοι.

Ἀγγαῖος, ἄγγος πλήρες ὦφθη χαρίτων,
Ὡς ὑλικὸν δέ, τῷ χρόνῳ συνετριβη.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχευ.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Λευὶ· ἐτίχθη δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ ἐτι νέος ὢν, ἦλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσφῆτευσεν μετὰ Ζαχαρίου ἔτη τριάκοντα ἕξ. Προέλαβε δὲ καὶ οὗτος τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη τετρακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προσφῆτευσεν, καὶ εἶδεν ἐκ μέρας τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ναοῦ· καὶ ἀποθανὼν, ἐτάφη πλοσίον τῶν ἱερέων, ὡς αὐτοὶ ἐνδόξως· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐκ γένους ἱερατικῶ ἦν. Ἦν δὲ κομιδῇ γηραιός, στρογγύλον ἔχων τὸ γένειον, τὴν ἡλικίαν ἔντιμος, τὴν ἀρετὴν περιφανής, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων, καὶ τιμώμενος, ὡς ἐνδόξος καὶ μέγας προφήτης. Ἐρμηνεύεται δὲ, Ἐορτῇ, ἢ εὐορταζόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαρῖνου.

Στίχ. ἸΚάραν Μαρῖνος εὐτρεπίζει· τῷ ξίφει,

Ἦς ὁ στέφανος εὐτρεπῆς ἐκ Κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, Ῥωμαῖος τὸ γένος, τῆς συγκλήτου μετίχων βουλῆς καὶ τιμῆς, ἀπὸ παιδικῆς ἐτι τῆς ἡλικίας. Διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανός, εἰς ἐξέτασιν τε ἀχθεῖς, καὶ θῦσαι μὴ βουλευθεῖς, ἀναρτᾶται καὶ σπαθίζεται, ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς τίθεται, καὶ τηγάνῳ ἰκκαυθίντι, καὶ ἐν χαλκῷ λίθῃτι βάλλεται. Ῥύται δὲ παραδέξως, τοῦ πυρὸς εἰς ὄρσεν μεταβληθέντος· καὶ πολλῶν θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, διαφυλάττεται ἀσινῆς. Εἶτα διὰ προσευχῆς καταβάλλει τὰ εἰδῶλα, ἀπατήσας τὸν Βασιλέα, ὡς ἀφιζόμενος πρὸς τὸν βωμὸν, καὶ θυσίαν προσάξων. Καὶ οὕτω τὴν ξίφους δέχεται τελευτήν, προπεμπόντων αὐτὸν, τοῦτε πατρὸς, καὶ τῆς μητρὸς, καὶ μακαριζόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρόβος (ἢ Πρόμος) καὶ Ἰλαρίων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χλόη τις ἢ φλόξ ἔστιν, εἰπόντος, Πρόβου, Ἰλαρίος, Ναί, φησι φίλτατε Πρόβε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Φέρει Μόδεσε παμμαίικαρ καὶ σὸν τάφον, Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἐξ ὀρθοδόξων μὲν ἔφυ γονίον, ἐκ πόλεως Σεβαστείας· ὢν ὁ μὲν πατὴρ Εὐσείβιος, ἡ δὲ μήτηρ Θεοδούλη. Στείρας δὲ τυγχανούσης τῆς Θεοδούλης, προσευχῇ ἀμφοτέρων τῶν γονίων καὶ ὁμοζύγων, δίδοται τούτοις υἱός, ὁ μέγας οὗτος Πατὴρ μετὰ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς κοινῆς συναφείας αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου τοῦδε γέννησιν, διαβάλλεται ὁ τούτου πατὴρ πρὸς Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανός, καὶ δεσμευθεὶς εἰρκτῇ κατακλείεται. Ὁπερ μαθοῦσα ἡ Θεοδούλη, καὶ αὐτὴ τὴν εἰρκτὴν κατέλαβε μετὰ τοῦ παιδός· ἐν ἣ ἀμφω τοῦ Κυρίου δεηθέντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα χερσὶν Ἀγγέλων παρέθεντο, Μάρτυρες τῇ πρᾶιρίσει γινόμενοι. Οὗς οἱ δεσμοφύλακες τεινεῶτας εὐρίντες, τὸ δὲ παιδίον μίσει ἀμφοῖν κείμενον ζῶν, ἀνελόμενοι τοῦτο, τῷ Μαξιμιανῷ ἀπεκόμισαν, πέντε τνηκαῦτα τυγχάνων μηνῶν. Ὁ δὲ ἀστέιον αὐτὸ καὶ χάριεν θεασάμενος, ἐνὶ τῶν Συγκλητικῶν παρέδωκεν, ὡς ἂν ἐπιμελῶς ἐκτραφῆ παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄξιον γινόμενον τῆς τοῦ Διὸς Σεραπείας.

Παρὰ τούτῳ τοίνυν τριφόμενος ὁ μακάριος Μόδεστος· τίνων τε γονίων ἔφυ μαθὼν, καὶ ἔπως ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν φυλακῇ τιθνήσασιν, ἐντυγχάνει τιμὴν, τὸν τρισκαίδέκατον τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνῶν, Χριστιανῶ διδασκάλῳ, καὶ παρ' ἐκείνου μυηθεὶς τὴν εὐσείβειαν, ὅλος αὐτῆς γέγονεν· ἡσχαλλε δὲ παρ' Ἑλλήσι διαιτώμενος.

Καὶ ποτε τοῦ Μαξιμιανῷ πανδημον θυσίαν κηρύξαντος, αὐτὸ κατὰ τὸ μνῆμα τῶν οἰκείων γεννητόρων γενόμενος, περιπαθῶς εἰδέτο τούτων, τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν ἐξελεῖσθαι χεῖρας, ἵνα καὶ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος ἀξίωθῆ. Κυρῶν οὖν ἀργυροκόπος τις αὐτὸν, ὠρμημένος Ἀθήνηθεν, προσελάβετο τοῦτον, καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἀπήγαγε, Σαυμάτα διάφορα κατὰ τὴν ὁδὸν πεποιηκότα. Καὶ τῷ τῷ τόπου Ἀρχιερεῖ τοῦτον παραστήσασμενος, μυηθῆναι καὶ βαπτισθῆναι πεποίηκεν. Ὅς στύλον ἰώρα πυρὸς οὐρανίδεν κατιόντα, καὶ τῇ τοῦ βαπτιζομένου κερυφῇ, ἐπιστηριζόμενον. Μετὰ δὲ τὸ Βάπτισμα, τὴν τοῦ ἀργυροκόπου ἰμαίμονα, ἐκ νόσου θανατηφόρου προσευχῇ καὶ προσφαύσει μὲν ἐξήγειρε, καὶ δαιμονῶντα ἴασατο ἔτερον. Εἶτα τοῦ ἀργυροκόπου, καὶ τῆς ἐκείνου συμβίβου θανάτων, κλη-

ρανόμενος αὐτὸς σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν ἰγγραφίαις ταῖς δια-
Σηκαῖς αὐτῶν, τὸ μὲν οἰκίον λαχὸν τοῦ κλήρου τοῖς τοῦ
ἀργυροκόπου υἱοῖς ἐχαρίσατο· αὐτὸς δὲ τοῖς ἐρημικωτέροις
τόποις διατρίβων, διήγειν ἀσκητικῶς.

Οἱ δὲ τοῦ ἀργυροκόπου υἱοί, ὄραν αὐτὸν παρὰ πάντων
τιμώμενον διὰ φθόνου μὴ φέροντες, ἐμπορείαν χάριν ἀπο-
δημηῆσαι μέλλοντες, ἐπίσαν τὸν μακάριον συναποδημηῆσαι
αὐτοῖς. Καὶ γενόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ πωλοῦσι τοῦτον ὡς
δουλον ἀπίστῳ ἀνδρὶ· παρ' οὗ μυρία ὑπέστη δεινὰ ἐφ' ὅλοις
ἔτισιν ἑπτὰ. Ὅν δὲ ἐπιμόνου δεήσεως πρὸς Θεὸν πλάνης
ἀπαλλάξας, καὶ τῷ Δεῖῳ σημειωθῆναι πίστεως Βαπτίσματι,
νοσήσαντα δεινῶς ὑγιῆ πεποίηκε· καὶ μετὰ θάνατον ἐκείνου,
εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἀπῆλθεν.
Ἐἶτα εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος γενόμενος, καὶ τῷ Θεῷ προσανέχων,
πολλὰ θαύματα ἐπέτελεσεν.

Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως τῶν Ἱεροσολύμων θανόντος, ἐξ ἀ-
ποκαλύψεως Ἀρχιερέως χειροτονεῖται ὁ μακάριος Μόδε-
στος, πεντηκοστὸν ἔνατον ἀνύων χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
Θαυματοουργίᾳ δὲ κἀνταῦθα πολλά. Ἀνδρὸς γὰρ τινος Ἱε-
ροσολυμίτου πολυκτήμονος ἔθνησκε τὰ ζῶα, τῆς πηγῆς
ὑπὸ ὄφειως φαρμακευθείσης ἐπηρεῖα τοῦ δαίμονος, ἐν ᾗ
ἐποτίζοντο· εἰς ἣν ἐπιστάς ὁ Ἅγιος, τὰ τε ζῶα ἀνίστη-
σε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσε, καὶ τὸν δαίμονα ὀφθῆναι
τοῖς παροῦσιν ὡς κῦνα ἐποίησε, τὸ φοβερὸν ἐπομνύμε-
νον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὴ πλησιασαι ποτέ, ἔνθα τὸ τοῦ
Ἁγίου ὄνομα ἐπικέκληται· καὶ τοὺς τοῦ ἀργυροκόπου
παιδας, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντας δι' ἐμπορείαν,
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸν ἀπεμπολήσαντας (ἠγνόησαν γὰρ
αὐτὸν Ἀρχιερεῖα γεγονέναι τῆς Πόλεως)· οὐ μόνον οὐκ
ἠμύνατο, ὧν εἰς ἑαυτὸν διεπράξαντο, ἀλλὰ καὶ ἀσπασίως
δεξιωσάμενος, φιλοφρόνως ἐξένισε, καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐνηρ-
γίτησεν.

Οὕτω γοῦν ἀσίως πολιτευσάμενος, καὶ ὀκτῶ πρὸς τοῖς
τριάκοντα τῆ ἀρχιερωσύνης χρόνοις ἐπιβιούς ὁ μέγας οὗτος
Πατήρ, ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἑνενη-
κοντα ἑπτὰ, πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ἐξεδήμησεν.

Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Χριστοφόρου, πλησίον τοῦ Ἁγίου Πολυεύκτου.
Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Θαυμα-
τουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης, Συζύγου
γενομένης Λέοντος τοῦ Σοφωτάτου Βασιλέως.

Στίχ. Ἐγγὺς Βασιλὶς Θεοφανῶ Κυρίου,

Ταῖς ἀρεταῖς ἔστηκεν ἑστιλωμένη.

Ἄυτη ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα Κωνσταντινουπό-
λεως, ἐξ αἵματος βασιλικοῦ τὴν γίννησιν ἔχουσα
ἐκ τῶν περιβλήπτων Μαρτινακίων, θυγάτηρ Κωνσταντί-
νου, τὴν ἀξίαν Ἰλλουστρίου, καὶ μητρός Ἄννης, ἐκ τῶν
ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἰρμωμένης. Οὗτοι καθ' ἑκάστην ἡ-
σχάλλον καὶ ἠθύμου, παῖδα μὴ ἔχοντες, καὶ τὴν Ἁγίαν
Θεοτόκον εἰς βοήθειαν ἐπικαλοῦντο, τὸν ἐκείνης πανσεβά-
σμιον Ναόν, τὸν ἐν τοῖς Φορακίου, κατατρίβοντες, καὶ τὰς
δεήσεις αὐτῶν ἐκείσε ἔχοντες καὶ Ἀυθῆτω, λέγον-
τες, τοῦ κόσμου Κυρία, ἡ ἐκτήκουσα τοὺς
δούλους σου ἀπαιδία. Καὶ ἐπεὶ πιστῶς ἦτον,
ἔλαδον παιδίον θῆλυ. Τοῦτο δὲ ἀπογαλακτισθὲν, καὶ παι-
οὶ ἐξαιτίαν ἐλάσαν, γράμματα ἐκπαιδεύεται, καὶ πάσαις
καλαῖς ἰδίαις ἀρετῶν περιφέρεται. Ταῦτα βλέποντες οἱ
γονεῖς, ἔχαιρον καὶ ἐσκήρτων, καὶ εὐπαιδίας οὐκ εἰς μακρὰν
ἀπλήψεσθαι τοὺς καρπούς ᾤοντο.

Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἡλικίας αὐτῆς προέβη, καὶ τοῖς
ἑμοίοις, μᾶλλον δὲ τοῖς κρείττοσι, προέκοπτε, ζήτησις γέ-
γονε κέρης εὐόπτου καὶ ἐναρέτου. Εἰς ἣν πάντα τὰ κάλ-

λιστα οἱ Βασιλεῖς ἐνρακέτις (Βασιλεῖς δηλαδὴ ὁ Μακεδὼν,
καὶ ἡ τοῦτου σύζυγος), συναπτουσι Λέοντι τῷ υἱῷ αὐτῶν
καὶ Βασιλεῖ. Καὶ λοιπὸν χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα
ἐπληροῦντο.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίση, καὶ ὁ πονηρὸς ζιζάνιον ἐνοσίερας τῆ
ἀκοῆ Βασιλεῖς τοῦ Βασιλέως, διὰ γλώσσης τοῦ Σανταβαρι-
νοῦ Ἀββᾶ, τὸν Βασιλέα Λέοντα ἐγκατάκλεισον ποιεῖται ἄμα
τῆ γυναικὶ χρόνοις τρισὶ. Τῶν Ἐγκαίνιων δὲ τῆ Προφῆτις
Ἡλίου καταλαβόντων, ὁ Βασιλεὺς τῷ υἱῷ καταλλάσσεται,
καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν προέλευσιν ποιεῖται.

Ἐπεὶ δὲ Ἀυτοκράτωρ ἀνηγορεύθη ὁ Βασιλεὺς Λέων ὑ-
πὸ τοῦ πατρὸς, διὰ τὸ νοσήματι αὐτὸν περιπεπτωκίνας
τηνικαῦτα ἡ τιμία βασίλισσα Θεοφανῶ, εἰς τὰ βασίλεια
περινοστοῦσα, τῆς ψυχικῆς σωτηρίας ἐπιμελεῖτο, τὴν δό-
ξαν τῆς Βασιλείας εἰς οὐδὲν ἠγομένη, καὶ τὰ τερπνά
τοῦ βίου ὡς ἀράχην καὶ σκιάν παραβλέπουσα, οὐκ ἐλει-
πε νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς
τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, καὶ ἐλεημοσύνας αὐτῶν ἐκμελιό-
σουσα. Τὰ γὰρ ἄνθη τῆς ἀλουργίδος φοροῦσα, καὶ τὴν
ἄλλην εὐπρέπειαν ἐξωθεν περιβεβλημένη, τοῖς ῥάκισιν
ἔνδον τὸ σῶμα κρυπτῶς κατέτρυχε· καὶ ἀσκητικὴν ἀγω-
γὴν αἰρουμένη, τῶν πολυτελῶν τραπεζῶν κατεφρόνει καὶ
εὐτελεῖ καὶ αὐτοσχιδίῳ τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λαχάνων
ἐτρέφετο πανδαισίᾳ. Τὰ δὲ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς περιμ-
πιπτοντα χρήματά τε καὶ κτήματα, τίμια τοῖς διωτι-
κοῖς φαντάσμασι, πίνησιν ἐδίδου, καὶ τῶν πέλων τὰ
πολύτιμα τοῖς δεομένοις παρεῖχε· χήραις καὶ ὀρφανοῖς τὴν
αὐτάρκειαν ἐχορήγει· τῶν μοναστῶν τὰ εὐτελεῖα καταγωγή
χρήμασι καὶ κτήμασι καταπλούτιζε· τῶν οἰκτιῶν ὡς ἀ-
δελφῶν ἐπιμελεῖτο.

Οὐ κέκληκε ποτὲ τινα ἀπλῶ ὀνόματι, ἀλλὰ πάντων
ἐκυρολόγει τὰς κλήσεις. Οὐκ ἐφθίγγετο ὄρκου διὰ τῆς
γλώσσης· ἠψευδὲς ῥῆμα διὰ τῶν ταύτης χειλέων προῆλ-
θεν, ἢ λοιδωρία. Οὐκ ἐπαύσατο ποτὲ κρυπτῶς πενθεῖν
καὶ σκυθρωπαίνειν, καὶ τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι κα-
ταβρέχειν. Ἡ κλίνη δὲ αὐτῆς χρυσοῦφάντοις τάπησι κα-
τεστρωμένη, τοῖς οἰκίοις ὠρατο. Ἦνικα δὲ ἡ νύξ κατέλα-
βεν, ἐκείθεν ἀνισταμένη, ψαθίῳ καὶ τριχίνοις ῥάκισιν, ἐν
τῷ ἐδάφει κειμένης, τὴν ἀνάπαυσιν ἐποιεῖτο, ὡραν ἐξ ὠρας
ἀνισταμένη, καὶ τῷ Θεῷ τὰς αἰνίσεις ἀναπέμποσα. Διὸ,
ἐκ τῆς ἄγαν σκληραγωγίας, ἡ σωματικὴ αὐτῆν περι-
στοίχησε νόσος.

Αὕτη δὲ εἰς ἐγκρατείας ἀφορμὴν τὴν νόσον λαβοῦσα,
οὐ διελίπε τοῖς πεινώσι διαθρύπτειν τὸν ἄρτον· τὸ δὲ
στόμα αὐτῆς, ἐν τῇ μελέτῃ τῶν Δείων νόμων, οὐκ ἐπαύσατο
τὰ ἱερώτατα λόγια τοῦ Δαυὶδ κατεπέμδει. Οὐ παρεῶρατο
ἐξ αὐτῆς ἡ ἑπτακίς αἰνίσεις τοῦ Κυρίου· οὐδὲ ὑπνώσεν ἀνα-
παύσεως ὕπνον, ἀνευ δακρύων, ταῖς τῶν ἀλλοτρίων συμφο-
ραῖς συμπαθοῦσα. Δάκρυσι τὸν Θεὸν ἐκλιπαροῦσα ἢν ὑπὲρ
αὐτῶν, καταπονουμένοις χεῖρα βοηθείας ἐρέγουσα, τῶν χη-
ρῶν καὶ ὀρφανῶν προϊσταμένη, τῶν ἐν θλίψεσι καὶ ἀθυμίᾳ
χειμαζομένων ὑπάρχουσα εὐθυμία καὶ παρακλήσις.

Πάντα δὲ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, διὰ τὴν Χριστὸν
ἀπαρηνασμένη, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν λαβὼσα,
καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀραμμένη, καὶ ἐλπιζομένων οὐ
διήμαρτεν ἀγαθῶν. Αὕτη, αἰσθημένη, τὴν ἐκ τοῦ σώματος
καὶ τοῦ κόσμου αὐτῆς ἐκδημίαν, ἀσπασασθαι αὐτὴν πάντας
προετρέψατο τὸν τελευταῖον ἀσπασμέν, καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ
τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο (*).

(*) Τὸ ἱερόν αὐτῆς Ἀσίφανον σῶζεται ἀδιάρθορον ἐν τῷ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχεῖῳ, ὅπου καὶ τελεῖται ἡ ἑορτὴ
αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, δι' ἰδίας ἀσματικῆς Ἀκολουθίας, ἐν
χειρογράφῳ Φυλλάδι εὐρισκομένης.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ανακαθάρας σε τὸν νῦν, ὑπεδέξω ταῖς λαμπρόναις, σαφῶς Προφήτα τοῦ Πνεύματος, ἐμφανῶς προφητεύων καὶ ἀνακραζῶν· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γερωτάτην σε ζῶν, μετιόντα τεθεαμένος, Θεὸς Προφήτην προβάλλεται, τῆς αὐτοῦ παρουσίας ἀναβοῶντα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τοὺς τρεῖς Παῖδας σώσας Παρθένη, αὐτὸς σκηνώσας ἐν μήτρα σου, τοὺς αὐτῷ πεποιθότας, σῶζει βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιτίας σου.

Ῥδὴ η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Υμολογοῦμέν σε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὃν ὁ Προφήτης ὁ Θεόπτης Ἀγγαῖος, ὑπέδειξε προσκυνεῖν σε καὶ μέλπεν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον τὸν ἀναρχον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπιφανήσεσθαι θεόπτα Προφήτα, προήγγειλας ἐμφανῶς ἀνακραζῶν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο πρὶν ἀθέατος, καὶ ἀχώρητος φύσει, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρηθεῖς, ἐθεσθη Πανάκραντε, ὧ ἐν πίστει βοῶμεν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
• **Ε**ὐλογῶσιν ἑρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
• **Λ**αὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν.

Γευσάμενος, τῆς ὑπὲρ λόγον θεοπτείας, ἀπεσείσω Προφήτα φροντίδας ἐπιγείους, καὶ δεδοξασμένῳ Θεῷ παρέστης ἐπαξίως· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ο ἔνθεος, καὶ θαυμαστός σου Μάκαρ βίος, παραστάτην Θεοῦ σε ἀνέδειξε θεόφρον· καὶ σὺν ἀσωμάτων χοροῖς εὐφραίνῃ δι' αἰῶνος· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Υπῆρξέ σοι, ὡς εὐσεβείας διδασκάλῳ, τῷ Θεῷ συγγενέσθαι, καὶ τούτῃ συγκραθῆναι, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ φωτί· ὃν μάκαρ νῦν δυσώπει, λυτρωθῆναι πειρασμῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ γέγονας, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ οἰκητήριον ὄντως, τῷ πάντων Βασιλέως, καὶ χρυσοειδῆς Κιβωτός, τὸν Νόμου νομοθέτην, ἔχουσα Χριστὸν σωματούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ανύμνητε, τῶν ἑρανῶν ὑψηλότερα, ἢ τὸν
• **Π**ἀναρχον Λόγον, ἀσπόρως συλλαβούσα,
• καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκούσα τοῖς ἀνθρώποις, πιστοὶ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εἴαν ἡ Κυριακὴ τῶν Προπατόρων τῷ κατὰ τῶν σήμερον, καταλιμπάνεται ἢ ἀκολουθία τοῦ Προφήτου, καὶ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ ψάλλεται μόνον ἢ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Προπατόρων, ὡς ἐκεῖ διατάσσεται. Ἀπολυτικίον δὲ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἰδικαίως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περιδόςος, εὐφημισθῶ σήμερον θείοις ἄσμασι, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα, ἢ αἰεὶρρύτος πηγῆ, ἢ διόπτρα τοῦ Πνεύματος, ὁ ὑπέριμος, καὶ πανάριστος στῦλος τῶν δογμάτων, ἢ κρηπίς τῆς οἰκουμένης, τὸ ἀκατάσεικτον ἔρεισμα.

Ὡς ἀστέρα φανότατον, ἑσφόρον ὡς μέγιστον, ἐπιθυμῶν τε ἄνδρα τιμῶμέν σε, τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι· Δανιὴλ ὑποφήτα τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ ἢ γλῶσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως Πολύσοφε, ὀξυγράφου γέγονε ῥητορεύουσα· νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκαρδῖος, ἐν σοὶ πεπολίτευται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίσιν ἐνδικον

δέδεικται· ἐν οἷς ἤσχυνας, παρανόμους πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλῶσιμα.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμων ἀντεχόμενοι, τῶν Θεοσδώτων Πανόλβιοι, μιραῖς οὐκ ἐχράνθητε, τροφαῖς ἀλλ' ἀκήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσωκότες, διετηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώθητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἀνθος τὸ θαυμασίον, καὶ τὴν τερπνὴν ὠραιότητα, τοῦ Δεσπότητος δοξαζόντος, τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θεῖω πυρακτούμενοι, οἱ Νεανῖαι πυρσεύματι, τοῦ πυρός κατεφρόνησαν· ἐν ᾧ δροσιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορείαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ὠδὴν, τὴν πολυῦμνητον ἦδον ψάλλοντες· τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράνιον ἔνδοξοι.

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέστε οἱ Τύρανοι, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, καὶ Παῖδων τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων γῶρας, ἄρχειν καὶ δεσπότης, ὑμᾶς κατέστησαν Σεπτοί· τὴν ἀρετὴν γὰρ αἶδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα· τῶν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, ἡγεμόνες γέγονατε.

Δόξα, Ἦχος β'. Ανατολίου.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιὴλ· καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν θαυμάσιως, πλουσίους καὶ πένησι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· καὶ κρατῆρα νοητὸν, πρόχροντα νόμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα. Οὗτος γὰρ ὁ προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάστων στόματα ἔφραξε. Σὺν τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, οὐ χρυσοὶ τῇ φύσει ὄντες, χρυσοὶ δὲ δοκιμώτεροι δεικνύμενοι· οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς νόφθα καὶ πίσσα κληματίδες ἔστεφαν. Ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιώσαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν, καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, τῷ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

εὔτε ἅπαντες, Χριστῷ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον,

ὡς ἀσέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ Παρθεντικῆς νηδύος, βροτοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δανιὴλ ὁ θαυμασίος, τὴν καρδίαν κησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος, καταγωγίον· καὶ παρ' αὐτῷ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δηλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότησι, καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τῇ νηστείᾳ ἀδάμαστον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετέλεσας· μέσον γὰρ τούτων ἰστάμενος, Προφήτα δεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμενας ἀπαραίτρωτος, ἀπορρήτω δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργοῦντος παραδόξως τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἐν Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Επὶ θρόνου καθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις κυκλούμενον, τὸν ὑπὲρ καταληψιν ἐθεώρησας. Κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφήτα θαυμάσιε· ἐκπλαγεῖς δὲ τὸ φρικτὸν, τῆς ἐμφοβου ὀράσεως διεσημανας, τοῖς μετέπειτα πᾶσιν ὑπογράψας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων Παίδων, Ἦχος πλ. β'.

Εν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρός, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελωδήσατε, Παῖδες τρισόλβιοι· καὶ τῆς φωνῆς ἡμῶν εἰσηκουσεν, ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων· καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαρὰν. Διὸ ἀπόγονοι Ἀβραὰμ τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε. Παρρησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου, ὁ αὐτός.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπαρᾶς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀνα-

παύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμνήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀικτιώχου εἰς· καὶ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Κανὼν τῆ Προφήτου Δανιὴλ, εἴ ἢ Ἀκροστιχίς· Σοφὸν Δανιὴλ ἄσμασιν περιστρέφω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Σῶτερ εὐεργέτα τοῦ παντός, τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ σου, τὴν ἔννοιάν μου αἴγλη φωτίζεις φιλόφρονε, ὅπως τοῦ σοῦ Προφήτου, εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ορθρος ὡς ἀνέτειλας Σοφέ, τῆς σωφροσύνης σῶφρονα, προκινδυνεύουσαν, Σωσάνναν διασώσας· Θεὸς γάρ σε ἠγειρε, γνώστης ὁ τῶν κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινοὺς κατακρίναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, οἱ Ἀβραάμ ἀπόγονοι, τροφήν παράνομον, ἀπώσαντο γενναίως, καὶ θείῳ τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς εὐσεβείας, πρὸς μεγίστην ἐπήρησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ορος ἐθεώρεις νοητὸν, Δανιὴλ ἱερώτατε, τὴν μόνην ἄχραντον, ἀειπαρθενον Κόρην· ἐξ ἧς περ ἐκτέμνεται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος, καὶ τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων· οὗ ἢ ἀκροστιχίς·

Τρεῖς Παῖδας ὕμνω, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγραὴν διοδεύσας.

Τὸν ἀναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίας, συμβολικῶς ὀραθέντα δοξάσωμεν.

Ρημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, Χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ετρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχηρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἀβροδιαίτων τὰς ἰδέας, τῷ βασιλεῖ ὠραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Τὸν τὸν τοῦ ὄφους ἄκοαῖς, πικρῶς ἐμπάρντα (*), ταῖς τῆς Εὐας ἢ ἐκ Δαυὶδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυφορήσασα.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόησιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἔλυσας, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τῶν κρατούντων ἐνύπνια.

Δρακόντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλῶν ἔνδοξε, τὸν αἰσθητὸν· τοὺς πρὶν ἀοράτους, ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Α

Σύνεσιν κητῶσάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυὶδ, Νόμους τοὺς πατρῶους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρῶτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Α

Θεοτοκίον.

Γνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξης ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρὰ σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ, ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας, ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάικῳ· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφήτα μάκαρ, Δανιὴλ ἔνδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, τῆς Παρθένου τὸν Τόκον σκιαγραφεῖς, καὶ λῦεις ὄνειρατα, τῶν κρατούντων σαφέστατα· ἐμβληθεῖς δὲ λάικῳ, ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, παραδόξως μάκαρ, νηστεύειν τοὺς λέοντας· ὅθεν καταστρέψας, τῶν ἀθέων τὸ σέβας, τὸν δρα-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει εἰσφθαρῆντα· ἀλλ' ἴσως ἦν ὀρῶτερον τὸ, ἐγχυθέντα.

κοντα ἔκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιὴλ ἀξιάγαγε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν τριῶν Παίδων.

Τῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ αὐτῶν χρωμάτων ἐν τῇ φλογί, οἱ Παῖδες διέγραψαν, τῷ καλῶ τῆς Πίστεως· καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς κατεῖδον, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν· ὅθεν καὶ τὴν δρόσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πνεύματος βρύουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφύροστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμύς ἀλουργόχρως, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρως Τράπεζα, Θεοκόσμητον Σκηνώμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοσταλάκτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νόμον εὐσεβῶς, φυλάξας ὡς Προφήτα, τῆς ὄντως σοφίας, ἔγνωσ τὸν δοτῆρα, τὰ μυστικά σε διδάσκοντα καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Γερὰν ζωνῶν, βιώσας Θεοφάντορ, ἐπιθυμιῶν, ἀνὴρ προσηγορευθῆς· ἀρρένωπῶς γὰρ τὰ πάθη καταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωνῶν.

Ἡ ἐνοικοῦσα ἐν σοί, τοῦ Παρακλήτου χάρις, Δανιὴλ σε δεικνύει, ὅλον φωτοφόρον, καὶ νικητὴν τῶν Τυράννων καὶ Βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Λίθον σε χειρὸς, τηθέντα ἄνευ Λόγου, Ὁρους προορᾶ, Παρθένου Θεοτόκου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων Θεία χάριτι.

Απαστράπτει τοῖς Θαύμασιν, ἢ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἀθλήσιν· τὸν γὰρ Τύ-

ραννον ἐζώγησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέβησαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Υμνωδαίς Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρησι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἡ'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Αθλητικούς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαιδρῶνας κηρύγματι λάμπεις δι' ἀμφοτέρων, Δείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφὸς ἐδείχθης Μάκαρ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψες, μέγιστε Θεορρήμον, Δανιὴλ καὶ πάντα ἐφώτισας. Θεοτοκίον.

Μυσαγωγεῖ τῆς τύπης, τῆς ἀπορρήτου σαρκώσεως Ἀχραντε, τῆς ἐκ σὲ τῆ Ὑψίστου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ὁ ἔνδοξος.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ἴνα τί με ἀπίσω.

Μηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρήσαντο, οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ Φιλάνθρωπε, τὰ σὰ μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἀπάντων, οἶα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὠραιώθητε ὡς Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα· ὡς αὐγὴ χρυσοῦ, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν τρισάριθμον. Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, Ὁρος προδιέγραφε, σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ κτίστην καὶ Κύριον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ς'. Ὡς τὸν Προφήτην.

Αγγελικὰς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ θεώμενος, μιμητὴς πανάριστος, τούτων ἐχρημάτισας, τοῦ Παντάνακτος, ἐντρυφῶν ἐλλάμψες.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου, παρουσίαν μηνύων προήγγειλας, καὶ Ναοῦ καθαίρεις, Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος, ὑπὲρ νοῦν δωρήματα. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν· ἧς περ τὴν προτύ-

πωσιν, ἐλλαμφθεῖς τῷ Πνεύματι, προεώρακε Δαυὶδ ὁ ἔνδοξος.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Αῤῥξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων, ἠγεμόνες γεγονάτε· οἷδε γὰρ ἡ ἀρετὴ, γέρα χαρίζεσθαι, πεκτημένοις, ὡς τοῦ Δαυὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δακὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀκαιρῶι διὰ τροφῆς, δροάκοντα κἀκίσον, ἱερεῖς τε τῆς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινε.

Θεοτοκίον.

Ιλεῶν μοι τὸν κριτὴν, καὶ Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μητέρα δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμυκάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτη ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἐβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπήν ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐγγίσσον ἡμῖν, καὶ φείσασαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δαυὶδ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Ἵπαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τμηθεῖς Δαυὶδ, οὐκ ὄναρ, καθὼς πάλαι.

Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἥρων ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πρὶν, ἦρχον ἂν καὶ τοῦ
ξίφους.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Δαυὶδ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Οὗτος ὁ μακάριος Δαυὶδ ὁ προφήτης, ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα, γένους τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας· ἐγεννήθη δὲ ἐν Βηθαρά τῇ ἀνωτίρᾳ. Ἄλλ' ἔτι νήπιος ὢν, ἤχθη ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμάλωτος εἰς τὴν Χαλδαίων γῆν, καὶ προεφύτευσεν ἔτη ἐβδομήκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη τετρακόσια ἐξήκοντα. Ἦν δὲ ἀνὴρ σῶφρων, ὡς τε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένησεν ἐπὶ τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐν νηστεῖαις ἤσκησεν, ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς· καὶ ἦν ξηρὸς τὴν ἰδέαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὠραῖος τῇ χάριτι τοῦ Ὑψίστου.

Οἱ δὲ τρεῖς Παῖδες, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἐπήρχον ἐκ τῆς ἀγίας Πόλεως Ἰερουσαλήμ, Ἐζεκίου πατρὸς, καὶ μητρὸς Καλλινίκης. Ὅς τις Ἐζεκίας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ Θεῷ, φυλάξαι τὰ ἀριεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσθήκην ἔλαβε τῆς ζωῆς ἔτη δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ἰερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσορ πολιορκηθείσης, ἀπήχθησαν αἰχμάλωτοι εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Δαυὶδ τοῦ Προφήτου, καὶ καθίστανται ἐπιστάται τῶν τοῦ Βασιλέως πραγμάτων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Εἶτα, ἐξουδενώσαντες τὴν εἰκόνα, ἣν ἐποίησε καὶ ἔστησε, καὶ μὴ προσκυνήσαντες, βάλλονται ἐν τῇ ἑπταπλασίως ἐκκαυθείσῃ κάμινῳ· ἐν τῇ τῷ Θεοῦ Ἀγγέλου συγκαταβάσει δροσιζόμενοι, ἴψαλλον. Ἐνθα τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς ἰδὼν, ὠμολόγησε μέγαν εἶναι Θεόν, τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑμνούμενον. Ἡ γὰρ κάμινος μετεποιήθη εἰς δρόσον, καὶ ἔμειναν ἀβλαβεῖς.

Δαυὶδ δὲ, καὶ τοὶ συμβιωτεύων αὐτοῖς συναυλιζόμενός τε καὶ συνδαιτιώμενος, καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῖς αἰτίας γενόμενος, τῇ κάμινῳ οὐ συνεβλήθη· οὐδὲ γὰρ τοῦτο μαθεῖν ἔστιν ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ὡς σιωπηθὲν ταύτῃ, καὶ μείναν ἀπαρασήμενον· τάχα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν εἰκότων λόγων οὐκ ἔξω, διὰ τὸ ἐπιτεθὲν Βαλτάσαρ ὄνομα, τῆς ὑπερχούσης τιμῆς γνώρισμα. Ἴνα γὰρ, παρὰ τοῖς θεοποιούσι· τὸ πῦρ, κατὰ λογισμὸν τῶν ἐστώτων, μὴ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος δόξη πεποιηκῆναι Βαλτάσαρ, ὁ αὐτῶν Θεός, οὕτω καλούμενος, οἰκονομεῖται Δαυὶδ, τὴν τοῦ Θεοῦ προσηγορίαν λαβὼν, τὴν πρὸς τὸ πῦρ ἀπολειφθῆναι εἰσελευσιν καὶ διαδραναῖ· οὕτε μὴν τοῖς περὶ τὴν κάμινον διηγήμασιν ἀναγράφεται. Οἱ δὲ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες, μετὰ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐκ τοῦ πυρὸς σωτηρίαν, ἐφ' οἷς εἶχον πάλιν ἀποκαταστάντες, καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἐπίδοξον διαγαγόντες, ἐν εἰρήνῃ καὶ αὐτοῖ σὺν τῷ Δαυὶδ τελευτῶσι.

Φασὶ δὲ τινες (*), ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορ, καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλέων, οἱ διὰ τιμῆς εἶχον τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, ἀνίστη Βασιλεὺς ἕτερος, τὸνομα Ἀττικός· ἐς τοὺς ἀγίους ἐξέτασας, καὶ ἔλεγχθεις ὑπ' αὐτῶν, κελύει τὴν κεφαλὴν Μισαήλ ἀπομνησθῆναι· οὐ τις Ἀζαρίας ἀπλώσας τὸ φιβλατόριον (χλαμύδα), αὐτὴν ἐδέξατο. Ὁσαύτως καὶ Ἀναβίας, τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσαν Ἀζαρίου, ἐκολπώσατο. Ἀναβίου δὲ,

(*) Ἐξ Ἀποκρύφων πάντως βιβλίων, οὐκ ἔξω ἐκ τῆς θείας Γραφῆς, ἧτις οὐδὲν περὶ τῆς ἐξῆς προσθήκη τοῦ Συναξαριστοῦ ἀναφέρει· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἐρωδῶδης ἐν τῷ Κανόνι αὐτῶν.

τὸ περιβόλαιον ἀπλώσας Δανιὴλ, εἰδέξατο τὴν κάραν. Ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, κολληθῆναι τὰς κεφαλὰς τοῖς τούτων σώμασιν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἄρας αὐτούς, ἤγαγεν αὐτούς ἐν τῷ ἔρει Γεβάλ· ἐν ᾧ τεθέντες ὑπὸ τὴν πέτραν ἔτη τετρακόσια, ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτοὶ συνανίστησαν, καὶ πάλιν κεκοιμῆνται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὧν τὴν μνήμην ἄγειν ὑπὸ τῶν Πατέρων παρελάβομεν πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς Δεσποτικῆς ἐπιφανείας, καὶ θείας διὰ σαρκὸς παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ καὶ αὐτούς (οἶμαι) εἶναι τῆς ἐξ Ἰούδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Σωτὴρ πάντων Χριστὸς πρὸς γένος κατάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι, καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Καὶ μνήμη τῆ Ὁσίᾳ καὶ ἀειμνήστου ὁμολογητῆ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχ. Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,
Λαμπρός τις ἦκει πρὸς σεφάνους τῆς ἄνω.

Οὗτος ἦρξε τῆς ἑαυτοῦ χώρας, νήσου τινός, ἢ παρὰ μὲν τισι Νιβηρτίς λέγεται, παρ' ἄλλοις δὲ, Βερρόνη, πλησίον οὖσα Γαδείρων, τοῖς Ὀκεανοῦ περικλυζομένη ρεύματι· πλούτου δὲ βάρος περιβεβλημένος πολῷ, χριστιανικοτάτοις δὲ δόγμασιν ἀνατραφεὶς, Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ἔζη. Διὸ σκύδαλα τὰ πάντα λογισάμενος, τὴν Βασιλείαν τοῖς υἱοῖς καταλιμπάνει· καὶ ἐν Ῥώμῃ γενόμενος, τὸ ἀγγελικὸν ἐνδύεται Σχήμα. Εἶτα τὴν περιουσίαν Κωνσταντινουπόλεως καταλαμβάνει, καὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ, τοῖς πορφυρογεννήτοις Βασιλεῦσιν, εἰς ὀμιλίαν ἔλθων, εἰς Ἱεροσόλυμα παρ' αὐτῶν στέλλεται· τοῦτο γὰρ ἦν ὁ μακάριος αὐτοῦς αἰτησάμενος. Ἐνθα γενόμενος, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος, καὶ τὸ μέγα παρὰ τοῦ τμηκαῦτα πατριαρχοῦντος Χριστοδούλου Σχήμα ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Δουναλέ, μετονομάζεται Στέφανος.

Πολλὰς δὲ ὕβρεις καὶ μαστιγὰς παρὰ τοῦ μιαινοῦ Ἐθνους τῶν Σαρακηνῶν ὑποφέρει, διὰ τὸ περικεκάρθαι τὸν πώγωνα. Εἶτα εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· ἐν ἡ κρατηθεὶς, ἐφρουρήθη μετὰ τῶν συνεπομένων αὐτῷ δύο Ἱερέων· καὶ ἐξ ἑξ μηνῶν διακατερήσας λιμῷ καὶ δίψει καὶ τῇ ἄλλῃ κακοπαθίᾳ, αὐθις παρὰ τοῦ κρατήσαντος πρὸς τὸν τῆς Αἴγυπτου Ἀμηνᾶν παραπέμπεται. Ὑπερ θανάτφοροις δεσμοῖς περιβληθεὶς ὁ ἀοίδιμος, ἠναγκαζέτο τὸν Χριστὸν ἐξομῶσθαι. Στερρῶς δὲ ἀντιπίπτων, καὶ μὴ ἠττώμενος, ἀλλ' ὁμολογῶν παρρησίᾳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πλείοσι καὶ ἀναριθμητοῖς οἰκίαις καθυποβάλλεται· αἷς καὶ ταλαιπωρήσας, νόσῳ περιπέπτωκε, δι' ἧς τὸν τῇ δὲ βίον ἀπέλιπε, προμηνυθείσης αὐτῷ θεοθεν τῆς τελειώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γάγκου.

Στίχ. Ἰακχε, κρατύνητι· καὶ τμηθεὶς κάραν,
Τμηθεῖσιν ἐγγράφητι, καὶ στέφου κάραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Διονύσιος ὁ νέος, ὁ ἐκ Ζακύνθου ὀρμώμενος, Ἀρχιεπίσκοπος δὲ Αἰγίνης χρηματίσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Διπὼν τὰ τῆς γῆς, νῦν κατοικεῖ ἐν πόλῳ,
Κλέος Ζακύνθου, Διονύσιος νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμῳ Προφήτα πεφραγμένος, οὐκ ἠνέσχου τοῦ χρανθῆναι παρανόμως· ἀλλ' ἐνθέως τὸν νοῦν, λαμπόμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα· ὡς Προφήτη γὰρ Προφήτης σοι παρέστη, μεταρσίως τροφήν, κομίζων σοι καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ενδον τοῦ λαϊκκοῦ καθειργμένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρώσιν τεθειμένος, διεσώθη Θεοῦ, σκεπάσαντός σε Μάκαρ, Εὐλογητὸς εἶ μέλποντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύζεις, ἰαμάτων ὧ Παρθένε Θεοτόκε· Δανιὴλ γὰρ τρανώς, ἐώρακέ σε Ὅρος, ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ηχος Θεοφιλῆς ἐμελωδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συνησάμενος, τὴν ὥδην σὺν τέτοις ἀνέμελπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανώς ὀπτανόμενον, καὶ ὥδην ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τῆς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τῆ τετάρτῃ τὴν θείαν, Υἱὸν προηγόρευσε, τῆ Θεῶ, καὶ πᾶσιν ἐτράνωσεν, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Εχων λελαμπρυσμένον θεία αἴγλη, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι μορφοῦμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες.

Γεροφάντωρ ἐδείχθη ὧ Προφήτα, καὶ πρακτικῇ θεωρίᾳ, τοῖς ἀσωμάτοις συνέψαλλες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ Παμμακάριστε πάντες εὐφημοῦμεν, καὶ τῇ σεπτῇ πανηγύρει, σοῦ γεγηθότες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερθαύμασον Κόρην Θεηγόρε, τυπικοῖς ἐν συμβόλοις, κατανοήσας ἐκράυγασες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἁγίων Παίδων.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραάμ εὐγένειαν, διασώζει σπυδαζόντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτίσασθε, κρηπίδα τῆς Πίστews, καὶ τῆς ἐλπίδος Ὁσίοι, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βρωῶντες ἀνευδότης· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἷ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν ἐρανώσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῶ πυρσεύοντες, παγκόσμιον γήσαντες, χοροσασίαν ἄδουσι, σοὶ τῷ εὐεργέτῃ καὶ Δεσπότῃ τῶν ὄλων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυῖδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφῆσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ Θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς σου, προελθόντα ἀφράξως· ὃν Παῖδες εὐλογῆσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου.

Ὡδὴ δ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Εδρέψω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορευῶν αἰεὶ, περὶ τὸν ὑψιστὸν Θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, νῦν στεφανηφόρος, τῶν ἑφετῶν ἀκροτάτῳ παρίσταται, ταῖς ἀσωμάτων χορείαις συναγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Οραῖόν σου τὸ κάλλος, οὗ νῦν ἀπολαύεις· τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, Προφήτα σοφῆ, διὰ συμβόλων μνηύειν, πᾶσιν ἠξίωσαι.

Τῶν Ἁγ. Παίδων· Ὁ αὐτός.

Εφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανόις. Θαλάμοις, Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρῶν, καλῶς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν, καρποφορήσαντες.

Ανέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη, κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ Θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιούοντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
» σωματῶν χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο ἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νῦν τιμάσθω· Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ὑμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἀνευ χειρῶν ἀπὸ Ὄρους, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου. Σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες οὓς περ, σῶζει πυρός, ἀβλαβεῖς κάμινου τύπος Παρθένου, ὁ Θεῖος καὶ ἀπόρρητος, δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θείου, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος· καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμιαῖοι τρεῖς Παῖδες, σοῦ τὸν ἄσπορον τόκον· ὁ ὢν γὰρ τῇ Θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐκ σοῦ σαρκί, Ξέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τὴν Δανιὴλ, τριῶν τε Παίδων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείας, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Λάκκω κατακλεισθεῖς, θηρσί συνωκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Εσθεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορευόντες ἐν μέσῳ, κάμινου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Ἦχος β΄.

Πνευματικῶς ἡμᾶς· (ὄρα εἰς τὸν Ἐσπερινόν).

Καὶ νῦν, Προεόρτιον· (ὄρα ἐκεῖ).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπάλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατά τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ παρόντος μηνός, εἴν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἧτις καὶ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστοσησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α'. Ἐὰν τύχη πρὸ τῆς κ'. τοῦ Μηνός.

Ε'σπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου, κτλ. καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡ συνήθη στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλκος, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα, ὡς ἔθος ἐστὶ ψάλλεσθαι ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, ἢ Ὑπακοῆ μόνον. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχη τῇ κ'. ἢ μετὰ τὴν κ'. τοῦ Μηνός.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα, Δανιὴλ ἀνὴρ. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω. Κανὼνα ψάλλομεν μόνον τῶν Πατέρων, τὰ, Κύματι θαλάσσης. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, ἢ Ὑπακοῆ. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Προεόρτια, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τὸ, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῇ κδ'. τοῦ Μηνός.

Εν τῷ Ἐσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῶν Πατέρων καὶ τῶν Προεορτίων· προηγῆται δὲ τῶν Πατέρων ἢ Ἀκλουθία—Ψάλλομεν οὖν Στιχηρὰ Προεόρτια τῶν Πατέρων γ'. δευτεροῦντες αὐτὰ· καὶ

Προεόρτια Ἰδιόμυλα γ'. Ἦχος α'. Προεορτάσωμεν λαοί, καὶ τὰ λοιπὰ δύο, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ.—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προεόρτια τῶν Προεορτίων, Ἦχος α'. Παρθένη πανάμωμε Θεῷ. Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμᾶν ἤξει. Στίχ. β'. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου. Δόξα, Ἦχος β'. Χαίρετε Προφῆται τίμιοι. Καὶ νῦν, Ἰδοὺ καιρὸς ἠγγικε. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἀπεγράφετο ποτὲ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος, τὸ, Κύματι θαλάσσης (Ζῆτει εἰς τὸν Ὄρθρον τῆς κδ'.) Ἀπολυτ. Ἀπεγράφετο ποτὲ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλκος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα β'. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, τῶν Προφητῶν αἱ προβόρῃσεις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Ἀναστάσιμα πάλιν β'. Καὶ νῦν, Ἀυλῶν ποιμενικῶν. Ζῆτει ἀμφοτέρω εἰς τὴν κδ'. Καὶ εὐθὺς Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἦχου, κτλ. Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων, Κύματι θαλάσσης· καὶ Προεόρτιος, Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, ἢ Ὑπακοῆ. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, Χειρόγραφον εἰκόνα, κτλ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, . . . Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη—Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Ἀναστάσιμον δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. κτλ.

ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιαικόν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα Ἀναστάσιμα· εἶτα τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ Προεόρτια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένη Πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θῶσῃ με, καὶ πλετίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασία, πικροτάτης βρώσεως.

Εναπογραφόμενος Χριστέ, δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προσταγμάτι, ἔρχῃ χαρίσασθαι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνοῦσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον θρασμοῦς, φύσεως καινίσαντα, ἢ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανοήσασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα· Τέκνον ποθεινότατον,

ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον· πῶς καὶ γεννήσασα, παρθελεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα ποιῶντος βουλήματι;

Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παραδείσος.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν τὸν μεγαλύναντα αὐτῆς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμαμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταῖον καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδειξάντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπειρανδρον, καὶ Θεοπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χρισὸς, βλασῆσας πᾶσι τὴνζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁς ἐν ψεκᾷδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὠφθη φιμωτῆς· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτῆρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξιώσον τυχεῖν, τῆς οὐρανόου Βασιλείας σου.

Ὅσπερ ἐν δρόσῳ ὄντως αἱ πιστοὶ, καὶ Ἁγιοπαῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμασός, τραυῶς τὴν θείαν δευτέραν σε, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φυσι, καὶ κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθήμεν Χριστῆ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἀνευ χειρὸς ἀτμηθέντα θαυρήσας σε Κύριε, βρέφος ἀνευ σποράς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοιώτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιος, ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπιζου· ἡ Ἄμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστὸν· Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτε ὠφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα

δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο, τῷ ἐν ἀγκαλαῖς αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρη μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχημαλώτεται Ἀὼτ ^{Κε φ. 14.} ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβαλ, ἡ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Ἀὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν ἕρανόν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητός ὁ Θεὸς Ὑψίστος, ὃς παρέδωκε ταὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, ^{Κε φ. 8.} ἐπαπαρδεδώκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἄβρααμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ἡμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρι-

νατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μεγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστειλῆ πρόσωπον ἀνδρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδου, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τῆς πατέρας ὑμῶν προεἰλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτῆς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' ἐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου, ὃς τις ἐπαίησέ σοι τὰ μεγάλα σοι τὰ ἐνδοξὰ ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες.

Δόξα, Ἦχος α'.

Βολίδες ἀστράπτοντες θαυρορίαις, οἱ μεγάλοι Πρωφῆται, εἰς αἰεὶ μακαρίζονται· καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ανοὐε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεσι τεχθῆναι, ἐν Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τῆ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τῆ ἀγίας Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἀνοίγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Χαίρετε Προφῆται τίμοι, οἱ τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει

φανέντες, ἀπόρθητοι στύλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὠφθητε, τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε εἰρνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ιδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένοσ ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σῶσῃ ὃς ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δαυιδ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ὡς διατέτακται ὀπισθεν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἦχου, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ· Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θαυσαύμενοι, κτλ.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλαί
» διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν,
» τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς
» αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
» δεδόξασται. Δίς.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαρρήσσονται μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθοδῳ, ἐξανέστησαν οἱ παλαί νεκροί, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὸς τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Σήμερον τὸ κλίτας, τῶν θείων Πατέρων, Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαίδρως, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Ἀβραὰμ γὰρ σύμβολον, τοῦ Νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσὶν.

Πάλαι δεξιούται, Θεότητα μίαν, τὴν τρισυπόστατον, ὁ Ἱερὸς Ἀβραὰμ· νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, ταῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Αβραάμ ἐρρύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδικῆς, φλογὸς καμίνου δὲ, οἱ θεῖοι Παῖδες ποτὲ, καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λαίκου σέσωσται· διὸ νῦν τὴν Γέννησιν, Χριστοῦ προεορταζουσιν.

Αριθμῶ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν ἀθεοότητα, καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ κόσμῳ προὔπέφηναν.
Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ, Παρθένη ἄφθορε, σὲ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραάμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυὶδ ἐξήνησας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρῖν.

Κανὼν Προεόρτιος.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθελουσίως πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὄρατὸν γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένοσ ἐν Βηθλεὲμ, νῦν ἀποκυῆσαι· οὐρανὸς τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

Βηνοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε· Προφήται Δευγότε· πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμὸς, ἠγγικεν ἐπέστη, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀπδοτικτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τοὺς πικακίᾳ πλουτίζοντας· βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπειρογάμη, δίχα τροπῆς· πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία.

- **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Τῶν Πατέρων. Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδαίων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε κραυγάζοντα.

Δίς.

Τάφῳ τριμερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῆ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, Ἰδὲ ἡ λύτρωσις, ἦλθε Κύριε κραυγάζοντες.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ κατ' ὁμοίωσιν, Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνας φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες. Πλὴν σου Κύριον οὐκ οἶδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες, τῆς σοφῆς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἠσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, τοῖς παισὶ καὶ Προφήταις ὁ Νόμος καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θεῖαν ἔλλαμψιν σήμερον· καὶ Ἀβραάμ ἀγαλλεται ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Η συλληψις ἀνευ πάθους· ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Προεόρτιος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Οπρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς εἶδεν, αὐτὸς θεῶν τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσει φθαρὲν πονηροῦ, σύμβουλίᾳ ὄφους.

Ο ἐν τοῖς ὑψίστοις, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκί, τίκτεσθαι ὡς ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Η Ἀγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, βουλῆς μεγάλης τῆς Πατρῶας, νῦν τὸν Ἄγγελον τίκτει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, τῶν μελωδούντων ἀπαύστως αὐτῷ· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Καταβασία.

- **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ΄.

Αγγελοσ Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ ἄγυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Πατέρων. Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὴν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν, προσῶν Ἀβθακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθῆ, ἐμίλων τοῖς ἐν ἄδου, ὡς παντοδύναμος.

Η ἐν τῷ ἄδῃ θεῖα καθοδος, σοῦ Χριστέ ὁ Θεός, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἐχ-

θρους ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθὲ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἠνοιξας. Δίς.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ τιμῶμεν· ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστός, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Προϋπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, ὁ Δανιὴλ τοὺς θήρας, ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἀμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογός, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες· χρυσοῦ γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν. Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, Ἄχραντε σεμνὴ· ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὁμιλος σήμερον.

Προεόρτιος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον, τὸν πάντων Δημιουργόν, τὸν τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸν κατακοσμοῦντα, ἀναβώσασα αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει με κλαπέντα πονηρᾶ, καὶ γνώμη ὀλισθαίνοντα, ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἦλθε ἀνακτώμενος, βρέφος γεγονώς, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀλόγων ἀνακλιθεῖς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ορους κατασκίου Ἰησοῦ, Παρθένου σε σαρκοῦμενον, ὁ Ἀββακούμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, καὶ βουνούς συντρίβοντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

- » **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
- » **Ρ**ὲξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου
- » δασείος, ἦλθε σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
- » ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
- » **Θ**συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
- » ἀνέσπερον, ἐκ νυκτός ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
- » Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
- » οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς
- » ἀγαλλιάσονται. Δίς.

Τὸ ἔξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπρο-

φόρος δεικνυται, Ἰυναίξι κηρύττων ἀνάστασιν· καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ, ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγελλουσαι. Δίς.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προῦπαντᾶ τὴν θείαν Γέννησιν.

Προϋπογράφωντες τρανώς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τῆ Κυρίου ἔλευσιν, δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἐσθεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴν κάμινον, καὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πῦρ, ἀπεργασάμενοι ἐν τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνας χρυσοῦς δοξάν ἐχώνευσαν.

Εφραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ Πνεύματι· τοῦ πυρός δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσθεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι· καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς προκαταγγελλουσι Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ὑμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος· Τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραὰμ, ἐκ τῆς Ἰουδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἀνευ σπορᾶς, ἔρχεται τίκτουσα.

Προεόρτιος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Οφύσει Δεσπότης, ἐν δούλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, εὐδόκησας δι' ἔλεος, καλεῖσθαι καὶ Υἱὸς, ἀνθρώπου Πανακτίρμον· διὸ ἐν τῷ Σπηλαιῷ, ἐκουσίως πτωχεύσας, ἔρχη τεχθῆναι Ὑπεράγαθε.

Αχώρητε φύσει, Χριστέ Βασιλεῦ, πῶς μὲν κρόν σε εἰσδέξεται Σπηλαιον; πῶς φάτνη σε δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησοῦ; Μητρός ἐξ ἀπειράνδρου, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως, τοὺς ξενωθέντας σώσης Κύριε.

Αμνὰς τὸν ποιμένα, προῆλθε τεκεῖν· εὐτρεπίζου τὸ ἅγιον Σπήλαιον· Ποιμένες ἐπισπεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἀμνόν, τεχθέντα θεωρηῆται· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία.

- » **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς
- » **Θ**μεγάλης βουλής σου τὸν Ἄγγελον, εἰρή-
- » νην παρεχόμενον, ἀπέσειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
- » γνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐν νυκτός
- » ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Πατέρων. Ὡδή Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψιμένην καθο-
 • ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
 • εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνά-
 • γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Δίς.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ἄδου ἀγα-
 θῆ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριήμερῳ
 ταφῇ σου θεοπρεπῶς· ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀνα-
 γὰς τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ. Δίς.

Ο τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλὴ,
 Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν θεῖον
 μυστήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε· τοῦ Χρι-
 στοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις τοῖς Παι-
 σι, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ
 πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδές, ἠδέσθη τοὺς
 σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν
 Χριστόν.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χρι-
 στοῦ, ῥυθμιζέσθαι ὑπέφηνεν, εἰρήνην πρὸς
 τὴν θεῖαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας,
 Δαυιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λαϊκῷ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστόν,
 Μαρία Μήτηρ ἄνδρε, ὃν εἶδον οἱ Προ-
 φῆται θεοπτικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ
 Πατέρες νυνὶ δὲ τὰ γενέθλια.

Προεόρτιος. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Νέος οὐρανός, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μη-
 τρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ νεφέλης Χριστόν,
 δόξης Ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐπέιγῃ Σπηλαιῶ σαρ-
 κί, ὡς μέλλοντα ταῖς λάμπεσι, ταῖς ἑαυτοῦ
 σαφῶς, πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταυ-
 γάζει δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν, ὀδύνην καὶ κἀκωσιν οἰ-
 κτίρμον Χριστέ, καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς·
 ἀλλ' ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκτὰς τοῦ Γεννη-
 τορος, καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον·
 ἥτις ἀνωδίνως τέξεσθαι, σὲ σαρκί ἐν Σπηλαιῶ
 προέρχεται.

Ορη καὶ βουνοί, πεδία καὶ φάραγγες, λαοὶ
 καὶ φυλαί, ἔθνη καὶ πᾶσα πνοή, ἀλαλά-
 ξατε εὐφροσύνης ἐνθέου πληθόμενα· ἦλθε πάν-
 των ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος τοῦ Θεοῦ
 ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δι' οἶκτον γενόμενος.

Καταβασία.

• **Σ**πλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
 • λιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐ-
 • νοικῆσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε

• φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύ-
 • σεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀ-
 γράφω οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμα-
 κάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε·
 ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι,
 Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ
 σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβεν
 πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑ-
 βραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ
 καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ
 Σαταῖν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ
 φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν
 Παίδων σου, ἐν τῶν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυ-
 μνόντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σῆ εἰς τὴν κά-
 μινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυ-
 νον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς
 τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἔτερον Κοντάκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Ἐφραθαῖ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ
 γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν,
 ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγε-
 ται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες,
 ἐπαγγάλλονται μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρ-
 θένον θηλάζουσαν. Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε, κυήσεως τὴν λαμπρότητα,
 καθορῶντες ἐκλάμπυσαν, Ἀβραὰμ ὁ φιλό-
 θεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ αἰοίδιμος, καὶ Ἰακώβ, καὶ
 πᾶς ὁ θεοσυλλεκτος χορὸς τῶν ἀγίων ἀγάλλε-
 ται· καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑ-
 πάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γὰρ
 πρόξενος πᾶσιν ὤφθη, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα,
 τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὀραθέντα, καὶ τοὺς Παῖ-
 δας, τῆς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέ-
 κτους συντηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ
 καὶ ἀναμέλπουσιν τὸν ὀρώμενον ἐν χερσὶ νεα-
 νίδος, ὑμνοῦντας Παρθένον θηλάζουσαν.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστῆ Γεν-
 νήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἀ-
 γίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν
 ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ
 ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τῆ Μνήσορος τῆς Ὑπεραγίας

Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Δακᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητῶν.

Μνήμη τῶν πρωτοπλαστων Ἀδάμ καὶ Εὐας.

Στίχ. Ἦμῶ θανόντας ζῶν γένους ἀρχηγίτας,
Τοῦ ζῆν με καὶ θνήσκειν με τοὺς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβὲλ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Βῶθ Θεῶ σὸν αἷμα, καὶ ψυχῆς δίχα,
Ὡ πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σισωσμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σὴθ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Σὴθ σπέρμα καινὸν τοῖς γοναῦσιν ἀντ' Ἀβὲλ,
Ἀνθρώπος ὢν δίκαιος, οἶος ἦν Ἀβὲλ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνῶς, υἱοῦ Σὴθ.

Ὅφθεις Ἐνῶς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,
Πολλοῖς ἐνήκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἐνῶς.

Βίβλω Καϊνᾶν Μωσῶς γεγραμμένος,
Κᾶν τῷ παρέντι χρὴ γραφῆναι βιβλίῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεήλ, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Ἐξῆς προκίεσθω Μαλελεήλ τῷ λόγῳ,
Υἱὸς Καϊνᾶν, οὐ προσημνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεδ, υἱοῦ Μαλελεήλ.

Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίῳ πληθύνει,
Καὶ τοῦ δικαίου μνημονεύει Ἰάρεδ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώχ, υἱοῦ Ἰάρεδ.

Θεῶ προδύλως εὐαριστήσας λόγῳ,
Ἐνώχ ἀθήλοισ ἐγκατωκίσθη τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσαάλα, υἱοῦ Ἐνώχ.

Ἐνώχ σε τίκον ἐκμαθῶν Μαθουσαάλα,
Ἐγραφα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσαάλα.

Λάμεχ δύω γουὸς, δεινῶν ἔργων τιμᾶν ἕνα,
Οὐ τὸν φονευτήν, ἀλλ' ὁμιονύμως Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ.

Ἀδάμ βροτοῖς ὄλεθρον ἐκ ξύλου φέρει,
Διὰ ξύλου δὲ Νῶε πᾶν σώζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σὴμ, υἱοῦ Νῶε.

Σὴμ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκίπῳ,
Τὰς πατρικὰς ἐφύρειν εὐχὰς εἰς σκίπῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε.

Μὴ Ζεὺς Ἰάφεθ Πατρός αἰσχύνῃ πλάτος,
Βίος πλατυσμὸν εὐχαῖς Πατρός λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξάδ, υἱοῦ Σὴμ.

Ζῆ Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξάδ λίπω.
Καὶ γὰρ χρεῶν καὶ τούτου ἐνταῦθα γράφειν.

● Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἀρφαξάδ.

Καϊνᾶν ἡμῖν ἐξηγήγηται νέος,

Τῷ πρὶν Καϊνᾶν, ἰμπεριῆς ἐκ τοῦ τρόπου.
Μνήμη τοῦ δικαίου Σάλα, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Συμπατριωτῶν ὄρμαθῶ καὶ συμφύλων,
Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σάλα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἔβερ, ἀφοῦ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
Ἐβραῖοι ἐκλήθησαν.

Μέγας τις ὄντως τοῖς Ἰουδαίοις Ἔβερ,
Δοὺς ἐξ ἑαυτοῦ κλήσει Ἐβραίων γένει (*).

(*) Ὁ τῶν Στίχων τούτων ποιητής, Χριστοφόρος Πατρικός ὕπατος Μιτυληναῖος, καὶ μετ' αὐτῷ ἄλλοι τινὲς ἐνόμισαν, ὅτι ἐκ τοῦ Ἔβερ, ὃς τις ἐστὶν εἰς τῶν προγόνων τοῦ Ἐβραϊκοῦ λαοῦ, ἐπωνομάσθησαν Ἐβραῖοι ὃ, τε Ἀβραάμ, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ τούτου ἀπόγονοι. Φαίνεται ὁμῶς πολὺ πιθανώτερον, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ, διότι, διαπεράσας εὐθὺς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ἦλθεν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, κατὰ τὸ θεῖον κέλευσμα, εἰς τὴν γῆν

Μνήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, υἱοῦ Ἔβερ.

Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἔβερ τόκον.
Ὡς Μωϋσῆς γὰρ φησι, τίκει τὸν Φάλεκ.

Μνήμη Ῥαγάβ, υἱοῦ Φάλεκ.

Πάλιν κήσις, καὶ πάλιν νέος τόκος,
Υἱὸν Ῥαγάβ τίκοντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ῥαγάβ.

Γράφων παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,
Ἄν ἐκλάβωμαι τὸν Σερούχ, ἀμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχώρ, υἱοῦ Σερούχ.

Γένους ὑπάρχειν τῶν ἀνω λίλεγμίνων,
Καὶ τὸν Ναχώρ γουὸς οὐ διίστώ τοῦ γένους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Θαῤῥά, υἱοῦ Ναχώρ.

Υἱὸς προσελθὼν ἐκ Ναχώρ κλησὶν Θαῤῥά,
Πατὴρ ὑπῆρξε πατὴρ Ἐθνῶν μυρίων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, υἱοῦ Θαῤῥά.

Τὸν Ἀβραάμ πῶς δεξιῶσμαι λόγοις,
Ὅς ἠξιώθη δεξιῶσθαι καὶ Νόας;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Δεθίς, Ἰσαάκ, εἰς σφαγὴν, τύπος γίνῃ,
Ἐπὶ σφαγὴν ἤξοντος ὑψίστου Λόγου.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Διὰ κλίμακος Ἰακώβ, τῆς Παρθένου,
Πρὸς γῆν Θεὸν χωροῦντα πρὶν τόκου βλίπει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ῥουβίμ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Τῆς υἰότητος Ἰακώβ τοῦ τιμίου,
Ῥουβίμ ἐγνων τὸν θεῖον, ἀρχὴν τιμίαν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Συμεῶν, υἱοῦ Ἰακώβ.

Κᾶν δευτερεῖν Συμεῶν ἐκ τοῦ τόκου,
Κλίος παρ' ἡμῖν οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Λευὶ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Θεοῦ μεγίστου θεῖος ὢν ὑπηρέτης,
Τί, Λευὶ, μῆζου τῆς δε τῆς δόξης θεῖος;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα, υἱοῦ Ἰακώβ,

οὐ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χριστός.

Ἰούδαν αἰνίσουσιν οἱ σισωσμένοι.
Ἐξ Ἰούδα γὰρ Χριστός ἡ σωτηρία.

Χαναάν· καθότι, τὸ Ἐβραῖος ἑλληνιστὶ μεθερμηνευόμενον, σημαίνει περὰ τῆν ἄνθρωπον δηλαδὴ, ἐλθόντα ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Εὐφράτου· καὶ τὸ ὄνομα Ἔβερ, ἐξ οὗ ἐτχηματίσθη τὸ Ἐβραῖ, καὶ Ἑλληνικώτερον, Ἐβραῖος, ἐτυμολογούμενον, κατὰ τοὺς ἐβραϊστὰς, οὐδὲν ἄλλο δηλαδὴ, εἰμὴ πέραμα ἢ ἀπλῶς πέραν. Τούτου, λέγουσιν, ἐνοσεὶ καὶ ὁ Μωϋσῆς, ἱστορῶν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σὴμ. Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἔβερ, ... (Γεν. ε. 21) ὅ ἐστι, τῶν πέραν τοῦ Εὐφράτου κατοικούντων λαῶν.

Ἐπωνομάσθη δὲ Ἐβραῖος ὁ Ἀβραάμ, δέκα ἔτη σχεδὸν μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, τουτίσστι περὶ τὸ 85 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ (περίπου 2920 ἔτη πρὸ Χριστοῦ), ὅτε συνέβη ὁ πόλεμος τοῦ Χοδολογομόρ καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλεῖς Σοδόμων καὶ Γομορρῶν, μεθ' ὧν συνελήθη αἰχμαλωτὸς καὶ Ἀβτ, ὁ τοῦ Ἀβραάμ ἀντιφίς. Τότε (λέγει ἡ δεῖα Γραφή), παραγενόμενος τῷ ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγειλεν Ἀβραάμ τῷ περὰ τῆ (Γεν. ιδ'. 13). ὅπερ ὁ Σύμμαχος, συμφώνως τῷ Ἐβραϊκῷ κειμένῳ, ἐξέδωκεν, Ἀβραάμ τῷ Ἐβραῖω.

Εἰς τὸν Ἀβραάμ οὖν ἐδόθη πρῶτον ἡ ἐπωνυμία αὐτῆ, δι' ἣν προσιπομεν αἰτίαν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπωνομάσθησαν ἔπειτα Ἐβραῖοι καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἀπόγονοι, οὐχὶ ἐκ τοῦ Ἔβερ καθὼς οὐδὲ ὀνομάζουσι πτέρτα ἑαυτῶν τὸν Ἔβερ, ἀλλὰ τὸν Ἀβραάμ (Ματθ. γ'. 9 - Ἰωάν. η'. 39 - Πράξ. ιγ'. 26). Τὴν γνώμην ταύτης ὑποστηρίζουσιν Ὀριγίνης, Χρυσόστομος, Θεοδώρητος, Ἰερώνυμος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Δυτικῶν, ὅσους ἀναφέρει ὁ Κλαμέτης (Ἀξίκ. τῆς ἀγ. Γραφῆς, ἐν λέξει Ἔβερ).

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ζαβουλών, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ παράλιος.
Ἄκτας κατοικεῖν ὁ Ζαβουλών ἐκρίθη,
Γῆς καὶ θαλάττης εἰς ἐν ἄκρα συνδέων.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ γήπιος.
Στήσας ἑαυτὸν εἰς τὸ ποιεῖν Ἰσαάκ,
Ζωὴν συνιστᾷ, γῆθεν ἄρτον ἐκφέρων.
Μνήμη τῆς Πατριάρχου Δάν, υἱοῦ Ἰακώβ, ἡ Φυλὴ κριτής.
Λαοῦ κριτής Δάν, γλῶττα τῆς ἐξουσίας,
Ζυγοῖς δικαίοις πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Γὰδ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ ληστευομένη, ἡ ληστεύουσα.
Γὰδ πειρατευθεὶς, πειρατῶν ἐκτρίχει,
Νίκαις δὲ πάντων πειρατῶν κατισχύει.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀσῆρ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ πλουσία ἐπὶ χώραις σιτοφόροις.
Ἀσῆρ δὲ φησι, πλοῦτα πλουτεῖ στάχυν,
Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄρτω πλουσίῳ.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Νεφθαλεὶμ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ πολὺ πλῆθος.
Ὡς ἔρνος ὄντως Νεφθαλεὶμ ἀνιμίενον,
Εἰς πλῆθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ἠπλωμένης.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ περιδόξος καὶ περηφανής.
Ἡξημένον σε, σὸς Πατὴρ εἶναι λέγων,
Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσήφ διαγράφει.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας πραιία.
Φαγὼν τὸ Πρωτὶ Βενιαμίν, ὡς λύκος,
Πρᾶος φανείς, δίδωσι βρώσιν ἐσπέρας.
Μνήμη Φαρίς καὶ Ζαρά τῶν διδύμων,
υἱῶν Ἰούδα τοῦ Πατριάρχου.
Κεινῶς ἐπαινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
Φαρίς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγένους.
Μνήμη Ἐσρώμ, υἱοῦ Φαρίς.
Ἐκ Φαρίς Ἐσρώμ, ὥσπερ ἐκ ρίζης κλάδος,
Ἄμφω δὲ ρίζης Ἀβραάμ θείει κλάδοι.
Μνήμη Ἀράμ, υἱοῦ Ἐσρώμ.
Γέγηθεν Ἐσρώμ, οὗ υἱῶν ἀτεκνίαν,
Ἀράμ γὰρ αὐτῷ τέκνον ἠγαπημένον.
Μνήμη Ἀμιναδάβ, υἱοῦ Ἀράμ.
Τὸν Ἀμιναδάβ ἐξ Ἀράμ φῦναι λόγος.
Τούτου γὰρ υἱὸν ἡ Γραφὴ τούτου λέγει.
Μνήμη Ναασσῶν, υἱοῦ Ἀμιναδάβ.
Εἰς καὶ Ναασσῶν τῆς Ἰούδα πατρίδας,
Ἐξ Ἀμιναδάβ τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.
Μνήμη Σαλμών, υἱοῦ Ναασσῶν.
Ἡξῆσαι σε, Ἀβραμιαίου γένους,
Σαλμών προελθὼν τῆς Ναασσῶν ἐσφύος.
Μνήμη Βοῶζ, υἱοῦ Σαλμών.
Εὐαγγελιστὰ, τοῦδε Σαλμών υἱία,
Τίνα γράφεις σὺ; Τὸν Βοῶζ, φησί, γράφω.
Μνήμη Ὄθῆδ, υἱοῦ Βοῶζ, τοῦ ἐκ τῆς Ρουθ γεννηθέντος.
Ἐκ Ρουθ μὲν Ὄθῆδ, τὴν φυλὴν Μωαβίτης.
Ἐκ τοῦ Βοῶζ δὲ, δῆλος Ἰσραηλίτης.
Μνήμη Ἰεσσαί, υἱοῦ Ὄθῆδ.
Ἰεσσαί, τίκτε, τίκτετω καὶ σὸν γένος,
Ἐὼς ἀπ' αὐτοῦ Παῖς Θεὸς τεχθῆ μέγας.
Μνήμη Δαυὶδ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰεσσαί.
Ἐγὼ τί φήσω; μαρτυροῦντος Κυρίου,
Τὴν Δαυὶδ εὖρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν.
Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, υἱοῦ Δαυὶδ.
Σεφὸς Σολομῶν πρῶτος ἐν σοφοῖς βίου,
Ἐχων τὸ πρῶτον τῶν καλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ῥοδοάμ Βασιλέως,
υἱοῦ Σολομῶντος.
Ἐγκώμιόν σοι, Ῥοδοάμ, πλίκω μέγα,
Σὸν πάππον εἶναι τὸν μέγαν Δαυὶδ λέγων.
Μνήμη Ἀβιά Βασιλέως, υἱοῦ Ῥοδοάμ.
Βοᾷ Ῥοδοάμ πρὸς τὸν Ἀβιά λέγων.
Ἐγὼ Πατὴρ σὸς, καὶ σὺ μου τὸ τεκνίον.
Μνήμη Ἀσά Βασιλέως, υἱοῦ Ἀβιά.
Εὐθῆ τὸν Ἀσά μηνύει Βασιλεῖα,
Ἡ τετράτιτλος τῶν Βασιλείων βίβλος.
Μνήμη Ἰωσαφάτ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀσά.
Ἰωσαφάτ τὰ πάντα χρηστός ἐν βίῳ,
Εὐρῶν ἀφορμὰς πατροθεν χρηστοῦ βίου.
Μνήμη Ἰωράμ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσαφάτ.
Ἰωράμ ἡμῖν ἐξ Ἰωσαφάτ ἴψυ,
Υἱὸς Βασιλεὺς, ἐκ πατρὸς Βασιλέως.
Μνήμη Ὀζίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωράμ.
Ἀνῆκε καρπὸν εὐγενῆ τὸν Ὀζίαν,
Ἄναξ Ἰωράμ, Ἰωσαφάτ ὁ κλάδος.
Μνήμη Ἰωάθαμ Βασιλέως, υἱοῦ Ὀζίου.
Τὸν Ἰωάθαμ, ὡς νιοττὸν Ὀζίου,
Τῆς Βασιλείας ἡ καλιὰ λαμβάνει.
Μνήμη Ἀχαζ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωάθαμ.
Τὸ τῆς κεφαλῆς στίμμα τῆς Ἰωάθαμ,
Στίφει κεφαλὴν εὐπρεπῶς καὶ τὴν Ἀχαζ.
Μνήμη Ἐζεκίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀχαζ.
Σοβῆ τελευτῆν δακρύσας Ἐζεκίας.
Τούτον ἰσχύουσι ρεῖθρα δακρῶν!
Μνήμη Μανασσῆ Βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου.
Σωτηριῶδες πρὸς μετάνωσιν βάθρον,
Μανασσῆς ἡμῖν τὴν Προσευχὴν πηγνύει.
Μνήμη Ἀμμῶν Βασιλέως, υἱοῦ Μανασσῆ.
Ἀμμῶν κηθεὶς τῆς ἀλουργίδος μίσον,
Ἦν καὶ Βασιλεὺς, καὶ Βασιλείας τέκνον.
Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀμμῶν.
Ἰωσίας ἐναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
Ὅν γνοὺς ἐπαινεῖν, δειλιῶν μὴ σμικρύνω.
Μνήμη Ἰεχονίου βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσίου.
Ἐν Βαβυλώνας τῆ μετοικίᾳ λόγος,
Ἰεχονίαν ἐμπαροικῆσαι βίῳ.
Μνήμη Σαλαθιήλ, υἱοῦ Ἰεχονίου.
Πρῶτον μετ' αὐτὴν τὴν μετοικίαν τέκνον,
Τὸν Σαλαθιήλ Ἰούδα φυλὴ φῦναι.
Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν Ναὸν
τῶν Ἱεροσολύμων καυθέντα ἀνεγείραντος.
Ναβουζαρδάν ἔκαυσε Ναὸν Κυρίου,
Οὗ καῦσιν ἦρε κτίσματι Ζοροβάβελ.
Μνήμη Ἀβιουδ, υἱοῦ Ζοροβάβελ.
Ἀβιουδ ὄρηξ, οὗ φῦν Ἰεχονίου.
Ὡς τὴν φῦν οὖν, καὶ τὸν ὄρηκα γράφω.
Μνήμη Ἐλιακίμ, υἱοῦ Ἀβιουδ.
Τὸν Ἐλιακίμ Ἀβιουδ γράφει γόνον,
Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβῆς γονογράφος.
Μνήμη Ἀζῶρ, υἱοῦ Ἐλιακίμ.
Ὁ θείος Ἀζῶρ ἐξ Ἐλιακίμ ἴψυ.
Θεῖα Γραφὴ λέγουσα τοῦτο πεισάτω.
Μνήμη Σαδώκ, υἱοῦ Ἀζῶρ.
Ἀζῶρ κῦσκων τὸν Σαδώκ οὐ λανθάνει.
Ὅν συγγραφεὺς γνοὺς, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.
Μνήμη Ἀχείμ, υἱοῦ Σαδώκ.
Τοῖς τοῦ Σαδώκ ζητοῦσιν υἱόν, Ματθαῖος,
Δείξει τὸν Ἀχείμ, ἐκβαλὼν τὸ Βιβλίον.
Μνήμη Ἐλιουδ, υἱοῦ Ἀχείμ.
Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχείμ, Ἐλιουδ ὄφθη τέκνον,
Ὁφθῆσεται δὲ καὶ πατὴρ τεκνοτρόφος.

Μνήμη Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἐλιοῦδ.
 Ἴδου τικόντα καὶ τὸν Ἐλιοῦδ ἔγνω,
 Ἐλεάζαρον τίκνον· εἰ βούλει, μαθε.
 Μνήμη Μαθάν, υἱοῦ Ἐλεάζαρ.
 Ἐλεάζαρ δι τὸν Μαθάν γεννᾷν λέγει,
 Μαιευτρίας ἄκουε, Ματθαίου Βιβλου.
 Μνήμη Ἰακώβ, υἱοῦ Μαθάν.
 Καὶ Μαθάν εἰσήνεγκεν υἱὸν εἰς βίον·
 Τὸν Ἰακώβ γὰρ εἰσηνεγκῶν εὐρέθη.
 Μνήμη Ἰωσήφ τοῦ Μνηστορος, υἱοῦ Ἰακώβ.
 Μνηστὴρ Ἰωσήφ ὃ τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου,
 Μνηστὴν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.
 Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδεκ.
 Ἐχει Γραφὴ πατρός σε καὶ μητρός διχα,
 Χριστοῦ τυποῦντα Μελχισεδεκ τοὺς τόκους.
 Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰώβ.
 Ὑψιστον εὐρῶν ἀξίως ἐπαινέτην,
 Ἰώβ, ἐπαίνων οὐ δέη τῶν γηίνων.
 Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωσέως, καὶ Ὀρ
 καὶ Ἀαρῶν τῶν ἱερίων.
 Σὺν Ὀρ Ἀαρῶν προγράφει Χριστοῦ πάθος,
 Ὑψούντες ἀμφω σταυρικῶς τὸν Μωσέα.
 Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.
 Ὑμνεῖν Ἰησοῦν ποῖος ἀρκίσει λόγος,
 Ὡ συλλαβῶν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος.
 Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.
 Ὁφθαλμὸν ἡμῖν εὐμνῆ Θεοῦ τίθει,
 Ὁφθαλμὲ δεῖτε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.
 Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν.
 Ἀμαρτιῶν ἔλεγχος ἀξὺς ὢν Νάθαν,
 Ἠμάρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νίμοις.
 Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δαυιδ.
 Καὶ θηρία φρίττουσιν ἀρετῆς φίλον·
 Ἔργους Δαυιδ τοῦτο πιστοῦται μίγας.
 Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παιδῶν.
 Καὶ πῦρ, τὸ πῦρ ἦν τῆς καμίνου, καὶ δρόσος·
 Πρὸς δυσσεβεῖς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παιδας δρόσος.
 Μνήμη τῆς δικαίας Σάρρας, γυναικὸς Ἀβραάμ.
 Νέουσι Θεοῦ καὶ στήρα νικαται φύσις·
 Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάρρα παιδίον.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ρεβέκκας γυναικὸς Ἰσαάκ.
 Καὶ τὴν ἀρίστην τῶν γυναικῶν Ρεβέκκαν,
 Ἄριστος εὗρεν ἀνδρῶν κοινῶν λέχους.
 Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης γυναικὸς Ἰακώβ.
 Λείας προσώπῳ Κύριος μὴ δούς χάριν,
 Κυήσεως δίδωσι τῇ μητέρα χάριν.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ραχὴλ, δευτέρας γυναικὸς Ἰακώβ.
 Θεοὺς πατρῶους ἢ Ραχὴλ, κλέπτει πέθῳ·
 Ἐν ἐσχάτῳ δὲ τὸν Θεὸν πεθεῖ Λόγον.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσινῆς, γυναικὸς Ἰωσήφ
 τοῦ Παγκάλου.
 Κάλλει παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,
 Ἡ δ' Ἀσινῆ μοι τὰς ὑφ' ἥλιον κόρας.
 Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωϋσέως.
 Ἄσωμεν, εἰπέ, καὶ πάλιν τῷ Κυρίῳ,
 Ψυχῆς κροτοῦσα τύμπανον νῦν Μαρία.
 Μνήμη τῆς δικαίας Δεδόρρας, τῆς κρινάσσης, τὸν Ἰσραὴλ.
 Ὑπὲρ γυναῖκας ἢ Δεδόρρα τῶν φρένα,
 Βάθει φρενὸς κρινούσα λαὸν Κυρίου.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ρουθ.
 Ἔθνος λιποῦσα Ρουθ ἑαυτῆς καὶ σέβας,
 Ἔθνη προσῆλθε καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.
 Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας πρὸς ἦν Ἠλίας ἀπειτάλη.
 Ἄσπαρτον εἶχε τὴν τροφήν Σαραφθία,
 Καινὸν λαχοῦσα λήιον τὸν Ἠλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχοῦσας
 τὸν Ἐλισσαίου.
 Ἐλισσαίος σοι κλιῖθρα νηδύος λύει,
 Ὡ κλιῖθρα Σωμανίτις ἦνοιξας δόμου.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδίθ, τῆς ἀνελοῦσης
 τὸν Ὀλοφέρνην.
 Ὅν πᾶς ἀνὴρ ἔφριττε δεινὸν ὀπλίτην,
 Γυνὴ καθεῖλεν, Ἰουδίθ, Ὀλοφέρνην.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθῆρ, τῆς λυτρωσαμένης
 τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.
 Ἐσωσευ Ἐσθῆρ ἀνδρας Ἰσραηλίτας,
 Ἄδου κυνὴν μέλλοντας ἐνδύναι παλαι.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς
 Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
 Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα Σαμουὴλ μέγαν,
 Νικᾷ Φενάναυ, Ἄννα πολλὴν ἐν τέκνοις.
 Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.
 Κανὼν πρόκειται σωφρονούσας ἐν βίῳ,
 Ὁ τῆς Σωσάννης σωφρονιστάτος βίος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
 καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.
 » Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμε-
 » νος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
 » ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς
 » σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρω-
 » τὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Δίς.

Ὡ ξένον θαῦμα! ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος,
 ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτός, προσλήψει
 σαρκός, θάνατον ὑπέμεινε· ἄλλ' ἕξανέστη Θεότη-
 τος ἰσχυῖ, συνεγείρας νεκροῦ τοὺς ἀπ' αἰῶνος.
 Δίς.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα τῆς πί-
 στεως, ἀρχηγέτα Πάτερ Ἀβραάμ, ἐδεί-
 χθης Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατὴρ ἐναργῶς, εἰς
 σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρωτὰ ὁ
 Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀψύχων ἦχους, διακενῆς ἀλαλάζοντας, τῶν
 ἐμψύχων, ἤμβλυεν ᾠδῆ· καμίνου γὰρ
 πῦρ, φλεγόμενοι σώμασι, καταπατοῦντες οἱ
 Παῖδες ἀλωθήτως, ἀνεβῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ Θεωρίᾳ, ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ
 Προφήτης, πάλαι Δαυιδ, Χριστοῦ προ-
 τυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ
 φρικτὰ προκαταγγέλει, ἐκβοῶν· Ὁ Θεὸς, εὐ-
 λογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλλού-
 μενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς,
 Παρθένος Ἀγνῆ, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτη-
 ρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρωτὰ ὁ Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.
 Ἡ ἄμπελος ἢ θεία, τὸν ἀκήρατον βότρυν
 περικαίχουσα, ἐγγίζει ἥκει τοῦ τεκεῖν,

εὐφροσύνης οἶνον βρῦζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡ-
μας, αὐτῷ κραυγαζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον
φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἐκ-
κενῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πλη-
ροῦν τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Λ αβὶς ἦν Ἡσαΐας ὁ Προφήτης, πάλαι ἐ-
θεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα, Χριστὸν
ἔν κοιλίᾳ ἦκει φέρουσα, πᾶσαν ὅλην ἀμαρ-
τίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυ-
χὰς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία.

• **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσε-
• βουῖς προστάγματος καταφρονήσαντες,
• πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέ-
• σω τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
• Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κστηθὶ φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτω-
• σαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν
• νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς καὶ τάφῳ
• σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε,
• Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
• τας τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Ω τῆς ἀφάτου σου Χριστέ, συγκαταβάσεως,
δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς! ἰδοὺ γὰρ θανά-
του γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφῳ
ὡς βροτὸς κατετέθη· ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε,
συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραάμ
Χριστέ, ὃν ἐγέννησεν υἱόν, ἐν ὄρει πει-
θαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον ἀνήλ-
θε θυσιάσων ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων,
Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλόξ ἡ ἀκαίματος Χριστέ, ἐνδυσασμένων σε,
ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἁγίων
Παιδῶν σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρό-
σος τῆ σῆ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἡ-
χεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδοται λέουσι βορὰ, ἀρρήτοις κρίμασιν ὁ
Προφήτης Δαυὶδ· ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας
δόγμασι, συννηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θεῖρας
ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις,
Ἀβραάμ καὶ τῶν Παιδῶν, σῶσον ἐν εἰρήνῃ,
Χριστέ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ον προκατήγγειλαν πισῶς, προφητικαὶ φω-
ναὶ, Ἰησοῦν, Ἐμμανουὴλ, ἀνθρώπου ἐν
μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος
ἀγίου, ἢ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως,
ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Προεόρτιος. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετ' Ἀγγέλων, ἐκ-
βοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ· ὁ Σωτὴρ τε-
χθήσεται· ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν Ἀστὴρ
ὑποδεικνύει Μάγοις σπευδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ
φάτνης τοῦ θεάσασθαι. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Δέλοις ἀπεγράφης ἐκῶν ὁ Δεσπότης, τῷ τῷ
Καίσαρος ὑπέικων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώ-
πινον, τῆς δουλείας τῷ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευ-
θερώσης Πολυέλεε· διὸ γεγηθότες ἀναμέλωμεν·
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Βρέφος νέον φέρω σε ἀναρχε Λόγε, πείραν
δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνω, ἡ Παρθένος
ἔλεγεν, ἀποροῦσα τίνα ἐν γῆ, ὀνομάσω σε Πα-
τέρα, οὐκ ἐπίσταμαι· διὸ μετὰ πάντων ἀνα-
μέλω σοι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Θ**αύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἔξει-
• κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
• ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
• τητος, Παρθένος ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνεῖ-
• τες ἀναμέλωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
• τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ὴ ἐποδύρου μου Μητηρ, καθαρῶσα ἐν
• τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἀνευ σποράς, συ-
• νελαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξα-
• σθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύσως ὡς
• Θεὸς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύ-
• νοντας.

Δίς.

Τὴ ἐποδύρη ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα,
καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ
Θεόν· ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σε φαιδρῶς,
τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν ἄδην καθελὼν, καὶ νεκρῶς
συνεγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἑορτὴν ἐκτε-
λοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶ-

μεν Ἰησοῦν· Ἀβραάμ γὰρ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, ἐδείχθησαν κρηπίς, καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ο ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῆ ἐν τῇ βάρῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, μυστήριον Θεοῦ, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβάς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραάμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, καὶ Δανιὴλ ὁ θαυμαστός, Προφήτης τοῦ Θεοῦ Ἰσαάκ Ἰακώβ, μετὰ Μωσῆ, Ἀαρῶν τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου, χορεύουσι πιστῶς, δυσωποῦντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῶ τόκῳ Παρθένης· τὴν γὰρ Ἐδέμ ἢ Βηθλεέμ, διήνοιξεν ἡμῖν· καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες πίστει, βοῶμεν ἐκτενωῶς· Ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας, Δέσποινα πλήρωσον.

Προεόρτιος· Μυστήριον ξένον.

Μυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα! ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυσεν σαρκί, τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, καὶ τὴν Εὐάν τῶν ᾠδῶν ἐκλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σε λύεις, σειρὰς παραπτώσεων· τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δὲ, πάντας καταπλουτίζεις Οἰκτίρμον· ἀλόγου κακίας τεθεῖς, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ, βροτοὺς ἀπαλλάττεις, τοῦ Θεοῦ Λόγε προἀναρχε,

Θεοτοκίον.

Κηρύγματα, τῶν Προφητῶν πέρας εἴληφεν· ὃν γὰρ προεφήτευσαν, ἤξειν ἐν συντελείᾳ τῶν χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη, Ἀγνῆς ἐκ Παρθένου σωματούμενος· αὐτὸν διανοίᾳ, καθαρᾷ ὑποδεξώμεθα. Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Οὐρανὸν τὸ Σπηλαίον· Θρόνον Χερουβικόν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην, χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν νυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ταῖς μαθηταῖς.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες· ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτίσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιος, ὅμοιον.

Εὐφραίνε Βηθλεέμ καὶ σύ, Ἐφραθᾶ ἐτοιμαζέ· ἢ Θεοτόκος ἦκει γὰρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! ἔ νῦν τὴν θείαν Γέννησιν, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε καὶ Ἰακώβ, Πατριαρχαὶ ἅπαντες καὶ Προφῆται, παιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἢ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ τιμῶσαν τὸν αἰδιδιμον· ἰδοὺ σὺν Ἰουδα τε, καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρῶν τὸν θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυΐδ, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτούμεν, τῆ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δίς. Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτὲ, ἐπίδιφρεύσας Ἡλίου θείῳ ἄρματι, θεόφρον Ἐλισσαιέ τε, σὺν Ἐζεκία ὁμοῦ, Ἰωσίᾳ ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτῇ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἢ θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σθέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ὑμῶν ἰκετεύσατε Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Οφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῆ, κηρυττομένη, Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἢ Θεοτόκος, ἦν Πατριαρχαὶ σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἢ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ρεθέκκα, καὶ Ρ'αχὴλ σὺν τῇ Ἄννη τε, καὶ ἡ ἔνδοξος, Μαριαμ ἢ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν νομικῶν διδαχμοσίτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ Νόμον τῇ πίστει ὑπάρξα-

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλανθρώπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ φαίδρῳ, συναστράπτοντα ἔχων,
τὸν λόγον ἱερῶς, ἐφελκῦσω ἀγέλας, πι-
στῶν πρὸς εὐσέβειαν· μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθη-
σας, πᾶσαν κίκωσιν, ὑπενεγκῶν τῶν Τυράν-
των· ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην,
τελαῶντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος,
δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ Σλί-
ψεων· σὺ γὰρ πέφηκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία,
καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώ-
ζεις τοὺς δούλους σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω δαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου!
ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, τακυσθέντα σε Κύριε· πῶς
ἀδέκαστε, Κριτὰ ἀπάντων καὶ Λόγε, ὡς κα-
τάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ
κατακέρρισαι;

Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Σθένος σοι Τιβούρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δι'
ἀσθενείας τῆς σαρκός, καταπαλαῖσαι τὸν
ἐχθρόν· πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς, ἐπέβης
Μάρτυς στερρότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον
ἀντέλαβες.

Συνήφθης τοῖς ἄνω, λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε,
ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, καὶ ἀνεγέ-
κας καθαρὰς, Δυσίας ἐν πνεύματι, ἱερομογῆ,
Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα, χαρμονικῶς
διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ορθιος κρεμαίμενος, καὶ πλήκτροις ζεόμενος,
καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περι-
κυκλούμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος,
καὶ ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γεν-
ναϊόφρων ἠγάλλετο Καστούλος.

Γάσεις ἐν Πνεύματι, Ἄγιώ μακάριε, ἐπιτελῶν
πρὸς φωτισμὸν, τῶν καθορώντων εὐσεβῶς,
λαοῖς τὸ σωτήριον, θεοπρεπῶς Σεβαστιανὲ κα-
τήγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ
ὑπερούσιος Θεός, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡ-

μαῖς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ τελευτησάντων, τῆς
ἀνθρωπίνης ὑπαρξέως, Θεογεννητὸρ πανάμωμος
Δέσποινα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Αἰ τρίβοι σου, καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερό-
μεναι, τὸν Κύριον, ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέ-
κλιναν, καὶ πολλαῖς γεγονάσιν, ὁδὸς εὐθεία καὶ
πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ρήτορεύει, Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος σοφώ-
τατα, πρὸ βημαίων, τοῦ Χριστοῦ τὴν
σωτήριον ἔλευσιν· προσδεθέντες ἄμφω δὲ, κέν-
τροις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, μαρτυρικῶς
κλειζόμενοι.

Τὸ πάθημα, τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαν-
τος, Μαρκελλῖνος, καὶ ὁ Μάρκος στερρόως
εἰκονίζοντες, λόγῃ σφαγιαζονται, καὶ ξεφηφό-
ροι ταῖς χορείαις, τῶν Ἀθλοφόρων συνάπτονται.
Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμος,
ἀπέλασον, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη πρεσ-
βείαις σου καὶ τὸν νοῦν μου φωτίσον, τῇ ἀ-
μελείᾳ σκοτισθέντα, ὅπως ὑμῶ σε Πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στερρότητι νοὸς σεβασμιώτατε, ἐδείχθης ἀ-
ταπεινώτος, ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ρά-
βδοις ἀφειδῶς, καὶ κατακεντᾶσθαι πολλοῖς
τοῖς βέλεσιν· ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης χαίρων
Μάρτυς ἀνέσπερον.

Ενεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, καὶ δαί-
μοσι μαχόμενον, καὶ αἰκίαις ὀμιλοῦντα
χαλεπαῖς, Σεβαστιανὲ μάρτυς ἀήττητε, καὶ
πρὸς αὐτόν, ἀποσκοποῦντα καρδίας ὄμμασι.

Μοχλεύεσσι στερραῖς πανσόφων λόγων σου,
τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβά-
σματα κατέαξας ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικὸς ναοὺς
ἠδάφισας, καὶ σεαυτὸν ναὸν τοῦ θεῖου ἠγείρας
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φθареῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως. οὐ-
σίαν ἀνεκαίνισας, τὸν καινίζοντα τὰ
πάντα θεῖκῳ, μόνῳ τῷ βουλήματι κηῖσασα,
ἐν γυναικίῳ εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωῆς Τραγκυλίνου, Νικαστράτου, Κλαυδίου, Καστορος, Τιβουρτίου, Καστολύλου, Μαρκελλίνου, καὶ Μάρκου.

Στίχοι.

Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων
Καταφρονήσας τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ὅγδοάτη δεκάτη Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.

Ζωὴ πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἠρμένη,
Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.

Ναί, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλῖνος.

Καὶ τοὺς περὶ Κλαυδίον ὧδε τακτέον·
Οὓς, κὰν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.

Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
Σύ μου Θεὸς κρίζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.

Καστουλον εἶλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον·
Ὡς δ' οὐχ ὑπέϊξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρω.

Ἐχθρῶν παγέντες, οἶα λόγχοι, καρδίας,
Νύττεσθε λόγχοις, Μάρκε καὶ Μαρκελλῖνε.

Τούτων ὁ μὲν Σεβαστιανός, εἰς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Μεδιολάνων ὀρμώμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσεβῆ πίστιν ἐνάγων. Μαρκελλῖνος δὲ καὶ Μάρκος οἱ ἀδελφοὶ, χρονίαν ὑπομείναντες καθιερεῖν, καὶ πολλαῖς βασάνων ἰδίαις ὑποβλήθεντες ἐκλειύθησαν ἀποτρηθῆναι. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν Τραγκυλῖνος, Ἕλληνας ὄν, καὶ Μαρκία ἡ μήτηρ, παρὰ μικρὸν τοῖς ὀδυρμοῖς ἐκώλουν αὐτοὺς τοὺς διὰ Χριστὸν παθεῖν. Τάχα δὲ ἂν τοῦτο ἐγγίνοι, εἰμὴ Σεβαστιανὸς ὁ αἰδύμιος παρρησιασάμενος, οὐ μόνον αὐτοὺς ἐστερώσειν, ἀλλὰ καὶ Τραγκυλῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστάσαστο πίστιν· καὶ αὐτὸν Τραγκυλῖνος τὸν Ἐπαρχὸν ἐκατήχησε πιστεύσαντα.

Αὐτίκα οὖν ὁ Ἐπαρχος, προσκαλεσάμενος τὸν ἐνδοξότατον καὶ μακάριον Σεβαστιανόν, καὶ Πολύκαρπον τὸν πρεσβύτερον, ἡξίου σωτηρίας τυχεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἧς καὶ ἀπηλλάγη, πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἀληψύχως, καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ εἰδωλα συντρίψας, καὶ βαπτισθεὶς. Ὁ δὲ μακάριος Γάιος Ἐπίσκοπος, τὸν μὲν Μαρκελλῖνον καὶ Μάρκου, τοὺς ἀδελφούς, τῶν Διακόνων ἐγκαταλείπει τάγματι· τὸν δὲ τούτων πατέρα, τῶ τῶν Πρεσβυτέρων· τὸν δὲ μακάριον Σεβαστιανόν, Ἐκδικὸν τῆς Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κινηθέντες δὲ τοῦ διωγμοῦ, σὺν τούτοις Νικαστράτος, Κλαυδίου, Καστωρ, Τιβουρτίου, Καστουλος, καὶ Ζωῆ, ἐπι κατεσχέθησαν, διάφορος ἐξετασθέντες, τὸ πέρασ τοῦ βίου δέχονται. Ὁ δὲ Ἅγιος Σεβαστιανός, μετακληθεὶς παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, βέλιοι ποικνοῖς, οἶα εἰκὴς, κατατιτρώσκειται, καὶ ῥοπαλοῖς τὸ σῶμα καταθραύεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐβιότου.

Στίχ. Ἦθλησεν Εὐβίωτος ἄχρῖς αἱμάτων,
Βίου δὲ τέρμα εὗρε χωρὶς αἱμάτων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Θέματος Ὀφικίου, ἐκείσε γεννηθεὶς. Τὸν ἐνάρετον δὲ μετερχόμενος βίου, καὶ πολλὰ καθ' ἑκάστην θαύματα ἐκτελών, καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐπιστρέφων, μυρίας θλίψεις παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπέμεινε, δημίσεις, δεσμά, μάστιγας, κακώσεις παντοίας. Ὅθεν μὲν τῶν ἡμερῶν εἰς πῦρ ἐνεβλήθη, καὶ ἀβλαβῆς διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστάσαστο πίστιν.

Διὰ τοῦτο μετὰπεμπτος γίνεται παρὰ τοῦ τῆς Κυζίκου Ἡγεμόνος Λιοντίου· καὶ ἐρωτηθεὶς, λίθοις τὰς παρῖας καὶ τὸ στόμα τύπτεται· καὶ ξύλω ἀναρτηθεὶς, μαστίζεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδεται· καὶ αἰσίνης διαμείνας, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Θαύματα δὲ ἐκτελείσας παραδόξα, πολλοὺς Χριστιανοὺς ἐξ Ἑλλήνων ἐργάσατο· ὅθεν ὁ Τύραννος ὀργισθεὶς, τοῖς μονεμάχοις ἐκίλευ κατασφάζει αὐτόν. Οὗτοι δὲ, σκότους ἐπιπεσόντος αὐτοῖς ἀλλήλους κατίσφαξαν· ὁ δὲ Μάρτυς, ἀβλαβῆς διαμείνας, τῇ φρουρᾷ ἐναπατήθη. Ἐπὶ, δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπὸ Ἑσπερινῶν τμημάτων, ἐπὶ τὰ Ἐῶα διέβαινε, δείσας ὁ Τύραννος, τοὺς ἐν δεσμοῖς ἀπαντας ἀπολυθῆναι ἐκίλευ· μὲν δ' ὄν καὶ ὁ μακάριος οὗτος ἀπολυθεὶς οἴκαδε παρεγένετο· καὶ πάντα ἔτη ἐπιβιούς, πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στίχ. Εἶκων ὁ Φλώρος τῇ παλαι κατακρίσει,
Εἰς γῆν ἀπῆλθε· γῆ γὰρ ἦν, καὶ τί ξένον;

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ υἱοῦ Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πατὴρ ὀμωνύμου αὐτῷ Φλώρου, καὶ μητὴρ Εὐφημίας. Γέγονε δὲ πάσης παιδείσεως ἐμπειρος, τῆς τε Ἑλληνικῆς, καὶ τῆς ἐν ἱεραῖς καὶ θείαις Γραφαῖς· καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπογραφεῦσι τελεῖ τῶν Βασιλείων· εἶτα εἰς τὴν τῶν Πατρικίων ἀνάγεται τάξιν. Γυναῖκα δὲ γήμας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, καὶ τούτων παρανάλωμα τῆς λοιμικῆς καταστάτων νόσου, αὐτὸς τὸν μοναδικὸν βίον μετήληθεν, ἐν τινι τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ἀνάλω, προσκαθισθεὶς. Εἶτα, διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετήν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται Ἀμινσοῦ. Ἐν αὐτῇ δὲ γυνόμενος, καὶ καλῶς τὸ πριτυθὲν αὐτῷ ποιμνιον ἀδηγήσας, θαυματουργίας πλείστας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωκᾶ καὶ Ἐρμούλου, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Ἐγωγε τμηθῶ πρῶτον, Ἐρμυλος λέγει.
Οὐ, φησὶ Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς Ἐρμυλε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζακχαίου διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ ἀναγνώστου, ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Θαυματουργοῦ Σοφίας· καὶ τὰ Ἐγκαίμα τοῦ σεβασρίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγκέλου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Οὐκ, εἰ τελευτᾷς Μιχαὴλ, τοῦτο ξένον·
Ἄλλ' εἰ θανὼν ζῆς, ὡς περ οὖν ζῆ ἀξίως.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, εὐσεβῶν γονίων χρηματίσας υἱός. Παιδευθεὶς οὖν ἀκρως τὴν Ἑλλήνων σοφίαν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκμελετήσας καλῶς, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Τελυτῆσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆς δὲ μητρὸς μετὰ τῶν αὐτῆς συγκατέρων ἐν τιναι Μοναστηρίῳ ἀποκηραμίνων, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ὁ μίγας Μιχαὴλ πολιτεύμενος, καὶ σκληραγωγία ἑαυτὸν καθυποβαλὼν παντοία, τῆς τοῦ πρῆσβυτέρου ἀξιοῦται χειροτονίας. Ἐπειτα σπύλαιον ἤσυχον ὑπεισέρχεται, ἐν ᾧ Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, οἱ ὁμολογηταὶ καὶ φιλόσοφοι, πρὸς αὐτὸν ἐφοίτησαν. Εἶτα ὁ μὲν μακάριος Μιχαὴλ, Σύγκελος παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπου καθίσταται· οἱ δὲ θεοὶ αὐτάδελφοι, Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, ἱερεῖς καὶ λειτουργοί. Καί ποτε, πράγματος ἀναγκαίου ἔνεκα, παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων εἰς Ῥώμην στέλλονται, δοῦναι τε καὶ τινὰς λιβέλλους κατὰ πάροδον συνοδικούς, τῷ τε Βασιλεῖ Λεόντι τῷ Ἀρμενίῳ καὶ εἰκονομάχῳ, καὶ Θεοδότῳ τῷ τότε τῆς Κωνσταντινίου πατριαρχούντι.

Οὗτοι τοίνυν οἱ τρισὸλβιοι, τῷ ἀποστείλαντι πιθόμενοι, τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδώκασι, πολλὰ καὶ αὐτοὶ δογματικὰ προτεινάντες τοῖς ἀντιλέγουσι ῥήματα. Διὰ τοῦτο τὸν μὲν Θεόδωρον καὶ Θεοφάνην ὑπερορία καταδικάζει ὁ Τύραννος· τὸν δὲ μακάριον Μιχαὴλ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἰωβ, ἐπὶ πραιτωρίῳ ἐνέκλεισεν. Ἐκείθεν τε παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενος, ἐν τινι τῶν μοναστηρίων Πλουσιάδος ἅμα τῷ μαθητῇ ἐκπέμπεται. Ὄθεν ἐκ τῆς πολλῆς κακώσεως, ἐπίχυσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ κύρτωσιν τῷ λοιπῷ σώματι παθῶν, ἀκίνητος ὁ ἀδάμας διήμεινεν.

Ἐπεὶ δὲ Θεοδώρα καὶ Μιχαὴλ τὴν βασιλείαν εἶδξαντο, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ἐκτυπώματα πᾶς τις ἐτίμα παρρησία, καὶ οἱ ἐν ἐξορία ἀνικαλοῦντο, καὶ τιμῆς οὐ τῆς τυχοῦσης ἤξιοῦντο, τὸ τῆς Πατριαρχίας ἀξίωμα καὶ οὗτος ὁ μίγας ὁμολογητῆς παρὰ τῆς βασιλείσεως ἤξιοῦτο καταδικεσθαι. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶκε, Πατριάρχης μὲν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος προχειρίζεται, αὐτὸς δὲ αὖθις Σύγκελος τιμᾶται, καὶ τὴν μεγίστην Μονὴν τῆς χώρας εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ ἀνάπαυσιν δέχεται. Εὐσεβῶς δὲ καὶ θεαρίστως τὸν ἐπίλοιπον χρόνον βιώσας, ἐτῶν ἐγδοθήκοντα πέντε γερόμενος, κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐν εἰρήνῃ πρὸς Θεὸν μεθίσταται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοσητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ῥώμη τῆ σῆ, κραταιᾷ σθενούμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου Χριστέ, ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν· πλάνην κατεπάτησαν· σώματα παρέδωκαν, τοῖς αἰκισμοῖς ἀναμέλποντες· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ Θεαυγῆς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀγωνισάμενοι καλῶς, Μαρκελλῖνος καὶ ὁ κλεινός, Μάρκος καὶ Τιβούρτιος, Καστουλος ὁ πάνσοφος, πρὸς οὐρανὸν μετετέθησαν, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς, ἀθλητὰ Τιβούρτιε, ὡς περ οἱ Παῖδες τῆ πυρᾶ, ἐπιβέβηκας νοσητῶς, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ἄνωθεν δεχόμενος, καὶ μελωδῶν ἐμμελέστατα· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὅσπερ αἰμνάς, κρεμαμένη ἐνδοξε, ἐναπηγῶν χόνισας ἐχθρόν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν, πόνων σου πανεύφημε, ζῆς δὲ μετὰ θάνατον, Μάρτυς Ζωὴν ἀναμέλπουσα· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στάμνον χρυσῆν, παναγίαν Τράπεζαν, τοῦ Θεοῦ Ἄρτου τῆς ζωῆς, ὀνομαζομένην σε Ἄγνη, Τόπον ἀγιάσματος, Θρόνον ὑψηλότατον, ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Νεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεῖς, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιωθῆς, Ἀεισέβαστε ζωῆς, βῶν προθυμότητα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐθεντόσε ἄνομοι δεινῶς, ἐν λαϊκῷ κατωτάτῳ, χωννῦντες καὶ θανατοῦντες, ἀναμέλποντα τρανῶς, αἰοῖδιμε Καστουλε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς ὡς ἐπώνυμος αὐτῆς· πνιγμῷ γὰρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπίκληρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπυσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁραιοῦθης τέξασα Θεὸν, ὠραῖον καὶ Δεσπότην, τὸν θεῖαις καταφαιδρύναντα, ἀκτίσει τοὺς βροτούς· διὸ ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσῆ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ἰνα θεῖκῆς λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ ὠραιότητος, Σεβαστιανῆ ἀξιωθῆς ἀξιάγαστε, ταῖς βασάνους, τοὺς πόνους, τὸν θάνατον, ὑπέμεινας ἀνδρείως· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν.

ταγγέλλων, παχύτητι, σώματος ὁμοιωθέντα, οἷς ὀφθῆναι ἠθέλησε, Βονιφάτιε Μάρτυς πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τοῦ Θεοῦ, Δανιὴλ ὁ προεῖδς, τὴν Σκηνὴν τὴν νοσητὴν, τὴν Πλάκα τὴν σεπτὴν, τὸ τῆς δόξης Ἀγίασμα, Τράπεζαν τὸν Δεῖον Ἄρτον, τὴν χωρήσασαν ἄσμασι, τὴν ἀγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ὡδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὡς ποθήσας Ἐνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσαι πάθη τὰ σεπτὰ, ἐζηλωκῶς αἰοῖδιμε τοῦ δι' οἶκτον, δούλε χρηματίσαντος.

Σαρκικῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς φρονημάτων, ἐν ἀλλοιωσει Δεῖα, ἀθρόον πᾶσαν προσβολὴν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας γηθόμενος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σεαυτὸν ἀπρηνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ κρατυνθεὶς, καὶ νικητὴς γενόμενος, δεδόξασαι, Μάρτυς Βονιφάτιε. Θεοτοκίον.

Εαυτὸν ἐκένωσε, τοὺς πατρικοὺς μὴ κενώσας, ἐν τῇ γαστρὶ σου κόλπους, ὑπερούσιος Θεός, καὶ σὸς Υἱὸς ἐγένετο Πανάμωμε, σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ὅ**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἢ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» Συναγωγὴ τῷ Δαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσας τὸν Θεὸν, παρ' αὐτῆ ἐτιμήθης, Μαρτύρων καλλονὴ, Βονιφάτιε μάκαρ· διὸ καὶ σεφάκω σε, Δεῖας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σε μνήμην, ἐορταζόντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε αἰτοῦμεν, πρεσβεῦεν πρὸς Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεὸν σε καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος Δεῖου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σε ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ παναγνοῦ Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σε ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὡδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μακαρίζων τῶν ἀθλούντων τὴν καρτερίαν, τῇ ἐκμιμήσει Μάρτυς, τῶν σεπτῶν παθημάτων, τέτοις ἐξωμοίωσαι, Δεόφρον πανόλβιε.

Επιγόμενος ἐν πίστει Μαρτύρων Δείων, πρὸς συλλογὴν παμμάκαρ σεαυτὸν τῇ ποδούσῃ, φόρτον ἀξιάγασον, Θεόφρον ἀπέδωκας.

Λιπαινόμενος καθάπερ χρυσίον Μάρτυς, τῶν αἰκισμῶν χωνεῖα, ὄβρυζότερος ὠφθης, φέρων τοῦ ποιήσαντος, παθῶν τὸ ἐκσφράγισμα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, κατανοῦσα Κόρη τὸν ἀφράστως τεχθέντα, Λόγον ἐκ λαγόνων σου, πιστῶς ἐμεγαλύνες.

Ὡδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ὡς φωταυγῆς ἀνέτειλας, ἀσπὴρ ἀπὸ δυσμῶν, καὶ δύνας Μάρτυς, ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις πρὸς δυσμαῖς ἐξανατέλλεις, κατὰυγαζὼν τὰ πέρατά.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, ὀνύχων σπαραγμούς, ὀξέσι, Μάρτυς, καλαίοις ὑποφέρων, καὶ τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα πάντα, ἀπαμβλύνων ἐν χάριτι.

Αὐτοῦ ἐχθροῦ ἠσθένησαν, Θεόφρον ἐπὶ σοί, μηχανουργαί· καὶ γὰρ τῇ πρὸς Θεὸν, νεύσει ἀκλινεῖ σαρκὸς αἰκίσεις, ὡσπερ ἄσαρκος ἔφερες.

Θεοτοκίον.

Ρύπου παντός ἀπόπλυνον, Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν βοῶ σοι, καὶ σῶσόν με, ἢ τὸν ἀληθῆ Θεὸν Σωτήρα ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε-πρότυπῶν.

Τυπτόμενος, ταῖς πληγαῖς τῆς σαρκὸς κατεπληγώσας, τῆς ἀθέου, ἀνιάτως νοσητάς, τὴν ἀγνοίαν, καὶ νοσοῦντων ὠφθης ἰατρὸς ἀθλητὰ Βονιφάτιε.

Υψούμενος, πρὸς Θεὸν ἐπιδάσει Μακάριε, τῶν ἀγῶνων, δυσμενεῖς ἀοράτους κατέρραξας, καὶ κατερράγμενος, βοηθὸς Ἀθλοφόρε γεγένησαι.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὡσπερ λίθος πολύτιμος, Θεοφόρε, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλες, ὀχύρωμα, καὶ πιστῶν καρδίας, ἐπὶ πλεῖον τῇ πίστει ἐστήριξας.

Θεοτοκίον.

Ηβάτος σε, προετύπου Πανύμνητε πρότερον, καιομένη, μηδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πανάγνε· καὶ γὰρ ὡς ἐκείνη, αὐκ ἐφλέχθης Θεὸν σωματώσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, πρότυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Πρόφητης, Ἰωάνης ἐν τῷ κίτῳ

• δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
• λεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰερεῖον ἄμωμον, ἐθελουσίως, σεαυτὸν προσή-
γαγες, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σέ, τεχθῆναι
μέλλοντι Ἄγιε, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνατολῆς ὡσπερ ἀστήρ, τοὺς μάγους ἐκ
Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυ-
σμῶν ὠδήγησε Θεόφρον, τεχθῆναι ἐν Σπηλαιῷ
τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι ὡς Βα-
σιλεῖ ἀπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα
προσαγαγεῖν, ὡς λίθον καὶ σμύρναν καὶ
χρυσόν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν
σεαυτὸν ὀλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον
δῶρον, τῷ Τυράνῳ δικαστῇ ἐν παρήρσια κρά-
ζων καὶ βῶν· Χριστοῦ μου δούλος ὑπάρχω,
στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχοι.

Ζητῶν Βονιφάτιος ὄστα Μαρτύρων,
Ἐαυτὸν εὗρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.

Ἐννεακαθεκάτη Βονιφάτιος ἀχένα τμήθη.

Ὁ ὅτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δούλος γυ-
ναϊκῆς τινος Συγκλητικῆς, ὀνόματι Ἀγλαΐδος, θυγα-
τρὸς Ἀκακίου Ἀνθυπάτου Ῥώμης σωματικῶς τῇ κυρίᾳ
αὐτοῦ συμπειρούμενος. Ἦν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ ἐ-
λεήμων, καὶ φιλόξενος, καὶ τοῖς δεομένοις προθύμως ἐ-
παρκῶν, καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἰκισίαις ἐπικαμ-
πτόμενος ὁμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐλεήμων, καὶ φιλο-
μάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἶπε τῷ Βονιφάτῳ.
Ἄπελθε εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Ἄγιοι,
καὶ κόμισαι λείψανα Ἁγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοή-
θειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Βονιφάτιος γελῶν, εἶ-
πε· Ἐὰν φέρω τὸ ἴμῳ λείψανον, δέχη τούτο; Ἡ δὲ γε-
λάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰπούσα, εἶτα νουθετήσασα
καὶ ἐξαρμένη, ἀπέστειλε μετὰ χρημάτων αὐτὸν.

Ὁ οὖν Βονιφάτιος ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα καὶ
χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐβασανίζοντο οἱ Ἄγιοι
ἔνθεν ἄνδρας Ἁγίους ἐναθλοῦντας, καὶ κατεφίλει αὐτῶν
τὰ δεσμά καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ παρίστη ἱμπροσθεν τοῦ
Ἡγεμόνος, ὁμολογῶν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Κρατηθεὶς δὲ
κρεμάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀφοιδῶς ἕξεται, καὶ καλὰ-
μοις ὀξέσι κατὰ τῶν ὀνύχων ἱμπαίρεται, καὶ μόλυθον
πρὶ λυθέντα τῷ στόματι δέχεται, καὶ ἐν λίθῳ πίσεως
βραχέως κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. Ἐνθα διαμείναντος
αὐτοῦ ἀβλαβεῶς διαφθείρονται ἐκ τῶν δημίων ἄνδρες
πεντήκοντα. Ἐἶτα διὰ ξίφους τμηθέντος τὴν κεφαλὴν, καὶ
ἀντὶ αἵματος γάλα ρεύσαντος, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ
ἐβαπτίσθησαν ἄνδρες πενήκοντα. Οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἐκ
τῆς Ῥώμης παραγενόμενοι, μὴ εἰδότες τὰ πεπραγμένα,
νομίσαντες αὐτὸν ἐν καπηλίοις καὶ μίθαις διακρίβειν, ὡς
ἴθες αὐτῷ, διὰ τὸ βραδῦναι, ὡς ἴσθαι παρὰ τῶν στρα-

τιωτῶν τὰς κατὰ μέρος βασάνους, ὡς ὑπομείνας ἐτελειώθη;
εὗρον τῷ αὐτοῦ λείψανον. Ἐπιπεσόντες δὲ, καὶ κλαύσαν-
τες, καὶ κατασπασάμενοι αὐτό, συγγνώμην, ὡν ἐβλασφή-
μου, ἐξήτησαντο, καὶ πεντακοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα
αὐτοῦ ἀνῆσάμενοι, ἀπεκρίμισαν ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δὲ Ἀγγίλου ἀποκαλυφθεῖσα
ἅπαντα, προῦπαντήσασα καὶ ἀποδεξαμένη, καὶ πολυτελῶς
τιμῆσασα, ἐκτίθειεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς πρὸς πενήκοντα
σταδίων τῆς Πόλεως. Ἐπιπρὸν δὲ ἀκεγίρασα αὐτὸν οἶκον
εὐκτῆριον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, μέσον τῆς Πόλεως, ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἐνθα καθ' ἑκά-
στην πηγὰς ἰαμάτων προχέει. Κακείνη ἔκτοτε ὀσίως καὶ
Σαρκῶτος βιώσασα, καὶ πολιτευσάμενη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ
τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέβητο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Ἡλίας, Πρόβου, καὶ Ἄρεως.

Στίχ. Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,
Ζηλαῖ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἡλία.

Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως ἄρες,
Ἄρης νοητός, ὄπλα πίστεως φέρων.

Ὅσοι ἐξ Αἰγύπτου ὑπῆρχον, ἦσαν δὲ Χριστιανοί· Σε-
ραπίαις δὲ ἐνεκεν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὁμολογη-
τῶν ἐποιούντο τὴν πορείαν. Ἐν δὲ Ἀσκάλωνι γενόμενοι,
συνελήφθησαν, καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φιρμιλιανῷ·
καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ διαφόροις
βασάνοις ἐξετασθέντες, ὁ μὲν Ἄρης διὰ πυρὸς ἐτελειώθη·
Πρόβος δὲ καὶ Ἡλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπαιτηθήσαν.
Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁ-
γίου Φιλήμωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου.

Στίχ. Τιμόθεον δὲ, τὸν πεπυρπολυμένον,
Ποῦ θύσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;

Σοῦ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος.
Τὸ πῦρ ὑπελθὼν, εὗρον εὐκταῖον τέλος.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Τιμόθεος κατασχισθεὶς, καὶ ὁμο-
λογήσας τὸν Χριστὸν, μετὰ πολλῆς αἰκίας, διὰ πυ-
ρὸς τελειοῦται ἐν Μαυριτανίᾳ. Ὁ δὲ Πολύευκτος, βασά-
νοις ἐξετασθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρίᾳ εἰς πῦρ ἐμβλή-
θεὶς, τὸ τέλος εἰδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Εὐτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης· καὶ τῶν σὺν αὐ-
τοῖς Ἄνδρῶν διακόσιων, καὶ Γυναικῶν ἑβδομη-
κοντα, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,
Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ξίφους.

Ἀνεῖλεν Ἄνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἀνεῖλε καὶ Γυναῖκας ἑπτάκισ δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Αἰθιοπίας.

Στίχ. Σαρκὸς λιπῶν σύνδεσμον ὁ Γρηγόριος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἐνθα σαρκῆν οὐ τόπος.

Ὅς ὄρμητο ἐκ πόλεως Μεδιολάνων· γεννήτορες δὲ αὐ-
τῷ, Ἀγάπιος καὶ Θεοδότῃ. Οὗτος, ὡς περ γῆ ἀγα-

Σὴ, σπέρματα Σεία δεξαμένη, ἰωρᾶτο καρπὸν φύσαι καλόν· ὄθεν καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, ἀκροατῆς καὶ πληρωτῆς τῶν Σείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται· Καὶ Σείω νεύματι τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστεία καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τοῦ Σείου Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, σημεῖα καὶ τέρατα ἐποίει.

Μετὰ τοῦτο πάλιν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα, καὶ εὐρών τινα γέροντα σημειοφόρον, εἰς τόπον ἀνακχωρημένον, μωρεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῷ ἀπαντᾶν· ὧ καὶ ἰσχυρότερον ὁ μίγας Ἀπόστολος Πίτρος ὀφθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ προηγόρευσε, προσθεὶς καὶ τὰ ἑλλείποντα.

Ἐπεὶ οὖν συνίθη γραφῆαι τὸν Αἰθιοπικὸν Βασιλεῖα Ἐλεοθαῖν Προτερίῳ τῷ Πάπᾳ Ἀλεξανδρίας περὶ Ἐπισκόπου, καὶ μάλιστα τελείου, Ἰουστίνου τότε τὴν Ῥωμαίων Βασιλείαν ἰθύνοντος, ἐπὶ τοῦτο ἠνιᾶτο, καὶ ἐδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιοῦτου.

Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ἡμέραις, διὰ Σείας ἀποκαλύψεως φανείς αὐτῷ ὁ μακάριος Μάρκος, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ Σείας προνοίας νεωστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα, καὶ παρά τινι ἐπιξενούμενον. Ὅν σὺν πολλῇ περιχαρείᾳ λαβόμενος καὶ χειροτονήσας, περιλαμβέντα σημεῖοις, εὐθίως παρίπεψεν, ἐφοδιάσας αὐτὸν ἐν γράμμασι καὶ λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἀνήκουσιν. Ὅν ὁ Βασιλεὺς ὑποδεξάμενος, καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθείς, κατασπάξεται, καὶ ὡς ἀπόστολον καὶ σημειοφόρον ὑπολαμβάνει· καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξουσίαν αὐτῷ παρίθητο.

Ὁ δὲ, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἐκκλησίας καθαγιασας, πρώην σχεδὸν πάντος τοῦ ἔθνους ἰουδαϊζόντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρώτους καὶ διδασκάλους, ἀπὸ τε συλλογισμῶν καὶ Γραφῶν ἀποδείξει πείσας, καὶ θαύμασι ἐκπλήξας, πάντας προσήγαγε τῇ ἀληθινῇ πίστι, νόμους ἐκθήμενος, καὶ πᾶν ἀρίσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὕτω καλῶς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ποιμάνας, καὶ πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ· Τρύφων ἀνῆλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,

Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Πόνου μὴ κλίνας γλυπτοῖς, εἰς πειρασμῶν ἐβλήθης, μεγίστην ὄντως Μάρτυς κάμινον· ἐν ἧ δροσιζόμενος, Ὁ τῶν πατέρων βοᾷ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄγειν τὸν τόνον τῆς σῆς, ὁμολογίας σπεύδων, ὁ δολιόφρων τοῖς ἐγκατοῖς σου, καχλάζοντα μόλυβδον, ἀνηλεῶς ἐκχέει· ἀλλ' ἐμφανῶς ἠσχύνθη.

Ἀποτμηθεὶς προθύμως, τὴν ἱεράν σου κἀραν, ἐχθροῦ δολίου πολυμήχανον, κεφαλὴν διέκοψας, τῆς σῆς ἀνδρείας ξίφει, Μάρτυς Χριστοῦ θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἰνα φωναῖς αἰσίαις, ὑμνολογῶ σε Κόρη, παίδων με ρύσαι ταῖς πρεσβείαις σου, κινδύων καὶ θλίψεων, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, κακῶσαί με ζητούντων.

Ῥδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Συμπερόντως τὴν σὴν ἐργαζόμενος, σωτηρίαν Χριστὸς Βονιφάτιε, ἀναζητοῦντα λείψανα, καλλινίκων Μαρτύρων, σὲ ἐνισχύει, ὁ πιστῶς ἐπεζήτεις γενήσεσθαι.

Μακαρία δεσποίνη μακάριος, θησαυρὸς ἀπεδόθης Μακάριε· ὧ πλουτισθεῖσα ἔψαλλε, γηθομένη καρδίᾳ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σπουδῇ τὸ αἰδίμον γύναιον, ἀνεγεῖρον ναὸν ἱερώτατον, σὲ ἐν αὐτῷ κατέθετο, πεφυκότα τῆς Σείας, ναὸν Τριάδος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Νεκρωθεὶς δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, τοὺς νεκρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας, ζωποιοῦ πρεσβείᾳ σου, ἰατρεύεις βρωῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἀγνήν ὁ Ὑπέρθεος, κατελθὼν ὡς περ οἶδε σεσάρκωται, καὶ τοὺς βροτοὺς ἐθέωσε, μελωδῶντας Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦσά σε φόρτον ἱερόν ἠγάλλετο, ἐκβοῶσα ἡ αἰμίμηστος· Δουῖλον ἐκπέμψασά σε Μακάρε, δεσπότην ἀληθῆ ὑποδεδεγμαι, δουλείας με κακῶν ἐκλυτρούμενον, σαῖς εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Ὁς Κρίνον κοιλίᾳ νοηταῖς ἐξήνησας, τῶν μαρτύρων Βονιφάτιε· Φοίνιξ καθάπερ ἀνυψώθης· ὡς Κεδρος ἐγνωρίσθης μυρίπνοος· ὡς Ῥάθης ἐκλεκτῆ ὡς Κυπάρισσος, εὐωδιαζουσα ψυχᾶς ἡμῶν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλεν, Ἀθλοφόρε ὡσπερ ἥλιος, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχᾶς τῶν ὑμνούντων σε, παίδων τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα, Μάρτυς θεόφρον ἀξιαγάστε.

Ἡ ἥλιος καθάπερ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, καὶ Ἐώας πόλιν ἔφθασας, ἐνθα καὶ δὺς τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς κρεῖττονα ζωὴν ἀνατέταλκας,

καὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔφθασας, ταύτην
τειγίζων σαῖς δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σὺ Πανάμωμε, τὸν
ἐν σκότει συνεχόμενον, τῆς ἀμαρτίας Θεο-
τόκε, καὶ δίδου ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι, ἐνθέων
προσταγμάτων Θεόνυμφε, ὅπως ὑμῶ σε τὴν
Πανύμνητον. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• **Ε**κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
• τες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου
τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προορτίων τῆς κατὰ σάρκα
Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχη ἡ Κυριακὴ πρὸ
τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνα-
τίου ψάλλεται τῇ ιδ'. ὁ ἴστι τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ, Ἀ-
πόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν, Σαββάτῳ πρὸ τῆς
Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἰστίον δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παρακλη-
τικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, του-
τίστιν, ἕως τῆς ιδ'. Ἰανουαρίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
ψάλλομεν Προεόρτια Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Προορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια·
καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ
ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατιδῶμεν τὴν Παρ-
θένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τί-
κτειν ἐν Σπηλαίῳ τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν
ἡμῶν· ἔ' Ἰωσήφ κατιδῶν τῶν θουμάτων τὸ μέ-
γεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος
σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμά-
των, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Προορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια·
καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ

ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατιδῶμεν τὸ ἐν
Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἦνοιται γὰρ ἡ Ἐ-
δέμ, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου,
ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ
ἀνθρωπότητι· διὸ κράζομεν· Ἁγίος ὁ Θεός, ὁ
Πατήρ ὁ Ἄναρχος, Ἁγίος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ
σαρκωθείς· Ἁγίος Ἀθάνατος, τὸ παραίκλητον
Πνεῦμα. Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ανοῦε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ
ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδο-
κία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνερ-
γείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπί-
ζου, ἀνοίγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν, γίνεται ὁ
ἐκ ἡν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάτ-
τεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δε-
σπότης σε, μάκαρ Ἰγνατίε, ὡς συμπα-
θῆς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω
φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴ-
γλην εἰσδεδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα
ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνμνησάμε-
νος· ὅθεν κατ' ἔχνος ἠκολούθησας, τῷ καλῶντι
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τετρωμένος ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρη-
στήριος, ἔρως ἀνέφλεγε, σοὺ τὴν ψυχὴν
Γερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπειγῶν
Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν αἰοίδιμον λόγον ἐ-
βόησας· Σῆτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι'
ὀδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀληθεσθαι, ἵνα
τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ
ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρωθῆς Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν
θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· Ὁ ἐμός
ἔρως ἐσταύρωται, καὶ κοινωῆσαι, τούτῳ τοῦ
πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνατίε, κα-
θάπερ ἥλιος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν
δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες, καὶ βα-
σιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσ-
αγόμενος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐν-
στερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱε-
ρουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τε-

λειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργῆ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθη, καὶ ἄρτος ἡδύς αὐτῷ ἀνεδείχθη· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητοὶ μακάριε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σέ γενῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισαίγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα Προεόρτια, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει,

Ἀνδρέου Πυροῦ, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικαῖς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,

Κυπριανοῦ, Αὐτόμελον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ἡ πόλις ἡ Ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸν Θεῖον τίκτεται,

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Τοῦ Στουδίτου.

Ω τῆς στερόαυς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνατίε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἀφροσύνην, ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φλόουλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἐνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· ὅθεν θεῖον Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμου σε θάπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ιδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρέπιζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγαλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα

τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ· ἦνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρέπιζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνηθη ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδαμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίθασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἰερομάρτυς Ἰγνατίε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τριῶδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Τῆ δευτέρᾳ (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,
• **Τ**εῖν αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηρά-
• ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλί-
• την λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐν-
• δόξῳ γὰρ δεδοξασται.

Η ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάθασις, ὅπερ αὐτὸς θεάνθρωπος, Χριστὸς γινώσκειται, τὸ Θεὸς οὐχ ἀρπαγμὸν, εἶναι ἠγησάμενος, ἔρχεται δούλου μορφήν, ἀναδεξάμενος, Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεοπαίδος.

Δακρονῆσαι, Χριστὸς ἐκὼν προέρχεται, οὗ τὴν μορφήν ὁ πλαστουργός, νῦν ὑποδύεται,

(*) Τὸ παρὲν Τριῶδιον ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ, ἐπιγράφεται Ποίημα Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδονται καὶ τὰ ἐν τῇ Α'. πρὸ τοῦ Μ. Κανόνος Προσέμοια, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, κτλ. κατὰ τὴν ὑποσημείωσιν ἐν τῷ περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Τυπικῷ, Ἄριθ. ε'. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἀλλάτιος (Προλόγ. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σπτεμβ. §. 8) οὐ συναριθμεῖ τὸν Μεταφραστὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἱμνογράφων, ἀλλὰ λέγει ἀπλῶς, Συμεῶν μοναχός φαίνεται ὅτι τοῦ Συμεῶν τούτου, καὶ τοῦ Μεταφραστοῦ, ἐστὶ ποίημα καὶ τὸ παρὸν, ἐπομένως δὲ καὶ τὰ ἐφεξῆς Τριῶδια (1).

(1) Εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν Μηναίων Ἐκδοσὴν τῷ 1843, τὰ Τριῶδια ταῦτα ἐπιγράφονται, ποίημα Συμεῶν τοῦ Δογοθέτου καὶ Μεταφραστοῦ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ὡς εὐσπλαγχνος δωρούμενος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φρίξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
» ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τρα-
» φέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· αἰεζῶου
» δὲ ἐκμαραυθείσης φλογός, διαικονίζων ὕμνος
» ἀνεμέλετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑ-
» μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Υμᾶς μου πάντας συγγενεῖς, ἄρτι θήσομαι, εἰς τὰς ἐμὰς ἐντολαῖς τηρήσετε, φησὶν ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας Ἀγνῆς, προερχόμενος· οἷς τὴν εἰρήνην διδούς, τὰ ταπεινά φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκων τοῦτον καὶ ψάλλειν· Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαιν ἐν σοί, σαρκικῆς ἐστὶν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ· οὐχ αἷμα γάρ, καὶ σὰρξ, σὴν Ἀγίαν σάρκα συνίστησιν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἁγίου παρουσία, καὶ τοῦ Ὑψίστου θεία ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκοντές σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**μεγαλύνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεο-
» τόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιο-
» παθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέ-
» ρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μα-
» καρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ρύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπώσαμένοι ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· καὶ γὰρ ἀρρύπαρως προέρχεται σὰρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρησασθαι, θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Αφορώντες εἰς Χριστόν, ταπεινούμενον ὑψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν· ζήλω δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλά, πίστει παιδευθέντες, ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν· ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑψοποιῶσις ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Οκλίνας οὐρανοὺς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προέρχεται σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαί-

ροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Αγγαλλοῦ ἢ Σιών· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν Ἀστὲρα προπέμψας, μνηύει τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκαταβάσιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμεις, ὄντως τίκεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανῶν ὁ Προεόρτιος· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι
» ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδο-
» ξασται.

Τροπάριον.

Αρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἀμαρτίας, σπαργάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὀρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός· Δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Εδὲμ διανοίγεται σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βηθλεὲμ ἐν σαρκί· Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ιδού νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαίου, ἡ πρόρρησις Πάναγνε, τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σπηλαίῳ γὰρ Υἱόν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ διὸ εὐφραίνεται.

Κανῶν τοῦ Ἁγίου· ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φαιδρῶς ἑορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνατίος, ἱερώς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἀθλήσιν αὐτοῦ, τὴν πολυῦμνητον.

Τὴν ἐνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, παμμακάρε Ἰγνατίε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου κορυφήν, θεομακάριστε.

Φωστήρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνατίε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἑσπέραν δαδουχείς, ἐκ τῆς Ἐφῆς ἐλθὼν.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνατίε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος,

οὐ κατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριάς Ὑπερῆσιε, μία Θεότης, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, εἰ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εδὲμ εὐτρεπίσθητι· ἡ Ἐφραθαῖα γάρ, τῷ Ἐκτίστη ἠτοιμάσται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Λ**ίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομῆντες,
► ἔτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός
► ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ἧ ἔστερέωσε Χριστός, τὴν Ἐκ-
► κλησίαν αὐτοῦ, ἣν ἐξ Ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Ταύτην τῷ Χριστῷ τὴν σάρκωσιν, γνῆς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῷ.

Αστρον ἦδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰουδα, ὅπερ ἐπιγόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιῶνται, καὶ φθᾶσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον.

Υμνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τύπος ἱερᾶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης Μάικαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στύλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοισ σεπτοῖς, στεφανωθεῖς ἐν Χριστῷ.

Οντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γάρ ἐτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἴστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Πᾶος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθήμασί σου; ποία παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακή σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γάρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Σίτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· ἄλκρητῶ τὰ ὀστά μου, βρωθήτῶ τὰ μέλη μου,

καὶ βρώμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον Μαρτυρίου σταδίων, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προσηληκότας, ἀνδρείαν ἐπέδειξω, τῷ πόθῳ πυρῆμενος, τοῦ ἀνευδότου ἐραστοῦ, ὅς τις ὡς πῦρ, τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχὴν.

Ζέων εἰς αἰεὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· Χριστόν διώκω χαίρων, Χριστῷ, συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἐτι μὲν ἐγώ, ζῆ δὲ φησὶν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητόν, Πνεῦμα εὐθές, ἐκπορευτόν ἐκ Πατρὸς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο Ἡσαΐα βόησον· Ἴδου ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ· καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· Χόρευε ἡ οἰκημένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασαν μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Παϊμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Γεραὶ Προφητῶν ῥήσεις, τὸ πέρας δέχονται· ἡ Παρθένος ἰδοῦ, τίκτει Θεὸν ἐν σαρκί, Βηθλεέμ ἐν πόλει, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλουτίσθητι, ἀγάλλου καὶ χόρευε· μετὰ τῶν δεύλων συναναστρέφεισθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὁράται ὡς βρέφος σπαργανῆμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ Ἐώας ἐκλάμψας ὡσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτίσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν Ἐθνεσί τε καὶ πόλεσιν· ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὀδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορά τῷ Κυρίῳ σου· Θεοφόρος Ἰγνατίε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

τῶν πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ μαρτυρίᾳ ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφάρε· θῆρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν δεσπέσιον ἐνδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾷν ἐπέιγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θάυματος ἀνερμηνεύτου ἀρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκουῖται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀβρααμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοί τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἅπανσα πνοῇ, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίξει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ανάλαβε Προφήτα, Ψαλτήριον Δαυΐδ, καὶ μελῶδει Πνεύματι, Ἄγιῳ ἐμφανῶς· ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, ὁ πρό εὐσφόρου, ἐκ γαστρὸς Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεται σε Λόγε, τικτόμενον σαρκί, Σπήλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές; πῶς εἰληθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εφαίδρυνας τῇ αἴγλῃ, τῶν ἀθλῶν σου τὴν γῆν, ἱερέ Ἰγνατίε, δεσμώτης ἀπάχθεις· διαδραμῶν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτίσι, τοῦ μαρτυρίου τὴν Ἑσπέραν ἐξ Ἑώας, πῶσαν δαδουχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμῃν ἔτρεχες, Ἰγνατίε σοφέ· ἀλλ' οὐκ ἐπάύσω καὶ δέσμιος ὢν στηρίζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστελλῶν κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θάρρειν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὰ στόματα σφαγῆ, καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητᾶ· μηδεὶς ὀχλείτω, μηδεὶς μου θρύψει τὸν τόνον· ἐγὼ γὰρ σπεύδω ἀλεσθῆναι ὡς περ σῖτος, καὶ ἄρτος εὐρέθῆναι Θεοῦ καθαρὸς.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλητᾶ· αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάντα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Διήνυσας τὸ σκάμμα, ζεούση τῇ ψυχῇ Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθεῖς, τοῦ ἔραστοῦ σου· Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἔρως· ἂν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις, πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μοναδί, δοξάσωμεν πισοί, ἀσιγήτοις σώμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μοναδί Τριάς Ἁγία προσκυνθμένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοι Τριάς ὁμοῖσι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, Θεὸς ὢν ἠξίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθέ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προσελθὼν σεσαρκωμένος, μείνας εἰς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν Υἱέ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σε, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν· ὁ Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ρανάτωσαν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκασμόν· ἦδη γὰρ ἐγγίξει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὡς περ νήπιον ἐκ τῆς Ἀγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίῳ.

Οἱ θεοὶ νῦν σκιρτήσατε, Προφήται τοῦ Θεοῦ· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποκληρώσας τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Εδέμ· πάλαι κλεισθεῖσά μοι, ἀνοίχθητι λοιπὸν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκί νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεὺς, ὁσιος, πιστὸς, ἀμίαντος, ἀκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προὑπέγραψε, τὴν ἱεράν εἰκόνα, τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν, τῷ βίῳ ἀκρόπολιν, πρὸς

ταύτην Πάτερ ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παῦλος κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἐφῆς φέγγος, καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστοῦ Ἰγνατίε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Ως σῦλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φυλάττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας. Δόξα.

Τριαῖδος τὸ ὁμότιμον, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξαζῶν Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, αἰεὶ γνωρίζομένην. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι' ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλαίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὁράται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ.
• **Τ**ὴν ζῶν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα. Δόξα σοι.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οὐράνιον δηλοῖ, Βασίλεια δι' ἡμᾶς, δι' ἀστέρος φαεινοῦ, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ.

Ρῆτορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς. Οἶκος σὺ τοῦ Ἐφραθαῖ, Βηθλεέμ ἐν ἧ Θεός, ὀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Εν Σπηλαιῷ Βηθλεέμ, Κόρη τικτεῖ ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντός, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτὸν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φάτην, ἐπανακλίνει αὐτόν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ως τὸν ὄντως ἐραστήν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτόν, ἀναφλέξας νοεράς, Ἰγνατίε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸν ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εὶ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινὸν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες. Οὐδὲν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὀρῶν, τῶν θηρίων τὰς ὀρμάς, οὐκ ἔπτηξας, ὡς σῖτος μελλῶν, μύλαις ἀλήθεσθαι.

Περζέων Ἀθλητᾶ, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ἄς εἰς δρόσον πρωϊνὴν, ἀνέτρεχες, ἐκείνο φθᾶσαι, τὸ ὄντως ὄν ἐραστὸν.

Τοὺς μακροὺς σου πειρασμοὺς, καὶ τὰ ἄλλα δεσμά, τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμοὺς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, οὐδὲν ἠγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. Δόξα.

Περαύσιε Τριάς, ὑπεράγαθε Μοναῖς, ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐλέησον, τὴς προσκυνῶντας τὸ θεῖον κράτος σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἐτοιμαζοῦ Ἐφραθαῖ. Ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς, βαστάζεται, κυφορεῖται, τικτεται σῶζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἀπασί, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα. τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι. διὰ τῆτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνατίε. ἔνδοξε. Ὁ Οἶκος.

Αβραὰμ μὲν ποτὲ τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαιῷ σπευδόντος τεχθῆναι. σὺ δὲ Θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν ὡς περ σφάγιον. καὶ τῶν θηρίων βρώμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὠφθης τῷ Κτίστῃ σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διακωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν. δι' ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας, παμμακάρα, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνατίε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Λέουσιν, Ἰγνατίε, δεῖπνον προὔτέθης,
Κοινωνεῖ δειπνοῦ μυστικοῦ, θάρσους λέον.

Εἰκάδι Ἰγνατίος θάναε γαμφηλῆσι λεόντων.

Οὗτος ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιόχειων Ἐκκλησίας δεύτερος μετὰ Εὐδοκῆν Ἐπίσκοπος καταστάς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἑμὰ Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας πρεσβῆρ. Προσηλύθη δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Παρθούσους. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεὶς, καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας, αὐτίκα μελωβήθης σφαίρικῃς τύπεται. καὶ τὰς χεῖρας ἀκλωθεῖς, κῆρ ἀπαθείσεται. καὶ πυρρίαις ἐλαίῳ λεπταθείσεται τὰς πλευ-

ράς φλέγεται· ἐπ' ἀνθρώπων ἵσταται· σιδηροῖς ὄνουσι ζέεται. Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπεισάλη διεδραμένος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ, τοῖς θηρίοις γενέσθαι βεβαί.

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν αἷς διήρχετο, εἰς τὴν Ῥώμην ἀχθείς, προσήγατο ὑπὸ τῶν θηρίων βρωθῆναι, ἵνα, φθοῖν, ἄρτος γίνωμαι καθαρὸς τῷ Θεῷ. Ὅθεν βληθείς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφιδέντων ἐπ' αὐτὸν λεόντων διεσπάθη, καταλιπόντων μόνον τὰ παχύτερα τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἃ ἀλλογιέντα, ἀπεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν.

Οὗτος δὲ ἦν ὁ μακάριος, ὃν, ἐτι νήπιον ὄντα, κρατήσαι, φασί, τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον εἰπεῖν· Ἐάν μῆτις ταπεινώσῃ ἐαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, αὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὡς ἂν ἐν τῶν τοιοῦτων παιδίων δέξεται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτου καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίας ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Φιλογόσιος ἐντολευς λίπει βίον,

Δραμῶν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν θείων γραμμάτων ἐκδεθείς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο· διὰ πάσης γὰρ διελθῶν παιδεύσας, ὡς μίαν ἀπάσας κατώρθωσεν. Ὅθεν λαμπρὸν ἐποδείξατο βίον, καὶ τοὶ γυναῖκα ἔχων καὶ θυγατέρα, καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος, καὶ ἀνθρώποις ἀδικουμένοις συνηγορῶν, καὶ χεῖρα βοθείας ὀρέγων. Οὗτος ὑπὲρ ἧλιον ἔλαμψεν, ὡς εὐθείως ἐκείθεν ταύτης ἀξίος φανῆναι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ βήματος ἐπὶ βῆμα ἦγχετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγόρει, τοὺς ἠδικημένους τῶν ἀδικούντων ἰσχυροτέρους ποιῶν· ἔπειτα δὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. Ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦτον ἀνήγχετο, πολλὴ ἦν ἡ δυσκολία, ἄρτι τοῦ διωγμοῦ παυσάμενου, καὶ τῶν λειψάνων ἐτι μινόντων τῆς χαλεπωτάτης ζάλης, ἀλλὰ καὶ ταχὺ ἡ τῶν αἰρετικῶν ἐπανάστασις, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου σοφίας ἐνεκώπτετό τε καὶ ἐκώλυτο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, ἐγκωμίας αὐτὸν τιμήσας, πλατύτερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος διαρίστως ποιμάνας τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἐγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιώσας, καὶ διαπρίψας τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ
» ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον καὶ
» εὐλόγητον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀναδειξεν, ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· Ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὤφθη, ἐπιστήμης εὐρέτε πασαν ὁδὸν, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρός.

Ἰδοὺ ἐκ ρίζης ράβδος Ἰεσσαί, ἐβλάστησεν, ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστόν· καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν Σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, συνέσεως καὶ βουλής, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκούτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· Ὁ Κύριος, τίκεται Παιδίον δι' ἡμᾶς, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, βουλῆς μεγάλης Πατρὸς, ἀρχῶν εἰρήνης Χριστός. Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔσχεσ πῦρ φιλόυλον ἐν σοί, Ἰγνατίε, ὕδωρ δὲ ζῶν μάλλον καὶ λαλοῦν· ὕδωρ καλοῦν· Δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα· ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετοχετεῦον ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, γενέσθωσαν, ξίφη καὶ ῥομφαῖαι καὶ σφαγαί· τάφος δέ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα ἔστω, καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δόξης τὸ ἐγκαταλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστὸν, ἐν σώματι· πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἔρωσ· πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι, αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, ἡδέα μοι, πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγειαί, θῆρες τερπνοί, δρόσος τὸ πῦρ ἐστὶ μοι τοῦτο· οὐ τοῦ ζῆν ἀνθέξομαι· δὴ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῷ. Δόξα.

Τριαδικὴν προσάζωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες, Ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐδές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, κράζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ τοῖς Προφήταις πάλαι προῤῥηθεῖς, ἐγγίξει μοι, βρέφος ἐκ Παρθένου κυθηῖς· Χαίρει Ἀδάμ· καὶ ἡ Προμήτωρ Εὐα, τῶν ὡδίνων λέλυται· καὶ συγχορεύει Δαυὶδ, ὁ τῆς Παρθένου πατήρ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅν φρίττεσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Δααί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα αὐτόν· ὅπως ξενωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν ἐπιδημεῖ· ἠχήσωμεν ἄσματα χαρμόσυνα σπυροῦν, καὶ ἄσωμεν

μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ χωρουμένῳ Σπηλαίῳ.

Ὁς ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ σπέρματος δούς ἡμῖν, Δαυῖδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον, ἐξ ἧς βρέφος σαρκί, ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεέμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἦμνεῖσθω Ἰγνατίος, ὁ μέγας Ἱερεὺς, διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμὴν· ἀθλήσας γὰρ οὗτος, δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἐρῶν τοῦ ἐράσθαι, παθεῖν οὐ παρητέϊτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον, τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνατίε σοφέ· καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βοῶν· Διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς Πίσεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διέδραμες, ἀπ' ἀκρῶν οὐρανοῦ· καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστόν, τὸ φῶς συναστράπτεις, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας (*).

Δεσμοῖς κατεχόμενος, διώδευσας τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου, ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ· καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὡς περ κρίνον ἀγροῦ, καὶ κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις. Δόξα.

Μονὰς οὐσιότητι, ἡμνεῖσθω ἡ Τριάς· Τριάς ὑποστάσει, τιμάσθω ἡ Μονὰς· ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένη, οὐ συναλειφομένη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐν Ἰακώβ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἡμνήσαι, τιμῆσαι, προσκυνησαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἀγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Προεόρτιος. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, τὴν Σκηνὴν τὴν πάγχρυσον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὺν Πατριάρχαις, Δικαίοις τε ἅπασι, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ Πόλει Δαυῖδ ἀποτίκτεται.

Ἦδη τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, παύσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια· οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφραίνεσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει οὕτως· ἀστράπτεις τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς ἀφθαρσίας.

Φέρει Χριστὸν ὡς περ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἢ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν Σπηλαίῳ πνεύματι, ἀποκενώσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεοφόρος ἡμᾶς εἰστιάσατο, τοὺς ἱερούς αὐτοῦ ἄθλους προθεῖς ἡμῖν. Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικά τῶν τερπνῶν ἀσμάτων ἀνθη, τὰς κορυφαῖς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν Ἱερώτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· διὸ καὶ τὸν στέφανον, διττῶς κομισάμενος, μετὰ Μαρτύρων ἡμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῖτος Θεοῦ καθαρὸς εἰμι ἔλεγες, καὶ δι' ὁδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱεροτελούμενος τῷ ἐραστῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ προοῦμαι τὸν θάνατον.

Ὁς ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνατίε, καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἀμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱεουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς τε θηρία καὶ πῦρ ἐτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγονάσιν· ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιών ἐνδιαίτημα, καὶ ζῆς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῇ αὐτοῦ ὠραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, ἱερεῖ Ἰγνατίε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, ὑπὲρ τῆς ποιμνης σου ταύτης ἐντυγχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παύσῃ δεόμενος.

Δόξα.

Τὸ υπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσει, καὶ μιᾷ Θεότητι, ὑπερουσίως αἰεὶ θεολογείσθω, Τριάς ἀπλῆ συμφυῆς καὶ ὁμότιμος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀγνή τοῦ Θεοῦ Πόλις ἐμψυχε, ἐν ἧ Ἰησοῦ χωρηθῆναι εὐδόκησε· μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γὰρ, πρὸς σὲ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννητορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον προεόρτιον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ· Σπηλαίον εὐτρεπίσθητι· ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτνη, τὸν ἀπερίγρα-

πτον Θεόν, σαρκί περιγραφόμενον· ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθὼς περ εὐδόκησεν.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Σίτος ὑπάρχω ἔλεγε, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι, δι' ὁδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἁγίᾳ Τριαδί· ἢ παρεστῶς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυρ.

Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως τετρακίμοσος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, Ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θείων· διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τῆ ἐράσθαι· οὐ κοινωνὸς γεννηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ἄσματα, νῦν προηγήσωμεν πίσει· ἔρχεται ἦκει γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὄραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνελημένος, ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Αἰ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυναμίεις· οἱ ἐν Βηθλεὲμ, ἐτοιμάσατε τὴν φάτνην· ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· ἡ σοφία προέρχεται· δέχου ἀσπασμόν ἢ Ἐκκλησίαν· εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Ανίσχει ὁ Ἀστήρ, Ἰακώβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελούντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνελθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις· ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν· φρικτὸν θείαμα! Ὁ Βασιλεὺς τῆ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμόν, σαλαξάτωσαν· ἰδοὺ γὰρ, ἦκει ὁ Θεὸς, ἐν Θαιμὰν Ἔθνη ἠττάσθη· ἀγάλλεσθε Προφῆται· Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως· ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῆ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἦκει, τὴν βασιλικὴν, καινουργῶν αὐθις εἰκόνα· συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυναμίεις ὑμνήσατε· ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύθη· ἦλθε ὃ ἀπέκειτο· Θεὸς γὰρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίσει, ἦκοντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἀγνεῖα λαμπρυθῶμεν, ἀρετῆς ἀπαστράψωμεν· τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, νοὸς ὁμμασιν, ἡμᾶς θεῶντα τοὺς βροτοὺς, ἄκρα ἀγαθότητι.

Δόξα, ὅμοιον.

Εγγίζει ὁ Χριστὸς· Βηθλεὲμ προετοιμάζε· ἦδη τῶν Ἐθνῶν, τὸ σωτήριον ἀυγαζει· εὐτρέπισσον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συναγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν κρίζουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεται σε ἄφρων, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἅπαντες, οἱ ἐξ Ἰουδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Βηθλεὲμ εὐτρεπιζου, ὕμνησον Πόλις Σκῶν· ἀγαλλου ἢ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαρὰν· ἀστήρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μνηνῶν, μέλλοντα τίκεσθαι Χριστὸν· καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ Φάτνη ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωνὴν τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ἄσωμεν καὶ βοήσωμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει. Ἀνατολίου.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἦξει καὶ ἐ χρονεῖ· ἐξ ἀπειρογάμου Νύμφης ὀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· καὶ Φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἐχώρει οὐρανός, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανούσθαι ἐν σοί, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς· Ἀστήρ μνηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θάυμα ὀρώντες τὸ φρικτόν· καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολυτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ησαΐα χόρευε, Λόγον Θεῶ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπιζου· ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνη σπαργανούμενον, ὃν Ἀστήρ ἐμνήυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωδοτὴν Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄. Τοῦ Στουδίτου.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἢ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτῇ, Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρι αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ αἰδίμον φωνὴν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θνητῶν ἀλήθομαι· διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγυώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἢ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλῆντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὦφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἢ Μητὴρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγαστο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς,
τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλογισθήσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέκραγε, Προφήτης ἐν πνεύματι· ὁδὸν γὰρ ἐξεῦρε, πᾶσαν ἐπιστήμης· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται· Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος, ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, πρᾶσιτός μοι γενόμενος, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἄλωνος, ἢ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἀγεώρητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως· ὃν ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἀποκυήσεις τὴν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ἢ ἄμωμος, τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς ἅγιον

Σπήλαιον, παραδόξῳ λόγῳ, τοῦτον ἀποτεῖλαι, καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτὸν, καὶ ἀνακλῖναι φάτνη ὡς νήπιον· Ἡ κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παραδόξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἰματίου, σεαυτῇ Πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήσθαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αίκισμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερῆσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἠττήθης λογισμῶ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλίναςα, τῷ Θεῷ τὸν ἀχένα τῆ τοῦ ξίφους, τιμωρία στεφηνόρος, πρὸς οὐρανοῦς ἀνεληλυθας.

Ὡσπερ προῖκα πολῦτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ παινῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Σιὸν πανηγύριζε· Ἱερουσαλήμ εὐφραίνου. Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνη χωρούμενον· ἀνοιξατέ μοι πύλας· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τῇ δρακί συνέχοντα τὴν κτίσιν· ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι ἀκαταπαύστῳ φωνῇ, ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται· ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύχημα καὶ κλέος, Βηθλεὲμ ἢ τιμία, μητρόπολις ἢ θεία, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, δι' οὗ τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀρρέυστως, ὑπόστασις ὁραταί, μία ἐκ δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοίον.

Η πόλις Βηθλεέμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίσῃ, τὸ Σπήλαιον, τὴν Φάτνην, τὰ σπάργανα· ἐν σοὶ γὰρ, τεχθῆναι παραγίνεται.

Ἀπολυτίκια. Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸ Διδώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρίτη τε.

ᾠδὴ ἡ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς
- » Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
- » βληθέντες Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
- » λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραθυμίας ὑπνον ἀφ' ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης ἀγνῆς, Χριστῷ ἀναμείψωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ικανούσθω πρᾶξις ἀγαθῆ, ἡμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείῳ· ὅπως παιδρῷ τῷ προσώπῳ, Χριστῷ τικτομένῳ ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ ταλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες, ὡς περ δῶρα τῷ δόντι, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ λίθαινον Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρχομένῳ τεχθῆναι, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρή-
- » σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κηύσασα,
- » σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Ταῖς ἐπιγνώμοσι Χριστὸς, γρηγορεῖν ἐντέταλται, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ ἦκει τεχθῆναι.

Εν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστέ, ἐνδημία σύσκηνον, δεξιοῖς με δεῖξον προβάτοις σου, σὴν τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Εν τῇ προτέρᾳ σου Χριστέ, παρουσία ἔσωσας, τὸν Ἀδάμ· ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν Γέννησιν σῶζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν αἰ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ο ἀπρόσιτος Θεός, δ' εὐσπλαγχνίαν προσίτιός, γενόμενός μοι δέλων, προέρχεται σαρκί, γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος· ὃν ὑποδέξασθαι

προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακραζόντες φόβῳ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παραδόξον, ὁράται σήμερον! ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται, Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. Ποιμένες τε καὶ Ἄγγελοι αὐτὸν δοξολογήσουσιν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. καὶ ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος, ἔ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
- » θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
- » τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
- » ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
- » νίκιον ἄσω μελωδήμα.

Αγγέλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω· ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκί ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται· τὰς σειρὰς διαλύει δέ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐσπλαγχνος.

Βασιλίσσα ἀγνή, Βασιλέα τῶν ὄλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύουσαν πάντοτε, ἀμαρτίαν τελείως ἐξ-αίροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιουῦνται· ἰδοὺ γὰρ ὃν προήγγειλαν Χριστὸν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, φανεροῦνται σαρκούμενος· τούτου νῦν προεορτάσαι, τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Μέλπειν σε Μάρτυς, προσθέτω Θεός χάριν.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιεστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορευεῖς ἱερώς, δεουμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, περέχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ετρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Πανεύφημε· καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδονάς, καὶ μνηστῆρα ἐπίκηρον, κατεγγυήθης ἀμωμος, ἀγνή παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Λαμπρύνας φωτοφανέσι κάλλεσι, τὴν σὴν διάνοιαν, ὁ Πλαστοουργὸς τῶν ὄλων καὶ

Θεός, οὐρανίων θαλάμων σε, παρθενικῶς χορεύουσαν, Μάρτυς θεόφρον κατηξίωσεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένος τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σάρκα ἐξ αὐτῆς, καθ' ὑπόστασιν ἀρρήτον, ὑπερφυῶς φορέσαντα, ὅπως θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
» συναγωγῇ τῷ θαυμασῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Δανιὴλ ἐξ ὄρους σε, παρθενικοῦ λίθον λόγε, ἀποτηθέντα βλέπει, καὶ ἐκλεπτύνοντα βωμούς, εἰδωλικούς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο φόβω σε δοξάζομεν.

Εξ Ἑώας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ὀδηγηθέντες ἄστρῳ, δῶρα προσάγουσι Χριστέ, σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀνήροτος φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, πάντων ψυχᾶς ἐκτρέφοντα, τῶν βωόντων· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Τῆς Ἀγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ετέλεσας τὴν ψυχὴν, ναὸν πανάγιον Θεοῦ ἔνδοξε, θείοις ναοῖς πάντοτε, ὕμνοις καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδευσας, Ἰουλιανὴ τὰ φρονήματα.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενος τοὺς βροτούς, ὁ συμπαθὴς ἐκ τῆς Ἀγνῆς τίκτεται, ἐν Βηθλεὲμ σπάργανα, νηπιον καθάπερ δεχόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κρίζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χαράς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα· ἢ Θεοτόκος γὰρ, τεκεῖν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θαύματος ἀνεκφράστου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκουῖται ὁ Ἄσαρκος· Σπηλαίον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα· Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἢ κτίσις, ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα, τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς θεοσδότοις, διηθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἄμωμος ὠραῖθς σεμνὴ· ὅθεν σου ὁ Κύριος, νῦν ἡράσθη τοῦ κάλλους, καὶ πρὸς φωτεινότητον, σὲ νυμφῶνα εἰσηῆξεν· ἐν ᾧ χορεύεις Ἰουλιανὴ, μετὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Παίμενες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννηῆσαι, υἱὸν τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, σῶζοντα κόσμον φθορᾶς.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρατῷ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Η ἀγία μυροθήκη, τοῦ σεπτῷ ἀγιάσματος, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, τῷτο ἐκκενωῶσαι προέρχεται, ἀγιασμόν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον, τοῖς κραυγάζουσι· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σεπτὰ σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλε καὶ χόρευε· ἢ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρκί, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ιησοῦς σαρκί γεννάται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ Ἄχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταισμάτα, καὶ τῇ ἀπάτῳ πτωχεῖα πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσεσιν.

Τῆς Ἀγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τεταμένην τὴν διάνοιαν κεκτημένη, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένης, καὶ μαστιζομένης δεινῶς, οὐδόλως ἐφράντισας, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.

Υπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότη, τοὺς τῆς σαρκὸς πανεύφημε, Μάρτυς ἀμαυρῶσαι· ὅθεν κατεφρόνησας, καὶ πλοῦτου καὶ μνηστορος, καὶ τῶν πολυτρόπων κολάσεων.

Σὲ τὴν ἀσπίλον ἀμνάδα καθάπερ λύκαι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς, ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, δεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, ἢ Θεοτόκος βλέπουσα, θάμβει συσχεθεῖ-

σα, Τέκνον ἀνεκραύγαζε, πῶς νῦν σπαργανώσω σε, ψάμμω σπαργανούντα τὴν θάλασσαν; Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'σεβεῖς οὐκ ὄφονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ· ἀλλ' ἡμεῖς σὲ μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτός ὄρριζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Κόρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουήλ, καὶ ἐν φάτῃ ἀνακλιθεῖς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν, θείων ἐργάζεται· τούτου τὰ Γενέθλια, εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὢν προάναρχος, Πατὴρ καὶ συμφυῆς, ἐπὶ φάτῃς ἀνακλιθεῖς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προεορτάζοντας, εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Μακαρία, πέφυκεν, ἡ ρίζα Ἰεσσαί, ἐκβλάστησασα τὴν Ἀγνὴν, ἄνθος θείον φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον· οὗ προεορτάσωμεν, τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ροῦν Μάρτυς δυσσεβοῦς ἀθεΐας ἐξήρανας, τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ολόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Σὼ κάλλει τὴν ψυχὴν, τετραμένη παρεδράμεν, ὧ Δέσποτα ἢ Παρθένος, τὰ ὀρώμενα κάλλη, ἀθλήσει διαλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ Παρθένος ἐπείγεται, ἡ Ἄχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεὲμ τοῦ κηῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βᾶθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγῖς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθῆ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλες.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεῖς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀρρήτως ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντας ἠλευθέρωσε, παραβάσεως ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, γεννηθέντος σου ἀναρχε Λόγε· Ποιμένες γὰρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι, ὡς Δεσπότη προσεκόμιζον.

Οἄστηρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει Μάγοις, ἀπορρήτως Ἥλιον τεχθέντα· οὗ τὰ σεπτά, νῦν προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ερωτι, τετραμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες. Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὠραῖον κάλλει· ὅθεν βασιάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γησομένη φρονήματι.

Τείνεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ράβδοις συντριβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου Ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταπτε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ορθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, καὶ ψυχὴν θεόφρον καὶ τὴν καρδίαν, κατφυγάσθης, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βουλήματι, κυφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης καὶ σπάργανα, ὡσπερ βρέφος, καταδέχεται κόσμου λυτρούμενος. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου· κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Εν τῇ Βηθλεὲμ, ὀρῶντες σπαργανούμενοι, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ἄσματα, τῇ Τεκούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν· μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν ἢ Παρθένος ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, καὶ μητρικοῖς ἀσπασμοῖς καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο· Σποράν οὐκ ἔγνω ἐν τῇ συλλήψει, καὶ φθοράν οὐχ ὑπέστη ἐν τῇ γεννήσει, ἀλλ' Ἀγνή ὡς περ πρῶην εἰμί καὶ μετὰ γέννησιν· διό σου προσκυνῶ Τέκνον τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἄφατον μεγαλοουργίαν, ἣν ἔδειξας εἰς ἐμέ· ὅθεν καὶ ἀγαλλομαι, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Στίχοι.

Ἰουλιανῆς ἀγλαΐσμα τό ξίφος.

Ὡς προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτῃ στέφος.

Ἐκτανον εἰκάδη πρώτη Ἰουλιανὴν ἐρατεινὴν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως πλουσίῳν γεννητῶν καὶς ὑπάρχουσα, καὶ μνηστεύεται παρ' αὐτῶν Ἐλευσίῳ τινὶ συγχλητικῷ. Οὐ βουλομένου τὸν γάμον ποιῆσαι, οὐ κατεδίξατο ἡ Ἁγία, εἰπούσα· Ἐάν μὴ πρό-

τερον τὴν τῆς Πόλεως ἀρχὴν σχῆς, οὐ συνέρχομαι σοι εἰς γάμον. Εἰς δὲ τὴν τοῦ Ἐπαρχοῦ τιμὴν καταστάνας αὐτοῦ, πάλιν πρὸς αὐτὸν λέγει· Ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς τῶν εἰδῶλων θρησκείας ἐπὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν μεταστραφῆς, τὴν διὰ γάμου πρὸς σὲ κοινωνίαν οὐ καταδέχομαι. Ὁ δὲ τῷ πατρὶ τῆς Παρθένου ἐξείπε πάντα. Μὴ δυνήθεις δὲ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως αὐτὴν μεταβαλεῖν, αὐτῷ τῷ μνηστῆρι καὶ Ἐπαρχῷ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κρατοῦντας νόμους ἐξίτασιν παραδόθη. Ὁ δὲ, τοῦ χιτῶνος γυμνώσας αὐτήν, καὶ βουνεύροις ὡμοῖς ὑπὸ ἑκατάδεκα στρατιωτῶν καταξάνας, καὶ τῶν τριχῶν ἑκκρεμάσας, ὡς ἑκοπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ σιδήροις πεπυρωμένοις τὰς πλευράς αὐτῆς καταφλέξας, καὶ ἕτερόν τι σιδήριον πεπυρακτωμένον ἀπὸ τοῦ μίσου τῶν μηρῶν αὐτῆς διελάσας, καὶ ταῖς πλευραῖς τὰς χεῖρας αὐτῆς περιδήσας, τῇ εἰρκτῇ ταύτην ἀπαχθῆναι διεκελεύσατο.

Ταύτη οὖν τῇ νυκτὶ, ἐν ἡ ἀπερρόφη, προσευχομένης αὐτῆς, πρόσσειν αὐτῇ ὁ ἀφανὴς πάντων ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, ἐν σχήματι Ἀγγέλου, προτρεπόμενος αὐτὴν ὕσαι καὶ ἀπολυθῆναι. Ἡ δὲ Ἁγία, τοῦτον ἀπωσαμένη, τὰ κατ' αὐτὸν πάντα, καὶ μὴ βουλόμενον, ὁμολογῆσαι ἐποίησεν. Ἀχθεῖσα δὲ πρὸς τὸν Ἐπαρχον, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἀμεταβίβητος μίνουσα, καμίνῳ λίαν ἐξαφθίση ἐμβάλλεται. Καὶ ταύτης παραδόξως οβισθείσης, πεντακόσιοι ἄνδρες ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτίκα ξίφει ἐτελειώθησαν, μετὰ γυναικῶν ἑκατὸν τριάκοντα.

Τῆς δὲ Μάρτυρος εἰς λέθητα ἐμβληθείσης διακαῆ, λουτρὸν ὁ λέθης τῇ μακαρίᾳ ἐγένετο. Λυθεῖς δὲ καὶ ἐκχυθεῖς, ὡσπερ ὑπότινος μηχανῆς, τοὺς κύκλῳ ἀπίστους διώλεσεν. Ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρα πάντων ἡ Μάρτυς ἐγένετο, τὴν διὰ ξίφους ὑφίσταται τελευτήν. Ἦν δὲ, ὅτε ἐμνηστεύθη τῷ Ἐλευσίῳ χρόνων ἑκατάδεκα· ὅτε δὲ τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, χρόνων δεκαοκτώ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πιτριῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πεντακοσίους εἶδεν ἐκτετμημένους,

Ἡ Νικομηδούς, Μάρτυρας νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιοι ἑκατὸν τριάκοντα γυναῖκες, αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν πενταπλῇ προὔτεινεν εἰκάδι ξίφει,

Τριπλῇ γυναικῶν Μαρτύρων δεκάς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεμιστοκλέους.

Στίχ. Τὰς ἐκ σιδηρῶν ὀξέων ἤλων ξέσεις,

Ὡς τις σιδηροῦς καρτερεῖς, Θεμιστόκλεις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων. Τοῦ οὖν ἀρχοντος διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, καὶ τοῦ Ἁγίου Διοσκορίδους ἐπιζητουμένου, ἐπεὶ πρὸς τὸ ἔρος κατέφυγεν, οἱ ζητοῦντες αὐτὸν, εἶδον νύμοντα τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ ἀνηρώτων περὶ τοῦ Διοσκορίδους. Ὁ δὲ, ἐκείνον μὲν ἀπέκρυψε, μὴ εἰδῆναι λέγων ἴθα ἐστίν· ἑαυτὸν δὲ παρέδωκεν, ὁμολογήσας εἶναι Χριστιανός. Καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον τοῦ ἀρχοντος Ἀσκληπιοῦ, καὶ καρῆναισάμενος, ἐτύφθη κατὰ γαστρός ἕως ἰσθμίου· καὶ ἐπὶ ζυλοῦ ἑκκρεμάσθη. Εἶτα οὐρεῖται ἐπὶ τριβόλων σιδη-

ρῶν· ὑφ' ὧν ὅλον τὸ σῶμα περονούμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε Σπηλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι Ἀχωρήτε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος, τροφέα πάντων εὐσπλαγγνε, Ἰησοῦ χρηματίζοντα;

Ρήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαλαάμ, Μάγοι ἐπισπεύθεσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις, ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειρεύουσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως, δείξῃ καλοῖς εὐτεκνουσάν σε.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Εν ἀφροσύνῃ, πυρακτωθέντι σε τῷ λέθητι, Μάρτυς, δικαστῆς προσρίπτει ἀνηλεῶς δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος, ἀδιαλώθητόν σε διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς, τῇ πυρᾷ προσέρχη ἀναψυχῆς, αἰσθημένη καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε χωρίον, τοῦ Ἀχωρήτου Μητροπάρθενε· τοῦτον, σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν Ἀχραντε, ἐπανορθωμένον, τῶν οἰκειῶν χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ύτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν πολλαῖς με Χριστὲ παραβάσει, τῶν ληστῶν χρηματίσαντα σπηλαιον, δι' εὐσπλαγγνίαν, ἀφατον, διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς κατηξίωσας.

Υπογράφων τελείαν μοι ἄφεισιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητῆς τῆς

κτίσεως, σὺν τοῖς δούλοις ὑμῶ σου τῆς εὐ-
σπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότη Παλάτιον, πῶς ὑ-
πῆλθεσ μικρότατον Σπήλαιον, τὸν Βασι-
λέα Κύριον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι,
Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε;

Τῆς Ἀγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ανω σου τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν
δυναμένον, ἔχουσα σώζειν Θεὸν λεθῆτων
βράσματα χάριτι, Θεοῦ Πνεύματος κατέσβε-
σας, ἀναβοῶσα τὴν ᾠδὴν, τῶν Παίδων Μάρτυς
πιστῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ρήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι,
πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν
σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέ-
χθης τῷ πυρὶ, τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ, Θεοφό-
ρε, δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ιστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύτ-
τουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα
σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ
τὴν ἀθάνατον ζωὴν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νέφερι τὴν ἐπίβασιν αὐτῆ, τιθεῖς ὁ Κύριος, διὰ
νεφέλης ἡμῖν, Παρθένε τίκτεσθαι ἔρχεται,
ὅπως λύση τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῆς ἀμαρτίας ζο-
φερά, νέφη βοώντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• **Ν**αμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• **Σ**εβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• **Λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• **Κ**ατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• **Θ**εοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
• **Κ**όσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
• **Τ**ες μεγαλύνομεν.

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοὶ, σκιρτήσωμεν,
καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν· ἦκει ἡ πᾶν-
των σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος,
καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβο-
φρόνως ἑορτάζοντας.

Ψιαλτήριον ἄγιε Δαυὶδ ἀνάλαβε, καὶ κιθά-
ραν καὶ μελωδήσον· Τοῦ Ἐφραθαῖ οἶκος
εὐφραίνου· Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγέννη-
σεν, ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς
Παρθένου σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος, ὡς μέγας ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου,
ὁ Δεσπότης καταβέβηκε, καὶ ἀύχημρία
ἀθείας, τὴν γῆν κεχερσωμένην κατήρδευσε, καὶ
πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννήτορ
Μητροπάργε.

Τῆς Ἀγίας. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιουλιανῆς Ἀθληφόρου, τοὺς ὑπὲρ Πίστειος
ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυ-
ναικειᾷ φύσει κατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προ-
μήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ος περικαλλῆς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος
Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δι-
καιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν
ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν Χελιδόνα, καὶ ἀδιαφθορον
Τρυγόνᾳ, καὶ Περιστερᾷ μαρτυρίῳ, κε-
χρυσωμένας ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν
πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ηνθησας κοιλᾶσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μάρ-
τύρων ἀθληφόρε, Ἰουλιανῆ· καὶ ὡς ῥόδον,
τὴν παρθενίαν εὐοσμὸν φέρουσα, τῷ νοητῷ Νυμ-
φίῳ σου, θεῖον ὄσφραδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸν φέροντα πάντα, πρὸς Βηθλεὲμ
ἔρχη Παρθένε, τοῦτον καὶ κυῆσαι καὶ
φάτην, προσανακλίνει καθάπερ νήπιον, τὴν τῶν
βροτῶν ἀνάκλησιν, διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Α**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθη, Χρι-
• **Σ**τὸς συναΐψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
• **Π**αγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἀγίας.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Τὸν νυμφῶνα σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιπο-
θοῦσα, βασάνων ἀπάσαν πείραν, στερ-
ρῶς ὑπέστη ῥοπῇ σου· Ἦς πρεσβείαις ὁ Θεός,
δεομαί σου, τὴν ψυχὴν μου ρικτεῖρησον.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους·
ἐν σοὶ γὰρ ἡ Παρθένο, καὶ Θεοτόκος
ἦκει νῦν, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτὸν,
τὸν Θεὸν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Η δημιουργὸς, νῦν προέρχεται Σοφία· αἱ
προφητικαί, διανίσχουσι νεφέλαι· ἡ χά-
ρις αἰθριαίνει· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε· παύεται αἰ-

νίγματα σκιώδη· ἢ τῆς Ἐδέμ ἠνοίγη πύλη. Ἀδάμ χόρευε· ὁ πλαστοουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἐκῶν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις, τίκτεται σαρκί, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. Τοῦτο συγκατάβασις ἢ ἄκρα! τῆτο ἢ φρικτὴ οἰκονομία! δι' ἣν ψάλλομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Χριστὸς παραγίνεται.

Ἰνα τῆς φθορᾶς τὸν ἰὸν ἀποκαθάρης, καὶ τὴν ἀρχικὴν, ἀναπλάσῃ μοι εἰκόνα σαρκῶσαι καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνεπίση· τερατοργὴ ὑμῶν σε Λόγε, βουλῆς Ἄγγελε, τῆς πατρικῆς, δι' ἧς ἐγὼ, ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐκσταῖς βροτὸς ὠλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι' ἀστέρος ἐκάλεσας, ἀνακτα Θεὸν σε προσκυνοῦντας· πνεύματι χειλέων ἀσεβῶντας, ἐθνῶν ἄρχοντας, ὃς ἀνελεῖς (*) καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον. Δόξα, ὅμοιον.

Λόγος ὁ Πατρί, ὁμοῖσιος ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φυραθεὶς ἀγνῶν αἱμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὖξει, χρονικῶ διαστήματι, αὐθίς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ· ἐκπληξίς! ἀλλ' Ἄγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσι· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται. Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Μάντεως χρῆσιμοι, Βαλαάμ ἀποπληροῦνται· οἱ γὰρ Περσικαῖς, τερατείας κεχηνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλάμψει τὸν ἄδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεέμ σωματωθέντα, Θεὸν ἀνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἥδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει.

Ἰνα τῶν Προφητῶν, πληρώσῃ τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδέμ ἀνοίγει, τοῖς ἐξ Ἀδάμ ὁ Κύριος.

(*) Ἐλήφθη ἐκ τῆς προφητικῆς ρήσεως· Καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Ἦσ. κ'. 4.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Μύρισον Βηθλεέμ, τὴν Φάτνην τὴν ἀγίαν· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεφαπλοῖ ἀκτίνας, τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο ἄδυτος Ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἀπασαν τὴν ὑφήλιον· καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἀγναῖς πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἐτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ, ὡς ἠυδόκησεν· ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδέμ διαγωγῆς ἐπαναγάγῃ, ὡς εὐσπλαγχνος, Βηθλεέμ τικτόμενος.

Ο κώτοις ὀχοῦμενος, χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκί καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πανάμωμον μήτραν ὦκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἐρχεται, τοῦ Ἰουδα ἀποτίκτεσθαι. Σπηλαιὸν ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον· Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ἧ ὡσπερ βρέφος, Παρθένοσ Μαρίαμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ἠυδόκησεν (*).

Α λόγων ἐν φάτνησε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένοσ, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γὰρ, ἀλογίαν ἐρχῆ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφειωσ· σπαργαλωθήσῃ δὲ, ὅπως διαρρήξῃσ τὰ σπάργανα, σειράσ τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε Ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε· ὅθεν σε δοξάζω, ὑμῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶσ, τὴν ἐν σαρκί παρουσίαν σου, δι' ἧσ ἠλευθέρωμαι.

(*) Ἀντὶ τοῦ, αὐτὸν, ὡσ ἠυδόκησε, τὸ χειρόγραφον, ἔχει, τὸν ἀπεριόριστον.

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἀγίας,
Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ως περικαλλέστατα τὰ σά, Μάρτυς προτε-
ρήματα! ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς
περιβόητος, ἡ ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύμα-
τα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι' ὧν δοξάζ-
εις σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς
σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν Σεμνή, τῶν ἀθλούν-
των ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσα-
σθαι· ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους·
καὶ νῦν θεῖα χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον
Πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωματίων
τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προ-
τερήματα.

Ηστραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου
ἐνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα· καὶ
ταῖς ἀκτίσι σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάν-
των τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσιόν-
των σου, τῇ θεῖα λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα
νάματα, Ἀναστασία, Μάρτυς μεγαλώνουμε.

Δόξα, τῆς Ἀγίας, Ἦχος β΄.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δῶρημα, Ἀνα-
στασία πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ
σταδίῳ· δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, καὶ
πόντῳ παρέδωκας Ἀθληφόρε, Μάρτυς ἀξιο-
θαύμαστε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ τε-
κὼν σε; τίς καὶ ἡ μήτηρ σου; πῶς τὸν
Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθά-
ρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοί,
φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὀρώ-
μεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι
χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον· καὶ οὐρανὸν αἰ-
τοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ
προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς εἰς Δυ-
σμαῖς θεάσασθαι, τὴν Σωτηρίαν τῶν βροτῶν,
ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ερχεται ὁ Χριστὸς, τὸν πονηρὸν συντρίψαι,
τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς
δεσμίους· αὐτῷ προὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει.

Ασατε Πατριαί, Ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν·
οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγραυ-
λῶντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ορητε καὶ βουνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ
ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν
Κτίστην, τικτόμενον μεγάλυνε.

Δόξα, τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ζωφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώ-
νυμος γενομένη Σεμνή, πολιτεία τῇ κλή-
σει προσφόρως ἐξηκολούθησας· καὶ τὴν φύσιν
νευρώσασα, ἀρρένωθεισά τε τῷ φρονήματι, ἀ-
λουργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμά-
των σου· καὶ βασιλικὸν ὡσπερ σκῆπτρον, τὸν
σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμ-
βασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν
ἐκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θεῖας δό-
ξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ησαῖα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προ-
φήτευσον τῇ Κορῇ Μαριαμ, Βάτον πυρὶ
καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς
Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἀνοίγε πύλην
ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σω-
τηρίαν, ἐν φάτῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστήρ
ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωδοτὴν Κύ-
ριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ.

Δόξα, τῆς Ἀγίας· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ, Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῶδιον,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετραδι ψαλῶ.

ᾠδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἶρμος.

• **Τ**ῆς πίσεως, ἐν πέτρα με γερωῶσας, ἐπλά-
• τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
• νῦφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
• ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εν κENOῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρώδου, καὶ
γνώμη συναθροίζεται μαιφόνῳ, τικτόμε-
νον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι· ὃ πάντες ψάλλο-
μεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, σκέ-
πτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νη-
πίαις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν
ὃ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἶρμός.

• **Ρ**ῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπτα-
• πλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν
• ἡ Παῖδες οὐκ ἐφλέθησαν, Βασιλέως πατή-
• σαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα

» Κυρία, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι
ἡμᾶς Χριστῷ τικτομένῳ σαρκί, σαρκὸς
τὰς κηλίδας καθαρῶς καθαρίζωμεν, τῷ ἀχράντῳ καθα-
ρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἀ-
μαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρι-
κτῆς, Χριστοῦ τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθει-
μένου ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες·
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργεῖσθαι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν
ἰδίων σπλάγγων τε, καὶ δακρῶν πηγῆς
Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες
πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκί τικτομένῳ, βοῶντες·
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ψ**υχαῖς καθααῖς, καὶ ἀρρύπῳτοις χεί-
» λεισι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλί-
» δωτον, καὶ ὑπέραγον Μητέρα τοῦ Ἐμμα-
» νουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες
» πρεσβείαν τεχθέντι· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
» Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔ-
σω τῶν γερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτὰ,
ἀντὶ συμύνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιθάνου, ἀρετῶν
τὸν σμυρτισμὸν, ψαλλόντων τε Χριστῷ τικτομέ-
νῳ· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει παρωθεῖς, Ἡρώδης Μάγοις ἔμφροσιν·
Ἄπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν Βα-
σιλέα, καὶ εὐρόντες μνηύσατέ μοι· μελετήσας ὁ
δεινός, τὸν φόνον μαιφόνῳ καρδίᾳ· Φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Οπρωτικῆς μαιφονίας τόλμημα! λήθης
ὄθεν ἔτυχες, ὅτι Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον
ἀναιρεῖ λαμβάνων· ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὡ-
μῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρώδη· Φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ενθέως εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον· Χρι-
στός γὰρ ὁ Κύριος ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱός,

ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώ-
πων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατὰ-
ραν, τῆς προμήτορος Εὐας· διὸ ὡς εὐεργετὴ
ἡμῶν, ἄσμα προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λό-
γον, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, ὑμνολογῶν ἀνε-
βόα· Βλέπω σε γεγεννημένην Ναὸν Κυρίου, φέ-
ρουσαν τὸν πάντας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα,
καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι' οἴκτον Θεοῦ
ναοῦς δεικνύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Προεόρ-
τιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**μηθείση τμᾶται, πόντος Ἐρυθρός, κυμα-
» τοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς
» ὁμοῦ, ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλί-
» ταις τάφος· ὠδὴ δὲ Θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο·
» Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ηπανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄ-
πειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ; ὠκοδόμησε τὸν
οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός·
ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δε-
δόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγούσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀ-
παρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, τοὺς
ἀλόγους πρὶν τραφῆναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ
φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς
ἣν σπεύδουσι, σὺν δώροις ὀδεύοντες, ἀστέρος
προλάμποντος.

Ακουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν, ἐκπληρημέ-
νων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ἡ Παρθένος
γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπείγεται τεκεῖν τὸν
προόντα· ὃν Μάγοις μὲν οὐρανόσ καθυπεδεδίξε,
Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἑλλειπῆς
ὅμως τινῶν Τροπαρίων·

Τοὺς εὐκλεεῖς σε, Μάρτυς, αἰνέσω πόνους ἐγὼ
ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πι-
στῶς ἑορτάζομεν, ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν,
ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ,
σαρκί τικτόμενος.

Οκόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς
σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώ-

ματα, ἀνάκηρύττων αἰεὶ, Ἀναστασία, Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Υμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστάσια, τὰ ἄλλα τὰ στίγματα, τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Δεῖαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, δι' εὐσπλαγγίαν, ἐκ Κόρης τικτόμενος· Μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τῆτον Δεάσασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἴτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Υμῶ σε Μάρτυς Ἀναστασία πόθω. Ὁ Ἰωσήφ.
 Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Υμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ, τῷ μέλλοντι τεχθῆσθαι, σαρκί ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει καὶ φάτνῃ τεθῆσθαι, νήπιον ὡσπερ βρέφος, ἵνα σῶσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη τοῦ κόσμου στερόρῳτητι, γνώμῃ καὶ ἀθανάτου, κληρουχίας ἠξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, ἀγαζομένη Σεμνῇ, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ Δεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Ωφθη ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος. δι' εὐσπλαγγίαν πολλήν, ἐκ σου Παρθενομήτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ
 • κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, ἑαυ-
 • τῷ ἦνωσε· καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρ-
 • κί, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, Φάγετε
 • βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθή-
 • σεσθε.

Ρύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμῳ τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρώδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεῖς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτῃ· ὅθεν φονικῇ ὠμότητι, τῶν βρεφῶν στίφῃ κατέσφαξεν.

Αφρων ἀνὴρ, ἔφη· Οὐκ ἔστι Θεός· ὅς μα-
 νίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ· τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσῶν, πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἑαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Τῆς Ἀγίας· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Ενδον τοῦ Σπηλαίου τικτεται, ὁ πρὸ ἐωσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ ὑποδείκνυσι, τοῖς Ἀστρολόγοις ἐμφανῶς· τοῦτον πιστοὶ ὑμολογήσωμεν.

Ιδε ἱερά πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως, ἔλαμψεν ἡ μνήμη, ἡ τῆς Ἀθληφόρῃ· ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα θεολόγον ἠνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως· ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν αἰεὶ, Μάρτυς σεμνῇ, καταφυγὴ καὶ λιμὴν.

Θεοτοκίον.

Οὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ σῆ Παρθένε, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπως με, οἶκον γερόμενον λησῶν, δείξῃ ναὸν τῆ Θεῖα Πνεύματος.

Ἄλλος· Οὐρανίας ἀψίδος.

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφῆς Κύριος, μέλλει καθορᾶσθαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλιόμενος· ὄρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν Δεῖαν, οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παρρησία, τῶν διωκτῶν ἠμβλυνας, τὰ πεπυρωμένα, ῥημάτων βέλη σωτήριον, λόγον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ Δεῖω, πόθω τὰ κινήματα, ψυχῆς ἰθύνασα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριαν· μόνη τῇ αὐτοῦ, ἀγαπήσει ψυχὴν προσέδησα· τούτου ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλεσίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἦθους ἀπλότητι.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρᾳ φέρεις σαρκούμενον· ὃν καὶ τικτόμενον ἀνακλινεῖς ἐν τῇ φάτνῃ, βρέφος καθορῶμενον τὸν προαιώνιον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
 • τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-
 • ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ
 • ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
 • λάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετὴν, συμπαθεῖα καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἐκάστοτε, διηκόνεις Θεόπνευστε· καὶ τοὺς ἰχώρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένῃ, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· ὅθεν

ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνως, πολλὰς ὑπομείνασα, στερρότατως ἐνήθησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προῦπανθήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεοπαιδός, ἐν Βηθλεέμ ἄνευ σποράς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ροκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
» σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνει
» σοι Ἔθε κραταιὰν, ἀγάπησιν ἰσχύος Πατέρα
» οἰκτίρμον· τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθὲ,
» ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Επὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, συγκαταβαῖς, καὶ ὡς σταγῶν ἐπὶ τὴν γῆν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχη συμπαθῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστέ σαρκὸς, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντιχάριτος, ἔρχη παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Πόμα καινόν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαυῖδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεισι, βλύσαι Βηθλεέμ, καὶ παῦσαι προσγεγόμενον ἅπαν δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυῖδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Υμνήσατε τὰ Ἔθνη, κροτήσατε Λαοὶ· ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός· οὐ ταῖς ἀκτίσιν, Ἀναστασία ἢ Μάρτυς, καταγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνῆ, τῆ Χριστοῦ Πανεύφημε, προθύμῳ λογισμῷ· καὶ τούτων Μάρτυς, ἰχώρας, χερσὶν οἰκείαις, πόθῳ καὶ πίστει, ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Αγῶνας πολυτρόπης, διήνυσας στερρόως, καὶ θαυμαμάτων εἴληψας, τὴν χάριν δαψιλῶς· Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, καταφυ-

γῆν σε καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν, κέντηται προστρέχων τῇ σκέπη σου.

Ρομφαίας ἀοράτων, συνέτριψας ἐχθρῶν, Μάρτυς μεγαλώνυμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀπείρων θαυμαμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν Θεῷ Πνεύματι· ἡ Παρθένος γὰρ ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν τὸν Παντέλειον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλείαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στερρότατως ἐναθλήσασα, ἀδιστακτῶ γκῶμη καρτερόψυχε.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρου νηδύος Ἀχραντε, Βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φαίνη προσκλινόμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ὡς
» φιλάδελφοι, τῷ δεσπύζοντι τῶν ὄλων,
» τῷ κόσμον ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι
» λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητόν, δῶμεν δόξαν νέ-
» μοντι πᾶσιν εἰρήνην.

Ητὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσης ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετὸς ἐν πόκῳ, καταβάσα, μήτραν Παρθένου ὤκησεν.

Μαθηταῖς μάντεως Μάγους, Βαλααμ καλεῖ πρὸς γινῶσιν ἀστὲρι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλον σπαργάνοις πλέκεται· καὶ φαίνη κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ· Σπηλαίῳ χωρεῖται δὲ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Τῆς Ἀγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Υμνοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστέ· πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα· δι' ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτῆρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπη θεϊκῆ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, ξίφος ὠραῖης, πάσας φαίλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθῶ πεποιθήσει.

Αγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπείροις ἢ ψυχῆ, ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον, τῇ οἰκουμένῃ καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνῆ Ἀναστασία.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ ὡς νήπιον, ὁράται ἐν Σπηλαίῳ, δι' αἶκραν εὐσπλαγχνίαν.

"Ἄλλος. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Α'νέτειλε τὸ ἄστρον Ἰουδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινουῖν εἰς προσκύνησιν, τοὺς Ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη, Μάρτυς παναοίδιμε, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Α'νάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμία, ἐχθροὺς καταράσσοι, τοὺς ἀοράτους Πανεύφημε.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται· ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Προεόρτιος. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Α'βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν δι' ἀστέρος Μάγης, νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες, πρὸς γνῶσίν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ρ'ύπαν τίς προστρίψας, ἀπορρύφθητω, καὶ ἔτω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω, βρέφος ἐν φάτνῃ κειμένῳ, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Τῆς Ἀγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ε'πιλάμψας ὁ Χριστὸς, ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, διὰ σπλάγχνα αἰκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς Ἀθληφόρου τὴν μνήμην σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρόν, τοῖς ὠραίοις σὺ κοσῖν, αἰοίδιμε. Ἀναστασία θεομακάριστε.

Υ'ποσᾶσα καρτερῶς, τῶν βασάνων ταῖς δεινάς, προσβολᾶς καὶ τοῦ πυρός, τὴν κατάφλεξιν σεμνή, δεδόξασαι, Ἀναστασία Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, ἀποτίκτεϊς τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε ὑπερνοῦν, γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἄνθρωπον.

"Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὐσπλαγχνος, προσλαβόμενος ὁράται ὡς βρέφος, ὁ βρε-

φουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ ἀνάκειται, καὶ λυεῖται τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρᾶς ἀγαθότητι.

Α'γίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρεῖαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχώρας Ὀσία ἐκμάττουσα, ἐπλούτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὐκλειαν.

Σταγόνας τῶν ἰαμάτων προχέεις, ἐπομβρίας δεικῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν πᾶθῶν, ποταμούς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν, αἰοίδιμε Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ι'ώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ ἐκστάς συνεδρίας Θεότητι.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μετὰ ταῖς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ αἰκούσης θείας χάριτος. Ἀναστασία σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, συνεπώνυμος οὔσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπιστάξασα, Μάρτυς, τῇ ψυχῇ με, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἀμαρτίας κατασβέσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἐκάστοτε, ὧν περ καὶ γὼ πεπειράμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχοι.

Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.

Καύθη Ἀναστασίῃ πυρὶ δευτέρᾳ εἰκαδι λαύρω.

Η Ἁγία καὶ γενναιοτάτη Μάρτυς Ἀναστασία ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, Πρεπιξάστου τινὸς Ἑλλήνος οὐσα θυγάτηρ, μητρός δὲ Φαύστης. Ἐφ' ἧς προσαχθεῖσα Χρυσόγονω, ἀνδρὶ θεοπνεύστῳ καὶ εὐσεβεῖ, τὰ ἱερά γράμματα ἐπαιδιύθη· τὴν δὲ εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ τῆς Μητρὸς ἔμαθε. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ Ἑλληνι πρὸς κοινωνίαν γάμου, Πουπλίῳ ὀνόματι, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, ἀστόργως τὴν πρὸς αὐτὸν ὀμιλίαν ἔφερε, νοσεῖν αἰὶ προφασίζομένη, καὶ μὴ καταδεχομένη συνίεσθαι αὐτῷ εἰς συναίεσιν. Μετρία δὲ καὶ πενιχρὰν ἐνδυσσάμενω στολῆν, προσωμίλει αἰὶ γυναῖξί δεομέναις· καὶ λαθραίως τοὺς διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντας ἐθεράπευεν, ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐν αἷς ἦσαν, εἰσιούσα, καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύουσα, καὶ ἐλαίῳ ἐπαλείφουσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἀπομάττουσα, καὶ τροφὰς ἰπιτηδείας τοῖς παρέχουσα, μιᾶς μόνης θεραπευίδος ἐπομένης αὐτῇ.

Ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐφρουρήθη, ἐπιγόντος τὰ κατ' αὐτὴν· ἐπεὶ δὲ ἐκείνος διαποντίῳ κλύδωνι γέγονεν ὑποβρύχιος, ἀδείας αὐτῇ λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ δίνετο τοῖς πτωχοῖς. Ἐἶτα ἀδείστερον τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἐθεράπευε, καὶ τελειώσαντος συνεκόμιζε, καὶ παρεδίδου τῇ ὁσίᾳ ταφῇ. Καὶ πολλοὺς πρὸς τὸ μαρτύριον ἐπαλείψασα, καὶ διαφόροις Ἡγεμόσιν ἐξετασθεῖσα, καὶ ἐν θαλάσῃ μεθ' ἐτέρων γυναικῶν ἀπορρίφθη, τελευταῖον πάλοις προσδεθεῖσα, καὶ πυρὶ βληθεῖσα, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι· πλησίον ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσόγονου.

Στίχ. Δίδωσι Χρυσόγονος ἀχένα ξίφει,
Ὁ Πνεῦμα χρυσῆς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπῆρχε ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀνὴρ θεοσεβῆς, καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος, διδάσκαλος γενόμενος εἰς τε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ εἰς τὰ ἱερά γράμματα τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας. Διωγμοῦ δὲ κινήθη, ἐκρατήθη, καὶ εἰς πῦρ ἐνεβλήθη· ὅτε καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἁγία Ἀναστασία, ἵνα εὐξῆται ὑπὲρ αὐτῆς· καὶ εἰ μὲν γίνηται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Χριστιανός, ἵνα σωθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐξολοθρευθῆναι αὐτόν, ἵνα μὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δαπανῆσῃ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀλλ' αὐτῇ κατακενώσῃ αὐτόν εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς· ὅπερ καὶ ἐγένετο. Καὶ ἐνδυσσάμενη πενιχρὰν στολῆν, διήρχετο καὶ διηκόνει τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς φυλακαῖς· ὅτε καὶ ὁ Διοκλητιανός, ἐν Νικαίᾳ διάγων, ἔγραψεν εἰς Ῥώμην, πάντας τοὺς Χριστιανούς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ Χρυσόγονον εἰς Νικομήδειαν ἀχθῆναι δέσμιον· καὶ ἀχθίντα, ἀπογυμνωθῆναι αὐτόν, καὶ οὕτω τελειωθῆναι ξίφει, ὃ καὶ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπομηθεῖς, στεφανηφόρος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φίλτατοις,
Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Θεοδότη ἡ Μάρτυς ἦν ἀπὸ τῆς χώρας Βιθανίας. Ἀκούσασα δὲ τὰ περὶ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ διέτριβε μετ' αὐτῆς ἅμα τοῖς τέκνοις αὐτῆς. Πρότερον δὲ ἡ Ἁγία αὐτὴ ἐπιζητεῖτο πρὸς γάμον ὑπὸ Λευκαδίου τινὸς ἀρχοντος, ἀλλ' οὐκ ἐπέθετο· ὁ-

μως, θέλουσα αὐτὸν ἐκφυγεῖν, ἐμήνυσε αὐτῷ μικρὸν ἀναμείναι αὐτὴν, καὶ τότε τὸ κατὰ γνώμην αὐτοῦ ποιῆσαι. Τοῦ δὲ ἀρχοντος ἀναμείνοντος, αὐτὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δοῦσα πτωχοῖς, ὑπῆρτε τοῖς ἐν φυλακαῖς Ἁγίοις. Ἀκούσας δὲ Διοκλητιανός, ὅτι πάσαι αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ ἔργαστήρια πεπληρωμένα εἰσὶ τῶν Χριστιανῶν, ἐκίλευσε πάντας ἐν μιᾷ νυκτὶ φονευθῆναι, τοὺς μὲν διὰ πυρὸς, τοὺς δὲ δι' ὕδατος, τοὺς δὲ διὰ ξίφους. Τότε ὁ Λευκαδίος παρέδωκε τὴν Ἁγίαν Θεοδότην, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, Νικητίῳ τῷ ἀρχοντι Βιθυνίας ἵνα ἐξετάσῃ αὐτὴν. Ὁ δὲ Νικητίας, ἐλεγχθεὶς ὑπὸ Εὐδόδου τοῦ πρώτου υἱοῦ αὐτῆς ὠργίσθη· καὶ ἀνάψας μεγάλην κάμινον, ἀκοντισθῆναι ἐν αὐτῇ ταύτην μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς κελεύει· καὶ οὕτω τελειωθέντες, στεφανηφόροι τῷ Δεσπότη Θεῷ παρέστησαν, ἀπολαύοντες τὴν αἰδίων καὶ ἀγήρων μακαριότητα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Ζωὴν ρέουσαν ἐκλιπὼν ὁ Ζωΐλος,
Ζωὴν μένουσαν εὗρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ θυρανοίξια τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Αἴρουσιν ἄνδρες ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας,
Τοὺς Δαυὶδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχ. Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλῳ,
Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θεῖς δρόμον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
» εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν Ἡρώδης, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν θανατώσασαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν, τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε φεύγοντι, εἰς Αἴγυπτον τούτῳ, καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, θεοπρεπῶς καλέσακτες, καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' ὅς τις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ' ἐμοῦ πράττει Χριστὸς φησιν· ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζοντι ἔοικε· διὸ τὴν τούτου φρίξωμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Τῆς Ἁγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σε.

Ο Βασιλεὺς τῶν ὄλων καὶ Θεὸς, προέρχεται, πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ· ὁ τὴν σεμνὴν Ἀναστασίαν μεγαλύνων, ἐν ἀπείροις θαύμασι, ὡς δὲ αὐτὸν αἰκισμοὺς καθυπομείνασαν.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρὸν, οὐκ ἔνευμας, μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν, οἶα

Θεὸν ζῶντα αἰεὶ, Ἀναστασία, καὶ τοῖς ζωη-
ραῖς αὐτοῦ πάθει, πάθος τὸ σὸν καταλαμ-
πύνουσα.

Οὐ τῷ ναῷ σου πίστει δαψιλῆι, προσφεύ-
γοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν,
καὶ ἀρρώστιας, καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων,
εὐρωστίαν πάντοτε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
πλουσίως λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς, προέρχε-
ται, Ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἄρ-
χεται ὁ προαιώνιος, καὶ φάτνη κεῖται σπαργα-
νούμενος, καὶ διαλύει σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ανω χοροὶ δοξολογοῦσιν, Ἀσωμάτων ἐπί
γῆς δὲ προσκυνούμεν, καθορῶντες βρο-
τοὶ, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμε-
νον, σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης ὡς οἱ Παῖδες
δὲ, φλογὶ προσομιλοῦσα, παρεδήλου θερ-
μὸν, τὸν ἔρωτα Θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέ-
κτησο, καὶ Δεσπότην καὶ Νυμφίον.

Ομβρους προχέεις ἰαμάτων, καταπαύουσα
φλογμὸν ἀρρώστημάτων καὶ λαοὺς με-
λωδεῖν, αἰεὶ παρασκευάζεις Ἐυλόγητος εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλήττον, τὸ τελούμενον
ἐκ σοῦ Παρθενομητορ· τίκειν μέλλεις
Θεὸν, καὶ φάτνη ἀνακλίνειν, τὸν Χερουβὶμ ἀ-
πρόσιτον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
λῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» συνημμένοι, ὧς οὐκ ἔχωνεῦθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐ δαιτυμόνες οἱ θεόφρονες, ἐν Βηθλεὲμ τῷ
νοῖ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις κατο-
πεύσωμεν, καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ὑ-
ψίστοις, δόξαν ἀναμέλλοντες Θεῷ, εὐδοκίαν
βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βρω-
ντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώ-
μην ἀναλαβώμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρνεύον-
τες, καὶ τὸ ἐν συμφρονοῦντες· ὁ γὰρ εἰρήνης
πρῦτανις, προέρχεται Χριστός, εἰρνεῦσαι τὰ

σύμπαντα, καὶ σῶσαι τοὺς βρωντας· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εδεξιούτο τὸν τικτόμενον Χριστὸν, δολίοις
λόγοις Ἡρώδης ἄνομος, καὶ τοῖς Μάγοις
προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων· ἀλ-
λ' οὐκ ἠδεῖτο διώκειν, λαθάνοντα Θεόν· οὐ τὰ
βρέφη κατώκτειρε, καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν,
καὶ Μάγοι προσφέρουσιν, αὐτῷ ὡς Βασι-
λεῖ, φανέντι τὰ δῶρα· καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ,
οὐρανὸς κηρύττει, προβολῇ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀνύειν σε, τοὺς δρόμους τοὺς μα-
κροὺς, ὁ θεῖος Χρυσόγονος, ὑπήλειψε Σε-
μνή· μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελωδίαις σεπταῖς, ὑ-
πὲρ ἀληθείας, σεπτῶς ἠγωνισμένην.

Ος ὄμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ ναός, ὁ ἔχων
τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σὸν· ἐν ᾧ κα-
ταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινῆς, ζάλης ἐκλυ-
τροῦται, καὶ παντοίων κινδύνων,

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος ὁ πανταχοῦ παρῶν,
Παρθένου τικτάμενος, ἐν πόλει Βηθλεὲμ·
ἀγάλλου ἡ κτίσις, ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ δοξο-
λογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ο παρειστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, καὶ μυριά-
δες Ἀγγέλων, Σπηλαιὸν φέρει τικτόμενον·
ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα, ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Οἶκος Τριαδος ἐδείχθη θεοῖς τόποις, ἐν
προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Ἀναστασία σχο-
λάζησα, Εὐλογεῖτε βοῶσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.
Γσχυροτάτοις λογίοις Χρυσόγονου, τοῦ Ἀθλο-
φόρου ῥωσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον,
κατεπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοχάρητε Κόρη, τέξῃ βρέφος τὸν Ποι-
τὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον,
Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦν-
» τες ὑπέφαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**νίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ-
» ζης, ἐν πενιχρῷ Σπηλαίῳ, ταῖς ὑψηλαῖς

» φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, σεσαρκωμένον Λόγον, ἀπορρήτως μαθόντες· ὃν μεγαλύνομεν.

Απίτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρώδης ἔφη τῶν Μαγῶν, ζητήσατε τὸν παῖδα· ἐπὶ δὲ εὗρητε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ' ἠλέγχη ὁ πλάγιος, διακενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία πεφυκῶς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· διπλοῦν ταῖς φύσεσιν εἰδότες, τὸν Θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύνομεν.

Ὁς ἄνθρωπος ἐφάνης, οὐσία οὐ φαντασία, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις Σῶτερ ἢν περ προσήλειψας· διὸ τὴν ἐκ Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἁγίας· Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ιδοὺ ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, σάρκα ἀνεληφότα· ὃν ὠμολόγησε στερόδως, ἀθλοῦσα ἢ ἐνδοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ὁραιωθεῖσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτίνας, ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀθλῶν μεγάλων τῷ φωτὶ, θαυματῶν τε χάρισιν· ἐντεῦθεν σε, πίστει Ἀναστασία, εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὡραίαν τρυγόνα, καὶ ἀηδόνα τιμίαν, καὶ παγκαλῆ περιστερᾶν, χρυσαυγιζέσας Μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, αἰεὶ μακαρίζομεν, τελουντές σου, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἣ λύσιν πᾶσιν αἵτησαι δεινῶν.

Ἡς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς πάντας, αἰεὶ δυσώπει τὸν Χριστόν, Μάρτυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτήν, σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πίστει σου, προσκυνούντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν ἀγιασμοῦ.

Θεοτοκίον.

Φέροντα φύσιν βροτεῖαν, Παρθενομήτορ ἀγία, τίκεις ἐν πόλει Βηθλεὲμ, τὸν ὑπέρθεον Λόγον, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τρέφοντα ἅπαντας· ὡς δὲ πύρινος Θρόνος τοῦτον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Ἄλλος· Κυρίως Θεοτόκον.

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνην βηνοὶ περιζώσαθε· νῦν ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ κτίσις, Ἀναστασία τὴν μνήμην δοξαζούσα, ὃν περ ἐδόξασας Λόγον, οἰκείαις μέλεσιν.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοῦς ὕμνητάς σου φωτίζοις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν ἡμῖν προξενούσα, Μάρτυς εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις, νῦν ἀγαλλιάσθω. Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, αἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς ἐνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωπούσα μὴ παύση, τὸν ἐκ Παρθένης νῦν Κόρης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶσί σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τῷ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μαγῆς μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις· τῆς Ποιμένας δὲ, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον· σὺ γὰρ σαυτήν, ὡς χρυσὸν καὶ λίθον καὶ ὡς σμύρναν, προσῆξας τῷ Δεσπότη σου, ἐναθλοῦσα Θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν αἱ παλαιαί, διαλύονται ἐμφάσεις· ἔσχεν ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ ράβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῆ ἐρρύη· λαοὶ κράζωμεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετῆ, ξένα πράγματα ὁράται! πῶς ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ ἀναφῆς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράζωμεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὁ τερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων, ὕων τε λαῶ, τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάιννα, σαρκοῦται καὶ θηλάζει· καὶ παιδίον ὀρώμενος, φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρώδη, ὡς ἐπὶ νεφέλης

τῆ Παρθένω, Μητρὶ ὀχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορά, ὁ θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ προῶν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίκτεται ἐκῶν, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη· Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γκῶτε καὶ ἠττάσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὅς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπέικουσαν.

Δόξα, ὅμοιον.

Ράβδω σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίε, οἷα ἀπειθῆς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γάρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μαιφόνε· βοᾶν οὐ πείθη γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τῆ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σκίρτησον Δαυὶδ· ἐξ ὄσφυός σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ρίζα· ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προαλεύεται Κύριος· κατὰ Βαλαάμ, ἔδετα Ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμαουήλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἦδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, αἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Εγγίζει ὁ Χριστὸς· ὁ ἀστήρ προαυγάζει· τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιάς προκύπτει, τῶν νοερῶν δυνάμεων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει.

Χαῖρε ἡ Βηθλεέμ· ὁ παιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σῶζων· οὐκέτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσιν.

Δόξα, τῆς Ἀγίας. Ἦχος πλ. α'. Βύζαντος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆ τῆς πανευφήμου καὶ Μάρτυρες ἑορτῆ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεέμ ἐπιγεται, Βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλῖναι ἐν φατνῇ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας καταράς, καὶ σῶζοντα ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄψει γάρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέ-

γοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν ἀγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προεόρτια Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται· ἰδοὺ ἡ Παρθένος γάρ, τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπιγεται. Θεοδεκτον Σπηλαίον προευτρεπίσθητι· ἡ Βηθλεέμ ἐτοιμασίθητι· ὁ Βασιλεὺς γάρ, σὲ ἠρετίσατο εἰς κατοίκησιν. Δέχου ἡ φατνὴ σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύειν μέλλοντα, ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Η φωτεινὴ τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βασταζούσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῆ νῦν προέρχεται, ἐναποστάξαι, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς Χάριτος, ἡ νοσητὴ χελιδὼν, ἔνδον ἐν σπλαγχνοῖς κατέχουσα, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει χειμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον. Τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλεῖα Σπηλαίῳ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφῃς τοῖς δέλοισι ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλάμενος, καὶ ἀπογράψασθαι ἅπαντας, ἐν βίβλω ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄφους. Παρθένος δὲ φέρει σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ Σπηλαίῳ ἐπευδοκήσαντα· ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἄνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμενα τὸ κράτος σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η δεκάς ἡ θεολεκτος, καὶ λαμπρᾶς ἡ δεκάπυρρος, ἡ ταῖς θείαις λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαῖδροι, οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εὐφημίσθω Θεόδωλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὐπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ Δεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν τιμάσθωσαν ἄσμασιν· οἱ πανευδιοὶ, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφος, νικητικὸν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἑρείσματα, καὶ πιστῶν ἀμάραντα ὠραίσματα, τοῦ Παραδείσου ἠδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφάγια, ἀναθήματα, οὐρανίου ναοῦ τε τὴν δεκάδα, τῆς Τριάδος τὴν Ἀγίαν, τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ Δεῖον Σπῆλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ ἀπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου, ᾠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ, ἀλόγων καὶ σπηλαίῳ, σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῖν ἤξει.

Ὡράθης τοῖς Προφήταις Χριστέ, ὡς Δέμις ἦν Δεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίστην· ἐν ἐσχάταις δὲ καιροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βροτὸς γενόμενος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Διεδραμε μηνύων ἀστήρ, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστὸν, Ἀστρολόγους, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ· καὶ Ἄγγελοι Παιμένας, νῦν εὐαγγελιοῦνται· μεθ' ὧν συνδράμωμεν θεόφρονες (*).

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτὴ, τὴν Γενέθλιον ἡμῶν, προὔπογράφουσα ἡμέραν· τὸν ἐξ Ἥλιου Ἥλιον, τὸν

ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα, σαρκὶ ἀνακηρύττουσα. Δεκάς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, στερρῶς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο· πρὸς οὓς βοήσωμεν· Χορὸς ἀγίολεκτος ἱκετεύσατε Χριστὸν, Ἄγιοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εὐτρέπιζου Βηθλεὲμ, ἠνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἑτοιμάζου Ἐφραθᾶ, ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῷ· ἡ κατάρα γὰρ λέλυται· ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε· καὶ ψυχὰι τῶν Δικαίων εὐτρέπιζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. Ἰδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνωδίαν πνευματικὴν ἐπιτελεῖσαι, τοὺς βωῶντας ἀπαύστως. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυναν διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον πάλιν.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῶδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Προσάββατόν τε.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγγνίαν,
• Πσεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα αἰρέ-
• πτως, καὶ δέλου μορφὴν, ἐκ Παρθένου φορέ-
• σαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
• μοι φιλάνθρωπε.

Ρυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίῳ μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην τικτόμενον ὀψόμενοι.

Ὀράτε φίλοι, μάτην μὴ θροεῖσθε· ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρώδης, θρασύνεται τὸν Κτίστην, κτεῖναι τεχθέντα· ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν, ζῆ καὶ σώζει, τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Στῆλην κακίας ἀντιθέσ, Παῖδες Δεῖοι πα-
• ρεδειγματίσαν· κατὰ Χριστῆ δὲ φρουα-
• τόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλεύεται
• κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια Ποίημα εἰσὶν ἀναμφιβόλως Ἰωσήφ τοῦ Ἱμνογράφου, ἅτινα μετ' ἄλλων τιῶν (μῆτε ἐν ταῦθα ὁμῶς, μῆτε ἐν τῷ χειρογράφῳ εὐρισκομένων) ἔφερον ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, ᾠδὴ Ἰωσήφ, ἡ ἀπλῶς μόνον Ἰωσήφ· καθότι τοῦ αὐτοῦ Ἱμνοδοῦ εὐρίσκονται παρόμοια εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Θεοφανείων, καὶ ὅρα ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἐσπερινοῦ, Ἰανουαρίου γ'.

παλαίμη· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα
 εἰς τοὺς αἰῶνας.

Από βλεφάρων, ραθυμίας, ὕπνου πάντα πι-
 σταί τιναῶμεν· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγο-
 ρῶμεν, πειρασμοὺς ἀποτρέποντες τοὺς ἐκ τοῦ
 πονηροῦ, καὶ σὺν Ποιμέσι, θεαταὶ τῆς δόξης
 δεσθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος· ὃν ὑμνεῖ δοξα-
 ζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος, ἐκ χειλέων προιέναι, πισοὶ κω-
 λύσωμεν, λόγους εὐφήμους μελετήσαντες·
 Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς
 αἰλογίας, ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάτνῃ· ὃν πᾶσα
 κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτί-
 στού, τίς ἐρευνήσει βροτῶν; Θεοῦ κριμά-
 των τίς τὴν ἀβυσσον, σοφὸς καταλήψεται; δι-
 ὧν τοὺς οὐρανοὺς κλίνας, τοῖς βροτοῖς σαρκο-
 φόρος συνανεστράφη· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ
 δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύειν σαρκικῶν παθῶν, καὶ κόσμου
 τερπνῶν σπουδᾶσώμεν· πνευματικῶν δὲ
 ἀντισχῶμεθα, φροντῖδων θεόφρονες, ἀξίους ἑαυ-
 τοὺς τῷ τικτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων Δε-
 σπότη· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ολέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς συνταρα-
 τομένου, τῇ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, Νηπίων
 ἀκάκων, ἀπειργάσατο φόνον· ἡμεῖς δὲ τὸν τε-
 χθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θε-
 σμῆς τοὺς θεῖς, ἀθετῶν Ἡρώδης δεινός,
 μητέρας ἀνόμως, ἠτέκνωσε καὶ βρέφη, ἀνεῖλεν
 ἀναιτίως, διὰ τὴν πάντων Ζωὴν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἠνοικταὶ τῆς Ἑδέμ, πύλη τι-
 κτομένου, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ·
 πηγῆ τε διψῶσιν ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος
 τῆς δόξης· ὃν μεγαλύνομεν.

Εκύκλουν ὡς Θρόνον χερουβικόν, Ἄγγελοι
 τὴν φάτνῃ· τὸ γὰρ Σπηλαίον οὐρανόν,
 ἐῶρων κειμένου, ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότη, καὶ,
 Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἐκραύγαζον.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεέμ ἐτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς
 Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ

γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν
 συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι αἰεὶ, Χρι-
 στὸν, ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ
 τόκον, αἰεὶ Παρθένος ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Εκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, χρυσὸν σμύρ-
 ναν καὶ λίβανον, τῷ κηθέντι Βασιλεῖ,
 καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προεορ-
 τάζοντες αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ
 ψυχῆς, πίστιν ἐλπίδα ἀγάπην, προσφέρωμεν
 αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανῶν προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς κατὰ Ἀλ-
 φαίβητον.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**τριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
 • ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραὴλ·
 • τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Αναρχος ὢν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰῶνων
 λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεέμ τικτόμενος
 σαρκί· τούτου τὰ γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὄμμασι πρὸς πό-
 λιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν
 Ἀγνήν· ἥς τὸν τόκον πόρρωθεν Ἀστὴρ ἐμή-
 γυσεν.

Γνόντες σε Βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ
 Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ,
 μετὰ δῶρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνῆσαι σοι.

Ἔτερος Κανῶν Προεόρτιος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, μέγας ἡμῖν, ἀνα-
 τέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς· οἱ ἐν
 σκότει ἄσωμεν αὐτῷ, ἀγαζόμενοι φαιδρῶς
 ταῖς τούτου λάμπειν.

Ητῶν ἔθνων προσδοκία, ὁ Βασιλεὺς, τῆς
 εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἐλεῖν· ὕ-
 παντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεέμ,
 εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν
 φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χρι-
 στοῦ· ἡ Ἀμναὶς ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν
 καὶ Λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν ἀγνήν τοῦ Δεσπότη Περιστεράν,
 τὴν σεμνήν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν
 γυναικῖν, ὡς τῶν ὄλων τέξασαν Θεόν, μακαρί-
 ζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Α ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, τῇ ἀμωμήτῳ πίστει, καὶ τοὺτους ὀπλίσαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκαίου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτούς, τῆς ἀγάπης ἐνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἐξ Ἐώας λάμπαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγήσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἑορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς σμύρναν τὰ αἵματα, ὡς χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς λίθον τὰ πνεύματα, θυσίαν προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνίνος ἄμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὐπόρος, Ἀγαθόπου, Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανὸς, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος. Τριαδικόν.

Η ὑπὲρ νοῦν οὐσία, καὶ ἀμέριστος τρισὶν ὕποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἀπλῶς ἀδιαίρετως. Τριάς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονάς, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται. Θεοτοκίον.

Εν Βηθλεὲμ γεννάται, καὶ τὴν Ἐδέμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἐτοιμάζεται, καὶ Σπηλαιὸν τῷ Κτίστῃ. Μάγοι εὐτρεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότη Θεῷ, καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σὺ
• **Χ**ριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ πε-
• ριεζῶσαντο.

Δεῦτε διανοία καθαρά, ἠχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Ερχη καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφου ἐξαιρέμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστὸς, προέρχεται σαρκί, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Ἴτερος. Οὐκ ἐστὶν Ἅγιος ὡς σύ.

Ο λόγῳ τείνας οὐρανὸν, ὑπεισέρχη Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλαγχνά, θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς· Ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ-
• ρανός, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἕτερός τις πρὸς

αὐτὸν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν, ἐπιστήμης, ταῖς βροτοῖς ἐνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβίμ· καὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλόανθρωπε. Θεοτοκίον.

Προεῖδεν Ὅρος σε ποτὲ, Δαυιδὴν ὁ Προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμούς, λεπτύναι καὶ καθελῶν, τῶν εἰδῶλων, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἁγίων. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Αθλητικὸν παγκράτιον αἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαλαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουν τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Οστερεώσας Κύριε τοὺς Ἁγίους, ἐνεργεῖν ἀφόβως τὰς ἀληθόνας, ρῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Τριαδικόν.

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἁγέλοις κράζοντες ἀσιγήτως· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἄγιος, ἡ Τριάς καὶ Μονάς ὁ Θεός. Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα ἐν τῇ γαστρὶ σου, δεξαμένη Ἀχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός· Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
• **Σ**η κέρασ μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
• ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροὶ, καὶ σεπτοὶ πο-
• λιοῦχοι, ἀθλήσαντες στερῶς, ἐτροπώσαν-
• το πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχεκακόν, καὶ νομί-
• μως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέ-
• παινον μνήμην, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν
• πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁμοιον.

Αγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τικτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**μνῶ σε, ἀκοῇ γὰρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ
• ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμὲ ζητῶν
• τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου συγκα-
• τάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυμέλει.

Η Κτίσις εὐφρανεσθῶ ἀπαντα· ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννάται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὀρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκί, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειραῖς πταισμάτων, λύων ὡς φιλόανθρωπος.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται, καὶ καταλῦσαι ἐν Σπηλαίῳ ἡμᾶς, τοὺς κλοπῇ δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι θελῶν ἀγαθότητι.

Ιλῦϊ ἐμπαγέοντας Κύριε, ἀμαρτίας κακοφροσύνη, ἠλέησας ὥκτειρας, καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσεδὺς Ἀγνῆς, Παναγίας μήτραν Ἁγίε, ἥτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Θεοτοκίον.

Κατάραι παλαιᾶς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκί τίκτεται, Πανάχραντε εὐλογημένη διὸ, ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσαν.

Τῶν Ἁγίων. Χριστὸς μου δύναμις.

Ιδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄστρον πόρρωθεν, ὃν προήγελται παλαι ἐξ Ἰακώβ· ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεὸς, καὶ ὁράται σπαργανούμενος.

Οπᾶντων Κύριε, ἡ ἀπολύτρωσις, ὁραθήσεται βρέφος, Παρθενικοῖς, κόλποις καθεζόμενος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Εδέμ κλεισθεῖσά μοι, κλαπέντι βρώσει ποτέ, διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεὲμ, τίκτεται φορέσας με, ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνώδυνου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Προφήτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἀββακούμ σε Παρθένε, Ὅρος Θεοῦ, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προεόρτιος, τῶν Μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν Γενέθλιον προγράψασα, ἑορτὴν τῆ Σωτῆρος.

Τὰ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν Μαρτύρων ἡ ἐτήσιος, προανέωξε μνήμη.

Ηδεκάπυρρος, τῶν Ἀθλοφόρων λαμπρᾶς ἀνήφθη, τὸν ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Υπερόβρυχοι, ἐν τῇ χωνείᾳ, τῶν ἀλγηδόνων ἀνεδείχθησαν οἱ Ἅγιοι, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἀχραντε, εὐλογημένη Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Προεόρτιος· Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἀνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφθεῖς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμόν δωρούμενος.

Λυτροῦσαι, τῶν ἀμετρήτων με κακῶν Κύριε, ὑπερβολῇ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητας, ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ, ἀποτεγθεῖς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγγνίαν τοὺς βροτοὺς ῥυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκαίου, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἐθέωσεν.

Νῦν ἦκει ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σώματι, ἐν τοῖς ἰδίῳ· ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκί τικτόμενον.

Ἔτερος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τῷ Ἐφραθᾶ οἶκος Βηθλεὲμ, Ἄρχων ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, Ἐθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Ποιμάναι ποιμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχυῖ Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται· ἄκρων ἕως γῆς δὲ μεγαλυνηθήσεται, Προφήτης θεηγόρος, παλαι προήγγειλεν.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθεῖς, πτωχεύεις σαρκί, ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος· τοῦτον εὐθείᾳ γνώμῃ, ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἀγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον. Σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγῃ καθελόντα, τούτου τὸ φρύαγμα.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Τὸν ἐξ Ἠλίου Ἥλιον, Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκί, κηρύττουσι τῷ κόσμῳ, τῇ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, ὠφθητε Μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, καρποὺς ὁμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολεμίων ἐχθροὶ, ταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν, Ἅγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν.

Νυκτομαχοῦσης Ἅγιοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῆ, φωστῆρες

ᾧφθητε, τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες τῇ αἴγλῃ, τῶν θαυματῶν ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Εν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων αὐγὴ, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, λάμπας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς· καὶ ὡσπερ ἐν ἡμέρᾳ, καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ὡς τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδου δέομαι·
» ἵνα ὡς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ξενίζεται ἀκοή τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, πῶς ὁ ἀχώριτος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρχεται, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεανίδος, οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ο ἥλιος, φωτεινῇ ἐν Νεφέλῃ, κρυπτόμενος, τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν Σπηλαίῳ φανερούμενος· Ἀστήρ γὰρ φαινὸς, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγεν.

Πῶς δέξεται, Βασιλεῦ σε σμικρότατον Σπηλαίον, γνῶμη πτωχεύσαντα, τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέπει σε βροτῶν, φύσις σωματούμενον; Προσκυνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Ιδοὺ εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστὸς· οἰκειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοί· καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Η ῥίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπίς ἐθνῶν, ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡσαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Σειρὰς διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν, ἐγκατελίσση σπάργανα· καταπλουτίζων δέ με τὸν χαλεπῶς, κακίᾳ πτωχεύσαντα, Ἰησοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, τῶν πονηρῶν πνευματῶν ἐπιβουλαῖς· φιλάγαθε Δέσποινα, καταπράυνόν τοῦτο μεσιτείας σου.

Τῶν Ἁγίων. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσήγον· οἱ δὲ Μάρτυρες τὰ αἵματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ, καὶ πάσχοντες ἐβόων· Σῶσον Σωτῆρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς Προφήτην.

Κυμαינוμένης ὡς θαλάσσης, κατὰ τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθ

θροῦ, ὡς φιλεύδιοι λιμένες αὐτῇ, ἐπέστησαν ἀθρόως οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ναῦν τὴν πίσιν, αὐτῶν συναυροῦντες.

Η Θεοδούλου παρόρησία, τὴν ἀμάχηλον ἀνδρείαν, τῶν συνομίλων Ἀθηναίων, στερότεραν ἀπειρωγιάσατο· διὸ καὶ ἀνεβόων· Σῶσον Σωτῆρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Θεοτοκίον.

Εν Βηθλεὲμ ἀστήρ ἐφάνη, ὀδηγῶν τοὺς ἐκ Περσίδος δῶρα, κομίζοντας Χριστῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Μητρὸς· αὐτῷ πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ὡς Θεόν, ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας Φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας μὴ παρίδης· Σῶσον Σωτῆρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγαζέσα ἡμῖν, τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος, ἀσπύρως ἐκύησεν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες οἱ ὀπλῖται, χορείαν ἠγειραν φαιδραὶν κατὰ τοῦ Βελιάρ· καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν κατέρραξαν, ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον· ὅθεν δαδουχεῖσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες ὑπάρχοντες τῆ νοσητῆ Ἡλίῃ· Ἀστήρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὀδηγῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει Ἰουδα· οὗτοι δὲ ἡμῖν κηρύττουσιν ἐν βασιναῖς, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπύρως ἐκύησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Τοῦ ποιμεναρχοῦ θρέμματα Χριστοῦ δέκα, Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.

Εἰκαδὶ τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ ταῖμον ἄνδρας.

Οὗτοι ἠθλήσαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν τῇ Νήσῳ τῆς Κρήτης, οὐκ ἐκ μιᾶς πόλεως ὄντες, ἀλλ' ἐκ διαφόρων τῆς χώρας μερῶν· ἐπὶ γὰρ μητροπόλεως Γορτύνης πέντε, Θεόδουλος, Σατορνίνος, Εὐπορος, Γελάσιος, καὶ Εὐνικιανός· ἀπὸ δὲ Κνωσοῦ, Ζωτικὸς· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπιπέου Πανόρμου, Ἀγαθόπουλος· ἐκ δὲ Κυδωνίας, Βασιλίδης· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείας, Εὐαρεστός τε καὶ Πόμπιος· οὗτοι παρὰ τῶν ἀπίστων τῷ τῆς Νήσου Ἄρχοντι κατέ-

δάθσαν· ὁ δὲ τῷ Θεῷ ἐπέτρεψε, κατὰ τοῦ βωμοῦ τῶν εἰδώλων περιάγειν αὐτούς, καὶ μὴ θύοντας, παντοίως αἰκίζεσθαι.

Ἐπὶ δὲ τριάκοντα ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ὑβριστῶν ἐλαυνόμενοι, καὶ παιζόμενοι, καὶ κατὰ γῆς ἐν κοκρίαις ἐλκόμενοι, ὑστέρων, προκαθίσαντος τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἀνένδοτον εἶχον τὸ φρόνημα, καὶ τοὶ τυπτόμενοι, καὶ λιθολευστούμενοι, καὶ κολαφιζόμενοι, καὶ ἐμπύουμενοι, ἀσφαλῶς ἐμμένοντες ἦσαν εἰς τὸ φρόνημα, στρεβλωθέντες, καὶ δειναῖς ἐτέραις βασάνοις ἐξετασθέντες, τὰς κεφαλὰς ἐπέμμηθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, πλησίον τῶν Πλακιδίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, περιβόητος ταῖς ἀρεταῖς γέγονεν, ὡς τε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς φθάσαι Λικινίου, τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλεύοντος, τὰ κατ' αὐτόν. Καὶ ἐπὶ ἐπίστασαν οἱ ἀποσταλέντι παραστῆσαι τὸν Ἅγιον τῷ τοῦ Βασιλέως βήματι, πρῶτον μὲν ἀπειλαῖς ἐπειρῶντο αὐτὸν καταπτήσσειν, ἔπειτα δὲ καὶ ποιναῖς. Ὡς δὲ καὶ τύπτειν ἤρξαντο, ἐξηπάτησαν ἅπαντες ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ τούτου ὑπομονῇ· ὅθεν καὶ μαζῆς σιδηρᾶς ἐκπρωθείσης, λαβὼν ὁ χαλκὸς, ἐνίθηκε τῇ παλάμῃ τοῦ Ἁγίου· καὶ ἄνω ταύτης τὴν ἐτέραν αὐτοῦ παλάμην· καὶ σφιγξάς αὐτάς, κατέδησεν, ἕως οὗ σίδηρος ἐφυγράνθη. Τούτῳ δὲ γινόμενου, τὰ κινητικὰ τῶν ἄρθρων νεῦρα ἄνοσταλύντα, ἔμειναν νεκρὰ καὶ ἀκίνητα. Τότε περιερίσαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἐφράτου ποταμοῦ Φρούριον, κατάκλειστον πεποιηκότες.

Ἐλθόντες δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐκὸς Ρώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, πάντες οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς ἀπελθόντες, καὶ τὰ ἴδια ἕκαστος ἀπελάμβανε· τότε καὶ οὗτος ἀπολυθεὶς, κατέλαβεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, διαλάμπων ὡς καὶ πρότερον.

Συνῆλθε δὲ καὶ οὗτος μετὰ τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Πατέρων, εἰς ὧν καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ κατὰ Νικαίαν πρώτῃ Συνόδῳ, πάντων τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα ἐν τοῖς σώμασι βασταζόντων, καὶ τούτοις ὠραῖζομένων, καὶ ὑποδεικνυστων ἀλλήλοις, ὁ μὲν, χεῖρα κεικομένην, ὁ δὲ, ὡτὰ· ἄλλος δὲ, ρῖνα· ἕτερος, ὀφθαλμὸν· ἄλλος ἄλλο ἀφηρημένον μέλος· οἱ δὲ, τηλώματα βουνεύρων, ἢ ροπαίων, καὶ συνθλάσματα, καὶ καυτῆρας τινὸς τῶ σώματος, ἄς, βασανιζόμενοι, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπίστασαν. Τότε καὶ ὁ μακάριος αὗτος Παῦλος, οὗς ἄμοιρος τούτων ἐπέμμενε· εἶχε γὰρ καὶ αὐτὸς ροπαίων συνθλάσματα, καὶ τὰς ἁγίας χεῖρας σιδηροκαύτους καὶ ἀνευεργήτους.

Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντες διὰ τὸν δυσσεβῆ Ἄρειον συνηθροίσθησαν, δεῖα φήφα τούτων καταβαλόντες καὶ ἀναθερατίσαντες, συνηθλον μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὁ δὲ μακάριος Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, ἰδίαις χερσὶ κρατῶν τὰς χεῖρας τούτου τοῦ μακαρίου Παύλου, καὶ καταφυλῶν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπιτίθεις, καὶ τῶν λαμπρῶν μέλειν, ἐπερῶνε· Τὰς δὲ Χριστοῦ μου χεῖρας νεκρὰς καὶ ἀκίνητους γεγνηίας, κατασπαζέσθαι οὐ κορῆν νομαί. Εἶθ' οὕτω τὸν θρόνον αὐτοῦ καταλαβὼν ὁ μακάριος οὗτος, καὶ χρόνους τινὰς ἐκείσε διατρίψας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἐορταζομένη τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ· Ἐγκακνίους καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις
Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβύταις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεάρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν, Παῖδες φιλοσοφώ-
τατοι ποτὲ· ἐκ θεολόπτου ψυχῆς γὰρ,
θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελλον· Ὁ ὑπέρθεος
τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Ῥήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων
προφητῶν, ἔρχη τεχθῆναι Σπηλαιῶ, σπαρ-
γανωθῆναι τε ὡς περ νήπιον, ὅπως λύσης με, τὰς
σειρὰς ὡς ἀγαθὸς τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι οὐρανὸς κεχηρμένος, ἄστρω μεγί-
στω ἐκβοᾷ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ
δι' ἡμᾶς ἀρρήτως πτωχεύσαντος· ὃ χρῆσάμε-
νοι, ὀδηγῶ αἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπουδαίως.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων ὑμνήσαι, μέλλοντα
τίκτεσθαι Χριστὸν, νῦν εὐτρεπίζονται φό-
βῳ· ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι ἀφικέσθαι τῷ θεά-
σασθαι, ξένον θεάμα ἐν γῇ, Θεὸν σωματωθέντα.
Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγα-
θῶν μόνη Ἁγνή· σωματοφόρον γὰρ Λόγον,
ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας· οὗ τὴν γέννη-
σιν, προεμήνυσεν Ἀστὴρ, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.
ἕτερος. Δροσοβόλον μὲν τὴν καμίνον.

Ὁ παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαρ-
γάνοις ἀνειλούμενος· καὶ ὁ ἀναρχος, ἐκ
Παρθένου λήψεται ἀρχὴν, θεῶσαι τὸ πρόσλημ-
μα ζητῶν· ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, καὶ εὐφραινέ-
σθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκόμενος· γινώ-
μιτε ἔθνη τὰ πολέμια· καὶ ἠττηθέντα, τῆς
ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς· ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ὑμῶν,
βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ, προσανακλίνεται.

Ὡς βασιλεῖον πορφύραν περικείμενος, τὴν
σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου
τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεὺς, συντρίψαι ἐχθρούς
ὡς δυνατὸς, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν, πολεμη-
θεῖσαν ζωὴν. Θεοτοκίον.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλατίον
αἰμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα
Κόρη Βασιλεὺς· ὃ νῦν μελωδοῦμεν εὐσεβῶς·
εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐφέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν Μαρτύρων κηρύτ-
τουσα, τὴν Γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆ-
ρος· καὶ τῇ τούτων ἀθλήσει, προοιμιάζεται ἡ-
μῖν, Δεσποτικὴ ἑορτή.

Μὴ καίψαντες τὸ γόνυ, τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, τῶν βασιάνων τῷ πυρὶ ἐπειράθησαν, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, στεφηφόροι ὁμαδὸν συγχορευόντες, ὡς οἱ Παῖδες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ποιμένες μετὰ Μάγων, τὸν ἀστέρα θεώμενοι, μετ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκλήρυτον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεογεννητορ Μαρίαμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**νδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισ-
• **Ὀ**λβιοι Νεανῖαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ
• ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ
• πυρὸς ἀνέμελπον· Ἡ ἐσιωθεῖσα, ὑμνεῖτω τὸν
• Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστέ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτη ἡ ἁμαρτία, φανερωθῆναι σὺ, καὶ νήπιος ἐπὶ φάτνης, ἔρχη τεχθῆναι, Ἄστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοὶ, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι· ὁ Δεσπότης, καταπλουτῶν ἡμᾶς ἐν πᾶσῃ δικαιοσύνῃ, ἤδη πτωχεύει, καθάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνόν, ἀνάλαβε Προφήτα Δαυ-
ἰδ καὶ λέγε· Ἴδου ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιών ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον, ὃ καὶ μελωδοῦμεν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠραῖος ἐκ γαστροῦ, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι, ἀρρήτῳ λόγῳ καθωραῖσαι, τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσία, Παρθέγε θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ὃ νῦν μελωδοῦμεν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπληρῶνται· ἢ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τῷ Κυρίῳ· ἀπασα ἡ γῆ, εὐφραίνεσθω χορευούσα, καὶ ἀγαλλιάσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐγὰς ὑποφαίνων, τῆς θείας χάριτος, τὸ τοῦ Νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενος,

ὁ φωταγωγός, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν· οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα ληστῶν με σπήλαιον, Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀγαδειξον, σὲ καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὀὐρανοῦ ἐκ γαστροῦ σε, Ἄστρον ἀνέτειλεν, Ἄστρολόγους κινήσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇ αὐτῇ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, Ἀχραντε Παρθένε, αἰεὶ εὐλογημένη.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ.

Κατὰ ξιφῶν, καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀντικατέστη ἡ δεκάς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν νίκην ἤρατο, κατὰ τῆς ἀσεβείας, καὶ συμβασιλεύει, τῇ Χριστοῦ βασιλείᾳ.

Νεανικῶς, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαβόντες κατὰ τῶν ἀοράτων, καὶ τοῦ κοσμοκράτορος, οἱ γενναῖοι ὀπλῖται, τοὺς ἐπινικίους, ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Ὀἰ ἀρράγεις, πύργοι τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐν ζαλῇ φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσης κτίσεως ἐκτενωῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου. Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, στόμασι τοῖς πηλίνοις· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι. Θεοτοκίον.

Ὀλον ἐκ σοῦ τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Θεογεννητορ θεϊκῶς συλλαβῆσα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοκας, μείνασα Παρθένος, ὡς περ ἦς πρὸ τοῦ τόκου. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν φλογὶ, τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων,
• **Τ**συγκαταβάντα Θεϊκῇ δυναστεία, καὶ
• ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
• ὁμνεῖν σε Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
• τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
• τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις· σὲ μεγαλύνομεν.

Ἴδου· τοῖς δούλαις, μόνη Βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμη, θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· πόλει Βηθλεὲμ προφθάσας δὲ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτῆς εἰς ἕρανους, φέρεις τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ Γενέθλια.

Ὠραῖος κάλλει, παρὰ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθέγε πέφυκεν, Υἱὸς τε καὶ

Δεσπότης τῶν ἀπάντων· ὃν ὡς περ ὠραία δάμαλις ἐν τῷ Σηλαιῷ, τῆς Βηθλεὲμ προέρχῃ, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ, τοὺς προσκυνουῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα, Ἦλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα, πόρρωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖς Ἀστρολόγοις νυκτὶ κενρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὖσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Η γῆ χορεύει, ὡς περ αἰσθημένη τὴν Θεῖαν ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγγίαν ἀπορρήτως ἐκ Παρθένου, ἥδη ἀνατέλλειν μέλλοντος· ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τοῦτον, ὡς φθόγγω μυστικῷ, Ἀστρου ἀνατολῇ φαινομένου, τοῖς Μάγοις πόρρωθεν.

Φέρεῖς Υἱέ μου, ὅλην τῆ Πνεύματος τὴν ἰδέαν, καὶ πῶς σε φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη· ἦν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμῆσωμεν πιστοὶ, πάντες καὶ ἐναϊνέσει, συμφώνως δοξολογήσωμεν.
Ἄτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδοὺ ἡ πάντων ἦλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἰλασμὸς, τὸ φῶς, ἡ παντελής ἀπολύτρωσις· θησαυρὸς ὁ πολῦτιμος κρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ Σηλαιῷ· ὧ πλουτιζόμενοι, Μάγοι τὸν χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ ἐπικομίζουσιν.

Χριστοῦ Ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς, ἐν πόλει Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· Δόξα, μεγαλωσύνη, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὄραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνειλισσόμενος, ὁ σπαργανῶν, ὁμίχλη Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διέρρηξας, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντα συνέδησας, τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Παστὰς καὶ Θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, Ὁρος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτὴ, καὶ Παράδεισε, τοῦ Ἥλιου Νεφέλη ὀλόφωτε φώτισον τὴν ψυχὴν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἀγίων Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν.

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροὶ, ἀνευφημείσθησαν σήμερον, οἱ πολλοὺς ὀλβιουῦντες, καὶ βλύζοντες, πιστοῖς τὰ ἰάματα, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμαμάτων αὐτῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν Πιστῶν προασπισταί, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἀπόρρητοι

πύργοι τῆς Πίστεως, Χριστὸν ἱκετεύσατε, Ἀθλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο ἱερός τῶν Μαρτύρων σου χορὸς, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα δωρήσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρήνην σε, εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Η Βηθλεὲμ προανοίγει τὴν Ἐδέμ, καὶ ὁ ἐκ σου προερχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφυῶς· ὃν ἱκέτευε, Θεοτόκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν, τὴν δι' Ἀγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν, αἰεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Λωτικόν, Ἀγαθόπου, καὶ Σατορνῖνον, Πόμπιον, ἄμα Εὐνικιανῷ, τὸν ἐνδοξον Βασιλεῖδην, Εὐπόρδον τε τὸν δεῖον, καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεσον ὕμνοις, χαρμονικῶς, ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων καὶ στεφθείημεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατεῖα σπεύσαντες, ὡς περ τρίϋλον δῶρον, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξιν ἐπαινομένην, καὶ θεωρίαν εὐστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι ἡκοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ προορισθὲν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰῶνων, καὶ προκηρυχθὲν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηθρώπησε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου· κτίζεται ὁ Ἄκτιστος βηθήσει· ὁ Ὄν γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Υμῶν σε Βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἰληθέντα· λύεις γὰρ σειρὰς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσωκειώσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων· διὸ κρίζομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς, προϊὸν καὶ ἐκ Παρθένου λάμπσαν τοῖς ἐν γῆ, δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκοτός καὶ ἀστρῶν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἔψαλλον· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χλόην ἔμμανως, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων· καὶ χεῖρα μαιφόνον, κατὰ σοῦ αἶρειν ὤετο· ἀλλ' ἐπίδημεις τοῖς Αἴγυπτίοις, σκότος τὸ βαδύτατον διώκων· μεθ' ὧν ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Ψἄλλων ὁ καινός, Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ἄσμα, ἄδων τὴν ὠδὴν, τὴν οὐράνιον ἐκείνην, εὐφράνθητι καὶ τέρπη, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἄγε δὴ παιδρῶς τὰς ἑορτάς σε· ὁ ἐκ Θαιμαὶν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη· αὐτὸς μέλλει δέ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ὡς ἄνθρωπος λούσεσθαι.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ωφθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συναεστράφης· Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· ἐπλάσθης, οὐκ ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἔμεινας, ὅλος ὧν Θεός, καὶ ἑσαρκώθης. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, τιμῇ αἴνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Η γῆ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, καθοδὸν εὐφραίνεται. Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν, Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Ἀστέρος. Ἄγγελοι δοξάζουσι. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι. Φάτνη εἰσδέχεται, ὡς περ θρόνος με πυρίμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμαὶν ἦξει.

Φως εἰς ἀπακάλυψιν Ἑβραίων, ἤλιθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Υἱὲ μου ἀναρχε, Πατὴρ προαναρχοῦ, ἀπόρρητον Γέννημα· πλουτίσαι γὰρ προεἶλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ ἣν περίκεισαι. Ἀνυμῶ σου, Κύριε τὸ εὐσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ως βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἦλθον τὸν πόνον γὰρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ Ἀδάμ ὃν ἔπαθε, κακίστη συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'. Τοῦ Στουδίτου.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννικῆ, οὐ θωπεῖα ἀπατηλῆ, οὐ μελῶν ἐκκοπαί, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαί, τῆς πρὸς τὸ Θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων

αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εν Βηθλεέμ γεννάται, ὁ τοῦ παντός Ποιητής, καὶ τὴν Ἐδέμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰῶνων Βασιλεὺς· ἡ φλογίνη ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσιν· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ οὐράνιοι Δυναμίεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερσθικόν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν, καὶ βαστάζουσαν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν ὅπως παράσχη τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εἰάν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχη ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἔρα τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, Ἀριθμῶ Γ'. περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τότε τὴν Ἀκολουθίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυμβαλοῖς ἠχήσωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάξωμεν· ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται· τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρασ ἐδέξαντο· ὃν γὰρ ἔφησαν σαρκὶ, τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτίκτεται, ἐν ἀγίῳ Σπηλαίῳ, καὶ ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς βρέφος, καὶ σπαργανοῦται ὡς κήπιον.

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηγήσωμεν· ὁ γὰρ Πατὴρ καὶ τῷ Πνεύματι, ὑπάρχων ὁμότιμος, διὰ σπλάγγνα τὸ ἡμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεέμ ἐν τῇ πόλει, οὗ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες μετὰ Ἀγγέλων ἀνύμνησαν.

Ανερμήνευτον Σύλληψιν, καὶ ἀνέκφραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα, κατεπλήττετο· καὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα, ὁμοῦ καὶ δακρῦουσα· Ἐπιδώσω σοι μαζόν, τῷ τὰ σύμπαντα τρέφοντι, ἢ ὑμνήσω σε, ὡς Υἱὸν καὶ

Θεόν μου; παῖαν εὐρω, ἐπὶ σοί προφηγοῖαν, ἀκατονόμαστε Κύριε;

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ο ἕτε, προμηθεῖα θεϊκῆ, προγινωσκομένη προήλθες, ἔξω τῆς πόλεως, κόσμου τὴν τερπνότητα, σοφῶς κατέλιπες· καὶ ψαλμῶν ἐπακρούσασα, τερπνῆς μελωδίας, θείας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασαι· φόβον ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα, θεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεκες.

Ο ἕτε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπέρβητας προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προῖκα τούτους ἔμψυχον, ὡσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους στερότητα, τὴν σὴν Εὐγενεῖα, πιστεῖτε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν ἀρετὴν ἀσκουμένους, Μάρτυρας θεόφρονας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Α ἰγλη, τῇ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καταλαμπομένη παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χορόν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγήσασα, καὶ τὸν δρόμον δεικνύουσα, τῆς ἀνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἔπεισας. Ταύταις, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νῦν καταλλήλον εὐρες, ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ι δού καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπηλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγαλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸν, ἵνα σώσῃ, ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπειγομένην τίκτει ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσήφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμῶν ἤξει. Ὁ αὐτός.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἠνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προσροχόμενου,

ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κράζωμεν Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος. Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθεῖς. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Τριάς Ἅγια, δόξα σοί.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα.

Ὁ αὐτός.

Α ἕκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τῆ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τῆ Ἀγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζε· ἀνοίγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ Πλαστοργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτην δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μητήρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγαστο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφῆς, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α ἕπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ὁ Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέση δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν ἕδεις τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπηλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσῆσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸν παρόντα Προεόρτιον Κανόνα, ἧ ἡ ἀκροστιχὴς κατὰ Ἀλφάβητον, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλαι,
» **Κ**διώκτην τύραννον, φάτην κρυπτόμενον κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν
» **Μ**άγοις μέλψωμεν· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Α ἕρχων ἐξ Ἰουδα, ἐξέλιπεν ἡδὴ· ὧ γὰρ ἀπεκεῖτο, καθὼς προγέγραπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Β ηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡ πόλις Ἰουδα· ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται, Χριστὸς ὁ Κύριος· ἡ οἰκου-

μένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν· χο-
ρευέτω ἅπασα, ἡ κτίσις ἐορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ
Ἵπεράγαθος, μήτρα ἐσκήνωσεν, ἀπειρο-
γάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται.
Τῆτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι.
ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν
• τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
• ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συν-
• εἶχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε
• κραυγαίζουσα.

Δουλου φορέσαι σχῆμα, ἠθέλησας, ὅπως με
τῆς δουλείας, τοῦ πονηρῆς λυτρώσῃ· ὕμνο-
λογῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, Λόγε Πατρός συνά-
ναρχε, καὶ συναΐδιε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ερχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύριον, ἀποτεκεῖν
Σπηλαίῳ· προφθάσατε οἱ Μάιοι· Ποιμέ-
νες νῦν παραγίνεσθε· ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι,
ἐπανακραΐξατε· ὦφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε, καὶ
σπήλαιον δειχθέντα, ληστῶν ἔργοις ἀκάρ-
ποις, Σπηλαίῳ νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρ-
θένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα. Δόξα Λό-
γε τῇ ἐλεύσει σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου, παρουσίαν σε, προορῶν
• Ἄββακὼμ, ἐξεσηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαι-
• μάν σαρκούμενος, ἠκεις Λυτρωτὰ, τὸν Ἀδάμ
• ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Ηφωταυγῆς Νεφέλη ἔρχεται, ἀνατεῖλαι
Χριστέ, ἐκ μητρικῶν λαγόνων, δικαιοσύ-
νης Ἥλιον, ἅπασαν τὴν γῆν, φρυκτωρίαις ἐν-
δέοις, καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὦφθη ὅμοιος, καὶ πτωχεύει
σαρκί, ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ· καὶ ἐν Σπη-
λαίῳ τικτεται· τοῦτον οἱ πιστοὶ, καθαρᾶ δια-
νοίᾳ, ὑποδεξώμεθα.

Ιδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τικτεται, Βηθλεέμ,
τὴν Ἐδέμ, ὅπως ἡμῖν ἀνοιξῆ, παρακοῆ τὸ
πρότερον, ὄφως κλοπῆ, κεκλεισμένην· ἐνθέως
πανηγυρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
• σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
• πτως, καὶ δελοῦ μορφῆν, ἐκ Παρθένου φορέ-
• σαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
• μοι φιλάνθρωπε.

Καρδιά πᾶσα, γηγενῶν σκιρτάτω· Εὐφραι-
νέσθω ἡ κτίσις· ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ

Κόρης Ἀγνῆς, Βηθλεέμ ἐν Σπηλαίῳ· καὶ Μάιοι
αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα νῦν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ παλαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμε-
νος βλέπον, τὸ φῶς σοι ἀνατεῖλαν, ἐκ τῆς
Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδείας ἐμπλήσθητι,
τὸν πτωχεύσαντα Λόγον, μεγαλύνων αἰεὶ.

Μικρῷ Σπηλαίῳ, ἔρχη χωρηθῆναι, ὁ ἀχώρη-
τος φύσει, ὅπως με σμικρυνθέντα τῇ πα-
ραβάσει, μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτρητον· προσ-
κυνῶ σου, τὸ εὐσπλαγχνον Μακρόθυμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλω-
• σέ με· καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
• ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βροῦ σοι· Ἐκ φθορᾶς
• με ἀνάγαγε.

Νόμων σε ἡ Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα
Κύριε, παραγίνεται ἀποκυῖσαι, ἐν τῷ
Σπηλαίῳ καὶ φάτνη σαρκί, προσανακλινεῖ σε
ὡς νήπιον.

Ξένον γεγεννημένον, παραβάσει με ὁ Ἵπέρ-
θεος, τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι'
οἶκτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

Ορθε καὶ νάπαι, καὶ κοιλάδες εὐφράνθη-
τε· ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκί γεννᾶται, ἀνακαι-
νίζων τὴν κτίσιν, φθαρεῖσαν πονηραῖς παραβα-
σεσιν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
• οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
• βλήθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
• εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται
Σπήλαιον, τὸν πτωχεῖα πολλῇ, τὴν πτω-
χεῖαν τοῦ Ἀδάμ ἀφελόμενον, καὶ πλῆτῳ θείας
χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα.

Ρήματα ξένα Ποιμένες, ἀκηκοότες κατέσπεν-
σαν, Βηθλεέμ κατιδεῖν, καὶ ἐν φάτνη τῶν
ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἅπαντας,
εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδίᾳ, τὸν ἐν σαρκί ἀφικόμε-
νον, γεννηθῆναι Χριστὸν ἐν Σπηλαίῳ, ἐκ
Παρθένου νεάνιδος, ὕμνολογήσαι σπεύσωμεν,
καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**όμων Πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
• λῶνι νέαι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
• τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
• σνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
• κραιοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον·
• Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
• τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπὲρ λόγον μόνον Κύριον, σεσαρκωμένον Κόρη καὶ περικείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, κατέχουσα ἀγκάλαις, καὶ προσκυνούσα, καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς, Τέκνον ἔφης γλυκύτατον, πῶς σε οὕτω κατέχω, κατέχοντα χειρὶ σου τὴν κτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Υμνολογῆσαι θεῖοι Ἄγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διευτρεπίσθητε. Μάγοι δῶρα ὀδηγούμενοι, προσάξατε ἀστέρι. Ποιμένες τοῦτον σπεύσατε, ἰδεῖν ταῖς μητρικαῖς, ὡσπερ νήπιον κράζοντες, καθημενον ἀγκάλαις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη Παναμώμητε, πῶς σπαργακῶσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανοῦς ἀρρήτῳ νεύματι; πῶς ἀλόγων ἐν φάτῃ ἐπανακλινεῖς, τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, διὰ ἔλεος ἀμετρον, ῥυσαίμενον Δεσπότην; ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ κτίσις, ἀνυμνολογοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτις, Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε δοχεῖον, Ἄχραντε χαρᾶς ἀνεκφράστῃ· ἰδοὺ γὰρ ἔρχη τέξεσθαι ἐν Σπηλαίῳ, ἀπορρήτως τὸν Δέσποτην, θελόντα τὴν κτίσιν ἀπάσαν, καταφθαρεῖσαν τῇ παραβάσει πρῶην, καινίσαι ἀληθῶς· τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχὰι δικαίων πᾶσαι ὀποχθόνοι ἅμα ἀγαλλιᾶσθε· ἢ πάντων ἀπολύτρωσις, ἰδὲ γὰρ ἐπεφάνη, πόλει Βηθλεέμ τικτόμενος· ἀστήρ δὲ τοῦτον, καταμηνύει Μάγοις ζητοῦσιν εὐσεβῶς· ὃν περ καὶ κατιδόντες Σπηλαίῳ, δάμβους ἐπλήσθησαν.

Ως οὐρανόν σε ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, δικαιοσύνης Ἥλιον ἡμῖν, ἐκ λαγόνων παναγίων, μέλλουσαν ἀνίσχειν αὐρίον, φωταγωγοῦντα τῆς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθορᾶς· ὅθεν χρεωσιτικῶς ἐν αἰνέσει, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὐρίον τικτεται, ἐκ

Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὡσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλῆσι Ποιμένες· ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Ἦχος πλ. δ'.

Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμαίων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα, ὁ Ν' καὶ οἱ Κανόνες· οἱ δύο Προεόρτιοι μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ι'. καὶ τῆς Ἀγίας, εἰς δ'. Κανὼν Προεόρτιος οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Καὶ σήμερον δὲ, Σάββατον μέλπω μέγα.

Ἄνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσαρῶν πρώτων ᾠδῶν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι
» διώκτην τύραννον, Φάτῃ κρυπτόμενον,
» κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως
» γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, Γενέθλιον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ Γεννήσει σε θεῖαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ανω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περιγεια, κατανοῶντα Σωτήρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σε· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γὰρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Γίνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχη Θεάνθρωπε.

Ἔτερος Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Απεγράφης Καίσαρος θεσμῶ, θελῶν ἀπογράφασθαι, βίβλῳ ζωῆς Παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον· ξένος εἰς τὰ ἴδια, παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Βηθλεέμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπίδημεῖ, τὴν Ἐδέμ ἐξανοίγων μοι· εὐτρεπίζε Σπηλαίον, τὸν ἀχώρητον, θεωρῆσαι χοροῦμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλαυτῶ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστός, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος· εὐφράνθητι ἔρημος, ἢ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα· ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Εὐγενίης μέγα κῦδος, ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω.
Θεοφάνους.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος καὶ Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορεύουσα, χαρμονικῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασιν, ὡς Παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε.

Υμνωδίας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείαις ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερωθῆς εὐγενειαν· ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν ἁσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἢ θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Πυναικείας φύσεως ὁ σὸς, νῆς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς ἐδυνόμενος, Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας ἢ ἐπώνυμος.

Ελλάμφθεισα φέγγει νοητῷ, πλείστους τῆς ἐλλάμφσεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω θεόσοφε· ἥς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρομένη τῆς ἀμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, Μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς Ἄγνη, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ᾧ σὺν παρρησία, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα,
• ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε
• κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδεικνύς Οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὀράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ Ἄγνης ἐν πόλει Δαυὶδ.

Ηπλώσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν Κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ οὐρανῶ τὸν ἀζέρα δὲ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμῳ τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγῳ, προβλήματα Βαλαάμ νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ Ἰακώβ καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγῃς ἐκ Περσίδος ἀνακτας.

Ἐτερος. Ἐξήνηθησεν ἢ ἔρημος.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνεληθῆναι σπάργανα, ὡσπερ βρέφος ἔρχη φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Εν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τῆ Πατρὸς προέρχεται, ἢ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπήλαιον, ὡς ἕρανὸν κατώκησας, ταῖς μοναῖς μοι εὐτρεπιζόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον Πολυέλεε.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Γερεῖον ὡσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότη, προσήχθῃς διανοία τελειοτάτη, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσεῖσω, βοῶσα Πάνσοφε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ηπάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέλαμψε τῶν ἀθλῶν σου ἢ στερότης· τὴν πράξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθῃς, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἀγνείας, ἐγένεθ περιδέξιος τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανείσαν οἱ θεόφρονες, ἐκβοῶντες· Οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μὲ ἐπ' ἐχθρούς μου·
• εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Προεόρτιον.

Ἦχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγάλλου ἢ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμφας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίστη σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικούς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἐνδοξε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὖρες, ζῶν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σε πάντοτε, Εὐγενία ἰσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὔπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεοπαῖδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν
» **Τ**'Αββακὴμ ἐξεσηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαιμάν σαρκῶμενος, ἦκεις Λυτρωτὰ, τὸν Ἀδάμ
» ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Εγγίζει ἡκεῖ νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὐτρέπιζε τὸ Σπήλαιον, πόλις Βηθλεὲμ· καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Ρωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεῖς τοῖς βροτοῖς, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀδάμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις ἐν τῷ προσλήμματι.

Ο Λόγος σὰρξ ὄφθεις παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιστοὶ κατὶδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Η κτίσις νῦν, τὴν παλαιώσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν Κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργῶντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρῶν σε κάλλος ἐπανάγοντα.

Θαυμαζόντες, τὸν παραδόξον τόκον ἐφίξανται, Μάγοι ὀδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, Ἥλιον ἀνίσχοντα, Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Ιδοὺ ἡκεῖ, ἡ Παρθένος, ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἀμαρτήματα· ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις ἐορτάζουσα.

Κηρύγματα, Προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀναδειξίν, μνηύοντα εἴληφε, σήμερον πέρας σωτήριον· ἦλθε γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκὸς, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ελήλυθας, σαρκωθεῖς ἐκ Παρθένου, ὁ Ὑψίστος, σαυτῷ μνηστευσάμενος, τὰ τῶν Παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν Παρθένων, Νυμφίον γνωριζόμενον.

Πενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δὲ, τὸ μὴ φθειρόμενον ἔνδυμα, Μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Ανέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῆ καρδία σου, τῆς πλάνης διώκῃσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία καλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου, καὶ ὠραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πᾶθη μαράνασα· ὕστερον ἀθλήσει δὲ, περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμψασα. Θεοτοκίον.

Υπερτέρῳ, τῶν Ἀγγέλων ἐγένου Πανύμνητε, τοῦ πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν Ἀγγελον, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγγχίαν, τὸν φιλόανθρωπον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» **Θ**συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδῶν
» ἀνέσπερον ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
» Ἡ Παρθένος ἰδοὺ γαστρὶ ἦξει, καὶ τέξεται
» σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς
» ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστοουργὸς χοῖνός χρηματίσας. Φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· ὁ δὲ Μνήστῳρ τῆς σῆς Μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρὸς, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς σμύρνης τὸ θνητὸν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασιλείον κράτος, διὰ δὲ λιθάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, Βασιλεῖς Ἐθνῶν, ἀπαρχαῖς δωροφοροῦντές σε, τὴν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεὲμ ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Εξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ τοῦ Πατρὸς συναἰδιος Λόγος, σαρκικῶς κατώκησας τὸ Σπήλαιον, ὡς θρόνῳ τῆ φάτνη χρησάμενος· καταπλήττεις δὲ, τῆ φρικτῆ οἰκονομία σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἀγγέλους τε ἐξιστᾶς, Δόξα κραυγαζόντας.

Ἔτερος. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαὸς ὁ ποτε, σκότει καθεζόμενος ἰδέτω τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ ἀστήρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἀναξιν.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, Βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει Σπήλαιον, κατασμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῇ ἀμέτρῳ πτωχεία, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰακώβ, Βαλααμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστὸς, Ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ φωτισμός.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνούμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὄφεις ὁ ψυχόλεθρος Ἀθληφόρε, ἀνὰ ῥίπιδιζει πειρασμούς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύειν πειρώμενος· τοῦτον δὲ Θεόφρον ἀγνή κατεπάτησας.

Οἴλη καλῆ, τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτη, καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἠγλαῖσμένη Ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Στέφος τῇ σῆ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόμως ἀκολουθήσασα, τῷ πεπρωμένῳ, Νυμφίῳ σου Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ζωῆ, ἀνατείλασα κόσμῳ Θεογεννητόρ, τῆς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς αἰδίου μετουσίαν, τῆς πίστει κρίζοντας· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
» **Σ**κηπτοῖς Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεὶς
» γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ
» θάνατον σαρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσει-
» σθαι τριήμερος.

Ανηρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῆ, ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ, τὸ μεσότειχον Χριστέ καὶ νῶτα, ῥομφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι· ζωηφόρου τῆς Ἐδέμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὐθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ, Ἄδης ἐν Ἀδάμ μέχρι σοῦ· ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀ-

ναΐδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου Λυτρωτᾶ, ἐκ φυλῆς Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος, ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατώσαι· ζωῆς γὰρ ὧν χορηγός, ἔλαβεν ὡς Θεός, θεία δυναστεία τὸν διώκοντα.

Ἔτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ξενοτρόπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται· ξενώσωμεν, ἀμαρτιῶν ἑαυτοῦς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πράξεων ψυχαῖς οἰκίζόμενον.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγέννησαι· ἐν σοὶ γεννᾶται, γὰρ ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Πῶς σμικρὸν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον, κόσμῳ μὴ χωρέμενον, Ἀπερινόητε; πῶς ὀραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συνορούμενος ἀναρχος;

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ Κτίστη σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκηνώμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου Πάνσοφε.

Σταθῆράν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, καὶ τῶν Σιαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσία πίστεως, Μοναστῶν καθηγήσω συστήματος.

Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὸν ἄφραστον, πάντες αἱ Προφῆταί σου, Πάναγγε γέννησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορόρητος. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρόαιώνων Θεόν.

Ἐτερον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώθητον σώζουσα, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Βίω καὶ λόγῳ καθαρῷ, καὶ χάριτι Παρθένε, αἰὲ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνελήφοτι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἀγνεΐαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμφη, συνεισηλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαινή, τοῖς ἄθλοισι πεποικιλμένη, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δυσσοπιὸν ἐκ ξίφους.

Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη.

Ε'ξ Εὐγενίας, εὐσεβῆς ὡς τις κλάδος, Προῆλθιν Εὐγενία δόξα τοῦ γένους.
Ῥόμης μὲν αὕτη τῆς παλαιᾶς ἐξέφυ·
Γεννῆτορες δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν,
Ἐκ Βασιλείως εἰς τιμὴν εἰληφότες,
Σὺ Εὐγενία καὶ τεκούση συζύγῳ.
Λαθοῦσα τοίνυν σὺν δυσὶν ὑπηρεταῖς,
Ἐξῆλθε νυκτὸς φυγὰς ἡ Εὐγενία.
Καὶ προσρυῖσα τινὶ τῶν Ἐπισκόπων,
Ἐν ἀνδρικῷ, σχήματι, καὶ λουσαμίνῃ
Δουτρὸν τὸ θεῖον, ἀποκαρῖσα τρίχας,
Καὶ Εὐγενίου λαχοῦσα κλῆσιν, τρέχει.
Πρὸς ἣν μονὴν βαδίσας ὄρθρου σὺν τάχει,
Μετῆλθεν εἰς ἅπασαν ἀρετὴν πόνους,
Ἀγῶσι, μόχθοις, καὶ στάσει τῇ παννύχῳ.
Τοσοῦτον ἐξέλαμψε, φωστῆρ ὡς μέγας,
Ὡς τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς προστασίαν
Παρακαλούντων κατέχειν καὶ διέπειν,
Τοῦ προστατοῦντος ἐκλιπόντος τὰ κάτω,
Λέγοις δυσωπηθεῖσα φλεγμῷ τοῦ πέθου,
Συγκατένευσε, μὴ θείλουσα τῇ βίᾳ.
Οὕτω τὸν Εὐγένιον οὐ φίλος λόγος,
Ἐδειξε πᾶσι λαμπρότατον καὶ μέγαν.
Πρᾶξις δὲ πάντας καὶ μόνη θεωρία,
Ἐλκε ξενικῶς, ὡς σίδηρον μαγνήτης,
Εἰς ἀπέλαυσιν τῶν καλῶν τῆς ἰδέας.
Ἄλλ' ἡ μέλαινα τὴν ψυχὴν Μελανθία,
Σύμμικτος οὖσα τῷ λαῷ, φεῦ τοῦ μύσουσι!
Ὡς εἶδεν Εὐγένιον ὠραῖον φύσει,
Ἐρωτι δεινῷ συσχεθεῖσα τῆς θεᾶς,

Κενὴν πρόφασιν, ἡξίου μακρὰν νόσον,
Ἦν εἶχε κρύφα, καὶ κατὰ μόνας λέγει·
Ἄλλως γὰρ οὐκ ἔνεστι φυγεῖν τὴν νόσον.
Εὐγένιος δὲ, συντριβῆ τῆς καρδίας,
Τοῖς ἀπατηλοῖς τῆς Μελανθίας λόγοις,
Ἐξ ἀπλότητος εἶξας, ὡς Θεῷ φίλον,
Συγκατένευσε, ἀγνοήσας τὸν δαῖτον.
Ὡς δ' οὖν ὁ οἶστρος τῆς Μελανθίας πλείον,
Ἀνῆψε πυρρὰς ὡς ἔρωτα καρδίας,
Καὶ τυφλὸς ὡς περ, ἀποβαλεῖσα κόρας,
Τὴν προσβαλὴν ἐπραξε καύσιν τοῦ πάθους.
Καὶ μὴ τυχοῦσα τῶν σκοπῶν, ἀπερρίφη.
Τοιαύδε συνίγραψε τῇ Εὐγενίᾳ,
Ὡς τῆς μονῆς τῆς δεῖνα θεῖος προστατῆς,
Γυναϊκᾶς ἀγνᾶς ἀπατῶν δόλου λόγοις,
Κάμοι προσῆλθε, κέρνος ὦν τολμητίας.
Ὁ γοῦν Ἐπαρχος, καὶ πατὴρ ὦν τῆς Κόρης,
Εὐθὺς ἀκούσας, καὶ χόλου πλησθεὶς ἔλος,
Πρὸς τὴν μονὴν ἐκπέμφας ἐν πολλῷ τάχει,
Τὸν Εὐγένιον, ὡς τῆς μονῆς προστατῆν,
Καὶ τοὺς Μοναχοὺς, ὡς κριτοὺς καὶ δεσμίους,
Καὶ ψευδαλάτρας, ἢ πλείον κακεργάτας,
Ἐπαρχικῷ βήματι παρισταμένους,
Λόγους ὑποσχέιν ἀποφαίνεται κρίσει.
Ὡς οὖν παρίστη τὰ μέρη πρὸς τὴν δίκην,
Ἦρξατο αὖθις τοῦ λέγειν Μελανθία,
Ἐθρεῖς καταχίουςα θεῖου προστατοῦ,
Ἐπιγελῶσα, λοιδοροῦσα στωμύλως.
Καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐν θρασυτητι λόγων
Ἐπιβοῶσα, δεικνύουσα τοῖς φίλοις,
Δακτυλοδείκτως τοῦ μύσους ὡς ἐργάτην,
Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, οὓς φθορεῖς τολμᾷ λέγειν,
Τρανῶς ἀναβοῶσα, καὶ λέγουσά πως·
Ἄπαντες ἀκούσατε, τάληθῆ λέγω·
Τῆς ἀνοχῆς σου, Δίσποτα Παντοκράτορ!
Χιτῶνα ρήξας Εὐγένιος αὐτίκα,
Δείκνυσιν εὐθὺς, θαῦμα φρικτὸν καὶ ξίνον!
Καὶ τοῖς παροῦσι προσλαλεῖ παρόρησά·
Ἐδει μὲν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν, καὶ φέρειν
Ἐθρεῖς, γέλωτας, καὶ κακώσις σωμάτων.
Ἄλλ' ἵνα μὴ τὸ σχῆμα τυγχάνῃ γέλως,
Ἐγὼ γυνὴ τὴν φύσιν, εἰμὶ θυγάτηρ
Πατρὸς δικαστοῦ, καὶ κριτοῦ μου φιλάτου.
Μήτηρ δὲ τούτου σύζυγος τίξασά με.
Αὐτοὶ δ' ἀδελφοί· καὶ γὰρ σὺ δούλους λέγω·
Ταῦτα λεγούσης τῆς καλῆς Εὐγενίας,
Ἄπαντες ἐξίστησαν· ὦ πρᾶγμα ξίνον!
Μελανθίαν δ' ἄνωθεν ἡ θεῖα δίκη
Ὅπως μετῆλθε, πᾶς ἀκούσας θαυμάσει.
Ὁ γοῦν Πατὴρ αὐτίκα τὴν δόξαν ἄμα,
Καὶ πλοῦτον αὐτὸν, καὶ βίου φαντασίαν,
Γέννησιν ἀφείς, ἀναγεννάται ξίνην.
Ποιμὴν δὲ πιστὸς γίνεται τῶν ἐν Πόλει,
Καὶ μαρτυρικῶς διαβάς ζωῆς τέλος,
Ταῖς τῶν ἀπίστων κατατρωθεὶς αἰκίσι,
Χαίρων ἀπέπτη πρὸς μόνας οὐρανίους.
Μήτηρ δὲ τάχει, σὺν θυγατρὶ φιλάτῃ,
Χώραν ξίνην λιποῦσα, καὶ τὴν πατρίδα
Πεθοῦσα, κατώκησεν ἐν ταύτῃ πάλιν.
Καὶ δόγματος τεθέντος εἰδώλοισι θύειν,
Τοὺς Χριστιανοὺς, ἢ θανεῖν κακηγκάκως,
Ἀσμφασα πᾶσι φανερῶς Εὐγενία,
Χριστοῦ πόθῳ δὲ τῷ βαρεῖ πάνυ λίθῳ,
Καὶ προσδεθεῖσα καὶ ριφείσα εἰς ὕδωρ,
Καὶ παραδέξως μὴ βλαθεῖσα τῷ ξίφει,

Τὴν κάραν ἐκμηθεῖσα τῶν ἀθλῶν τέλος,
Χαίρουσ' ἀπίπτη πρὸ ποσειδῶν Νυμφίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ
συμμαρτυρήσασα τῇ Ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει, τε-
λειοῦται.

Στίχ. Τίς ἂν παραδράμῃ σε τμηθεῖσαν ξίφει,
Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος,
ὁ πατὴρ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειῖται.

Στίχ. Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,
Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ σῶμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρωτᾶς καὶ Ὑά-
κινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἁγίας
Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ, ξίφει,
Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Νικολάου Μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν,
καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Ὅστος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νικηφόρου, στρατιώτης
τὴν τύχην. Τοῦ οὖν Βασιλέως ἐκστρατεύσαντος, κα-
τὰ Βουλγάρων, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς σὺν τῷ στρατοπέδῳ.
Καὶ διερχόμενος, πρὸς ἐσπέραν κατέλυσε ἐν πανδοχείῳ·
καὶ συνδειπνήσας τῷ πανδοχεί, καὶ προσευξάμενος, ἀνε-
κλίθη πρὸς ὕπνον. Καὶ περὶ δευτέραν ἢ τρίτην φυλακὴν
τῆς νυκτὸς, ἡ τοῦ ὑποδεξαμένου αὐτὸν θυγάτηρ, σατα-
νικῶ ἔρωτι τρωθεῖσα, ἐνυξὲ τὸν δίκαιον, πρὸς αἰσχρὰν μί-
ξιν ἐφελκομένη. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτὴν φησι· Παῦσαι,
γύναι, τοῦ σατανικοῦ καὶ ἀθίσμου ἔρωτος, καὶ μὴ θελή-
σης χράναι τὴν παρθενίαν σου, καμὶ τὸν ταλαίπωρον εἰς
ἄδου πέταυρον ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ πρὸς μικρὸν ἀνεχώρησε,
καὶ μετ' ὀλίγον ἐλθοῦσα, πάλιν ὄχλει τὸν δίκαιον. Ὁ δὲ
Ἅγιος ἀπεπέμψατο αὐτὴν τὸ δεύτερον, ἐπιπλήξας σφοδρῶς.
Ἡ δὲ πάλιν ἀναχώρησασα, ἐκβακχυομένη τῷ ἔρωτι, ὑ-
πέστρεψε πρὸς αὐτόν.

Τότε ὁ Ἅγιος λέγει πρὸς αὐτὴν· Ταλαίπωρε, καὶ πά-
σης αἰσχύνης καὶ ἀναιδείας πεπληρωμένη, οὐχ ὄρας, ὅτι
οἱ δαίμονές σε ταρασσουσιν, ἵνα καὶ τὴν παρθενίαν σου
διαφθείρωσι, καὶ γίλωσ καὶ ἔμειδος πᾶσι, καὶ τῇ συγγε-
νείᾳ σου ἀποκαταστήσωσι σε, καὶ τὴν ψυχὴν σου εἰς κό-
λασιν ἐμβάλωσιν; οὐ βλέπεις, ὅτι κατὰ τὸν ὀλίγον πρὸς
Ἐθνη βάρβαρα, καὶ πολέμων ἐκχύσεις παρεύομαι, τοῦ Θεοῦ
ἐνδυναμοῦντός με; πῶς οὖν μίανῶ τὴν σάρκα, πρὸς πό-
λεμον ἀπερχόμενος; Ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα προσειπὼν
αὐτῇ ἀπεπέμψατο· καὶ ἀναστὰς καὶ προσευξάμενος, εἶχε-
το τῆς ὁδοῦ.

Καὶ τῇ ἐπελθούσῃ νυκτὶ ὑπνοῦντος αὐτοῦ, ὄρᾳ ἑαυτὸν
εἰς εὐοπτον τόπον ἰστάμενον, καὶ πλησίον αὐτοῦ δυνάστην
τινὰ καθιζόμενον, καὶ τὸν δεξιὸν πόδα τῷ ἀριστερῷ πο-
δὶ ἐπικείμενον ἔχοντα, καὶ φησι πρὸς αὐτόν· Βλέπεις ἐ-
κατέρου μέρους τὰ στρατεύματα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ναὶ
Κύριε, ὄρω ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι συγκόπτουσι τοὺς Βουλγά-
ρους. Καὶ λέγει ὁ φαινόμενος πρὸς τὸν δίκαιον· Βλέψον
πρὸς ἡμᾶς. Καὶ προσβλεψάμενος, εἶδεν αὐτόν, τὸν δεξιὸν
πόδα τῇ γῆ προσερείσαντα, καὶ τὸν ἀριστερὸν ἐπάνω τοῦ
δεξιῦ ἀπιθέμενον. Οὗ γενομένου, περιβλεψάμενος πάλιν ὁ
δίκαιος πρὸς τὸ στρατόπεδον, βλέπει τοὺς ὑπεναυτίους ἀ-
φειδῶς συγκόπτοντας τῶς Ῥωμαίους.

Καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμά-
των, λέγει ὁ καθήμενος τῷ στρατιώτῃ· Κατανόησον ἀ-
κριβῶς τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, καὶ λέγει μοι τί
τὸ ὀρώμενον; Ὁ δὲ, περιβλεψάμενος, εἶδε πᾶσαν τὴν φαι-
νομένην αὐτῷ γῆν, νεκρῶν σωμάτων πεπληρωμένην, καὶ
μέσον πάντων, μίας κοίτης λιβαδιαίαν χλόην. Καὶ λέγει
αὐτῷ· Κύριε, πᾶσα ἡ γῆ τῶν ἀφειδῶς κατακοπέντων Ῥω-
μαίων πεπληρωμένη ἐστίν, ἕκτος μίας κοίτης.

Τότε ὁ φαινόμενος φοβερὸς, εἶπε τῷ Στρατιώτῃ· Καὶ
τί λογίζῃ εἶναι αὐτό; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἰδιώτης εἰμὶ,
Κύριε, καὶ οὐ γινώσκω. Καὶ πάλιν πρὸς αὐτόν ὁ φοβε-
ρὸς· Αὕτη ἡ γομνὴ λιβάς, ἣν ὄρας, μίας κοίτης ἔχου-
σα μήκος, σῆμα ἐστίν, καὶ ἐν αὐτῇ ὄφειλες συγκοπῆναι με-
τὰ τῶν συστρατιωτῶν σου, καὶ τεθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ ἀ-
ναπληρῶσαι τὸ λείπον· ἐπεὶ δὲ τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ, τὸν
τρίπλοκον ὄφιν, τρισσῶς προσπαλαίσαντα, καὶ ἀποκτεῖναι
θελόντα, εὐφυσῶς ἀπὸ σου ἀπετίναξας, ἰδοὺ σὺ αὐτὸς ἑαυ-
τὸν ἐκ τῆς συγκοπῆς ταύτης ἠλυθέρωσας, καὶ τῆς στι-
βάδος τὴν στρωμνὴν ἄμοιρον πεποίηκας, καὶ τὴν ψυχὴν
σὺν τῷ σώματι σείσωκας. Λοιπὸν οὔτε φυσικὸς θάνατός
σου κυριεύσει, εἰάν γνησίως μοι δουλώσης.

Ταῦτα ἰωρακῶς, ἰκθαμβος καὶ σύντρομος γενόμενος,
διῦπνισθεὶς καὶ ἀναστὰς, προσῆυχετο. Καὶ ὑποστρίψας
μίας ἡμέρας ὁδοῦ διάστρμαι, ἀνῆλθε εἰς ὄρος· καὶ προσ-
ευχόμενος εἶδετο τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ στρατοπέδου. Καὶ
εἰσελθόντος τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς κλεισούρας τῆς Βουλγα-
ρίας, ἀνῆλθον οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ ὄρος, ὀλίγους ἰάσαντες
εἰς παραφολακὴν, πεντεκαίδεκα χιλιάδας μικρὸν τι πλεῖον
ἢ ἑλασσον· οὐς καὶ κατασφάζαντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἱματαιώ-
θησαν· ἀσυστρόφως γὰρ τῇ χώρᾳ προσρύντες, μικροῦ
πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων παράταξις φόνου ἂν ἐγένετο πα-
ρανάλωμα, σὺν τῷ Βασιλεῖ Νικηφόρῳ. Τότε ὁ δίκαιος,
τῆς ὀπτασίας ἀναμνησθεὶς, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας,
ὑπέστρεψεν ἐκκεῖθεν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος· καὶ ἀπελθὼν
ἐν Μοναστηρίῳ, ἔλαβε τὸ Ἅγιον Σχῆμα· καὶ τῷ Θεῷ γνη-
σίως δουλεύσας ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς, γέγονε διακριτικώτα-
τος καὶ μέγας πατήρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαιῖκός,
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πᾶν Ἀχαιῖκός ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,
Ὅλη χαρὰ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ἀντίοχος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
Καὶ βίος ἅπας, ἦν παρῆλθεν ἠδέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
» Ἄνος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
» φάτην πενιχρᾶ, βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς
» σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρω-
» τὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τέτρωται πλάνος, ἐχθρὸς Θεὸς βρέφος κεί-
μενον, ἐπὶ φάτης, βλέπων πενιχρᾶς, καὶ
στένει χειρὶ θείᾳ καθαιρέμενος, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐ-
λογητὸς εἶ.

Ο λβιος φάτη! ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γάρ, ὡς περ βρέφος, τὸν Δημιουργόν, ὡς χειρουβικός Θρόνος ἀναδείκνυται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ν ὄμω βροτείω, τὴν ἐν σπαργάνοις καταθέσιν, καταδέχη, βρέφος πεφηνώς· δι' ὧν τοὺς δεσμούς, λύεις τῶν πταισμάτων μου, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βωῶσι· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μ ἰα ὑπῆρχεν, ἢ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, καὶ ἐν τόκῳ, τῷ μετὰ σαρκός, Θεότης Χριστέ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ρ ἀνάτωσαν ἄνωθεν ὕδωρ νεφέλαι, ὁ νέφη τιθέμενος, αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίβασιν· Νεφέλη ἀχούμενος, Παρθένω ἔρχεται, λάμψαι φῶς ἀνέσπερον, τοῖς πρὶν ἐσκοτισμένοις, καὶ κινδυνεύουσι.

Σ τρατὸς εὐτρεπίσθητι θείων Ἀγγέλων, ὑμνήσαι τὴν ἄφατον, Κυρίου συγκατάβασιν· Μάγοι ἐπιφθάσατε· Ποιμένες σπεύσατε· ἦλθεν ὃ ἀπέκειτο, Χριστὸς ἢ προσδοκία, Ἐθνῶν καὶ λύτρωσις.

Τ ἰ τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ ξένον θαῦμα; πῶς φέρω σε φέροντα, τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, ἀπόρρητον γέννημα, Υἱέ μου Ἄναρχε; ἔλεγεν ἢ Πάναγνος, Χριστὸν ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς, φρικτῶς κατέχουσα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Α νέπτυξας ἅπασιν τῶν θεοπνεύστων, Γραφῶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ θῆλυ ἀρρένωσασα, καὶ πάντας κατέπληξας, τῷ παραδόξῳ σεμνή οὐς περ καὶ προσήγαγες, λαμπρῶς πεπιστευκότηας, Χριστῷ Πανόλβιε.

Σ οφῶς ἐστηλίτευσας, τὴν τῶν Εἰδώλων, μαρτυρίαν Πανεύφημε, ταῖς θείαις σου διδάγμασι Παρθένων ἀμέτρητον, μνηστευσαμένη πληθύν, πάντων βασιλεύοντι Χριστῷ, λαμπρυνομένην Μαρτύρων αἵμασιν.

Ι δούσα τὸν βίον σου, τὸν θεοφόρον, Βασίλλα ἢ ἔνδοξος, σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο· Χριστῷ γὰρ μνησεύεται, καταλιποῦσα σαρκός, πᾶσαν τὴν εὐπάθειαν· καὶ νῦν τῆς τῶν Μαρτύρων χαρᾶς ἠξίωται.

Θεοτοκίον.

Ν ομὴν ἐθεράπευσας, τὴν τοῦ θανάτου, ἀσπάρως κυήσασα, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστα-

τον, Παρθένε πανάμωμε, Θεογεννήτορ ἀγνή· ὄθεν σε γηθόμενοι, πηγὴν ἀθανασίας κατονομάζομεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

Ε ἴστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων δρακί, καὶ φάτην σμικρᾶ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογοεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λ ἔλυται δέσμιος Ἀδάμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι δέδοται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτῆρ ἐμπλεκέντος σου, καὶ ἐν Σπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ φάτην τῶν ἀλόγων τεθέντος· διό σοι γεγηθότες, προεόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σῇ γεννήσει, προσφέρομεν ἐν πίστει.

Π ἔπαυται πλάνη Περσική· Ἄστεροσκοποὶ γὰρ, Βασιλεῖς ἀνατολῶν, τεχθέντι δῶρα προσκομίζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, χρυσόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιβάνῳ, ὃν Παῖδες εὐλογοεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότης, καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὡς βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ φεύγει Θεός, θείων Ἡρώδην· ὃν Παῖδες εὐλογοεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Καίμινος ποτέ.

Υ ψος ἀληθῶς, ἀρρήτου μυστηρίου, τοὺς οὐρανοὺς γνώσει καλύψαντος, ἢ ἀμειπτος Δέσποινα, κατεπλήττετο, καὶ ἔλεγεν· Ὁ θρόνος ὁ οὐράνιος, φλέγεται σὲ κατέχων· καὶ πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Φ ἔρεις Πατρικὴν, ὁμοίωσιν Υἱέ μου, καὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ ὁμοίωμα, πτωχεύσας ἀνέλαβες; πῶς ἐν φάτην ἀνακλίνω σε, ἀλόγως τὸν ῥυόμενον, ἅπαντας ἀλογίας; ὕμνολογῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Χ αἶρε πᾶσα γῆ· ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν Βηθλεέμ ἀποτικτόμενος· θάλασσα εὐφράνθητι· Προφητῶν ὄμιλε σκίρτησον, τὴν ἔκβασιν θεώμενος, σήμερον τῶν σῶν λόγων· πάντες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ε ἔδοκιμάσθης· ἐναντίας γὰρ φύσει, στερρῶς διήλθες, Χριστὸν, ὕμνεσσα καὶ πίσει κραυγάζουσα· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενοπρεπῶς ἐπιφανείς, ὁ Χρισὸς σοι ἐν φρε-
Ξρᾷ κατεχομένη, διατρέφει πλουσίως, καὶ
 τῇ Γεννήσει αὐτῆ, συνάπτει τοῖς ἄνω στρατεύ-
 μασιν, αὐτὸν εἰς αἰῶνας, δοξάζουσιν Ὅσια.

Οσὸς Νυμφίος εὐπρεπῶς, ἐν στεφάνοις σε
 διπλοῖς καθωραΐζει, Εὐγενία θεόφρον, καὶ
 σοὶ νυμφῶνα λαμπρὸν, ἐνδίκως ὁ δίκαιος δίδω-
 σιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεοῦ φωτοειδῆς, ἐπιλάμπουσα σέ νῦν
 καταγλαΐζει, ἐν μοναῖς οὐρανίοις· ἧς ἐμ-
 πλησθῆναι ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἀπαύστως
 δυσώπησον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν μνή-
 μιν Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπισάμεθα πηγὴν σε Θεο-
 τόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανά-
 του Πατρός, τὸν πάντας θανάτῃ λυτρούμενον,
 τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

► **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
 ► τοῖς Παισὶ συγκαταβαίντα, καὶ τὴν
 ► φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
 ► τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
 ► πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Μ**ὴ ἐκθαμβῆ νῦν ὦ Μῆτερ, καθωρῶσα ὡς
 ► βρέφος, ὃν ἐκ γασρός πρὸ Ἑωσφόρου,
 ► τέτοκε Πατὴρ· ἀναστῆσαι γὰρ καὶ συνδοξά-
 ►σαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, ἐλήλυθα
 ► σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σέ μεγαλύ-
 ► νουσαν.

Επὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὠδῖνας φυγοῦ-
 σα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, Ἄναρχε Υἱέ·
 σέ δὲ νῦν ὀρώσα, Ἡρώδην φεύγοντα, τῇ ρομ-
 φαίᾳ τῆς λύπης, σπαραττομαι ψυχὴν· ἀλλὰ ζῆ-
 δι καὶ σῶζε, τοὺς σέ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, ἀλλ' Αἰγύπτου ὦ
 Μῆτερ, τὰ χειροποίητα κατέβαλον σεισμῶ·
 τὴν ψυχὴν δέ μου μάτην ἐπιζητούντων ἐχθρῶν,
 πεμπομένων εἰς Ἄδην, ὡς μόνος κραταῖος, ἐ-
 πανήξω, καὶ σώσω, τοὺς σέ γεραίροντας.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις· κτίζεται γὰρ ὁ Κτί-
 στης, καὶ ὁ προὖν νῦν πρόσφατος, γνω-
 ρίζεται Θεός· μετὰ δώρων Μάγοι προσυπαν-
 τήτωσαν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, κροτεῖτωσαν
 πιστῶς, καὶ βροτοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, συνευφραι-
 νέσθωσαν.

Ἔτερος. Ἄναρχου Γεννήτορος.

Ψαλάτωσαν χαίρουσαι, αἱ βασιλεῖαι παῶ-
 σης γῆς· πατριαὶ τῶν Ἑθνῶν τε ἀγαλ-

λιάσθωσαν· ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ κοιλάδες, οἱ
 ποταμοὶ, θάλασσα καὶ ὄλη, ἡ κτίσις τὸν Κύ-
 ριον, νῦν τικτόμενον μεγαλύνε.

Οράθης ὡς θεῆμις ἦν, Προφήταις σε θεάσα-
 σθαι· ἐν ἐσχάτοις καιροῖς δὲ, βροτὸς γε-
 νόμενος, πᾶσιν ἐπεφάνης ἀνθρώποις, ἐν Βηθλε-
 ἐμ πόλει Ἰουδαίας, ἀστέρως δεικνύντός σε, ἀ-
 στρολόγοις Ἀνερμήνευτε.

Ιδοὺ εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ Παν-
 ἅγιος Λόγος, Ἄγιῳ Σώματι, ξένῳ τοκετῷ,
 ξενωθέντα προσοικειῶν, ἑαυτῷ τὸν κόσμον· αὐ-
 τὸν ἀνυμνήσωμεν, δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Ο τέκνον γλυκύτατον, πῶς τρέφω σε τὸν
 τρέφοντα; πῶς κρατῶ σε κρατοῦντα τὰ
 πάντα νεύματι; πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργα-
 νῆντα, πᾶσαν τὴν γῆν, ὀμίχλη; ἐβόα, ἡ Πάν-
 αγνος Δέσποινα· ἦν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Μονὰς κατοικήσασα, τὰς οὐρανίους ἔνδοξε,
 νῦν τρυφῆς Παραδείσου, κατηξιώθης σα-
 φῶς, μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς, παναλη-
 θῆς, καὶ μετὰ Μαρτύρων, Παρθένος πανάμω-
 μος, Εὐγενία παμμακάριστε.

Εφέσεως ἔτυχες, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν,
 ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, παρισταμένη φαι-
 δρῶς, καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτίσι, τῆς ἀρχι-
 κῆς, Τριάδος θεόφρον, σαφῶς διαλάμπουσα,
 Εὐγενία παμμακάριστε.

Λαμπαδᾶ κατέχουσα, τῆς παρθενίας ἔνδο-
 ξε, τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ, κατακεκό-
 σμησαι· καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύση, τοὺς
 εὐσεβῶς, πόθῳ σε τιμῶντας, σωθῆναι πρεσβεί-
 αῖς σου, Εὐγενία παναοίδιμε.

Πρὸς θεῖαν ἐξῆλθες νῦν, ἀναψυχὴν πανάρι-
 στε, αἰκισμῶν διελθοῦσα, τὸ πῦρ τὸ ἄ-
 στεκτον, καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν πει-
 ρασμῶν, Μάρτυς Εὐγενία. Χριστὸν οὖν δυσώ-
 πησον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ος πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
 νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ἡμῖν ἐκτέ-
 τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσε-
 βῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σέ τὴν Πανάμωμον,
 Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

► **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
 ► ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
 ► φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖς
 ► τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
 ► τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ο φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανούται ὡς βρέφος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεέμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρπούς ἀρίστων πράξεων, κρμιούντες ὡς δῶρα.

Τῆς Ἀγίας, ὁμοιον.

Ο ὑδὲν εἰδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενές τοῦ θήλεος, ἀοράτω σου σθένει, Χριστέ ῥωννύμενον· ὅθεν, Εὐγενία ὁ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήθησεν· ἥς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἀγίας.

Ἐτερον Προεόρτιον, ὁμοιον.

Υ μνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεέμ ἐν τῇ πόλει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ Ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι· Ποιμένες δέ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ· Δόξα σοι ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ' Ἀγγελικαί.

Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεός, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· Εὐλογημένος εἶ Σωτῆρ, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Δ εῦρο Ἰσραὴλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος· ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον· οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἐορτάς σου· βοᾶν οὐ· κείνη γὰρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Η λιε Υἱέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ὃ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἢ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Α σμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες· λόγους μαγικούς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι· σταλαξάτε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν· δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς

Θεοτόκου· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Δ εῦρο Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου· ἴθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ· σεπτοτάτῃ ἢ φάτνῃ· θεωφόρα τὰ σπάργανα· εἴθθα ἡ ζωὴ ἐνεληθεῖσα, σειρὰς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτούς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ο μακαριστῆ, τῆς Θεόπαιδος κοιλία, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων εἰδείχθη· ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βασταζούσα. Ὡς μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὗς περ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀπάσαν, Χριστὸς, ὁ μήτρα σὰρξ παγεῖς, ἀνάνδρου Νεανίδος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ο ἶκος τῆ Παντουργοῦ εἰδείχθης ὡς Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμαῖν ἦξει.

Ν έον ἐν Βηθλεέμ παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται· ὡς τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου.

Τ ᾶξεις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐν ὑψίσοις, Θεῷ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Υ πόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἤκει. Ἀγγελοὶ θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Πανουργέτην.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ε ἂν τύχη ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ἢ τῶν Ὁρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Ω Ρ Α Π Ρ Ω Τ Η .

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆ Τρισ-
αγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, γ. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς
ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς
κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς
μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεὸς μου. "Οτι πρὸς
σέ προσευξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτῃ εἰσακήση, τῆς
φωνῆς μου. Τὸ πρῶτῃ παραστήσομαί σοι, καὶ
ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς δέλων ἀνομίαν σὺ
εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ δια-
μενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος. "Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσε-
ται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους
σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυ-
νήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε,
ὠδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν
μου. "Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλή-
θεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιά. Τάφος ἀνεωγ-
μένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἔδολιούσαν· κρῖνον αὐτοῦς, ὁ Θεός. Ἀποπεσά-
τωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς,
ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήη-
σαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα
ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.
Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες
τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλόγησες δίκαιον. Κύ-
ριε, ὡς ὄπλῳ εὐδακίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ΄.

Εξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν·
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ
γλώσσά μου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
Ὠραῖος κάλλει παρά τοὺς μύαυς τῶν ἀνθρώ-
πων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦ-
το εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζω-
σαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυ-
νατέ. Τῇ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου,
καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλευε· ἕνε-
κεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης·
καὶ ὠδήγησέ σε δαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ
βέλη σου ἠκουημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω
σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βα-

σιλέως. Ὁ Σρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς
βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐ-
μίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός,
ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρά τοὺς με-
τόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀ-
πὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων·
ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ
τιμῇ σου. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου,
ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποι-
κιμένη. "Ἀκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλι-
νον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύ-
ριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγά-
τηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτα-
νεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα
τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσ-
σωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω
αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.
Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πα-
τέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστή-
σεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσου-
ταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Ψαλμὸς μέ.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοη-
θός ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς·
σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν
καρδίαις θαλασσῶν. Ἠχησαν καὶ ἐταράχθη-
σαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν
τῇ κραταιότητι αὐτῆ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρη-
ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε
τὸ σκηνώμα αὐτῆ ὁ Ὑψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ
αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ
Θεός τὸ προσπρῶτῃ πρῶτῃ. Ἐταράχθησαν ἔθνη,
ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψι-
στος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων
μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.
Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο
τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέ-
χρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ
συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν
πυρὶ. Σχολάσατε, καὶ γινῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ
Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσα-

μαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἶτα, Δόξα· καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέση δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι εἰδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τσε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκαλίαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βηθλεὲμ ἐτοιμαζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ Σπήλαιον δεχέσθω· καὶ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ κατ' ἡμᾶς, καὶ θείσας τὸ πρόσκλημμα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾶ, κρίζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς, ἀνευ στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἦξει. Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπιπέγεται, μυστικῶς ἢ φάσκουσα. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἠγεμόσι, προεутρεπιζούσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγαύμενος τῶν Ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς ὁ Θεὸς ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νεὸν Ἰσραὴλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὰδε λέγει Ἰωσήφ, πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς, αἰσχύνην· ἀντ' εὐφροσύ-

νης, τὴν λύπην· ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἀμεμπτον Κυρίου, σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὀρώμενον; Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας.

Ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι Ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητεία Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ, Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθα, μὴ ὀλιγοστός εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰουδα, ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχυῖ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυθῆσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως παλαιὸς ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὁς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τῆς θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἢ ῥάβδος

Κεφ. ε. 2.

Κεφ. α. 1.

τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρά τοὺς μετόχους σου. Καὶ, Σὺ κατ' ἀρχαίς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης·

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω με πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία,

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκτιμένη ἀκντισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσας ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶτα τῆς ἐφεξῆς τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξς'.

Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσας ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φεβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμὸς πς'.

Ὁ Ἰσραηλῆται αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥααβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γνώσκουσί με· Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθίοπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διηγήσεται, ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμὸς ν'.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιοκωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαί σε. Ἴδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυ-

νεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσασαι. Ἀκου-
τιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιά-
σονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πά-
σας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν κα-
δαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐ-
θές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορ-
ρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦ-
μά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀ-
πόδασ μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐ-
πιστρέψασιν. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνε-
σίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
όλοκαυτώματα ἕκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ,
πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμέ-
νην καὶ τεταπεινωμένην. ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώ-
σει. Ἀγαθὸν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ ἀικοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν
καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ
Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ, Ἰω-
σήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεέμ
ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφο-
ρίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ
τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερ-
πνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐ-
δείκνυτο. Χριστὸν γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦ-
σαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀ-
ποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος
πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτιν πενι-
χρᾶ, Υἱὸς μονογενῆς, κείμενος ὁράται βροτός·
καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος·
καὶ Μάγους ἀσπὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύ-

νησιν· καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριαὶς Ἁγία, σω-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς, ἄνευ Στίχου.

Εἶτα, Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι
τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ
κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι κηδό-
κησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστρασι·
καὶ φάτιν τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακί
συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ
οἰκονομία ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχμία. Χρι-
στὲ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Δόξα, Ἦχος γ'.

Ιωσήφ, εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων ἦν
παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βη-
θλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς Προφῆτας ἐρευνησας,
καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι
Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς
προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσιν, σὺν
δαίροις τιμίσι λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι
ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.
Στίχ. Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐ-
τοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος
πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστή-
μης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ,
καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ
δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσ-
ταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων
εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν,
εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθα-
νοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπὶ λαβοῦ
αὐτῆς· διώδυσσον πρὸς τὴν λάμπιν κατέναντι
τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶ ἑτέρῳ τὴν δόξαν
σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνηι ἀλλοτρίῳ.
Μακάριοι ἐσμέν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ
Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστίν.

(*) Ἡ περικοπὴ αὕτη οὐκ ἴσται ἐκ τῆς κατ' αὐτὸ Προφη-
τείας τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρως ἐπιγραφομένου Βι-
βλίου τοῦ Βαρούχ, ἐκ πέντε Κεφαλαίων συνισταμένου. Ἐπειδὴ
δὲ ὁ Βαρούχ οὗτος ὑπῆρχε τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου Γραμμα-
τεῦς, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ταῦτα προφητικὴ αὕτη περικοπὴ ἐ-
πιγράφεται, τῷ ἐκείνου ὀνόματι.

Κεφ. γ'. 35.

Κεφ. δ'. 23.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
γ'. 23.

Αδελφοί· πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡς τε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοί, Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τῆ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σωζειν.

Τὸ, Τρισαίγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ αἰκαυμένη αἰκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η,

Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Ἑκτὴν Ὁραν, λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς σαΐ.

Ο Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασι-

λέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συγκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ σταζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλήθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται σήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτας τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τῆ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαρίσονται αὐτόν. Εὐλογητός Κύριος, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· Καὶ πληρωθήσεται, τῆς δόξης αὐτῆ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλαΐ.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· Εἰ εἰσλεύσομαι εἰς σκηνῶμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφαροῖς μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, Ἔως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνῶμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου, ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευ-

σόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῆ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτῆ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυῖδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· Ἐκ καρπῆ τῆς κοιτίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκη μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτῆς, καὶ αἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὡς δε κατοικήσω, ὅτι ἠρετίσαμην αὐτήν. Τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἠτάμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ ἁγίασμα μου.

Ψαλμὸς ψ.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτω μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτῆ ἐπισκιάσει σε, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτῆ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πησεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔβη καταφυγήν σε. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῆ ἐντελεῖται περὶ σῆ, τῆ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρῆσί σε, μήποτε προσκίψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν,

ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμί ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφορῆσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῆ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεικὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντιμύρον, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλιῶν τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριαδί, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδάμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Δίς, ἄνευ Στίχου.

Εἶτα, Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἦξει. Ἦχος δ'.

Ακουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδου πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾶ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγγνον ὁρᾶται πλάσματος. Ὡς βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερῦνητα τὰ κρίματα αὐτῆ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα· Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον· καὶ εὐσεβῶς προσκυνῶντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεὲμ, ἐγκυμονῆσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννησαι τὸν Κύριον· χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων

έβόα, Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἢ ἀπειροζυγος Δάμαλις; Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθύς, Προκειμένου τῆς Προφητείας, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ γαστροῦ πρὸς Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.
Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ζ. 7. Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελεσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρία, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με·

Διακ. Κεφ. η. 4. Δάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκυλῶν. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμεισον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήφεται δύναμιν Δαμασκου, καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἐναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνωτε Ἔθνη καὶ ἠττάσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες ἠττάσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α. 10. Κατ' ἀρχαίς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ

ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τὸτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρῦωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρόαιώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχή.

Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγγνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόνηρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν ταῖς εὐχαριστηρίαις ταύτας, καὶ ἰκετηρίου ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινῆ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθηλώσον ἐκ τοῦ φόβου σου ταῖς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ

ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρα' σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδῖον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'.
Καὶ οἱ Ψαλμοί.
Ψαλμὸς ρδ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸς Ἐωσφόρος ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος, καὶ ἔμεταμεληθήσεται, σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμαρρῶν ἐν ὄδῳ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλμὸς ρι'.

Ε'ξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βελῆ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβημένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ θῆναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνων· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμένα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτῆ. Ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σύνεσις δέ,

ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πέ'.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ ἄσος, καὶ ἐπακουσόν με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκραξομαι ὄλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκυσάς μου. Οὐκ ἔστι ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ ἔκ' ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσον οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνηθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, γ' κτλ.

Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α'πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαρίας, κυφορθῆσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν ἕδεις τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι εἰδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. Καὶ νῦν.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός,

μη παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἔϊτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρύς.

Εξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν Μαίγων τὴν εὐσέβειαν· καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἠλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστελλόντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

Δίς, τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου.

Ἔϊτα, Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει. Ἦχος β'.

Οτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιπρώσκειτο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον στυγνάζεις καὶ ταραττεσαι, ἀγνοῶν ὅπως τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυσῆριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παραδόξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σὰρκα προσελάβετο· ὃν περ τικτόμενον, ὄψει ὡς νυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· ὃν Ἄγγελοι ὑμνεῖσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε, εἰκακήκοα τὴν ἀκοήν σε.

Πάλιν τὸ αὐτό. Ἔϊτα·

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἰστέον.

Ὅτι τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον, Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ἀναγινώσκειται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν (ἐκ τρίτου):

Ράκει καθάπερ βροτὸς σπαργανεῖται, ὁ τῆ οὐσία ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς ἕβανους πάλαι κατ' ἀρχαίς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάιννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μαίγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τέτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνεῖσθε τὴν Γένναν Χριστέ (ἐκ γ')

Δείξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σε Θεοφάνεια.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτῆ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆ, Μεγάλῃς βεβλήτης Ἄγγελος, θαυμασὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἀρχὼν εἰρήνης, Πατὴρ τῶν μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τῆς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτῆ, κατορθώσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεπορθῶς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ ἔν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὠφείλε κατα πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς περαζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μαίγων.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία. Τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ' ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτω τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέπει εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκασον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆ ἐλέης σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ ἔτω τοῖς σοῖς ἀκολουθῆντες προσάγμασιν, εἰς τὴν αἰῶνιον ἀνάπαυσιν κατακτήσωμεν, ἔνθα πάντων ἔστι τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικά, χύμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνησθητι ἡμῶν Κύριε, ...

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ...

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ...

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ...

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, ...

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ...

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ...

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ...

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι, ...

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν, ...

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνησθητι ἡμῶν, Κύριε, ...

Μνησθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ...

Μνησθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ...

Χορὸς ὁ ἐπθρανίος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπθρανίος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπθρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πισεύω εἰς ἓνα Θεὸν, Πατέρα Παντοκράτορα, ...

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ὑμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἔστιν.

Τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκτιμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ, Εὐλόγησω τὸν Κύριον, ...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων,
εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α΄. Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ.

Τῇ πρὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης Παρασκευῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τὸ πρῶτ' αἱ Μεγάλαι Ὦραι μόνον, ὡς προείρηται, σελ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἰσπίρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ', ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. Μετὰ δὲ τὸν Ὁρθρον τοῦ Σαββάτου, γινομένης Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς, ἀναγιώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὦραι δὲ λέγονται, κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον, αἱ λιταὶ καὶ συνήθειαι.

Τὸ δὲ Ἑσπέραιον τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιμῶν ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς· οὐδὲ Στιχολογία Παλτηρίου γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ἀρχόμενοι τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμela τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἴτερα τρία. Δόξα, καὶ νῦν. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν. Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἰπισυναπτοῦνται ἀμείως ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμela, καθὼς εἰσι τετυπωμένα. Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Ἡ Γέννησις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἅπανα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, ὡς συνήθειαι, καὶ ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περὶ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ταύτης, καὶ ἐφεξῆς περὶ τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐπαύριον, ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὴν κς'. τοῦ παρόντος μηνός, Ἀριθμῷ Β'.

Β΄. Ἐὰν τύχη ἐν Δευτέρᾳ.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, αἱ μὲν Μεγάλαι Ὦραι ψάλλονται πάλιν τὸ πρῶτ' τῆς Παρασκευῆς, ὡς προείρηται, σελ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἰσπίρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ', ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. — Τῷ δὲ Σαββάτῳ ἰσπίρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προοιμίων, ἥτοι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς ἐκεῖ διατίθεται, Ἀριθμῷ Γ'.

Τὸ δὲ ἰσπίρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἑορτῆς ἀπαρallάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω. Μετὰ τὴν Προοιμιακὸν δηλαδὴ, Στιχολογίας μὴ γινομένης, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμela τῆς Ἑορτῆς, ποιῶντες αὐτὰ εἰς ἕξ. Δόξα, καὶ νῦν, Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ψαλλομένων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Τρο-

παρίων. Μετὰ δὲ τὰ Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος εὐθὺς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐφεξῆς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἡ Γέννησις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἅπανα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, καὶ ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμela.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογὶν ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· καὶ γὰρ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθη δια τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαρallακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτῆ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογαίου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ ἐκ ἧν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν αὐτῷ βοηθώμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς. Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς αἰειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός, τῆ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφάιδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτήρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς. Ὁ ὢν καὶ πρῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκαμεν Χριστὲ, ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα· ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φατνὴν· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Κασίας.

Α γούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἢ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγέννηται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σὲ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α'. 1. **Ε** ν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζων ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. καὶ ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσιας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ζύλον, κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γέ-

νος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ζύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη (*).

Β'. Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. αδ'. 2. **Ε** γένητο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· Ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ, ὡσεὶ νάπαι σκιαζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναί, ἃς ἐπῆξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἀυξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα Μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; Οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρνανται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τῆς ὀρχηγούς Μωαβ, καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς Σὴθ. Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτῆ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ'. Προφητείας Μιχαὶς τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 6. **Ε** ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπώσμεν ἐἰσδέξομαι, καὶ ἔς ἀπώσαίμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπώσμεν εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιᾶσιν Ἰουδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τῆτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ αἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέ-

(*). Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νεστοκώτου Τυπικοῦ τῆς Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἀναγινώσκονται τρία μεν Ἀναγνώσματα· δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτό, τὸ Τροπαρίον τῆς προφητείας, Λαθῶν ἐτέθη. Εἶτα τὸ Β'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτό, τὸ ἕτερον Τροπ. τῆς προφητείας, Ἀνέτειλας Χριστέ. Τελευταῖον, τὸ Γ'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε φάλλεται Τρισάγιον, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

φουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἁκρῶν τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Λαθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον, ἀλλ' οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὡσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτῆρ. Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνού-
τας σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α'. Οἱ Θεμελιοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνού-
ντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαάβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνού-
ντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνού-
ντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνού-
ντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε'. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνού-
ντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Τ**αῦτε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀνάβησεται· καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεῶ, Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλήσ καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιαὴν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λό-

γῶ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν ἐλημμένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φαίγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ κοίτης ἐγκόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Ἄγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμὴ.

Ε'. Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Κεφ. 36. **Ο**ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπισήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτῷ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθάνουσι. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμπην κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνηι ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμέν, Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστὰ ἐστί.

Σ'. Προφητείας Δαανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 31. **Ε**ἶπε Δαανιὴλ, τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σὺ Βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν· μία· μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά. Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ καθαρθ· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῖ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροί, χαλκοῖ· αἱ κνήμαι, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτε ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρὸς, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς

(*). Περὶ τῆς προφητείας ταύτης ὄρα ὀπισθεν εἰς τὰς Ὁράς, σελ. 185,

πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὄστρακίνοις, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κοινορτὸς ἀπὸ ἄλωνος Φερικῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλείως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἑτέρῳ οὐκ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμησει πᾶσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τὸς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινόν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Ανέτειλας Χριστέ ἐκ Παρθένου, νοητὲ Ἡλιε τῆς Δικαιοσύνης· καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. α. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται· ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίφεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ε. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλῃς βελῆς Ἄγγελος, θαυμαστός Σύμβελος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἀρχὼν εἰρήνης, πατήρ τῶ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τῆ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Η'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσεθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀγαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀγαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· Μὴ μικρὸν ἡμῖν, ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις· καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φαίγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελέσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρία, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προνομήν ποιῆσαι σκυλῶν. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκυλευσον, ὀξέως προνόμεισον· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήφεται δύναμιν Δαμασκού, καὶ τὰ σκυλα Σαμαρείας ἐναντι Βασιλείως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνωῖτε ἔθνη, καὶ ἠττάσθε· ἐπακησάτε, ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες, ἠττάσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε· καὶ ἢν ἂν βουλήν βουλευσῆσθε, διασμεδάσει

Κύριος· και λόγον, ὃν εἰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμ-
μείνη ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρω-
σιν, γίνεται Συναπτή, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνη-
σιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.
Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σή-
μερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη
τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
α'. 1.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός,
λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφη-
ταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν
ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι'
οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς, ὢν ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστά-
σεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιη-
σάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δε-
ξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσοῦτω
κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφο-
ρώτερον παρ' αὐτούς κληρονόμηκεν ὄνομα.
Τίνι γὰρ εἶπε ποτὲ τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ
σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ
ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι
εἰς υἱόν; Ὃταν δὲ πάλιν εἰσαγάγη τὸν πρω-
τότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσ-
κυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.
Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
leitourgoys αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν
Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς
Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τῆτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός,
ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς με-
τόχους σε. Καὶ, Σὺ καταρχαίς, Κύριε, τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν
οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολθῆνται, σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ
ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆ-
σονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ
ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρη-
κέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς
διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας
κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσο-
τέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκροθεῖσι, μὴ ποτε

Κεφ.
β'. 1.

παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς
λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις
καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον πισθαποδοσίαν,
πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαν-
τες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι
διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς
ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἔξαποσελεῖ σοι Κύριος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.

Τέλος· Καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς
εὐφρανέσθωσαν. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι
πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν· ὅτι Θεὸς ἐν σαρ-
κὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημέ-
νοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπήλαιον καὶ φα-
την ὑπεδέξαντο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θᾶυμα
ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, ἐν Βη-
θλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον
ἀναξίως χεῖλεσιν, ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξω-
μεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρή-
νη· ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν,
ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἠνώθησαν,
τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον Θεὸς ἐ-
πὶ γῆς παραγέγονε, καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανὸς
ἀναβέβηκε. Σήμερον ὁράται σαρκὶ, ὁ φύσει
ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο καὶ
ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ· Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦν ἡμῖν ἐβρά-
βευσεν, ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω,
ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι, Νῦν ἡ Παρθένος
οὐρανῶν πλατυτέρα· ἔξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς
ἐσκοτισμένοις· καὶ ταπεινοὺς ὑψωσε, τοὺς ἀγ-
γελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ αὐτός.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ρύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανούς κατέβη, καὶ ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Ἀδάμ, ἀναπλάσῃ κρίζοντα· Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεέμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γάρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν Ἄχρονον.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παραδόξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθειρεται· ὁ Λόγος σαρκουῖται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώριται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἦχος γ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδέμ προσφέρει σπηλαιον, καὶ ἀστήρ μνηύει Χριστὸν, τὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι· καὶ ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων· καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων· ὡς τριήμερῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ Ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἰερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παραδείσος ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἡπάτησε πρῶην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὁ βάθος πλῆτους, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεῆ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὐσας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγένετο Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρῶκησάς, Χριστέ ὁ Θεός, φάτην ὑπεδέξατο, Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυναμίεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. ἐκ γ'.

Η γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ ἀσέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτό, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Τὶ θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱὸν, χρόνῳ ἐγέννησα· φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ δι-

δαχθεῖσα. "Ανανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν; ὅπερ Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Δίς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ο ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχώρηθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς; πῶς ἐν ἀγκαλίαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδόκησεν. ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ Ὄν, ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκσταίς τῆς φύσεως, μετέσχε τῆ ἡμετέρας φυράματος. Διπλῆς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θελὼν ἀναπληρῶσαι. Δίς.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. "Ηχος.

Προκείμενον, "Ηχος δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὡμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. Δόξα, "Ηχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται· Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα·

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

"Ηχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντός σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ παρῶν τοῦ κυρίου Κοσμά, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε·

Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

Ὡδὴ α'. "Ηχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ἐμώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δε·
» δόξασται.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεὸς τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δε·
» δόξασται.

Ιδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἀνθρώπον χερσίν, ὃν ἐποίησε, κλίνας ἕρηνος κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιούται, ἀληθείᾳ σαρκωθείς· ὅτι δε·
» δόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸν ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθὼν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτίησάτο ἡμᾶς· ὅτι δε·
» δόξασται.

Ἄλλος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε διὰ στίχων Ἡρωλεγειῶν.

Εὐπέης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει Ἰῶα Θεοῦ μερόπων ἕνεκα τικτόμενον, Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου.

Ἄλλ' Ἄννα, ῥητῆρας ῥύεο τῶν δε πόνων.

Ὡδὴ α'. "Ηχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἴσωσε λαθὼν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
» Ἰγρόν θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι·
» Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν,
» Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν,
» Ἰσὸν τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ηνεγκε γαστήρ ἡγιασμένη Λόγον, Σαφῶς ἀφλέκτω, ζωγραφουμένη βιάτω, Μιγέντα μορφῇ, τῇ βροτῆσίᾳ Θεόν, Εὐας ταλαιναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι, Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Εδείξεν ἀστήρ, τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον, Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἀμαρτίαν Μαίγοις, Σαφῶς πενιχρόν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ, Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὃν γεγηθότες, Ἰδὼν τὸν αὐτόν, καὶ βροτόν, καὶ Κύριον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν·
» **Τ**ι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Οτῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδάμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν καταλισθῆσας, γυναικεῖα ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δὲ ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰουδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα,
- » ἔχθρῳ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν·
- » Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας,
- » Ὑπερθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
- » Μάκαρ μελωδοῦς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Νύμφης πανάγνου, τὸν πανόλβιον τόκον,
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν, ἠξιωμένος χορὸς,
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ·
Τάξιν μελωδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
Ἄνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Υψους ἀνάσσων, οὐρανῶν εὐσπλαγχνία,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἄυλος ὢν τὸ πρόσθεν· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων,
Λόγος παχυνθεῖς, σαρκὶ τὸν πεπτωκότα,
Ἰνα πρὸς αὐτὸν, ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ οὐρανός σοι
προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ νηπιῷ ἐν φά-
την, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς
καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι,
ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον
σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν
οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος.
Κύριε δόξα σοι.

Ἰσέον ὅτι, ὅτε λέγομεν ὑπακοὴν, Κάθισμα οὐ
λέγομεν, ὡς ἐντισι Τυπικῶς εὐρομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Α'γαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι
ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, πα-
ρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν· Ὁ Λόγος,
ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν
ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σποράς· ὃν οἱ Μάγοι
ἐξίσταντο, ὀρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτάμενον ὡς
νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ράβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ
- » αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλά-
- » στησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δά-
- » σέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
- » ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Οὐ παλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἔθνῶν ἀπεκ-
δοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰουδα ἐξανέτειλας,
καὶ δύναιμι Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκυλάτε,
ἦλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν
θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως παλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων
μυηταῖς σοφῶς, ἀστεροσκοποῦς χαρᾶς

ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέ-
σποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω
δὲ προφανῶς δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Οὓς πόκῳ γαστρὶ Παρθενηκῆ, κατέβης ὑετὸς
Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῆ σταζου-
σαι· Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοί
τε, Σαβᾶ Μήδων, πάσης γῆς κρατῶντες, προσ-
έπεσόν σοι Σωτῆρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν παλαι,
- » Ἄδων Προφήτης Ἀβθακούμ, προμηνύει,
- » Ἰδεῖν ἀφράστως, ἀξιωθεῖς τὸν τύπον·
- » Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
- » Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ἰσος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως.

Υψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Γόν καθάρα τῆς δρακοντείας κάρας.
Ἄγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωφόρον,
Θεὸς πεφυκῶς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Εθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ἔσθον ἄρδην, δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ἰψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίαις,
Μόνον σέβοντα Χριστὸν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ρίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαί Παρθένε,
Ἦσους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατρός τεκοῦσα, τὸν πρό αἰώνων Λόγον.
ᾠς νυδόκησεν αὐτός, ἐσφραγισμένην,
Νηδὺν διελθεῖν τῇ κενώσει τῇ ξένη.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς
- » μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰ-
- » ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
- » θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυ-
- » κτός ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάν-
- » θρωπε.

Εν δέλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγρά-
φης πειθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς, ἐχθροῦ
καὶ ἀμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ
καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοῖκὸν ἐξ αὐτῆς
ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεοούρησας.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς παλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ
συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαν-
τα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες
Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν,
ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐκ νυκτός ἔργων, ἐσκοτισμένοις πλάνης,
- » Ἰλασμὸν ἡμῖν Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως·
- » Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη.

- Ἐλθοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
- Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὐροιμεν κλέος.

Α'πνές ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
 Ἄτερμὸν διαμπαῆξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
 Ἰνα κρατοῦντος ὤλεσε ψυχοφθόρου,
 Κόσμον συνάπτον, ταῖς αὐτοῖς οὐσίαις.
 Τιθεὶς προσηῆ τὸν τεκόντα τῇ κτίσει.

Ο' λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἡμαυρωμένος,
 Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας.
 Ἐθνή Θεῶ δέ, κληρὸν Υἱὸς προσφέρει,
 Νέμων ἐκεῖσε, τὴν ἀπόρρητον χάριν,
 Οὐ πλεῖον ἐξήνησεν ἢ ἁμαρτία.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Σπλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
- λιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο τῇ Παρθένῳ δέ,
- ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελή-
- λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον ἧς γὰρ ἔχ ὑπέστη
- ρεύσεως, τὴν τεκῆσαν, κατέσχευ ἀπήμαντον.

Η'λθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γα-
 στρός ὃν Πατὴρ, πρὸ Ἐωσφόρου γεννᾷ.
 τὰς ἡνίας δέ, ὁ κρατῶν, τῶν ἀχράντων Δυνα-
 μεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥά-
 κει σπαργανούται, λύει δέ, πολυπλόκους σει-
 ρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη
 Υἱὸς, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δέ μέλ-
 λοντος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων,
 καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος·
 οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶ, καὶ κρατῶν ἐξουσία
 τῆς κτίσεως.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- **Ν**αίων Ἰωνᾶς ἐν μυχαῖς θαλαττίοις,
- Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
- Νυγεῖς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει,
- Χριστέ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
- Θᾶπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ο'ς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος,
 Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσιν τὴν πάλαι,
 Ἰδῶν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
 Καθεῖς ἑαυτὸν, δευτέρᾳ κοινωνίᾳ,
 Αὐθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.
Ι'κται δι' ἡμᾶς, Ἀβραάμ ἐξ ὄσφυος,
 Λυγρῶς πεσόντας, ἐνσκότει τῶν πταισμάτων,
 Υἱοὺς ἐγεῖραι, τῶν κάτω νενευκότων,
 Ο' φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνῃ παρ' ἀξίαν,
 Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Η' Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τί-
 κτει· καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπρο-

σίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξο-
 λογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·
 δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰῶ-
 νων Θεός.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδέμ Βηθλεὲμ ἠνοῖξε, δεῦτε ἴδωμεν·
 τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὐροιμεν, δεῦτε λά-
 βωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου, ἔνδον τοῦ Σπη-
 λαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος, βλαστα-
 νουσα ἄφρατον· ἐκεῖ εὐρέθη φρέαρ ἀνώρυκτον,
 οὐ πιεῖν Δαυὶδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθέ-
 νος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθύς,
 τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαυὶδ· διὰ τοῦτο πρὸς
 τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὐ ἐτέχθη, Παιδίον νέον, ὁ
 πρὸ αἰῶνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ κατὰ σάρκα
 Γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.

Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἢ κτίσις;

Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμ-
 πτη.

Ιδὼν ὁ φιλόθεος Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ
 τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, εὐσπλαγγνίσθη· καὶ ἀπο-
 στάλας τὸν Ἀρχάγγελον αὐτοῦ Γαβριὴλ, εἶπε τῇ Θεοτό-
 κῳ τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ
 σοῦ· καὶ εὐθὺς συνελήφθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρι-
 στὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἀχράντῳ μήτρᾳ
 αὐτῆς. Καὶ πληρωθέντων τῶν ἐνεία μηνῶν ἀπὸ τῆς συλ-
 λήψεως αὐτῆς, ἐξῆλθεν ὀρισμὸς παρὰ Καίσαρος Αὐγού-
 στου ἀπογραφῆσαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπεστάλη
 Κυρήνιος εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ἐν Βηθλεὲμ, ποιήσασθαι
 τὴν ἀπογραφὴν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ, ὁ φύλαξ τῆς Θεο-
 τόκου, σὺν αὐτῇ τοῦ ἀπογραφῆσαι ἐν Βηθλεὲμ· καὶ ἐπι-
 ἐμελλε τίκτειν ἡ Παρθένος, μὴ εὐρίσκουσα οἶκημα, διὰ
 τὸν πολὺν λαόν, εἰσῆλθεν εἰς πενιχρὸν σπήλαιον· καὶ ἐκεῖ
 ἔτεκεν ἀφθόρως τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ
 ἰσπαργάνωσεν αὐτὸν ὡς βρέφος, καὶ ἐν τῇ τῶν ἀλόγων
 φάτνῃ, ἀνέκλιε καὶ ἔθιγε τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, ὡς
 μέλλοντα ῥύσασθαι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχ. Σὲ προσκυνούσα ταῖς ἐθνικῇ Λόγε,

Τὸ πρὸ σέ δηλοῖ τῶν Ἐθνῶν μέλλον
 σέβας.

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετό τις Μάντις, λεγόμενος
 Βαλαάμ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρα· καὶ μαντευόμε-
 νος καὶ ἄλλα πολλὰ, εἶπε καὶ τοῦτο· Ἀνατελεῖ ἄ-
 στρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς
 Μωάβ. ἔχοντες οὖν οἱ ἄλλοι Μάντις τὴν τοιαύ-
 την προφητείαν κατὰ διαδοχὴν, ἐδίδασκον πάντας τοὺς
 τῶν Περσῶν Βασιλεῖς· καὶ περιῆλθεν ἄχρι τούτων,
 τριῶν ὄντων, καὶ παρετήρουν, πότε ἴδωσιν ἀστέρα τοιοῦ-

τον. Ὡς ἀστρονόμοι δὲ, ἰδόντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀστέρα, ὅτι οὐκ ἐποίει πορείαν ὡς οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δύσιν, ἀλλ' ἀπὸ ἀρκτον πρὸς μεσημβρίαν, ἔγνωσαν ὅτι γέννησιν μεγάλου Βασιλείως δηλοῖ· καὶ ἀκολουθήσαντες τῷ ἀστέρι, εὗρον Χριστὸν τὸν Κύριον· καὶ προσκύνησαν αὐτῷ, καὶ προσένεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν· καὶ οὕτω τῇ προστάξει τοῦ Ἀγγέλου ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γῆραν αὐτῶν.

Μαθῶν δὲ Ἡρώδης, ὁ τῶν Ἰουδαίων ἀρχηγός, παρὰ τῶν Μάγων, ὅτι Βασιλεὺς μέγας ἐγεννήθη, ὃς μέλλει τὸν κόσμον ὅλον ὑποτάξαι, προσεκαλεσατο τοὺς Μάγους λάθρα, καὶ εἶπεν· Ἀπελθόντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὶ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, ἵνα πάθῃ καὶ ἐστὶ, καὶ ἀποστείλῃ καὶ φονεύσῃ αὐτό. Εἶτα, προσκαλεσάμενος τοὺς Γραμματεῖς, ἠρώτησε· Ποῦ λέγει ἡ Γραφή γεννηθήσεται τὸν Χριστόν; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Τότε ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ φονεῦσαι τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας ἀπὸ διετούς καὶ κατωτέρω. Διὰ τοῦτο ἀπεστάλη Ἀγγελὸς ἐκ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· Ἐγερ· θεῖς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἐποίησεν οὕτω· καὶ παραλαβὼν τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν ποιμένες, Ἴδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν ποιμένα. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
» πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοῦς, περιέλαμψε καὶ Ἀγγελὸς, Ἄνυμνήσατε βωῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός, ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα. Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἔλαμψεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν· Βηθλεὲμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
» Ἄπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι.

» Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν,
» Οἷς εἴκαθε πῦρ ἄσπετον τῷ Δεσπότη,
» Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητός εἶ.

Υπνέτας μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σῶζει δὲ παφλάζουσα ροιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσει πυργουμένη,
Οὐς ἔστεφε φλόξ, ἀφθονον τοῦ Κυρίου
Νέμοντος, εὐσεβείας εἵνεκα, δρόσον.

Ἀρρώγῃ Χριστέ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Ἀπρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀρρήτως ἔχων,
Ἡσχυνας, ὄλβον τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἧς τινος δὲ ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύουσαν ἐξοιστρούμενου
Κόσμου καθεῖλες πανσθενῶς ἀμαρτίαν·
Οὐς εἴλκυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων
Σῶζεις δέ, σαρκωθεὶς ἐκὼν Εὐεργέτα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Θαύματος ὑπερφουῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξείκονισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένῃ ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνῶντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας, δορυκλήτους Δαυὶδ ἐκ Σιών ἐν αὐτῇ· δωροφόρους πέμπει δέ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαυὶδ Θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντα· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών· Βαβυλῶνος λύει δέ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκύλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορυκλήτητον ὄλβον ἐδέξατο· θησαυρὸς Χριστός ἐν Σιών δὲ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» Μητρὰν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης
» Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολοῦμενοι νέοι,

- » Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
- » Ἄμφω δὲ δρώσα θαυματουργία μιᾷ,
- » Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Λύμην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ,
Ἄληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον Λόγον,
Ἰερατικῶς ἅπαντα σὺν τρόμῳ κτίσις.

Ἄδοξον εὐχος δειματομένη φέρειν,
Ῥευστὴ γεγῶσα, κἄν σοφῶς ἐκαρτέρει.

Ηῆεις πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Ἡ τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις ἀνθρώπων φύσιν·
Ῥώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σθέσαι,
Ἀνὴρ φανεῖς τε, καὶ Θεὸς προμηθεῖα.

Ω δ ἡ Σ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος α'.

Μεγάλουν ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν
τῶν ἄνω στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλουν ψυχῆ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκί
τεχθέντα.

Μεγάλουν ψυχῆ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα
Βασιλέα.

Μεγάλουν ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλουν ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις
μηνυθέντα.

Μεγάλουν ψυχῆ μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην,
Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἤλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν
γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ
Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς
Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις
εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ὡς
βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστός
ἐτέχθη, ἐκ Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ
Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλουν ψυχῆ μου, τῆς τριουποστάτου, καὶ ἀδαιρήτου,
Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν,

Μεγάλουν ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Μ**υστήριον ξένον, ὀρώ καὶ παρὰδοξον! οὐ-
- » **Μ**ρανόν, τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβι-
- » κόν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν
- » ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
- » ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εξαίσιον δρόμον, ὀρῶντες οἱ Μάγοι ἀσυνή-
θους νέου ἀστέρος ἀρτιφατοῦς, οὐρανοῦ
ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο,
ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.
Νηγεγὲς, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ,
οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐ-
κεῖνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης
ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος
φρουαττόμενος.

Ηκρίθωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς
ἠγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνού-
σι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα
ὀδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον
παιζόμενον.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » **Σ**τέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
- » Ῥᾶον σιωπῆν· τῷ πύθῳ δὲ Παρθένε,
- » Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
- » Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
- » Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, διδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιας παρηγμένας,
Ὡ Μήτηρ Ἄγνη, τοῦ Λόγου δεδοκότες,
Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχῶς, καὶ Θεοῦ παρουσίαν,
Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἤξιωμένος,
Νῦν ποτνιαῖται τῆς παλλιγενεσίας,
Ὡς ζωοποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον.

Ε'πεσκεψάτο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκοτει καὶ
σκιά, εὗρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς
Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.
Ε'υφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιάσθε,
σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέν-
τος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβίμ μιμου-

μένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότη δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀσὴρ μνηύει· Μάγοι προσκυνῶσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγαλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας, τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνη τῆτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τῶ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Οτε καιρὸς, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῇ οἰκουμένη ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· διὰ τῆτο τὸ τοιῆτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας, τὸ ἀναρχον ἐκαινουργήθη. Διὸ σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκῆται. Αἱ Δυναμίεις τῶν ἑρανωῶν ἀγαλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγαλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντας τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτῆ, καὶ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλεῖα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκοτει φῶς, τοῖς εὐδέσι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τῆς ἐχθροῦς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ δύο.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλύεται, ἡ φλογίνη ρομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ γὰρ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθη διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαραλλάκτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτῆ, μορφήν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γεγόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλοῦντων, καὶ Μάγων προσκυνοῦντων, Ἀγγέλων ἀνυμνοῦντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ἡ βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαιδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτήρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς· Ὁ ὢν καὶ πρῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σῆ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα· ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγελοι

τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, δεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρὺς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παραδόξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν, μεμένηκε, καὶ ὁ οὐκ ἦν, προσέλαβεν, οὐ φερμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν ἄσπερον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγχνος τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Πῶς ἐξεῖπω τὸ μέγα μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκούται· ὁ ἄλογος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁράται· καὶ ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται· καὶ ὁ ἀναρχος ἄρχεται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Εν Βηθλεὲμ συνεδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθινὸν καθεήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, Νηπίου μορφήν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ.

Ἀπὸ τρίτης ὠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον τέτο, Ἦχος πλ. β'.

Οπρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη

σήμερον ἐκ σοῦ· ὄθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται
Μάγοις· Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι,
τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυ-
σικὴ ἄμπελος, ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις
ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· Σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ
ζωή μου. Ἀφ' οὗ ἔγνω, ὅτι καὶ ὁ ἦμν εἰμὶ,
σύ μου Θεός· τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθε-
νίας μου ὀρώσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σε ἄτρε-
πτον Λόγον, σάρκα γενόμενον. Οὐκ οἶδα σπο-
ράν, οἶδα σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἀγνή γάρ εἰμι,
σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὖρες, ἔλιπες
μήτραν ἐμήν. Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα κτί-
σις βοῶσα σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τῆς Ὑ-
περαγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι.

Λεχῶ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροις ἀμώμοις δεξιούμαι τοῖς λόγοις.

Μολπὴν ἀγνοτάτη λεχοῖ εἰκάδι ἕκτη αἰεῖδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἦκοντα πρὸς σέ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τῆτον φρόνει.

Μετὰ τὸ ἀποφύλασθαι τὸν Ἠρώδην ἀναιρεθῆναι πάντας
τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ
ἐφάνη τῷ Ἰωσήφ λέγων· Ἐγερθεῖς, παράλαβε τὸ
Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτῆ, καὶ φεύγε εἰς
Αἴγυπτον. Φεύγει δὲ εἰς Αἴγυπτον ἡ Θεοτόκος μετὰ
τοῦ Βρέφους, καὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὰ δύο ταῦτα· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου· Ἐξ Αἰγύπτου
ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου· καὶ ἵνα ἐμπραγῇ πᾶν στίμα
τῶν Αἰρετικῶν· εἰ γὰρ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλ' ἐκρατήθη τὸ Βρέ-
φος· εἰ μὲν ἐφονεύθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν ἀνθρώπων σωτη-
ρία· εἰ δὲ οὐκ ἐφονεύθη ἢ διὰ ξίφους τινός, ἢ ἐτέρας τι-
μωρίας, διὰ τὸ πληρῶσαι τὴν οἰκονομίαν, δόξαί εἶχε τοῖς
πολλοῖς, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ ἀλή-
θειαν ἐφόρεισεν ἀνθρωπίνην σάρκα· εἰ γὰρ ἐφόρει σάρκα,
ἐκόπτετο ἂν ὑπὸ τῆς σπάθης· ὅπου γὰρ καὶ προφάσειως μὴ
γενομένης, ἐτόλμησαν οἱ ἄθιοι Αἰρετικοὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι
κατὰ φαντασίαν ἐγεννήθη. Διὰ τοῦτο οὖν φεύγει εἰς Αἴ-
γυπτον, ἵνα καὶ τὰ ἐκεῖσε συντρέψῃ εἰδῶλα, καὶ τὴν οἰ-
κουμένην ὅλην σώσῃ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς σωτηρίου Σταυ-
ρώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁ-
μολογητοῦ.

Στίχ. Χριστῷ παραστάς, Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
Πλήρης ἀλήκειου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ
Εἰρήνης· καὶ πρότερον μὲν ἐν τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ
δίκην ἀστέρος ἔλαμψεν· ἔπειτα Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐν τῇ
κατὰ Νίκαιαν δευτέρᾳ Συνόδῳ, τοὺς αἰρετικούς κατὰ κρά-
τος ἀνέτρεψε. Διὸ, οὕτως ἔχοντα τοῦτον οἱ Βασιλεῖς Δεσ-
σάμενοι, εἰς δημοσίας καὶ διαφόρους πρεσβείας στέλλουσι.
Τοῦ δὲ Νικηφόρου τὴν βασιλείαν κρατήσαντος, εἰς Πα-
ταλαρίαν τῆς Ἑσπέρης ὁ Ἅγιος σὺν ἄλλοις Ἐπισκόποις
Ὁρθοδόξοις, διὰ Κόρην τινὰ ἀποκαίρει στέλλεται. Ἐκτο-
τε οὖν καὶ μέχρι τῆς ἀθλοφορίας ὁ πανόλβιος, οὐκίτι γέ-
γονεν ἐγκρατὴς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως, χρόνων ἑννέα
καὶ εἴκοσι παρωχηκότων ἡδῆ.

Ἐκποδῶν δὲ γενομένων τῶν κρατησάντων Βασιλείων,
καὶ Λέοντος τοῦ Σηριωνόμου τὰ Ῥωμαϊκὰ σκῆπτρα δια-
δεξαμένου, ἐκ τῆς ὑπερορίας ὁ Ἅγιος μεταστέλλεται, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐρωτᾶται, εἰ ταῖς Εἰκόσι προσνέμει σίβας. Τῆ
δὲ Ἁγίου τῇ ἐξ ἔθους παρρησίᾳ χρῆσαμένου, καὶ ἀναθί-
ματι τοῦτον ὑποβαλόντος, ὁ Ὑβανος ὀργισθεὶς, ἐν τῇ
Ἀσῶ τοῦτον ὑπερορίζει καὶ αὐθις. Μαχαίρας δὲ ἔργον
τοῦ κακίστου Λέοντος γενομένου, πρὸς τοῦ μετ' αὐτὸν κρα-
τήσαντος, τῆς Ἀσσοῦ ὁ μακάριος ἀνακαλεῖται, καὶ σίβας
ταῖς Ἁγίας Εἰκόσι μὴ προσάγειν ἀναγκάζεται. Ὁ δὲ
αὐθις, καὶ τοῦτον λόγοις καταβροντήσας, καὶ τὸ εἶπε
οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, ἐν Εἰκόνι περιγραπτὸν, ἦ τω ἀνά-
θεμα, ἐκδοήσας, παίεται, καὶ ἐν τῷ Ἀκρίτῳ ὑπερορί-
ζεται, καὶ ἐν εἰρκτῇ ζοφωδιστάτῃ ἐγκλείεται. Ἐπειτα
ἐκ τεσσάρων ταίνεται, καὶ βουνεύροις ὡμοῖς ἐπὶ πολὺ κα-
ταξάινεται. Ὅθεν ὁ Ἅγιος, δίκην ἀσκού, ἐκ τῶν ἀφορή-
των ἐκείνων πληγῶν ὀγκωθεὶς, ὀκτῶ μόνας ἡμέρας μετὰ
τὴν ἀθλοποιίαν ἐκαρτέρησε· καὶ ὑπὲρ ἧλιον λαμψας, τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Στίχ. Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
Ὁ Δεῖος ἀνθεῖ, καὶ θανῶν Κωνσταντίνος.

Τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν ἡ Συναδῶν, πατέρες δὲ τῇ τοῦ
νόμου σιῶ λατρεύοντες· Ἰουδαῖοι γὰρ τὴν θρησκείαν
ὑπῆρχον. Νήπιος δὲ ὑπάρχων κομιδῆ, καὶ τῇ μητρὶ συν-
επόμενος, ἰδὼν τινὰ Χριστιανόν, χάσματι περιπεσόντα,
καὶ τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ τῷ στόματι ἐγχαράξαντα, καὶ
αὐτὸς ἔκτοτε τὰ ὅμοια ἐποίησε, τὸν θεάθεντα μιμούμενος,
καὶ τὰ Χριστιανῶν κατησπάζετο, καὶ θερμῇ διεπράττετο
πίστει· διὸ τὸ πρόσωπον καταλάμπεται, καὶ τὰ Χριστι-
ανῶν θεοθεν μυεῖται, αἰσιτος ἐπίτινας ἡμέρας διατελέσας.

Τούτῳ κόρη τις Ἑβραία ἐταιρικῶς ποτὶ ἐπεπήδησεν· ὁ
δὲ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ νεκρὰν ταύτην ἀπέδειξε, καὶ
αὐθις ἐζώωσε. Νεφέλη δὲ θεία ποδηγούμενος, καταλαμ-
βάνει ψυχῶν φροντιστήριον, λεγόμενον Φουβούτιον,
ἐν ᾧ μεγίστων ἀνδρῶν ἐξέλαμψεν ἀρετῆ, τὸν ἀσκητικὸν
βίον διανούντων.

Ὡς δὲ τῷ Προστώτῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν διηγήσατο, κελύει
ἐκεῖνος ἐνεχθῆναι Σταυρὸν, καὶ προστάττει αὐτὸν ἀσπά-
σασθαι. Ὡς δὲ τὴν βᾶσιν ἠσπάζετο περιδῶς ὁ μακάριος,
ἔλω τῷ ἐκρίῳ καὶ τοῖς κέρασι τὸ σεβάσμιον ὄπλον ἐκείνο
κατὰ τῆς οἰκίας ἐπικλιθὲν κεφαλῆς, σταυροειδῆ τύπον εἰρ-
γάσατο ἐν αὐτῇ, ἀνεξάλειπτον φυλαχθέντα μέχρι ἐξόδου
αὐτοῦ. Εἶτα τοῦ θεοῦ Βαπτίσματος ἀξιώθεὶς, Κωνσταν-
τίνος μετονομάζεται· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ ἴσθη, ἐξελθὼν τῆς
Κολυμβήθρας, ἐκτυποῦνται τὰ ἴχνη αὐτοῦ· καὶ πρὸς πνευ-
ματικούς ἀγῶνας ἀποδύεται, ὑπερβαλίσθαι πάντας φιλονει-
κῶν τῇ σκληραγωγίᾳ· καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῶν

τίχην μεταχειρίζεται. Ὅσπνίκα δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπιδίδου, εὐδίας ὁ τέπος ἐπληροῦτο· αὐτομάτως τε αὐτῷ αἱ θύραι τῆς Ἐκκλησίας ἠνοίγοντο, καὶ τοὺς λογισμοὺς ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν διὰ καθαρότητα ψυχῆς ἰώρα.

Ἐπειτα τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος καταλαμβάνει· ἐν τοῖς Μύροις ἔρχεται· τῆς Κύπρου ἐπιβαίνει· εἰς Ἀττάλειαν παραγίνεται· καὶ ναυσίπορον ποταμὸν ποσὶν οἰκίαις περαιοῦται· καὶ πολλοὺς ἐτέρους τέπους περιουστήσας, πάλιν εἰς Ὀλυμπον ἔρχεται. Τισσαράκοντα ἡμέρας οὐ μόνον νῆστις, ἀλλὰ καὶ μέχρι ὄσφους ἐν λάκκῳ τινὲ κειωμένος διετέλεσε. Μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν καὶ ἄκων δίχεται, τῶν ἀγῶνων ἐχόμενος· καὶ πρὸ ὀκτῶ ἐνιαυτῶν τὴν αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν μυεῖται· ὧν περαιωθίντων, πρὸς Κύριον μεθίσταται, τὰ περὶ ἑαυτοῦ πάντα σαφίστατα προδηλώσας.

Καὶ Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Εὐάρεστου.

Στίχ. Ἐσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ

Ἔως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι, Λόγε.

Ὁ ὄτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λεοντος τοῦ Εἰκονομάχου, γονεῶν ἐπιφανῶν. Ἐκδίδεται σὺν εἰς τὴν τῶν μαθημάτων ἀνάληψιν, καὶ γίνεται τοῖς πᾶσι χρηστός. Εἰς δὲ Κωνσταντινούπολιν ἀπάρας, ξενίζεται παρά τινι τῶν ἐν τέλει, συγγενεῖ αὐτοῦ τυγχάνοντι, Βρυεννίῳ τούνομα, Πατρικίῳ τὴν ἀξίαν, καὶ τινὰς ἡμέρας συνῆν αὐτῷ. Ἐπειτα χρείας καταλαβούσης, ἀποστέλλεται παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας πρέσβυς ὁ Πατρικίος πρὸς Βουλγάρους, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν τίμιον Εὐάρεστον· κατὰ δὲ τὸν, οὕτω λεγόμενον τέπον, Σ κ ο π ε λ ο ν, ἰλθόντων αὐτῶν, καὶ μικρὸν διαναπαυομένων, ὁ μακάριος, κατὰ τινα οἰκονομίαν, ἐντυχῶν Πρεσβύτῃ, τὸν ἀσκητικὸν μετερχομένῳ βίῳ, τοῦ ποθομένου τυγχάνει· καὶ τὴν κόμην καρεῖς, προθύμως τὸν ἑλαφρὸν ὑπέηθε τοῦ Κυρίου ζυγόν.

Ὁ δὲ γέρον ἐκείνος, εὐχῇ καὶ γράμμασι τοῦτον ἐφοδιάσας, τῇ Μονῇ τῶν Στουδίων ἐξέπεμψε· καὶ εἰσδεχθεῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρει. Ἐνα δὲ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν προκρίνας, ὡς κατ' ἀρετὴν ὑπερέχοντα, τοῦτον κοινωνόν τῶν σπουδασμάτων ἐτίθειτο, μηδενὸς ἐτέρου γενόμενος ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, πλὴν μικροῦ ἄρτου, καὶ τούτου ἐξ ἀλίτων κατεσκευασμένου, καὶ ζωμοῦ λαχάνων. Περί δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ σπουδασμάτων καὶ ἀγῶνων, ἀδύνατον ἐστὶν ἡμᾶς καταλέγειν· κύκλους γάρ δύο πολυταλάντους τῶν ὧμων ἀπαιωρήσας ἐν γυμνῷ τῷ σώματι, τὴν ὄσφυν διεζώσατο. Ἐν τούτοις θειορίτως βιβιωκῶς, καὶ τὸν ἐβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τῆς αὐτῆς ζωῆς συντετελειῶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ Κοκκοροδίου ἀπετίθη Μονῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, Ἐσωσε λαὸν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ψάλλεται ἡ Δ'. Ὡδῆ, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν· καὶ οἱ ἐν σκοτει καὶ σκιᾷ, εὗρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνας, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαια, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότη, δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μνηύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐσᾶς· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κρίζοντες μετὰ σῆ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ἄεϋτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὄφθεισαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κρίζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφὴν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ. Διὸ ψάλλομεν· Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκῆται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα θαυμάζουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντί τοῦ Τρισαγίου, "Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς. Καί μετ' αὐτό, Ἡ γέννησίς σου Χριστέ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας.

Ψάλλομεν ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Ὁ Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τεχθεῖς σε Χριστὸς σπαργάνοις στέφει, Πάτερ. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τεχθέντα τὸν αἰεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαργανωθεῖς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμει, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Ἐν φάτῃ ἀνακλιθεῖς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ τοὺς κρουνοὺς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μῶλωπας, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίθον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεῖς ὁ Κύριος· τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ στερόρον καὶ εὐτονον, τῆς ἀνευδότου καρτερίας σου.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότης θάνατον, ἐκμιμησάμενος, δεσποτικᾶ ἐβόησας φωναῖς, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐχόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητῆς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὀμίχλη Μήτηρ αἰεπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῶρας μαρτυρικούς, ἀντὶ λίθου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, ὡς Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερόρῳτι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἠλεγγας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυτήσαντα.

Στεφάνου ἐκμιμητῆς, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμει, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ἐτήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τῷ ἀχωρήτου Πλαστοουργοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη πανάχραγτε.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ῥαπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῆς θείας, χαριτωθὲν λαμπρότητι, τῆς ἀνω σοφίας, γέγονας συμμέτοχος, Χριστοῦ παμμακάριστε, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν ῥαπισθέντος σαρκί.

Γερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀνελημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανούμενῳ καὶ φάτῃ ἀνκειμένῳ, τῷ Λυτρωτῇ Εὐθύμει, πολῦτιμον δῶρον, Πάτερ προσεπήνοχας, τὸ τίμιον αἷμά σου, πόθῳ δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνελημένος, καὶ τὴν αὐτῆ ἀγάπῃσιν, περιεζωσμένος (*), τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθῳ σταζόμενος, τῷ ἐκ μαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον.

Ὅτὰς αἰετοὺς οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομητορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Σοὶ ἔμφυχος εἰκὼν, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσασα τὴν εἰκόνα, τῆς ἀχράντου σαρκός σου, καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ Δέσποτα Ποιμὴν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείῳ, ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσθεςας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων· Εὐθύμει, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, χυθέντων σε αἱμάτων, Παμμακάκαρ ἱερώτατε.

Ἀνέστειλας ὄρμη, τῶν ἀθέων Μακάριε, τῆς ῥώμης τῶν διδασκῶν σου, καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα, σχετικῶς σὺ τετίμηκας.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντά.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γυμνώσει, τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γυμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἷματι.

Ἀγάπην, καὶ ἐλπίδα, καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δι' αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλουτή-

(*) Ἐλήφθησαν τροπικῶς ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως· Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένος τὴν ἐσφύην αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, (Ἦσ. κα. β).

σας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου, δωροφορεῖς παμμακάρι Εὐθύμει.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τοῦτου Πάτερ ἀντεκομίσω, θεορρήμον, τὸ σέ τελειωθῆναι δι' αἵματος. Θεοτοκίον.

Ο πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομητορ, ὀλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προσήνεγκας Χριστῷ, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Εὐθύμει σοφέ, ὡς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, ἀθλήσας καρτερώτατα, Ἱεράρχα τὸ αἷμά σου ὄθεν εἴληφας, διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης, καὶ παρίστασαι, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι, πρεσβέυων σωθῆναι ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ιερωσύνης, ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον, χρίσμα συγκεράσας αἷματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Σὺ ἐφέλκυσω, χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος, οὐπερ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητής, εὐλογίας ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνηλεῶς παμμακάρι Εὐθύμει.

Στήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως ἀσφαλῶς, πάσαις προσβολαῖς Παμμακάρι τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῷ Ὑψίστῳ, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Εστης ἐπὶ βήματος, στερόνως ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμει· τὸν τελειότατον ὄρον γὰρ, τῆς ἀγάπης ἐμελέτησας θεόληπτε, ὡσπερ ἐλόμενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν ἐκέκτησο, ψυχὴν καὶ πρόσωπον· νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμει, πρὸς Βασιλεῖς θεοστυγεῖς ἀντιταξάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ε'πέθεντο Μάκαρ ἐπὶ σέ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοὶ τοῦ θανατῶσαί σε, παρανομώτατα πράτοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς τὸν τε-

χθέντα Λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰθάδα φυλῆς ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ὃ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὃ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὄρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν· ὡσπερ γὰρ στρουθίον ἐρρύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ῥυσάμενον, Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἴγλη τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἀνατολῆς πεφωτισμένος, καὶ φωτοφανείαις ἀξέρος, τῆ ἐξ Ἰουδα νῦν ἀνατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπρόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλαίτη, χωροβατεῖν κατηξιώθης· οὐ τῶν Μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἀγίων ἡ ἀγαλλίασις, ὡς Ἀθλητὴν Εὐδύμει, σέ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Εἴχων πρὸς Θεὸν παρρήσιαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἰτῆσαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σέ ὑμνεῖσι Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ρ'άβδος ἀνεβλάσησας ρίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ ἡμῖν τεκουῖσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστὸν· Θεογεννητορ Πάναγγε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Στιχηρ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τῆ παραδόξῃ θανάτου!

Ετι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ, καὶ ἀτμίζοντι αἷματι, τῷ Χριστῷ παρέστησας, θεορρήμον Εὐθύμει· τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ τῆς μωλωπας, ἀνθ' ἰκεσίας νῦν προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσαι, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Δῶρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολίαν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, ἱεραρχίας, Πάτερ καὶ αἷματι, πεφοινηγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως, πίστιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀρράγῃ, ὄντως καὶ ἀσαλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα, θεοσδοτου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα· τῆς εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος· ὀρθοδοξίας κρηπίς ἀκράδαντος· σῶμα μελίρρυτον· θησαυρὸς φρε-

νήσεως Ἐκκλησιῶν, σάλπιγξ μεγαλόφωνος, ἐδείχθησ' Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σπηλαίω παρήκυσας, Χριστέ ὁ Θεός, φάτην ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐθαύμαζον βοῶσαι, καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυῖδ τῆ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες ἀνευφημήσωμεν, Δαυῖδ τὸν Βασιλέα· ἐκ γὰρ τούτου προῆλθε, ράβδος ἢ παρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστός, καὶ τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, εἶδεν ἐν γῆρα σαφῶς, ὁ Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, ἐμφανῶν πληρουμένας, μνηστείας λαχὼν ξένης, χρηματισμῆς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δόξα Θεῷ ἐκζωόντων, ὅτι ἐν γῆ, τὴν εἰρήνην ἐδώρησατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς Ἱεράρχην ὄντα· μαρτυρίῳ δὲ παλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως· οὐ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτην, σπαργανωθείς, σῶσον πάντας τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαυῖδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γερέων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος τε, καὶ εὐφροσύνη, γέγονεν ὁ τόκος σε· καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἀγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζετ' Ἰωσήφ, τῷ Δαυῖδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κνοφορήσαν· μετὰ Μάγων προσεκύνησας· μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας· δι' Ἀγγέλων χρηματισθεῖς ἐκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὡς διατέτακται ὀπισθεν, σελ. 204.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὲ σε μέλπω δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ.

Ἐδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θεράπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος διάκονε, Χριστοῦ πατὴρ νομιζόμενος, τούτῳ σὺν παρρησίᾳ, παρεστηκώς, αἰτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ ἐδείχθησ, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς ἐπαναπέπαισαι.

Γδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διὸ ἀνευφημῆμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἀγνῆ ἐν Βηθλεὲμ ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· οὐ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει, προσκυνεῖ, τὴν τούτου δύναμιν.

Κανὼν τῶν Ἀγίων Δαυῖδ καὶ Ἰακώβου,

Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ (*).

(*). Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει τὸν Κανόνα τοῦτον τῷ ὀνόματι Ἰωάννου Μοναχοῦ, καὶ τούτον μόνον ἔχει· ὁ δὲ ἀνωτέρω τοῦ Μνήστορος ἐλλείπει παντελῶς.

Ὡδὴ α΄. Ἦγος δ΄. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Ασομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας Ἀγίας Παρθένου, τὸν ἀνθρώπον ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὐσπλαγγνος.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, σὺν Ἀσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμείποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεέμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκίησαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Οσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρᾷ ἀνυμνήσωμεν, Ἰακώβον θεοπάτορα, καὶ Δαυῖδ Θεοπάτορα.

Δαυῖδ Θεοπάτορ σὺν τῇ κινύρα, τὸν ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, σαρκούμενον Λόγον, Ἰακώβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ γ΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπιεσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἐνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρὸς, Μάκαρ ἐρημάτισας.

Οὐαὶ ἀνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσὶ σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικτῶδε σοφέ· ὅθεν σε γεραιρούμεν.

Υψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην Σοφέ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δι' αὐτῶν πάντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σε δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε Ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεόν, ὕμναις ἐμεγάλυνεν.

Τῶν Ἀγίων. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Τὸν τεχθέντα σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, αἰσπάρων Χριστῶν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Αγραυλοῦντες πιστοὶ, τὸν ἀληθῆ αἰ Ποιμένες, Παιμένα Χριστῶν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ἄδοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὴν πανέορταν τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πατρὸς ἑαυτῆν, σὺν Δαυῖδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμναις ἐπαξίως τιμῶμεν.

Οὗς Νυμφίον Δαυῖδ ἐκ πασοῦ, τῆς μητρῶας νηδύος φησὶ, νῦν τὸν Κύριον πορευέσθαι ὄν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα, Ἦγος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Πατὴρ ὡς ἀληθῶς, οὐρανοῖς θειάπων, ἐγένετο Ἰωσήφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, Υἱοῦ σὺνενομίσαι, τῆ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, εὐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, εὐορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοί, γεγονός ὡς Παρθένε Θεὸν σεσαρκωμένον γὰρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας· Μάγοι πίσει δὲ, σὺν Ἰωσήφ ἐκβαῶσι, τῷ Δαυῖδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ δ΄. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Εργῶν λογισμὸν ταῖς θείαις, ὑπέκοντα προστάξει, καὶ καθαρὸς ὄλος γενόμενος, τὴν μόνον ἐν γυναιξί, καθαρὰν καὶ ἄμωμον μάκαρ Ἰωσήφ σὺ ἐμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον ἀγνήν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ποιήσαντος.

Μόνω Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ μόνω σοὶ αἰοίδιμε, μετὰ τὴν μόνην Ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῆ, φοβερὸν μυστήριον, μάκαρ Ἰωσήφ ἐνεπιστεύθη, τὸν μόνον φθοροποιὸν, ἀρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Εμψυχὸς ναὸς φωτεινῆς, ὑπάρχων τοῦ Ποιήσαντος, ἐπιμελεῖα θείων πράξεων, ἐκ τοῦ Ἁγίου Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιον, σὺ παραλαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, μάκαρ Ἰωσήφ Ἀειπαρθένον.

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοῦ σου προφανῶς, ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοὶ· Μὴ φοβηθῆς Ἰωσήφ, Μαριάμ τὴν Ἀχραντον, νῦν παραλαβεῖν γαστρί γὰρ φέρει, τὸν φέροντα τῇ αὐτοῦ, θείῃ δυνάμει τὰ σύμπαντα.

Τῶν Ἀγίων. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου.

Τὴν ἀφραστον, τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασις, κητεῖς προθεωρήσας Ἀβδακούμ ὀφθαλμοῖς, Ἀπὸ Θαυμαῶν ἐκραυγάζεν, ἦξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῇ φάτνῃ σου, τῇ Θεοδόχῳ περιέστησαν, στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σου, τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζουσαι.

Μετὰ τῶν Μάγων, τὸν Δεσπότην προσκυνήσωμεν, καὶ μετ' Ἀγγέλων καὶ Παιμένων χρευσώμεν, θεαπρεπῶς κραυγάζοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ο βασιλεύων, τῶν ἀπάντων Βασιλέων Χριστός, κατὰ σάρκα ἐκ σπέρματος Δαυὶδ γεννηθεὶς, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰακώβον προσήκατο, ἀδελφὸν ὡς νυδόκησεν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου, Θεὸς Κύριος φανείς ἐν σαρκί, συνεδόξασε τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε Ἰακώβε, καὶ Δαυὶδ παμμακάριστε.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Πραότητι λάμπων, σοφὴ Ἰωσήφ, ἐν τῇ γῆ τῶν πράξεων ἐσκήνωσας, Χριστοῦ τοῦ πράου ῥήματι, Πατὴρ ὀνομασθεὶς ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, κρατήσας ἡγιασθῆς, καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα βροτεῖαν περικείμενον.

Ος Δεῖαν Νεφέλην, τὴν μόνην Ἄγνην, ἐν τοῖς κόλποις τὸν ἥλιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαυὶδ, τὸ ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, Ἰωσήφ μυστηρίου, ὑπὲρ κατάληψιν διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίαις ὁδοῖς, τῆ δικαίᾳ Δεσπότου πεπόρευσαι, τοῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιοῦτῳ φοβερῷ, Παμμακάρι μυστηρίῳ, πιστῶς καθυπουργῆσαι, τῆς ἀρρήτου λοχείας, δι' ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Εὐρέθη ὡς ἔφη, Προφήτης Δαυὶδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπεριγραπτον, Θεὸν Ἐμμανὴλ ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ Δεῖος ἐδιδάχθη, Ἰωσήφ ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ αἰοίδιμος.

Τῶν Ἁγίων. Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν.

Ο ἀνατείλας ἡμῖν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φέγγος, τῆς σῆς Θεοφανείας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἐκ Παρθένου Ἄγνης, εὐδόκησας τεχθῆναι, Θεὸς σεσαρκωμένος, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν μνήμην φαίδρυνας, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἢ ὁ Προφήτης Δαυὶδ, ὑετὸν ἐπὶ πόκον, ἐκάλει Θεοπνεύστως, Ἰακώβος ἐκήρυξεν, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ο τὴν τοῦ δούλου μορφήν, ἐνδυσάμενος Λόγε, ἐκ μήτρας παναγίας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρεται Παρθένε. Χαῖρε Μήτηρ Ἀχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ ε'. Σπλάγγνων Ἰωνᾶν. **Ξ**ένω τοκετῷ, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν αἰδῖον τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον, λαβὼν Ἰωσήφ, τὴν πρὸς Αἴγυπτον παμμακάρι ξένην κἀθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποιήσαι, καθυπεύκων τοῖς Δεῖοις προσταγμασιν.

Ιστασο Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὴ Ἰωσήφ διακονόμενος, ὡσπερ Ἄγγελος καὶ ἀμέσως πρὸς τίτου νυγιάσθης σαφῶς, τὰς ἀκτίνας τὰς αὐλοῦς εἰσδεχόμενος, μάκαρ, καὶ φωτοειδέστατος, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ δεικνύμενος.

Ο ἦλος ἐπαφῆ, τῇ Δεῖᾳ πανεύφημε, καθαγιασθεὶς ψυχῇ καὶ σώματι, μεταβέθηκας, πρὸς αὐλοῦς μονὰς ἀγιάζων νυνὶ, τοὺς τελούντας σου τὴν μνήμην Δίκαιε, ὄντως Ἰωσήφ πάν-ἀγιε, παναγίας μνηστήρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον ἐώρακας, Παρθένου Ἄγνης ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ πάντων αἰῶνων ἐκφύντα Πατρός· καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἤκουσας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσήφ ἐπὶ φάτνης πανεύφημε.

Τῶν Ἁγίων. Ἐβόησε προτυπῶν.

Εβόησαν, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, τὸ φρικῶδες μυστήριον, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων Δεώμενοι, Ἐν ὑψίσοις δόξα τῷ Θεῷ, ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκτεται.

Εὐδόκησας, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων τεχθεὶς ὡς Θεός· ἵνα τὸν φθαρέντα, ἀναπλάσῃς Ἀδάμ ὡς φιλόανθρωπος.

Εκθήσας, ἐπὶ θρόνου ὡς ὠμοσας Κύριε, τῆ Προφήτου σου Δαυὶδ, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, προελθὼν Ἰακώβω δέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Επέστησαν, ἐκπληττόμενοι τάξεις οὐράναι, ἐν σπηλαίῳ, καὶ τὸν τόκον τὸν ἄχραντον ὑμησαν, ἀσιγήτως, Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμελπουσαι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ Δαυὶδ καὶ Προφήτης Δεσπέσιος, καὶ Προπάτωρ, ἀνεδείχθη τῆς Δεῖας σαρκώσεως· Πρωτεπίσκοπος δέ, μαθητὴς ὁ Ἰακώβος δεικνυται.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ
 Δεῖος, Ἰωσήφ τε αἰνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσ-
 φέρει· σέφος γὰρ τῆ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόν-
 τες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ τεχθέν-
 τα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῶζε τῆς
 σέ γεραίροντας. Ὁ Οἶκος.

Απορρήτῳ βουλή, τίπτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρ-
 κος· περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπερί-
 γραπτος, καὶ σῶζει ἀτρέπτως ταῖς ἄμφω οὐ-
 σίας· ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἄναρχος, καὶ μό-
 νος ὑπέρχρονος· ὁράται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος·
 φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τῆς
 τούτου συγγενείᾳ συμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέ-
 φει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ· οὐς δοξάζοντες πίστει,
 ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σέ
 γεραίροντας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰω-
 σήφ τῷ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποί-
 νης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τῷ Ἀδελφοῦ τοῦ
 Κυρίου, καὶ Δαυὶδ τῷ Προφήτῃ καὶ Βασιλέως.

Στίχοι.

Τιμῷ Ἰωσήφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου,
 Ὡς ἐκλεγέντα φιλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφός Κυρίου·
 Τοῦ πάντα τεκτῆναντος ἐν λόγῳ Μάκαρ.

Ἐγώ τι φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·

Τὸν Δαυὶδ εὗρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν;

Δαυὶδ, ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεὺς, τὴν υἱὲς Ἰσοαί. Τῷ
 αὐτῷ ἐδίδαξεν ὁ Προφήτης Νάθαν τὸν Νόμον Κυ-
 ρίου, καὶ προσέφηκεν ἔτη τεσσαράκοντα. Προσίλαβε δὲ
 τὴν σάρκασιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ἑννεακόσια ἑννεήκοντα
 ἑννέα, καὶ ἦν ἐν Γαθαά (*). Εἶπε δὲ Νάθαν, ὅτι Δαυὶδ
 ἐν τῇ Βηρσαβεί παραθήσεται· καὶ σπυδῶν ἐλθεῖν ἀναγ-
 γείλαι αὐτῷ, ἐνπεδίοθη ὑπὸ τοῦ Βελίαρ· εὗρε γὰρ κατὰ
 τὴν ὁδὸν νεκρὸν καίμενον, ἐσφαγμένον γυμνόν· καὶ ἐπέ-
 μινεν ἐκεῖ, δῖλων θάψαι τὸν νεκρὸν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐ-
 κείνη ἐπέγνω, ὅτι ἐποίησε τὴν ἁμαρτίαν Δαυὶδ, καὶ ὑπέ-
 σπεψε πενθῶν· ὡς δὲ ἀνέιλε καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁ
 Δαυὶδ, ἐπεμφε Κύριος τὸν Προφήτην Νάθαν ἐλέγξει αὐ-
 τόν. Πολλὰ δὲ πενθήσας ὁ Δαυὶδ, καὶ πάνυ γηράσας, ἀ-
 πίθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ μετὰ τῶν Πατέρων
 αὐτοῦ. Γίνεται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλη-
 αίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώ-
 βου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἐνθον τοῦ σεβασμίου Οἴκου,
 τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν Χαλκοκρατειῶν. Τὰ δὲ
 περὶ τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰακώβου
 τοῦ Ἀδελφοῦ, πάντες γινώσκουσι, μαθόντες, ἀπὸ ἐκ
 τῶν ἁγίων Γραφῶν.

(* Τὸ δὲ ἐξῆς περὶ τοῦ Δαυὶδ ἱστοροῦμενον μέχρι τοῦ, καὶ
 ἐπέσπεψε πενθῶν, μὴ ἀναγράφοντες ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, δι-
 ῶν, ὅτι ἐλήθη ἐξ Ἀποκρύφων βιβλίων, ἢ ἐκ παραδόσεως τινός.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μνήστορος.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Προρρήσεων τὸ πέρας, τῶν ἐνθέων Προφη-
 τῶν ἐώρακας· ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστόν,
 ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης ἀγνῆς, ἐψηλάφησας, καὶ
 βρέφος κατενόησας, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν,
 Χριστοῦ θραπέων.

Αμέμπτῳ πολιτείᾳ, Ἰωσήφ κεκοσμημένος
 ἐνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθῶς, παρθε-
 νίας ἐχρημάτισας, καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομένου
 Παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ προσ-
 ηγορίᾳ.

Ρήματι ὁ τεκταίνων, οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος Υἱὸς,
 σοῦ Παμμακάρι ἀξιάγαστε, τῷ ἀνάρχου σε Πα-
 τρὸς ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπουργόν τῶν
 ὑπὲρ λόγον.

Αγίως σου τὸν βίον, διανύσας Ἰωσήφ πανά-
 ριστε, ἐν ταῖς λαμπρότησι νυκτῶν Ἀγίων
 κατεσκήνωσας, ἀγιαζὼν τοὺς πιστῶς τὴν πανα-
 γίαν σου, ἐκτελοῦντας αἰεὶ καὶ θεῖαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπουμένην Ἰωσήφ ὁ
 δίκαιος, Θεοχαρίτῳτε ἀγνῆ, ἐγνωκῶς ῥά-
 βδῳ κληροῦταί σου, τὴν μνηστείαν τὴν σεπτὴν,
 ἐπιμνησθεὶς Ἀαρῶν, τῆς βλαστησάσης ποτὲ
 ἀγίας Ῥάβδου.

Τῶν Ἀγίων. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εν Βηθλεὲμ Ποιμένες, τὸν τῆς Παρθένου
 τόκον, δοξολογοῦντες κατεμήνου, Σωτῆ-
 ρα καὶ Κύριον, τὸν ἐπὶ γῆς ὄφθέντα, ἀνθρώπων
 σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον, τῆς Θεοτόκου Μα-
 ρίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι, Ἐν
 τοῖς ὑψίστοις ἐκραύγαζον, τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα,
 καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβὶμ ἐδείχθης, ὑψηλοτέρα Παρθέ-
 νε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βασιάσασα, τὸν
 τούτοις ὀχθόμενον· ὃν δυσωποῦσα σῶσαι, ἡμᾶς
 αἰεὶ μὴ παύση.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαυὶδ, θαλαμηπόλος δὲ
 Δεῖος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰάκωβος, γενό-
 μενοι ἔλεγον· Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ
 εὐλογητὸς εἶ.

Ο ἐν Προφήταις Ἄναξ, καὶ ἐν Βασιλεῦσι
 Προφήτης, σὺν Ἰακώβῳ τῷ θεόφρονι,
 ἡμῖν ἐμελωδήσαν· Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χρι-
 στὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ ἀφλέκτῳ βιάτῳ, καὶ δροσοβάλῳ καμίνῳ, σὺ προγραφείσα Μήτηρ Ἀχραντε, ἀσπόρως ἐκύησας, σεσαρκωμένον Θεόν, Ἀγνὴ εὐλογημένη.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατεκώπιαν ὠφθα Κυρίου, Ἰωσήφ πανόλβιε· σὺ γὰρ ὄλως ὀσιωθείς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι τῆς εὐλογημένης· μεθ' ἧς ἐμελπες· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απαντες χαροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὄν. περ τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίστην, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, παρρησία πανευλαβῶς, περιπτύσσεται ὡς βρέφος, καὶ ἀσπάζεται, καὶ φῶς νηπτόν βοῶν κομίζεται· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέτρῳσαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάκαρ πόθῳ, καὶ ὡς Ἀγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεστῶς προσταξέσι, καθυπείκεις ταῖς θεϊκαῖς, δι' Ἀγγέλου ἐξ Αἰγύπτου μνησόμενος, πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανεύσεσθαι, μετ' αὐτοῦ τοῦ Παιδίου καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· οἷς συνεπανῆλθες, τὸν Κύριον δοξάζων.

Θεοτοκίον.

Νῆμε ταῖς σκιαῖς εἶδες λυθείσας, τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσία· φωτεινὴν νεφέλην τε, τὴν Παρθένον τόννοητόν, ἀνατέλλουσαν σαρκί, Ἥλιον ἐβλεψας, καὶ ὡσπερ ἀστήρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς βρωῶντας σοφῆ Ἰωσήφ ἐκάστοτε· Σὲ ὑπερυψούμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν βασιλέα Χριστόν.

Τὴν Βασιλέα Χριστόν, ὃν κατεμήνυσαν ἐν Βηθλεὲμ αἱ Ποιμένες, καὶ ἀστήρ ἐφάνερωσεν, ἐν δούλου μορφῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν γεννηθέντα Χριστόν, ὃν προσεκύνησαν μετὰ δώρων αἱ Μάγαι, καὶ ἐθεολόγησαν τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, ὃν ἐδοξολόγησαν οὐρακῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ τὰ Πολυόμματα ἀπαύστως ἀνυμνεῖ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, ὃν προσεφῆτευσεν Δαυὶδ ὁ θεοπάτωρ, καὶ τοῖς λαοῖς ἐκήρυξεν Ἰάκωβος, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν, ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ θ'. Μυστήριον ξένον.

Ισότημος, πάντων Ἀγγέλων γεγένησαι, προφητῶν Μαρτύρων τε, Μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν, Ἀποστόλων συνάμιλος ὄντως· διὸ σὺν αὐταῖς σε μακαρίζοντες, σοφῆ Ἰωσήφ, τὴν ἱεράν σου μνήμην ἀέθομεν.

Ος ἐκ γένους, βασιλικῷ καταγάμενος, τὴν Ἀγνὴν Βασιλίτσαν, μέλλουσαν Ἐσθὴν, Βασιλέα, τίκτειν ἀπόρρητως, σοφῆ ἐμνηστεύσω, ὑπὲρ ἅπαντας, ἐν γῇ προκριθείς, τοὺς γηγενεῖς μακαριώτατε.

Σθενούμενος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι, μάκαρ, ἐν βαθυτάτῳ τα γῆρα, πρὸς τοὺς αὐοὺς μετέβης, λαμπρῶς Ἰωσήφ πατέρας μέγιστος, πατὴρ νομισθείς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Η μνήμη σου, πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα, συγκαλεῖ καὶ αἶνεσιν, Λόγου τοῦ σὲ δοξάσαντος Μάκαρ· ὃ σὺν παρρησίᾳ, αἰεὶ παρεστῶς, ἀπαύστως πρέσβευε, ἡμᾶς λυτρωθῆναι, πειρασμῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φυλάττουσαν, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν Ἀγνὴν ἐφύλαξας. Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτήν, μετὰ γέννησιν ἀπόρρητον· μεθ' ἧς θεοφόρε, Ἰωσήφ ἡμῶν μνημόνευε.

Τῶν Ἀγίων. Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει.

Τὴν ἀρρήτως πρὸ αἰῶνων, φύντα Λόγον, καὶ Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων σαρκί, σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· ὃν ὑμνοῦσ Ποιμένες, Ἀγγέλων βρωῶντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν Ἀστέρα αἱ Μάγαι ἰδόντες, δρόμῳ ξένῳ, ταύτῳ παρείποντο, τὸν τεχθέντα ἐπιζητούντες· ὃν εὐρόντες δώροις ἐτίμησαν, χρυσῷ καὶ λιθάνῳ καὶ σμύρνη βρωῶντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Βηθλεὲμ νῦν εὐφραίνου, Πόλις γενομένη τοῦ Νέου Δαυὶδ· καὶ Σιών ἐπαγάλλου, τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις, κοινήν εὐωχίαν ταῦ Παμβασιλέως, καὶ τῶν αὐταῦ θεραπεύοντων νῦν δεξάμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτίσις τράπω ὑπούργησεν· οὐρανοὶ μετὰ τὸν

Ἀστέρα, ἡ γῆ τὴν φάτνην, ὄρος τὸ σπήλαιον, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα. Ποιμένες τὸ θάυμα, Ἄγγελοι τὸν ὕμνον αὐτῶ προσφέροντες.

Βασιλεὺς ἐκ ποιμένων, παλαι μὲν Δαυὶδ ἐχρημάτισεν· ἐκ φυλῆς δὲ Ἰουδα, σὺ τῆς Βασιλίδος Ἰάκωβε, Ποιμὴν ἀναδείχθης, τῆς τοῦ σαρκωθέντος ποιμνης, Ἄμνου τοῦ ὑψίστου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, σὲ Θεοκυῆτορ δοξάζουσι, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, σὲ ἀκαταπαύστως ἐν ὕμνοις τιμᾶ· σὺ γὰρ τῶ θείῳ τόκῳ, βροτοὺς οὐρανόις ἠνώσας· ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ἐξαποσειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῶ κλεινῷ θραδέλφῳ, Δαυὶδ τὸν θροπίατορα, Ἰωσήφ τε τὸν θείον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῆ θείᾳ, γεννήσει καθυπουργήσαν, Βηθλεέμ ἐν τῇ πόλει, θροπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῶ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς Θεῶ καὶ Δεσπότη.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Εἶτα, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβίμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῶ Δεσπότη, δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρῶν κατάραν τῆς εὐσᾶς· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κρίζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε δόξα σοι.

Στιχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῶ Κυρίῳ μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὄφθεισαν Παρθένον· Χαίροις πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε· μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κρίζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῶ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. **Ο**πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρώπησαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνούσι· Ποιμένες θαυμαζοῦσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγαλλεται.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Αἶμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωηλ· αἶμα, τὴν Σάρκωσιν· πῦρ, τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Θεοδώρου τῆ Γραπτῆ, αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν τύχη τῆ κζ'. τοῦ παρόντος μηνός ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῶ Σαββάτῳ ἰσπέρας, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ κάθισμα ὄλου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου γ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στιχόν, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Χορευούσιν Ἄγγελοι. Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον· τῶν Πατέρων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἀξιόμ' ἐστὶ, Τροπάρ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ. — Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήχου. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ. ὠδῆς, Κάθισμα, Πατέρες ὡς ἀληθῶς. Δόξα, τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, Ἀπόστολε Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἱκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμα, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγ. Στεφάνου δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ μὴ, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ· Ἀπόστο-

λος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Κατανακτικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐάν δι' τύχην ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ κζ'. τοῦ παρόντος μηνὸς Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος, ὠφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἀνοδὸν, αἱ τῶν λίθων νιφάδες, σοὶ γεγονάσιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον Στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὐ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσθεις τὸ σὺν ἄνθρωπον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσνήχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθευ σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὁμοία.

Ενιτείαις τοῖς τραύμασι, προσετέθη σοι τραύματα, ἐξορίας Ὁσίε, χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν θρόνον τὸν ἔννομον, καὶ συγγέοντος δεινῶς, τοὺς δεσμοὺς τοὺς τῆς πίστεως, καὶ τὴν Ἀχραντον, τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα καθελόντος· ὃν τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, Χριστοῦ θεράπον κατήσχυνας.

Ὀὕφρουρά σε οὐ στένωσις, οὐδὲ σκότος ἀνήμερον, οὐ πληγαὶ καὶ μαστιγες, περιέσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρίσαι Θεόδωρε· οὐδὲ νόσος χαλεπὴ, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· οὐδὲ ἔνδεια, τῆς τροφῆς θεωρήμων· ἀλλ' ἀτρέπτως, ἐκαρτέρησας προβλέπων, τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Ἀντὶ θλίψεως ἄνεσιν, ἀντὶ πόνων ἀπόλαυσιν, ἀντὶ σκότους ἔλλαμψιν, σοὶ δεδώρη-

ται, ὁ Ἀθλοθέτης ὁ δίκαιος· ἀντὶ δὲ δεσπέσις, τῆς ἐν ὄψει σου γραφῆς, ζωῆς βίβλω ἐγγέγραψαι· Ἐκκλησίᾳ δὲ, πρωτοτόκων ἐτάγης, ἐν ὑψίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσεληλυθας.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος,

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Τῷ βασιλεῖ καὶ Δεσπότη τοῦ παντός, τεθθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηνηθισμένος. Ἀλλ' ὧ φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθὶ δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμελποντες, εἴπωμεν· Ὁ σοφία καταγλαίσθεις, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παραδόξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκούται, καὶ τῷ Πατρὶ οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων ἐξανατεῖλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, Πατρικῷ αἰεὶ ὄντα, αὐθὺς δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἀγκαλαῖς Μητρὸς, ὡς ἐν θρόνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων, Ποιμένων, Μάγων τε νῦν, προσκυνούμενον ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Εν Βηθλεὲμ συνελθόντες, πιστοὶ κατιδόμεν, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· καὶ τοὺς ἐκ Χαλδαίων δῶρον καλόν, προσκομίζοντας τρίῦλον, ὡς Βασιλεῖ, ὡς Θεῷ τε καὶ δι' ἡμᾶς, τριήμερῳ ἐσομένῳ νεκρῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης, ὑπὸ τὸ Σπήλαιον· καὶ φρατῖαι Ἀγγέλων, ἐπιβᾶσαι ἐβόων· Δόξα ἐν ὑψίστοις σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεθθέντι ἐν δούλου μορφῇ, καὶ ἀναπλάσαντι κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρὸς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων. Τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορτάζοντας μνήμην αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πται-

σμάτων γλασπόν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρα-
κῶν ἀξιοθῆναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ
κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ, Σωτῆρα
Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαι-
ται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλεῖον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ
ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰου-
δαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆ-
ρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώ-
πει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ΟΨρόνω πυριμόρφω, ἐν ὑψίστοις καθήμενος,
σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχω, καὶ τῷ θείῳ
σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεθῆναι ἐν σαρκί,
ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ
ἀστήρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδει-
ξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλή· δόξα τῇ
ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκρᾶ συγ-
καταβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυ-
στικῶς, κεντημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρω-
τομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν
αὐθάδειαν· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἀναβλαστήσαντα,
τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπλη-
ρωμένος ὁ ἐνδοξος. Ἄλλ' ὡς Τρισμάκαρ, τοὺς σὲ
τιμῶντας, σῶζε θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γα-
στρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν
ἀγκάλαις τῆς Μητρὸς; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς
ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν,
ἐσαρκώθη ἐκῶν· καὶ γέγονεν ὁ ὄν, ὁ οὐκ ἦν

δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, μετέσχε
τοῦ ἡμετέρου φυράματος· Διπλοῦς ἐτέχθη, Χρι-
στὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν
Ἀγίων· Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα,
τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφα-
νώσωμεν· καὶ θείᾳ στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου
χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶσον φρόνημα,
καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑψοποιὸν ταπει-
νωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος,
καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χρι-
στοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης· καὶ ὡς πιστὸς
Διάκονος, φερῶνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἐν-
θα Χριστὸς, δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστέ τὸν ἀνθρω-
πον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος
ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρω-
τομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἀνθρωπον ἀπο-
δύεται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς, ἀδελφε, γνησίους πλέκω πρότους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὄψεως, ἰδόντα πα-
ραχωρεῖ, τὰ Χερσβίμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς·
ἡ φλογίνη ῥομφαία δὲ, πανευλαβῶς τὰ νῶτά
σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε.

Ο τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασι-
λέως Χριστοῦ, ἐγγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ
Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ Πάνσοφε, ὄψει τῇ σῇ
κεκόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρέστατα.

Υψώθη ἐπὶ Σταυρῷ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη
πλευράν· σὺ δὲ ταθεῖς ἐν σκιάμῳ καρτε-
ρῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὡς περ κριὸς ἐ-
πίσημος, Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Σοφία παντοδαπεῖ κοσμήμενος, Πάτερ Θεό-
δωρε, τὸν πρωτοστάτην ἠλεγξας σαφῶς,
τῆς κακίης αἰρέσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δέ,
τούτους τὰς φρένας κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάν-
σαγγε, Θεογεννητορ μόνη τῶν πισῶν, σωτη-
ρία καὶ ὕμνησις· σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας, τὴν
πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Τοῦ Ἁγίου, Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος τῶν παρανόμων ἐθριαμβεύσεν, ἅπασαν τὴν βλάβσημον αἴρεσιν.

Τῷ ζήλω τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θεὸς ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἀλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κήρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρουσίας ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδεικνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπῆλαιον, ὑπεισηλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πρῶτον τοῦ Δεσπότητος βαλλόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὁὐκ ἔχων ὅτι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὅσιε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Υπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ σηθῶν μαστίγας, διὰ Χριστὸν Θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρρης ραπίσματα.

Σοφία πνευματικῆ, καὶ προθυμία λογισμοῦ ἤσχυνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Αθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἔθραυσας, τὴν μανικὴν Ὅσιε, βδέλλαν τῆ μαχαίρα τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δαυτὸ καθὰ κιβωτὸν, ἐν Βηθλεέμ προφητικοῖς ὄμμασι, Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσαν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφὲ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ρύσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στόμα πέφηνας τῆς παρρησίας, θράσος τύραννον, μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἄθλων σου· ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὀψεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν

πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἅπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παραδοξόν, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτήρ ἡμῶν, ἐν τῷ Σπηλαιῷ σαρκί, ὠφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἔδοξολόγην αὐτόν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Τῆ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σε.

Κατήγορος κριτῆς τε καὶ ἀδίκος, ὁ βροτοκτόνος καὶ πατὴρ, τοῦ ψεύδους Στέφανε δεικνυταί· ἀλλ' ἑαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκτηνάμενος.

Ὁ μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβολος, ἀντ' οὐδενός τῆς δυσμενοῦς, τυράννου κρίνας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβαίς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας ἐν ἡμῖν, τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος. Θεοτοκίον.

Εκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, συνανατέλλεσσαν Χριστέ, ὡς Ἐωσφόρον τὴν ἐνδοξον, τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμην, τῇ σῇ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Εμφλωμένος σανίδι κατεκεντήθη, ὡς προσκυκνωὶ Θεόδωρε, Χριστὸν τὴν εἰκόνα, καὶ τῆς Θεομήτορος, Θρακὸς ἀγριότητι, καὶ βαρβαρικῇ ἰταμότητι.

Λειτουργήσας ἐκ νεότητος τῷ Δεσπότη, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον, τὴν ἔφεισιν ἔχων, Μάκαρ δι' ἀσκήσεως, Μαρτύρων ἐν αἵματι, αὐδῆς ἐκοσμήθης φαιδρότατα.

Φαινότατος ὡς ἥλιος Θεοφόρε, ἀνατολῆς ἐξώρμησας, ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τῆς ὁμολογίας σε, καὶ τῆς μεγαλόφρονος, καὶ γενναιοτάτης ἐνστάσεως.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Θεὸς Λόγος, ἐν Βηθλεέμ, ὡς εὐσπλαγχνος, ἐξ ἀπειρογάμου, Πάναγνε κοιλίας σε· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, σώσαι τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ελάμψεν ὡς Ἄγγελος ὁ Πρωτομάρτυς σου, ἐτῶν ἑβραίων Χριστὸν ἀψίδων, γεγονὼς ὑπέρτερον καὶ δόξης ἀρρήτου ἐμφορηθεὶς Φιλάνθρωπε.

Ος ἀκαταγώνιστος, τῷ Πρωτομάρτυρος, τοῦ
 Δεῖου ζήλου ἢ παρρησία· καὶ γὰρ μέχρι
 αἵματος, πρὸς τοὺς Διοκτάνους, ἀνδρείως πα-
 ρετάξατο.

Θεγὸρσ στόματος, νιφάσιν ἔβαλε, τῆς μαι-
 φόνους ὁ Πρωτομάρτυς· ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις
 δέ, τῶν λίθων κφάσιν, ὡς κικητῆς ἐστέφετο.
 Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπίδημήσαντα, ἐξ ἀπειράνδρσ Μητρὸς, ὁ
 Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τῷ Πατρὸς Θεό-
 τητι, ἐστῶτα καὶ δόξη, ἐν οὐρανοῖς τεθέαται.
 Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Γῆν ξένην κατοικῶν, ξενιτείας ἐπ' ἄλγεσιν,
 ἀλγήματα ἐξορίας, καὶ φρουραῖς ὠμοτάτας,
 ὑπέστῃς καρτεράψυχε.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, νικηφόρον στεφάνωμα,
 δεξάμενος ἐν ἡμέρᾳ, τῇ φαιδρᾷ καὶ φωσφό-
 ρῳ, τοῦ Δεῖου Πρωτομάρτυρος.

Η ἔσχεσ ἐκ παιδός, εὐσεβῶς ὑπόθεσιν, ἐτή-
 ρησας μέχρι τέλους, ἀπερίτρεπτος μείνας,
 ἀήττητε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
 μεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
 σωτηρίας Θεόνυμφε κεντήμεθα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ο κλεινὸς ταξίαρχος, τῶν Μαρτύρων, Στέφα-
 νος πιστοῖ, τοὺς δεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ
 χάριτι, ἐκθεθηκῶς, τῇ Δεῖᾳ δόξη αὐγάζεται.

Μιμητῆς πανάριστος, χρηματίσας, Δέσποτα
 Χριστέ, τῷ τιμῆ παθους σου ὁ Στέφανος,
 τοὺς φονευτὰς, δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μιαιφόνσ πράξεως, ἀμετόχους, φύλαττε Χρι-
 στέ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον τῆς
 ἐμνητῆς, τῆς κληρουχίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Παγκοσμίη γέγονε, σωτηρίας, Δέσποτα Χρι-
 στέ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, καὶ Μάρτυσι,
 Δεοπρεπούς, ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Τοῦ Ὁσίου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ιδρῶτι, τῶν ἀγῶνων εἰσέτι σταζόμενος, Ἀγω-
 νοθέτη παρέστῃς, τῷ δικαίᾳ κρίσει, πᾶ-
 σαν τὴν Κτίσιν, κυβερνῶντι, Δεοφόρε παμμα-
 καρ Θεόδωρε.

Ο ὑδὲν σε, τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν,
 οὐκ αἰκίζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆ-
 φος ἀπειλουμένη, οὐ ζημία, τῶν προσόντων
 Δεοφρον Θεόδωρε.

Υἰὸς ὢν, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας Θεόδωρε,
 πλήρης φωτὸς μετετέθης, πρὸς τὸ φῶς τὸ

Δεῖον ἀύξανομένης, τῆς ἡμέρας, καὶ νυκτὸς μει-
 ουμένης Δεόληπτε. Θεοτοκίον.

Σ ἐ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος,
 ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄν-
 θος ὡ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρὸς
 σου Λόγος προέρχεται.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένοσ σήμερον.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδή-
 μει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς
 ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ Βασικεύων σαρκὶ
 ἐτέχθη, σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι'
 αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ
 Δεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ος ἀστὴρ φαεινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ
 Γεννήσει Χριστῷ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφα-
 νος, ἀσράπων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαν-
 τα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἡμαύρωσε τὴν πᾶσαν
 δυσσέβειαν, σοφίαν λόγοις τούτους διέλεγξας,
 ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πειθῶν
 τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένοσ Ἰη-
 σοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τού-
 των τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς
 καὶ Δεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τῷ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀ-
 ποστόλου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου
 Στεφάνου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχοι.

Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίοις λίθοις,
 Στέφῳ Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαῖνεος Στεφάνου, μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Ο ὑτός ζητήσεως γενομένης ποτὶ μεταξὺ Ἰουδαίων, καὶ
 Σαδδουκαίων, καὶ Φαρισαίων, καὶ Ἑλλήνων, περὶ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μὲν λεγόντων,
 ὅτι Προφήτης ἐστὶ, τῶν δέ, ὅτι πλάνοσ, τῶν δέ, ὅτι Υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ, στὰς ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ὁ Στέφανος, εὐπγγελίσα-
 το πᾶσιν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰπὼν· Ἄνδρες·
 ἀδελφοί, ἵνα τί ἐπληθύθησαν ὑμῶν αἱ καρδίαι, καὶ συγ-
 κίχεται πᾶσα Ἰερουσαλήμ; Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς σὺκ-
 ἐδίστασεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ κλίνας
 οὐρανοῦς, καὶ καταβάς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τεχθεῖς
 ἐκ Παρθένοσ ἀγίας καὶ καθαρῆς, καὶ ἐκκλητημῆνης πρὸ
 καταβολῆς κόσμου. Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ
 τὰς κῆρας ἐδάστασ· τυφλοῦς γὰρ ἐποίησεν ἀναβλεῖψαι, λέ-
 πρὸς ἐκαθάρισι, καὶ τοὺς δαιμονιασ ἀπέλασεν.

Οἱ δέ, ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον
 πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἴσχυον γὰρ ἀντιστῆναι τῇ σο-
 φίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι, φέλαλοι. Καὶ εἰσιλθόντες, ὑπέ-
 βαλον ἄνδρας τινὰς λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόσμεν
 αὐτοῦ λαλεῦντεσ ῥήματα βλάσφημα κατὰ

τοῦ τόπου τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Νόμου, καὶ τὰ λοιπὰ καταλέξαντες, καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς Πράξεσιν ἐμφέριται τῶν Ἀποστόλων. Ἀτανίσαντες δὲ, καὶ ἰδόντες πάντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου, καὶ τὴν αἰσχύνην τῆς ἡττης μὴ φέροντες, λιθοβολήσαντες ἀναιρεῦσιν ὑπερευχόμενον, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.

Ἐπεὶ δὲ ἐξαιρέταν πτώμα, διὰ τῆς νομισθείσης αὐτοῦ πτώσεως, ἡ Δεῖος Πρωτομάρτυς τὸν ἀντίπαλον καταβαλὼν, τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀνεπαύσατο, συγκομιζέται τὸ ἱερὸν ἐκείνο σκάνωμα ὑπὸ ἀνδρῶν εὐλαβῶν, ἐν γλωσσοκόμφῳ Περσίας (εἶδος δὲ τούτου φυτοῦ). οἱ καὶ κατασφαιλισάμενοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸ κατίθεντο τῷ Ναοῦ. Ὁ δὲ Νομοδιδάσκαλος Γαμαλιήλ, καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἀβελδοῦς πιατεύσαντες εἰς Χριστὸν, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐδαπτίσθησαν. Τελείται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον Κωνσταντιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτῶν, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων ὡς μέγα, στίξίς Δεῖας.

Ὁ ὅτος ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ἅμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Θεοφάνει, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τῶν σιπτῶν καὶ Ἀγίων Εἰκόνων μεγάλως ἐπαρρησιάζαντο· ὑφ' οὗ καὶ τὰς ὕψεις κατηγράφησαν, καὶ εἰς ἐξορίαν παρεπέμφθησαν. Οὗτοι οὖν ἐν τοῖς μετώποις ἐγράφησαν, προστάξει Θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου, δι' Ἰαμβῶν στιχῶν καὶ παραπεμφθέντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ, πρὸς Κύριον ὁ μέγας ἄριστος Θεόδωρος ἐξεδήμησε. Αἰχματὰ δὲ γέροντα τινὰ, ἐπιστάντα τῇ αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημία, Ἀγγελικῶν ἐπακοῦσαι φθῶν, καὶ αὐτὸν ἕνα τῶν ἀδόντων γενέσθαι. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἰαμβῶν γραφέντες τῷ προσώπῳ στιχοί, ἔχοντες οὕτως·

Στίχοι Ἰαμβικοί, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν αἰδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων παθούτων προστρέχειν πρὸς τὴν πάλιν,

Ὅπου πάντα γνοὶ τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες

Ἔστησαν, εἰς σύστασιν τῆς αἰκουμένης,

Ἐφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ,

Σκευὴ πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.

Ἐκεῖσε πάλλα λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας,

Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβοφράνως,

Ἐκεῖθεν ἠλάθησαν, ὡς ἀποστάται.

Πρὸς τὴν πάλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες,

Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμως μωρίας.

Ὅθεν γραφέντες, ὡς κακοῦργαι, τὴν Δεῖαν,

Κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ ὅτος ὑπῆρχε τῆς αὐτῆς Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Εὐλαβιστάτου Κωνσταντίνου

τοῦ Πογωνάτου. Ἐγένετο δὲ, διὰ τὴν καλλὴν αὐτοῦ ἐλάθειαν, Πρεσβύτερος τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας· εἶτα Σύγγελος καὶ Σκευοφύλαξ. Τοῦ δὲ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, ἐκδασθεὶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἀπάσης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς ὀσάκας τῆς Ἐκκλησίας ἐγχειρίζεται. Καὶ καλῶς αὐτῶν κυβερνήσας ἔτη δύο καὶ μῆνας τρεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἑορτάζει ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα Μαρτύρων.

Ὁ ὅτος ὑπῆρχε σὺν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανῶν. Διερχομένου σὺν αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀπαμείων Πόλεως, διεβλήθησαν αὐτῷ οἱ Ἅγιοι οὗτοι· οἱ καὶ παραστάντες, καὶ χριστιανούς ἑαυτοὺς εἶναι φάμενοι, ἀφαιροῦνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρῷ ἐγκλιεῖνται· καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν προσκληθέντες, ἐρωτῶνται. Ὅς δὲ ἔμεινον ἀκαμπτεῖς, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρᾶς ρίπτονται· εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ζέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν Ἄγρον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προστάττει· ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινη τὴν πίστιν τηρούντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἐν τάπῳ αἰσώδει, μίσην δὲ ποταμῶν καὶ λίμνης κειμένης, σφραγίσσει καὶ μυιῶν καὶ κωνώπων καὶ σκνιπῶν ὑπάρχοντι ἀναμίστω· οἱ τινες ὑπὸ τούτῳ κατακιντούμενοι, ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ὠραίοις Στέφανε, ταῖς λίθοις κοσμούμενος, σαυτὸν προσενηνοχας, Χριστῷ τῷ Ζωαδότῃ, μελωδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, ἢ τοῦ Σαύλου ἔνατασις, παρθοῦντος τὸ πρότερον, Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, προσάγοντας δὲ ἔθνη, κῆν Χριστῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες, φονικῶς αἱ ἄνομοι, ὡς θῆρες ἀρπάσαντες, ἀνήρουν τὸν Στέφανον, ἐνδέως μελωδῶντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπαρθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ Στέφανε, ἀρρήτως τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγαῖζων τῇ Τριάδι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατείλαντι, ἐκ Παρθένου Δεῖας ἀγνῆς, προσήνεκται ἔμψυχος, ὡς Βασιλεῖ Στέφανος, ἐνθέως μελωδῶν σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ κομίᾳ. Πεπυρσευμένος, τῷ ἀρθοδόξῳ ζήλῳ Πάνσοφε, πλάνην μαρτῶς αἰρέσεως καὶ δεινῆς, θαρσαλέως ἐξηκόντισσας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγαῖζων καὶ Κύριος.

Λόγον σοφίας, λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, λόγον διδαγμάτων, Πάτερ πανευσεβῶν, Θεός Λόγος σοι δεδώρηται, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶντι καὶ Κύριος.

Εξανατείλας, ἐκ τῆς Ἑώας ὡσπερ ἥλιος, αἶγλην εὐσεβείας ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, τῆς εἰκόνης τὴν προσκύνησιν, Χριστοῦ φωτίζουσας, καὶ διδάσκουσας Πάτερ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη, δεδοξασμένη ὑπερλάμπουσα, φέγγει, Παρθενείας Μήτηρ Θεῶ, μετὰ σώματος ἐγέννησας, καὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν ὀμίχλη τὴν γῆν σπαργακώσαντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ἡ. Σοὶ τῷ πανουργῷ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στεφάνου δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωφθησάτω Χριστός, ἐν τῇ Πατρῷᾳ δόξῃ, τῶν ἄλλων μνηῶν σοι, σαφῶς τὰ ἔπαθλα ὅθεν ἐβόας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῇ, τῆς παρανόμου πλάνης, ἀθλήσεως στέφανος, ἐπλάκη Στέφανε ὅθεν ἐβόας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επλεξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότητος τόκος, χορίαν ἢ μνήμη τε, τοῦ Πρωτομάρτυρος ὅθεν ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνεῖμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὶε τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθεκεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χειρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ως λέων Παμμακάρι πεποιθῶς, ψυχῆς στέρροτῃτι, οὐκ ἐδειλίασας, τὸν τῆς αἰρέσεως πρόβολου, τῆς μακίας τὸν ἐπώνυμον ὃν καταπτήξας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρεία τὸν θυμὸν, τῇ σωφροσύνῃ δέ, Μάκαρ τὴν ἔφρασεν, τὸν νῦν φρονήσεως ἔμπλεων, κεκτημένος διετέλεσας. δικαιοσύνη δέ τὰς σαῖς φρένας ἐρράθυμισας, ἀνακραζῶν. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ραγδαίως φερόμενον τὸν ῥοῦν, τὸν τῆς αἰρέσεως Πάτερ ἐξήρανας, τοῖς σοῖς συντάγμασιν Ὁσίε, καὶ πανσόφοις ἀποδείξεις, τὰς μηχανὰς τῶν ἀσεβῶν, καταστρεφάμενος, καὶ κραυγαζῶν. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οπλάσας τὴν φύσιν κατ' ἀρχαῖς, τὴν τῶν ἀνθρώπων Θεός, ταύτην ἐνδύεται, ἐκ τῆς ἀχράντου σε Πάναγνε, καὶ ἀγίας γαστρος σήμερον, ἐν Βηθλεέμ προφητικῶς, ἀποτικτόμενος ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ Δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης ἅπαντα δεσμὸν, καὶ φέρεις κατὰ παντός, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια. ἀδυνατεῖ, βρότειος γὰρ νοῦς, πλέξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Ωτῆς μακαρίας σου, ἧς ἐφθέγγω, Στέφανε φωνῆς! Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, Δέσποτα βοῶν, Χριστέ τὸ ἀγνόημα. ἀλλ' ὡς Θεός καὶ Δημιουργός, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ὡσπερ θυμα εὐδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον, ἀνεδήσω τὸ νικητικόν, ἐκ Παντοκρατορικῆς, στέφος δεξιᾶς καὶ νῦν Παμμακάριστε, παρεστηκῶς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χάριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Θεοτοκίον.

Χροικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρκὶ ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρονος Υἱός. διὸ ἀναιρούμενος, ὁ μμητῆς, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς αἰδίου ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῷ Δεῖῳ βαλλόμενος πόθῳ, τῶν διωγμῶν τὰς παρατάσεις, ῥᾶον ὑποφέρεις Θεόφρον καὶ τῷ διώκτου τὴν ἀγριότητα, καταβαλὼν ἀπειλήσας, τὸν τῶν ἀγῶνων Πάτερ στέφανον.

Ολθὸν ἐπουραῖνον εὖρες, καὶ διαμένουσαν οἰκίαν, ἀντὶ τῆς μακρᾶς ἐξορίας, καὶ ξενητείας καὶ μεταβάσεως. καὶ νῦν τρυφᾶς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Υμνον τῷ Δεσπότη προσφέρων, Μάκαρ δυσώπησον ἀπαύστως, ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, καὶ συσηκίας καὶ ἀδελφότητος ὅπως ὁμοῦ βιώσαντες, τύχωμεν ἅμα τῆς Δεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σὶε τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἐν Βηθλεέμ τὸν Θεὸν Λόγον, σήμερον τεκοῦσαν Παρθένε, καὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον εἰλήσασαν, ὡς ἀληθῶς Θεόπαιδα, καὶ Θεότοκον μεγαλύνομεν. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ ὡς Βασιλεῖ, ἐμψυχος προσενήνεται, νῦν τῆς σαρκὸς ἐκδημήσας, τῷ ἐνδῆ-

μήσαντι σαρκί, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, δι' ὃν καὶ τὸν ἀγῶνα, ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

Ἐπειρον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄντως, τερατουργῶν διήλεγχε, θεοκτόνων τὰ στίφη, διακενῆς μελετῶντα· ὑψηγῶρα δὲ γλώττη, θεολογῶν ὁ Στέφανος, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶ νῦν ἔφησεν ἐσηκότα πρὸς ἃν λιθολευσταύμενος στεφηφόρος ἀνήλθεν.

Τῆς Ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, καὶ συμφυῆς καὶ σύνηθρονος, ἐκ Παρθένου γεννάται, ἐν Βηθλεέμ νῦν ὡς βρέφος· ἃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, εἰριδῆλως κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μαιφόνων χαίρων λιθολευστεῖται, καὶ σφεηφόρος ἀνεισι, πρὸς αὐτῶν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴκους, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Α θλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ πλέξωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθῶν· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδὸν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεθόα· Ἰδὲ τῆς οὐρανῆς ἀνεωγμένης θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τῆ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστώτα, τοῦ ἀοράτου Πατρὸς.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Α γμωσύνην ἐνεδύσω, Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετόχε· δυσωπήθητι, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὴν Σωτῆρα Κυρίαν τὴν ἀναμάρτηταν.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Π ρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένετο τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλὴς τῷ Κυρίῳ προσήγαγε Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοι ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοι ἐφάνη. Αὐτὴν ἐκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τ ὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θανάπτοντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἐστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς, Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σ τέφανε ἐνδοξε, οὐρανοπολίτα, Χριστοῦ θανάπτοντα μακάριε, πρεσβείαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Σ τέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ἀποικῶν σα-

μεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἁνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἀγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Κυπριανοῦ.

Π ρωτομάρτυς Ἀπόστολε καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεωγμένης, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστώτα τῆ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς Ἀγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· Καὶ νῦν αἴτησαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημησίσσε, ἔλασμον ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α κατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεέμ σήμερον μυστήριον ὁ ἀόρατος ὁράται· ὁ ἄσαρκος σαρκουῖται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ Ὄν γίνεται· ὁ ἐκ ἡν. Παρθένης τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτην ἐκτυπῆται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικαῖζει, χερουβικὴν παράστασιν· Ποιμένες θαυμάζουσι· Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν· Ἀγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπιγῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ι δαῦσα κρατούμενον χερσίν, ἐαυτῆς ἡ Πάναγνος, τὸν Ποιητὴν ἀπεφθέγγετο· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σὲ βρέφος βλέπω, καὶ νοεῖν οὐ δύναμαι, τὴν ἀπειρόν σου νῦν συγκατάθεσιν; ὑμῶν τὸ κράτος σου, προσκυνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, δι' ἧς σῶσαι, κόσμον παραγέγονας.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ο ὅς βρέφος με βλέπουσα· ταῖς σοῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἦλθον τὸν κόσμον γὰρ ὅκου διασῶσαι, καὶ Ἄδαμ ὃν ἐπλασα, κακίστη συμβουλίᾳ τῆ ὄψεως, ξύλου γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἕξω γεόμενον, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγεννησάμε.

Σ ἔ βρέφος προτελεῖς ὄρω, φάτην προσκλινάμενον· οὐ συνορῶ μυστηρίου δέ, βάθος τὸ ἀφραστον· πῶς καὶ μετὰ τόκον, ἀφθόρα διε-

μεινα, τούς νόμους ὑπερβάσα τῆς φύσεως. Τίνα οὖν αἰνόν σοι, προσαγάγω; πῶς δοξάσω σε; ἡ Παρθένοσ, Κάρη ἀπεφθέγγετο (*).

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Κυπριανοῦ.
Χαίροις ἐν Κυρίῳ στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μισητής τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, Ἰουδαίων κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.
Παραδόξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἀνθρώπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὁ εἶκ ἦν προσέλαβεν· οὐ φυρμόν ὑπομείνας οὐδὲ διαίρεσιν.
 Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων,
 τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.
 Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντός, περιδεδραγμένος δυναστείασ, Ἀγνή ἡ πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα· Πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλήσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δάλησθ νῦν χρηματίζουσα; Ὑμῶν εὐλογῶ σε, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὀρώσα, χερσὶ κρατῆσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖ-

σα προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὕψιζε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπηλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τῆτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ δίδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἡ Σεμνή, θαμβητικῶς τε φθεγγομένη ἀκήκοε, τῶν Μάγων, πρὸ τῆς Σπηλαίης παρισταμένων ὁμοῦ, καὶ πρὸς τέτους ἔφη· Τίνα θέλετε; ὑμῖς, ὡς ὀρῶ γὰρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἦλθετε, Περσῶν τὸ σχῆμα, οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες, ξένην ἀφίξι, καὶ πορείαν πεποίησθε· καὶ πρὸς τὸν ξενιτεύσαντα, ἐξ ὕψους καὶ ξένως μοι, ἐνοικισθέντα ὡς οἶδε, μετὰ σπιδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνησαι, τὸν δωρούμενον τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δισμύριοι Μάρτυρε Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυάριθμος πυρὶ, ἤδη ὠλοκαύτωται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπυράνια· καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴν ὁμῆγυριν, ἐφαίδρυνε· χαρᾶς τε ἐπλήρωσε, νῦν τὰ ἐπίγεια· καὶ πρεσβεύει τῆ σωθῆναι ἡμᾶς, τῆς τελῶντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραϊνόμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριο· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμενα, Εὐεργέτα κατώκισθησαν, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ἦχος δ'.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παραδείσος ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἠπάτησε πρῶην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὡ βάλδος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντί, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειραῖς ἀ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια, διάλογον περιέχοντα τῆς Παρθένου καὶ τοῦ βρέφους Ἰησοῦ Ποίημα εἰσὶν Ἰωσήφ τοῦ Ἱμνογράφου, καὶ τὸ ὄνομα τούτου ἀκροστιχίζουσι μεθ' ἑτέρων τριῶν, τῶν ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἰνῶν τῆς κγ'. τοῦ παρόντος. Ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν πρωθυστερώς καὶ ἐλλιπῶς· ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ, ἀνελλιπῶς καὶ ἐν τάξει κείμενα, ἡγουν τρία μὲν (τὰ ἀνωτέρω) ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κβ'. τρία δὲ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κβ'. καὶ τρία ὡσαύτως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κδ'. φέρουσιν ὁμοῦ τὴν δε τὴν ἀκροστιχίδα, Ἰωσήφ ὡδῆφ, μετὰ προσθήκης δηλαδὴ ἐπὶ τέλους ἐνός Φ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος ἐννάτου Προσομοίου.

μαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὐας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδίνας. Χορευέτω τοίνυν, πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ολον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἀδαμ· Χριστέ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνη ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψᾶλλε προφητικῶς, Δαυὶδ κινῶν τὴν λύραν· τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὀσφύος, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, Χριστὸς γεννᾶται σήμερον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Αἶνον θεοτερπῆ, μετὰ Ποιμένων Μάγοι, καὶ σὺν Ἀγγέλοις δόξαν, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Θεῷ πιστοὶ προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοῦς ὑψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πικανθραῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιοι αἱ σκιναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρῦξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Παραδόξον πιστοὶ, τὸ μυστήριον τῆτο! Θεὸς ἐκ γυναικὸς, ἐγεννήθη ὡς οἶδε, τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τῇ καταβάσει αὐτοῦ, κράζουσιν ἀνυμνοῦντα· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφωνεῖ λέγων· Αἶνον ἄ-

σατε θεῖον, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πληθὺς με σῶζοις Καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Πληθὺς πολυάριθμε, σεπτῶν Μαρτύρων, τὰ πλήθη ἐξάλειψον, τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ δίδου λόγον ἀνυμνεῖν, τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτήρες ὑπέρφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας, καλλινίκοι Μάρτυρες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι, Θεὸς δοξάσαντες, τῇ φωτοφόρῳ νῦν ἡμῖν, μνήμη δοξάζεσθε.

Ηπίσις ἡ ἐνθεος, τῶν Ἀθλοφόρων, ἀπίστων τὴν ἄθεον, τυραννίδα ὤλεσε, καὶ ἐξηφάνισε, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν, ἔνστασιν χάριτι.

Θεὸν παντοδύναμον, σάρκα λαβόντα, καὶ θάνατον λύσαντα, τῷ θανάτῳ Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἐθανατώθητε ζῶν, λαβόντες ἄληκτον.

Θεοτοκίον.

Υμῶν σε Πανύμνητε, εὐλογημένη, Θεὸν ὑπερύμνητον, ἐν σαρκὶ κηύσασαν, τὸν μεγαλύναντα, τοὺς Ἀθλοφόρους τὸν ἐχθρὸν, καταπαλαίσαντας.

ᾠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Ωραιοτάτως ἐκपुरούμενοι, τῇ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πανεύφημοι, ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς, ὑδαμῶς ἐπτοήθητε· ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειόμενοι, ὑφ' ἐν ἐδοξάσθητε.

Ζώσῃ φωνῇ Θεὸν κηρύττοντες, ἀπειλὰς ἀθεῶν ἐκ ἐπτηξαν· ἀλλὰ τῶν Παίδων τὴν φωνὴν, ὁμοφρόνως ἐκραύγαζον, οἱ πανεύφημοι Ὀπλίται, τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Οὐ δειλιῶμεν πῦρ ὁμόδουλον, οἱ γενναῖα ἅμα ἐκραύγαζον· ἀγαλλομένη δὲ ψυχῇ, διὰ σὲ θανατῆμεθα, τὸν θανόντα καὶ τὸν θάνατον, Σωτῆρ καταργήσαντα. Θεοτοκίον.

Γὶνα θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐκ σὲ Παρθένε τῆς Ἀγνῆς, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· διὰ τοῦτό σε συμφώνως, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θεῖον
» σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν,
» στερεώσας τὸν δεῦτερον, καὶ ἐδράσας
» ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, Δισμυρίων Μαρτύρων, τιμώμενος ἡμῖν, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γὰρ, θεία στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Εν φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μακρόθυμε Σωτήρ, νηπιάσας βουλήσει· Ποιμένες δέ σε ὕμνησαν, μετ' Ἀγγέλων κραυγάζοντες· Δόξα αἰνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ ἐψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκουσθε Κύριε.

Σοὺ τῷ πόθῳ προσέδησαν, καρδίας Λόγε οἱ Ἀθλοφόροι, διὰ σέ δὲ θανατούμενοι, ὡς ἀρνία ἄμωμα μιμηταὶ τῆ πάθης σου ὤφθησαν.

Κυβερνήσαντες Ἅγιοι, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐν Πνεύματι, ζάλην διεφύγετε, εἰδωλομανίας μακάριοι.

Απερίτρεπτοι ὤφθητε, ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς μαρτυρίου, ἀκατάσειστοι ἀπτόητοι, διωκτῶν τὴν ἔνστασιν, τῇ ἐνθέῳ πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, Εὐλογημένη, τῆς πρὶν κατάρας, εὐλογίαν ἀπειλήφαμεν, καὶ ζωὴν καὶ λύτρωσιν, οἱ σέ Θεοτόκον δοξάζοντες.

ᾠδὴ ε'. Τὸ φαινὸν ἡμῶν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε, τῶν Ἀθλοφόρων σου, καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ πέρατα, ταῖς τῶν θουμάτων, θείαις διαδόσεσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ιερούργοι θυσίαν προσάγοντες, θύματα τέλεια, προσηνέχθησαν ὀλοκαυτόμενοι, σὺν πᾶσιν ἄλλοις, πλείοσι συμμάρτυσι, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ναοὶ Θεῶ ὑπάρχοντες Ἅγιοι, διὰ βαπτίσματος, τέλος ἅγιον ὁμοῦ ἐδέξασθε, ἐν οἴκῳ θείῳ, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, Ναὸν ἀννέχθητε.

Θεοτοκίον.

Ινα Θεὸς τοῖς ἄνω συνάψῃ, τοὺς ὀλισθήσαντας, παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον, τὴν σὴν γαστέρα ὤκησε Πανάχραντε, καὶ σάρξ ἐχηρμάτισεν.

ᾠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Κορυφαῖος ἱεροῦ, ἐχηρμάτισας λαοῦ, καὶ προέπεμψας αὐτὸν, ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανόν, ἀθλήσαντα, Ἱερομάρτυς Ἄνθιμε Ὅσις.

Ὡς χρυσίον καθαρόν, ἀναμέσον τοῦ πυρός, ἡ εὐσέβεια ὑμῶν, Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐγνώρισται, ἡλίου πλέον ἐναπαστράπτουσα.

Νικηρωθέντες τῇ σαρκί, τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, ἐκληρώσασθε σοφοί, συνυπάρχοντες Χριστῷ, τῷ δείξαντι, δυνατωτέρως ὑμᾶς κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀληθῶς, ὡς πρὸ τόκου Μαριάμ, τῇ δυνάμει τῆ ἐκ σῆ, σαρκωθέντος Ἰησοῦ, διέμεινας, Παρθένος ὄντως, θαῦμα παράδοξον!

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
 Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, κρίζοντα· Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Στίχοι.

Ὡς προσφοραὶ σοι Σῶτερ ἐξωπτημένοι,
 Οἱ Δισμύριοι τοῦ νεῶ κεῖνται μέσον.

Ἀνέρας ὀγδοάτηκτάνενεῖκάδι Δισμυρίους πῦρ.

Τοῦ βασιλέως Μαξιμιανῶ, μετὰ νίκης ὑποστρέψαντος ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Αἰθιοπίων πολέμου, καὶ βουλευμένου ἐπινίκια θῦσαι τοῖς Εἰδωλοῖς, γράμματα ἐπέμφθησαν πανταχοῦ, συνελθεῖν προτρεπέμενα ἅπαντας ἐν Νικομηδείᾳ, εἰς προσκύνησιν τῶν παρ' ἐκείνῳ θεῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀνθιμος, Ἐπίσκοπος ὢν τῆς τοιαύτης Πόλεως, συναθροίσας ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Ἐκκλησίᾳ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαόν (τὴν γὰρ ἑορτὴν τηνοῦσα τῆς Χριστοῦ γεννήσεως), σφειρόταξεν αὐτοῖς, καὶ ἐδίδασκε τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ Μαξιμιανός, προσέταξε κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας τεθῆναι φρούρα, καὶ ἐξαφθῆναι, καὶ κατακαῆναι τοὺς Χριστιανούς· ὅπερ γινούσ ὁ Ἐπίσκοπος, σπεύσας καὶ βαπτίσας τοὺς κατηχουμένους, τὴν θείαν ἱερουργίαν ἐπέτελλε, καὶ μετιδῶκεν ἅπασιν τοῖς Χριστιανοῖς τῶν Θεῶν καὶ ἀγράντων μυστηρίων. Καὶ οὕτως ἀναφθόντων τῶν φρουράων, ἐτελειώθησαν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀνθιμος διεφυλάχθη Θεοῦ χάριτι ἵνα, καὶ ἕτερος ὠφελήσας, καὶ διὰ βαπτίσματος, προσαγαγῶν τῷ Χριστῷ, διὰ πολλῶν βασάνων πρὸς αὐτὸν μεταστῆ, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἀπεληψόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἀπὸ τῆς Συγκλητῆτος, ἔξω τῆς πυρᾶς ἀπολειφθέντων, καὶ τελειωθέντων.

Ὁ Ἅγιος Ἰνδῆς, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰνδὴν ἀκούω τοῦ βίου λαβεῖν πέρας,
 Ἄκρον καταντήσαντα πρὸς βυθὸν πέρας.

Οἱ Ἅγιοι Γοργόνιος καὶ Πέτρος ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Πόντος καλύπτει Γοργόνιον καὶ Πέτρον,
 Μνήμη δὲ τούτων οὐ καλύπτεται χρόνῳ.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Ζήνων ξίφει τελειούται.

Στίχ. Ζήνων κεφαλὴν τέμνεται διὰ ξίφους.

Μὴ προσκυνεῖν ἄγαλμα τῷ Ζηνὸς θέλων.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος πυρὶ τελειούται.

Στίχ. Καὶ Μαρδόνιον Μαρτύρων ἔγνω ἕνα,
Στέργοντα Χριστὸν, καὶ στέγοντα πῦρ
φλέγον.

Ο Ἅγιος Δωρόθεος, ὁ Πρεπόσιτος, ξίφει τελειούται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος, τὴν κεφαλὴν μου λέγει,
Δῶρον κομίζω τῷ Θεῷ τετμημένην.

Ο Ἅγιος Θεόφιλος ὁ Διάκονος λιθοβοληθεὶς τελειούται.

Στίχ. Ἀπόγραφε βληθέντα συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Καὶ Θεόφιλον συλλόγῳ Θεοῦ φίλων.

Ο Ἅγιος Μυγδόνιος, βόθρῳ ἐγγωσθεὶς, τελειῖται.

Στίχ. Κἄν χωννύηται Μυγδόνιος ἐν βόθρῳ,
Ἐγνωσμένος τοῖς πᾶσι Μάρτυς τυγχάνει.

Ο Ἅγιος Γλυκέριος, ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειούται.

Στίχ. Ὁ Γλυκέριος, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος,
Ἐφη· Γλυκὺς μοι τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος.

Μετὰ τὸ ἀποφύνασθαι τὸν μιὰρὸν Μαξιμιανὸν τοῦ καῦσαι τοὺς Ἅγίους Δισμυρίους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἔξω τῆς πυρᾶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπολειφθέντας Χριστιανούς φονεῦσθαι. Φονεῖται δὲ ὁ Ἅγιος Γυνθης, καὶ Γοργόνιος, καὶ Πέτρος, λίθοις προσδεθέντες, καὶ ἐν θαλάσῃ ριφέντες. Ὁ δὲ Στρατηγὸς Ζήνων, συντριβείς τὴν ἔψιν καὶ τοὺς ὀδόντας μετὰ λίθων, σὺν Δωρόθειῳ τῷ Πρεποσίτῳ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται. Μαρδόνιος πυρὶ φλέγεται. Μυγδόνιος εἰς βόθρον ἐμβάλλεται. Γλυκέριος ὁ Πρεσβύτερος πυρὶ τελειούται. Θεόφιλος ὁ Διάκονος, τὴν γλῶσσαν τμηθεὶς, ἐν τῷ κάμπῳ λιθοβολεῖται· καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Δόμνα, ξίφει τμηθεῖσα, τῷ πυρὶ τελειούται.

Στίχ. Ἐκτηνσυνάπτω ταῖς φρονίμοις Παρθένοις,
Τὴν ψευδόμωρον Δόμναν ἐκτετμημένην.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Δόμνα, ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Νικομηδείας, ἱέρισσα τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ Δωδεκαθίου. Ἐντυχοῦσα δὲ ταῖς Πράξεσι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Ἁγίου Παύλου, καὶ παρ' αὐτῶν τὴν ψυχὴν φωτισθεῖσα, καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν μαθούσα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται παρὰ Κυρίλλου Ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἅμα τῷ Εὐνούχῳ Γυνθῇ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς· καὶ ἀπὸ τότε, εἴτι ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦ παλατίου, ἐδίδου τοῖς πτωχοῖς. Διαγνωθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Ἀρχιευνούχου, καὶ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, προεφασίσατο παραφροσύνην, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἵνα θεραπευθῇ· καὶ ἦν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Οἱ δὲ Μαξιμιανός, ὑποστρέφας ἀπὸ τοῦ ταξειδίου, ἐζήτησε τὴν Δόμναν, καὶ μὴ εὐρῶν ἐπικράνη· καὶ προσέταξεν ἀποθαιεῖν πάντας τοὺς Χριστιανούς, ὁ καὶ γέγονεν. Τότε ἡ Ἁγία Δόμνα ἀνελαμβάνετο τὰ τῶν Ἁγίων Λείψανα, καὶ ἔθαπτε· καὶ γνωσθεῖσα, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ·

Ἀποσκοποῦντες μόνα τὰ ἐκεῖ, Μακάριοι μένοντα, δυνάμει θεικῆ, ὡσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι θεῖοι Παῖδες, τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι, ὤφθητε θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενοι.

Ῥῆμα Τυράννου ἄλογον Σοφοί, φαυλίσαντες, σὺν ἱερωτάταις γυναίξιν, καὶ κομιδῇ ὡς ἀληθῶς, θείοις νηπίοις, προσφοραὶ ὀλοκλήροι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσανηέχθητε.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως Χριστοῦ, προσφέροντες, ἔνδον ἐν ψυχῇ πανευλαδῶς, τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθείας νέφος ὄντως, Ἀθληταὶ διήλθετε, καὶ εἰς αἰώνιον φῶς μετεβιβάσθητε. Θεοτοκίον.

Υψηλότερα ὤφθησεν οὐρανῶν, κηῖσασα πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν· ὃν ἐκτενῶς, καθικετεύουσα μὴ παύσῃ, Παναγία ἄχραντε σῶσαι, τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογούντάς σε.

ᾠδὴ η'. Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ.

Ῥέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, ἰαμάτων τὰ μύρα, Μαρτύρων τὰ λείψανα· καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι, τῶν πίστει ἀνυμολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡφθητε ὡς ῥόδα Ἀθλοφόροι, ὠραιότατα μέσον περιχεόμενοι τοῦ πυρὸς, καὶ προθύμως ἐκράζετε· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσκοι ἅμα καὶ Παρθένοι, καὶ πρεσβύτεροι καὶ νέοι, Ἁγία Νήπια, γυναικῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος, τῆς ἀνω ἔτυχον χαρείας, ὁμοῦ ἐνηθληκότες. Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιὴλ σε πύλιν βλέπει, κεκλεισμένην Παρθένε· δι' ἧς διώδευσεν Ἰησοῦς, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σε, καὶ σὰρκα ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, φορέσας ἀσυγχύτως. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς ἐθελόθυτοι ἄρνες, ὠλοκαυτώθητε ἅμα, καὶ ὡς θυσιὰ καθαρὰ, τῷ τυθέντι Δεσπότη, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γηγενῶν, καλλίνικοι Μάρτυρες, προσήχθητε, καὶ σεφάνους τῆς νίκης, ἐπαξίως, ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς Ἁγίοις Προφήταις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν,

καὶ Ἁγίοις Ἀγγέλοις, πληθὺς Μαρτύρων εὐκλεῶν, Κυρίου δεήθητε, τοῦ σωθῆναι, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Ηλιακῶν λαμπηδάνων, ἢ ἱερά ὑμῶν μνήμη, πλεον ἐκλάμπει Ἀθληταί, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, ἀποδιώκουσα αἰεὶ, καὶ πάντα φωτίζουσα, Πανεύφημοι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, κατὰ χρέος, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φως ἡ τεκοῦσα τὸ Δεῖον, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμπαν, τὴν σκοτισθεῖσάνμου ψυχὴν, ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου, καὶ γεγονυῖαν τῶν ἐχθρῶν, Πανάμωμε παίγιον, οἰκτεῖρησον, καὶ φωτὶ μεταναίᾳς, σωτηρίου, καταξιώσον Ἀγνή.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων
- » Δεσπότης, ὡς ὑστὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
- » πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
- » νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἀναρχος, μεγαλύνομεν
- » πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πληθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ φαίλαγξ Θεοσύλλεκτε, τῶν Δισμυρίων Ἁγίων, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰκόνοσ ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἶμοι ὁ τλήμων! δι' ἀκρασίας τῆς παλαί· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοιωνήσασ μοι, τοῦ χειρόνος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτήρ με, Παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς οἰκείας χρηστότητος, ὁ Δεσπότης βουλόμενος, ταῖς ἀνθρώποις τὸν πλεον ὁ φιλάνθρωπος, καθυποδειξάι τὸ φύραμα, τὸ τούτων ἀνέλαιες, καὶ ἐτέχθης ἐν σαρκί· καὶ τὸ Σπηλαιον ὤκησας, ἵνα ἅπαντας, θρανίης ποιήσης ἀνυψώσας, τοὺς αἰνοῦντας καὶ ὑμνοῦντας, τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν. Δίς.

Τῆ δυνάμει νευρημένοι, καὶ στερρῶς κρατυνόμενοι, καὶ ἐνισχυόμενοι τοῦ Παντάνακτος, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, ἀήπητοι Μάρτυρες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κραταιῶς ἐκκήσατε, καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι τῷ κάμῳ τὴν

εἰρήνην, καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν, ὡς ἀντιλήπτορες μέγιστοι.

Εν τοῖς λόγοις Φιλόθεος, καὶ ἐν ἔργοις Δωρόθεος, καὶ Δεῖος Μαρδόσιος, καὶ Γοργόμιος, σὺν τῷ Σεκουνδῷ καὶ Πέτρῳ τε, καὶ Ἰνδῆ ἠρίστευσαν, καὶ ἐχθροῦ παρεμβολαῖς, ἐτροπώσαντο χαίροντες, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ παντοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ακατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεέμ σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὁράται· ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ ὄν γίνεται, ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράμιον· κτήνη ἀπεικάζει· χερσθικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμαζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἀγγελοι ἀνυμνῶντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδίακησεν ἀναλλοιωτῶς ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Αγεῖ ἑορτὴν, ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ οἱ οὐρανοί, σὺν ἡμῖν ἀγαλλικῶνται· ἐν φάτνῃ γὰρ ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου τικτόμενος, καὶ ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, βρέφος νῦν ὠραῖθι παραδόξως· πρὸς ὃν εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Νέον δι' ἡμᾶς, Ἰησοῦ ὠφθῆς παιδίον, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων ἀνατείλας, παλαιωθέντας παλαί, παραβάσει βεβλόμενος, πάντας καινηργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους· διὰ σοι πάντες εὐχαρίστως, αἰεὶ κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Τμνησαν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου προελθόντα, ὄρη καὶ βουναί, καὶ κοιλάδες καὶ πεδία· ἀστὴρ δὲ ταῦτον Μάγοις, οὐρανόθεν ὑπέδειξε, κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ, σάρκα δουλικὴν ἡμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

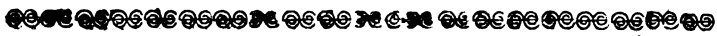
Δόξα, ὁμοιον.

Τίς σου ἡ πολλή, καὶ αἰείκαστος πτωχεία, δι' ἧς ὁ Ἀδαμ, κατεπλούτησε τὰ Δεῖα; ἐβόα ἡ Παρθένος, ἐν ἀγμάλαις κατέχουσα, τὸν Ἐμμανουήλ Θεὸν καὶ Κτίστην, σάρκα ἐξ αὐτῆς· ἀνεληφάτα· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Παιδίον ὁ προῶν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰῶνων, ἐτέχθη ἐκῶν, καὶ Υἱὸς ἡμῶν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γινώτε καὶ ἠττάσθαι· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὅς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλεκμήσει, ἐκ γῆς ἀπάσαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπέικουσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, ὧν ἡ ἀριθμὸς χιλιάδες ἰδ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν κρυπτόμενον, ἐκζητῶν ὁ παράνομος, ταῦς ἀκάκους σήμερον, Παῖδας ἔθυσεν· καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἀπαράκλητος, ὑπῆρχε τὴν ἀδικίαν, καὶ πτεύουσα σφαγὴν, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον· οὗς ἐθρήνησε, δονουμένη τὰ σπλάγχνα· ἀλλὰ τούτους, ἐπευφραίνεται ἐν κάλποις, τοῦ Ἀβραάμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, βασιλεὺς παράνομος ἐπεζήτησε· καὶ μὴ εὐρῶν ἀνελεῖν αὐτὸν, τῶν Παίδων ἐθέρισεν, ἀπειρόκακον πληθύν· ἔς εἰργάσατο Μάρτυρας, ὡς οὐκ ᾔετο, καὶ παλίτας τῆς ἀνω βασιλείας, τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, παραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Εκ Παρθένου τεχθέντι σοι, πραικῶνιε Κύριε, καὶ δι' ἀγαθότητα νηπιάσαντι, χορὸς Νηπίων προσήνεκται, Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἀθόλωτον ψυχὴν, λαμπρυνθεὶς δικαιοτάτα· ἃ κατώκισας, εἰς Μονὰς αἰεζώους, τὴν Ἡρώδου, σκλητεύοντα κακίαν, καὶ ὠμοτάτην παράνοϊαν.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Ε'γκρατείας ὑπόδειγμα, ἀνεδείχθης Μονάζουσι, Θεοφόρε Μαρκελλε καὶ ἀσκήσεως· ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως· στύλος ἐπαιρόμενος, ἀπὸ γῆς πρὸς ἰστανόν· καὶ ἀγνείας συνόμιλος, ψυχίας τε, ἀληθῆς ὄντως φύλαξ, καὶ ἀνδρείας,

στήλη ἔμφυχος κανὼν τε, πρὸς ἀρετὴν ἀκρίβεστατος.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβαῖς Πάτερ Μαρκελλε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω δοξαζῶν Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάσαστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας, ἀρεταῖς ὧ Μαρκελλε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι, γνήτων ἀμέτοχος, ἐνδεικνύμενος τερπνῶν, διὰ πῶθον τῆς Κτίστη σου· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάσαστον μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ηρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρην, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου. Ὅρος ἐδέξατο τὸν Πράδρομον· φάτην ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύβουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παραδόξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινότημοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμνηνκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φερμὸν ὑπομείνας, ἠδὲ διαίρεσιν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μυστήριον φρικῶδες ἀρῶ· Θεὸς γὰρ ὁ κατέχων δρακί, πᾶσαν κτίσιν, περιέχεται σαρκί, ἐν φάτη τῶν ἀλόγων· καὶ ῥάκει σπαργανοῦται, ὃ σπαργανῶν ὀμίχλη θάλασσαν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ο ἄσαρκος σαρκοῦται Θεός, καὶ ἀρχεται ὁ ἀναρχος, καὶ ὁ πλήρης, νῦν κενοῦται ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ ἐκ Παρθένου, καὶ βρέφος γαλουχεῖται, ἃ διατρέφων πνοὴν ἀπάσαν.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σμικρῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ, Ποιμένες καὶ δοξαζοῦσι, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ ἀστὴρ δορυφορεῖ, καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι· καὶ ἄνθρωποι σωθέντες, τὴν Θεοτόκον μεγαλύνει.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. δ'.
Ἀνδρέου Κρήτης.

Ταῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τῶν Ἰουδαίων τὸ κράτος κατήρηται. Σμυρτάτω τὰ Νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. Ἰουδαία ὀδυρέσθω· φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ραμαῖ· Ραχήλ κλαίουσα, θρηνεῖ ὡς γέγραπται τὰ τέκνα αὐτῆς. Βρέφη γὰρ Ἡρώδης, ἀνελὼν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρη τὴν Γραφήν, τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν ἀθώου αἵματος· καὶ ἡ γῆ μὲν ἠρυθραίνετο τοῖς τῶν Νηπίων αἵμασιν· ἡ ἐξ Ἐθνῶν δὲ Ἐκκλησία, μυστικῶς ἀγνίζεται, καὶ στολὴν ἐνδύεται. Ἦλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκιᾷ καθεμένοις, ἐκ Παρθένου γεννηθεῖς, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλήσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγχνος τὸ γένος ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἄς ὑπὲρ σῆ ἔπασαν, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Μάρκελλε τὸ Πνεῦμά σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στεχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, παρῆχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σποράς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὀρώντες ἐν Βηθλεὲμ, τιττόμενον ὡς μήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στεχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανός μοι ἐφάνης σήμερον γῆ· ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται ὁ Ποιητής, καὶ φάτνη ἀνακλίνεται, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· σὺν Ἀγγέλοις ὕμνοῦσι, καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· Ἐν ὑψίστοις δόξα, εἰρήνη τῷ Κόσμῳ τε· εἶδον γὰρ ἀστέρα, ὁδοιποροῦντα οἱ Μάγοι, ὀξέως τε προέτρεχον, τοῦ προσάξει τὰ δῶρα αὐτῶν, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίθانون, ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ αἰωνίῳ, καὶ Κτίστη τῆ παντός, ἐν σπηλαίῳ δι' οἴκτον, ἐπιφανέντι βροτοῖς.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Νηπίων, συνηκομένος μετὰ τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νεογνά Χριστοῦ δύματα στέφω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Νεοποιεῖται ἡ κτίσις, καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλαττεται, ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τιττομένου ἐξ ἀγνῆς, καὶ παναχράντου Μητρός.

Εκ στελεχῶν νεοφύτων ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία σήμερον, ὡσπερ ἄνθη εὐθαλῆ, δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς καὶ ὠραίζεται.

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων τῶν εὐσεβῶν, Παιδῶν τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μαρίαν νοητῶς, τοῦ Ἡρώδου ἔκλυσαν· διὸ, ὑποβρύχιον αὐτοῦ ὤφθη τὸ θέσπισμα. Τοῦ Ὁσίου.

Γνωσὶν δεξάμενος Πάτερ παρὰ Θεοῦ, ἀληθῆ καὶ ἀπταιστον, ἐπεζήτησας αὐτὸν, διὰ βίου Μάρκελλε σεμνοῦ, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς ἐπεθεράπευσας. Θεοτοκίον.

Γῆ τῆς προτέρας κατάρας τῆς ἐν Ἐδέμ, λύτρωσιν ἐδέξατο, ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος Ἀχραντε ἐκ σαῦ, καὶ καινίσαντος αὐτὴν καὶ ἀγιάσαντος.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νεφέλαι σταῆσατε ἐν γῆ, γλυκασμὸν εὐφροσύνης· ἐκ νεφέλης φωτὸς γὰρ, ἀνέτειλεν

(*) Ἡ ἀκροστιχίς τοῦ Κανόνος τούτου, μηδὲν ἀναφίρουσα τὸν Ὅσιον Μάρκελλον, ἔχει καὶ αὐτοῦ ἀνα ἐν Τροπάριον εἰς ἑκάστην ᾠδὴν. Ἔστι δὲ ἑλλειπῆς ὁ Κανὼν Τροπαρίων τεσσάρων· ἀλλ' οὐδὲ τὸ χειρόγραφον εἶχεν αὐτὰ πρὸς ἀναπλήρωσιν (1).

(1) Ταῦτα τὰ τέσσαρα Τροπάρια προσετίθησαν ἤδη ἐνταῦθα εἰς τὸν οἰκίον ἑκαστα τόπον, ληφθέντα ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδόσεως, τοῦ 1843.

ὁ Χριστὸς ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς, ὑπὲρ πάντων ἔννοιαν τικόμενος.

Α'πημφιάσατο τὴν πρὶν, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, ἀκοσμίαν καὶ κόσμον, περιέθετο τερπνόν, τοῦ κοσμήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Χορὸς θεόλεκτος βρεφῶν, ἐν σαρκὶ γεννηθέντι, προσνέχθη τῷ Κτίστῃ, ὡς θυσία μυστικῇ, τυθεῖσα διὰ σφαγῆς, μαρτυρίου καὶ θείας ἀθλήσεως. Τοῦ Ὁσίου.

Ρώμαλεότητι ψυχῆς, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ὀπλισθεὶς Θεοφόρε, διέκοψας, τὰς αὐτῶν, παρατάξεις κραταιῶς, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω Μάρκελλε. Θεοτοκίον.

Ε'κ τῶν ἀχράντων σου Ἀγνή, καὶ τιμίων αἱμάτων, σαρκωθείς ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεός, τῶν κτισμάτων, σὲ ἀπάντων Δέσποιναν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν Νηπίων στρατεύμα, ὡς Ποιητῇ καὶ Βασιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια, προτεθυμένα, Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Α'γνείας τοῖς ἀνθραξι, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπαθείας ἰσχύν, Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλε· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθης, ἐνδιαίτημα θείον, νόσους ἀποδιώκων, καὶ φωτίζων τοὺς πίστει, αἰεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ε'νθέως εὐφραίνεται ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱός, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων τε τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὐας. Διὰ εὐχαρισούντες αὐτῷ, ἐν ὕμνοις δοξάσωμεν.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ι'δοῦσαι Κύριε, τὴν ἐν Σπηλαίῳ σου, συγκατάθεσιν τάξεις Ἀγγελικαί, φόβῳ ἐξεπλάγησαν, καὶ διανύμησαν Χριστέ, τὸ ἀνεΐκαστόν σου ἔλεος.

Συνέσει Κύριε, ὁ τεκτηνάμενος, πᾶσαν κτίσιν. βουλήσει, σωματικῶς, αεαυτὸν ἠρίθ-

μψας, ἐν τοῖς ποιήμασι τοῖς σοῖς, καὶ ἐν τούτοις ἀναπέπαυσαι.

Τὸ ξίφος ὤθησε, μανεῖς ὁ ἄνομος, καὶ παρὰ φρων Ἡρώδης, καθ' ἑαυτοῦ, ἀνελεῖν πειρώμενος, τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντός, καὶ ἀνώλεθρον Θεότητι. Τοῦ Ὁσίου.

Οἱ πόνοι Ὁσιε, καὶ οἱ ἰδρωτῆές σου, τῶν αἱμάτων τοῖς ρείθραις τοῖς τῶν Βρεφῶν, κερραμένοι Μάρκελλε, τῷ γεννηθέντι ἐν σαρκί, δῶρα τίμια προσήχθησαν. Θεοτοκίον.

Ωραϊαν κάλλει σε, ὑπεραστράπτουσαν, τοῦ Υἱοῦ σου ἀκτίσιν οἱ τῶν ἐθνῶν, δωροφόροι Ἀχραντε, ἰδόντες θάμα καινόν, καὶ παρὰδοξον ἀνύμησαν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Υ'περεκκέχυται ὁ κρατῆρ, ὁ τῆς εὐσπλαγχιῆς σου Χριστέ, εἰς τὰ ποιήματα ἅπαντα, καὶ ἀφθάνου ταῦτα ἐλέους ἐπλησε, σαρκὶ ἐπιφανέτος καὶ γεννηθέντος σου.

Θύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ, σήμερον προσήχθησαν ἡμῶν, καὶ μυστικῶς ἀνηνέχθησαν, ὡς πυρὶ τῷ ξίφει ὀλοκαυτούμενα, τὰ Βρέφη, καὶ τῶν θείων βραβείων ἔτυχον.

Τοῦ Ὁσίου.

Υλῶδους Ὁσιε τὴν ψυχὴν, σχέσεως καὶ πάσης γερᾶς, καὶ ἐπικήρου τερπνότητος, πόνοις ἐκκαθάρας, τῆς σῆς ἀσκήσεως, ἰσαγγελος ἐδείχθης, ἐν κόσμῳ Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα ἐπήγαγε νοητὰ, τῆς ἀθανασίας ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ Ἀγνή, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν κατήρδευσαν, ἀφθαρσία πλουτίσας, αὐτὴν ὡς εὐσπλαγγχος.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μύρα εὐδδέστατα, ἀναδεδωκεν ἡ γῆ, ἐν ταύτῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ ἀκνωτοῦ μύρου ἐκ τῆς Ἀγνῆς, σαρκὶ ἀναβλύσαντος, καὶ βροτοὺς εὐωδίας πλήσαντος.

Αἷμασιν ἐφοίνιξεν, ὁ Ἡρώδης τῶν βρεφῶν τὴν Βηθλεὲμ ὁ δειλάιος· ἀλλὰ ταῦτα βοήσαντα πρὸς Θεόν, ἐνδικον εἰργάσατο, τὴν αὐτοῦ καταδίηνη καὶ τὸν ὀλεθρον.

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, καὶ τὸ ἄστατον σαφῶς, κατανοήσας Μάρκελλε, πρὸς τὰ αἰεὶ ἐστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσας ἔφεσων ὧν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γεννᾶται ὁ ἄχρονος, Θεὸς Λόγος ἐν γαστρὶ, ἐκ σοῦ ἐν χρένῳ Ἀχραντε, ἵνα ζῶν τὴν

ἄχρονον τοῖς ἐν γῆ, καὶ λῆξιν αἰώνιον χορηγήση, καὶ δόξαν τὴν ἀκήρατον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψομένην καθορών, τῶν περασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἄναγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε. Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αστὴρ Μάγος ἔπεμψε, πρὸς τὸν τεχθέντα· καὶ Ἡρώδης ἀδίκον, στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς, φονοκτονῆσαι αἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν ὁμοῦ εὐφραίνομένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βασιλέως, Ἡρώδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις· εἰκὸς γὰρ μόνους αὐτοὺς ὀδύρεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύσουσι· ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου, καὶ ἔτι κρατήσῃ, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρηομένη, καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλουμένη, μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ κατοπτεῦειν, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Στίχοι.

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη,
Ἄνεϊλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου Βρέφους.

Νήπια ἀμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Προτάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέφαι, καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστὴρ, ᾧ ἠκολούθουν, ἐμήνυσεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, ἀλλὰ δι' ἄλλης ἐδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἐψηφίσαστο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνησε, πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρισις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω· τοῦτο δέ μιν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύσειε, πάντως ἀποθανεῖται καὶ ὁ μέλλων βασιλεύσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδὼς, ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψει, καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρῦει τελειωθέντων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τοῖς Χαλκο-

πρατείοις εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἀγία σορός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλοῦ, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν.

Στίχ. Ἀϋπνία δούς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,
Μάρκελλε, κοιμηθῆτι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς· ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παιδείαν μετήλθε. Καὶ ταύτην παριδὼν, κατέλιπε τὰ οἰκεία, καὶ παραγίνεται εἰς Ἐφεσον, καὶ ξενίζεται παρά τισιν εὐσεβέσι· καὶ ἐν τινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθὼν, καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμητῶν, μαθῶν περὶ τῆς ἐνθίου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διδαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς καθ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἰακώβου τοῦ μετ' ἐκεῖνον χρηματίσαντος Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Πολλῶν δὲ θαυμάτων τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν, ἐν αὐτῇ τῇ ροῇ κοιμηθεὶς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ Ὁμολογητῆ.

Στίχ. Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,
Ὁμολογητῆς ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Θαδδαῖος ἀπελεύθερος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ κοινῶς ποιήσαντος. Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός· καὶ πολιτεῖαν κτησάμενος θαρσεύων, ἠγαπήθη παρὰ πάντων· ὑψηλοῦ γὰρ καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε πολλήν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχὴν τῶν θείων λόγων, χαμευσίαν, καὶ ὑπακοὴν ὑπερβάλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιβέβητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημί τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καὶ Ἡγουμένους, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξώριζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστὴς Θεόδωρος, ὁ τοῦτου γεγονώς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σὺν τούτῳ οὖν ποτὲ ἀνελθὼν ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ὁ Θεοφόρος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλω θείῳ πυρωθεὶς, ἠλεγξε τὸν δυσσεβῆ ἐκείνου βασιλείᾳ ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. Ὁ δὲ ἐκέλευσε τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῆ, τὸν δὲ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ἐπιστῆναι ἄνωθεν τῆς ἀγίας εἰκόνας, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον ὑπὸ τινῶν ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆναι καὶ, Ἴδε, φησὶν ὁ Τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σου εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. Ὁ δὲ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχὴν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ, δυσσεβίστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε Τύρανε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνώμης τοῦτο πεποίηκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τοῦτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως· προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἀγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτήν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἰρούμαι.

Τουτοῖς τοῖς λόγοις ὁ αἰλιτήριος αἰσχυρθεὶς, ὡς ἀπὸ ἀγροίκου, καὶ Σκυθογενοῦς, καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὑβρισθεὶς, ἐκέλευσεν ἐμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ρίφῃναι, καὶ

ἀνηλιῶς τύπτεσθαι· καὶ τοσαῦτον αὐτὸν τοῖς ῥοπαλοῖς ἐ-
τυψαν, ἄχρις αὖ καὶ ἠλπιζον ἀναπνεῖν. Εἶτα, νομίσαν-
τες τεθνάναι, ἔσβησαν ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω· ὃν καὶ τινες τῶν
παρεστώτων δῆσαντες, εἰλκυσαν ὡς Σησιμαῖόν τι καὶ ἀ-
κάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου· καὶ ῥίψαντες αὐτὸν
πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρε-
ψαν ἀπολουσάμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρί-
στως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκῶν, τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέ-
ρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Απεμείωσε τὴν νύκτα ὁ τεχθεὶς σαρκί, Ἡ-
λιος ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ ἐπνύξησε
τὴν διττὴν ἡμέραν τοῖς πιστοῖς, βοῶσιν αὐτῷ
εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τὸν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Σαλευθεῖσαν ἀθεότητι τὴν ἅπασαν, κτίσιν
ὁ ἐν Σηλαιῶν τεχθεὶς, ἐπεστήριξεν, ἐπι-
γνώσει πάλιν τῆ αὐτοῦ, ἀπαύστως κραυγαί-
ζουσιν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τὰ ἀνεύθυνα μὲν βρέφη ἀπεθέρισεν, Ἡρώ-
δης μαιφόνῳ χειρὶ, τῶν ἐλπίδων δὲ, τῶν
ματαίων ὅλως ἐκπεσῶν, τὴν ἐνδικὸν δίκην ἑαυ-
τῷ, θεοκτονίαν μελετῶν ἐναπεγράψατο.

Τοῦ Ὁσίου.

Εν πυρὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως κατέφλεξας,
Μάρκελλε τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονὰς· ἀπα-
θείας δὲ τῆ δρόσῳ ἠρδευσας ψυχὰς, βοῶν τῷ
Χριστῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιᾶ δὲν ἅπασα ἢ κτίσις Θεοῦ μφευτε, τὰ θεῖα
μεγαλεῖά σου, ἐν σαρκὶ ἐκ σοῦ, τοῦ Δε-
σπότητος πάντων καὶ Θεοῦ, τεχθέντος ἐν πόλει
Βηθλεὲμ, καὶ σὺν τοῖς Μάγοις καὶ Ποιμέσι σὲ
ἀνύμνησεν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρον ἢ κτίσις, στολὴν ἐνδέδεται, καὶ
κατήφειαν πᾶσαν ὅλως ἀπέθετο, τῆ και-
νοποιῆ καὶ Δεσπότη τεχθέντος ἐν γῆ· ὃν ὑπερ-
υψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος χρυσίον καὶ σμύρναν, Χριστέ καὶ λίβα-
νον, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας δέξαι φιλόανθρωπε,
καὶ ὡς τῶν Βρεφῶν τῶν ἀγίων τὰ αἵματα,
πρόσδεξαι οἰκτίρμον, διδοὺς ἡμῖν ἐλεῆ.

Λελυμένα τοῦ βίου, καὶ τῆς παρῆσης ζωῆς,
δι' ἐνθέου, θανάτου βρέφη ἀνεύθυνα, πρὸς
τὸν ἀθλοθέτην Θεὸν ἐχωρήσατε, τὸν τὴν αἰῶ-
νιον ζωὴν ἡμῖν διδοῦντα.

Τοῦ Ὁσίου.

Οσιότητος ὄπλοισ, Ὁσιε Μάρκελλε, παρα-
τάξεις Δαιμόνων κατεπολέμησας, καὶ
ὡς νικητῆς, κατ' αὐτῶν ἦρας τρόπαια, καὶ θαυ-
μάτων χάριν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ σοῦ ἐν Σηλαιῶν, τεχθεὶς Πανάχραν-
τε, αἰωνίους ἀνθρώποις, σκηναὶς νῦτρέ-
πισε, τοῖς εἰλικρινῶς, Θεοτόκον ὑμνήσι σε, καὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαίῃ θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
» ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βέ-
» λεσθαι. Σὲ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γνωστὸν ἐδείχθη Χριστέ τὸ ἔλεος, τὸ ὑπὲρ
γῆν τῆς σῆς φιλοανθρωπίας τοῖς ἔθνεσιν·
ἐν σαρκὶ γὰρ Δέσποτα ἐπτώχευσας, ἵνα πλέ-
του μετόχους, κρείττονος Κύριε, ποιήσης ἡμᾶς
ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Οσὸς Παρθένη τόκος ὁ ἄρρητος, ξένην
βροτοῖς, καὶ θείαν παρασχὼν ἀναγέννη-
σιν, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκαινούργησε, καὶ
τοὺς ἐν γῆ Ἀγγέλοις ἠνώσεν ἄδοντας, καὶ δο-
ξολογοῦντάς σε αἰεὶ καὶ μεγαλύνοντας.

Ισχύς Ἡρώδου τοῦ πολεμήτορος, τῆ τῶν βρε-
φῶν μανέντος ἀναιρέσει ἠσθένησε· τὴν ἀήτ-
τητον γὰρ ταῦτα δύναμιν, ἐκ Θεοῦ ἐζωσμένα,
χάριτι πίστεως, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην καὶ Θεὸν
φαιδρῶς ἀνέδραμεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄρας μακάριε, τὸν τοῦ
Χριστοῦ, καὶ πάθη τὰ αὐτοῦ ἐκμιμούμε-
νος, ἐσταυρώθης τῷ κόσμῳ καὶ μέτοχος, δόξης
τῆς ἀνεκφράστου, γέγονας Ὁσιε· ἐν ἧ καὶ ἡ-
μῶν σῶν ὑμνωδῶν μέμνησο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Γίους Θεοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο, ὁ γεννηθεὶς
σαρκὶ Θεὸς ἐκ σοῦ Παναμώμητε· καὶ τὸ
πρῶτον δέδωκεν ἀξίωμα, τοῖς αὐτὸν δεξαμέ-
νοισ, καὶ Θεομήτορα, σὲ δοξολογοῦσιν ἐκτενῶς,
καὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγε ώραθη βροτοῖς, Λό-
» γος σαρκακωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Νηπίων.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Η Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε, ἀλλ' εὐθύμει, τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει· Σύματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότη, Χριστῷ προσανηνέχθησαν ὑπὲρ αὐτῆ γὰρ σφαγέντα, συμβασιλεύσει τέτω.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας πάσης κατακοιμίσας, ἀγρυπνον ἐθέσπισας καὶ πάννουχον, ἐν τῇ Μονῇ σου Μάρκελλε, δοξολογίαν τελεῖσθαι, Χριστοῦ εἰς αἰνεσιν Πάτερ. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Επὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις, Θεοκυῆτορ γέγονεν εὐδοκία. Ἄγγελοι χορευόντες ἐκραύγαζον· Ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα σοι, τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Παρθένου. Εἰς τῆς Αἴνης, Στιχηρὰ Προσόμοια, τῶν Νηπίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τῆς Ἡρώδου πωρώσεως κατὰ Θεοῦ ἐμμανεῖς, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος, Βηθλεὲμ τοῖς βρέφεσι, τὸν θυμὸν ἐπαφίησι· καὶ ξίφει πάντα, δημίῳ δίδωσι, ζωῆς στερηῆσαι, τὸν ζωῆς αἴτιον τούτων αἰόμενος, τῆς σφαγῆς τῷ αἵματι, ὁ λυμεῶν, τοῦ καρποῦ τῆς φύσεως, ὁ ἀπνηστάτος.

Δίς.

Μάγοι ἐκ Περσίδος φθάσαντες, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸν Ἡρώδην ἐτάραξαν· καὶ μανεῖς ὁ δαίλαιος, τὰ Νήπια κατέσφαττεν· ὡς βότρυες δὲ, Χριστῷ προσήχθησαν, εἰ καὶ μητρῶν μαζῶν ἐσπᾶσθησαν, οἱ Νεομάρτυρες, τὸν Ἡρώδην πλήξαντες· διὸ Χριστὸν, πίστει ἱκετεύουσιν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει ἡ Ῥαχὴλ τὰ Νήπια· ἐν τῇ Ῥαμᾶ δὲ φωνή, νῦν μεγάλη ἀκούεται· ὁ Ἡρώδης μαίνεται, καὶ ἀθέως φρυάττεται· ὁ Ἰωάννης φεύγει ἐν ὄρεσι· λίθος Μητέρα σὺν τέκνῳ δέχεται· ὁ Ζαχαρίας δὲ, ἐν Ναφ̄ φονεύεται· ὁ δὲ Χριστὸς, φεύγει ἀφείς ἔρημον, Ἑβραίων οἴκημα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ηρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφόμενα Βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν· Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννη, πέτραν παρεκαλεῖ· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνη. Ὅρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φαίτη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Εν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθινὸν μνηύοντες Ποιμένα, τὸν καθημέμονον

ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φαίτη, Νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ Ἰδωμεῖλα τῶν Νηπίων.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ Χριστέ ὁ Θεός, πρώτῃ θυσία γέγονε τὰ Νήπια· Ἡρώδης γὰρ χειρώσασθαι, σὲ τὸν ἀχειρωτὸν βουληθεὶς ἠγνόησε, Μαρτύρων προσάγων σοι χορὸν. Διὸ σε ἱκετεύομεν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτῶ.

Εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, Βρέφη τίμια· δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα ἐξεχέατε, καὶ ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε· καὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας, μισητὴν κακίαν καταγγέλλετε, δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἦχος γ'.

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτανία, διὰ τὴν αὐτοῦ μαιφονίαν· καὶ σεπτὴ ἡ τῶν Παίδων θυσία, ὡς ἠλικιωτὶς Χριστῆ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυομένη, καὶ προπεπονθυῖα. Μὴ κλαῖε Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, μνησκομένη τῶν κόλπων Ἀβραὰμ, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὄλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν Εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λαί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἡστραψας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι ἡλίω γάρ, πεισθεῖσα, τὴν ἄδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινηθεῖσα τοῖς αἵμασι· καὶ παρέστηκας, τῷ Ἠλίω τῆς δόξης στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Τὸν ἐγκαρδίον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσι, κατανύξει Ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῆσα καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἀπτομένη διανοία, θεωρίαῖς θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, ἐνυμφευθῆς ἀφθορος τῷ Ποιήσαντι· καὶ ὡσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν αἱμάτων τοὺς κρουνούς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὗ ὑπέμεινεν, Ἀνυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κατοικίσασε σε τὸν θεῖον, ὡς Ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας Μελάνης.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἡ ταῖς Ἀγγέλων χορείαῖς συναφθεῖσα, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ ὑπερίπτασθαι ἔπεισε, τῶν ὀρωμένων, δι' ἀπαθείας καὶ καθαρότητος· τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐζώγησας, θεοπειθεῖσι τὴν ἄστατον ἀποβαλέσθαι, τύρβην τοῦ βίου τὴν διαρρέουσαν· ὅθεν σὺν τούτῳ τὴν αἰώνιον, εὖρες ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωπρῶσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνῆδονον τρυφὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατεῖᾳ σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνία, καὶ χα-

μευνία καὶ ταπεινότητι· τότε καθαρῶτατον, σκευῶς γεγένησαι, Πνεύματος θείου χάρισμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένη πρὸς τοῦτου πάνσοφε· ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφειλκύνσω λαοὺς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότη Μελαίνῃ, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ καλλοναῖς ἀρετῶν ὠραῖσμένη, ὅτε τὸν σωτήριοιόν λόγον ἐπλήρωσας, καὶ διανεύμασα δέδωκας, τὰς μυριάδας, τοῦ σοῦ χρυσοῦ πτωχοῖς καὶ πένησι· τότε τὸν οὐράνιον ὄλβον ἀπέειλησας, δικαιοσύνην πλουτήσασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν Πανσεβάσμιε· ὅθεν τιμῶμεν σοῦ τὴν καίμησιν, καὶ ἐκτενωῶς δυσωποῦμέν σε, ἱκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τῷ σωθῆναι τὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· σήμερον γάρ ἀληθῶς, μία ποιμνὴ γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ ἀναρχος ἀρχεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· καὶ Παρθένος ἀπειρανδρος, Μήτηρ ὁράται Θεοῦ, καὶ ἡ Μητηρ μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένος εὐρίσκεται. Ὁ σαρκοθεῖς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται, καὶ Ποιμένες κήρυκες, κοινωνοὶ τοῦ μυστηρίου γίνονται. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκόμιζον, ὑπὸ ἀστέρος ὀδηγούμενοι, καὶ τὸν τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς καρδίας θησαυροὺς προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθὰς, πίστιν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, ὡς χρυσὸν καὶ λίθον, καὶ σμύρναν, τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ φθορᾶς, τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Μάγοι ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τῷ ἐκ Παρθένου Βασιλίδος ἐκλάμπαντι, ἀπάντων, Θεῷ καὶ Κτίστη καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, δῶρα προσκυνοῦντες προσεκόμισαν· πρὸς οὓς ἡ Πανάμωμος, ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο· Ἐῖπατε δὴ μοι, οἱ τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον, σεβαζόμενοι, καὶ ἐν σκοτει βαδίζοντες· πῶς τὸν ὑπὲρ καταληψιν, φωτίζοντα σύμπαντα, ἐγνωτε σάρκα λαβόντα, καὶ ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, ἐν γῆ, καὶ δι' οἴκτον, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος;

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Λόγοις ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς, τοῦ Βαλαάμ, πρὸς τὴν Ἄγνην ἀπεκρίθησαν, οἱ Μάγοι, Πάρετρημέν, ἀνατολήν καθαρῆ, καὶ λαμπροῦ Ἀστέρος, προσγενήσεσθαι· καὶ δὴ θεασάμενοι, ἀσυνήθη φαινόμενον, τοῦτον ἀρτίως, ὑπ' αὐτοῦ ὀδηγούμενοι, οὐκ ὠκνήσαμεν, τὴν πορείαν ποιήσασθαι. Τίς ἦν ὁ ταῖς ἀγκάλαις σε, ὡς βρέφος κρατήμενος; πῶς μυστηρίῳ τοιοῦτῳ, καθυπουργῆσαι ἠξίωσαι, σεμνὴ Παναγία; δι' οὗ εὗρατο ὁ κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Λέξω πυθνανομένοις ὑμῖν, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἀπάσαν, ἡ Κόρη, φησὶ τοῖς Μάγοις· Βλέπω γὰρ νεύσει ὑμᾶς, ἀφικέσθαι εἰς τὸ παιδίον μου. Καινὰ καὶ παράδοξα, ὡς ὁρᾶτε, τὰ πράγματα· ὁ γὰρ ἀχρόνως, τῷ Πατρὶ συννοούμενος, τὴν πτωχείαν μου, ἐκουσίως ἐφόρεσεν· ὅπως καταπλουτήσεις, τοὺς γνώμη πτωχεύσαντας, καὶ Παραδείσου τὴν θείαν, διαγωγὴν ἀπολέσαντας. Αὐτός ἐστιν οὗτος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ὁμοιον.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὀρώσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὑψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ δίδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τῆ παντός, περιδεδραγμένος δυναξεία σε, Ἄγνη ἡ Πανάμωμος, προσεφθέγγετο χαίρουσα· πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλήσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δούλησου νῦν χρηματίζουσα; ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ο ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὔδοκῆσεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἔσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ ὢν, ὁ ἐκ ἧν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστάς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖ σε τὸ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τίκτω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν, τίς ἐώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βήλεται, νικᾶται φύσεως τάξις ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, τὴν πρὶν κατάραν τοῦ Ἀδάμ θέλων λύσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ο' Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοι κατάπεμψον, ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φῶτων ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν παθῶν μου θύελλαν, σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Ασκήσει τὴν ψυχὴν νεώσασα, Θεόφρον ἄρραν, τῆ μαρτυρίου σάχυν γεωργεῖς, Γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρὶ σου πλουσιωτάτη νείμασα, πλοῦτον ἐπίκηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζῶν, μηδαμῶς διαρρέουσας, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράκιον.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σῆ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντός Ποιητῆς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλη Μητὲρ ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Μελαίνης. Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελανωθέντα με πάντοθεν, λαμπρύνσας καθάρισον, ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὁσίας σου, φιλόανθρωπε Μελαίνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγον μοι ἐμπνευσον,

Θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ δια σέ τὸν ἐκούσιον, Σταυρὸν ὑπομείναντι, ἐπ' ὤμων φέρουσα, Παμμακάριστε, προθύμως τὸν σταυρὸν σου, καὶ τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιώματα.

Γονέων προσπάθειαν, καὶ τῆς σαρκὸς ἠδυσπάθειαν, τελείως ἐξέκλινας, μόνον ποθήσασα, τὸ ἐράσιμον, Χριστοῦ Θεόφρον κάλλος, οὐ πάντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Κλοιὸν ἀπορρίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, σὸν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τὸν Δεῖον ζυγόν, ἐπαυχένιον, καὶ φέρει καὶ βαδίζειν, ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, εἰς τὰς αὐλῆς μοναῖς.
Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τῇ ἀκρασίᾳ μου· καὶ ὁ ἀναρχος, ἀρχὴν ἰδοῦ λαμβάνει, ἐκ Κόρης τικτόμενος, νῦν τῆς Θεόπαιδος.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοῦ κάλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητὴς σου ἐρασθεὶς νύμφην σε, ὄντως καλὴν καὶ ἄμωμον, Μάρτυς ἐαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργεσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ὡς πνευματικὸν, ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεκται, ἡ τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.
Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τῆ ἀχωρήτου Πλαστοουργοῦ πέφηνας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποσταῖσα ῥοπῆς, ὄλην δέδωκας, τὴν ῥοπὴν πανευσεβῶς, τῆς προαιρέσεως Ἐνδοξε, μόνᾳ πρὸς τὰ μένοντα καὶ αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη, καὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραινέσεις, ἀστηρίκτων στηριγμός, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε· ὄθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῆ συντονία, τῶν εὐχῶν ταῖς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας, ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀγαῖς, φωτειδῆς ὄθεν γέγονας, ἐν σώματι αὐλον, βίον ζηλώσασα.
Θεοτοκίον.

Ὁ περιβάλλον, οὐρανοῦς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουληθεὶς, χειρὶ Παρθένου ὡς νήπιον, χειρὸς ἀφαρπαζῶν με, τοῦ πολεμήτορος.
Ὁ Εἰρμός.

Ὁκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ· κλυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-

» τρὸς ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, δια παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τῆ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνὴ, χλαῖναν ἀδιάφθορον, εὐσεβῶς Ἀνυσία· ὄθεν τοῦ Παντάναντος, Νύμφη ἄμωμος ὄφθης· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ θεῖα προστάγματα, ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριάδας τοῦ σου, χρυσίου τοῖς πένησιν· ἄρασα δὲ ἐπ' ὤμων, τὸν σταυρὸν σου Μελάνη, ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ, ἠκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκί, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἐνθα ὀδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μαίγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλῆσιν, ὠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἔχουσιν ἐπομένη, λόγῃ πλευρὰν τιτρώσκειται, καὶ τὴν στρεφομένην, ἀβλαβῶς παρέρχεται, ῥομφαίαν ἢ δούλην σου, Δέσποτα Χριστέ ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, Μάρτυς Ἀνυσία πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρῃσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς αὐλοῦς οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σου Θεομήτορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Εγκρατεία ταῖς ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς θανάτωσασα, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, ἔσχες ἐνακοῦσάν σοι Πάνσεμνε· πρὸς ἣν ἐκ γῆς μετα-

στάσα, κατεσκήνωσας, βασιλείας τὴν ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Ταῖς πολλαῖς σου μυριάδας, τῆ χρυσίῃ διένειμας, πενομένοις ὄντως, ταύτας θησαυροῖς δὲ ἀπέθηκας, παλαιουμένοις μηδέπω· εἰς αἰῶνα δὲ, συντηροῦσί σοι, τὴν διαρκῆ μονιμότητα.

Συμπαθείας σου ὁ πλοῦτος, ποταμὸς ὡσπερ γέγονε, καταρδεύων πάσαν, πένητος Ἀοιδάμε ἔνδειαν, ρύπον ἐκπλύνων πτωχείας, ὄλθρον ἄσυλον, προξενῶν σοι, τὸν ἐν οὐρανοῖς μὴ κενούμενον. Θεοτοκίον.

Ταῖς ὀρμαῖς καθυποκύψας, τῶν παθῶν ὡσπερ ἄλογος, λογικὸς ὑπάρχων, παρασυνεβλήθη τὰς κτήνεσιν· ἀλλ' ἢ τὸν Λόγον τεκοῦσα τὸν αἰδίου, μὴ παρίδης με, διαπαντὸς ἀπολλύμενον.

Τῆς Μάρτυρος. ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε πηγὴν, σωτηρίου γινώσκουσα, ποτήριον Μαρτυρίου, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ, ἢ Μάρτυς σου ἐξέπιεν.

Ωδάμαλις Χριστοῦ, ὃ θεόδεκτον σφαγίον, ὃ ἄμωμον ἱερεῖον, Ἀθληφόρε Κυρίου, ἐκέτετε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν σοὺς ἑορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἢ Παρθένος ἀσπύρωσ γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ταῖς ἀμόρφους τέλεον, ιδέας τῶν παθῶν, ἐκ ψυχῆς ξέσασα Σεμνή, ἐγκρατείας χρώμασι, διεζωγράφησας, ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγὲς ὡς ἔσοπτρον, ὑπάρξασα Σεμνή, διαυγείς Πνεύματος Θεοῦ, διαδόσεις ἔνδοξε, ὑποδέδεξαι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Ε'γκρατεία σβέσασα, παθῶν πυρκαϊάν, τὸν πυρσὸν ἤψας τῆς ψυχῆς, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σε, καταλαμπρύνοντα, καὶ τὰς ἀμαυρότητας, τῶν δαιμόνων ἐκκρουόμενον. Θεοτοκίον.

Η' Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν Ἐμμανηλ, ἐν Σηλαιῷ τῆς Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδέμ ἀνοίγοντα, παλαὶ κλεισθεῖσάν μοι, ἀκρασίᾳ βρώσεως, καὶ ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Τῆς Μάρτυρος. ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Α' γδρεῖον, γυναικείῳ ἐν σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς παῖλην, δυσμενῶν ἀσάρ-

κων Μάρτυς ἐξῆλθες, καὶ ῥομφαία, ὑπομονῆς αὐτοῦς ἐθανάτωσας.

Α'μάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστῷ δέ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, Ἀνυσία, ἀθληφόρων Παρθένων τὸ καύχημα.

Α'βρόχως, τῶν ἀγῶνων διήλθες κλυδώνιον, κυβερνωμένη παλαμῆ, τοῦ τὰ πάντα λόγῳ πεποιηκός, καὶ πρὸς ὄρμον, σωτηρίας Παρθένε κατήνησας. Θεοτοκίον.

Ο'πλάσας, κατ'εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἀνθρώπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομητορ, ὀλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Α'βρόχως, τὸ τοῦ βίου διήλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἀκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοιδίμε.

Σπινθήρσι, τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἔρωτος, πεπυρωμένα τὰ βέλη, κατεφλέχθη πάντα τῆς ἀμαρτίας· καὶ δαιμόνων, κακουργία εἰς τέλος ἠφάνισται.

Ο'νοῦς σου, πρὸς τὸ κρεῖττον ἐνώσει θεούμενος, τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας, διζεύχθη νεύσει παντοδυναμῶ· διὰ τοῦτο, τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες. Θεοτοκίον.

Θεοῖ με, γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος, καὶ σπαργανοῦται τὴν λύσιν, τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, καὶ χωρεῖται, ἐν Σηλαιῷ ὁ πᾶσιν ἀχώρητος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• **Ε**'κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρης
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίασι, τῆ ἀναλάμψαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· πλῆτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆς ἐφθαρμένον, ἐναπεθησαύρισας, τὸν οὐράνιον πλῆτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας φαιδρῶς. Ὁθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Φυγοῦσα κόσμου τὰ τερπνὰ, χρυσοῦ τὰς μυριάδας ἐσκόρπισας πλουσίως, εἰς χειρας τῶν πενήτων ἀποθεμένη εὐσεβῶς· τόπους δὲ τοὺς θείους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἰσάγγελον, καὶ πᾶσιν ἐπαρκοῦσα· τῷ ἐλαίῳ δὲ τῆς εὐποιίας,

φαιδρύνασα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσῆλθες
σὺν Χριστῷ πρὸς Δεῖον νυμφῶνα, βασιλείας
τῆς αὐτοῦ κατατρυφῶσα. Ὄθεν Μελάνη, σὲ
πόθῳ γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Εἰς δεξιάν νύττουσι πλευράν καιρίως,
Πλευρᾶς Ἀδάμ κύημα τὴν Ἀνυσίαν.

Πλευράν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶ, ἐκ Πόλεως
Θεσσαλονίκης, γεννήτορας ἔχουσα εὐσεβεῖς καὶ πι-
στούς, καὶ περιουσίαν πολλὴν κερτημένους· ὧν τελευτησάν-
των, αὕτη κατὰ μόνας ἦν, διὰ βίου καὶ πράξεως εὐαρε-
στοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀπερχομένην δὲ κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν, στρατιώτης τις, τοῖς εἰδώλοις προσκείμενος,
κατέσχευ αὐτήν, ἐπὶ τῆς βωμοῦς ἔλκων, καὶ ἀνέλκων αὐ-
τήν, καὶ προτρεπόμενος μᾶλλον τοῖς δαίμοσι σπονδὰς προσ-
ενεγκεῖν. Τῆς δὲ, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσης, ὁ στρατιώτης
θυμοῦ πλησθεὶς (καὶ γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡ Ἁγία
Μάρτυς ἐνεφύση καὶ ἐνεπτύσει) κατὰ τῆς πλευρᾶς αὐ-
τῆς διελαύνει τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἡ ἀ-
οίδιμος Μάρτυς ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας,
τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα,
Οὐπερ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ἠγάπα.

Αὕτη ἡ Ὁσία ἠσκησεν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἄννης,
τῇ λεγομένῃ Ριγιδίου· ὑπῆρχε δὲ ἐπὶ τῆς βασι-
λείας Λέοντος, πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου,
γένους οὕσα λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου, πατρὸς μὲν, ὀνόματι
Θεοφίλου, Πατρικίου τὴν ἀξίαν, μητρὸς δὲ Θεοδώρας. Αὐ-
τὴ ἡ Θεοδώρα, ἐν πολλοῖς ἔτεσι τὴν στείρωσιν ἀποδυρο-
μένη, καὶ τὸν Θεὸν ἰκετεύουσα, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεο-
τόκον, δέχεται τὴν χάριν οὐρανόθεν, ταύτην κομισάσης
τῆς Ἁγίας καὶ τιμίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Τεχθεῖσα τοιγαροῦν ἡ νεανίς, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας
φθάσασα, προσάγεται τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ
τῷ Μοναστηρίῳ εἰσδέχεται, ὡς Δεῖον ἀνάθημα. Θεοσεβῶς
δὲ ῥυθμιζομένη παρὰ τῆς Προεστῶσης, ἐκδιδάσκειται καὶ
τὰ ἱερά γράμματα. Τῆς δὲ τιμίας παιδὸς καλῶς πολι-
τευομένης, οὐκ ἤνεγκεν ὁ πονηρὸς δαίμων ὄραν ἑαυτὸν
ὑπὸ ταύτης πατούμενον· ἀλλ' ἐξήγειρε τὸν Θεομάχον Λέον-
τα τὸν βασιλεῖα, ἀγαγέσθαι ταύτην εἰς γυναῖκα Χριστο-
φόρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ὃν Καίσαρα ἀνηγόρευσε· καὶ βία
καὶ τυραννίδι ταύτην ἀποσπάσας τῆς Μονῆς, καταλαβεῖν
τὴν Κωνσταντινούπολιν κατηνάγκασεν. Ἀχθείσης δὲ αὐ-
τῆς, τὰ τοῦ γάμου αἴσια ἐπ' αὐτῇ τελοῦνται, καὶ παστάς
πῆγνυται· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείνου σκοπός, τοιοῦτος.

Ὁ δὲ Θεός, ὁ τὸν Αἰγύπτιον πάλαι δειματώσας λυ-
τῶντα κατὰ τῆς Σάρρας, καὶ τὸν Τηριδάτην ὑπὸ τῆς
Ριψιμίας καταγωνισάμενος, αὐτὸς καὶ ταύτην ἀμόλυτον
διασώζει ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ συναφίας τοῦ μνηστῆρος·
παρὰ ὁδὸν γὰρ τῶν Σκυθῶν ἐπιστρατευσαμένων ἐν τῇ
Ἑσπέρᾳ, ἐν ταχὲ ἀποστελλεται ὁ νυμφίος, ἀντιπαραταξ-
μένος τοῖς βαρβάροις· ὅς καὶ κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν
καρπατίζεται τῷ Σαγᾶτῳ. Ἐρτε κληροφορίαν λαβοῦσα ἡ

ἀκήρατος ἀμνάς Θεοδώρα, καὶ τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ λα-
βοῦσα πάντας, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ μαργαρίτας
καὶ ἱματισμὸν λαβοῦσα πολυτελῆ, καὶ ἐν πλοίῳ εἰσελθοῦσα,
πρὸς τὴν Μονὴν ἐπανῆλθε, χαίρουσα καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ
τῶν ὄλων Θεῷ.

Ὡς δὲ ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτήν, ἔλθων ὁ δεύτερος υἱὸς
τοῦ Σηριωνύμου, καὶ εὐρών αὐτήν κεκαρμένην, καὶ ῥα-
κώδη ἱματισμὸν ἡμφιεσμένην, Θεοῦ προνοίας συνεργησά-
σης, ἀφῆκεν αὐτήν· καὶ τελείας λαβομένη ἀδείας καὶ ἐ-
λευθερίας, ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σάρκα κατεδάμασεν, ὥστε
τὰς τῶν ἁγίων αὐτῆς ἀρμονίας καθορᾶσθαι· τροφή δὲ
ἦν αὐτῇ ἄρτου οὐγγία μία· καὶ τοῦτο διὰ δύο, ἢ καὶ
τριῶν ἡμερῶν, καὶ οὐδὲ ἕτερον· ἔνδυμα δὲ εἶχεν ἐν, καὶ
τοῦτο τοίχινον· ἢ τε στρωμνὴ αὐτῆς ἄνωθεν μὲν τριχίνῳ
ράκει περιεκεκάλυπτο, κάτωθεν δὲ, λίθοι ὑπεστρωμένοι·
καὶ οὕτω τὸν τῆς ἀγρυπνίας πικρότατον ὕπνον ἐξετέλει·
πολλάκις καὶ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἦν ἀγρυπνοῦσα. Οὐ
τούτοις δὲ μόνον ἠρκίσθη τοῖς παλαίσμασι, ἀλλὰ καὶ
σιδήροις τὴν σάρκα καθηλώσασα, οὕτως αὐτῆς τὰ μέλη
κατεδαπάνησεν, ὥστε καὶ πνοὴν δυσώδη ἐκ ταύτης ἀπο-
πέμπεσθαι. Οὕτως οὖν ἐπὶ πλείστους χρόνους, παντοίων
ἀρετῶν ἰδίαις ἐνδιαπρέψασα, πρὸς τὴν ἀγῆρω καὶ μακα-
ρίαν ζωὴν μετατίθεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Φιλεταίου.

Στίχ. Φιλέταιρος πέπονθεν Ἀθλητῶν νόμῳ,
Κᾶν οὐκ ἀπῆλθεν, ὡς Ἀθλητῆς ἐκ βίου.

Τοῦ Διοκλητιανοῦ ποτὲ ἐλθόντος ἐν Νικομηδείᾳ, ἐμνησ-
θη αὐτῷ περὶ τίνος Χριστιανοῦ Φιλεταίου· καὶ ἀ-
ποστείλας εὐθύς, παρίστηεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ κατε-
πλάγη μόνῃ τῇ θείᾳ· ἦν γὰρ ὁ Ἅγιος μέγας τῇ ἡλικίᾳ,
καὶ εὐσεδής· ἡ δὲ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ πώγων,
ἐν ἀληθείᾳ, ὥσπερ χρυσός ἦν ἐκστίλβων· ὅθεν καὶ Θεὸν
αὐτὸν ἀπεκάλεσε, καὶ οὐκ ἀνθρώπου. Λέγει δὲ πρὸς αὐ-
τὸν· Εἰπέ ἡμῖν, πόθεν εἶ, καὶ τί σου τὸ ὄνομα, καὶ τί
τὸ ἐπιτήδευμα; καὶ ὁ Ἅγιος· Ταύτης τῆς Νικομηδείᾳ
εἰμι Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, υἱὸς Ἐπαρχοῦ γεγα-
υώς Χριστιανοῦ, ὄνομα δὲ μοι Φιλέταιρος.

Τότε ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἅγιον προσκαλεσάμενος, καὶ κε-
λεύσας, ἤρξατο ῥήματα βλάσφημα ἀποφθέγγεσθαι κατὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐθύς
εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα ἀνατεινάντος, καὶ Ἐμφραχθεῖν τὸ
στόμα, εἰπόντος, τοῦ κατὰ τοῦ Χριστοῦ μου τὰ βλάσφημα
λέγοντος, βροντὴ τοιαύτη καὶ σεισμός γέγονεν, ὥστε τὸν
Βασιλεῖα σὺντρομον γενέσθαι σὺν τοῖς περὶ αὐτόν. Τοῖσιν
καὶ εἰς κᾶμινον, σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσαν, ἐμβάλλεται· προσ-
ευξάμενος δὲ, καὶ τὴν κᾶμινον διασκορπίσας, καὶ παν-
τελῶς οβέσας, ἐξῆλθεν ἀσινής. Διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς αἰδε-
σθεὶς, ἐνεκεν τοῦ κάλλους αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους, πλέον δὲ,
δι' αὐτὴν πεποίηκε Σαυμάσια, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἄντετον διάγειν,
ὅπου ἐὰν ἐθέλη καὶ βούληται.

Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ τοῦτον ἐν Νικομηδείᾳ Μαξι-
μιανῶ, διεβλήθη ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· καὶ παραστάς, ὡ-
μολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, καὶ τοῦ παντός
Ποιητὴν· καὶ πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτεται τοσοῦτον, ὥ-
στε, τοὺς δημίους ἀτονῆσαντας, κατὰ γῆς πσιεῖν, ὡς ἡμ-
δνήτους· ἐῷκει γὰρ, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχειν, ὑ-
πὸ Χριστοῦ δυναμούμενος. Εἰθ' οὕτως ἀναρτηθεὶς, ξίεται
ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παραπλησια τοῖς πρῆτοις τῆς ξιόντος
ὑποστῆναι· καὶ μετὰ ταῦτα Σηρίοις ἐκδίδεται· καὶ τῶν
Σηρίων κυλιόμενος παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, εἰς
τὸν Ναὸν ἄγεται προσκυνήσων τοῖς εἰδώλοις· ἃ καὶ δι' ὑ-
χῆς συντρέψας, καὶ τὴν διὰ ξίφους τελείωσιν τοῦ Μαρτυρίου

ἀποφνημαμένου τοῦ Βασιλέως, παραχρήμα ἀπεξηράνθη τὴν χεῖρα ὁ δῆμιος· καὶ ἕτερος τὴν σπάθην λαβὼν, ἐκτείνας ταύτην κατὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ ὅμοια πίπουν· εἶτα βάλ- λεται ἐν φυλακῇ, καὶ αὐτὸς ἐξετασθεὶς, σιδήροις κατεδε- σμεύθη.

Ὡς δὲ εἶδεν ὁ Βασιλεὺς, μηδὲλως κυριευόμενον αὐτόν, εἰς Προικέννησον ἐξορίζει· καὶ δέσμιος περιεγόμενος, κα- θ' ἑδὸν θαύματα οὐκ ὀλίγα ἐποίει, δαίμονας διώκων, λε- πρῶς ἀποκαθαίρων, καὶ πᾶν ἕτερον νόσημα θεραπεύων. Εἶδωλα λόγῳ μόνῳ ἀφ' ὕψους καταράσων, καὶ εἰς χοῦν καὶ ὕδωρ μετασκυιάζων. Καὶ δέσμιος ἐν Νικαίᾳ γενέ- μινος, καὶ προσφάσας Εἰδωλικῶ ναῶ περιβοήτῳ, εὐθὺς ἐκ θραυμάτων πάντα κατεβαλε· καὶ διὰ τῶν τοιούτων ση- μείων πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ὁ Κόμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Στρατιῶται.

Ὡς δὲ πρὸς τὰ μέρη τῆς Σιγριανῆς ἐφθασεν ὁ Ἅγιος, καὶ ἐκείσε πολλὰ εἰργάσατο θαυμάσια, εἶπον οἱ ἐκείσε τῷ Ἀρχοντι· Ὅτι ἐστὶν ὧδε ἐγγιστα ἡμῶν ἀνθρώπος τις. Εὐβίσιος τὸ ὄνομα, Χριστιανός, ποικίλα δεινὰ καὶ διάφερα ὑπομείνας διὰ τὸν Χριστὸν παρὰ τοῦ Ἀρχοντος, ὡς ἀδამαι- δεὶ γενναῖος καὶ ἀβλαβῆς διαφυλαχθεὶς, καὶ σημεῖα ἐξαι- σία ποιῶν. Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ἅγιος Φιλιταῖρος, ἦλθε θαύσασθαι τοῦτον· ὅθεν καὶ Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὸν μακάριον Εὐβίσιον ἀπελθὼν, εἶπεν· Ἐξέλθε τοῦ κελ- λίου σου μικρὸν, καὶ δεῦρο εἰς τὸν δε τὸν τόπον, εἰς συν- ἀντησιν Φιλιταίρου τοῦ συμμάρτύρου σου. Ὁ δὲ, εὐθὺς ἐξελθὼν, κατήρχετο ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῆς Σιγριανῆς.

Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλιταῖρος, ὀδηγηθεὶς πρὸς τὴν εἰς τὸν Ἅγιον Εὐβίσιον ὁδὸν παρὰ τινοσ ἐγγωρίου, ἀνῆρχετο πρὸς τὸ Ὄρος τῆς Σιγριανῆς μετὰ τοῦ Κόμης, καὶ τῶν ἐξ Στρατιωτῶν, τῶν πιστευσάντων καὶ βαπτισθέντων, καὶ σὺν αὐτῷ μελλόντων εἶναι. Καὶ μικρὸν προαναβάντες, ὁρῶσι τὸν μακάριον Εὐβίσιον πρὸς αὐτούς, κατερχόμενον· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους καὶ χαρᾶς πολλῆς πληθεύ- τεσ, εὐφρανθέντες τε, ἀνῆλθον ἑμοῦ εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Εὐ- βίου οἰκίδιον, καὶ προσμεινάντων ἐκείσε ἑμοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, ἐκοιμήθη ὁ μακάριος Φιλιταῖρος ἐν ὕπνῳ ἐπόθει, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον μετέστη Χριστόν, εἰς χεῖρα φά- τῳ τὴν ψυχὴν παραθείς. Ἐκῆδευσε δὲ αὐτόν ὁ μακά- ριος Εὐβίσιος εἰς τὸ ἑαυτοῦ καταγῶγιον. Ὡσαύτως δὲ ὁ, τε Κόμης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐξ Στρατιῶται, κοιμηθέντες καὶ αὐτοὶ μετὰ ταῦτα, διὰ ἑνδεκα ἡμερῶν, ὧν ἐκείσε διυθίσασαν, ἐτέθησαν πλησίον τοῦ Ἁγίου. Τὰ δὲ τοῦ μα- καρίου Εὐβίου πρὸς τὸν Ἅγιον καταγράψασαν κατὰ τὴν ἐγδόην καὶ δε- κάτην τοῦ ἐπιστώτου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λέων, ὁ Ἀρχιμαν- δρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πρὸς τοῦ μεταστάς, Χριστέ, Λέων ἐκ βίβ, Σκύμνον λέοντος, ἐξ Ἰουδα σὲ βλέπει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Σοῦ τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς, Μάρτυς νοητῶς ἰδρυμένην, ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ, τῶν βα- σάνων συρρέουσάντες χεῖμαρροι, οὐδάμῳσ παρε- σάλευσαν, Ὁ Θεὸς ἀναβώσης, εὐλογητὸς εἶ.

Δικαιοσύνης τὸν Χριστόν, Ἥλιον γινώσκουσα Μάρτυς, οὐ κατεδέξω δυσσεβῶς, ἐπιθύσαι Ἥλιῳ κελεύοντος, τῆς Τυράννου, ἀλλ' ἔμελπεσ· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, βάψασα σαυτὴ ἀλμυ- ρίδα, νικητικῶ τὴν κεφαλὴν, διαδήματι, Μάρτυς κατέστυψαι, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ, εὐφραίνομένη.

Θεοτοκίον.

Ὁ σπαργανώσας οὐρανὸν, νέφεσι τὴν γῆν δὲ ὀμίχλῃ, σοῦ ἐκ γαστροῦ ἀποτεχθεὶς, σπαργανοῦται καὶ φάτην προσκλίνεται, Θεο- μῆτορ πανάμωμε, τὰς σειρὰς μου διαλύων τῶν ἐγλημάτων.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Σὺν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγόν, φέρουσα Χριστοῦ Θεοφόρε, κατενεώσατε εὐχῶν, τῷ ἀρότρῳ ψυχᾶς, καὶ τὴν ἄρουραν, τῶν καλῶν γεωργή- σαντες, ἐντρυφᾶτε εἰς αἰῶνας τῆς ἀνω δόξης.

Ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, οἴκῳ τῆ Θεοῦ φυτευ- θείσα καθιλαρύνεις μουσικῶς, τὰς καρδίας Ὁσία καὶ πρόσωπα, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῶ, σθέσασα παθῶν τὰς καμίνης, τῇ ἐπομβρία τῶν εὐχῶν, ἰα- μάτων πελαγῆ ἀνέβλυσσας, παθημάτων ἐπήρειαν, κατακλύζοντα Μελάνη, τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον.

Πόνον σε ἔφη ὁ Δαυὶδ, ὡς τὸν ὑετὸν δεξα- μένην, τὸν ἐπουράνιον Ἀγνή, ἀνομίας χει- μάρρους ξηραίνοντα, καὶ πιστῶν καταρδεύον- τα, διανοίας χερσωθείσας τῇ ἁμαρτία.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χήραις ὀρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, καὶ πᾶσι χηρῶσι, πλοῦτον διένεμασ, τοῦ Παντο- κράτορος στέργουσα, ἀδιάπτωτα προσάγματα, καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτὸν, ὄντως ποτήριον ἐκ- πιούσα, ἔσθης Παρθένε σεμνὴ τῆς ἐφέσεως.

Ὡσεὶ προῖκα προσῆξας τῷ Χριστῷ, νησειᾶν δά- κρυα, παθῶν τὴν νέκρωσιν, καὶ τὴν τῆ αἰ- ματος πρόσχυσιν, τῆς πλευρᾶς τε τὴν ἐκκέντη- σιν μὴ παλαιούμενον αὐτός, ὅθεν σοι γέφανον, καὶ πασταδα, ἄφθορον νέμει, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Ὡσεὶ μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τὰ γ- μασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συναγελάξασα πρόσωπον, τοῦ νυμφίῳ σε πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοῦ νῦν ἐξέλιπε, σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυ- λῆς, ἀρχῶν ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ὧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσ- δοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστόν ὧ ψάλλομεν· Εὐ- λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, Τριάδος τῆς ὑπερθέου ἐκτελέσασα, Δείους ἀνεδόμησας, οἴκους Ἀξιάγαστε· ἐν οἷς Παρθένων τάγματα, καὶ Μοναζόντων χορούς, συνήθροισας, ὕμνουντας συμφώνως, καὶ δοξολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει, ἀνδρεία, σωφροσύνη, καὶ Δεῖα δικαιοσύνη διαλάμπουσα, ἔσχες ἀνυψῆσάν σε, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑποποιὸν ταπεινώσιν, δι' ἧς κατέβαλες, Ὁσία, τὸν μεγαλαυχὸν ὄφιν ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς ὄντως νικηφόρον.

Ελέω τὸν ἔλεον ἐκτίσω· ἐσκόρπισας ἔδωκας τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη σου μένει αἰωνίζουσα, καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοι, μὴ παλαιούμενον. Μελάνη Θεοφόρε Ὁσία, κλέος τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με ταράττει τρικυμία· βυθὸς με χεῖμαῖζε ἀπογνώσεως· σῶσόν με Πανάμωμε, Μήτηρ, καὶ σωθήσομαι· τὸν γὰρ Σωτῆρα Κύριον ἐκνοφόρησας, ἐν φάτνῃ, τὸν ὡς βρέφος τεχθέντα· ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσῶσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
» μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψαῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Μάρτυρος.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας, παρὰ τὸν Κτίσαντα ὄραῖν σε, Ἐνδοξε μὴ φέροντες Θεῷ, ἀνακειμένην ξίφει συγκόπτουσι, διὰ θανάτου Δεῖαν σοι, ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονικέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκουαχᾶται παρθένε· ἡ Ἐκκλησία τῶν προτοτόκων δέ, μετὰ δικαίων ἔχει σε, πνεῦμα τὸ Δεῖον εὐφραίνόμενον.

Λίβανον χρυσόν τε καὶ σμύρναν, ἐν Βηθλεὲμ τῷ γεννηθέντι, Μάγοι προσενήνοχαν πίσει· ἡ Ἀθληφόρος δὲ τὴν δι' αἵματος τῆς Μαρτυρίου ἄθλησιν, ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀνεβλάστησας ρίζης, τῆ Ἰεσσαὶ Θεογεννητορ, ἄνθος τῆς Θεότητος Χριστὸν, ἡμῖν τεκοῦσα, Πάναγγε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργαλούμενον.

Τῆς Ὁσίας. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εἰς ὕψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς, ἀνέδραμες, Μακαρία τελειότητος, ἔφθασας τάξεις Ἀσωμάτων, τῷ ὄντως ἐφετῷ προσέπελάσας, πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατείληφας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Χοροῖς συνευφραίνῃ Ἀσκητῶν, ἀσκήσασα, καὶ τὰ πάθη θανατώσασα· βλέπεις ἀνακεκαλυμμένῳ, προσώπῳ τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἧς πρώην τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, σώφρων Μελάνη παναοίδιμε.

Βαδίσασα τρίβον τὴν στενὴν, εὐρύχωρον, Παραδείσου πλάτος ἔφθασας, ὅπου χαρὰ ἐόρταζόντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθαπέφυκεν, ἡμῶν διὰ παντὸς μνημονεύσασα, τῶν ἐκτελούντων σου τὴν κοίμησιν. Θεοτοκίον.

Ονώτοις φρικτῶς Χερουβικοῖς ὀχούμενος, ἐν ἀγκαλκίς νῦν καθέζεται, Κόρης ἀγνῆς, καὶ σπαργανούται καὶ λυεῖ τὰς σειρὰς τῶν κακῶν ἡμῶν· καὶ γάλακτι ὡς νήπιος τρέφεται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ηθῆκη τῶν λειψάνων σου, μύρον εὐώδες βρύσασα, ἰᾶται πάθη ποικίλα, τὰ τῶν βροτῶν Ἀνυσία, Παρθενομάρτυς ἐνδοξε· διὸ πανηγυρίζομεν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σε· ἐν ἧ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Μελάνη παναοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα, παθῶν με τῇ ἀμαυρώσει, μελανωθέντα κατ' ἄμφω, λαμπρύνασα καθάρισον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· ὅπως φαιδρῶς γεραίρω σε, καὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην, λαμπροφανῶς ἐόρταζω.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Οὖν σὺν τῷ Γεννήτορι, Θεὸς αἰεὶ προἀναρχος, ἐκ Πνεύματος νῦν Ἀγίῳ, ἐν Βηθλεὲμ ἀπορρήτως, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ὑπὸ τὸ Δεῖον σπήλαιον· ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δέ, σπαργανωθεῖς ἀνεκλίθη, λύων σειρὰς μου πταισμάτων.

Εἰς τῆς Αἴνης, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Ωτῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ μεγάλων μυστηρίων! Ὡτῶς ὁ ἀναφῆς, ἐνειλούμενος σπαργάνοις,

ἐν φαίτη τῶν ἀλόγων, ἀνεκλίθη ὡς νήπιον, πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν Σπηλαίῳ γεννηθέντα, ἄνωθεν ἀστήρ, κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις, δικαιοσύνης ὄντα, ἀπερίγραπτος Ἦλιον, καὶ περιγραφόμενον ἐν φαίτη, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς, πεφανέρωται παιδίον, ὃ ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. Ἀγαλλοῦ πᾶσα κτίσις· οὐρανοὶ εὐφρανέσθωσαν, βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θέλων οὐρανοὺς, κλίνας Κύριε κατέβης, καὶ Παρθενικὴν, μήτραν ὤκησας ἀφράστως, καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενος· καὶ συνανεσράφης τοῖς ἀνθρώποις, ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων, τοῖς σοὶ κράζουσιν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΨθορον, Ἀγνὴν, ἑαυτὴν κατανοοῦσα, μετὰ τὴν φρικτὴν, καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν, ἐβόα ἡ Παρθένος· Ἀνερμήνευτε Κύριε, βρέφος, σπαργανούμενον κρατῶ σε, καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων, πιστῶς κράζουσα· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ. Ἀγγελικαί.

Ρᾶβδω σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίε, οἷα ἀπειθῆς, καὶ Προφῆταις ἀντιπίπτων· Υἱὸν γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· σὲ δὲ ἀπώθειται μαιφόνε· βοᾶν οὐ πείθη γάρ· Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κράζε ὦ Δαυὶδ, Θεοπάτορ καὶ Προφῆτα· Ἄστρον φαεινὸν, προεκλάμψαν Ἐωσφόρου· καὶ ποῖον ἀνακράζεις; Τὸν ἀσπύρως τικτόμενον, Κόρης ἐκ Παρθένου ὦ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου.

Λέγε ἐμφανῶς, Ἥσαϊα ὦ Προφῆτα· Ἴδου ἐν γαστρὶ, ἔξει ἀνανδρὸς Παρθένος, καὶ τέξεται ἀσπύρως, Πλαστοργὸν καὶ δεσπύζοντα, πάντων τῶν αἰώνων· ὦ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν

τῆς Θεοτόκου, φαιδρῶς ψάλλοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Οῤῷσά σε ἡ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται· Μάγοι ἐκ Περσίδος Βασιλεῖς, τῷ Βασιλεῖ πάντων δῶρα προσφέρουσι· Ποιμένες θαυμαζοῦσιν ἐκπλαγέντες, καὶ Θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ προσκυνοῦσι σαρκί· Ὡ τῆ θαύματος! ὁ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ πανάγνω, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς τῶν Χριστουγέννων Ἑορτῆς, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔντε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελλίου.

Ἐὰν δὲ τύχη ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῆς Ἑορτῆς δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Σπηλαίῳ παρῳήσας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ Ἄξιόν ἐστι, Τροπάριον, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ. — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυελλίος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήγου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Κάθισμα, Πατὴρ ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπέ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Ἐυαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον, ψυχῆ μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Ἀστρωσιν ἀπίστευτε Κύριος. Ἀντί τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, εἰπέ, Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι.

Οὐχ ὑλικὴ σε χεῖρ, Μελάνη, καὶ μέλαν,
Θεὸς δὲ, καὶ τὴν τέθνηκας, ἐν ζωσὶ γράφει.

Πρώτη ἐν τριακοστῇ ἀπῆρε βίοιο Μελάνη.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ὀνωρίου, γένους περιδοξῆ, καὶ λαμπροῦ. Ἐξ ὅλης δὲ ψυχῆς τὸν Κύριον ἀγάπησασα, παρθενεύειν ἠρετίσατο· ἀλλ' οἱ ταύτης γονεῖς ἀνδρὶ ταύτην, καὶ μὴ βυλομένην, ζευγνύουσι, καὶ δύο παίδων μήτηρ ἐγένετο. Ἔπειτα οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα τοῦ βίου μεθίστανται. Αὕτη δὲ τὴν Πόλιν καταλιπούσα, ἐν Προαστείῳ διήγει, τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους ὑποδεχομένη, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καὶ ἐξορίαις ἐπισκεπτομένη. Μετὰ ταῦτα τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς, πολλῆς οὖσαν, διαπωλῆσασα, καὶ δώδεκα μυριάδας χρυσοῦ συναγαγοῦσα, εἰς τὰ Μοναστήρια καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἐξέκινου, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν τροφῆς μετελάμβανεν· εἶτα διὰ πέντε, ὡς ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ μόνον ἐσθίειν, πάνυ ἐντέχνως καὶ εὐφρῶς γράφουσα. Διαγαγοῦσα δὲ ἐν Ἀφρικῇ χρόνους ἑπτὰ, καὶ τὸν πολὺν ἀποθεμίνην πλοῦτον, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀφίκετο. Ἐκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἔνθα κελίῳ ἑαυτὴν ἐγκλεισαμένη, καὶ ἰνενήκοντα Παρθένους συναγαγοῦσα, πάντα τὰ πρὸς χρεῖαν αὐταῖς ἀπαραλείπτως παρέιχε. Περισχεθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς τῆ πλευροῦ ἀλγηδόνης, σφόδρα ἐνόσησε· καὶ προσκαλισαμένη τὸν Ἐπίσκοπον Ἐλευθεροπόλεως, καὶ δεξαμένη παρ' αὐτοῦ τὴν Ξίαν μετάληψιν, καὶ συνταξάμενη ταῖς Ἀδελφαῖς, ἰσχάτην ταύτην ἀφῆκε φωνήν. Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· καὶ εὐθὺς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ (*).

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Πρεσβυτέρου, Ζωτικῆ τοῦ Ὀρφανοτρόφου.

Στίχ. Πῶλων συρόντων, Ζωτικὸς σκιρτῶν τρέχει.

Ὡ βαλβίς ἢ γῆ, τέρμα δὲ δρόμου πόλος.

Οὗτος ἔφην μὲν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γένους ὑπάρχων ἐντίμου καὶ λαμπροῦ, ἐξ ἀπαλῶν οὐνύχων πάση σοφίᾳ παιδευθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ ἐν Βασιλεῦσι μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς ἀγγίλους μετοικιζεται, καὶ Μαγιστριανὸς τιμαῖται. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἑτεροὶ τῶν ἀπὸ Ῥώμης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέρχονται, ὁ τῶν Ἀρμάτων Μαγιστριανός, καὶ Παυλῖνος ὁ τούτου ἀνεψιός· ἔτι τε καὶ Ὀλύμβριος, Βῆρος, Σιβῆρος, Μαρριανός, Ἀνθιμος, Οὐρβίκιος, Ἰσιδωρος, Καλλι-

(*) Σημειῶσαι, ὅτι οὐ μία, ἀλλὰ δύο γυναῖκες ἦσαν, μίμμη καὶ ἐγγόνη, ἀμφοτέραι τὰ αὐτὸ ἔχουσαι ὄνομα, Μελάνη. Ταύτας ὁ μὲν Συναξαριστὴς συνέχεν εἰς μίαν· ὁ δὲ Ἀσματογράφος Θεοφάνης (Ὡδῆ Α'. Τροπ. γ' καὶ Ὡδῆ Η'. Τροπ. α.), φαίνεται ὅτι ἐνωσὶ τὴν ἐγγόνην. Ὅρα τὴν περὶ τούτων ἀκριβεστέρην ἱστορίαν ἐν τῷ Μεγ. Ὁρολογίῳ Δεκεμβρίου 31.

στρατος, Φλωρέντιος, Εὐβουλος, Σακφῶν, καὶ Σεαῦδος· ὧν καὶ αἱ ἰπωνομαῖαι ἐν τοῖς εὐαγίστιν αὐτῶν αἰκοῖς μέχρι τῆς σήμερον ἐπικίχληνται.

Λέγεται δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐνοκῆσαι τὴν ἑρᾶν νόσον ἐν τῇ Πόλει, καὶ δόγμα ἐκθέσθαι τὸν Βασιλέα, βυθῶ θαλάσσης τὸν ἐν τῇ νόσῳ ταύτῃ ἐμπεσόντα παραπέμπειν· τούτο μὴ φέροντα ἰδεῖν, ἢ ἀκούσαι τὸν τίμιον ἄνδρα (Ζωτικόν), πόθῳ δειῶ πυρποληθέντα, προσελθεῖν τῷ Βασιλεῖ καὶ φῆσαι· Δέτω ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ χρυσίου πολὺ, καὶ ὠνήσασθαι μαργαρίτας, καὶ τιμίους λίθους καὶ διαφανεῖς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ὡς πολλὴν πείραν ἔχων ἐν τούτοις. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκίλευσε παραυτίκα τούτο γενέσθαι. Ὁ δὲ Σεοφιλῆς ἐκείνος, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐργάτης δοκιμώτατος, τὸ χρυσίον εἰληφώς, ἐξῆλθε μετ' εὐφροσύνης· καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου τοῖς δημίσις παραδιδόμενους εἰς ἀπώλειαν, ἱκανὸν παρέχων τίμημα, τῆς θανατικῆς πεινιμονῆς ρύομενος, πέραν τοῦ Βυζαντίου ἐν τῷ Ὄρει, κατὰ τὸν τότε καιρὸν, Ἐλαίων λεγομένῳ, ἀπεκόμιζε· καὶ σκηναῖς πηγνύμενος, ἐν αὐταῖς αὐτοὺς ἐπανέπαυε. Τούτο τὸ Σεοκερδὲς ἐμπόρευμα οὐκ ἔλαβε τοὺς πολλοὺς, διὰ τὸ πλείστα αὐτοῖς τὸ κατ' ἡμέραν ἐπιχορηγεῖν παμπόλλοις οὖσι· καὶ τούτου γινόμενον, λιμὸν τῇ πόλει οὐ μικρὸν ἐσεσθαι προσδοκᾶν.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου καὶ αἰοδύμου ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίνου μετάστασιν, Κωνσταντῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν ἑλὴν Βασιλείαν οὐκ εὐσεβῶς ὑποζωσάμενος (Ἀρειανίζων γὰρ ἦν), πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ποιναῖς διαφόροις ὑπέβαλλεν. Οὗτος καὶ τὸν μακάριον Ζωτικόν, ὀρθόδοξον ὄντα, ἀπεστρέφετο, εἰ καὶ τὴν πρὸς τὸν Ὁσίον στοργὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ ἠλάθειτο. Εὐκαίρου δὲ λαβόμενος ἀφορμῆς, ἐνείχεν αὐτῷ, ὡς τὴν νόσον τῆς λελοθημένης λέπρας δι' αὐτοῦ τῇ Πόλει ἐνακῆσαι. Συνέβη δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως θυγατέρα τῇ αὐτῇ νόσῳ περιπεσεῖν, ἥτις καὶ παρεδόθη τῷ Ἐπαρχῷ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, πρὸς τὸ τῇ θαλάσῳ ἐναπορρίφθῃαι. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, δοὺς κατὰ τὸ εἶθος τοῖς δημίσις τὸ ἐποφειλούμενον, ἐξωνήσατο τὴν παῖδα, καὶ τοῖς λοιποῖς λωβοῖς συνηρίθμησε.

Τοῦ δὲ προσδοκωμένου λιμοῦ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ γενομένου, καὶ ἐν σπάνει χρεῶν τῆς Πόλεως καταστάσεως, ὁ Βασιλεὺς ἐπειράτο μαθεῖν τοῦ λιμοῦ τὴν αἰτίαν. Οἱ δὲ συκοφάνται, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ, ἀδείας λαβόμενοι, διέβαλον τὸν Ὁσίον, καὶ αὐτὸν αἰτίον γενέσθαι τοῦ λιμοῦ διεβεβαίουσαν, ὡς τοῖς λωβοῖς τὰς σωματικὰς χρεῖας παρέχοντα δαψιλῶς, πλῆθος ἀναριθμητῶν οὖσιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τούτων ἀκούσας, καὶ πρὸς ὀλίγον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ταμειευσάμενος, μικρὸν ὅσον ἠδεῖτο τὸν Ὁσίον, καὶ ὑπεστελλετο, διὰ τὸ μήπω τοὺς μαργαρίτας, καὶ τοὺς τιμίους λίθους ἀπολαβεῖν· ὅμως παραπεισθεὶς ὑπὸ κακεθελῶν ἀνδρῶν, συλληφθῆναι τούτον ἐκέλευσεν. Ὁ δὲ Ὁσίος τούτου μαθὼν, καὶ σπουδῇ καὶ λάθρα πρὸς τὸ Παλάτιον εἰσελθὼν, ἐμφανίζεται τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς εἰρηνικῶς ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἦλθε, Μαγιστριανέ, ἡ τοῦ διαφανεῖς λίθους ἀποκομιζομένη Ναῦς; Ὁ δὲ φησὶν· Ἐλθε Βασιλεῦ, εἰ ἀξιοῖς, μετὰ τοῦ δούλου σου, καὶ ἰδῆς πάντως αὐτήν.

Αὐτίκα οὖν, μὴ μελήσας ὁ Βασιλεὺς, τῆς πορείας ἀπῆρξατο· ὁ δὲ μακάριος Ζωτικὸς, προλαβὼν ἐν τῷ Ἐλαίῳ, τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς ἐκέλευσεν ἐξελθεῖν τῶν Καλυθῶν, μετὰ τῆς τῆ Βασιλέως θυγατρὸς, πρὸς ὑπαντῆν αὐτοῦ λαμπαδηφοροῦντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, φθάσας τὸν τόπον, καὶ ἰδὼν τοὺς λωβούς λαμπαδηφοροῦντας, θαυμάσας τὸ πλῆθος εἶπε· Τίνες οὗτοι; Ὁ δὲ, τῷ ἰδίῳ ἰδακτύλῳ ὑποδεικνύς, Οὗτοι, Δέσποτα, οἱ ὑπέρτιμοι λίθοι, καὶ διαφανεῖς μαργαρίται, οὗς ἐμπόρως ἐπριάμην. Καὶ ὁ Βασι-

λεός, ἰμπαιγμὸν τὸ πρᾶγμα λογισάμενος, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερξίας, κειλεῖται τούτου, ἀφαιδῶς συνδαθέντα, ἀγρίοις ἡμίονοις ἐλαύνεσθαι, ὅπως, ὑπὸ τῶν ἑκαῖσι πετρῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ κατακοπτομένων, βιαίως ἀποβράγῃ τῆς ζωῆς.

Τούτου οὖν διὰ ταχους γεγονότος, παριστώτος καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ βλέποντος, αἱ ἡμίονοι παρὰ τῶν δημίων κέντροις βαλλόμεναι, βιαίῳ δρόμῳ τὸν Ἅγιον, ἀπὸ τοῦ λόφου πρὸς τὸ κάταντες, ἴσυρον ὄθεν τὰ μέλη αὐτῆ κατὰ μέρος δισκορπίσθησαν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἠχρειώθησαν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐτελεύτητο, παραυτίκα, πηγὴ ἀνεδόθη καθαροῦ ὕδατος καὶ ποτίμου, ἣτις καὶ ἴαται πάσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, εἰς ἵπαινον καὶ δέξαν καὶ τιμῆν τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ, καὶ τοῦ Σεράποντος αὐτοῦ.

Ἐπεὶ δὲ, συρόμενος ὁ μακάριος, τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Κυρίῳ, αὐτίκα καὶ αἱ ἡμίονοι ἀκίνητοι μίνασαι, καὶ περὶ βία μαστιζόμεναι ὑπὸ τῶν δημίων, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἰς ἐπήκουον πάντων, τοῦ Βασιλέως τὴν ὀμότητα καὶ ἀλογίαν ἐθρίαμβευσον, τυφλὸν αὐτὸν, καὶ ἀναίσθητον παραδόξως ἀποκαλοῦσαι· τὸν δὲ Ὅσιον, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, εἶπον ταφῆναι.

Ταῦτα ἰδὼν, καὶ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς καὶ Σάμβουε τὴν ψυχὴν πληρωθεὶς, δάκρυσι πικροῖς καὶ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἐξίλειυτο, ἄγνοιαν εἶναι βῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραχθέντα· καὶ παραυτίκα προστάττει, μετ' ἐπιμελείας πολλῆς, καὶ ὑπερβαλλούσης τιμῆς, τὸ σῶμα κηδευθῆναι τοῦ Μάρτυρος· καὶ σπουδῇ συντόνω ἀνεγείραι τοῖς λωβοῖς ἐκ βασιλικῶν ἀναλωμάτων μίγιστον οἶκον, πλείστα προάστεια, καὶ προσόδους ἑκαῖσι ἀφιερώσας. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, ἕκτοτε ἄχρι τοῦ παρόντος,

χάρτι τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀπείρως θαυματουργῶν οὐ παύεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ οσητῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γελάσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γελάσιος, ἄχρι καὶ τέλους βίου,
Τὸν ἄξιον γέλωτος ἦν γελῶν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγαι δέκα Παρθένοι αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατρηθεῖσαι, καὶ τὰς πλευρὰς ξεσθεῖσαι, τελειοῦνται.

Στίχ. Διπλοῦν τὸν ἄθλον, τρῆσιν εἶτα καὶ ξέσιν,
Χοροῦ γινώσκω διπλοπενταπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἅγία Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγῶνι πρὸς πῦρ τῆς Ὀλυμπιοδώρας
Ἕγμνος τὸ δῶρον, οὐκ Ὀλυμπίων πίτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς ἀνέτλη Γαῖος θεῖος πόνους.

Καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ τῶν πόνων ἔχει γέρα.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

18.

APR 12 1955

